DİJİTAL KÜTÜPHANE KANALI

Keyifli Okumalar Dileriz

Binlerce kategoride milyonlarca PDF e-kitap, ders kitapları, dergiler ve romanlara platformumuz üzerinden ücretsiz ulaşabilirsiniz.

RESMİ WEB SİTEMİZ

https://rantey.org

Yedek ve Duyuru Kanallarımız
Sitemize erişim engeli gelmesi veya adres değişikliği durumunda aşağıdaki kanallardan güncel giriş adresine erişebilirsiniz:

• Telegram: https://t.me/birkitapbir

• WhatsApp Kanalımız : https://whatsapp.com/channel/0029VbDHv8uE50Us4IvMoc0Y

pur

Kalbimin Tek Sahibi

"Türünün en iyi örneği.
Rendezvous

Jasmine beyaz kısrağı ve sarı saçlarıyla [illegible]keği arzudan kıvrandıracak kadar güzeldir. Ancak Kral Richard'ın üvey kardeşinin menekşe gözlü aşk çocuğu, hiçbir erkeğin onun kalbine girmesine izin vermeyeceğine dair ant içmiştir. Ta ki Jasmine bir gün kristal küresinde onun yüzünü görünceye dek: Esmer bir şövalye kollarını açmış, onu beklemektedir. Jasmine, Falcon'un hipnotize edici bakışları ve yakıcı öpücüklerinden kendini korumak için şehvete susamış bir hükümdar ve sefahat düşkünü maiyetini bile karşısına almaktan çekinmeyecektir.

Kan ve kılıçla yaşayan, tehlikeli derecede yakışıklı Falcon de Burgh bir kadınla evlenebileceğine asla ihtimal vermemektedir – ne var ki zarafeti dillere destan Jasmine'le bir kez bakışması yeterli olur. Şimdi onun söz dinlemez kalbini fethetmenin zorluğuna rağmen ona bir erkeğin bir kadına âşık olmasının harikulade yollarını öğretme hevesi içindedir. Ve şiddetli arzuları tek tek saklandığı yerden çıkmaya başlar...

ISBN 978-605-4108-[illegible]

19 TL

VIRGINIA HENLEY

Kalbimin Tek Sahibi

K

VIRGINIA HENLEY

Kalbimin Tek Sahibi

Onlar aşk ve nefret arasındaki ince çizgideydiler

KORİDOR

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

Kocam Arthur'a.
32 yıl önce evlendiğimizde, yaşıttık.
Ama artık, ben çok daha gencim!

Bu kitapta geçen tarifler ve iksirler, tarihi açıdan doğrudur. Kullanımlarında, astrolog ve doktor Nicholas Culpeper'ın Culpeper's Complete Herbal *isimli tarihi kitabı temel alınmıştır. Bu tarifler kitaba, ortaçağ atmosferini pekiştirmek üzere alınmış olup, okuyucuların denemesi kesinlikle önerilmez.*

pur

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

Bölüm 1

Genç bakire kollarını havaya kaldırınca, yaşlı kadın onun çıplak vücudunu, örümcek ağı kadar ince dokunmuş bir cüppeyle süsledi. Yarı şeffaf kumaş, yavaşça ayak bilekleri etrafına döküldü. Bu bilekler, altından yapılma, kehribar kakmalı, zarif zincirlerle süslenmişti. Kehribar, ruhani niteliklerinden dolayı seçilmişti. Genç kızın ay ışığı sarısı saçları açıktı. Görkemli bir pelerin gibi, kıvırcık tutamlar halinde beline dek iniyordu.

Yaşlı kadın, yüksek kule odasının gölgelerine çekilirken, kız da zarafetle ilerledi. 13 yeşil mumun oluşturduğu bir dairenin içine girdi. Hareketleri o kadar akıcıydı ki, mumların alevini dalgalandırmamıştı bile. Bir anlığına yatışmışlar, sonra tekrar dimdik olup, maviden sarıya geçerek ışık saçmaya devam etmişlerdi.

Genç kız rituele, su mermerinden bir kase içinde baharatlar ve şifalı otlar ezerek başladı. Sonra, kaseye uzun bir fitil koyarak, bunları yaktı. Biberiye, karanfil ve mür dolu çanaktan odaya yayılan hoş kokulu duman baş döndürücüydü. Öğretildiği üzere, önündeki mücevherlerle süslü kadehi kaldırıp, kan kırmızısı şarabı yudumladı ve güzel, berrak bir sesle, büyülü dileğini diledi:

"Evrenin tüm güçlerine sesleniyorum! İngiltere Kral ve Kraliçesi, İngiltere'ye dönüp tahtlarına otursun! Selamet üzerlerine olsun."

Sonra, önündeki kristal küreye dikkatle bakmaya başladı. Küre, bir anlığına gri bir dumanla dolar gibi oldu, sonra açıldı. Kızın, benzerine az rastlanır, menekşe rengi gözleri vardı. Küreye bakarken göz rengi iyice koyulaşıyor, mora dönüşüyordu.

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

İradesini zorlayarak, kürede, başlarında taçlarıyla kral ve kraliçeyi "görmek" istedi. Gri duman kürenin içinde dönendi, tekrar açıldı ve anakaradan İngiltere'ye gemiyle gelmekte olan kral ile kraliçeyi gösterdi.

Yaşlı kadın, torununun yaptıklarını, eskiden onunki kadar güzel olan, düşük kapaklı gözleriyle izliyordu. İçi hem gurur, hem de sahiplenme hissiyle doluydu. Estelle, kıza bakarken "Piçin piçi," diye mırıldandı. Sonra, bu çirkin sözler zamanda ve mekanda iletilip kızın kulağına erişmesin diye, elini uzatıp havadan kaptı onları. Her meseleye en az iki açıdan yaklaşılabilirdi. Jasmine bir aşk çocuğuydu. Kendisi de kızı, kraliyet kanı taşıyan bir prenses olduğunu çocukluğundan beri kafasına işleyerek yetiştirmişti!

Müteveffa kral II. Henry'nin gayrimeşru oğlu William Longsword, Estelle'in güzeller güzeli kızını beğenerek metres tutmuştu. Kadıncağızın ölüm fermanı, erkeğin tohumu rahmine düşünce imzalanmıştı. Çocuk doğuramayacak kadar nahif ve ufak tefekti. Bebeğin kendisi de ufak ve hastalıklı olmasına karşın, Estelle'in kararlı çabası sayesinde yaşamıştı. Dalgın dalgın, Jasmine'in, adını aldığı çiçek kadar kırılgan ve narin olduğunu, yakında 18. baharını göreceğini düşündü. Bir an, kızı sonsuza kadar yanında tutabilmeyi diledi, sonra bu bencilce dileği geri almak için, mistik bir el hareketi yaptı.

Birdenbire, Jasmine gülmeye başladı ve mum çemberinden koşarak çıktı. "Estelle, donuyorum, yünlü cüppemi getir." Anneannesi koşarak yanına geldi. Kızı sıkıca sarıp sarmaladı. Sonra, eğilip mumları söndürdü.

"Mükemmel oldu, Jasmine. Yarın köyün kadınları buraya geldiğinde, aynen böyle yapalım."

"Ama bu sefer, kral ve kraliçeyi gerçekten gördüm. Belki de adlarını söylesem, Richard ve Barengaria desem büyü daha güçlü olurdu."

"Hayır," dedi Estelle, başını kararlı bir şekilde sallayarak. "Çok belirgin dileklerde bulunmamaya dikkat et. Gerçekleşme ihtimallerini azaltırsın. Sen, bir kralla bir kraliçenin İngiltere'de

tahta oturup etrafına saray erkanı toplamasını istiyorsun. Böylece kraliçeye, ama herhangi bir kraliçeye hizmet eden soylu hanımlardan biri olabileceksin."

Jasmine gülerek ona hak verdi. "Kraliçe Eleanor'a bile razıyım."

"Eleanor'un kıskançlığını hafife alma! Henry'nin kendisini Rosamund Clifford ile aldatmasını hiç affetmedi. Baban William'ın doğumuna da hep diş biledi. Tabii, onu Salisbury Kontu olarak kabul edip saygı gösteriyor. Ama senin, hem onun aşk çocuğu, hem de böyle kusursuz bir güzelliğe sahip olman, içindeki kıskançlığı sürekli körükleyecektir. Dişi kurt gibidir. Seni mahvetmekte bir an bile tereddüt etmez."

Jasmine derhal konuyu değiştirdi. "Sence, köyün kadınlarını gerçekten büyü yapabildiğime ikna edebilecek miyim?"

"Çocuk oyuncağı, canımın içi. Köylülerin hayatı, batıl inançlarla yönetilir. Onları güçlerime inandırmakta senelerdir zorlanmadım. Hele sen bakiresin, gücün benimkinin iki katı. Ayrıca, onların ne büyüye ihtiyacı olacak? Olsa olsa başlarına erkeklerin açtığı belalardan kurtulmak isterler!"

"Erkeklerin" kelimesini, saf tiksintiyle telaffuz etmişti. Erkekler konusunda sonu gelmeyen, dehşetli nutuklar atardı. Kendi kocası onu, her sarhoş olduğunda öldüresiye dövmüştü. Adam düşman kılıcıyla can vermiş olmasa, Estelle onu zehirleyerek öldüreceğini adı gibi biliyordu. Bahtsız evliliğinden elinde tek kalan, güzel kızı olmuştu. Fakat bu güzellik de aslında lanetliydi. Çünkü derhal bir kontun dikkatini çekmiş, kont da kızı vakit kaybetmeden hamile bırakarak ölümüne yol açmıştı. Dame Estelle Windwood'a göre, ister kral olsun ister köylü, tüm erkekler yaradılıştan kötüydü. Hayatını, Jasmine'i onların pençelerinden uzakta tutup, güvenliğini sağlamaya adamıştı.

"Köylü kadınlar ilk önce adamı çekmek için aşk iksiri ister. Sonra o adamdan hamile kalmamak için muska ister. En sonunda da, adamın çocuğunu düşürmek için düşük ilacı ister. Başka bir şey istediklerini hatırlayabiliyor musun?"

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

Jasmine'in gözleri muzipçe parladı. "Bir de, dayaktan sonra yara–berelerini iyileştirmek için merhem ve macun istemeye gelirler."

"Aynen öyle," dedi Estelle tatminle. "Bu lafıma mim koy, iyice hazmet!"

"Macun demişken," dedi Jasmine, "yatmadan şifalı bitki kitabımın bir sayfasını daha bitirmek istiyorum. Baldıran hakkındaki bilgileri yazdım. Resmini çizmeden, bir kontrol eder misin?"

Estelle, meşeden yapılmış kocaman masaya gitti. Parmağını parşömen üstünde kaydırdı. "Bakalım... 'Adi büyük baldıranın, 4 ila 5 ayak uzunluğunda, kırmızı beneklerle dolu, yeşil bir sapı vardır. Bitişme yerlerinde geniş, karşılıklı yapraklar bulunur. Bu yaprakların kenarları tırtıklı, renkleri hüzünlü bir yeşildir. Küme küme beyaz çiçekleri vardır. Temmuzda, beyazımsı, yassı tohumlar verir. Bitkinin keskin, baş döndürücü, uğursuz bir kokusu vardır. Yönetici yıldızı Satürn'dür. Baldıran son derece soğuktur. Özellikle dahili kullanımda ise çok tehlikelidir. Fakat vücudun her yanındaki iltihaplanmalarda ve şişliklerde, ayrıca yılancıkta, döküntülerde, kas zorlanmalarında ve ülserli yaralarda güvenle kullanılabilir. Dövülen yapraklar alna konursa, göz şişliği ve kızarıklığını geçirir. Kökü ateşte pişirilip ellere konursa gut hastalığına iyi gelir. Bu bitkiden çok alınması halinde, en iyi panzehir saf şaraptır.'" Estelle memnuniyetle gülümsedi. "Çok iyi olmuş. Tabii, çok da iyi bir öğretmenin vardı. İyi geceler evladım. Resim yapacağım diye bütün gece uyanık kalma. Meg'le yiyecek yollayacağım. Biraz kilo alman lazım."

Jasmine resim yapmayı çok seviyordu. Işık ve gölgeyi çok iyi anlıyordu. Çizip boyadığı çiçekler gayet gerçekçi oluyordu. Öyle ki, görenlere sanki koklayabileceklermiş, ellerini uzatsalar yapraklardaki çiğ tanelerine dokunabileceklermiş gibi geliyordu.

Çalışma masasına oturduğu anda, bir serçe gelip, şarap kadehinin kenarına kondu. Jasmine, elini yavaşça sallayıp "Kışş, Feather," dedi. Küçük kuş kaçıp, odanın kirişlerine tünedi. Dilinin ucunu dişlerinin arasına kıstıran Jasmine, kısa süre sonra

baldıran otunun resmini yapmaya daldı. Feather'ın kirişten indiğini, kadehin kenarına tüneyip içindeki kan kırmızı şarabı gagasına doldurduğunu ve aç gözlülükle yuttuğunu görmedi. Genç hizmetçi Meg içeri gelip tepsiyi masaya koyduğunda, o da fırçalarını temizliyordu.

Meg, küçük serçeyi, ayaklarını havaya dikmiş yatar görünce, telaşla "Ah leydim! Kuşcağız ölmüş!" diye bağırdı.

Jasmine şaşkınlıkla bakındı. Sonra güldü. "Ölmemiş, yine sarhoş olmuş. Çok yaramaz çocuksun, Feather." Kuşu avucuna alıp, başına bir öpücük kondurdu. Şarabı bitirdi, kadehin içini sildi. Kuşu kadehe yatırdı. "Sabaha kadar burada rahat rahat yatarsın."

Dame Winwood, Winwood Keep isimli mülkünde yaşıyordu. Burası, kendisine Salisbury Kontu tarafından bağışlanmış, yüksek kuleli, ufak bir malikane idi. Salisbury Ovası'nın ücra bir köşesindeydi. Stonehenge'e yakındı. Malikanenin tüm hizmetçileri, yakındaki köyde yaşardı. Estelle, kadın hizmetçileri tercih ederdi. Fakat ahırda, erkek gücüne ihtiyaç vardı. Oraya da sadece, 14 yaşını geçmemiş erkek çocukları alırdı. Kanunsuz zamanlardı. Aslan Yürekli Richard, gıyaben hüküm süren bir kral olmayı seçmişti. İngiltere'yi güçlü baronlar yönetiyor, bunlar kale, toprak ve daha fazla güç ele geçirmek için her fırsatta birbirleriyle savaşıyordu. Ama kadınlardan oluşan bu hane, kralın üvey kardeşi Salisbury Kontu'nun himayesi altında olduğu için korkusuzca yaşayabiliyordu. Ana kalesinin bulunduğu Salisbury şehri, Winwood Keep'den sadece 20 kilometre ötede olmasına rağmen, Jasmine babasını sık sık göremiyordu. Kont, sınır beyiydi. İşi, kraliyet namına Galler sınırlarının güvenliğini sağlamaktı. Komutasında 100 şövalye, neredeyse 200 tane de asker vardı. Bu yüzden Estelle, Jasmine'in babasına yaptığı ziyaretleri kısa tutmasına, kalesindeyken de kadınlara ayrılmış bölümden hiç çıkmamasına özen gösteriyordu.

Kontun, yasal evliliğinden iki tane kızı vardı. Geniş topraklarının vârisleri bu kızlardı. Kızlar, becerikli birer şato sahibesi

Ücretsiz PDF Kitap Arşivi - https://rantey.org

olmak üzere yetiştirilmişlerdi. İyi evlilikler yapmaları bekleniyordu. William, bebek Jasmine'i çok sevse de, sıska ve hastalıklı çocuğu hayatta tutma çabasının, kendi gücünü aştığını fark etmişti. Kızı anneannesinin ellerine kendi isteğiyle bırakmıştı. Estelle, bebeğin hayata tutunmasını sağlamıştı.

Jasmine en hafif tabirle, alışılmadık bir biçimde yetiştirilmişti. Gelecekte annelik ve eşlik yapamayacak kadar ufak tefek ve sağlıksız olan çocuk, bunun yerine müzik, resim, yazı, botanik, şiir ve büyü alanlarında eğitim almıştı. Hayatı, gerçekler ve hayallerin karışımıydı. Bu da, onun gibi narin bir yaratığa çok yakışıyordu.

Şafak, yılın en güzel sabahlarından birini aydınlattı. Sanki nisan sonu, her ağaç dalına çiçekler serpiştirmişti. Kuşlar ilk güneş ışığıyla beraber, gırtlaklarını parçalarcasına şarkı söylemeye başlamıştı. Jasmine giyinirken, Estelle yatak odasına girdi. "Erken kalktığına sevindim," dedi. "Bugün çok işimiz var. Akşamki toplantıya hazırlanmamız lazım."

Jasmine, terliğini silkeledi. Tortop olmuş bir kirpi dışarı yuvarlanıp, itiraz makamında viyaklayınca gülümsedi. "Sus bakayım, Quill! Bütün gece hışırdayıp durdun, beni uyutmadın. Şimdi de sen uyumak istiyorsun, öyle mi?"

"Kirpiler gece hayvanıdır, Jasmine. Hayvanlar yaradılışlarını değiştiremez. Neden onu kuledeki odanda bırakmadın ki?"

Jasmine, "Feather yine sarhoş olup sızdı. Quill onu ölü sanıp yemeye kalkar diye korktum," diye itiraf etti.

Estelle, dudaklarını büzerek, "Hmm. Tipik erkek davranışı," dedi.

İki kadın güneşli sabahta dışarı çıktı. Winwood Keep'in bahçeleri, rengarenk bitkilerle dolup taşıyordu. Jasmine, taştan kuş banyosundaki suda bir arının çırpınmakta olduğunu gördü. Parmağını suya daldırıp, hayvanı kurtardı. Arı, parmağına tutunup bir an tamamen hareketsiz kaldı. Sonra, ön bacaklarıyla antenlerini ve yüzünü sildi. Zaten ilk olarak arı kovanında duraklayacakları için, Jasmine minik böceği oraya kadar taşıdı.

Bu ilk bahçe, arıları ve kelebekleri çekmek üzere tasarlanmıştı. Alıç, kiraz ve ekşi elma ağaçlarının altında sıra sıra alev çiçekleri, hüsnüyusuflar, limonotları, çuha çiçekleri ve sümbüller açıyordu. Çimenliğin üstünde düğün çiçeği, karanfil ve papatya kümeleri vardı. Hepsine bal arıları üşüşmüştü.

Estelle bal peteklerini tülbente sarıp sepetine koydu. Buradan, şifalı bitki bahçesine geçtiler. Adaçayı, nane, melekotu, haşhaş ve sığırdili topladılar. Sonra, bahçeden çıkıp, baldıran ve kazayağı toplamak için ormana gittiler.

O gece, topladıkları malzemelerin çoğunu, köyün kadınlarına dağıttılar. Kısır olup çocuk doğurmak isteyen birkaç kişiye kazayağı, diş ağrısına karşı haşhaş, yanıkların tedavisi için sığır dili, çürükleri geçirmek için melek otu verildi. Fakat kadınların çoğu, kocalarına yedirecek macun almaya gelmişti. Bir çeşidinin içinde erkeğin belini bağlamak için baldıran, diğerinde erkekliğini şahlandırıp uçkurunu çözmek için nane vardı! Geri kalanlar, kuledeki odaya büyü yaptırmak için gelmişti. Estelle Jasmine'e, önceki geceki gibi ince ipek cüppeyi giydirdi. Kız yine kayarcasına, 13 yeşil mumdan oluşan çembere süzüldü. Ritüele yine su mermeri çanakta bitkileri ezip tutuşturarak, baş döndürücü kokunun döne döne odaya yayılmasını bekleyerek başladı. Sonra mücevherli kadehten kan kırmızı şarabı yudum yudum içerek, her bir dileği yüksek sesle söyleyip, evrenin güçlerinin yardımını istedi. Kristal küresine bakıp, her kadına tam da duymak istediği şeyi söyledi. Evet, o genç, aşkını, dolunaydan evvel ilan edecekti; evet, taşıdığı çocuk kız değil erkek olacaktı; evet, kocasının gözü artık dışarıda olmayacaktı; evet, bu yıl av bereketli geçecekti.

Genç kızın fiziksel mükemmelliği, kadınların gözünü kamaştırmıştı. Gümüşi sarı saçları, narin kemikli vücudunu pelerin gibi sarıyor, ona uhrevi, bu dünyadan uzak bir hal veriyordu. Mumların ışığı etrafında hale gibi parlıyordu. Kimse onun geleceği görüp büyüler yapabilen bir peri kızı olduğundan şüphe duyamazdı.

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

Son misafir gidip de baş başa kaldıklarında, neredeyse gece yarısı olmuştu. Jasmine anneannesine endişeyle "Estelle, tek bir görü bile almadım! Hiçbir şey görmedim!" dedi.

"Gerçek görüler nadiren gelir, canım yavrum. Ama sen durumu tam bir üstat gibi idare ettin. Evrenin güçlerinin baş rahibesi gibi davrandın."

"Fakat yaptığımız sahtekarlık," diye yakındı Jasmine.

"Sakın, sakın gözlerini boyadığını düşünme. Sana daha önce de söylemiştim: Biz büyü, sihir, mucize kullanmıyoruz. İnanç ve iman kullanıyoruz. Eğer kuvvetle inanırlarsa, gerçekleşir. Toplumun her seviyesinden insan, yani sadece köylüler değil, soylular da, bir şeye inanırsa çok daha mutlu ve huzurlu olur. Neyse, ben artık yatayım. Ayak takımıyla muhatap olunca çok yoruluyorum."

Jasmine, kuledeki odadan çıkan anneannesini sevgiyle izledi. Neredeyse 60 yaşında olmasına karşın, sırtı demir çubuk gibi dimdikti. Zihni ise 20 yaşında bir gencinki kadar, hatta muhtemelen çok daha işlek ve karmaşıktı.

Jasmine, gücü, daha doğrusu güçsüzlüğü yüzünden biraz hayal kırıklığına uğramıştı. Gri cüppeyi çıkardı. Kalın kadifeden, sıcak tutan bir sabahlığa uzanıyordu ki, durakladı. İçinden çok güçlü bir his, bir kere daha denemeye zorluyordu onu. Belki tek başınayken, daha iyi konsantre olabilirdi. Yeşil mumları dikkatle yeniden yaktı. Yine soyunup aralarına girdi. Ritüelin her kuralını sabırla uyguladı ve kristal küreye dikkatle baktı. Aniden, kürenin içinde bir şimşek çaktı. Felce uğramış gibi oldu. Şimşekten ve gök gürültüsünden mantıksızca korkardı. Öyle kaskatı kesilmiş dururken, kristalde bir insan başının şekli belirdi. Sonra bunun bir erkek yüzü olduğunu gördü. Öylesine sert ve haşin bir yüzdü ki, haykırarak geri çekildi. Görü derhal kayboldu. Jasmine koşarak kuleden çıkıp yatak odasına sığındı. Ama, sıcak yatağında bile, gördüğü yüzü unutamıyordu. Metal burunluğu olan bir tolga, bu yüzü kısmen gizliyordu. Fakat gözler vahşi, zalim bir parlaklıkla yanıyordu. Jasmine, Şeytan'ı gördüğünü düşünerek, tepeden tırnağa titredi.

Bölüm 2

İngiltere Mareşali William, İngiltere ve Galler sınırı arasında bulunan muazzam kalesi Chepstow'da konaklamıştı. Ama, bir haftadır henüz kendi yatağında uyuyabilmiş değildi. Severn Nehri boyundaki topraklarındaki bir çayırlıkta, Galler'de arazisi olan baronları barındırmak için 100 tane çadır kurulmuştu. Kendini Galler Kralı ilan etmiş olan Lord Llewelyn, halkı başkaldırıya kışkırtmıştı. Ülke yine isyan ateşiyle tutuşuyordu.

Aynı zamanda Pembroke Kontu da olan William Marshal, Galler'in en büyük toprak sahibiydi. Saint Bride's Körfezi'nden Carmarthen'e kadar uzanan Pembroke Kontluğu'nu elinde tutuyordu. Ama, Galler'den çıkarı olan sadece o değildi. Salisbury Kontu William Longsword da, şövalyeleriyle adamlarını savaş toplantısına getirmişti. Çadırları, Galler Sınırı Koruyucusu Hubert de Burgh'unkilerin yanına kurulmuştu.

Keşfe gönderdikleri adamlardan birinin döndüğü haber verildi. Liderler, derhal karargah olarak kullandıkları büyük askeri çadıra gitti. Bıyıklarını uzatıp, deri tunik giyerek ve pazularına altın bilezik takarak Galli kılığına girmiş olan casusları, ıslanmış ve çamur içinde kalmış olan kırmızı pelerinini üstünden attı. Açıkgöz bir silahtarın uzattığı maşrapa dolusu İngiliz birasını minnettarlıkla kafasına dikti. Boş maşrapayı masaya koyarken, soluk soluğa "Lordlarım," dedi, "Llewelyn'in topladığı ordu, düşündüğümüzden çok daha büyük. Güneybatıdaki bazı kaleleri de kuşatmış bulunuyorlar." Bunu söylerken William Marshal'a baktı. Güneybatıdaki topraklar ona aitti. "Güneydoğuda kuşattıkları

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

tek tük kaleler çoktan düşmüş. Biri Bridgend'de, biri Mountain Ash'de, biri..."

Falcon de Burgh, yeri göğü inleten bir sesle "Tanrı'nın kutlu adı aşkına, Mountain Ash benim kalem!" diye haykırdı. Alev alev yanan gözleri, yorgun haberciyi delip geçiyordu. Var gücüyle "De Burgh, buraya!" diye bağırdı. Soyadını, askerlerini toplarken savaş narası olarak kullanırdı. Şövalyeleri hemen fark ettiler, komutanlarının yardım çağrısına cevap vermek için hareketlendiler. De Burgh diğer haberleri dinlemedi, derhal çadırdan çıktı. Bu genç adam, savaşın deliliği içinde şeytanın ta kendisini çağrıştırdığı için, kendisine Karanlıklar Prensi adı takılmıştı.

William Longsword, bu ani gidişe tepki olarak kaşlarını kaldırdı. William Marshal, karşısındakinin dile getirmediği soruyu cevapladı. Gülerek "İsa'nın kemikleri üstüne yemin ederim ki, düşman bu sefer yanlış adamın malına el koydu," dedi. "De Burgh'un yalnızca bir kalesi var. Onu tanıyorsam, malını mutlaka geri alacaktır."

Hubert de Burgh lafa girdi: "Atlar, Falcon'un altında yorgunluktan çöker. Adamları dinlenmek için yalvardığında, onlara aşağılayıcı bir bakış atarak tozunu yutturur. Kanı deli akan, kaya gibi sert bir Norman beyidir."

Sadece kızları olan Salisbury Kontu, Hubert'a "Böyle bir oğul, senin gurur kaynağındır herhalde," dedi.

Hubert üzüntüyle başını salladı. "Keşke babası olsam, efendim. Ben amcasıyım."

Savaş konseyi, gecenin geç saatlerine dek sürdü. Harekat planları birbiri ardına tartışıldı, hepsinden de eksiklerinden ötürü vazgeçildi. Ertesi gün baronlar fikir birliği ederek, nasıl bir harekat planı uygulayacaklarına kadar verdiler. Üçüncü gün kampı toplama emri verildi. Ama, askerlerin son hazırlıkları da tamamlaması dördüncü güne kadar sürdü.

Koca savaş atına binmek üzere olan Salisbury Kontu'nun gözüne, tanıdığı bir şövalye ilişti. Şaşkınlıkla, "Sen Falcon de Burgh'un adamı değil misin?" diye sordu.

Normand Gervase, kralın üvey kardeşinin kendisiyle konuşmasına hayret etmişti. "Evet, efendim kont," diye yanıtladı. Neden aradan seçildiğini bilmediği için, savunma halindeydi.

"Onunla birlikte Mountain Ash'e gitmedin mi? Kalesini geri almak can alıcı melek gibi koşa koşa yola çıkmıştı."

Gervase, sadelikle "Döndük, efendim," dedi.

Kont, "Peki Mountain Ash ne oldu?" diye üsteledi.

"Kaleyi geri aldı. İçeriden ihanet olmuş. Kale kumandanının kellesi artık kapı parmaklıklarını süslüyor."

"Ama kuşatma yapmaya vakit yoktu ki! Nasıl aldı kaleyi?"

Gervase, dünyadaki en doğal şeyden bahsedermişçesine "Duvarlara tırmandık kontum," diye yanıtladı.

Salisbury Kontu afallamıştı. "De Burgh'a kendisiyle konuşmak istediğimi iletir misin?" ricasında bulundu.

Birkaç saat sonra, Falcon de Burgh, kara savaş atı Lightning'in üstünde çıkageldi. Salisbury Kontu William Longsword'un yanında at sürmeye başladı. Kontun silahtarı, bu haşin şövalyenin efendisine erişebilmesi için saygıyla geride kalmıştı. William, de Burgh'u iyice inceledi. Kuvvetli bacaklarını, kılıç tutan kolunun uzunluğunu, esmer yüzünün gaddar ifadesini fark etti. Sonra gözleri kısıldı. Hoş beşle vakit kaybetmeden, hemen konuya girdi: "Demek duvarlara tırmandın?"

Falcon, sükunetle "Öfkemi hafife aldılar. Bir daha böyle bir hata yapmazlar," dedi.

Salisbury, mantıklı bir şekilde "Tekrarlanmayacağından nasıl bu kadar emin olabiliyorsun?" diye sordu.

Falcon de Burgh, bir an, hırlayan kurt gibi sırıttı. "Yeni kale kumandanının oğlunu rehin aldım. Bana ihanet ederse, oğlanın canını almaktan kaçınmayacağımı biliyor."

William tatmin olmuştu. Onay makamında başını salladı. Adamı sınamış, sonucu beğenmişti. Falcon, güçlü de Burgh ailesine mensuptu. Büyük büyük babası, İngiltere'ye Normandiyalı William'la beraber gelmiş, İrlanda'yı fethi esnasında yanında bulunmuştu. Babası vakitsiz ölmüştü. Bir amcası, Galler Sınırı

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

Koruyucusu ve Hereford, Dorset, Somerset ile Berkshire'ın valisi olan Hubert de Burgh'du. Diğer amcası William de Burgh ise, İrlanda'nın neredeyse beşte birini kapsayan Connaught'la Limerick Bölgesi'nin yöneticisiydi.

Sonunda Salisbury, ağzındaki baklayı çıkardı. "Amcalarından birine derebeylik bağlarıyla mı bağlısın?"

"Hayır, lordum. Tek bir kalem var, ama o topraklar üstündeki hükmüm de mutlak. Sadece tahta bağlıyım."

"O halde, benimle birlikte, bayrağım altında savaşmandan onur duyarım."

Falcon de Burgh, tereddütsüz yanıtladı. "O onur bana ait, lordum. Yanınızda savaşırım, ama kendi bayrağım altında."

Salisbury Kontu, gücenmedi. Genç de Burgh bağımsız bir adamdı, bunu saklamaya da uğraşmıyordu. Sonraki iki gün boyunca, genç şövalyeyi yakından gözlemleme imkanı buldu. Daima tam takım zırh giyiyordu. O kadar çeliği üstünde taşımasına bakmak bile yorucuydu. Salisbury, genç adamın uyuduğunu hiç görmemişti. Sadece şövalyelerinin değil, vassallarının ve kale kumandanlarının bile adlarını biliyordu. Ne zaman kamp kursalar etrafta geziniyor, adamlarıyla konuşuyor, sorularını yanıtlıyor, atlarını muayene ediyordu. Erleriyle bile konuşmaya zaman ayırıyordu. Böylece savaşmak gerektiğinde, her bir adama ne kadar güvenebileceğini biliyordu. Adamlarını tam bir otoriteyle, fakat görünürde öyle kolaylıkla idare ediyordu ki, Salisbury etkilenmeden edemedi.

O gece, diğer liderler içki içer, kumar oynar ve fahişelerle yatarken, Salisbury, kamp ateşinin yanında oturmakta olan de Burgh'a katıldı. "Bence, benim bölük komutanlarından daha iyi iş çıkarıyorsun. Sana 50 şövalyemi, 100 de erimi versem, onları kendi adamların kadar iyi idare edebilir misin?"

"Edebileceğimi siz de biliyorsunuz, lordum. Aksi takdirde böyle bir teklifte bulunmazdınız," dedi Falcon de Burgh. Gözlerinde, eğlendiğini belli eden ışıltılar oynuyordu.

"Yarın Bridgend'de olacağız. İlk çatışmada senin komutanda olacaklar."

"Adamlarla bu gece tanışmak isterim. Böylece hem ben onları tanımış olurum, hem de onlar benden ne bekleyeceklerini öğrenir."

William inledi. "Bu gece mi? Tanrı aşkına, sen hiç dinlenmez misin be çocuk?"

Falcon yine kurt gibi sırıttı. "Ebedi istirahatımda yeterince dinleneceğim zaten!"

Anglo–Norman ordusu, yağmurlu nisan günlerini yavaş yavaş ilerleyerek geçiriyordu. Yağmur askerlerin üstündeki her parça giyeceği ıslatıyor, yünlü içlikler deriye sürtünüp tahriş ediyor, zincir zırhlar paslanıyordu. Erzak arabaları ve mancınıklar en olmadık zamanlarda çamura batıyor, askerlerin sinirlerini, teçhizatlarından da çok yıpratıyordu.

Falcon de Burgh, yakınmaya vakit bulamasınlar diye şövalyelerini hep meşgul tutuyordu. Ordunun yavaş ilerleyişini kendi yararına kullanıyordu. İstediği an adamlarını geri çekip, gruba birkaç günde tekrar katılabilirdi. O gün sona ermeden bir kale almaya kararlı olan Falcon de Burgh, ani bir saldırıya uğradığında sabahın erken saatleriydi. Sis henüz kalkmamıştı. Ufak bir ağaçlığa gizlenmiş olan Galli birlik, düşmanın üstüne ok yağdırmaya başladı. "Çekilme" ve "gizlenme" kelimeleri, de Burgh'un sözlüğünde bulunmazdı. Adamlarına, daima plaka ve zincir zırhlarını giyerek dolaşmalarını emretmişti. Bu emre uymayarak, dünyanın en iyi okçuları olan Gallilerin saldırısına açık kalma akılsızlığını gösterenlere acımıyordu.

Dörtnala koşarak askerin başına geçti. Düşmanı toplayıp atlara ezdirmek üzere ormana girdi. Savaşın sesleri ve kokuları duyularına saldırdı: Okların ıslık çalarak uçuşu, yumuşak ete gömülüşleri ya da metal kalkanlara çarparak tınlayışları; kanın sıcak metal kokusu; terin, kusmuğun ve telaşın kokusu. Kendi kalbinin atışı hızlandıkça, etraftan gelen inlemeleri, iç çekişleri ve çığlıkları duymaz oldu. Sabahın bu erken saatinde bile kılıcını zahmetsizce kullanıyordu. Sabahtan akşama kadar dövüşebi-

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

lecek, kılıç tutan kolu uyuştuktan sonra bile savaşmaya devam edebilecek şekilde eğitilmişti.

Bir düzine Gallinin canını aldı. Bazıları atının toynakları altında ezildi. İç organları ve beyinleri zemini kayganlaştırdı. De Burgh'un savaş atı Lightning, saldırgan ve azılı bir hayvandı. Yabancılara saldıracak şekilde yetiştirmişlerdi. Falcon, deri tunikli bir gencin, deli deli bakan atının keskin dişlerinden kaçınmak için kendini geri attığını fark etti. Genç sertçe yere düşünce, kafasını çarptı ve tolgası çıktı. Uzun, siyah, ipek gibi saçlar dışarı saçıldı. Falcon, Lightning'in toynakları altında kalmak üzere olan bu kişinin kadın olduğunu görerek afalladı. Hemen attan indi. Ağır zırhlı eldivenini çıkarıp, nasırlı eliyle kızın güçlü kol ve bacaklarını okşadı. Kız yüzüne tükürdü. Falcon tereddüt etmeden yumruğunu kaldırıp, kızı tek darbede bayılttı. Kızın hareketsiz vücudunu terkisine atıp, savaş alanına döndü.

Çatışma bittiğinde, yarım düzine yaralı haricinde tüm Galliler ya ölmüş, ya da can çekişiyordu. Hayatta kalanlar, kızla birlikte esir alındı. Ormanda gizlenmiş olan 30 başlık bir sığır sürüsüne de el kondu.

İlk haftanın sonunda Falcon, Skenfrith ve Llantilio kalelerini almıştı. Krala başvurarak, kaleleri kendi mülkiyetine alma fikrindeydi.

William Marshal'ın kuvvetleri, Pembroke'a geçmek için erzak stoğunun yenilenmesini bekliyordu. Aradaki yolun hakkından gelmek, Salisbury ile Hubert de Burgh'un askerlerine kalacaktı.

Sonunda, mareşalin Striguil, Weston ve Badgworth mülklerinden toplanmış yiyecekler ve hayvan yemi ile dolu olan erzak arabaları çıkageldi. İlerlemekte olan bir ordunun en büyük derdi erzaktı. Erzaklara kavuşmanın rahatlığıyla, o akşam kampta neredeyse bir kutlama havası esiyordu. Liderler, mareşalin çadırına toplanmış, düşünceli eşinin özel olarak yolladığı bir teker peynir ile taze İngiliz birasının keyfine varmaktaydı.

Salisbury, elinin tersiyle ağzını silerken, "Şanslı adamsın, William," dedi. "Kocasına destek olan bir kadın, ağırlığınca altın eder."

Hubert de Burgh, yeğeni Falcon'un sırtına bir şaplak indirdi. "Ben de bu oğlana aynı şeyi söyleyip duruyorum. Artık üç kalesi var, karısı olmadan idare etmekte zorlanacak."

Falcon sırıttı. "Eş istemiyorum ama, ihtiyacım var gerçekten," dedi.

Hubert, Falcon'ın artık de Burgh ailesini oğullarıyla kuvvetlendirmesi gerektiğini düşünüyordu. Israrla devam etti: "Warwick'in dul karısı koca arıyor. Ama, çeyiz olarak getireceği arazilere bakılırsa, havada kapacaklar."

Falcon de Burgh kaşlarını çattı. "Topraklarımı, savaşarak ya da kralın hizmetlerime karşılık verdiği ihsanlarla almayı yeğlerim."

Salisbury, "İyi düşünüyorsun, ancak çeyizi geniş diye kadınlara burun da kıvırma," diye uyardı. "Mesela benim erkek vârisim yok. Her şeyim, kızlarım Ela ile Isobel'e kalacak. Damat olarak, soylu fakat hantal bir baron ya da konttansa, kızımın topraklarını koruyabilecek güçlü bir adamı yeğlerim."

Adamlar deri maşrapalarını tekrar doldurdular. Gülerek, Falcon de Burgh'a eş seçiminin incelikleri üstüne öğütler verdiler. Liste kısa ve özdü. Her şeyden önemlisi, güçlü oğullar doğurabilecek olmasıydı. İkinci olarak, doğumundan itibaren şato sahibeliği konusunda eğitilmiş olması, bu devasa hanelerin bin bir çeşit günlük işini aksaksız ve etkin şekilde yürütmeyi bilmesi gerekirdi. Son olarak da, çeyizinde bolca arazi, kale, kasaba, köy ve bu köylerde vergi ödeyen bolca şövalye, vassal ve köylü bulunmalıydı.

Kadınlardan konuşmak erkeklerin şehvetini kabartmaya başlamıştı. Birer birer çadırdan sıvışarak, ilerleyen orduları hep takip eden o malum tür kadınlarla nefeslerini köreltmeye gittiler. Hubert de Burgh, kendi çadırını aramakta olan Falcon'un yanında yürüyordu. "Oğlum, Tanrı'nın adına yemin edebilirim ki, Salisbury seni damat olarak gözüne kestirmiş," dedi. "Belki de Warwick'in dul eşi kontese burun kıvırmakta haklısın."

Falcon başını iki yana salladı. "Hırslı olduğumu itiraf ederim, Hubert. Fakat Salisbury, kralın üvey kardeşi. Sence gözüm fazlaca yüksekte değil mi?"

Ücretsiz PDF Kitap Arşivi - https://rantey.org

"De Burgh kanı da Plantagenet kanı kadar soylu, hatta belki daha da niteliklidir! Bizim kanımız, Plantagenet'lerin o deliliğe yaklaşan öfkesiyle lekelenmemiştir."

"Emin misin, Hubert? Bana sık sık o çeşit bir öfke isnat ediyorlar," dedi Falcon o kurt sırıtışıyla.

"Senin kanın deli akıyor!" dedi Hubert gururla.

Gervase, Falcon'un çadırının girişi civarında geziniyordu. Kaşları endişeyle çatılmıştı. Alçak sesle "Efendim, esirlerden biri sizinle görüşmek için yalvarıyor," dedi.

Falcon kısaca "Görüşemez," diye yanıtladı.

Silahtar tereddütle, "O kadın istiyor, efendim," dedi.

Falcon, "Görüşemez," diye tekrarladı.

Gervase, sinirli sinirli boğazını temizledi. "İtiraz kabul etmiyor efendim. Sizi içerde bekliyor." Efendisini daha da sıkı uyarma ihtiyacı hissetti. "Ayağınızı denk alın efendim. Galliler, bizi mezara sokmak için kadınlarını kullanır."

Falcon'un kara kaşları, kuzgun kanatları gibi kalktı. Silahtarının kendisine ne kadar bağlı olduğunu gösteren bu sözlere keyifle güldü. Sonra çadırının girişini kapatan kumaşı kaldırıp, içeri girdi.

Devasa gölgesi çadıra düştüğünde, Morganna'nın gözleri bir anlığına fal taşı gibi açıldı. Kırmızı ipekten çadırı, metal şamdanlara dikilip savaş sandıklarının üstüne yerleştirilmiş mumlar aydınlatıyordu. Falcon de Burgh tolgasını çıkarınca, esmer, erkeksi güzelliği belli oluyordu. Fakat bir yandan da, göz ardı edilmesi imkansız bir tehlike halesi yayıyordu. Cesur, hesapçı bir bakışla, Morgana'nın üstündeki kısa deri tuniği ve altın bilezikleri sıyırıp atmıştı. Biçimli elmacık kemiklerinin üstünde duran yeşil gözlerin içine dimdik bakıyor, sessizliği bile bile uzatıyordu. Sonunda Morganna'nın ağzından, "Sizinle konuşmak istedim," sözcükleri döküldü.

Falcon, hor görüyle "Seninle konuşmak istesem, çağırtırdım," dedi. Yeşil gözlerde öfke alevinin tutuştuğunu görünce sevindi. Bu kadını yemlemek ne kolaydı!

"Günlerdir bana baktığınızın farkındayım," diye bir olta attı kadın.

Falcon, "Sen de günlerdir *bana* bakıyorsun... hem de *şehvetle*!" diye karşılık verdi.

Morganna başını geri attı. Saçları, ipekten bir şelale gibi sırtına döküldü. Aralarındaki sessizlik yine uzamaya başlamıştı. Çıplak omzunu silkerek arkasını Falcon'a döndü. Haritaların durduğu yüksek masaya gitti. Parmaklarını parşömenlerde gezdirdi. Cilveyle "Neden geldiğimi merak etmiyor musunuz?" diye sordu.

Falcon, aralarındaki mesafeyi üç adımda aşarak "Bu gece neden geldiğini biliyorum," dedi. "Becerilmeye geldin. Benim merak ettiğim, yarın ne isteyeceğin." Güçlü ellerini kadının dar kalçalarına attı, kaldırıp masaya, tam karşısına oturttu.

Morganna ellerini sıktı. Minicik demir gülleleri andıran yumruklarıyla Falcon'un göğsünü dövmeye başladı. Adam, yumruklarını elleri arasına aldı, vuramaz hale gelinceye kadar sıktı. Morganna acıyla iç çektiğinde de, üstüne eğilerek, yutacakmışçasına öptü. Falcon'un gücü, Morganna'da afrodizyak etkisi yapmıştı. Adamın dilini ağzına alıp, içinde uyandırdığı tüm şehvetle emdi.

Falcon, çadırın öbür ucunda duran yatağa üzüntüyle baktı. Yetişemeyeceklerinin farkındaydı. Kadının bacaklarını ayırdı, aralarına girerken kadını da kendine çekti. Falcon Morganna'nın tuniğini yırtarken, kadın da onun irileşmiş organını zırh pantolonundan kurtardı. İkisi de, karşılarındaki mükemmel vücutla eşleşme hevesiyle dolup taşıyordu.

Falcon dizlerini biraz bükerek, kadının içine girdi. Kalçalarını elleriyle sıkı sıkı kavramıştı. Kadın, üstünde delirmişçesine kıvranıyordu. Hayatında hiç bu kadar çabuk ve şiddetli uyarıldığı olmamıştı. Ham erkeklik gücü tüm tereddütlerini alıp götürmüştü. Titreyerek doruğa ulaşırken, tırnaklarını erkeğin omuzlarına geçirdi. Boğazından, tüyler ürpertici bir haykırış yükseldi.

Falcon, hâlâ kadının içinde olduğu halde onu masadan kaldırarak yatağa ilerledi. Uzun zamandır kadınsız kalmıştı. İkin-

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

ci kez birlikte olmaya şimdiden hazırdı. Kadını yatağa yatırıp, tepesinden baktı. Ağırlığının çoğunu, metal bileklikli kollarına veriyordu. Morganna ufak tefek, zeytunî esmer tenliydi. Vücudunun oranları mükemmeldi. Saçları neredeyse kendisininkiler kadar siyahtı. De Burgh gibi güçlü bir erkek, kızın gözlerindeki hayvansı parıltıdan, tensel yönünün ne kadar kuvvetli olduğunu derhal anlardı. Sevgi sözcüklerine, öpücüklere gerek duymadan tekrar işe koyuldu. Morganna, ilkinden daha kuvvetli şekilde doyuma eriştiğini şaşkınlıkla fark etti.

Falcon, Morganna'nın üstünden yuvarlandı. Ama yanına yatacağı yerde, onu güçlü elleriyle kaldırıp, kaslı uyluklarına oturttu. Kız, Falcon'un kollarında eriyip, yanında uyuyakalabilmeyi düşlüyordu. Kolları–bacakları hamur gibi olmuştu. Göz kapakları doyumla kapanmış, çıplak vücuduna ağırlık basmıştı. Falcon, gözlerini kısmış Morganna'ya bakıyordu. Bu kadar güzel bir kızın, Llewelyn'in gözünden kaçmış olmasına imkan yoktu. "Galli köylülerden sonra benimle birlikte olmak sana güzel bir değişiklik olmuştur," dedi.

Morganna, gururla "Lütuflarımdan bizzat kral yararlanır," dedi. Böylelikle, fark etmeden konumunu onaylayınca, esir olarak kıymeti de artmış oldu.

Falcon, sertçe "Llewelyn kral değil, lord," diye düzeltti onu. Kız tartışmaya niyetli değildi. İnce, güneş yanığı omuzlarını silkti. Adamın onu uyutmayacağını bildiği için, altında yatmakta olan muhteşem savaşçı gövdesini keşfetmeye karar verdi. Avuçlarını, Falcon'un göğsündeki kalın kas tabakalarında gezdirdi. Parmaklarını, deriye yayılmış olan siyah, kıvırcık tüylerde dolaştırdı, belli belirsiz görünen kaburgalarında ve sert, düz karnında kaydırdı. Elleri erkeğin kasığına ulaştığında penisi yine sertleşmiş, dikleşmiş, içine dolan kanla nabız gibi atmaya başlamıştı. Onunla üçüncü defa birlikte olacak hali kalmış olamazdı herhalde?

Aniden kanı tutuştu. Bu kadar yakışıklı bir erkek bu kadar doyumsuzsa, onu çok çekici buluyor olmalıydı. Vücudunu yay gibi

gererek, erkeği tekrar içine aldı. İçindeki organ, ipek kaplı çelik gibiydi. Falcon'u öpmek için öne eğildi. Adam hızla ileri–geri gitmeye başladığında, zevkle derin derin iç geçirdi.

Saatler sonra, Falcon, bitkin ve tatmin olmuş halde yanında yatmakta olan Morganna'ya "Benden istediğin nedir?" diye sordu.

Morganna hayretle iç çekti. Falcon'un aklında mantıklı bir düşünce kalmamış olacağını sanıyordu. "İngiltere'ye esir olarak dönmek istemiyorum," dedi çaresizce. "İngiliz kadınlarının küçük gören bakışları altında aşağılanmak istemiyorum." Falcon'un kalbinde yumuşak bir nokta olmadığını, yalvarışlarının bu noktaya dokunamayacağını içgüdüsel olarak fark etmişti. Adam "Belki seni Mountain Ash'e yollarım," diye mırıldandığında içi o kadar rahatladı ki, titremesine engel olamadı.

Şafağın üstünden bir saat geçmişti. William Marshal'ın 200 şövalye, 300 er, erzak arabaları ve mancınıklardan oluşan güçlü ordusu, kamp alanından ayrılıp Pembroke'a girmeye hazırdı. Fakat daha onlar yola çıkmaya fırsat bulamadan, haberciler öyle mühim bir haber getirdiler ki, Galler seferi derhal sona erdi.

Kral Richard yaralanmıştı. Ölme ihtimali vardı. Mareşaline, gemiye binip Normandiya'ya, devlet hazinesinin tutulduğu Rouen'e gitmesini emretmişti. Kamptaki herkes şok içindeydi. Olay hakkında daha çok ayrıntı kulaklarına çalındıkça, baronlar, Kral Richard'ın biraz altına tamah ederek kendi felaketine gittiğini fark ederek iğrendiler. Anlaşıldığı kadarıyla, Chalus'da bir tarlada, altından bir kalkan ile, tarihi altın sikkelerden oluşan ufak bir hazine bulunmuştu. Kral Richard, hazineye derhal el koymak için, yanına bir avuç şövalye alarak apar topar Chalus'a gitmişti. Kale surlarından atılan bir okun isabetiyle ağır yaralanmıştı. Büyük Haçlı Seferleri'nden sağ çıkmış, gözü dönmüş kafirlerle savaşmış olan adam, dünyanın en kuvvetli savaşçı–kralı olduğu söylenen adam, bir avuç para yüzünden son nefesini vermek üzereydi.

William Marshal, Severn nehrini geçti, Wessex boyunca at koşturdu, kendi gemisine binerek Normandiya'ya, Seine nehri

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

boyunda bulunan Rouen şehrine, hazineyi korumaya gitti.

Falcon de Burgh, İngiltere'ye dönüş yolunda Salisbury ile birlikte at bindi. Örs ile çekiç arasında kalmanın ne kadar kolay olduğunu bildiğinden, ettiği lafları büyük dikkatle seçiyordu. Kral Richard, savaşın şanını ülkesini yönetmeye yeğleyen, işinin başında bulunmayan bir kraldı. İngiltere'yi o kadar az önemsiyordu ki, seferlerine para bulmak için, alıcı bulsa Londra'yı satabilirdi. Bütün bu kusurlarına karşın, geri kalan iki Plantagenet veliahtıyla karşılaştırılınca, yine de onun kral olması tercih edilirdi. Richard'ın kardeşi Geoffrey, bir turnuvada ölmüştü. Taht sırasında, Geoffrey'nin henüz pek genç olan oğlu Arthur vardı. Çocuk daha 13 yaşındaydı. Ömründe İngiltere toprağına ayak basmamıştı. Annesi Brittany'li Constance'ın beslediği tüm nefretleri paylaşıyordu. Başlıca nefret ettikleri, ana kraliçe Aquitaine'li Eleanor'du. Fransalı Philip İngiltere'ye karşı öyle büyük bir tehdit oluşturuyordu ki, genç Arthur'a taç giydirmek, intihar etmekle eşdeğerdi.

Geriye kalan tek aday, Arthur'un en küçük kardeşi Mortain'li Kont John'du. Güçlü baronlar işe karışmış olmasa, John Richard'ın yokluğunda İngiltere ve İrlanda'yı bilfiil yönetebilirdi. Tüm bu baronlar, John'un kral olması fikrinden ölesiye korkuyordu.

Falcon de Burgh, Salisbury'i iyice tanımış, adamdan hoşlanmıştı. En büyük erdeminin sadakat olduğunu biliyordu. Kral oğlu üvey kardeşlerini eleştiriyormuş gibi görünmek istemiyordu. "Lordum, eğer Richard'ın yarası ölümcülse, İngiltere çok üzücü bir durumda kalacak."

"Değildir!" diye bağırdı William inançla. "Bundan çok daha ağır düzinelerce yara aldı. Bu lafımı bir kenara yaz: Bu ay bitmeden Galler'e dönmüş olacağız."

Falcon öksürdü. William'ın bu duruma bilerek mi at gözlükleriyle baktığını merak ediyordu. Neticede, İngiltere'ye, baronlar kralın cenazesi ve yeni kralın taç giyme töreni için Normandiya'ya çağrılabilir diye dönüyorlardı. "Tüm kalbimle, haklı olduğunuzu umuyorum efendim. Ama durum kritik olmasa, William Marshal'ı Normandiya'ya çağırtırlar mıydı?" diye sordu dikkatle.

"William Marshal, onurunu kişisel kazançtan üstün tutan tek barondur. Yüz yılda bir bulunacak bir adamdır. Eğer Richard yaraları yüzünden hasta yatağına bağlıysa, devlet hazinesi sadece ona emanet edilebilir." De Burgh'a göz kırptı. "Kralımızın paraya ne kadar önem verdiğini biliyoruz."

Falcon, bu laf William'ın ağzından çıktığı için rahatlamıştı. Güldü. "Evet. İnsan mareşale parasını da, karısını da emanet eder," diye şakalaştı. Nasılsa artık Arthur ve John konusu açılmıştı. Salisbury, konu hakkındaki gerçek hislerini Burgh'a da açıklamaya karar verdi.

"Biliyor musun, cesaretimi ve savaştaki becerimi, babam Kral Henry'den aldığımı düşünürüm hep. Fakat, kardeşlerimdeki o amansız taht hırsı bende yok. Kardeşlerimin, yollarına çıkan, herkesi ve her şeyi ezip geçen o müthiş tutkuyu, anneleri Kraliçe Eleanor'dan aldığını düşünüyorum. Neyse ki, benim annem ayrı. Genç Arthur'un eksiklerine, John'un kusurlarına gözlerimi kapamıyorum. Ama ikisi de kral kanı taşıyan prensler. İkisinin de taht üstünde hakkı var. Biri kral olarak taç giydiğinde, onun emrinde olacağım... ölene dek!"

Falcon de Burgh, meseleleri bu kadar açık ve sade değerlendirebilmeyi diledi. Her şey siyah ve beyaz olsa, kesin çizgilerle ayrılmış olsa, hayat ne kolay olurdu. Fakat bu aralar hiçbir şey siyah–beyaz değildi. Daha ziyade, sonsuz sayıda farklı tondan oluşan o gri alana düşme eğilimindeydi.

William'ın sesi, düşüncelerini dağıttı, onu gerçek dünyaya çekti. "Seni ve şövalyelerini Salisbury'de ağırlamak isterim, de Burgh. Kızlarımla da tanışmanı isterim, fakat tabii bu sadece bahane. İşin içinde iş var," dedi dürüstçe.

Falcon de Burgh bu sözleri iltifat kabul ederek onur duydu. Salisbury, onu kızlarına uygun bir talip olarak gördüğünü açıkça belli ediyordu.

William, "Acil bir haber gelebilir diye doğruca eve gitmek

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

istiyorum. Fakat, Berkley Kalesi ve Combe Kalesi'ni bu yıl ziyaret edemedim. Benim yerime oraları incelemek sana çok zahmet olur mu?" diye devam etti.

"William, bana böyle bir görev verecek kadar güvenerek büyük bir onur bahşettiniz." Falcon içten konuşmuştu. Arazilerin ürettiği tarım ürünlerinden Salisbury'nin payını, ayrıca kiracıların ödediği kirayı toplama görevi kendisine emanet edilmişti. Askerleri ve kalelerin korunaklılığını teftiş edecek, şikayetleri dinleyecek, hesapları ve çeteleleri kontrol edecekti. William'ın bu vesileyle, kızlarına miras kalacak toprakları gösterdiği de gözünden kaçınamıştı.

Falcon, koca atını çevirip kendi adamlarının yanına sürdü. Normand Gervase ile Walter de Roche derhal yanına geldiler.

"Sir Walter, şövalyelerle atların yarısını alıp Mountain Ash'e gitmenizi istiyorum. Diğer yarınız benimle İngiltere'ye gelecek. Sizi Mountain Ash'in başına geçirdim. Artık sözünüz kanun değerindedir. Fakat dikkat edin, zira her terslikten de sizi sorumlu tutacağım."

De Roche, yeni edindiği otoritenin zevkiyle sırıtarak "İçiniz rahat olsun lordum," dedi. Geride kalarak, beraberinde götüreceklerini olabildiğince tarafsız şekilde seçmeye çalıştı. De Burgh'un da İngiltere'ye giderken, yanına iyi adamlar alması lazımdı.

Falcon, silahtarına "Gervase, seni de Mountain Ash'e yolluyorum," dedi. "Fakat sen, görevin bitince hemen yanıma döneceksin. Salisbury'e davetliyiz."

"O zaman söylentiler doğru! William Longsword, kızlarından birini size eş olarak verecek!

"Sessiz ol be adam. Rüzgar ters taraftan esiyor, sözlerimizi taşımaz, ama yerin de kulağı vardır," dedi Falcon ihtiyatla. Gervase'a göz kırptı. "Salisbury'de bana lazımsın... Seçim yapmama yardım edeceksin!"

"Tanrı'nın sakalı aşkına, cins-i latifi ne kadar az tanıdığımı bilmiyor musunuz? Ödüm kopar onlardan!"

Falcon güldü. "Al sana tecrübe kazanma fırsatı. Mountain Ash'e şu tutsak aldığımız kadını, Morganna'yı götüreceksin."

Gervase, belirgin şekilde sarardı. "Lordum, bana erkeklere kolayca komuta etmeyi çok iyi öğrettiniz. Fakat kadınlar bambaşka bir mesele. Hele de bu kadın! Genç bir savaşçı kadar sert. Be-benim lafımı dinleyeceğinden şü-şüpheliyim," diye itiraf etti.

"Gel," dedi Falcon. "Sana kısa tarafından bir ders vereyim."

Tek sıra halinde, dayanıklı Gal midillilerine binmekte olan tutsaklara yaklaştılar. De Burgh bir el işareti yapınca, Morganna bineğini hevesle yanlarına sürdü. Etrafta dolaşan dedikodulara göre, Aslan Yürekli Kral Richard ölmüştü. Bu gece Falcon'u yatağa attığında, ondan aklındaki bir dolu soruya yanıt almayı planlıyordu.

Falcon kadına, itaatsizliğe yer bırakmayan bir sesle "Bu gördüğün silahtarım Normand Gervase'dır. Seni güvenle Mountain Ash'e kadar götürecektir. Ağzından her çıkan söz benim emrimdir. Her harfine uyacaksın," dedi.

Morganna, hayal kırıklığıyla yüzünü astı. Sonra, gözleri öfkeyle parladı. "Siz bizimle gelmeyecek misiniz, Lord de Burgh?" diye sordu. Diğer dedikodular doğru olmalı, diye düşündü. Salisbury'nin kızıyla evlenmek için İngiltere'ye gidiyor. Kalbi acıyla buruldu. Bu şahane adama, kısmen de olsa el koymaya yemin etmişti. Fakat, bir İngiliz kadınına kur yapmaya gidiyorsa, kendisinin ne şansı vardı? Ne bu gece, ne de önündeki pek çok gece boyunca de Burgh'un yatağına giremeyeceğini fark edince, "Kralın öldüğü doğru mu?" diye sordu apaçık.

"Seni ilgilendirmez, Morganna. Seni, doğru düzgün davranmak ilgilendirir ancak." Falcon, Gervase'a döndü. "Sana itaat etmezse, altından midillisi alır, yürütürsün," dedi.

Morganna gururla başını kaldırdı. "Yürümek bana koymaz! Gerekirse İngiltere'ye yürüyerek gider, dönerim. Ömrüm Galle-rin dağlarına tırmanmakla geçti."

"Öyle zayıflar, cılızlaşırsın, bacakların da öyle kas bağlar ki, yatakta bir işe yaramazsın. İnsan senle yatacağına, uşağına mu-

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

saflat olsa daha çok zevk alır," dedi Falcon horgörüyle.

Gervase, Falcon'un sözleriyle kızı nasıl susturduğunu, kibrini nasıl yıktığını görerek etkilenmişti. Kuzu gibi olmuştu kız. Fakat de Burgh ile keskin dili İngiltere yoluna düştüğünde, Morganna'nın yine böyle uysal davranacağını hiç sanmıyordu.

Bölüm 3

Jasmine, son bir haftadır Meg ile diğer hizmetçi kızların kendi aralarında fısıldaştıklarını, kıkırdaştıklarını duyuyordu. Ne konuştuklarından haberi vardı. Bahar Bayramı gelmişti. Her yıl mayıs ayında kutlanan bu bayram, paganlık döneminden ve eski dinin inançlarından kalmaydı. Fakat Jasmine, Bahar Bayramı'nda mayıs ağacı etrafında masum masum dönmekten ve bayram kraliçesi seçmekten başka şeyler de yapıldığının, yıllardır farkındaydı.

Karanlık çöktüğünde, Stonehenge'de içkili bir alem yapıldığı, köyde fısıldanarak anlatılırdı. Meg çarşaflarını değiştirmeye geldiğinde, Jasmine onu sorguya çekmeye başladı. "Meg, Stonehenge'deki kutlama nasıl bir şey?"

Meg kızardı ve edepli bir tavırla "Bilmiyorum leydim, hiç kendi gözlerimle görmedim," dedi.

"Ama bir şeyler duymuşsundur," diye bastırdı Jasmine. "Neler oluyormuş?"

"Şey... şölen verildiği, dans edildiği söyleniyor. Ateş yakıp, alevlerin etrafında dans ediyorlar."

Jasmine, "Gitmeyi çok isterim," dedi kararlılıkla.

Meg, sesini alçalttı, işbirlikçi bir fısıltıyla "Ben de, leydim," dedi. "Gece gizlice evden çıkıp, eğlenceye katılmayı kuruyordum."

Druid taşları arasında gerçekleşen bahar ayinleri, Estelle'e endişe veriyordu. Karanlığın örtüsü altında neler olup bittiğini son derece iyi biliyordu. Sonuç daima, zamansız şişmiş karınlar oluyordu. Köylüler, en temel içgüdülerine uymaktan çekinmiyorlar-

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

dı. Ekilen tohumlar tutunca da, ağlayarak Estelle'e geliyorlardı. İçini çekti. İnsan doğasına ket vuramayacağını biliyordu. Ama, malikanenin hizmetçilerinin kutlamaya katılmasını engellemek için elinden geleni yapacaktı. Gündüz Jasmine'le birlikte, köydeki bayram kutlamalarına katılmışlardı. Mayıs ağacının etrafından dans etmişler, Mayıs Kraliçesi seçilen gürbüz genç kızın tacını takmışlardı. Fakat, sorumluluğundaki kızları, karanlık basmadan malikaneye getirmeye dikkat etmişti. Meg'i de bir kenara çekip, fazladan işler vermişti.

"Bu akşam, Leydi Jasmine uyuyana kadar yanında kalacaksın. Zaten sıhhati pek iyi değildir, son zamanlarda da iyice bitkin görünüyor. Dikkat et, bal şarabının hepsini bitirsin. İçinde, sağlığını güçlendirip güzelliğini daha da artıracak başka şeyler de var."

Meg selam verip çıktı. Leydi Estelle'in üstüne yıktığı kısıtlayıcı göreve içerlemişti. Dudaklarını sımsıkı kapayıp, Jasmine'in yatak odasına gitti. Geçmek bilmez dakikalar uzayıp saat olurken, odayı gönülsüzce düzenlemeye koyuldu.

Jasmine, gülme isteğini güçlükle bastırıyordu. Meg'in, bir nevi gardiyan olarak başına dikildiğinin farkındaydı. Hizmetçinin kadehe bal şarabı doldurup, kendisine uzatmasını izledi. Kadehi eline alınca, alışılmadık bir koku dikkatini çekti. Fark ettirmeden kokladı. Estelle, içkiye haşhaş katmıştı. Aklına haince bir fikir geldi. Dudaklarının kenarları yukarı kıvrıldı.

"Şarabı sen iç Meg. Birazdan Stonehenge'e gideceğini biliyorum. Yol uzun, bacaklarına güç verir." Meg bal şarabı içme fırsatını sık bulamadığı için, çok üstelemesine gerek kalmadı.

Jasmine ateşi karıştırdı. Bir yandan da, Meg'in önce esnemesini, sonra göz kapaklarının düşmesini, sonra da oturduğu taburede kendini Morpheus'un kollarına bırakmasını seyrediyordu. Uyuduğunda, Jasmine çabucak kızın giysilerini çıkarıp kendisi giydi, saçlarını da onun ham ketenden eşarbıyla örttü. Sonra Meg'i kendi yatağına yatırdı. Biri içeriye göz atarsa kim olduğunu anlamasın diye de, örtüleri başına kadar çekti. Kalbi

küt küt atarak, Meg'in eski püskü, koyu renk pelerinini taktı. Kukuletayı kapatıp, sarı saçlarını bir kez daha sakladı ve sessizce odadan çıktı.

Son anda vazgeçmemek için hızlı hızlı yürüyor, karanlıktan korkmamak için de neşeli bir şarkı mırıldanıyordu. Genç seyisler bile yokluğunu fark etmesin diye, ahırın yanındaki çayırlıktan alyah bir midilli aldı. Başının üstünde yükselen ay sanki ona yol arkadaşlığı ediyordu. Bir an bulutların arasına giriyor, sonra kalp atışları korkudan hızlanmaya başlayınca sakin yüzünü yeniden gösteriyor, Jasmine bu kadar korkak olduğu için kendini kınıyordu. Vaktin gece yarısına yakın olduğunu biliyordu. Eğlenceye gecikmemiş olduğunu umuyordu.

Stonehenge'e yaklaştıkça, heyecanı da arttı. Hem erkeklerin, hem de kadınların bulunacağını biliyordu. Ama dikkatli olmaya, sadece uzaktan seyretmeye kararlıydı.

Taş çemberinin ortasında, çatırtılar çıkaran, göğü aydınlatan koca bir ateş yanıyordu. Eğlentiye gelenlerin çıkardığı gürültü, uğultuya dönüşmüştü. Hava kahkahalar, bağırışlar ve çığlıklarla çınlıyordu. Dans eden insan biçimlerini izlemek için büyük bir kayanın arkasına sindi. Bu erkek ve kadınların ortalıkta çıplak gezindiğini görünce, büyük bir şaşkınlığa kapıldı. Büyülenmişçesine, alevlerin ışığında gölge gibi görünen çıplak bedenleri seyretti. Çoğunun dans etmediğini, çiftleştiğini korkuyla fark etti. Gözlerini kaçırarak, Druid anıtının öteki tarafına baktı. Kukuletalı cüppeler giyen ufak bir grup dikkatini çekti. Sonra gözleri, bebek taşıyormuş gibi görünen bir kadın figürüne kilitlendi. Grup, sunak şeklindeki bir taşa yürüdü. Kadın çocuğu göğe kaldırdı. Sarıldığı beyaz battaniye, karanlıkta rahatça görülüyordu. Sonra çocuğu sunağa yatırdı. Bir adam, uzun bir hançer çekip, bebeğe sapladı.

Jasmine ayağa fırlayıp "Hayır!" diye haykırdı. Taş sunağa doğru koşabildiğince hızla koşmaya başladı.

* * *

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

Falcon de Burgh, Berkley ile Castle Combe arasındaki 50 kilometrelik yolu bir günde almıştı. Castle Combe ile Salisbury arasını, daha da kısa sürede aşmayı umuyordu. Ama, bazıları neredeyse dağ kadar yüksek olan Cotswold tepelerini hesaba katmamıştı. Kral Richard'dan hiç haber yoktu. Salisbury'e gecikmeden varabilmek için, adamlarını olabildiğince zorluyordu. Richard öldüyse, Salisbury Kontu derhal Normandiya'ya gidecekti.

Karanlık bastığında, Falcon hedefe en az 15 kilometre mesafede olduklarını hesapladı. Çadırlarını, Salisbury Ovası'na kurdular. Bu işle uğraşılırken, kimi askerlerin endişeli yüzlerle küme küme bir araya gelmekte olduğunu fark etti. Olağan şartlarda, en güvendiği şövalyesi ve dostu olan Gervase'a danışırdı, fakat Gervase henüz Mountain Ash'den dönüp onlara yetişmemişti.

Falcon, atları bağlamakta olan askerlere gidip, açık açık "Montgomery, derdiniz nedir?" diye sordu. "Konuş be adam!"

Şövalye, bir arkadaşı Fitzgerald'a, bir de Burgh'a baktı. "Bazı askerler, Stonehenge yakınında kamp yapmaktan korkuyor."

Fitzgerald başını salladı. "Evet lordum, burası insanı huzursuz ediyor. Kadim ruhlar hâlâ buralarda dolaşır derler."

De Burgh, başını geri atarak kahkahayı bastı. "Tanrı'nın sakalı aşkına, ne zamandan beri Norman şövalyeleri boş inançlarla elini kolunu bağlıyor?"

Montgomery, hemen inkara başladı. "Şövalyeler değil lordum, buralı erlerin bazıları korkuyor. Kampımızı Stonehenge'e fazla yakın kurmuşuz, güvenli değilmiş böylesi."

"Zırvalık! Kimbilir kaç kilometre uzağındayız. Burası kamp kurmaya çok uygun. Zemin düz, Avon ırmağına da yakınız. Onlara söyleyin de, çene çalmayı bıraksınlar. Odun toplayıp ateş yakmaya başlasınlar." Sırıttı. "Ateş kötü ruhları uzak tutar."

Vaktin geç olmasına, kamptakilerin çoğunun uyumasına rağmen, atlar belirgin biçimde huzursuzdu. De Burgh saatler boyu hayvanların sinirli sinirli kişnemelerini, sakinleşmemekle kalmayıp durdukları yerde tepinmelerini dinledi. Belki

çevrede kurtlar vardı. Ya da ovaya dağ aslanı inmişti. Kürk örtülerine sarınmış, William'ın kızları hakkında hoş hayaller kurmakla meşguldü ki, aklına bir kurt düştü. Belki hayvanlar, Stonehenge'den yayılan o tuhaf, huzursuz havayı hissedebiliyordu. Bu saçma fikri aklında çıkarmak için kafasını salladı. Kürkleri üstünden attı. Kalkıp, çadırın girişinde durdu. Gerçekten de birilerinin konuşmalarını mı duyuyordu? Dışarı çıkıp, dikkatle dinledi. Uzaklardan, belli belirsiz bağrışmalar, müzik sesi geliyordu. Kulakları insanlardan daha keskin olan atlar, bu seslerden rahatsız oluyordu.

Lightning'i çözüp, kulaklarını okşadı. Stonehenge onu çağırıyordu adeta. Merakına yenildi. Atına eğer vurmadan atladı ve seslerin geldiği yöne doğru ilerledi.

Önüne çıkan sahneye sinirlendi. Aşırılıktan tiksinirdi. Adamlarının, saldırdıkları kaleler ve kasabalarda kadınlara tecavüz etmesi yasaktı; cezası ölümdü. Disiplin, hem kendinde hem de başka insanlarda değer verdiği bir erdemdi. Bu insanlar disiplinsizdi, kendilerini iyice dağıtmışlardı. Yüzlerindeki medeniyet maskesi o kadar göstermelikti ki, ilk fırsatta tekrar vahşi hayvanlara dönmüşlerdi.

Sunağa bir tür kurban bırakarak kaçan kukuletalı figürler görünce, tiksintisi iyice arttı. Stonehenge gibi eski ve kutsal bir mekanı bu şekilde kirletmek, tüm değerlerine aykırıydı.

Jasmine, gözlerini battaniyeye sarılı minik vücuda dikmiş, intikam meleği gibi sunağa doğru koşarken, kukuletalı figürler karanlığa karıştı. Battaniyeyi kaldırırken, elleri tir tir titriyordu. Kurbanın, yeni doğmuş bir kuzu olduğunu görünce gözleri yaşardı. Üzülmüştü ama, bebek kurban edilmediği için rahatlamıştı da. Aniden korkuya kapıldı. Bu insanlar şeytana tapıyordu. Kuzuyu, Karanlıklar Prensi'ni çağırmak için kesmişlerdi.

Tepesinde dikilmekte olan de Burgh'un yüzü, öfkeyle kararmıştı. Kesilmiş kuzuyu görünce, kızı yakalayıp cezalandırmak için elini uzattı. Kız arkaya bakıp, dehşet içinde büzüldü. Şeytan gelmişti! Aynı kristal küresinde gördüğü gibiydi!

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

Jasmine tepeden tırnağa titredi. Kalbi korkudan sıkıştı. Neden, itaatsizlik ettiğini bile bile bu kötülük dolu yere gelmişti? İşte, Şeytan'la yüz yüze gelmişti. Ruhunu göremesin diye, hemen gözlerini kapadı.

Falcon, elini uzatıp kızın omzunu tuttu, kabaca sarstı. "Sende hiç utanma yok mu, ahlaksız kadın? Seninle konuşurken suratıma bakacaksın!"

"Bakmam, bakmam!" diye bağırdı Jasmine. "Gözlerine bakarsam, ruhumu çalarsın!"

"Ne zırvalıyorsun sen cahil köylü?" Ellerini tutup, zorla gözlerinden çekti.

Karanlıklar Prensi, tüm ihtişamıyla karşısında duruyordu. Siyah kadifeden yapılma, son derece şık giysiler içindeydi. Hançerinin sapına, kan kırmızısı yakutlar kakılmıştı. Yüzü ürkütücü, kötücül bir biçimde yakışıklıydı. Gözlerinde yeşil alevler yanıyordu. Bu gözler, Jasmine'in ellerinin ipek gibi yumuşak tenini fark ettiğinde kısıldı.

"Bunlar köylü kızı eli değil." Külüstür pelerini açıp, kıza dikkatle baktı. Hizmetçilerin giydiği çeşitten bir elbise giymesine, saçını da onlar gibi keten bir örtüyle örtmüş olmasına rağmen, hizmetçi falan olmadığı barizdi. "Siz, hizmetçisinin kılığına girip, buraya eğlenmeye gelmiş, canı sıkılan, şımarık bir hanımsınız," dedi suçlarcasına.

Jasmine yarım yamalak bir çığlık attı. Boğazı sıkılır gibi olmuştu. Kozmik karanlık güçleriyle, gerçek kimliğini ortaya çıkarması an meselesiydi. Ak cadı olduğunu, sadece iyilik için çalıştığını öğrenirse, onu mutlaka öldürürdü. Dehşet içinde "Ne olur öldürme beni," diye yalvardı.

Falcon, "Sizi biraz dövmeli ki, aklınız başınıza gelsin," diye tehdit etti. "Haspam, ne kadar da asi! Gece gece evden kaçıp, macera peşine düşüyor. Herhalde ailenize bir dakika huzur vermiyorsunuzdur."

Bulutların arasından çıkan ay, onları gümüş rengi ışıklarıyla yıkadı. Falcon aniden, karşısındakinin çocukluktan yeni çıkmış olduğunu ve korkuyla titrediğini fark etti. Beklediği şuh, arsız

yüz hatlarına değil, melek gibi bir yüze bakıyordu. Öfkesi geçti, hatta durumu komik bulmaya başladı. Herhalde, hayatında ilk defa buraya gelmeye cesaret etmişti. Kendisiyle karşılaşması da, ona iyi bir ders olmuştu. Hazır fırsatını bulmuşken, bir daha aklının çelinip böyle maceralara atılmamasını temin edecek, öyle bırakacaktı.

Kızın ellerini kaçmasın diye sıkı sıkı tutuyordu. "Buraya neden geldiniz?" diye sordu.

Jasmine güçlükle yutkundu. Kalbi boğazında atıyor, sözcüklerinin yolunu tıkıyordu. "Me... merak e–etmiştim," dedi güçlükle.

Adam, gözleri hain hain parlayarak "Çıplak dans etmeye gelmiştiniz," diye itham etti.

Bu sözlere çok şaşıran Jasmine, "Hayır, hayır," diye yadsıdı.

Oyundan hoşlanmaya başlayan Falcon, "Kendinize sevgili bulmaya, erkek ayartmaya geldiniz," diye alaya devam etti.

Jasmine ancak başını sallayarak itiraz edebildi, konuşmayı başaramadı.

"Eh, bir erkek buldunuz işte. Beni buldunuz."

Halk arasında, Şeytan'ın dişi insanlarla gönül eğlendirdiğinden bahseden açık saçık hikayeler anlatılırdı. Jasmine bunları hatırlayarak, hıçkıra hıçkıra "Ne olur bekaretimi alma, yalvarıyorum," dedi.

Falcon'un dudakları seğirdi. "Fakat bu akşam buraya gelirken, o niyetle gelmemiş miydiniz? O kadar yolu tepip, eğlencesini kaçırırsanız yazık olur."

Jasmine, hem dehşet, hem de merakla "Eğlence mi?" diye sordu.

"Doğruyu söyleyin de şeytan utansın," dedi adam, gülerek. "Sizi yakalamasam, giysilerinizi üstünüzden sıyırıp, ateşlerin etrafında dans etmeye başlayacaktınız." Becerikli parmaklarıyla, elbisesinin yakasındaki düğmeleri kolayca açtı. "Şimdi benim için dans edin o halde," derken, elbiseyi Jasmine'in çıplak omuzlarından indirdi.

Kız, iblisin dişiler üstündeki ezici gücünü ilk elden tecrübe et-

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

mekteydi. Dokunuşu kuvvetliydi, insanın aklını çeliyordu. "Beni yoldan çıkaramazsın, Şeytan!" diye haykırdı. Başı dönüyordu, ama bayılırsa kurtulma imkanının olmadığının farkındaydı. Kendinden geçer geçmez, bekaretini yitirirdi. Şeytan'ın tecavüzüne uğramak, ölümden de beterdi! "Tecavüz!" diye bağırdı boğuk bir sesle.

İblis yine güldü. "Tecavüz ha? Bu kelimenin eski anlamının 'mest etmek' olduğunu biliyor muydunuz?"Jasmine'in gözleri ıstırapla kapanınca, Falcon kızcağıza acıdı. "Eh, güzel bir kız şeytana tutulduğunda, kurtulmak için bir bedel ödemesi gerekir. Bana hayatınızı da, bekaretinizi de vermeyi reddettiniz. Sizi bırakmam için ne önereceksiniz acaba?" diye söylendi.

Jasmine hızla, neleri olduğunu düşündü. Yanında para, üstünde takı yoktu.

Falcon. "Düşünelim hele," dedi. "Çıplak dans edebilirsiniz." Kızın masum hiddetini görünce, kahkahasını zor zapt etti. "Veya, bana bir öpücük verirsiniz. Siz seçin."

Kız derhal "Ö–öpücük," dedi. Ondan kurtulmak için bu kadarcık bir bedel ödemeye razıydı. Şeytan ona gülümsediğinde, kalbi göğsünde takla attı. Ona uzandığında, bir daha asla aynı kişi olamayacağını biliyordu. Daha önce hiç öpüşmemişti. Şeytanın ağzı ılık ve ikna ediciydi. Öpücüğüyle nefesini kesiyor, düşüncelerini, hatta iradesini çalıyor, kendisini kaptırıp koyvermeye davet ediyordu.

Falcon, kızın daha önce hiç öpüşmediğini fark etmişti. Ağzının tadı yaban balı gibiydi. Kızın kokusu burun deliklerini, tadı ağzını doldurdukça, başı ağırlaştı ve dönmeye başladı. Bakire bir kızdan alınan öpücüğün yabana atılmaması gerektiğini, o an fark etti.

Sesi, kızın kendisinde uyandırdığı bir koruma hissiyle kalınlaştı. "Buradan derhal git ve tövbe et," diye buyururken, kızın omuzlarını bıraktı.

Kız derhal istavroz çıkarıp, muazzam bir taşın gölgesinde kayboldu. Hızla, midillisini bağladığı yere doğru koşmaya başladı. O ara, Lightning de korkuyla kişnedi. Sinirinden galiz bir küfür savuran de Burgh, istemeye istemeye atının başına gitti.

Estelle, kilerde işiyle meşguldü. Bir yandan da, sürekli Jasmine'e bakıyordu. Bu sabah fazla sessiz–sakindi. Onu bir daha haşhaşlı içecekle uyutmamaya karar verdi. Estelle, kadifeçiçeği kullanarak turuncu, güngüzeli ile sarı, ceviz ile kahverengi, dünyanın en iyi boya bitkilerinden olan safranın çiçeklerinden de mor boya elde etmiş, renk renk boyalı sular hazırlamıştı. Bu boyalı sulara yün çilelerini ve kumaşları batırarak renklendirmekle meşguldü. Jasmine sessiz sessiz, anneannesinin yaptığı renkli tozlardan boya imal ediyordu. Meg de mum yaptığı için, havada ağır bir balmumu ve defne ağacı meyvesi kokusu vardı.

Salisbury Kalesi'nin kahyalarından biri gelmişti. Malikaneye lazım olan bir araba dolusu malzeme ile, yeni kırkılmış yün getirmişti. Bu yünler, Dame Estelle tarafından ustaca boyanacaktı. Kahya, Kral Richard Normandiya'da yaralandığı için William'ın Gallerden erken döndüğü haberini de bir acele yetiştirmişti.

Jasmine titredi. Kaleye yollanacak şeylerin, kahyanın vagonuna yüklenmesi bitince, anneannesi gece yapacağı büyünün hazırlıklarına başlayacaktı. Jasmine genellikle onun büyü ve ritüellerine katılmaya can atardı. Ama geleceği görmek için, kristal küreye bakmak lazımdı. O da, bir kez kürede, bir kez gerçeğini gördüğü o yüzle tekrar karşılaşmaktan çok korkuyordu.

Jasmine, kendine ufak bir çiçek buketi yapmak için şifalı bitki bahçesine gitti. Buketi, kötülük ve nazardan koruduğuna inanan bitkilerden oluşturacak, koruyucu bir tılsım olarak üstünde taşıyacaktı. Reyhan, yabani kekik, biberiye, tel çiçeği, kanotu ve solucanotu toplayıp, kırmızı bir iple bağladı. Bu bitkilerin her biri, tatlı kokuları ve koruyucu özellikleriyle tanınırdı. Yaydıkları koku, kendi içinde bir mucize gibiydi.

Daha sonra, kuledeki odaya karanlık çöktüğünde, Estelle Jasmine'e "Bu akşam görüleri ben almaya çalışacağım çocuğum. Fakat transa geçersem, her söylediğimi yazmalısın. Görülerimin

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

yorumlanması gerekecek. Her ayrıntı, hayati önem taşıyor," dedi. Jasmine, gözle görülür şekilde rahatladı.

Mum çemberi yakıldı. Jasmine, anneannesine, gümüş iplikle gizemli sembollerin işlenmiş olduğu siyah pelerini giydirdi. Yaşlı kadın, bakırdan yapılmış, turkuaz ve kehribar kakmalı muskalar takıyordu. Alnına, fildişi bir şişeden kutsal yağ sürdü. Mum çemberine girip, uzun, ince parmaklarıyla bitkileri ezdi, sonra da tutuşturdu. Oda, zemin çiçeğe durmuşçasına yoğun bir karanfil kokusuyla doldu.

Estelle, heybetli bir hareketle kadehi kaldırıp, içindeki şarabı içti. Emrini, ilahi gibi söylemeye başladı. "Evrenin tüm güçlerine sesleniyorum. Beni aydınlatın. Bana geleceği gösterin." Kristal küreye dokundu. Kürenin içinde parlak renkler dönmeye başladı. Konsantrasyonu trans durumuna dönüşürken, üstüne sükunet çöktü. Hırıltılı bir sesle, çabuk çabuk konuşarak, gördüklerini Jasmine'e aktarmaya başladı. Genç kız, tüy kalemi ve parşömenleriyle yazmaya hazır beklemekteydi.

"Hayvanlar... aslanlar... üç altın aslan, bir de taçlı aslan yavrusu. Kocaman siyah bir öküz... aslanlar üç yönde kaçışıyor... öküz ilk aslanı çiğneyip öldürüyor... ikinciyi de bulup öldürüyor... üçüncü altın aslanı tepiyor, öldürüyor... bir domuz, yok, yaban domuzu, aslan yavrusunu karanlık bir mağaraya sürüklüyor... düşen tacı alıyor... kara öküz yaban domuzunu ezmeye geliyor, ama domuz suya atlayıp karşıya geçiyor, kaçıyor. Öküz suya girip, domuzun dönüşünü beklemeye başlıyor. Şimdi de, aslanın ölüsünü yemeye bir çakal geliyor. Doydu. İkinci aslanın leşini bulup çiğnemeden yutuyor. Çakalın beslemesi gereken yavrusu var... üçüncü altın aslanın da leşini bulup paralıyorlar, yiyorlar... ama gözleri doymuyor. Suyun karşı kıyısına bakıp, karşı kıyıdaki yaban domuzunu görüyorlar... evet, domuzun peşine düşüyorlar. Domuzun güçsüz ve kendini beğenmiş olduğunu biliyorlar... domuz tacın temsil ettiği gücü değil, üstündeki mücevherleri beğenmiş. Görüntü zayıflıyor... dur, dur, gitme..."

Dame Estelle gözlerini açıp titredi. Endişeyle, "Söylediğim her şeyi yazdın mı?" diye sordu. Jasmine onu ateşe yakın bir sandalyeye oturtup, parşömeni eline tutuşturdu. Estelle yazılanları dikkatle okudu. Bahsetmiş olduğu imgeleri kafasında evirip çeviriyordu. "Çoğunun ne anlama geldiğini biliyorum. Ama üstüne bir gece uyuyacağım, gerisini de rüyalarım çözsün. Yarın, yazılanları tercüme edip, gelecekten haber vereceğim."

"Haberler iyi mi?" diye sordu Jasmine umutla.

Yaşlı kadın başını iki yana salladı. "Hayattaki her şey gibi, aynı anda hem iyi hem kötü, hem merhametli hem zalim, hem üzücü, hem de mutluluk verici. Ama bu sefer, işler epey bir vakit kötü, hem de çok kötü gidecek. Ancak ondan sonra düzelecek."

Jasmine üstünü çıkarıp geceliğini giyerken, anneannesinin sözlerini düşünüyordu. Onun cevabını istediği tek bir soru vardı: Saray ahalisine katılacak mıydı? Kalenderce omuz silkti. Cevabı yarın belli olabilirdi. Hem semavi, hem de dünyevi enerji içeren, büyük bir ametist parçası aldı. Alnına ve kalbine bastırdı. Bir dilek tuttu. Yarmadan önce, ocağın önünde tortop olup uyuyakalan kirpisi Quill'i oradan aldı, emniyette olsun diye bir terliğin içine koydu. Ateşten sıçrayabilecek bir korun, küçük dostunun üstüne düşüp yakmasını istemiyordu.

Estelle'in anlattıkları, dışarıdaki güzel, güneşli Mayıs günü ile tam bir tezat oluşturuyordu. Jasmine, olgun ve sulu çileklerle dolu tabağı bir kenara bıraktı. Estelle'in sözleri iştahını kaçırmıştı.

"Üç altın aslan, Kral Richard'ın kalkanın üstündeki aslanlar. Bildiğin gibi, kara öküz ölüm simgesidir. Kral Richard öldü bile, sadece haber daha İngiltere'ye yetişmedi. Taçlı aslan yavrusu, elbette Richard'ın yeğeni ve Geoffrey'nin oğlu, yani Prens Arthur. Taht sırası onda. Aslan yavrusunu karanlık mağaraya sürükleyen yaban domuzu, Mortain'li Prens John. Yaban domuzunun, tahta çıkmak için, mağaranın karanlığında aslan yavrusunu öldürmesi gerek."

"Anneanne, yaban domuzunun aslan yavrusunu öldürdüğünü görmemiştin! Neden John'un Arthur'u öldüreceğini söylüyorsun şimdi?"

Ücretsiz PDF Kitap Arşivi - https://rantey.org

"Haklısın, görmemiştim. Yavru, çok gizemli bir şekilde kaybolacak. Biri çıkıp, John'u bu iğrenç suçla itham edecek cesareti bulana kadar epey zaman geçecek. Bu zaman, dedikodu ve inançsızlıkla dolu olacak." Estelle derin bir nefes alıp devam etti. "Yaban domuzu tacı suyun karşı kıyısına geçiriyor. Yani John İngiltere'ye gelecek ve İngiltere Kralı olarak hüküm sürecek." Söyleyeceklerini iyice düşünmek için durakladı. "Çakal, Fransa Kralı Philip. Yavrusu da, oğlu Louis. Üç aslan ölüsünü yemeleri demek, Avrupa'da İngilizlere ait olan Anjou, Bordeaux ve Gaskonya bölgelerini, hatta sonunda Normandiya'yı ele geçirmeleri demek. Derken, John'un zayıflıkları yüzünden İngiltere'ye göz dikecek ve eninde sonunda ülkemizi işgal etmeye çalışacaklar."

Jasmine, Estelle'in çizdiği bu kara tablo karşısında hayrete kapılmıştı. Prens John, babasının üvey kardeşi, dolayısıyla da onun amcasıydı. Estelle'in kehanetine göre, yeni İngiltere Kralı o olacaktı. "Gerçekten o kadar kötü yürekli mi?" diye fısıldadı.

Estelle, çatlak çatlak çıkan bir kahkaha attı. "Masum çocuk! Tüm krallar kötü yüreklidir. Yoksa o kadar yüksek bir mevkiye çıkıp orada kalamazlardı. Belki seni hayatın gerçeklerinden fazlaca sakındık, evladım. Bir kralın, ruhunun cinayetle lekelenmesinden çekineceğini mi sanıyorsun? Daha kılını bile kıpırdatanı olmadı! Piç Fatih William'ın, hatta Aslan Yürekli Richard'ın ellerinde, kaç kişinin kanı vardır? Kudüs'e gidiş ve dönüş yolu, kaç cesetle döşenmiştir? Üstelik bu cesetler, sadece düşman cesedi de değildir. Yok evladım, cinayet kral olmanın bir parçasıdır."

Jasmine, önündeki kırmızı çileklere boş boş baktı. "Saray ahalisine katılacak mıyım?" diye fısıldadı.

Estelle torununa uzun uzun, dikkatle baktı. Sonra yavaş yavaş, "Bana katılacakmışsın gibi geliyor," dedi.

Bölüm 4

Birliği menzile yaklaşırken, Falcon de Burgh da huzursuzlanmaya başladı. Kralın kötü haberlerini almayı hiç istemiyordu. Üstelik, dürüst olmak gerekirse, Ela ve Isobel'le tanışacak olmak da onu geriyordu. Ancak Salisbury Kalesi bambaşka bir alemdi. Kaleye ait olan geniş, ormanlık tepeler ve çayırlar, küçük ve büyükbaş hayvan doluydu. Norman üslubundaki iç kalesi dahil, yapının tamamı taştan inşa edilmişti. Odalar devasaydı. Tonozlu, kirişli tavanlar, iki normal kat yüksekliğindeydi. Yapının en tepesinde kuleler ve mazgallı siperler bulunuyordu. Dış ve iç avluları, ahırları ve çeşitli müştemilat binalarını taştan, kalın bir duvar çevreliyordu. Muazzam bir yapıydı.

Duvarların içinde mandıra, işlikler, yağhane, çamaşırhane, açık hava mutfakları ve banyolar vardı. Salisbury'nin şahsi demir ocağı, silah deposu ve mızraklı çarpışma alanı yanında, çeşit çeşit bahçe de bulunuyordu.

Salisbury'nin kale kumandanı ve baş kahyası olan Walters'a, belli ki de Burgh'un geleceği haber verilmişti. Adam, bir saatten kısa süre içinde Berkley'den ve Combe Kalesi'nden getirilen ürünleri ve sığırı teslim almış, erlere çadırlarını kurabilecekleri, akarsuya yakın bir çimenlik göstermiş, Falcon'un şövalyelerini, kalenin şövalyelere ayrılmış bölüğüne yerleştirmiş, genç Lord de Burgh'u da ana salona almıştı. Falcon burada William tarafından büyük bir konukseverlikle karşılanmıştı.

Falcon'u odasına hizmetçiler değil, William'ın isteği üstüne büyük kızı Isobel götürdü. Kız o kadar güzeldi ki, Falcon afalladı. Yol boyunca, William'ın kızlarının çirkin ya da en azından

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

sıradan görünüşlü kızlar oldukları şüphesini besleyip durmuştu. Ona tatlı tatlı gülümsemekte olan genç kadının anlamlı, kara gözlerinden ise nüktedanlık akıyordu. Herhalde saçları da koyu renkti, fakat bunları bir atkıyla baştan çıkarıcı şekilde gizlemişti. Falcon'un gözleri, vücudunu değerlendirmek için daha aşağılara indiğinde, bir eksiğini göremedi. Isobel kadınlara göre uzun olmasına rağmen, esmer şövalyenin yüzüne bakabilmek için yine de başını kaldırması gerekiyordu. Onu binanın üst katındaki bir odaya götürmek için önüne geçtiğinde, şövalyenin gözleri, genç kadının merdivenleri çıkarken aheste aheste çalkalanan kalçalarına kilitlendi. Isobel, genç adamı son derece lüks bir odaya buyur ederek, "Babam, misafirliğiniz müddetince kendi odasında kalmanızda ısrar ediyor," dedi. "Lütfen itiraz etmeyin. Sizi temin ederim, bunu yapmak onun için de bir zevk." Falcon'a gülümsedi, genç adamı; onun kendisini incelediği kadar açıkça inceledi ve gördüklerini ziyadesiyle beğendi.

"Çok naziksiniz matmazel. Ne diyebilirim?" Etrafına bakınmadan önce, resmiyetle eğilerek selam verdi. Yere ipek halı serilmiş, duvarlara rengarenk kanaviçeler asılmıştı. Devasa yatağın üstü kürk doluydu. Bir duvar, baştan başa giysi dolabına ayrılmıştı. En dip duvarda ise, güneş ışığı vurdukça odayı renklerle dolduran, vitraylı bir pencere bulunuyordu.

"Susuzluğunuzu giderecek bira ve şaraptan, ayaklarınızı dinlendirecek yumuşak deri terliklere kadar her şey mevcut. Ama zannedersem, canınız en çok yolculuğun kirlerini akıtıp, ağrıyan kemiklerinizi dinlendirecek sıcak bir banyo ister."

"Tanrı'ya şükürler olsun ki henüz kemiklerim ağrımıyor, matmazel," dedi Falcon gülerek. Fakat banyo lafı geçince, kasıklarına bir sızı oturduğunu da fark etmişti.

Falcon'dan hayli etkilenmiş olan genç kadın, neredeyse soluk soluğa "Lütfen bana Isobel deyin," dedi.

"Aynı babanızın anlattığı gibisiniz, Leydi Isobel," dedi Falcon, elinden geldiğince resmiyetle.

Isobel'in gözleri muzırca parladı. "Ah, Ela ile tanışmadan

iltifatlarınızı harcamayın efendim. Onun erdemleri derhal göze çarpar."

Bu kelime oyununun anlamı, Ela ile yüz yüze tanıştığında ortaya çıktı. Zira Ela'nın, sevimli yüzü ve dolgun dudakları haricindeki en çok göze batan özelliği, nefes kesici güzellikteki göğüsleriydi. Falcon Isobel'in gözlerine baktı ve durumun komikliğini onun da fark ettiğini görerek eğlendi.

Ela, ikindi saatlerini baş aşçı Joan'ın yanında geçirmişti. Mutfağı demir yumrukla yöneten bu kadın öylesine dişliydi ki, arada becerikli kızları olmasa, William Longsword'un bile hakkından gelir, adamı mum edip şamdana dikerdi. Joan ve Ela'nın arasındaki çekişmenin sonucu, sıradan gıdaları cennet nimetleri haline sokan, erkekleri ev hayatının rahatlıklarına çekmek için tasarlanmış, hem gözlere hem mideye ziyafet çeken yemeklerdi.

Yemek yerken bir yandan da sohbet ediyorlardı. De Burgh böylece, işini bilen bir şato sahibesinin çekip çevirdiği bir kalenin ana salonunda yemek yemenin ne kadar keyifli olduğunu görüyordu. Müteveffa annelerinin her iki genç kıza da kalenin günlük erzakının sayımını yapıp, hesaplarını gözden geçirmeyi öğretmiş olduğunu anlattılar. Bir kale dolusu yetenekli fakat dik başlı hizmetkarı yönetmek, az başarı değildi. Kızlar, gerektiğinde, babalarının sahip olduğu çeşitli arazilere gidip savaş için gerekli malzemeleri tedarik ediyorlar, çiftlik ve kalelerin kahyalarını sıkıştırıp para, yiyecek ve silah vermelerini sağlıyorlardı. Fakirlere yardım ediyor, uçsuz bucaksız topraklarında yaşayanlara ahlaki yönden örnek oluyorlardı.

Isobel gülerek "Yeter, babacığım!" dedi. "Misafirimiz, tuzlu etin içinde solucan var mı yahut un böceklenmiş mi diye nasıl kontrol ettiğimizle, yağmur oluklarını nasıl temizlettiğimizle eminim hiç ilgilenmiyordur."

Falcon de Burgh, itiraz etmek için elini kaldırdı. "Hayır Leydi Isobel, bir kadının kale yönetiminde oynadığı rol çok ilgimi çekti. Daha önce bu konuyu hiç düşünmemiştim. Rica ediyorum, devam edin."

Ücretsiz PDF Kitap Arşivi - https://rantey.org

Ela, gözlerini kocaman açarak ona baktı. "İşi bizzat kendimiz görmeyiz, efendim. Sadece iyi ve düzgün yapılması için başında dururuz. Kumaş dokunmalı, giysiler dikilmelidir. Deri tabaklanıp, ayakkabı ve tunik yapılmalıdır. Dahası, çamaşırlar yıkanmalı, mum imal edilmeli, sazlar biçilmelidir."

Sözü Isobel aldı: "Yaralılara ve hastalara bakar, ekilecek tohumları seçer, bahçeleri düzenleriz." Yine muzırca baktı. "Yarın da kurt avına çıkmayı düşünüyorum. Son zamanlarda çok fazla kuzumuzu kaptılar."

Babası gülerek "Yavaş gel, Isobel," diye bağırdı. "Biz erkeklere de yapacak bir şeyler kalsın!"

De Burgh, hevesle "Ayıracak vaktiniz varsa, ben de, adamlarım da yarın böyle bir ava çıkmayı çok isteriz lordum," dedi.

"Kurtların canı cehenneme, denemeni istediğim çok iyi av şahinlerim ve doğanlarım var," dedi Salisbury. Kuşhanelerinin böyle şahane av kuşlarıyla dolu olması, ona ölçüsüz bir gurur veriyordu.

Isobel erkeklerin içkilerini tazeledi. Hanımlar, erkekleri kadehleriyle baş başa bırakarak çıktı. İkisi de konukları hakkında konuşmak, kardeşinin adam hakkındaki görüşlerini öğrenmek istiyordu. Meraktan çatlayacak haldeydiler.

Ela, odasına girince, kollarını çaprazlayıp, saç atkısını başından çıkardı. Kestane rengi saçları sırtına döküldü. "Tanrı'nın sakalı aşkına, öldüm de cennete gittim galiba!"

Isobel, kıkırdayarak "Küfür ediyorsun, Ela," dedi. Kendini, kız kardeşinin kuştüyü yatağının orta yerine attı. "Ne kadar derin hisler beslediğin anlaşılıyor."

"His beslediğim doğru," dedi Ela nefes nefese. "İçim içime sığmıyor! Omuzlarının genişliğini gördün mü?"

"Hiç dikkatimi çekmedi." – Isobel yine kıkırdadı – "Bacaklarının uzunluğu, bileklerinin kalınlığı, karnının düzlüğü de. Özellikle giysinin üstünden bile belli olan..."

Ela, sözde ayıplarmışçasına "Isobel!" diye bağırdı.

"Giysinin üstünden bile belli olan kasları diyecektim ama, senin aklının nerede olduğu belli!"

"Dizlerim titriyor, biliyor musun? Ah Isobel, umarım beni seçer! Ama seni seçerse de, bağrıma taş basar katlanırım," dedi Ela, her zamanki cömertliğiyle.

"Mevkii pek yüksek değil, biliyorsun. Bir kontla evlenmeyi yeğlemeyeceğine emin misin?" diye sordu Isobel. Pratik ve tarafsız olmaya çalışıyordu. Başarılı olduğu söylenemezdi.

Ela, burnunu büktü. "Babamı son ziyarete gelen kontu hatırlıyor musun? Ağzı yaralı gergedan gibi yemek yiyordu."

"Unutmam ne mümkün? Ama, ciddi olalım, Ela. Epeyce talibimiz var, aralarından istediğimizi seçebiliriz. Babamızın onayladığı taliplerimizden çoğunu da, uçkurlarından tutup yönetebiliriz. Başkasıyla evlenirsek, hayatımız çok daha kolay olur. Bu, tehlikeli bir adam. Kendi kalesinde mutlak hüküm sürer. Babamdan hiç çekinmiyor."

"Benim üstümde mutlak hüküm sürmesi için, cehenneme gitmeye bile razı olurum!" diye içini çekti Ela.

Isobel de iç çekti. "Gülümserken bile ne kadar yırtıcı görünüyor. Ela'cığım, seni baştan uyarayım: İstiyorum bu adamı. Hey Tanrım, istemek ne kelime? Yerim onu ben, yerim!"

"Onu, kadınlara özgü akıllıca tuzaklarla kafesleyebileceğimizi sanmıyorum. Kadınlar onun olmak için birbirini çiğniyordur. Hatta bence, sadece gündelik işleri kolaylaşsın diye evlenmek istiyor," diye uyardı Ela.

Isobel Ela'dan biraz daha zeki olduğunu düşünür, fakat kız kardeşinin bu çeşit isabetli gözlemlerine de hep şaşırırdı. "Biz de gayet iyi yetiştirilmiş şato sahibeleriyiz. Dolayısıyla, hangimizin görünüşünü daha çok beğenirse, onu alacak."

* * *

Falcon ile Willam, içki içip hikayeler anlatarak geç saatlere kadar oturdular. Çakır keyif olan William, duygusallaştı. "Kendine bir karı al dostum, sana güçlü oğullar doğursun. Bir erkeğin en büyük isteği budur. Fakat benim oğul sahibi olmamam, belki de hayırlı

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

oldu. Babam Henry'nin oğulları, onu geyik gibi avlamak isteyen bir kurt sürüsü olup çıktılar. Tek aklı başında evladı benim. Ama benim de oğullarım olsa, kardeşlerimin hırsları, açgözlülükleri belki bana da bulaşırdı. Oğulları fitneleyip babalarını öldürttüğü için Aquitaine'li Eleanor'u suçluyorum ama, bazen çok fitnelenmeye ihtiyaç duymadıklarını da düşünüyorum."

Falcon, sohbeti taht meselesinden tekrar evlilik konusuna çekince, William pat diye soruverdi: "Damadım olur musun?"

Falcon, adamın omzuna vurdu. "İnan bana William, senden başka kaynatam olsun istemem," dedi. Bu sözü içtenlikle söylemiş olmasına rağmen, kızlardan hangisini seçeceğini hâlâ bilmiyordu.

Sabah, başarılı bir avdan döndüklerinde, Falcon silahtarı Gervase'ın sonunda Salisbury'e varmış olduğunu görerek rahatladı. Ona çevreyi ve silah deposunu göstermek bahanesiyle bir kenara çekip, Mountain Ash hakkında birçok soru sordu. Gervase'ın ayrıntılı cevapları, merakını tatmin etti.

Gervase, "Tayin ettiğiniz kale komutanının, sorun çıkarmasını mı bekliyordunuz?" diye sordu.

De Burgh, yüzünü ekşiterek "Bir önceki komutanın başı çürüyüp parmaklıklardan düşmeden, sorun çıkarmaz," dedi.

Gervase tereddütle boğazını temizledi. "Morganna da bana sorun çıkarmadı lordum," dedi.

De Burgh, boş boş bakarak "Kim?" diye sordu.

Gervase "Sorumluluğunu bana verdiğiniz kadın tutsak," diye hatırlattı.

"Ha, o. Tanrı'nın kemikleri aşkına Gervase, seni neden öyle bir zahmete sokmuşum ki?"

Gervase gülmeye başladı.

De Burgh, "Bana mı gülüyorsun?" diye sordu.

"Siz kadını hatırlamıyorsunuz bile. O ise kendisini metresiniz ilan etti, hizmetkarlara emir verip kaleyi yönetiyor."

De Burgh yine o kurt sırıtışıyla güldü. "Kaleye karımı getirdiğimde ne biçim şaşıracak ama."

"Zamanınızı iyi değerlendirdiğinizi söyleyebilirim, lordum."

"William'ın iki kızı da, üç kalemi birden gözleri kapalı yönetebilirler. İkisi de çok sıkı eğitilmiş. Kızları sen de bir gör. Tercih yapamıyorum, yardımın gerekiyor."

Gervase'ın suratındaki neşeli gülümseme silindi. De Burgh'un kendisiyle şakalaşıyor olmasını umuyordu. Yine de, iki genç kadını her fırsatta dikkatle gözlemledi.

William'ın kızları, hizmetkarları o kadar iyi eğitmişlerdi ki, herkes sessiz sedasız işine bakıyor, evin işleri tıkır tıkır yürüyordu. Falcon de Burgh, Ela ile Isobel'de ufacık bir kusur olsun aramasına karşın, hiçbir şey bulamıyordu. Etkin, çalışkan, kibar ve eli yüzü düzgün kızlardı. Üstelik ikisi de, kendilerine talip olmasını onaylıyor, hatta onu istediklerini belli ediyorlardı.

De Burgh ile silahtarı, genç adamın savaş sandığındaki her bir zırh parçasını inceleyip temizlerken, bir yandan da fikir alışverişi yapıyorlardı.

Gervase, "Kara haber tez duyulurmuş. Hâlâ haber gelmediğine göre, Kral Richard'ın iyi olduğuna hükmedebiliriz," dedi.

De Burgh kaşlarını çattı. "Bu belirsizlikten anarşi doğabilir. Özellikle kuzey kesimindeki baronlardan beklenir. İngiltere uzun süre başsız kalırsa, kanunsuzluk alır yürür." Gülümsedi. "Zırhımı hazırda tutman iyi oldu. Askerin boş oturması hoşuma gitmiyor. William'a, koyunlarına dadanan kurtları avlama sözü verdim."

Gervase, Falcon'un başka hiçbir adamına tanımadığı bir samimiyetle "Vakitlerini, William'ın hangi kızının Leydi de Burgh olacağı üstüne iddiaya girerek geçiriyorlar," dedi.

Falcon kaşlarını kaldırdı. "Üstünlük kimde?"

"Bildiğim kadarıyla Leydi Ela'da, lordum."

Falcon kabaca "Meziyetlerini gözden kaçırmak imkansız," dedi. Gervase utanarak kızardı, ama güldü de.

"Bilmiyorum," dedi de Burgh. "Isobel'in mizah anlayışını da çok beğendim."

"Yani, seçiminizi yaptınız?"

"Pek sayılmaz." De Burgh omuz silkti. "Hangisiyle evlene-

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

ceğim çok da önemli değil aslında. Birbirlerinden pek farkları yok," dedi kayıtsızca.

Gervase, de Burgh'a öneride bulunmadan önce hep boğazını temizlerdi. Yine öyle yaptı. "Lordum, sizin yerinizde olsam, hangi hanıma hangi toprakların ve kalelerin kalacağını öğrenir, seçimimi öyle yapardım."

"Hey Tanrım, ben de kendimi acımasız bir gerçekçi sanırdım! Galiba yanımda, gereğinden uzun kaldın, Gervase. Acımasızlığım sana da bulaşmış."

Bölüm 5

Dame Estelle Winwood, William Longsword'u yaklaşan olaylar hakkında uyarmanın, boynunun borcu olduğuna karar vermişti. Kötü haber nasılsa çabucak yayılacaktı. Ama Longsword'u karşılaşacağı şoklara hazırlayabilirse, hem kendi içi rahatlayacaktı, hem de mistik öngörülerini doğrulayan haberler Salisbury'e ulaştığında, gücüne duyulan inanç pekişecekti.

Estelle ve Jasmine, nispeten kısa sürecek yolculuklarına erkenden başladılar. Güneş pırıl pırıl parlıyordu. Hava, henüz mevsimi olmamasına karşın sıcacıktı. Jasmine, babasını ziyaret etmek için en güzel giysisini giymişti. Uçuk pembe kadifeden bir elbiseydi bu. Taktığı incecik peçeyi, gümüş tokalarla başına tutturmuştu. Beyaz, cins bir binek atının üstündeydi. Hayvanı masallardan fırlamış bir yaratık gibi gösteren, süslü bir koşum takımı seçmişti. Anneannesi, Jasmine'in dışarı çıkarken giydikleriyle büyük gurur duyuyordu. Kızın peri masallarındaki prensesler gibi görünmesine özen gösteriyor, insanlar bu bakir, dünya dışı güzelliği görüp şaşkınlıktan ağızları açık kalıncaya kadar gülümsüyordu.

Salisbury Kalesi hizmetkar dolu olduğu için, yanlarında kendi hizmetçilerini getirmemişlerdi. Fakat, giysilerinin doldurulduğu sandıklarla Estelle'in William'ın halkı için özel olarak hazırladığı şifalı bitkileri ve macunları taşıyan iki yük atları vardı.

Old Sarum'dan geçtikten sonra, kaleye dört kilometre kala, Dame Windwood torununa bakıp, anlayışlı bir tavırla, "Sen önden git yavrum," dedi. "Dört nala at sürmek için yanıp tutuştuğunun farkındayım. Kendini biraz daha tutarsan bahar ateşi başına

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

vuracak, aklını yitireceksin. Ama unutma, babana hiçbir şey anlatmak yok. Bilgilerimi paylaşmadan önce, onun neler bildiğini öğrenmek istiyorum. Paylaşılan güç azalır."

Jasmine, atının kulağına bir şeyler fısıldadı, dört nala kaldırmadan önce sağlam oturmak için yelesine tutundu. At koşmaya başladı. Şeffaf peçesi çok geçmeden rüzgara kapılıp uçtu. Jasmine gümüşi sarı saçlarını savurup rüzgara bıraktı. Üstüne vuran güneşle, etrafında erimiş altından bir ışık halesi varmış gibi görünüyordu.

Falcon de Burgh ile şövalyeleri, kurt avına çıkmak için gün doğmadan çok önce kalkmıştı. Falcon'un uzaklardan gelen ulumaları duyması uzun sürmedi. Hayvanların av bulduğunu belirten viyaklamalar sayesinde, yerlerini eliyle koymuşçasına buldu. İki yeni doğmuş kuzu çoktan parçalanmıştı, ama anne koyunu kurtların dişlerinden kurtardılar.

Elleri yüzleri kan içindeydi. De Burgh'un terkisine iki kurt leşi atılmıştı. Salisbury'nin konukseverliğinin karşılığını kısmen de olsa ödeyebildikleri için sevinerek kaleye dönüyorlardı. Sonra, ağaçların arasından hayalet gibi bir şekil fırladı, önlerindeki güneşli açıklığa çıktı.

Normand Gervase, "Tek boynuzlu at!" dedi hayretle.

Falcon de Burgh, kendinden emin "Öyle bir şey yoktur," dedi. Kara kaşları, ani bir şüpheyle çatılmıştı.

Tek boynuzun sırtındaki kız, kendisinden 100 metre ötede durmakta olan zırhlı şövalyeleri görünce korktu. Jasmine'in ince kaşları, hoşnutsuzlukla çatılmıştı. Beyaz atını çevirip, tekrar ağaçların arasına daldı.

Falcon, adamlarına sert bir emir verdi: "Durun! Bu av benimdir."

Büyük savaş atı, ağaçlarla arasındaki mesafeyi kapatıyordu. Jasmine, toprağı gümbürtüyle döven toynakların sesini duydu. Kendini av gibi hissetti. Başını kaldırıp baktığında, avcısını derhal tanıdı – oydu! Şeytandı! Kendisini, beyaz geyiği deviren cehennem köpeği gibi devirecekti.

Falcon de Burgh kızın atının dizginlerini tutup yüzüne baktı. Bu güzel çehreye, korkunun kara gölgesi düşmüştü. Bakışları ipnotize ediciydi. Gerçekdışı bir an boyunca, bu güzel kızın gerçekten tek boynuzlu ata binen, başka dünyalardan gelen bir yaratık olduğuna inandı. Böylesi zarif bir güzellik, ölümlü insanda bulunmazdı. Tek boynuz yavaşlayarak durdu, titredi.

Kız, ufacık ellerini yalvarırcasına kaldırarak, nefes nefese "Ah, hayır," dedi. "Size ne yaptım ki, beni takip ediyor, illa cezalandırmak istiyorsunuz?"

Falcon, Lightning'den derhal indi. Bu mesafeden, "tek boynuzlu" atın, koşum takımına fildişinden, sarmal bir boynuz takılmış, normal bir at olduğunu rahatça görebiliyordu. "Korkmayın matmazel," dedi hırıltılı bir sesle. Bir yandan da, kalbinin neden durduğunu merak ediyordu. Bu masallardan fırlamış, imkansız güzellikteki peri prensesi, gerçekten de önceki gece karşılaştığı kızcağız olabilir miydi?

Jasmine'in gözleri kocaman açılmıştı. "Beni kibar sözlerle kandırmaya çalışmayın. Kim olduğunuzu, benden ne istediğinizi çok iyi biliyorum," dedi yiğitçe.

Falcon, kızın gençliği, masumiyeti karşısında gülümsedi. "O zaman, daha fazla uğraştırmadan verin istediğimi," diye dalga geçti. Güçlü kollarını kaldırıp kızı tuttu, attan indirdi. Pembeler ve gümüşler içinde aynı doğum günü pastasına benziyordu. En az o kadar da tatlıydı.

Koca elleri, kızın incecik belini tamamen çevrelemişti. Baş parmakları göğüslerinin alt kısmına değiyordu. İnce kumaştan tenini hissedebiliyordu. Jasmine'in nefesi tıkanmıştı. Ondan bir kere kurtulmuştu, yine kurtulabilir miydi? Olanca cesaretini toplayıp, kafa tuttu: "Sana asla itaat etmem, Şeytan efendi!"

Falcon kızın sözleri karşısında kızsa mı, gülse mi karar veremedi. "Hayal dünyasında yaşıyorsunuz. Ben şeytan değilim, Şeytan diye bir şey yoktur. Siz kimin emrindesiniz? Kafanızı masallarla doldurmuş." Kızın güzel gözlerinde, ilk defa bir öfke kıvılcımının çaktığını gördü.

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

"Kimsenin emrinde değilim. Ne cüretle kafamın masal dolu olduğunu söylersiniz? Derhal beni bırakın, yoksa çığlık atarım!"

"Evet, gerçekten de kırlarda tek boynuzlu atına binen bir peri prensesi olduğunuzu sanıyorsunuz. Devden mi, ejderhadan mı kaçıyordunuz? Kötü kalpli kraliçenin mi, üvey annenizin mi elinden kurtulmaya çalışıyordunuz? Zehirli sarmaşıklarla çevrili kalenizden çıkmayı başardınız ama, maalesef Şeytan ile karşılaştınız! Bırakın oyunu. Siz ne kadar prensesseniz, ben de o kadar şeytanım."

Jasmine sertçe adamın ellerinden kurtuldu. "Acımasızca oyunlar oynayan sizsiniz. Benim bir prenses olduğumu çok iyi biliyorsunuz. Siz de şeytansınız," diye fısıldadı. Bir yandan da kaçmanın bir yolunu arıyordu.

Falcon "Ben şövalyeyim," dedi dümdüz bir sesle.

"Kılık değiştirmişsiniz. Şövalyeler, zordaki genç hanımları kurtarmaya gelir."

Durumun saçmalığı karşısında, Falcon'un ağzının kenarları seğirmeye başlamıştı. "Sizin için ejderhayı öldürüp, kalbimi de ayaklarınızın altına sereyim mi, prensesim?"

Jasmine'in gözleri dehşetle dolmuştu. "Bu sefer beni bırakmak için ne bedel isteyeceksiniz? Öpücük mü yine?"

"Önceki geceki halinizden bin kat daha güzel olduğunuz için, bu sefer 1000 öpücük isterim." Kızı kendine çekti. Ona dokunamamaya daha fazla dayanamamıştı. Parmakları gümüşi, ipek gibi saçlara değdi. Dudakları yumuşacık pembe ağzını kapladı. Bu tada nasıl da hasret kalmıştı. Dudakları dudaklarındayken, bütün gece rüyasında kızı gördüğünü hatırladı. Damarlarında ateş gibi bir arzu aktı. Dilinin ucuyla dudaklarını açmaya çalıştı, ama kız elinden kurtuldu. Soluk soluğa "Şeytanın ta kendisisin sen!" dedi.

Bu sefer dudaklarına amansızca yapışarak, dilinin girmesine izin verilmemiş yerlere girdi. "Evet," dedi zalim, sert bir sesle. "Ben Karanlıklar Prensi'yim. Seni cehenneme götüreceğim. Seni sonsuza kadar yanımda tutacak, her gece yatağına gireceğim."

Jasmine'in soluğu yine kesilince iyiden iyiye nefessiz kaldı. Sonra, bayılarak öne düştü.

Falcon, kızı yere düşmeden yakaladı. Narin yükünün güzelliğini yudum yudum içerken, yüzüne bir hayret ifadesi yerleşti. Hayatında ilk defa birini korumayı, sevmeyi bu kadar çok istiyordu. Kız o kadar ufak tefekti ki, ağırlığı yok gibiydi. Cildi sanki porselendi. Kirpikleri altından yapılma iki minik hilaldi. Buhar olup havaya karışmasın diye nefesini tuttu. Sonra, göğsünün istese de nefes alamayacağı kadar sıkıştığını fark etti. "Ne oluyor bana yahu?" diye düşündü. Burun delikleri kızın kokusuyla dolunca, gerçekten başı döndü. Kızı hayranlıkla seyrediyor, dudaklarının leziz pembeliğine, sertçe tutsa kırılacakmış gibi görünen incecik bileklerine baka baka bitiremiyordu. Saçları ay ışığı rengiydi. Bu ipek çilesi ellerine dökülünce irkildi. Şehvet, yıldırım gibi çarpmıştı. Çocukluğunda dinlediği bir masalda, uyuyan prenseslerin bir öpücükle uyandırılabildiğini hatırladı. Başını salladı. Büyülenmiş olduğundan korktu. Dalgınlığından sıyrılıp, kızın ayılmadığını, onu kaleye götürmesi gerektiğini fark etti.

Beyaz atın dizginlerini kendininkine bağladı. Kurt kanının, ufak tefek hayvanı korkutmasına aldırmadı. Kızı terkide kendi önüne aldı, gevşek vücudunu güçlü koluyla sardı. Avluya girdiğinde, atının nalları taşlardan kıvılcım çıkarıyordu. Hayvanın dizginlerini çekip, baygın yükünü hızla ana salona götürdü.

Isobel Falcon'u hemen görüp yanına koştu. "Jasmine! Hey Tanrım, ne oldu? Kaza mı?"

"Hayır, Leydi Isobel. Nasıl oldu bilmiyorum ama, onu o kadar korkuttum ki bayıldı."

"Vah zavallı tavşancık! Onu kadınların bölüğüne götüreyim. Belki sıcaktandır." Derhal Jasmine'i taşıyacak iki hizmetkar çağırdı ve kızı onların kollarına aktardı.

Falcon bu narin güzeli bırakmayı hiç istemiyordu ama, başka seçeneği de yoktu. Isobel, kadınlarla üst kata çıkarken omzunun üstünden "Dame Winwood torununu korkuttuğunuzu öğrenirse, ayağınızı denk alın," dedi.

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

Falcon salonda, neredeyse matem içinde durdu. Jasmine... adı Jasmine'di. Birkaç dakika sonra Ela onu yalnız bırakmamak için yanına geldi, her şeyin yolunda olduğunu söyledi.

"Bir yerine bir şey olmamış, lordum. Sadece, aklını yitirecek kadar korkmuş kuzucuk."

"Kim bu kız?" diye atıldı de Burgh.

Ela "Üvey kız kardeşiniz," dedi. Sesini alçalttı, fısıldayarak "Zavallıcık gayrimeşru doğdu. Zaten sağlam bünyeli değildir, anlarsınız ya. Sıcak yüzünden hezeyana kapılmış," diye devam etti.

Falcon, Ela'nın aşağılayıcı ses tonu karşısında, hiddetten dişlerini gıcırdatmaya başladı. Ama Ela, farkına varmayarak konuşup duruyordu. "Düşünebiliyor musunuz, sizi Şeytan sanmış akılsız çocuk! Öyle pohpohlanarak, erkek yüzü görmeden yetişirse olacağı budur. Ona anneannesi bakıyor. Bu arada, sizi şimdiden uyarayım, Dame Estelle Winwood çok acayip, eksantrik bir yaratıktır... ah, iti an, çomağı hazırla," dedi Ela kıkırdayarak.

Ufak tefek kadın, içeri, evin sahibiymişçesine kurumla girmişti.

"Ah Dame Winwood, sizi gördüğüme nasıl sevindim," dedi Ela kibarca.

"Haydi oradan!" diye tısladı Estelle. "Beni William'ın karşılayacağını umuyordum." Karşısında dikilen genç kadına, tenkitçi gözlerle baktı. "Ela, çok kilo almışsın," dedi ifadesizce.

Ela, sıktığı dişlerinin arasından "Bizi ziyaret etmenize çok seviniyoruz," diye mırıldandı.

Yaşlı kadın, de Burgh'u ters ters süzdü. "Dışarıda bağlı olan senin savaş atın mı? Yumruğumu gözlerinin arasına yerleştirmesem, beni ısıracaktı."

De Burgh irkildi. Lightning'in bu kadının kolunu koparmamış olması, Tanrı'nın bir mucizesiydi. Kibarca "Müsaadenizi isteyeceğim, madam. Avdan geldim, kan içindeyim," dedi. Zavallı atının aldığı hasarı tespit etmek için gerisin geri avluya çıktı.

Salisbury'li William, Estelle'in görülerini sessiz bir şaşkınlık içinde dinliyordu. Yıllar önce, onun öngörülerine gülüp geçerdi. Ama, Estelle'in anlattıklarını kaale almadığı zaman çok pişman olduğunu görmüştü. Artık yaşını başını almıştı, tecrübeliydi ve yaşlı kadının kristal kürede gördüklerinin doğruluğundan hiç şüphe etmiyordu.

"Beni uyardığın için teşekkür ederim, Estelle. Galiba Normandiya'ya gitmek zorunda kalacağım."

Estelle başıyla onayladı. "Haber önce Winchester'a ulaşacak, oradan da ya yarın, ya da sonraki gün sana gelecek. İkimiz de Elanor'u sevmeyiz ama, en sevdiği oğlu Richard'ı kaybetmesine üzülmedim dersem de yalan olur."

William, istavroz çıkararak "Amin," dedi.

"Belki bu konuyu açmak için uygun bir zaman değil ama, yeni kral İngiltere'nin başına geçtiğinde, sarayını burada kurarsa, Jasmine saray erkanı arasına katılmak için iznini istiyor."

William kaşlarını çatıp başını iki yana salladı. "Saray çocuğun boyunu aşar."

Estelle, "Artık çocuk değil o, William. Merak etme, daima yanında bulunup onu koruyacağım," dedi üstüne basa basa.

"Vakti gelince konuşuruz, Estelle. Jasmine'i korumak için gerekirse canını vereceğini biliyorum. Şimdilik rahatına bak. Bir şey lazım olursa, istemen yeter biliyorsun. Ben şapele gidip, Richard'ın ruhuna dua edeyim."

Akşam yemeğinde, Falcon'un gözleri Jasmine'i aradı. Ama kız elbette yemeğe inmemişti. William onu bir kenara çekip, Dame Estelle'in kehanetini anlattı. Falcon, William Longsword'un mevkiindeki bir adamın, kafası batıl inanç dolu yaşlı bir kadının sözlerini ciddiye almasına inanamadı. William'ın kaçmış keyfini yerine getirmek için, Estelle'in azıcık kaçık olduğunu söyleyerek hafife almaya çalıştı. Fakat William kederle başını sallayıp, kehaneti doğrulayan haberleri yakında alacaklarını söyledi.

De Burgh, rahat rahat Jasmine'in hayalini kurabileceği yatağına çekildi. Onu düşünmek, aklında kalan her ayrıntısını tek tek

Ücretsiz PDF Kitap Arşivi - https://rantey.org

hatırlamak istiyordu. İstese de istemese de, ısrarla kızı düşünüyordu. Jasmine bütün duyularını ele geçirmişti. Gözlerini kapadığında, kızın, adını fısıldadığını duyuyordu. Ona dokunduğu, gördüğü, kokladığı anların hatırası o kadar canlıydı ki, fiziksel olarak rahatsızlık veriyordu.

Soyunup yıkandı. Gündüz boğucu bir sıcak vardı. Ama açık pencerenin önünde dururken, soğuk rüzgar aniden odayı doldurdu, uzaklarda sağlam bir şimşek çaktı.

William'ın masif meşe giysi dolabını açıp, siyah kadifeden şık bir gecelik seçti. Kendini yatağa attı, boylu boyunca gerinirken, William'ın bahsettiği tuhaf kehanetleri kafasında evirip çevirmeye çalıştı. Fakat ne kadar uğraşırsa uğraşsın, her düşüncesine Jasmine'in sızmasını engelleyemiyordu. Karanlık iyiden iyiye çökmüştü. Oda ara sıra kalenin tam üstünde çakan şimşeklerle aydınlanıyor, gök gürültüsüyle sarsılıyordu.

Aniden, kapı ardına kadar açıldı. Güzel fakat korku dolu bir kadın sesi, "Baba... dolabını kullanmam lazım," diye bağırdı. Tam o anda şimşek yine çaktı ve içeridekiler birbirlerini açık seçik gördüler. Jasmine, fal taşı gibi açılmış gözleriyle karşısındaki esmer yüzlü adama baktı. Ağzını açıp, ciğerleri sökülürcesine çığlık atmaya başladı.

Gök gürültüsü kızın çığlığını boğdu. Oda bir kez daha karanlığa gömüldü. Falcon, bir kapının sertçe kapandığını duydu. Mumları yeniden yaktığında, yalnız olduğunu gördü.

"Jasmine," diye fısıldadı. O kadar yakında, ama bir yandan da o kadar uzaktaydı ki. Girdiği gibi hızla çıkmıştı. Yine de varlığının odadaki izi, elle tutulacak kadar belirgindi. Belli ki, babasının odasına korunmak için gelmişti. William'ın, odasını konuğuna verdiğini bilmiyordu. Maalesef, ona karşı duyduğu korku, gök gürültüsü korkusuna üstün gelmişti. Ama, yoksa... Ağır dolap kapağını azıcık aralayıp içeri baktı. Kız oradaydı. Beyaz kadifeden bir sabahlığa bürünmüş, kollarını korunmak için başına sarmıştı. Yine şimşek çakınca "Kapa kapıyı!" diye bağırdı.

Falcon dolaba girip, kapıyı arkasından kapadı. Sessizlik.

Karanlık. Heyecanına yenilmek üzereydi. Sonunda, "Jasmine, elimi tut," diye fısıldadı. Karanlık. Sessizlik. Yavaşça "Korkma benden," dedi. "Kimin kalbinin sesi bu?" diye sordu, sonra hayretle, "Bizimkiymiş," diye yanıtladı. Korktuğu için kıza gülmek istiyor ama gülemiyordu. Kucaklayıp dolaptan çıkarmak ve ne kadar mantıksız davrandığını göstermek istiyordu, ama içinden gelmiyordu. Kızın kendisiyle konuşmasını, ona korkularının sebeplerini açıklayarak içini rahatlatmayı istiyordu ama, konuşamayacağını biliyordu. Konuşmasalar da, bir şekilde anlaşıyorlardı. Jasmine, Isobel'in bu "kara şövalye" hakkında anlattıklarını hatırlamaya çalışıyordu. Onunla evlenmek istiyordu galiba? Belli ki Şeytan değil, insandı. Kristal kürede yüzünü, ailesinin kaderine dahil olacağı için görmüştü. Sessizlik. Karanlık. Saniyeler uzadıkça, aralarındaki gerilim de dayanılmaz hale geliyordu. Derken Falcon, aniden, kararlı bir hareketle elini uzattı, minicik bir eli avucuna aldı. Saçma olduğunu bildiği halde, bu eli tutarak sonsuza kadar öylece kalma arzusu duyuyordu.

"Jassy..." diye mırıldandı. Kalbi şefkat dolmuştu.

"Sizе şeytan dediğim için özür dilerim," diye mırıldandı kız da. "Beni çok gülünç buluyorsunuzdur."

Falcon, kızın elini dudaklarına götürüp bir öpücük kondurdu. Jasmine, hayretini belli eden bir sesle geri çekildi. "Burada böyle... baş başa olmamalıyız."

"Nedenmiş?" Falcon yine Jasmine'in elini tutmak için uzandı, ama eli yanlışlıkla kızın göğsüne değince, kız yanmış gibi sıçradı.

"Çünkü siz kötü yürekli bir adamsınız... ben de giyinik değilim. Zaten benimle zorla öpüştünüz..." Karanlıkta, kıpkırmızı kesildiğinin farkındaydı. Bu kadar korkak olduğu için kendine lanet etti. Şimşeklerden, gök gürültüsünden bu kadar korkmasa, çoktan dolaptan çıkmış, kaçıp gitmişti. Winwood Keep'ten buraya gelmek, bu adamla burun buruna gelip bayılmak, üstüne bir de bu şiddetli fırtınanın çıkış olması, bütün kuvvetini alıp götürmüştü. Dizlerinin bağı çözüldü. Bacakları titredi. Nefesi daraldı.

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

Aniden Falcon, genç kızın tüm korkularını geçirmek istedi. "Korkmayın dünyalar güzeli. Sizi her şeyden koruyacağıma, şövalyeliğim üstüne yemin ederim. Ellerimi tutun, gücümü paylaşın." Saniyeler geçmek bilmedi. Nihayet, Jasmine ellerini Falcon'un avuçlarına bıraktı. Yavaş yavaş gevşedi, gözlerini kapadı ve uykunun eşiğine geldi. Jasmine'in elleri Falcon'unkilerin içinde tamamen gevşeyip, şövalye genç kızın uyuduğunu anlayana kadar, karanlık ve sessiz dolapta iki saat geçirdiler. Genç adam, kızı itinayla dolaptan çıkarıp, yavaşça kendi yatağına yatırdı.

Onu çılgınca merak ediyordu. Gözlerinin rengini, teninin dokusunu, göğüslerinin büyüklüğünü öğrenmek istiyordu. Jasmine'in imgesinin aklındaki tüm diğer düşünceleri bir yana ittiği, ulvi bir hale geçmişti. Elinden geldiğince sessiz olmaya çalışarak, yatağın başındaki mumu yaktı. Oturup seyretmeye başladı. İnsan olamayacak kadar güzeldi. Yastığa yayılmış gümüşi sarı saçları kadar güzelini görmemişti. Parmakları kendi kendilerine uzanıp bu saçların bir tutamını yakaladı, sonra beyaz kadife sabahlığın içindekileri ortaya sermek için önünü dikkatle açtı. Boğazı düğümlendi. Vücudu inanılmayacak kadar minyon olmasına rağmen göğüsleri hayli iriydi. Belinin inceliği, dolgunluklarını daha da belirginleştiriyordu. Bacakları incecik ve çok güzeldi. Venüs tepeciği ise mini mini altın buklelerle kaplıydı.

Erkekliği, duyduğu ihtiyaçtan zonklamaya başladı. Öylesine sertleşmişti ki! Kızı delicesine arzuluyordu, ancak ellerini başıboş bırakırsa Jasmine'in uyanıp çığlık atacağını biliyordu. Salisbury'nin kızının namusunu lekeleyemezdi. Ama ona sahip olma fikrinden de vazgeçemiyordu. Genç kıza bakarken, görünmez bir bağla ona bağlanmış olduğunu hissetti. İşte bu kızı seçecek, onunla evlenecekti. Kürkleri usulca üstüne çekerek, çıplaklığını örttü. Kendisi de, Jasmine'le evliliğinin hayalini kurmak için bir koltuğa yerleşti.

Falcon uyandığında gün çoktan doğmuştu. Koca yatak boştu. Bir an her şeyi rüyasında görmüş olduğundan korktu. Sonra, rüya görmüş olsa yatakta uyanacağını düşünerek rahatladı.

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

Yıkanıp tıraş olmak için sıcak su istedi. O sabah giyim–kuşamına özellikle dikkat etti. Sonra kararlılıkla, William'la özel bir görüşme talebinde bulundu.

Konuşmaya başlamadan önce, William'ın silahtarının çekilmesini, hatta uşakların bile kapının öbür tarafına geçmesini bekledi.

"William, sen Richard için bu kadar endişelenirken böyle bir konu açmam abes olacak ama, mutlaka söylemem gereken bir şey var.

Genç şövalyenin ciddi sesini duyan William'ın alnı hafifçe kırıştı. "Bir şey mi oldu?"

Falcon, cesaretini toplayarak "Olmadı... herhalde," dedi. "William, kızını senden resmi olarak istiyorum."

William'ın yüzü aydınlandı. "Ben de bunu diyeceğini umuyordum, oğlum. Ela'yı mı istiyorsun, Isobel'i mi?" Gülümsedi.

"William, kızın Jasmine ile evlenmek istiyorum."

William'ın kaşları çatıldı. "Jasmine mi?" dedi. Duyduklarına inanamamıştı. "Olamaz, evladım. Jasmine'e ne toprak, ne de kale miras kalacak..."

Falcon, kontun sözünü kesti. "Toprağının da, kalelerinin de peşindè değilim, William. Jasmine'i elde etme arzum karşısında, böyle şeyler hiç kalır."

William iç çekti. "Ama anlamıyorsun, oğlum. Onu eşliğe uygun şekilde yetiştirmediler. Hem Ela hem Isobel, hayatları boyunca, pek çok kaleyi aynı anda çekip çevirmek için gereken eğitimi aldı. Jasmine sadece müzikten, resimden ve güzel çiçekler yetiştirmekten anlar."

"Hiçbiri umurumda değil. Kalelerimi kahyalar ve kale komutanları yönetir. Jasmine'den başka eş istemem," dedi Falcon inatla.

William üzüntüyle başını iki yana salladı. "Çok zayıf–nahiftir. Sana kuvvetli oğullar doğuramaz. Sana annesini anlatım mı? Ona da o kırılgan güzelliği yüzünden aşık olmuştum. Ama tohumum, ölümüne yol açtı. Doğurduğu bebek de o kadar cılızdı ki, anneannesi Dame Estelle insan üstü çaba göstermiş olmasa, o da yaşamazdı."

Falcon, William'ı dinlerken, isteğinin reddedileceğini fark etti. İnanamadı. Böyle bir şey başına ilk defa geliyordu. Kesinlikle kabul edemezdi. Jasmine onun olacaktı!

William, Jasmine ile evlenmesinin neden imkansız olduğunu açıklarken, sessizce, sabırla dinledi. Sonra lafı dolaştırmadan "Jasmine dün geceki fırtına esnasında odama geldi. Geceyi yatağımda geçirdi. Onu... sakinleştirdim. Özür dilerim William ama, geri dönülecek noktayı geçmiş bulunuyoruz!" deyiverdi.

William'ın ilk tepkisi, hiddetten köpürmek oldu. Fakat hiddeti, karşısındaki adama duyduğu saygı sayesinde yatıştı. De Burgh hiç zaman kaybetmeden karşısına çıkıp, olan biteni anlatmıştı. Açgözlülükle hareket etmediği belliydi. Demek kızı gerçekten seviyordu. Ayrıca, kabul etmekten ne kadar hoşlanmasa da, insan ırkında seçimi aslında hep dişiler yapardı. Kadınlar bölüğünde efendi efendi otursa, başına bunlar gelmeyecekti. Asıl şaşırdığı, Isobel ya da Ela'nın, ellerinde fırsat olmasına karşın de Burgh'un odasına gitmemiş olmasıydı. William'ın içi rahatladı, tuttuğu nefesini verdi. Falcon'a dürüstçe "Son kararı verme yetkisi bende değil," dedi. "Jasmine'i anneannesi Dame Winwood'a vermiştim. Hayatını kurtardı. Onun sorumluluğu altındadır." Dudaklarını kısıp, isteksizce "Seçim sadece bana kalmış olsa, kızı sana vermeyi düşünürdüm," diye kabul etti. "Seninle kan bağım olmasını istiyorum. Bedeli Jasmine ise, öderim. Ama, Dame Winwood, senin gibisi için bile kıymetli bir rakiptir, Falcon. Gücü hafife alınamaz. Sonra uyarmadı deme."

Falcon'un asık yüzü düzeldi. "Yani, anneannesi razı olursa, evlenmemize sen de onay vereceksin?"

William başını sallayıp, güldü. "İş olup bitmiş gibi konuşuyorsun, çocuk. Dame Winwood ikna edilemez, kandırılamaz, aklı çelinemez, fikri değiştirilemez. Ayrıca, cadıdır."

Falcon de Burgh, dudaklarını yaladı. Zorlukların hakkından gelmeye bayılırdı. Ayrıca, henüz ömründe ona "Hayır," diyen kadın olmamıştı.

William, nasırlı elini gencin omzuna koydu. "Sonuç ne olursa olsun, buradaki işlerimin başında durur musun? Southampton'da gemimi hazırlıyorlar. Yarın oraya gitmek için yola çıkıyorum. İngiltere'nin başında kral olmadığı duyulduğu an, kanunsuzluk hüküm sürmeye başlayacak."

"Salisbury'i ve sevdiklerini koruyup kollayacağım, dostum. Haklısın, baronlar Richard'ın ölümünü duyar duymaz güçlünün haklı olduğuna karar verecek. Başkalarının sınırlarına tecavüz etmeyi kendilerine hak bilecekler."

Falcon, hiç zaman kaybetmeden Dame Winwood'u buldu. Salisbury Kontu Fransa'ya hareket etmeden önce işleri yoluna koymaya karar vermişti. Ancak, Estelle'in adetlerini ve kaprislerini göz önüne almamıştı. Dame Estelle, onunla abdestini tazelemeden görüşemezdi. Fakat abdestten sonra sıra günlük ibadetine geliyordu. İbadetten sonra hastalara bakacak, yeni bitkisel ilaçlar hazırlayacak, ayrıca idman yapacaktı. De Burgh, yaşlı kadının dairesine üçüncü gidişinde, kendisine, Estelle'in banyo yaptığı söylendi. Kendisini içeri sokmama cüretini gösteren hizmetkarın üstüne tehditkarca yürüyerek, sert sert "O zaman, banyo yaparken görüşeceğiz," dedi. Hizmetkar kadın, şövalyenin gerçekten de böyle bir terbiyesizliğe cesaret edebilecek bir adam olduğunu görerek odadan kaçtı.

Beş dakika sonra, Dame Estelle'in kararlı yüzüne bakıyordu. Yaşlı kadın, karşısında dimdik duruyordu. "Hizmetkarımın gözünü korkutmuş olabilirsiniz ama, bana vız gelirsiniz beyefendi," diye kafa tuttu.

"Kavgaya gelmedim Dame Winwood, efendim. Size, dileğimi kabul etmeniz için yalvarmaya geldim," diye söze girdi Falcon. Bu, onun için pek ağdalı bir konuşma sayılırdı.

"Ah, iktidarsızlığı geçirecek bir iksir istiyorsunuz demek?" dedi Estelle, hesaplı bir horgörüyle.

Bir an, Falcon'un gözünü öfkeden kan bürüdü. Sonra, kurnaz yaşlı kaltağın onu bilerek kızdırdığını fark etti. Yani, diye düşündü, ne isteyeceğimi zaten biliyor. Havayı koklamış. Lafı daha fazla dolaştırmadan "Leydi Jasmine ile evlenmek istiyorum," dedi.

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

Estelle, suratına güldü. "Benden gökteki ayla yıldızları istese-niz aynı şey. Cevabım hayır. İmkanı yok."

"Benim gibi kararlı biri için, imkansız diye bir şey yoktur, hanımefendi."

Estelle, Falcon'a güvenmeye başlamış gibi dürüst bir tavırla "Jasmine, değil sizin gibi beli kuvvetli bir adamın, hiçbir erkeğin karısı olamaz," dedi. "Açıkçası, siz onun gibi narin bir kıza fazla dünyevi, fazla şehevi, kısacası fazla gelirsiniz, şövalye efendi."

Falcon, kuruca "Bir dakika önce iktidarsızdım," diye mırıldandı. Dik dik birbirlerini süzerlerken, bir diğerini ölçüp tartmakta olduklarının farkındaydılar.

"Torunumun işimi devralması lazım. O benim çömezim. İşinde şimdiden usta oldu. Bakire kalırsa, güçleri benimkinin yüz katı olacak. Ona duyduğunuz arzu çok bencilce," dedi Estelle suçlarcasına.

Falcon, açıkça "Sizinki de öyle," dedi.

Hindi gibi kabarmış, birbirlerini süzüyorlardı. İkisinin de kıl kadar bile olsa geri adım atmaya niyeti yoktu. Falcon, başka çıkar yol göremeyerek, her zamanki gibi saldırıya geçti: "Geceyi yatağımda geçirdi, bekareti zaten zarar gördü. Yani, ondan 'beyaz cadı' mı olarak faydalanacaksınız, başka şey mi yapacaksınız bilemem ama, ne olursa olsun, dedikodu başlayınca kıymeti bir hayli azalacaktır."

Estelle "Yatak maceranıza karşın, Jasmine'i hâlâ saf ve masum bir genç kız olarak görüyorum," diye tısladı.

"Ah, ama beni gören kimse öyle düşünmeyecek," diye meydan okudu Falcon.

Dame Winwood, karşı atağa geçmek için zihnini toplarken bir anlık sessizlik oldu. "Cevabım hâlâ hayır. Ayrıca, babası da kararımı destekleyecektir."

"Bilakis, madam. William'ın onayını aldım!"

Estelle, öfkeyle "Ne akla hizmet onay verdi!" diye bağırdı.

"Kızının adı skandallarla lekelenmesin diye. Onurlu bir evlilik, babasız çocuk dünyaya getirmekten bin kat yeğdir."

Estelle, sinek kovalarmış gibi bir el hareketiyle, bu görüşü

ciddiye almadığını belli etti. "Çocuk düşürmeye yarayan bir dolu ilacım var. Kızı o cepheden sıkıştırmanız imkansız."

Berabere kalmışlardı. Güçleri eşitti. Biri saldırınca diğeri çekiliyor, öteki kaçınca beriki atılıyordu. Estelle, genç adamın, William'ın desteğine güvendiğini biliyordu. Bu güveni yıkmaya karar verdi. "Anladığım kadarıyla William, sizi pek matah bir şey sanıyor. Ama temin ederim ki, üstündeki etkim sizinkinden çok daha büyüktür. Kız konusunda ne dersem kafasını sallayacaktır. Ben de elbette hayır diyeceğim. Kızım onun şehveti yüzünden öldü, bu yüzden kendisini hiç affedemedi. Suçluluğu sayesinde, William'ın yularını ben çekiyorum!" Ölümcül darbeyi vurmak üzere hazırlandı: "Çok ihtiyatsız bir gençsiniz, Lord de Burgh. Bana diş geçirmeye kalktınız. Büyülerim ve lanetlerim, aklı başında insanları korkudan titretir." Bütün ihtişamıyla Falcon'un karşısında dikilirken, gözleri zaferle parlıyordu.

Falcon, delici kara bakışlarını bu gözlere dikti, en az beş dakika boyunca hiç ayırmadı. Sonra, hançerini göstere göstere kınından çekip, aralarındaki masaya koydu. Böylece, kendi ültimatomunu vermeye başladı. Ölçülü bir sesle "Ben korku, boş inanç nedir bilmem, hanımefendi," dedi. "Fakat, ben de büyü yapabilirim. Eğer evlenmemize engel olursanız, sizi bu dünyadan siliveririm. Tozunuzu bile bulamazlar."

Yine bakıştılar. Estelle, dengine çattığını fark etti. İstemeye istemeye, karşısındakinin fevkalade bir erkek olduğunu kabullendi. Hem, Tanrı aşkına, o kadar da ender bulunuyordu ki bunlar! Doğaüstü güçlerinden korkmayan bir erkekle karşılaşmak da, onun için yeni bir tecrübeydi. William'ın, bedence bu kadar güçlü, zihince bu kadar kararlı bir adamla ittifak kurarak çok akıllıca bir iş yaptığını görebiliyordu. Bu adamın düşmanı olmaktansa, dostu olmak daha iyiydi. Akıllı bir kadın, bu dostluğu kendi çıkarına kullanabilirdi. Kıvrak zihniyle bir adım ileri gidip, geciktirme taktiği izlemeye karar verdi. Uzlaşacaktı. Fırsat bulursa, geri adım atabilirdi. Gebe sessizliği bozdu. "Sözlenin o zaman," dedi.

Falcon, yaşlı kadının yaptığı fedakarlığın ağırlığını hissetti. İstemeye istemeye "Sözleneceğiz o zaman," diye onayladı.

Ücretsiz PDF Kitap Arşivi - https://rantey.org

Bölüm 6

William'ın gidişi yaklaştığı için, hemen çalışma odasına gidip bir sözlenme anlaşması düzenledi. Tabii bu anlaşma hem Dame Estelle, hem de Falcon tarafından detaylı olarak incelenip araştırıldı. Jasmine'i çağırtmak, ancak üçü de tatmin olduktan sonra, unuttukları bir formaliteymişçesine akıllarına geldi.

Hizmetkar Jasmine'i çağırınca, genç kız, babasının kendisiyle vedalaşmak istediğini düşündü. Kontun gemisinin hazırlandığını, Fransa'ya gideceğini, orada tarihin akışını değiştirecek, bu arada kendi hayatlarını da ama öyle, ama böyle etkileyecek olaylarda rol alacağını biliyordu. Acele acele hizmetkarın peşine takıldı. Ama çalışma odasına girip, içeride hem anneannesini, hem de Burgh'u görünce, durakladı.

Odada, Jasmine'in varlığını ilk de Burgh fark etti. Genç kız tereddütle eşikte beklerken, nefes kesici güzelliğini doya doya inceledi. Kapı çerçevesi, onu eşsiz bir tablo gibi çerçeveliyordu. İç entarisi mavilerin en uçuğundandı. Üstünde gümüş grisi kurdeleler vardı. Tuniği de sim işlemeliydi. Gittiği bir düğünde gördüğü pastanın üstündeki şekerlemeleri andırıyordu. Kızın kendisini büyülediğini, dürüstçe kabullendi. Bu kıymetli nesne artık onundu. İç rahatlığı ve tatminle iç çekti.

William boğazını temizledi. Kızına elini uzatıp, yaklaşmasını işaret etti. Söze "Ben... yani, biz," diye girdi. Duraksayıp, cesaret almak için Dame Estelle'e baktı. "... seni Falcon de Burgh'a sözlemeye karar verdik."

Jasmine güldü. Falcon bu gülüşü, gümüş çıngırakların sesine benzetti. Anneannesi genç kıza eliyle hafif bir uyarı işareti yapıp

"Baban ciddi, Jasmine," dedi. "Anlaşmayı hazırladık."

Jasmine'in cıva gibi zihni, durumu kolayca yeniden değerlendirdi. Derhal, üvey ablalarının Falcon'u reddettiğini, de Burgh'un da kraliyet ailesine yamanmak için son fırsatı değerlendirip, üçüncü seçenek olan kendisini seçtiğini farz etti. Gözlerini, şaşırmış gibi kocaman açarak "Mösyö de Burgh'un kont olduğunu bilmiyordum," dedi.

De Burgh kasıldı. İfadesizce "Değilim," dedi.

Jasmine, kibar kibar "Baron musunuz? Lord musunuz?" diye sordu.

De Burgh, utançtan kızaracak gibi oldu. "Şövalyeyim, matmazel."

Jasmine, "Şövalye demek," diye burun büktü. "Daha ziyade, kendini *vezir* ya da *kale* sanan bir atsınız!" Genç adamın, satranç gibi planladığı hamlelere işaret ediyordu. "Beni de piyon sandınız. Ancak, bu yanlışınızı derhal düzeltmek arzusundayım." Sırtını dikleştirdi. Heybetli bir tavırla "Benim soyum krallara dayanır, beyefendi," dedi. "Erişebileceğiniz bir kimse değilim. Genel olarak evliliğe, özellikle de sizinle evliliğe tamamen karşıyım." Sakin sakin uzandı, masada duran evlilik anlaşmasını alıp ortadan ikiye yırttı. Odadaki diğer üç kişi taş kesilmişti.

Babasının ağzı bir karış açık kalmıştı. Kızın bu kadar mağrur ve dik başlı olduğundan haberi yoktu. Hayretle "Estelle, ne oldu buna?" diye sordu. Sanki tatlı kızı Jasmine'i cinler götürmüş, yerine bu canavar gibi kadını getirmişti.

Torununa olan hayranlığını zar zor saklayan Estelle, durumu geçiştirecek bir açıklama arıyordu ki, onun suskunluğundan yararlanan Jasmine tekrar sözü aldı. "Anneannem pek iradeli bir kimsedir. Onunla, kendi kişiliğimi ortaya koyabilmek için her gün giriştiğim mücadelelerle bilenip katılaştığım için böyle başıma buyruk olabildim."

Falcon de Burgh, bu güzellik timsaline farklı bir gözle bakmaya başlamıştı. Narin, güzel bir oyuncak sandığı şey, on inatçı erkekten

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

daha dik başlıydı! Kusursuz teni fildişi rengi kadife gibiydi. Altın saçları görkemli bir çağlayanı andırıyordu. Latif, saf, bakirelere özgü bir biçimde masum. Diğer kadınlardan çok daha zarifti. İpek çilesi gibi ince ve solgundu. Bedeni çiçek gibiydi. Bakışları sakin ve berraktı. Dudakları öpüşmeye davet ediyordu. Yüzü ne kadar narinse, göğüsleri o kadar dolgundu. Bu özelliklerinden dolayı, ona baskın çıkabileceğini sanmıştı. Hem hakimi, hem de koruyucusu olacaktı. Ama artık, aralarında dayanılmaz bir cinsel gerilim oluşmuştu. Kıza sadece bakmak bile iştahını uyandırıyordu.

Saçmalığa müsamaha gösterrneyeceğini belli eden bir sesle "Durun!" diye bağırdı. Jasmine döndü, ona aşağılayıcı gözlerle baktı. Kemerine dayadığı ellerinin kuvvetli ve yara izleriyle dolu olduğunu gördü. Sesi, kırbaç gibi şaklıyordu. "Bana terbiyesizce davranabilirsiniz küçük hanım. Ama, babanıza terbiyesizlik etmenize müsaade edemem! Affını dileyin!"

Bakıştılar. Gözleriyle kavga ediyorlardı. Jasmine, buz kraliçesine dönüşmüştü. Bakışlarındaki soğukluk, Falcon'un kafatasının içine kadar işliyordu. Sonunda kavgayı Falcon kazandı. Jasmine gözlerini indirip, sakin bir sesle "Affınızı dilerim, baba," dedi.

Genç kız, daha kapıya doğru bir adım bile atamadan, de Burgh Estelle'e "Jasmine'i bir kenara çekip, durumu kendisine açıklayın. Her şeye karar verme zamanının bittiğini iyice bildirin. Bundan sonra, kararları ben veriyorum," dedi.

Estelle, Jasmine herkesi utandırmadan, kızı iterek erkeklerin yanından çıkardı. Jasmine, açıklama istemek için ağzını açıyordu ki, sözcükler dudaklarında kurudu. Kaderi, anneannesinin yüzüne açıkça yazılmıştı. Hayatının gidişatının tamamen değişeceğini, aniden kavradı. Hiç istemese de, karar verme hakkı elinden alınmıştı.

Estelle, dikkatle "Sözlenme, nikah gibi değildir," dedi. "Şartlar, bugün de gördüğün gibi değişebilir. Hayatta değişmeyen tek şey, değişimin kendisidir. Kaderin çarkı mutsuzluktan mutluluğa, oradan tekrar mutsuzluğa döner durur. Her şey geçer, gider. Devran döner. Hayat devam eder."

Jasmine, bu sözlerdeki hikmeti kavramış olmasına karşın,

itiraz etti. "Ama, saray halkına katılmayı tüm kalbimle istiyordum!"

Dame Winwood, kurnaz bakışlarını gizlemek için gözlerini kıstı. "O zaman pazarlık et. Seni bu kadar çok istiyorsa, talep ettiğin her şeyi verecektir. Zaten, ilk anlaşmayı yırttığın için, yenisinin yapılması da gerekiyor."

De Burgh ile geçici olarak baş başa kalan William, "Anneannesi ona çok yüz vermiş, çok pohpohlamış," diye açıkladı. "Galiba pek iyi bir eş olmayacak."

Falcon, William'a gülümsedi. "Görüyorum ki, Jasmine'in kalbinizdeki yeri apayrı, lordum. Merak etmeyin, sert görünürüm ama, ben de kadınları şımartmayı bilirim."

William rahatlayarak bir "oh" çekti. Sonra, kadınları beklerken içmeleri için, ikisine de birer kupa bira doldurdu. "Kuzeydeki baronlar, Richard'ın yaralandığını herhalde duymuşlardır artık. Bazıları dört nala Salisbury'e koşacaktır. Onlara bekleyemediğimi söyle, ama kendilerini ağırlamaktan çekinme."

"Ağırlarım, William. Birbirine düşman olanlar gelirse, onların da kavga etmemelerini sağlarım, merak etme."

"Eh, söylemesi kolay. Benim otoritemi arkana almaktan çekinme sakın."

Kapı açıldı, kadınlar içeri girdi. Jasmine'de, kaderine boyun eğmiş bir hal yoktu. Eşitleriyle pazarlığa oturmaya gelmişti. Herkese ayrı ayrı bakarak "Üçünüz bir olup beni tuzağa düşürebileceğinizi sandınız. Ama ya ben de bu işe, eşit hakları olan bir ortak olarak katılırım, ya da oyununuzu bozarım," dedi. Sözlerinin sindirilmesi için biraz bekledi, sonra üçlünün en zayıf halkasına saldırdı. "Baba, kendime ait toprağım yok. Bana, kendime ait mülk vermeni istiyorum. Sadece bana ait olsun, kocam elimden alamasın."

Aşk çocuğuna hiç mülk ayırmadığı için zaten suçluluk duymakta olan William, "Sana Marlborough ve Foxfield'ı veriyorum," dedi. "İkisi birlikte idare ediliyor. Her birinde bir köy, bir de malikane var."

Ücretsiz PDF Kitap Arşivi - https://rantey.org

Jasmine'in gözleri beklentiyle irileşti. Estelle'e döndü. "Anneanne, bugüne kadar bana açıklamadığın gizli ritüelleri hemen öğretmeni istiyorum. Gücün bana lazım."

Yaşlı hanım, gözlerini kapatarak, kabul ettiğini gösterdi. Zaten ölmeden önce bu ritüelleri Jasmine'e öğretme niyetindeydi. Bir kaybı yoktu. Jasmine, soğuk soğuk Falcon de Burgh'u süzdü. Herkes taleplerini kabul etmişti. O itiraz ederse, huysuzluk ve cimrilik ediyormuş gibi görünecekti. İçin için gülümsedi. Savaşı kazanmakta olduğunun bilincindeydi. "Sözlenmeye iki şartla razı olurum. Uzun süre sözlü kalacağız. Bir de, saray ahalisine katılmama izin vereceksiniz." Çenesini havaya dikti, Falcon'a "Cesaret edebiliyorsan izin verme," dercesine baktı.

Falcon, yara izi dolu ellerini, cömertlik bildiren bir hareketle açtı. "Ya uzun süre sözlü kalırız, ya da saray ahalisine katılırsınız, hanımefendi," dedi. "Seçimi size bırakıyorum."

Jasmine burnundan soludu. Falcon oyununu bozmuş, üstün duruma gelmişti. İkisini de yapmakta ısrar ederse, huysuz çocuk durumuna düşecekti. Kararlılıkla "Saray," dedi ve Falcon'un dudaklarının, tatminle kıvrıldığını gördü.

Ne söz yüzüğü taktılar, ne de öpüştüler. Sadece belgeler imzalandı. Falcon, belgelere, kocaman bir doğan arması taşıyan mührünü bastı. Odadan çıkarlarken, Jasmine, "Yaptıklarını burnundan fitil fitil getireceğim, de Burgh," diye yemin etti. Falcon'un gözleri kor gibi parladı. Jasmine'in meydan okumasını kabul etti.

Ertesi gün, Falcon, iki çift sitemkar gözün kendisine dikildiğini fark ederek rahatsız oldu. Ela somurtarak, ona kaçamak bakışlar atıp duruyordu. Isobel ise gözlerini uzun uzun ona diktikten sonra, bir daha yüzüne bile bakmadı. Neyse ki, uçsuz bucaksız Salisbury topraklarının diğer kısmındaki zor işlere bakmak bahanesiyle kaçarak, bu biçimsiz durumdan kurtuldu.

William'ın adamlarının çoğuna, Galler'de komuta etmişti. Ama hepsiyle bizzat tanışana kadar içi rahat etmedi. Salisbury'nin bölük komutanları, çoğunlukla iyi askerlerdi. Lüzumsuz yere işlerine karışmamaya ya da eleştirmemeye özen gösterdi. Boş duran askere iş çıkarmak için, şövalyelere silah deposundaki bütün zırhlarla silahları inceleme görevini verdi. Depodaki tüm eşyaların tamir edilmesi, yağlanması ya da paslarının kazınıp cilalanması gerekiyordu. Savaş atlarının hepsine yeni nal takılmasını da emretti. Demir ocağı gece gündüz yanıyordu.

De Burgh, bütün gücüyle çalışırsa, adamlarının da eşit gayret göstereceğini biliyordu. Bu yüzden onlarla birlikte çalışıyor, her işe koşuyordu. Ocağın yaydığı sıcak yüzünden soyunmuş, sadece deri pantolonuyla dolaşıyordu. Terlemiş, kir pas içinde kalmıştı. Aniden, şatonun dış avlusundan bir patırtı duyuldu. Köylü oldukları belli olan iki kişi, adaleti bizzat sağlaması için Salisbury Kontu'na başvurmaya gelmişti. De Burgh'un karşısına çıkarıldılar. Ama De Burgh, adamların bağırış–çağırışlarından, öfkeli el–kol hareketlerinden hiçbir şey anlayamadı. "Sakince anlatın," diye uyardı onları. "Tek tek konuşun." Adamlardan birini seçti.

"Askerler... yüz kişi... ekini ezdi... yemleri aldılar. Salisbury'li değiller. Sizin adamlarınız mı acaba, lordum?"

Yüzü kıpkırmızı olan diğer köylü, "Başlarım ekinlerinden!" diye haykırdı. "Kızımın ırzına geçtiler..."

De Burgh, ötesini dinlemedi. Atına atlayıp, köylülerin işaret ettiği yöne doğru dört nala sürdü. Köyden yıldırım gibi geçip, yeni arpa, buğday ve şalgam ekinlerinin nisan güneşinde büyüdüğü tarlalara gitti. Ürünlerin arasında kurulmuş çadırları gördüğünde, atının yelesine yapışıp durdurdu. Yere atladı. Bir kadın çığlığı duydu. Sesin geldiği yöne bakınca, bir şövalyenin bir kadını saçından sürükleyip yere attığını, hayvansı arzularını tatmin etmek için üstüne çullandığını gördü. De Burgh silahsızdı ama, bu kadar öfkelendiğinde her şeyi silah olarak kullanabilirdi. Ağzı açık bakmakta olan bir köylünün elindeki küreği kapıp, tacizciye doğru acımasızca ilerledi. Çenesinin altına öyle sert bir darbe indirdi ki, adamın kafası koptu. Kanı, korkudan bembeyaz olmuş kadının üstüne fışkırdı. İki şövalye, kılıçlarını çekerek, içlerinden birini öldürmüş olan bu yarı çıplak vahşinin işini bitirmek için atıldılar. De Burgh adamlara dönerken, kuzey yörelerinin aksanıyla konuştuklarını

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

hayal meyal fark etti. Dirseğini ilk saldırganın gırtlağına gömdü. Aynı anda, adamın elindeki uzun kılıcı çekip aldı. Diğer şövalyeye doğru dönerek, kılıçla havayı yardı. "Silahlarını bırak, soysuz herif," diye emretti. "Salisbury benim yönetimimdedir."

Şövalye, kir pas içinde kalmış bu deve saldırmanın akıl kârı olmadığına kanaat getirdi. De Burgh, hırlarcasına "Lideriniz nerede?" diye sordu.

Şövalye, "Şuradaki kalede," diye homurdandı. Chester Kontu, iblis gibi dövüşen ve öldüren bu deliyi alaşağı ederse çok memnun olacaktı.

De Burgh yine atına atlarken, Salisbury'nin askerleri ve kendi adamlarından oluşan bir bölük olay yerine vardı. Derhal emir verdi: "Bu ekili tarlaları, *işgalcilerden* temizleyin."

* * *

Jasmine ile Estelle, Salisbury'de zaten hiç rahat edemezlerdi. Hele şimdi ortam, ziyaretlerini uzatmalarına hiç elverişli olmayan bir hal almıştı. Dame Winwood, torununu, eşyalarını toplarken buldu.

Jasmine, kararlılıkla, "Bu sabah eve döneceğiz," dedi.

Estelle, "De Burgh'dan izin istemezsen sinirlenir," diye uyardı onu.

Jasmine'in menekşe gözlerinden alevler fışkırdı. "De Burgh'un sinirlerini zerre kadar umursamıyorum," dedi kayıtsızca. Fakat Estelle, genç kızın doğruyu söylemediğinin farkındaydı. Gitmek için özellikle De Burgh'un meşgul olduğu bir arayı seçmişti. Böylece şatodan ayrıldıklarını, iş işten geçene kadar fark etmeyecekti.

"Tatlı dil yılanı deliğinden çıkarır," diye hatırlattı Estelle.

"Herhalde İran atasözüdür. Anneanne, bana tatlı dil deme. Hassas insanlar bu dünyada, kendilerine demirden kabuk örmeye vakit bulamıyor, canavarlara yem oluyor!"

"Gittiğin yol yol değil," dedi Estelle, uyarırcasına.

Jasmine güzel başını dikti. "Beni öldürmeyen darbe, güçlendirir. Lütfen bütün günü atasözü dağarcığımızı yarıştırarak harcamayalım. Ah, Tanrım, aşağıdan at nalı sesleri geliyor." Pencereye koşup aşağı baktı. "De Burgh değilmiş," diyerek, rahat bir nefes aldı.

Estelle, kızın omzunun üstünden dışarı baktı. "Bakalım amblemi çıkarabilecek miyim? Hah! Chester'mış! Havadaki kokuyu hemen almış. Ne de olsa İngiltere'nin en varlıklı baronu. Neyse, benden zırnık alamaz. Keşke bir saat önce çıksaydık."

"Hemen çıkalım. Ela ile Isobel kontu ağırlamakla uğraşacaklar. Nasılsa bize dikkat edemeyecek kadar meşguldürler."

Chester Kontu olan Ranulf de Blundeville, uzun boylu, sıska, zarafetten yoksun bir adamdı. Seyrek siyah saçları, altı torba torba olmuş kara gözleri vardı. Savaşmayı ve insan yönetmeyi bizzat II. Henry'den öğrenmiş, kral onu bu alanlardaki başarılarından dolayı cömertçe ödüllendirmişti. Henry'nin oğlu Geoffrey bir turnuvada öldüğünde, dul karısı Brittany'li Constance, Ranulf'a verilmişti. Böylece Brittany, Henry'nin pek sevdiği zanaatkarlara özgü yöntemlerle yönetilecekti. Constance bu evlilikten nefret etmişti elbette. İkisinin arasında neler olup bittiğini sadece Tanrı bilirdi, ancak II. Henry ölür ölmez, Chester Kontu'ndan boşanmayı başarmıştı. Kont da İngiltere'ye geri dönmüş, ülkenin ileri gelenlerinden biri olmuştu. Karun kadar zengindi. Çevresinden büyük itibar görüyordu.

Dame Estelle Winwood'la Jasmine, ana salona, Chester'a Salisbury'nin Normandiya'ya gitmiş olduğu bildirildikten sonra inmişlerdi. Chester'ın yanında silah uşağı ile şövalyelerinden ikisi vardı. Ela misafirlere içki ikram ediyordu. Chester Estelle'i tanıdı, çekinerek selam verdi. "Dame Winwood, eminim bana istediğim bilgileri verebilecek durumdasınızdır."

Estelle "Siz de Blundeville'siniz, değil mi?" dedi. Unvanını bile bile, canını sıkmak için söylememişti. "Maalesef bizi çok biçimsiz bir vakitte yakaladınız. Tam da Winwood Keep'e dönüyorduk." Adamın sinirlerini bozmayı gayet iyi becerdiğinin farkındaydı.

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

Chester'ın gözleri, kuş kafesi taşımakta olan güzel kıza takıldı. Kafesin içinde bir serçe vardı. "Tanrı aşkına!" diye düşündü, "Bu evin tüm kadınları peri kızı gibi! Tabii, bu kocakarı hariç."

Fazla konuşan bir adam olmayan Chester, Jasmine'e hitaben "Adamlarım size eşlik edecek, hanımlar," dedi.

Ela, bu yüksek mevkili kontu, Falcon de Burgh ile karşılaştırmadan edemedi. Kontun cildi çiçek bozuğuydu. Bıraktığı sakal, yüzünün çirkinliğini gizlemeyi başaramamıştı. Tüm zenginliğine rağmen, zırhının üstüne düz yeşil bir harmani atmakla yetinmişti. Ayrıca, Ela'yı, göğüsleri o kadar göze batmasın diye kambur durmak zorunda bırakacak bakışları vardı. Yatağını, Tanrı'nın özenerek yarattığı de Burgh'la paylaşma hayalleri kurduktan sonra, çok zengin olduğu söylenmesine karşın Chester'ın kendisini beğenmesini hiç istemiyordu. Tam Isobel, hizmetkarları yollayıp misafirlere banyo hazırlatmak üzereydi ki, de Burgh salona girdi.

Salona girmeden önce, vücudundaki kanı atların su içtiği yalakta yıkamış, deri kemerini takmıştı. Öfkesini yenmişti, ya da yendiğini sanıyordu.

Genç şövalyeyi gören Jasmine'in kalbi, hızla çarpmaya başladı. Ardına saklanmak istermişçesine Chester'a yanaştı. Sabırla beklemekte olan hizmetkarların taşıdığı yükü açıklamak için, acele acele "Winwood Keep'e dönüyorum," dedi. "Chester Kontu bize eşlik edecek adamlar vererek, güvenliğimizi sağlayacak."

De Burgh, odadakileri, cam gibi yeşil gözleriyle şöyle bir süzdü. "Sanmıyorum," dedi kısaca. "Kadınlara tecavüz etmelerine izin verilen şövalyeler, benim sözlümle şuradan şuraya bir adım bile atamazlar." Amirane bir tavırla, "Odanıza çekilin, hanımefendi," diye emretti.

Jasmine, odadan bu şekilde uzaklaştırılması karşısında hayretle içini çekti. Fakat de Burgh'un dikkati, çoktan ondan Chester'a kaymıştı. Kont, genç adamın otoritesini sezmişti. Konuşmadan, de Burgh'un, Salisbury'nin damadı olacağını da anlamıştı. Ancak yine de, yüzüne karşı, şövalyelerine hakaret etmişti. Belki de kiminle konuştuğunun farkında değildi ahmak.

"Ben Ranulf de Blundeville. Chester Kontu'yum."

"Biliyorum. Bu yüzden, adamlarınızın yaptıklarına akıl erdiremedim, efendim. Ben Falcon de Burgh. William dönene kadar, Salisbury'i ben idare ediyorum."

Chester, elini sallayarak geçiştirdi. "Demek şövalyelerimden biri, bir genç kızla oynaşmış. Merak etmeyin, cezalandırılacaktır. Pek de mühim bir suç değil bu."

"Cezalandırılmasına gerek yok, Kont hazretleri. Tecavüze karşılık, kellesini aldım."

Chester, inanmaz gözlerle baktı. Adamlarına, bu haddini bilmezi esir almalarını emretmeli miydi?

Falcon tekrar konuştu. "Adamlarım, sizinkilere kamplarını toplatıyor. Başka bir tarlaya yerleşecek, taze ekinlerimizi ezmeyecekler."

Chester'ın hafızası canlandı. Bu genç, Hubert de Burgh'un yeğeni olmalıydı. Yetenekli, sakin bir önder olarak tanınıyordu. Ama öyle ateşli saldırıyordu ki, "Tanrı'nın sopası" olarak ün kazanmıştı. Karşılıklı durdular. İkisi de, ölümcül bir düşman edindiğinin farkındaydı. Yakın gelecekte birbirlerinin gırtlağına yapışacaklarının bilincindeydiler. O günü dört gözle bekliyorlardı. Ancak şimdi, yeri ve zamanı değildi.

Chester, dilinin ucuna gelen hakaretleri yuttu. "Askerin savaşta başlarında duracak, kaba fıkralar anlatacak, onlarla şarap içecek, lazım olduklarında onları av köpeği gibi çekip götürecek, yanlış yaptıklarında kırbaçlayacak güçlü bir lidere ihtiyacı vardır." Bu sözler, Chester için fazlaca ağdalı kaçıyordu. Ama, adamlarının yaptıkları için Falcon'dan özür dilediğini ve şövalyesinin ölümünü kabullendiğini böylece belirtmiş oluyordu.

Falcon, yeşil gözlerini yine Jasmine'e dikti. Jasmine sesini çıkarmadan odasına çekildi.

Ranulf de Blundeville, Aslan Yürekli Richard'ın yaralandığını duyunca ne yapacağını bilememişti. Bir süre, duruma önem vermez görünmüştü. Ancak, Aquitaine'li Eleanor'un haberi alır almaz Normandiya'ya gittiğini öğrenince, durumun ciddiyeti-

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

ni anlamıştı. Kadın çok yaşlıydı. Kralın ölmesi ihtimali olmasa, böyle yorucu bir yolculuğa çıkmazdı. Tahtın iki varisi vardı. Biri yakın arkadaşı Prens John'du. Diğeri ise eski karısının oğlu Arthur'du. Ranulf ile Constance birbirlerini günahları kadar sevmezdi. Kadının, kralın şanlı annesi olmasını engellemek için elinden geleni yapacaktı. Constance, oğlunun İngiltere'ye gelmesine izin vermediğine çok pişman olacaktı. Arthur'un aleyhindeki başlıca nokta buydu. Ranulf'a göre, John'dan şahane bir kral olurdu. Chester, kuzeyi başı boş bırakmayı tek bir sebepten dolayı istemiyordu: İngiltere tahtında kral oturmadığı için, diğer aç gözlü baronlar derhal onun topraklarına göz dikecekti. Ancak, Salisbury'nin gittiğini öğrenince, kararını vermişti. Falcon de Burgh'a bakarak "Adamlarımı memlekete geri yolluyorum. Ancak ben, Normandiya'ya geçeceğim," dedi. "Richard'ın durumundan haberiniz var mı?"

Estelle dudaklarını sımsıkı kapadı. John kral olacak, bu adamın gücü büsbütün artacaktı.

Konttan derhal kurtulmak isteyen de Burgh, "William Marshal, kraliyet hazinesini koruyor. Bütün önemli soylular, İngiltere'nin geleceği konusunda karar vermek için Normandiya'da toplandı," dedi. Chester'ın içinden "Ben de varınca önemli soylular tamamlanmış olacak," dediğini, gözlerinden okuyabiliyordu.

Bölüm 7

Ertesi sabah, Kral Richard'ın öldüğü haberi Salisbury'e ulaşınca, Estelle'in kehaneti doğrulanmış oldu.

Jasmine'in kapısı yavaşça tıklandı. Açtığında, de Burgh'un kuvvetli vücudunun karşısında dikildiğini görüp, huzursuz oldu.

Genç adamı içeri davet etmediği için, şövalye "İçeri girebilir miyim?" diye sordu. Jasmine bir anlık tereddütten sonra kenara çekildi.

De Burgh, bir koltuğa yerleşirken, kibarca "Oturabilir miyim?" diye sordu. Jasmine "Hayır!" diye haykırınca, altında çivi varmış gibi hemen doğruldu. Kız koltuğa koşarak, minik bir topağı kucağına aldı.

"Kirpim Quill," dedi kendini savunurcasına. "Neredeyse eziyordun onu."

Falcon, kıza, dünyanın en saçma şeyini söylemişçesine baktı. "Kirpi mi?" diye sordu inanamayarak. "Abra-kadabralarında kullandığın o yaratıklardan biri mi bu da?" Bu büyü saçmalıklarıyla uğraşmasını yasaklamasına ramak kalmıştı.

Jasmine, tiksintiyle "Hayır, evcil hayvanım," dedi. "Seninle sözlendim diye, hayvan da mı besleyemeyeceğim?"

Jasmine'in hemen üste çıkmasına sinirlenen Falcon, "Elbette besleyebilirsin," dedi. "Ama, Prick'i böyle koltuklarda unutursan, ömrü çok uzun olmaz."

Jasmine kıpkırmızı kesildi. "Adı Quill, beyefendi. Benden bir isteğiniz mi vardı?"

"Winwood Keep'e dönmek istediğini biliyorum. Fakat, artık İngiltere'nin başında kral olmadığı herkesçe malum. İki kadının

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

yalnız başlarına yolculuk etmesi güvenli değil."

"Yani, Richard'ın öldüğü resmi olarak duyuruldu mu? Görüyor musunuz beyefendi, anneannem gerçekten de geleceği görebiliyor. Artık öngörülerinin doğruluğunun kanıtı da önünüzde. Tahta John çıkacak."

"Kanıt falan yok. Seni temin ederim, Dame Winwood'un kehanetlerine metelik bile vermiyorum. Kral Richard, ölümcül bir yara almıştı, durum bundan ibaret," diye geçiştirdi Falcon. Jasmine'in eve dönme konusunda kendisiyle tartışmadığını fark etmişti. Ayrıca eşyalarının hâlâ toplu olduğunu görerek işkillenmişti. "Anlaştık mı o zaman? Şimdilik Salisbury'de kalacak mısınız?" diye sordu.

Jasmine "Hayır," diye inatlaştı. "Kalmak zorunda mıyım?"

"Ben öyle istersem, evet," diye yanıtladı Falcon.

Jasmine, öfkeyle sırtını döndü. Falcon, kızın endamını beğeniyle inceledi. Kalçasının tam kalp şeklinde olduğunu gördü. Sertleştiğini hissetti. Ona dokunmak istiyordu.

"John tahta çıkarsa, karısı Avisa da kraliçe olacak." Jasmine, tekrar sözlüsüne döndü. "Avisa'yı Circenchester'da ziyaret etmek istiyorum. Buradan çok uzak olduğunun farkındayım, ancak kraliçenin maiyetine ilk katılan ben olmak istiyorum."

Falcon, Circenchester'ın bulundukları yerden sadece 60 kilometre uzaklıkta olduğunu, pek de uzun bir yol sayılmayacağını düşündü. Ama ömrünce eve kapatılmış genç bir kadına, çok uzak geliyordu herhalde. "John tahtın varisi değil. Avisa da kraliçe değil. Her kadın gibi, mantıksızca hareket ediyorsun."

"Ama Estelle..."

Falcon sözünü, "O çatlak kokona kafanı zırvalıklarla doldurup duruyor," diye bitirdi.

Jasmine elini kaldırıp, Falcon'un yüzüne doğru savurdu. Fakat şövalye bu incecik bileği kavrayıp, eli havada durdurdu. İnanamayarak "Bana vuracak mıydınız, leydim?" diye sordu.

Jasmine "Bırak beni," diye fısıldadı.

Falcon, kıza güldü. "Bir erkekten istediğini, vurarak elde edemezsin."

"Senden hiçbir şey istemiyorum ben!" Jasmine bağırıyordu.

"Ne tuhaf. Daha bir saniye önce, seni Circenchester'a, Avisa'nın yanına götürmemi istiyordun. Seni bırakmama karşılık ne öneriyorsun?" Tek kaşını kaldırdı.

"Sen ne istiyorsun?" Jasmine, sinirden derin derin solumaya başlamıştı. Falcon, nefis göğüslerin inip kalkışını beğeniyle izliyordu.

"Parmağımı bal kutuna daldırmak istiyorum."

Jasmine hayretle içini çekti. Falcon, zevkle sırıttı. Parmaklarını çözüp kızın bileğini bıraktı. Jasmine, acıyla bileğini ovuşturmaya başladı. Güvensiz bakışlarla Falcon'a bakarak geriledi.

"Terbiyesizlikten, özellikle karımın terbiyesizlik etmesinden hiç hoşlanmadığımı bil, bundan böyle ona göre davran."

"Karısıymış! Rüyanda görürsün, de Burgh! Daha karın değilim!"

"Sesinizi yükseltmeyin leydim, hiç sevmem." Sözleri kırbaç gibi şakladı. Jasmine, yeterince ileri gittiğini fark etti.

Yere baktı. Circenchester'a gitmeye kararlıydı. Belki de Estelle'in öğüdünü tutup, istediğini tatlı dille elde etmeliydi. Derin derin nefes alarak "Lordum," dedi. Bakışlarını yine yukarı kaldırıp, Falcon'a nazlı nazlı baktı. "John'un kralımız olacağını gösteren bir haber alırsanız, beni Avisa'nın yanına götürür müsünüz?"

Genç adam neredeyse kabul ediyordu ki, Jasmine yanlış bir adım atarak, yapmacıklı bir tatlılıkla "Sizin gibi kuvvetli bir refakatçi yanımda olursa, pek güvende olurum beyefendi," diye cıvıldadı.

Falcon, "Beni yalan iltifatlarla yumuşatamazsınız, hanımefendi!" diye patladı. "Ancak cadılık numaralarınız kadar işe yarar. Babanızın yokluğunda yapacak çok işim var. Size de, kendinizi, ev yönetmeyi öğrenerek oyalamanızı öneririm. Hiçbir işten anlamadığınız söyleniyor. Kız kardeşlerinizi örnek alın biraz." Küçük haspaya haddini bildirdiğini düşünerek, tatmin olmuş bir şekilde odadan çıktı. Fakat, Jasmine'i azımsıyordu. Sözleri, kızın yüzünde tokat gibi şaklamıştı. Özellikle kız kardeşleriyle kıyaslanmak hiç hoşuna gitmemişti. Eh, görürdü gü-

Ücretsiz PDF Kitap Arşivi - https://rantey.org

nünü o! Burada bir gün, hayır, bir saat daha bile kalmayacaktı. Madem onu Avisa'ya götürmüyordu, Jasmine de kendisine eşlik edecek başka birini bulurdu.

De Burgh'un tekrar demirci ocağının başına dönmesine yetecek kadar bekledi. Sonra, anneannesinin yanına koştu. "Estelle, Circenchester'a gidip Avisa'yı, yani Kraliçe Avisa'yı ziyaret etmek için izin aldım. Bütün eşyalarım toplu. Haydi, hazırlan. Çabuk ol. De Burgh, adamlarından birini yanımıza refakatçi verecek. İki çift tatlı söz edince, balmumu gibi eriyiverdi," dedi.

Aceleyle ahıra gidip, oradaki askerleri, adamların kendisine baktığı dikkatle gözden geçirmeye başladı. Aradığını çabuk buldu: 16 yaşında, yeni yetme, fakat kolu-bacağı uzun ve kaslı bir at uşağı. De Burgh'un değil, babasının adamlarından biriydi. Böylesi daha çok işine geliyordu. "Ah, Lord De Burgh'un bana anlattığı genç sensin herhalde," dedi neşeyle.

Genç adam kızardı. "Ben mi, hanımefendi?" diyebildi.

"Evet, sen. Adın ne bakayım senin?"

"David, hanımefendi." Jasmine'in yakınlığından, kalbi göğsünden çıkacakmış gibi çarpıyordu.

"Tamam. Beni ve anneannemi Circenchester'a götüreceksin. Atlarımızı eyerle. Sonra da kaleye gel, eşyalarımızı al. Kendi yük atlarımızı getirdik."

David, Winwood Keep'den gelen binek ve yük atlarını tanıdığını belirtti. Ama, güzeller güzeli Leydi Jasmine'i Circenchester'a götürme işinin kendisine verildiğine hâlâ inanamıyordu. "Belki de Lord de Burgh beni kastetmemiştir, leydim," dedi şüpheyle.

"Elbette etti. Bana yakışıklı, yapılı bir genç olduğunu söyledi. David adını telaffuz ettiğini de kesinlikle hatırlıyorum. Babamın hizmetinde bulunan Salisbury'li erkeklerin hepsini tanıyor. Gözünden kimse kaçmaz, David. Seni refakatçim yaptığına göre, kendisinde iyi bir intiba bırakmışsın."

David, aptallaşmış şekilde "Teşekkür ederim, hanımefendi. Bu büyük onura layık olmadığımdan eminim," dedi.

Jasmine, sevimli sevimli "Pöh," dedi. "Alçakgönüllülük etmeyi bırak, işine bak. Hemen yola çıkmak istiyorum."

Avluya çıktıklarında, Estelle David'e, kıymetli eşyalarının düzgün taşınması ve yük atlarına doğru şekilde dağıtılması için emirler yağdırmaya başladı. Büyü gereçleriyle, içinde iksirleri ve şifalı bitkilerinin bulunduğu ecza çantasını yanına almadan yola çıkmazdı.

Jasmine telaşlıydı, bir an önce gitmek istiyordu. Sonunda dayanamadı, kamçısını beyaz atının gerisine indirdi. Hayvan ileri atıldı. Avludan çıktı, Salisbury Ovası'na doğru koşmaya başladı. David'in elinden, yük atlarını da yanına alarak Jasmine'in peşinden gitmek dışında bir şey gelmiyordu. Estelle'in küçük kafileye yetişmesi ise epey zaman aldı. Jasmine'le başa baş gitmeye başlayana kadar, yedi kilometre aşmışlardı bile. Kurnaz bir bakışla "Yine edepsizliğin tuttu, değil mi?" diye sordu.

"Çok mu hızlı sürüyordum anneanne? Yetişemediysen özür dilerim."

"Pek de iyi biliyorsun ki, hızımızı kastetmiyorum. Arkandan atlı kovalarmış gibi kaçıyorsun. Yine izin almadan maceraya atıldın, değil mi?"

"Estelle, nereden çıkarıyorsun böyle şeyleri?"

"De Burgh, yanında tek refakatçiyle yola çıkmana dünyada izin vermez. Hele hele David gibi yakışıklı bir gençle yollarda fink atmana imkanı yok razı olmaz. Kemiğini koruyan köpek gibi koruyor seni."

"Yemin ederim Circenchester'a gidip gidemeyeceğimi sordum ona, Estelle."

Dame Winwood, boğuk bir sesle güldü. "O da 'Gidemezsin' dedi tabii. Sırf kaçıyorsun diye seni kovalamaktan vazgeçeceğini mi sanıyorsun? Yanılıyorsun. Öyle bir adam, seni cehennemin dibine kadar takip eder."

Bu esnada David aklını toplamış, o da Dame Winwood ile aynı sonuçlara varmıştı. Ama, yukarı tükürse bıyık, aşağı tükürse sakaldı. Jasmine'i Salisbury'e geri döndüremezdi. Hanımları terk edip gidemezdi de. Dolayısıyla yolculuğa devam etmek, yanındakilerin başına bir iş gelmemesi için de Tanrı'ya dua etmek

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

mecburiyetindeydi. De Burgh yokluğunu fark edip onlara yetiştiğinde olacaklar aklına gelince, ter içinde kalıyordu.

Londra'dan Bristol'e kadar uzanan eski Roma yolu vasıtasıyla Marlborough'ya ulaştıklarında, güneş batmaya başlamıştı. Her zamanki gibi pratik davranan Estelle, daha fazla ilerlememeye kadar verdi. İzledikleri ana yol boyunca, yolcuların kalabileceği hanlar vardı. David'i bunlardan birinde bir oda tutmaya yollayıp, kendileri dışarıda beklediler. Üstlerinde para yoktu. Salisbury isminin sağlayacağı krediye güveniyorlardı.

Beyaz Domuz hanının ana salonu duman altı olmuştu. Yemek ve içecek kokuları insanı cezbediyordu. İçeride, tüccarlardan, paralı askerlerden, din adamlarından ve hırsızlardan oluşan karmakarışık bir kalabalık bulunuyordu. David, telaşla, hanımların güven içinde gecelemesini temin etmeye çalışıyordu. Hancıyı etkilemek için yanındakilerin konumunu belirtirken, fazlaca bağırdı: "Salisbury Kontu'nun kızı, geceyi hanınızda geçirmek istiyor!" Hancının dikkatini çekmeyi başarmıştı, fakat maalesef salondaki tüm diğer yolcular da söylediklerini işitmişti. Bazıları sırf meraktan kulak kabartmıştı, bazıları da açgözlülükten. İçlerinden biri, içeri giren kadınlara fark ettirmeden baktı. Sonra gizlice dışarı süzüldü. Bildiklerini paraya çevirmeye gidiyordu. Dosdoğru, Hagthorn Kalesi'nin yolunu tuttu. Civarın zalim yöneticisi Roger de Belamé, çok miktardaki dünyalığını daha da artırmasını sağlayacak bilgilere iyi para verirdi.

Kapıdaki muhafızlar, önce içeri girmesine izin vermedi. Efendilerinin yemeği bölündüğünde ne kadar sinirlendiğini biliyorlardı. Fakat adam kararlıydı. Salisbury adını çıtlattığında, muhafızlardan biri yemek salonunun girişinde beklemesini söyleyerek, efendisinin yemek yemekte olduğu yükseltiye yaklaştı. Kendisi nöbet tutarken arkadaşlarının kadehlerine şarap doldurmakta olduğunu görünce, kalbi hasetle sıkıştı. "Ravener gelmiş, lordum. Salisbury'nin kızının Beyaz Domuz hanında kaldığını söylüyor. Herhalde yanılıyor. O kızın buralarda ne işi olur?"

De Belamé kadehini bırakıp, sakalını giysisinin yenine sildi.

Aklı, dalavereye iyi yatardı. "Mümkündür. Yıllık sayımı yapmaya, Castlecombe'a gidiyordur. Ravener'e söyleyin, konuşacağım onunla."

Ravener salonu baştan başa kat ederken, aç gözlülüğü de artmıştı.

Belamé, "Salisbury'nin kızı olduğunu nereden biliyorsun?" diye sordu.

"Refakatçisi, Salisbury Kontu'nun kızı için oda istediğini açık açık söyledi."

"Yanında kaç kişi var?"

"Sadece iki. Bir kadın, bir de adam."

Belamé tatmin olmuş gibiydi. "Bu bilgiyi bana ulaştırmakla çok iyi ettin. Biraz şarap iç, yorgunluğunu at."

Ravener gözlerini hızlı hızlı kırpıştırdı. Cesaretini toplayarak itiraz etti. "Para ile ödüllendireceğinizi umuyordum, efendim. Yük atlarını soysam elime yüklü bir meblağ geçecekti, ama ben Haghtorn'a kadar gelmeyi tercih ettim."

Belamé bir an düşündü. Yanında durmakta olan muhafıza işaret edip "Şunu konuk odasına götürün," diye mırıldandı.

Ravener "konuk odası"nın neresi olduğunu hemen anladı. Tanrı'nın cezası şarapla yetinmesi gerekirdi. Şimdi geceyi, farelerin cirit attığı nemli bir hücrede geçirecekti. Korkudan sırtı ürperdi. Belki Belamé, girişmek üzere olduğu işin tanığının kalmasını istemiyordu. Aceleyle "Kimseye bir şey söylemem!" dedi.

Belamé, "İstesen de söyleyemeyeceksin, çünkü sonsuza kadar susacaksın," diye yanıtladı. Kafasında cüretkar bir plan şekillenmeye başlıyordu. Başka bir baronun zaten yapmış olduğu bir şeyi yineleyecekti. Miras sahibi bir kadınla evlenmek için, normalde kralın izni gerekirdi. Ancak tahtta kral yoktu. Zorla nikah kıyıp, gerdeğe girmek yeterliydi. Böylece araziler onun mülkiyetine geçecekti. Gün doğumuyla birlikte, gerçekten çok güzel bir ganimete konacaktı.

Falcon akşam yemeği yemek için kaleye döndüğünde, Jasmine'le öyle sert konuşmuş olduğu için pişmandı. Kız yemek salonunda

Ücretsiz PDF Kitap Arşivi - https://rantey.org

görünmüyordu. Falcon nişanlısını özlemişti. Kıza bakmak bile keyfini getiriyordu. Hele o güzel yüzünü ve mütenasip vücudunu sofra başında seyredince, kendini şölende gibi hissediyordu. Yatmadan önce Jasmine'in odasına uğramaya, John tahta çıkarsa Avisa'nın yanına gidebileceğini söylemeye karar verdi. Haberi verdiğinde, ağzının kenarlarının yukarı kıvrılışını görmek istiyordu. O ağzı öpmeyi öylesine istiyordu ki... Bir saat boyunca, Jasmine ile baş başa kalacak olma beklentisinin zevkini çıkardı. Bu beklenti, gerçekten daha zevkliydi. Kapısına gidip, hafifçe vurdu. Cevap gelmeyince, kızın uyuduğunu düşündü. Kapıyı daha sert çalıp yine cevap alamayınca, itip ardına kadar açtı. Karşısına, bomboş bir oda çıktı. İç kapıyı açarken, Dame Winwood'un odasını da boş bulacağını biliyordu. Sunturlu bir küfür savurarak, yakındaki bir tabureyi tekmeledi. Tabure odanın öte ucuna uçtu. Hem yaşlı kaltağa, hem de küçük kaltağa eve dönmelerinin güvenli olmadığını anlattığı halde, kalkıp gitmişlerdi.

Falcon şövalyelerin bölüğüne girerken hava tamamen kararmıştı, ay doğuyordu. Üç kendi adamlarından, üç de Salisbury'ninkilerden seçti. Bunlar kendisiyle Winwood Keep'e gelecekti. Adamları malikanede bırakması gerekebileceği için, lazım olduğunda kaleyi savunabilecek, yaşını almış, deneyimli askerler seçti. Çeyrek saat içinde eşyalarını toplayıp eyerlerine atlamış, güneye doğru at koşturuyorlardı.

Falcon de Burgh, Jasmine'in eve de dönmemiş olduğunu öğrenince afalladı. Bu durumda, tek bir seçenek kalıyordu ki, bunu da kabullenmek istemiyordu. Hayatında hiçbir emrine karşı gelinmemişti. Böyle bir itaatsizliği bir kadından görebileceği aklının ucundan bile geçmezdi.

Şaşkınlıkla "Cesaret edebilmiş!" dedi. "Gerçekten de cesaret edebilmiş!" O an Jasmine'i eline geçirse, dayak atacağını biliyordu. "Özür dilerim çocuklar," diye mırıldandı. "Maalesef kuzeye dönüp, Circenchester'a gitmek zorunda kalacağız."

Askerler ancak ertesi gün attan inebileceklerini bilmelerine rağmen, homurdanmayı akıllarından bile geçirmediler. Fakat,

de Burgh onların adına da öfkeleniyordu. Adamlar, dik başlı bir karının kaprisleri yüzünden taze biradan ve rahat yataklarından mahrum kalıyordu. De Burgh, sözü bozmaya karar verdi. Sonra, bu kadının tam da dişine göre bir kadın olduğuna inandığı için hem öfke hem de istekle peşinden koştuğunu, istemeye istemeye kabul etti.

Ücretsiz PDF Kitap Arşivi - https://rantey.org

Bölüm 8

Mayıs sabahında güneş erkenden doğmuştu. Jasmine ile Estelle, ancak ellerini–yüzlerini yıkayabilmişlerdi. Kahvaltılarını, akşam yemeğinden kalan peynir–ekmekle etmişler, yük atlarını korumak için ahırda hayvanların yanında yatmış olan David'i uyandırmak için sessizce aşağı inmişlerdi.

Güneş yükseldikçe, çayırlardaki çukurluklara dolmuş olan sis de kalkıyordu. Malborough'u ancak üç–dört kilometre geçmişlerdi ki, aniden yol kenarındaki bir ağaçlıktan fırlayan dört silahlı adam, durmalarını emretti. David hemen kılıcını çekti. Kadınları gerçekten hayranlık duyulacak şekilde koruyordu. Ancak dört adamdan uğraşmakta olmadığı bir tanesi, arkasına geçip genci sırtından bıçaklayıverdi.

Jasmine çığlık attı. Tam eyerinden inip gencin yanına gidiyordu ki, dört nala onlara doğru koşmakta olan başka silahlı adamlar olduğunu fark etti. Topuklarını kısrağının böğrüne gömdü. Hayvancağız çevik, ince bacakları üstünde hızla kaçmaya koyuldu.

De Burgh küfredip, Jasmine'in peşine düştü. Jasmine'in, kendisini takip edenin kimliğini ne zaman fark ettiğini bilemiyordu. Uzun bir kovalamacadan sonra kız kamçısını De Burgh'un yanağına indirip kanattı. Yara, genç şövalyenin esmer yüzünde kalıcı, beyaz bir iz bırakacaktı. Adamlarından ikisine, "Tutun!" diye emretti. Sonra savaş atını, kaçmaya çalışan saldırganlara döndürdü. Maalesef adamları, ona öldürecek sadece iki kişi bırakmıştı. İlkini kılıcıyla deşti. Çelik o kadar derine gömüldü ki, çıkaramadı. Bırakıp, kılıç kullandığı koluyla hançerini çekti. Atını durdurmadan eyerden atladı. Atında oturan son saldırganı

da aşağı çekip adamın gırtlağına çöktü. Hançeri adamın şah damarına dayayarak "Kim?" diye kükredi.

Adam, ömründe duymamış olduğu bir korku içindeydi. Hançer boğazını kesmeye pek hevesliydi. "Roger de Belamé... Haghorn Kalesi..." diye söylendi. Sonra... pek bir şey hissetmedi aslında. Sadece, sonsuzluğa çıktığı yolculuğa başlarken, bir anlığına aslında her şeyin ne kadar boş olduğunu sezdi.

De Burgh arkasını dönünce, Jasmine'in debelenerek askerlerinin elinden kurtulmaya çalıştığını gördü.

"Demek haydutlarından ancak iki tanesiyle beni zapt edebiliyorsun!" diye dikkendi kız.

"Onlar seni değil, sana şiddet uygulamamam için beni zapt ediyorlar." Askerler David'in gevşek vücudunu, yerden özenle kaldırıyorlardı. "Seni korumak için yaralandı. Büyük ihtimalle de ölecek."

Jasmine hıçkırdı. "Zavallı David. Lütfen izin ver, ona yardım edeyim. O kadar cesurca davrandı ki!" Kıskançlık Falcon'u çelik uçlu ok gibi delip geçti. Ne vardı bu ikisinin arasında?

Estelle gencin yarasını incelemeyi bitirip, De Burgh'a baktı. "Hemen temizlenip sarılması gerekiyor. Ayrıca, yerinden kaldırılmadan önce birkaç saat dinlenmeli."

De Burgh onay anlamında başını sallayarak, alçak sesle "Böylesi benim planlarıma da uyuyor, Dame Winwood," dedi. "Siz çocuğa bakın, ben de o sırada işime bakayım."

Jasmine bir anlığına yüzünü buruşturdu, ama sonra tamamıyla görmezden gelindiğinin farkına vardı. Fakat Falcon, bilerek onu görmezden gelirmiş gibi yapmıyordu. Zihnini çok meşgul eden bir konu yüzünden içinin içini yediği açıkça belliydi. Kadınları koruması için yapılı bir şövalyeyi yanlarına bırakarak, haşin ve kararlı bir tavırla atına atladı.

Altı şövalye Haghorn Kalesi'ne öyle kendilerinden emin, amaçlarını bilir bir tavırla girdi ki, onları engelleyebilecek herkes önlerinden kaçıştı. Roger de Belamé ile adamları kahvaltılarını henüz bitirmiş, hâlâ salonda oturmaktaydılar. Falcon de Burgh, yanında, ucuna sıkı bir ilmek atılmış uzun bir halat taşıyordu.

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

Tek bir söz bile etmeden, hatta sağa sola bile bakmadan dosdoğru yükseltiye çıktı. Fiziksel gücünü kullanarak, Belamé'nin kafasını zorla ilmekten geçirdi. De Burgh'un şövalyelerinden dördü uğursuzca parlayan kılıçlarıyla, Belamé'nin şaşkın adamlarını uzak tutarken, beşincisi, halatın ucunu yüksek bir kirişten sarkıtmaya çalışan de Burgh'a yardım ediyordu. Roger de Belamé'yi oracıkta, boş boş duran adamlarının gözü önünde astılar. Tavandan sallanmakta olan adamın moraran yüzünü, bacaklarını sallamasını izlerken, içlerindeki intikam isteği söndü. Hepsi de,

şiddet ve dehşet saçanların sonunun böyle geldiğini gözleriyle görmüş oldu.

Falcon, her birinin gözlerine baktıktan sonra, "Adım de Burgh," dedi. "Hagthorn'u ele geçirmiş bulunuyorum." Kendi şövalyelerine dönüp, kısaca "Ben Circenchester'dan dönene kadar burada kalın. Ortalığı biraz düzene sokun," dedi. Asılı adama hoşnutsuzlukla bakarak, "Çöpleri de atıverin," diye ekledi.

Jasmine, de Burgh'un atıyla yaklaşmasını izledi. At üstünde duruşu, fetih yapmış kumandan gibiydi. Hayvan vücudunun parçasıymışçasına ustalıkla biniyordu. Jasmine, ondaki bu baskınlığa sinirlendi. Falcon, yüzündeki kırmızı çizgi görünecek kadar yaklaştığında, içinde hem korku, hem de heyecan hissetti.

Falcon Jasmine'i görmezden gelerek, Estelle'e döndü. "Çocuk hayatta mı?"

Estelle başıyla onayladı, ama hemen "Salisbury'e dönmezsek yaşamaz," diye ekledi.

"Circenchester'a daha yakın olmamız ne kadar da iyi oldu," dedi Falcon kuru bir sesle. İki kadının amaçlarına ulaşmak için gizlice kurdukları planların başarılı olduğunun farkındaydı. Kararını çoktan vermişti. Aksi takdirde kendisiyle gelmeyeceklerdi. David'e atla çekilecek bir sedye yapmak için taze fideler kesmeye koyuldu.

Jasmine, Salisbury'li gence zarar geldiği için pişmanlık duyuyordu. Sandığından pelerinlerinden birini çıkarıp, yavaşça gencin üstüne örttü. Yüzündeki şefkat dolu ifadeyi gören de Burgh, dişlerini sıkarak "Çocuğun başından çekilin, leydim. Yapacağınızı yaptınız zaten," dedi.

Atlılar sessizlik içinde kuzeye doğru ilerliyorlardı. Sonunda de Burgh "Yolun üstünde olanlardan seni kurtarmasam başına neler gelecekti, biliyor musun?" diye sordu.

"Hırsızlar üstümüze çullanmıştı. David ben kaçabileyim diye kendini feda etti. Sonra *sen* beni yakaladın."

De Burgh kulaklarına inanamıyordu. "Gerçekten o kadar saf mısın? Yük atlarının değil, aç gözlü baronlarına zengin bir gelin kaçırmanın peşindeydiler. Babanın mirasçısı olduğunu sanıyorlardı." Sözlerinin kıza diken gibi battığını biliyordu, bıyık altından gülümsedi. "*Kıymetsiz* olduğunu anladıklarında sana neler yapacaklardı, hayal bile edemezsin."

Jasmine öfkeyle "Kıymetsiz mi!" diye bağırdı.

Falcon kinayeyle "Yani, paha biçilemez," diye düzeltti. Jasmine'e, son sözü hep de Burgh söylüyormuş gibi geliyordu.

Gloucester Kontesi Avisa'nın şahane konağının bulunduğu Circenchester'a yaklaştıklarında, Falcon atını mahmuzlayarak hızlandırdı. Jasmine onunla aynı hızda gidiyordu. Şövalyeye, zalimce sözlerinin bedelini ödetmeye karar vermişti. Atının dizginlerini aniden çekerek durdurdu, kendisine yandan çarpmasını sağlamaya çalıştı. Fakat Falcon o kadar usta bir biniciydi ki, Jasmine'den yana bakmaya bile gerek duymadan, hafif bir manevrayla kurtuldu.

De Burgh, Gloucester Kontesi'nin ahırları civarında Hubert de Burgh'un adamlarını görünce, şaşkınlığını gizleyemedi. Amcasının silahtarına "Burada ne işiniz var, Peter?" diye sordu.

Adam umursamazca omuz silkti ve "Sık sık geliyoruz," dedi. "Lord de Burgh'a geldiğinizi haber vereyim."

Falcon amcasının Galler'den Dorset'deki evine döndüğünü sanmıştı. Circenchester'da olduğuna göre, Gloucester'dan geçerek yönetimi altında olan Hereford'a gittiği kanısına vardı.

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

Jasmine'e kendisini reddetme şansı vermemek için, atından inmesine yardım etmeyi önermedi.

Hubert onları kapıda karşıladı, genç David'in giriş salonuna çıkarılmasına yardım etti. Falcon'a "Yüzüne ne oldu?" diye sordu.

Falcon sırıtarak "Aşk yarası," diye yanıtladı.

Hubert da sırıttı. Jasmine'e göz atarak "Evet, Falcon'un Hevesi'ni duydum," dedi. "Hakikaten çok güzel kız."

Falcon "Senin buralarda ne işin var?" diye sordu.

Hubert, cevap vermekten kaçınarak "Ben de aynı soruyu soracaktım," dedi. "Galiba yolda başınıza iş açılmış."

"Halledemeyeceğim bir şey değildi."

O esnada, merdivenlerden aşağı harikulade bir ses yankılandı. "Galiba misafir geldi, Hubert'cığım." Ardından, sesin tanrıça Hera'ya benzeyen sahibesi merdivenlerden indi. Onlara doğru yürüyerek, "Eyvah eyvah, kuzuların arasına kurt salmışım galiba," dedi.

Falcon amcasının Gloucester Kontesi'nin sevgilisi olduğunu öğrendiğinde şaşırdı, fakat şaşkınlığını yüzüne yansıtmamayı başardı. Ancak Jasmine, hayretini gizleyemedi. Bu kadın John'un, müstakbel kralın karısıydı. Kraliçe olacak olan kadındı!

Hubert biraz suçlulukla "Tanrı'ya şükür ilişkimizi fark eden yeğenim oldu, Avisa. Sana Falcon de Burgh'u takdim edeyim."

Kontes uzun boylu, alımlı bir kadındı. Genç de Burgh'a takdirle baktı. Otuzlarının ortasındaydı, gözü hep yapılı genç adamlarda olurdu. Gence "hoş geldin" demek için elini uzattı. Falcon bu eli dudaklarına götürdü.

"Büyük onur duydum, Kontes hazretleri. Size sözlüm Jasmine'i takdim edeyim. Kayınbiraderiniz Salisbury'li William'ın en küçük kızıdır."

Avisa kızı kısaca, ama samimiyetle kucakladı. Sonra ondan biraz uzaklaşıp "Bu ne güzellik!" dedi.

Falcon "Bu da anneannesi, Dame Estelle Winwood," diye devam etti.

Avisa'nın hoş yüzüne, tanıştıklarını belli eden bir gülümseme

yayıldı. "Sizi, John'la ilk evlendiğimizde Salisbury'e yaptığımız ziyaretten hatırlıyorum." Jasmine'e dönerek "Senin de anneni hatırlıyorum," dedi. "Tıpkı senin şimdi olduğun gibi güzeldi."

Jasmine'in içinde öyle çelişkili duygular dönüyordu ki, edecek söz bulamadı. Avisa'nın annesini tanımasına çok memnun olmuştu. İngiltere Kraliçesi tahtına oturmak üzere olan bu kadını çılgıncasına merak ediyordu. Aynı zamanda, kocasına ihanet ediyor olması onu şok etmişti. Durumu öğrendiği için çok utanıyordu. Avisa'nın, ilişkisinin ortaya çıkmış olmasını gülerek karşılaması da onu dehşete düşürmüştü.

Avisa, bir uşağı, yaralı genç için oda hazırlamaya yollamıştı. Estelle ecza çantasını alıp, David'i taşıyan adamların peşinden bu odaya gitti.

"Dame Winwood, sizin de tahmin edebileceğiniz üzere, şu ara bir kahinin yardımına ihtiyaç duyuyorum. Belki akşam yemeğinde geleceğe bir bakarsınız," dedi Avisa.

Bunun üstüne, her iki de Burgh erkeğinden horgörü bildiren bir ses çıktı. Avisa Hubert'a burnunun üstünden bakarak, kehanetleri açıktan açığa küçük görmesi için meydan okudu.

Jasmine, bu kadar görmezden gelinmenin kendisine yettiğine karar vermişti. "Kral Richard öldü, tahta da John oturacak, Kontes hazretleri. Siz İngiltere Kraliçesi Avisa olacaksınız. Ben de nedimelerinizin başı olmayı rica etmek için geldim." Odaya bir sessizlik çöktü. Avisa Hubert de Burgh'a bir bakış attı. Jasmine de Falcon'a gözleriyle kafa tuttu.

Falcon kesin bir tavırla "Richard'ın öldüğü kesin, gerisi de meşhur 'falcı'mızın tahminleri," diyerek, başıyla Estelle'i işaret etti.

Avisa "Büyüleyici!" dedi heyecanla. "Yemekte bu ihtimali tartışalım." Jasmine'in eşyalarından bir kısmını aldı. "Gel canım, sana güzel bir oda bulalım." Minyon genç kızdan en az bir kafa uzundu. Falcon, ne kadar uyumsuz göründüklerini düşündü. Jasmine kraliçenin nedimesi olmaya gelmişti, ama şimdilik müstakbel kraliçe güzel sözlüsüne hizmet ediyordu.

Erkeklerin duyamayacağı kadar uzaklaştıklarında, Jasmi-

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

ne açıklama yapma gereğini duydu. "Az önce söylediklerimi, anneannem kristal küresinde gördü. Bana anlattığında, tüm kalbimle kraliçenin maiyetine girmeyi istedim. De Burgh Circenchester'a, yanınıza gelmeme izin vermedi. Onu umursamadım, yola çıktım. Maalesef, bize eşlik eden David saldırıya uğradı ve sırtından vuruldu. Sonra de Burgh bize yetişti, olanların hesabını

çok acı şekilde verdik."

Avisa, sır paylaşıyormuşçasına gülümseyerek, "Bu de Burgh erkekleri şeytan gibi oluyor, değil mi?" diye fısıldadı.

Jasmine gözlerini kocaman açıp, ciddi bir tavırla "Falcon'dan nefret ediyorum. Bizi zorla sözlediler," dedi.

Avisa bunu komik bulmuştu, ama belli etmeyecek kadar iyi niyetliydi. Bu masum kızın, Falcon de Burgh'un elleri ve dudaklarında yaşayacağı uyanışa nasıl da imreniyordu!

Jasmine "Ah, bu oda ne kadar güzel, efendim!" diye bağırdı. "Esasen, bütün konak soluk kesici güzellikte. Maalesef Winwood Keep pek köy işi bir yer. Hatta babamın Salisbury Kalesi'nin döşemesi bile buranın yanında sönük kalıyor."

Avisa, nezaketle "Bu felaket dolu yolculuktan sonra banyo yapıp dinlenmek istersin eminim," dedi. "Herhangi bir şey istersen, zilin ipini çekerek hizmetkarları çağır."

"Ah, maalesef dinlenemem. İzninizle, Estelle'in David'e bakmasına yardım etmek isterim efendim."

Amca ile yeğen baş başa kaldıklarında, Hubert da açıklama yapma gereği duydu: "Yıllar önce, Avisa'yı kendime almayı kuruyordum. Fakat benim dengim değildi. Gloucester Kontu'nun varisiydi, batıdaki toprakları Glamorgan'a kadar uzanıyordu. Kral Henry onu en sevgili oğlu John'la evlendirdi. Bundan sonra, John'un mali kaygıları bitti, insanlar ona Topraksız John demez oldu. John beni şansölyesi yapınca, Avisa ile sık sık vakit geçirmeye başladık."

"John'a boynuz takarak, kelleni tehlikeye atmış olmuyor musun? Hey Tanrım, Plantagenet'lerin öfkesinin deliliğe yakın olduğunu bilmiyor musun?" dedi Falcon endişeyle.

Hubert omuz silkti. "Ne domuz herif olduğunu bilirsin – kadını gerdek gecelerinden beri aldatıyor. Son zamanlarda bu taraflara uğramıyor bile. Tanrı'ya şükür, ikisi de kendi hayatını yaşıyor. Ne diyeyim, Avisa'ya aşığım."

"Önemli olan, karın Beatrice'in ne dediği," dedi yeğeni. Beatrice doğudaki toprakların derebeyi ve baş yöneticisi olan William de Warrene'ın kızıydı.

Hubert, "Beatrice'e çok iyi kocalık ediyorum," diye savundu kendini. "O gayet mutlu, ben de onu severim aslında, ama bu mesele başka. Hâlâ bir gün, bir şekilde Avisa ile evlenebileceğimizi umuyorum. Al, söyledim işte. Beni daha fazla konuşturursan, hayalarından birini koparıveririm." Başını salladı. "Bir kadını neden diğerlerinden daha çok sevdiğimizi, üstün tuttuğumuzu bir Tanrı bilir. Sen de gidip, Salisbury'nin varislerinden birini seçmek yerine, gayrimeşru aşk çocuğuyla sözlenmişsin."

Falcon sırıttı, sonra kendine geldi. "Hugh, John *gerçekten* de tahta çıkarsa ne olacak?"

Hubert Falcon'a dolu dolu bir kadeh şarap koyup, başını iki yana salladı. "Ben hep Plantagenet taraftarıyımdır. Kral Henry'e neredeyse tapardım, sen de çocukken öyleydin ya. Sonra o öldüğünde, Richard'a hizmet etmek bana çok doğal geldi. Bir de baktım ki, vakit geçivermiş, 10 yıl olmuş. John'un kral olmasına ben de herkes kadar karşıyım. Çok fazla hatasından haberdarım – Avisa'nın sevgilisi olduğum için, bilmemem gereken hatalarını biliyorum. Ama yine de, Plantagenet taraftarıyım. Eninde sonunda, John'un düşmanım değil dostum olmasını isterim."

Falcon şarap kadehini boşaltarak "Eh, Plantagenet'lerle biz de Burgh'ların çok ortak noktası var," dedi. "Yüz yıldır iki aile de güç bağımlısı. Güç için savaştık, ihanet ettik, şantaj yaptık, her şeyimizi riske attık. Hâlâ da güce doyamadık."

Hubert kadehini bırakarak "Amin," dedi.

Falcon, "Salisbury bana Dame Winwood'un hasta bakmada uzman olduğunu söyledi ama, yine de gidip şu çocuğu bir kontrol edeyim," dedi.

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

Hugh "Büyücülüğüne inanmıyorsun ama tabipliğine güveniyorsun demek," diye güldü.

Falcon merdivenlerden inmeden önce "Aslında ikisine de güvenmiyorum. Ama lanetleri değil de, zehirleri beni öldürebilir," diye karşılık verdi.

David yatakta beline kadar çıplak olarak, yüzüstü yatıyordu. Yarası temizlenmiş, üstüne lapa vurulmuş, sargılanmıştı. Jasmine başında oturmuş, elini tutuyordu.

De Burgh kapıdan içeri girmek için başını eğerken, bu şefkat dolu manzaraya baktı. Jasmine, yolda lekelenmiş giysilerini bile çıkarmadan çocuğun başına koşmuştu. Falcon'un kristal gözleri kızın üstünde gezindi. Alçak sesle "Odanıza çekilin leydim," diye emretti. "Müstakbel kraliçenizle yemeğe oturmadan önce, kendinize çeki–düzen vermek istersiniz eminim."

Bu eleştiri Jasmine'e pek dokunmuştu. Sözlüsüne öyle bir bakış attı ki, Falcon derisinin neredeyse yandığını hissetti. Genç kız kurumla yanından geçerek çıktı. David'in iyileşmekte olduğunu bildiği için, başından ayrılmaya itiraz etmemişti.

Jasmine, odasındaki cilalı gümüş aynada halini görünce, de Burgh'un eleştirisinin yersiz olmadığına kanaat getirdi. İçini sapkınca, alev alev yanan bir öfke doldurdu. Bile bile, getirdiği en güzel elbiseyi giymeye kadar verdi. Elbise, koyu şakayık pembesi kadifeden yapılmaydı. Tam saçlarını fırçalarken, de Burgh kapıyı çalar gibi yapıp, odaya daldı. Avisa onu odaya yerleştirirken "Her kadının pembe bir yatak odası olmalıdır. Tıpkı gülün göbeğinde olmaya benzer," demişti.

Jasmine o kadar çarpıcı bir görünüm sunuyordu ki, Falcon'un zihni bir anlığına durdu, kalbi bir vuruş atladı. Derken az önce gördüğü sahneyi anımsayarak "David ile aranda ne var?" diye sordu sertçe.

Jasmine hiddetle "Hiçbir şey!" diye yanıtladı. "Neticede o da erkek. Erkeklerden *nefret ederim.*"

Bu hiddete şaşıran Falcon "Nesi varmış erkeklerin?" diye sordu.

Jasmine çenesini kaldırdı, yumruklarını parlak pembe kuşağına dayadı. "Erkek kelimesi 'er' ile başlar, tek dertleri savaşmaktır. Ayrıca bencildirler. Erkeklerin ne mal olduğunu iyi bilirim." 'Erkek' sözcüğünü tiksintiyle söylüyordu.

Falcon, sersemlemiş halde "Ne malmışız?" diye sordu.

"Erkekleri memnun etmek zor, sinirlendirmek kolaydır," dedi Jasmine tükürürcesine.

Falcon, uyaran bir sesle "Daha başka?" diye sordu ama, Jasmine uyarının farkına bile varmadı.

"İki sonuncu, sonuncusu da ilk olmak ister."

Falcon, kızın cinsellik konularını Estelle'den öğrenmesine sinirlenmişti. Sakin fakat tehditkar bir tonla "Devam et," dedi.

"Erkeklerdeki o sözde 'şeytan tüyü'nün çekiciliğine kapılmamak için sıkı sıkı tembihlendim," diye bitirdi Jasmine zaferle.

Falcon kızın dirseklerini kavradı.

"Bırak!" dedi Jasmine hiddetle.

"Asla," dedi de Burgh.

Kıza bu kadar yakın durunca, nabzının her atışını hissedebiliyordu. Öpüşene kadar, sanki çağlar geçmişti. Sanki dünyadaki tüm zaman onlarınmış gibi yavaşça, tembel tembel başlamış, sonra Jasmine'in ince bedeni Falcon'un kolları arasında ezilene kadar şiddetlenmişti. Jasmine Falcon'un öpücük vermediğinin, *aldığının* farkındaydı. O kadar haşin bir şehvetle öpüyordu ki, erkekliğine boyun eğmek zorunda kalıyordu. Onu aniden bıraktığında, derin nefesler aldı. Dizlerinin bağı çözüldüğü için sendeledi.

Falcon, kızı öpmeyi o kadar istiyordu ki, bu kadar zaman kendini nasıl tuttuğunu anlayamamıştı. Ama artık tadını aldığı için, doyamıyordu. Umursamaz günündeydi, ne kadar ileri gidebileceğini görmek istiyordu. Dudakları Jasmine'inkilere değmeden önce, duraklayıp "Benimle her konuştuğunuzda, leydim, erkekliğime meydan okuyorsunuz," dedi. "Erkeklik" sözcüğünü vurgulamak için Jasmine'e sürünerek, kaya gibi sertleşmiş olduğunu belli etti. "Öpücük uyarıydı. Bana kafa tutmaya devam ederseniz bunlar olacak."

Ücretsiz PDF Kitap Arşivi - https://rantey.org

Jasmine, genç adamın tadı ağzında, kasıkları yumuşak karnına dayalıyken, korkusunu gizleyemiyordu. Bu mesafeden, yanağında açtığı yarayı görebiliyordu. Falcon, kızın gözlerinin dolduğunu görünce insafa geldi. "Kendine gel de, sana aşağı, yemek salonuna kadar eşlik edeyim."

"Seninle yemek yemem," dedi Jasmine.

Falcon'un çenesi kasıldı. Bu kıza yüz verince, astarını istiyordu. Bir eli ile belini sararken, diğer elini elbisesinin yakasında gezdirmeye, baştan çıkarıcı göğüslerine doğru kaydırmaya başladı. "Yani, bu gecelik odamıza çekilmemizi öneriyorsun?" dedi. "Elbette, ilk defa geceyi birlikte geçirme şansını buluyoruz. Bence de bu geceyi birbirimizi yakından tanımaya ayırmalıyız." Dudakları, parmağını gezdirdiği ipeksi tene değdi.

Jasmine'in ağzı kurudu. Sözlerini bilerek yanlış yorumluyordu. Şimdi, onun kendisine yemek salonuna kadar eşlik etmesinden başka bir şey istemiyordu. Dikkat dağıtmak için "Acıktım," dedi.

Falcon, boğuk boğuk "Ama yemeğe değil," diye fısıldadı. Jasmine'in ay ışığı rengi şakaklarından geri itti ve gözlerinde, uyanan arzunun işaretini aradı. Sadece inatçı bir direniş bulabildi. Yeleğini çıkarıp, yatağa yayıldı. "Madem bütün gece burada kapalı kalacağız, bari rahat edelim," dedi. Sonra, kayıtsız bir tavırla "Çizmelerimi çıkar, Jasmine," diye emretti.

Jasmine boğulurcasına "Görgüsüz hödük!" dedi. "Asıl sen benim yatağımdan kalk, odamdan da çık! Bizi aşağıda beklediklerini biliyorsun. Avisa bize özel akşam yemeği hazırlatıyor. Onun misafirperverliğini geri çevirmeyecek kadar terbiyem var!" Umutsuzca bahane bulmaya çalıştı: "Hemen aşağı inmezsem, Avisa eminim beni almaya gelir.

Falcon güldü. "Haksızlığa uğramış masum... İtiraf edeyim, bu rolü iyi beceriyorsun. Yemeğe inmezsek, birbirlerine göz kırpıp, senin yatak davetini kabul ettiğimi düşüneceklerini sen de benim kadar iyi biliyorsun, Jasmine."

"Benim yatak davetim?.." Jasmine'in nutku tutulmuştu.

Falcon, kızın rahatsızlığından büyük zevk alıyordu. Elini uzatarak davet etti. "O güzel elbisen mahvolmadan çıkar da, yanıma, yatağa gel aşkım."

Jasmine'in öfke ve çaresizlikten gözleri yaşardı. "Şeytandan da kötüsün, de Burgh. Yemin ediyorum ki ölümüm elinden olacak!"

Falcon, açık açık kahkaha attı. "Jasmine, Tanrı aşkına bu kadar katı olma. Benden azıcık şakalaşmayı, azıcık eğlenceyi esirgiyor musun?" Oturdu, Jasmine'i kucağına çekti. Önce çatık kaşlarının arasını, sonra da burnunun ucunu öpüp, alçak sesle "Sürekli kaçarsan, benim hakkım olan leziz meyveyi başkası koparacak," dedi. "Mantığım bana, senin tadına şimdiden varmamı söylüyor. Ne de olsa sözlümsün, benimsin. Bu kadar ateşli bir damat adayının, ateşini söndürmek için düğüne kadar bekleyeceğine kim inanır?"

Bu sözler üzerine Jasmine'in benzi attı. Dizleri titreyerek, Falcon'un kucağından kalktı. "Bana aşağı kadar eşlik ederseniz terbiyeli ve kibar davranacağıma söz veriyorum, efendim." İsyanını saklamak için göz kapaklarını indirmişti, kirpikleri yanaklarına değiyordu. "Sizin, içtiği andları kolaylıkla bozmayan, son derece yiğit bir şövalye olduğunuzu biliyorum. Size karşı savunmasız olduğumun farkındasınız. Bana onurlu muamele etmeniz ve düğüne kadar beklemeniz için yalvarıyorum." Sözlerinin etkisini ölçmek için gözlerini azıcık kaldırıp, Falcon'a baktı.

Falcon, hazin hazin gülümsedi. "Sen bir küçük cadısın," dedi, "Erkekleri parmağında oynatmayı pek iyi biliyorsun!"

Jasmine ona yeleğini uzattı, dudaklarının kenarı sevimli bir ifadeyle kıvrıldı. "Gelin efendim, birlikte aşağı inelim."

Avisa'nın ince zevkini yansıtan, ufak bir odada yemek yediler. Mobilyalar büyük değil, zarif ve narindi. Masa çiçeklerle süslenmişti. İçki Venedik işi cam kadehlerden içiliyordu. Yemeğin miktarındansa, nitelikli olmasına özen gösterilmişti. Jasmine ilk defa erkeklerle kadınların yemek masasında zekice sohbet ettiklerine şahit oldu.

Tarih, politika ve genel olarak dünya işleri konusunda öyle

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

cahildi ki, yemek boyunca hiç konuşmadı. Söylenen her şeyi dinleyip, yapılan her şeyi gözleyip, aklına kazımaya çalıştı.

Hubert Avisa'ya bakarak "Demek, İngiltere Kraliçesi olma ihtimalin kesinleşti," dedi.

Avisa'nın ağzı hafifçe kımıldadı. "Beni John'la evlendirdiklerinde, Gloucester'deki bütün topraklarım, adamlarım ve param ona geçti. Galler ve İngiltere'de sahip olduğum her şey de eklenince, ülkenin en zengin soylusu oldu. Öte yandan benim elime hiçbir şey geçmedi. Ne nezaket, ne sadakat gördüm. Çocuğum bile olmadı. Belki de sonunda ödülümü alırım." Onay istercesine Estelle'e baktı.

Estelle, bir an yoğunlaşıp düşündükten sonra "*Prens* John'un öne çıkan özellikleri kibir, öfke, şehvet ve açgözlülüktü. Nasılsa, yine öyle olacak. Size mutsuzluk ve keder getirecek," dedi.

Avisa, havayı dağıtmak için gülümsedi. "Başından beri kötü bir çifttik zaten. Beni, kendisinden uzun olduğum için affedemedi bir türlü."

Falcon, "Gerçekten de, ailenin cücesidir," dedi. "Kral Henry'nin diğer oğulları hep kendi gibi uzun ve güçlü kuvvetliydi. Fakat John, bütün eksikliklerine karşın Henry'nin en sevdiği oğluydu."

Hubert sözü alarak "Henry adam gibi adamdı," dedi. "İngiltere'nin 100 yıl içinde görüp görebileceği en iyi kraldı! Stephen'ın dönemindeki iç savaş ve kargaşadan sonra, Henry 35 yıl boyunca tek kanun, tek devlet ve ulusal birlik getirmek için uğraşıp didindi. Henry'den önce, bir sebepten suçlu bulunduğunuzda ya işkenceyle yargılandığınızı, ya aklanmanız gerektiğini, ya da sonuca düello veya savaşla karar verildiğini biliyor muydunuz?"

Avisa merakla "Aklanma mı?" diye sordu.

Falcon "Temize çıkma ya da temizlenme," diye açıkladı.

Hubert devam etti: "Sizin devrinizden önce olduğunu biliyorum ama, çok da uzak olmayan bir geçmişte hukuki sonuçlara hokus–pokusla varılıyordu," dedi. Kadınlar, Hubert'ın Estelle'le Jasmine'i aşağılamanın kıyısına kadar geldiğini fark ederek bakıştılar, ama Hubert, müteveffa Kral Henry konusuna ısınmış olduğu için fark etmedi. "İngiltere hukuku artık, toplum içinden seçilen, yüksek ahlaklı 12 adamın baktığı davaları temel alıyor," diye bitirdi tatminle.

Jasmine ağzını ilk defa açarak "Bir toplumun yüksek ahlaklı 12 adam birden bulması zor olsa gerek," dedi.

Avisa'nın kahkahası masaya yayıldı. Bulaşıcı bir kahkahaydı bu; erkekler de, şaka kendi aleyhlerine olmasına karşın gülmeye başladı.

Avisa hasretle "Kayınpederim gerçek bir erkekti," dedi. "Maalesef oğulları, kurt, ya da daha çok tilki sürüsü gibi yetiştiler." Jasmine'e dönerek "Tabii senin muhterem baban hariç," diye ekledi.

Falcon, kadehini Avisa'nın şerefine kaldırdı. "Sizi kraliçemiz olarak görmeyi hepimiz çok isteriz. Olamazsanız, İngiltere John'a garez bağlayacak," dedi. "Tarih sürekli yükselen dümdüz bir çizgi değildir. Tek bir şiddet eylemi, yılların emeğini bir anda yok eder. Hayat çok saçma."

Jasmine, iğneli bir laf sokuşturma fırsatını kaçırmadı. "Sizin hayatınız şiddet ve kan dökmekten ibaret!"

"Şüphesiz, rekabetçi bir insanım," diye kabullendi Falcon, gülümsemesi pırıl pırıldı. Tek kaşı, meydan okurcasına kalkmıştı. "Ama, zaferi *hak edene* bırakmaya da daima razıyım."

Avisa, Falcon'un ilk görüşte *devasa* bir intiba bıraktığını düşündü. Hayatın kendisinden daha gerçek bir havası vardı. Genç çiftin birbirlerine diklendiğini fark ederek, Jasmine'e baktı. "Demek evleneceksiniz?"

Jasmine "Sadece sözlüyüz," dedi.

Falcon, üstüne basa basa "Evet, evleneceğiz," dedi.

Avisa ile Estelle, anlayışla bakıştılar. "Kadınlar erkeklerle, onları değiştirebileceklerini düşünerek evlenirler," dedi Avisa.

Estelle "Erkekler de kadınlarla, onların hiç değişmeyeceğini düşünerek evlenirler," diye ekledi.

Avisa gülerek "Ah ne doğru," dedi. Masadan kalktı, konukları da onu taklit etti. Hizmetkarlar sessizce dağılmaya başladı. "Bu geceki dostluğunuz için teşekkür ederim. Hayal kurmak pek güzel-

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

di, ancak tahta kimin çıkacağına William Marshal, Hubert Walter, Canterbury Başpiskoposu ve Jasmine'in babası karar verecek."

Bölüm 9

Normandiya'da, Jasmine'in babası gerçekten de yeni kralın kim olacağını belirleyici bir rol oynuyordu. Chester Kontu'nun ısrarıyla, orada bulunan tüm İngiliz baronları, halkın Arthur'u asla kral olarak kabul etmeyeceğine ikna olmuştu. Ülke toprağına hiç ayak basmamıştı, annesinin etkisi yüzünden hiç İngiliz kökenli gibi de değildi.

Fransa kralı, Normandiya, Brittany ve Angevin mülklerini ele geçirmek için yırtıcı kuş gibi tetikte bekliyordu. 13 yaşında bir çocuk olan Arthur'a taç giydirirlerse, derhal saldırıya geçecekti. Bu yüzden, William Marshal ve Salisbury'li William, kral olarak John'u yeğliyordu. Kıtada bulunan Normandiya, Anjou ve Poiton topraklarının baronları, istisnasız Arthur'u istiyordu. Yaşlı Canterbury Başpiskoposu Hubert Walter da Arthur'u tutuyordu, çünkü John'dan ve iğrenç eylemlerinden kişisel olarak nefret ediyordu. Başını iki yana sallayarak, "Sizi temin ederim ki, yaptığınız başka hiçbir işten, bunun kadar pişman olmayacaksınız," dedi.

Meseleyi kapamak için, Richard'ın ölmeden önce kardeşini selef olarak belirlediğini bildiren bir duyuru yayınladılar. 1199 yılının 26 mayıs günü taç giymesi kararlaştırıldı. Devrin en önemli adamları, taç giyme töreninde toplandı. Canterbury Başpiskoposluğu, baş hakimlik, mareşallik, savunma bakanlığı, vekilharçlık, naiplik ve şansölyelik önemli konumlardı. İngiliz baronları, doldurulmamış mevkileri ele geçirmek için birbirleriyle yarışıyorlardı.

Kral John'un etrafında William de Warenne, Devon Kontu William, Chester Kontu Ranulf, Geoffrey de Mandeville, Robert Fitz–Walter, Saire de Quincy, Robert de Ros, William Mowbray, Meiler Fitz Henry, John de Courcy ile, Walter ve Hugh Lacy kardeşler bulunuyordu.

Ücretsiz PDF Kitap Arşivi - https://rantey.org

John'un taç giydiği haberi, Circenchester'a kısa süre sonra ulaştı. Falcon de Burgh, müstakbel eşini yeni İngiltere Kraliçesi'nin yanında bırakmaya razı oldu.

Avisa'nın kurnazlıkla sözlülere ayırdığı bitişik odalardan arasındaki kapıyı açıp, elini uzattı, "Al şunu."

Falcon'un yine izinsiz girmesine sinirlenen Jasmine, "Neyi?" diye çıkıştı.

"Lanet olası kirpin Prick'i!"

"Hödük! Onun adı Quill, ne zaman öğreneceksin? Beni kızdırmak için bile bile yanlış söylüyorsun!"

Falcon sırıttı, çünkü kız haklıydı. "Ben yola çıkmadan önce iki çift tatlı söz etmek yok mu?" diye takıldı. "'Kraliçenin nedimesi olmama izin verdiğiniz için teşekkür ederim, efendim Falcon,' demek yok mu?"

"İzin vermek mi?" Jasmine'in yine nutku tutulmuştu. "Ben kral torunuyum. Ailenin yere göğe koyamadığı Kral Henry'nin torunu. Ben kraliyet kanı taşıyan bir prensesim. Ben..."

"Sen, yasak bir aşk gecesinin, samanlıkta bir oynaşmanın, yahut çalı altında bir çiftleşmenin sonucusun, aşkım."

"Ah seni... seni... seni o... çocuğu!" diye püskürdü Jasmine!

"Sen de bir o...nun kızısın," dedi Falcon zevkle. "Acaba, haberi alınca Avisa'nın meclisine akın edecek genç adamların arasında sana itimat edilir mi?"

Jasmine alınmıştı. Namusunu savunmak üzere ağzını açacakken, aniden fikrini değiştirdi. "Hayır, edilmez. Seni rezil etmek için elimden geleni yapacağım. Benimle evlenme aptallığını yaparsanız, tüm çocuklarınızın benim gibi piç olacağına yemin ediyorum, efendim."

İşte o zaman, Falcon Jasmine'e vurdu. Jasmine yatağa kıvrılıp kaldı. Sonra yaşlarla dolu gözlerini kaldırıp "Soysuz korkak!" diye küfretti.

Falcon, kızı omuzlarından tutup sarstı. "Yetti artık! Seni uyarıyorum. Böyle davranmakta ısrar edersen, Tanrı şahidim olsun ki daha beter vuracağım!"

Jasmine'in dudakları titredi. Kirpikleri gözyaşlarıyla yapışmıştı. Sonra Falcon'un tatlı-sert öpücüklerini hissetti. Falcon kendini tutamıyordu. Jasmine, arzulanmayacak gibi değildi. Hem dünyevi, hem dünya dışıydı. Uyuşturucu gibi, bağımlılık yapan bir bileşimdi. "Jassy... Jassy..." diye mırıldandı. "Bırak kendini... Bırak kendini uçalım... Benimle birlikte başka dünyalara gel." Ellerini korsesinden içeri sokmuştu. Göğüslerini avuçluyor, hafif hafif sıkıyor, göğüs uçları minik mücevherler gibi sertleşene dek baş parmaklarını üstlerinde gezdiriyordu. Falcon'un dilinin kadife dokunuşları yüzünden, Jasmine genç adamın kuvvetli göğsünde eriyip gitmek üzereydi. Fakat, karnına yaslanan vücudunun hızlandığını hissedince aniden gerildi.

"Yapma!" Falcon'un ellerini iterek, göğüslerinden uzaklaştırdı. "Bana vurup, sonra da ağzıma tecavüz edebileceğini mi sanıyorsun? Biz birbirimize benzemiyoruz, uygun değiliz.... derhal çık yanımdan!"

Falcon ısrarla "Zıt kutuplar birbirini çeker," dedi. "Kadınlarla erkeklerin birbirini sevmesi için, aynı kumaştan olmaları gerekmez."

"Sevmek mi?" Jasmine aşağılayarak güldü. "Seni asla sevmeyeceğim!"

Falcon sözlüsünün tepesine dikildi. Yeşil gözleri, Jasmine'in başkaldırısının uyandırdığı, tatmin edilmemiş arzularla parlıyordu. "Seveceksin!" diye yemin etti. "Seveceksin!"

Jasmine'in sırtı ürperdi. Delicesine, korkudan mı heyecandan mı olduğunu merak etti. Tiksintiden miydi, beklentiden mi? Neden bu adam, en kötü yanlarını uyandırıyordu? Ondan David için bir ricada bulunacaktı, ama artık cesaret edebileceğini sanmıyordu. Genç at uşağına gizlice veda etmek zorunda kalmıştı. Ona, yarasının Salisbury'e dönecek kadar iyileştiğine sevindiğini söyleyince, David, de Burgh'un kendisini ona eşlik etmeye razı olduğu için cezalandıracağını ima etmişti. Jasmine inanamayarak "Kırbaçlayacak mı seni?" diye sormuştu.

David "Tereddüt bile etmeden," diye cevap vermiş, Jasmine'in onun zalimliği hakkındaki şüphelerini onaylamıştı. Şimdi, kendisinin de David'e yardım etmek için dayak yeme riski vardı.

Falcon'u yeterince kızdırırsa, ona vurabileceği kanıtlanmıştı.

"David'i benim yaptıklarım yüzünden cezalandırmanı istemiyorum. Sadece emirlerime uyuyordu. Zalim bir yanın var. Bana duyduğun öfkeyi ondan çıkaracağından korkuyorum."

"Bana hakaret ediyorsunuz, leydim. Disiplinli oluşumla tanınırım, ama emrim altındaki adamlara adil davrandığım da aynı ölçüde iyi bilinir," dedi Falcon. Sonra ısrarla "Neden bu David'i bu kadar koruyorsun, ne var sizin aranızda?" diye ısrar etti. "Beni aldatacağın adamlar silsilesinin ilk üyesi mi o?" Jasmine'i kucaklayıp kaldırdı, yatağa taşıdı. Emin ellerle ayakkabılarını çıkarıp, ipek çoraplarını güzel bacaklarından sıyırdı.

"Tanrım, ne yapıyorsun sen?" diye bağırdı Jasmine. Eteğinin altına elini sokup kendisini soyacak kadar cüretkar olması, onu derinden sarsmıştı.

Falcon'un tutkusu, öfkesinden beslenerek artmıştı. "İlk çocuğunun benden olduğundan emin olmanın bir yöntemi var!" dedi "Tohumumu hemen buracıkta içine ekmek!"

Jasmine "Çığlık atarım, kale başımıza toplanır!" diye tehdit etti.

Falcon "Küçük masum," dedi. Bacaklarını okşadı, eli, Jasmine'in kalp şeklindeki kalçasının kıvrımına dayanınca durdu. "Kimse beni seninle sevişirken rahatsız etmeye cüret edemez. Zevkten bağırıyorsun sanırlar."

Jasmine bir soğuk terler döküyor, bir yanıyordu. Falcon'un elleri mahrem yerlerinde dolaşırken titredi. Gözlerinin rengi koyu mora döndü, dişlerini sıkıp tıslayarak "Falcon de Burgh," dedi, "Eğer bu işi yaparsan, seni asla, kat'a affetmeyeceğim!"

Falcon, Jasmine'in kendisine cömertlik göstermesini istiyordu. Uzun süre görüşemeyeceklerdi. Ayrılıklarını düşünmek bile şimdiden bedeninin her yerini özlemle sızlatıyordu. İstediğini zorla almakta tereddüt etti. İçinin derinliklerinde, bunu Jasmine kendi isteğiyle vermezse, kıymeti olmayacağını biliyordu. Suçlu elini yavaşça Jasmine'in eteklerinin altından çekti, doğrulup oturmasına yardımcı oldu. Yüzünü şefkatle avuçlarına alıp, kendi dudaklarını Jasmine'in dudaklarına hafifçe, saygıyla değdirdi.

"Jassy, aşkım... ne olur bana bir şey, herhangi bir şey ver, senden uzaktayken içimi ısıtsın. Bir öpücük ver... en azından gülümse," diye yalvardı ikna etmek için.

Jasmine hiçbir şey söylemedi. Falcon'un çıkardığı çoraplardan birini alıp, eline tutuşturdu. Genç adamı tek bir söz daha etmeden yollamasının en doğrusu olduğuna karar vermişti. Aralarında mesafe olması güvenliydi. Yan yana geldiklerinde, ateşle barut gibi oluyorlardı.

Salisbury kontu, memleketine haziranın ilk haftasında döndü. Falcon de Burgh'un Salisbury şövalyeleriyle sorun yaşamamış olmasına şaşırmıştı. Müstakbel damadının insan idare etme kabiliyetleri hakkındaki iyi izlenimleri pekişmişti. John, üvey kardeşini orduların başına geçirmişti. Fransız kralının savaş açma tehditleri savurduğu, Galler ve İrlanda'nın huzursuzluk çıkarmak için daima hazır beklediği düşünülürse, az sorumluluk değildi bu. Hepsinin üstüne bir de, İskoçyalı Kızıl Tilki Kral Alexander, barış anlaşmasını yeni taç giymiş Kral John'la da devam ettirmesinin bedeli olarak Cumberland ve Northumberland'in kendisine iade edilmesini istiyordu.

William, de Burgh'a taç giyme törenini ve törende bulunanları anlatmıştı. Sonra "John'un Richard'ı kıskandığını hep farkındaydım, ama artık ondan nefret ettiğini, sahip olduğu her şeye haset etmiş olduğunu öğrendim," dedi. "O kadar zamandır planlar yapıp düzenler kuruyormuş ki, daha tören cüppesini üstünden çıkarmadan emirler yağdırıp dalkavuklarına paye dağıtmaya başladı." William ellerini açtı. "Eh, en azından benim saray memuru değil, asker olduğumu anladı. Orduların başına geçtim. Askerlerin yarısı parayla tutulmuş. Anlayacağın, işimiz var." Durakladı. De Burgh'un "işimiz" demesine itiraz etmediğini görünce, devam etti. "Sana Salisbury şövalyeleri ve piyadelerinin yanı sıra, 500 de okçunun komutasını vermek istiyorum," dedi.

Falcon sırıttı. "Tanrı'ya şükür sen de benim saray memuru değil, asker olduğumu anladın.William, takdirle çevresine ba-

kındı. Falcon'un, tıka–basa dolu silah deposuna düzen getirdiği her yerden belli oluyordu. "Saray demişken, Jasmine denen o küçük hınzır nerede?" diye sordu. "Saraya gidip John'un yeni çocuk–karısı Angoulême'li Isabella'nın maiyetine girmesini ayarladım."

Falcon "Yeni karısı mı?" diye sordu. Kulaklarına inanamamıştı. "Avisa'yla evli değil mi?"

"Avisa'dan boşanması için kiliseye baskı yaptı."

De Burgh donakalmıştı. "Avisa'ya yapamaz bunu!" diye bağırdı.

"Her istediğini yapar, Falcon. Kral oldu artık. Krallık yetkilerini sonuna kadar kullanma niyetinde. Angoulême'li Isabella'ya ilk görüşte tutulmuş. Harikulade güzellikte bir çocuk, esmer ama çarpıcı... ancak 14 yaşında olsa gerek. Hugh de Lusignan ile sözlüymüş, ama John'un umurunda bile olmamış. Kızı kaçırmış, sonra da yeni kraliçesi olmaya razı geldiğini duyurmuş."Falcon "Boşanma sebebi gösteremez," dedi.

William, neşesizce güldü. "Boşanma izni verildi bile. Kan bağı meselesini yine ortaya attılar. Avisa'nın büyükbabası Gloucester'lı Robert, I. Henry'nin gayrimeşru oğluydu. Neyse, oldu bitti artık. Avisa'nın ondan kurtulduğu iyi oldu. Neden onu bu kadar düşünüyorsun?"

"Jasmine, Kraliçe Avisa'nın nedimesi olmaya gitti," dedi Falcon suçlu suçlu.

"Herhalde Estelle'in kafasına soktukları yüzündendir."

"William, şunu fark ettim ki, kimsenin Jasmine'in kafasına bir şey sokmasına gerek yok. Kendi başına kendi belasını açmayı gayet güzel beceriyor."

William "Hangi kadın öyle değildir ki?" dedi "Haber yollayıp çağırtacağım."

"Yok, ben gidip alsam daha iyi olur. Aman, neyse, bari şu neredeyse kaçırılma hikayesini anlatayım da, başka birilerinden değil benden dinlemiş ol." Falcon anlatacaklarını bitirdiği zaman, William kahkahalara boğulmuştu.

"Neresi komik anlayamadım, efendim," dedi Falcon kasılarak.

William'ın gözleri parladı. "Yüzlerce adamı sorunsuz yönetebiliyorsun, ama ufacık bir kız sana köşe kapmaca oynatıyor."

Falcon sırıttı, yüzündeki yara izini sıvazladı. Tanrı şahidi olsun, Jasmine'i almaya gittiğinde kıvılcımlar çıkacaktı. Zorlukla sabrediyordu! Fakat, Avisa'yı ziyaret etme fikri hoşuna gitmiyordu. Tahta oturmayı kıl payıyla kaçırmış bir kadının ayağının altında dolaşılmazdı.

* * *

Gerçekten de, Cirencester'daki konakta yakışıksız bir acele havası vardı. Kraliçe Avisa'nın etrafına toplanmış bütün baronlarla eşleri, geldikleri kadar çabuk dönmeye çalışıyorlardı. Boşanma dedikoduları, okyanusun öte yanına ok hızıyla ulaşmıştı. Soylular, işler iyice karışmadan, daha fazla rezil olmadan kurtulma derdine düşmüştü.

O sabah, yeni kralın mührünü taşıyan resmi mektup ve evraklar Avisa'nın eline geçmeden bir saat önce; Clare, Derby, Leicester ve Warenne kontları, konteslerini de yanlarına alarak yola çıkmıştı. Sadece Pembroke kontesi ve İngiltere Mareşali'nin karısı güzel Isabel, sadakatle Avisa'nın yanında kalmaya niyetliydi. Soylular hem Isabel'e, hem Mareşal William'a büyük saygı gösterirdi, çünkü ahlakları neredeyse gerçek olamayacak kadar düzgündü.

Genç bir dul olan Warwick kontesi de, Falcon de Burgh'un kaleye vardığını görür görmez gitme kararını değiştirmişti.

Jasmine Falcon'u gördü ama görmezden gelmeyi seçti. Fakat, diğer kadınların hiç de öyle yapmadığını fark edince sinirlendi. Warwick'li Elizabeth Falcon'un koluna yapışmış, genç adama yiyecek gibi bakıyordu. "Yüzünü gören cennetlik oluyor, Falcon de Burgh."

"Selam, Bess. İngiltere'nin en güzel dulu nasılmış bakalım?"

Elizabeth yüzünü astı, "Endişeden öleceğim!" diye fısıldadı.

Falcon, gülümseyerek kadının kara gözlerine baktı. "Söyle lütfen, neden endişelisin?" diye sordu.

Elizabeth, meselenin nazik olduğunu belirtmek için kaşlarını kaldırarak "Burada anlatamam," dedi. Sonra, fettan bir tavırla "Akşam ziyaretime gelirsen, her şeyi açık ederim," diye söz verdi.

Falcon kadının elini öperken yüzü ifadesizdi. Sonra Pembroke Kontesi Isabel'i selamladı.

"Falcon, William'dan haber var mı acaba? Normalde benimle çok sıkı iletişim kurar, ama dönüşü hakkında hiçbir şey duyamadım."

"Herhalde Circenchester'da olmanızı beklemediği içindir, Leydi Isabel. Tek bildiğim, Salisbury Kontu'nun geri döndüğü. Kral John herhalde mareşali yanından ayırabilecek durumda değil. Çoğundan iyi bildiğiniz gibi, ülkeyi yönetme işi kraldan ziyade William'a düşüyor."

John'un lafı geçince, Isabel'in dudakları kısıldı. John'un İngiltere Kralı olmasına tamamen karşıydı. Hatta kocası Mareşal William'la bu konuda kavga bile etmişlerdi. Ama elbette, herkesin içinde kocasının seçimini eleştirecek bir şey söylemezdi. Avisa'nın böyle berbat bir şekilde boşanması içini burkmuştu. İyi adamlar, isteyerek de istemeyerek de evlenmiş olsalar, evliliklerini bozmazlardı.

Falcon, Hubert de Burgh'u aramak için hanımlardan izin istedi. Amcasını odasında buldu. Bir saat kadar önce yollanmış kraliyet belgelerini okuyordu. Hubert tuttuğu parşömenden kafasını kaldırdı. Kral John'un mektupta yazdıkları, keyiften yanaklarını kızartmıştı. "Falcon, sana iyi haberlerim var oğlum. John, Dover'daki büyük kalenin ve Cinque Ports'un yönetimini bana vermiş."

"Tebrik ederim. Corfe'daki kaleni de eklersek, İngiltere'nin tüm güney kıyılarını sen yöneteceksin."

O anda, kulaklarına insanlık dışı bir feryat çalındı. "Hayır, ah, olamaz!" Hubert duyar duymaz yerinden kalkıp koşturdu. "Avisa'dır. Beni burada bekle, olabildiğince çabuk döneceğim."

Avisa odasında dolanıp duruyordu, yüzü ölü maskesi gibiydi. Elinde sıkı sıkı tuttuğu kağıdı göğsüne bastırmıştı. "O... çocuğu!

Domuz! Piç! Deli bu herif! Hayır, hayır, deli değil, aksine çok akıllı. Cin gibi akıllı. İlişkimizi başından beri biliyordu, intikamını da böyle alıyor."

"Tatlım, ne oluyor? Anlatsana!" diye emretti Hubert.

"Domuz herifin beni boşadığı, 14 yaşında bir veledi kraliçe yaptığı, domuz gibi açgözlülükle Gloucester topraklarımın üstüne yattığı yetmiyormuş gibi...!" Çığlık atarak, elbisesinin göğsünü yırttı.

Hugh, onu güçlü kollarıyla kavradı. "Yapma, Avisa!" Kadını geniş bir koltuğa götürdü, kucağına oturttu. "Şimdi anlat bakayım!" dedi amirane bir tavırla.

"Beni, 20 bin marka Geoffrey de Mandeville'e satmış."

Hubert de Burgh "Tanrı canımı alsın ki, Mandeville geberecek," diye yemin etti.

Bölüm 10

Falcon Hubert'ı neredeyse bir saat bekledi, sonra kendisiyle ilgilenemeyecek kadar meşgul olduğunu fark etti. Eyer çantalarını, önceki gelişinde kaldığı, Jasmine'inkine bitişik odaya taşıdı. Aradaki kapıyı açıp, kızın odasına girdi. İçeride değildi, ama varlığı her yere sinmişti. Bir kenarda duran lavtanın tellerine dokundu. Bir gün ona lavta çalıp çalmayacağını, şarkı söyleyip söylemediğini merak etti. Jasmine'i daha yakından tanımak istiyordu. Ele avuca sığmaz bir yönü vardı kızın. Sadece yüzeysel özelliklerini gösteriyor, gerçek mizacını derinlerde, sır gibi saklı, gizemli tutuyordu.

Yatağın yanındaki koltuğa atılmış parlak kırmızı gecelik gözüne çarptı. Kendini tutamayıp, giysiyi eline aldı. Yumuşak kadifeyi okşadı, burnuna hafif bir çiçek kokusu geldi. Kasıkları, tanıdık bir ağrıyla doldu. Alçak sesle küfretti. Cilalı gümüşten aynadaki yansımasına gözü takıldı. Birden, kendisini Jasmine'in gözleriyle gördü. Yüksek kara çizmeleri, aynı renkteki kemeri, gözlerinin rengine uygun zümrüt küpesi, yaralı elleri ve yüzü, kınlarında asılı duran ölümcül silahları onu tehlikeli, bencil, maddiyatçı gösteriyordu.

Aniden suçluluğa gömüldü. O kadar genç, masum, narin bir kıza gerçekten vurabilmiş olduğuna inanamıyordu. Bundan sonra ona daha nazik davranmaya kadar verdi. Küçük serçenin cıvıltıları dikkatini çekti. Sazdan örülmüş kafesin yanına gidip, alçak sesle "Feather? Cici çocuk, cici çocuk..." dedi. Parmağını minik parmaklıkların arasından soktu, hayvancık onu sertçe gagaladığında güldü.

Öfkeli bir ses, "Ne yapıyorsun sen?" dedi suçlarcasına

Falcon "Hiç," diyerek arkasını döndü ve Jasmine'in odaya girişini gördü. Pencereden akan güneş, genç kızı ışıklar saçıyormuş gibi gösteriyordu. Gözleri, teni, gümüşi sarı saçları, etrafını Falcon'un nefesini kesen, ışık dolu bir havayla çevreliyordu.

Jasmine, Feather'ı bir yerine bir zarar gelmiş mi diye gözleriyle iyice muayene etti. Sonra başını kaldırıp Falcon'a baktı. "Kral John'un Avisa'dan boşanacağı dedikoduları doğru olmalı, yoksa buraya gelmezdin," dedi suçlarcasına. Sanki bu durumda bizzat Falcon'un parmağı vardı.

Kararını hatırlayan Falcon, "Baban döndü," dedi. "Maalesef, Kral Avisa'yı boşadı bile. Sana eve kadar eşlik etmeye geldim. Şimdi neden buraya gelmemiş olman gerektiğini anlıyor musun?"

Jasmine "Tüm erkeklere lanet olsun," diye parladı. "Suçu hep kadınların üstüne yıkarlar."

Falcon'un nezaket gösterme kararı buhar olup uçtu. "Avisa kraliçe olarak taç giyene dek beklemeni öğütlediğimi illa hatırlatmam mı gerekiyor? Ama yok, sen illa aklına eseni yapıp, kaçıp gideceksin."

"Aklıma esen mi?" dedi Jasmine, tükürürcesine.

Falcon, alayla "O gülünç kristal kürende geleceği gördüğünü söylüyorsun. Neden Kral John'un bir çocuğu İngiltere Kraliçesi yapacağını önceden göremedin?" diye alay etti.

Jasmine'in gözleri irileşti. Heyecanla "Ben... görmüştüm! Ah evet, kralla kraliçenin gemiyle İngiltere'ye geldiğini görmüştüm!" dedi. "Estelle... Estelle!" diye seslenerek kapıya yöneldi.

Anneannesi odaya gelip, de Burgh'un varlığını kabullendiğini kısa bir baş hareketiyle belirtti.

"Kuledeki odada kristale bakıp kralla kraliçenin gemiyle İngiltere'ye gelişini görmüştüm, hatırlıyor musun? Doğru görmüşüm! Sadece, henüz doğru yorumlamayı bilmiyormuşum!"

Falcon kuru bir sesle "Olup bitmiş olayları öngörmek ne kolaydır," dedi.

Estelle ona karşı çıkmadı. John'un yaşlanan eşinden kurtul-

mak isteyeceğini tahmin etmesi gerekirdi. Gitmeden Avisa'ya öğüt vermeliydi. İsteseler de istemeseler de, her şey tahtın zırhlı yumruğu altında ezilecekti. Avisa durumu ağırbaşlılıkla kabullenmeliydi. Yoksa babasının, annesi Aquitaine'li Eleanor'u yıllarca hapsettiği gibi, John da onu hapsedebilirdi.

Falcon "Şafakta yola çıkmaya hazır ol," dedi. "Baban sana sarayda, yeni kraliçenin nedimesi olarak görev ayarlamış."

Jasmine, inanamayarak "Avisa'ya sadakatsizlik edip başkasının hizmetine girebileceğimi mi sanıyorsun?" diye sordu.

Falcon gülümsedi. "İlk defa aynı fikirdeyiz. Eşlik görevini üstlenmek istiyorsan, eminim bu görevi geri çevirmen sorun edilmez."

Jasmine, Falcon'un kurduğu tuzağın orta yerine yürümüştü. Ama tuzak henüz kapanmamıştı. Derhal sözüne devam etti: "Öte yandan, 14 yaşındaki bir kız hâlâ çocuk sayılır. Yabancı bir ülkeye alışmasına yardım edebilecek, kendisinden çok da büyük olmayan birine büyük ihtiyaç duyacaktır. Kraliçelik, küçük kıza fazla gelir. Görevimin ne olduğu çok açık." Çenesini kaldırarak kafa tuttu.

Falcon'un gözleri, Jasmine'in somurtuk ağzında gezindi. İçinde öyle yasak hayaller uyandı ki, "Bu akşam, benimle yemek yiyeceksin," dediği zaman sesi boğuk çıkıyordu. Rica etmiyordu.

Hubert sonunda Falcon'u bulmuştu. Ağlamaktan yorulan Avisa'yı yatağına yatırmıştı.

Falcon "Biraz ağır karşıladı galiba," dedi.

Hubert, filozofça omuz silkti. "Kraliçe olamaması sorun değil, bilmediği bir şeyi kaçırdığına yanamaz. Fakat, gururu kırılıp paramparça oldu. John'suz çok daha mutlu olacağının farkında. Bir düzine taç verseler, onu tekrar koynuna almazdı. Ancak, gencecik, güzel bir kızla evlenecek olmasına çok bozuluyor. Şu an, John ona yeni bir koca seçtiği için yıkılmış durumda.

"Kim?" diye sordu Falcon.

"Herhalde en yüksek fiyatı kim önermişse o. Geoffrey de Mandeville," dedi Hubert, dudaklarını ilk defa kısarak.

"Ne yapacaksın?" diye sordu Falcon.

"Eninde sonunda herifi öldüreceğim, sanırım."

Falcon, lafı dolaştırmadan "Bence John'u öldürmek çok daha mantıklı olurdu," deyiverdi.

"Elbette olurdu, ama onu gebertemeyecek kadar hırslıyım. Öfkemi de Mandeville'den çıkaracağım. Kral John'un baş yargıcı olma niyetindeyim."

Falcon uzun uzun, ısrarla Hubert'ın gözlerinin içine baktı. John, Hubert'ın aşık olduğu kadından hastalıklı bir intikam alırken, o nasıl kraldan terfi koparma peşine düşer anlayamıyordu.

Hubert bu bakışın anlamını kavradı. Dobraca "Bekle, evladım," dedi. "Bir kadın, seninle gücün arasına girene kadar bekle. Bak bakalım hangisini seçiyorsun."

Falcon, iyi niyetle yaklaşmaya çalışarak "Eh," dedi, "Umarım bir gün, ikisini de elde edersin."

* * *

Falcon akşam yemeğine keklik kızartması, haşlanıp üstünde tereyağı eritilmiş ufak sebzeler ve çilekli turta ısmarlamıştı. Şarap mahzenlerine bizzat inip, hem Fransa'dan getirilmiş tatlı bir *chablis*, hem de sek bir şarap seçmişti. Sonra üstüne beyaz keten bir gömlek geçirmiş; daha az tehditkar görünmek, ganimet arayan korsana benzememek için kasığına kadar çıkan çizmelerini giymemişti. Jasmine'in kendiliğinden gelmeyeceğini biliyordu. Bir hizmetkar yiyecekleri getirdiğinde, odalar arasındaki kapıya yavaşça vurup, sonra kapıyı açtı.

Jasmine içini çekti. Üstünde şeftali pembesi, içini ayan beyan gösteren iç elbisesiyle oturuyordu. Bundan sonra giyeceği kızılımsı kahverengi kolsuz manto, yatağa serilmişti. Falcon kendine hakim olamadı. Hemen Jasmine'in yanına gidip, ellerini çıplak omuzlarına koydu. Kızın elbiselerinin hışırtısında, fısıltıyla yapılan bir davet vardı sanki. İçinde

tutuşan hayaller, yasak ve tabu sayılan her şeyi isteyen bir arzu uyandırmıştı.

Jasmine "Sakın dokunma bana!" diye bağırdı.

Falcon, tek kaşını kaldırdı. "Parmaklarımı davet ediyorsun. Seni akşam yemeği için almaya geleceğimi biliyordun."

Jasmine "Unutmuşum," diye yalan söyledi.

Falcon, Jasmine'in çenesinden tutup yüzünü kaldırdı. Kıvırcık kirpiklerinin gölgelediği gözlerine baktı. "Hafızan çok kullanışlı." Eli bir an yumuşak, pembe ağızda durakladı. "Tadına bakmama izin var mı?" diye sordu alayla.

Jasmine "Hayır!" diye çıkıştı.

"Nişanlıyız biz. Beni red mi ediyorsun?" diye soru Falcon sükunetle.

"Evlensek bile seni reddederim!"

"Reddetmekle bir yere varamayacaksın." Falcon eğleniyordu. Jasmine'in yüzünü iki eli arasına aldı ve ilk komünyonunda şarap içer gibi saygıyla dudaklarına götürdü.

Bu özel an, Dame Estelle toplanmış çantalarıyla odaya girince bozuldu. Estelle, saklamaya gerek duymadığı bir horgörüyle "Sizi mıknatıs gibi çekiyor," dedi.

Falcon, hor görmekte ondan aşağı kalmayarak "Mistik bilgilerinizi böyle, kapı dinleyip anahtar deliklerinden içeriyi gözleyerek ediniyorsunuz demek?" diye karşılık verdi.

Estelle, küstahça "Bazen," diye onayladı. "John'un Avisa'yı 20 bin marka Geoffrey de Mandeville'e sattığını da böyle öğrendim."

Falcon, Jasmine'in bu çirkin durumdan haberdar olmasını istememişti. Fakat Estelle elbette Jasmine'in erkeklere duyduğu nefreti körükleme peşindeydi.

Jasmine "Aman Tanrım! Hemen yanına gitmeliyim!" dedi.

"Gitmeyeceksin, leydim." Falcon'un sesi, itaatsizliği hoş görmeyeceğini belli ediyordu. Kızıl kahve mantoyu kaptı. "Bana aklımı kaçırtmadan giy şunu."

Estelle, Jasmine'in mantoyu giymesine yardımcı oldu. Falcon, elini uzatarak, Jasmine'i kendisiyle birlikte yan odaya geçmeye davet etti.

Jasmine, bu adamın her an dışa vurmaya hazır olduğu bastırılmış cinsellikten ve şiddetli tehlikeden korkuyordu. Ondan her gaddarlığı beklerdi! Odasına girdiğinde, neredeyse nefes almasına engel olan bu korkuyu yenmeye çalıştı. Estelle anlaşmaya sadık kalarak, Jasmine'e bildiği her şeyi öğretmeye başlamıştı. Jasmine, ona bu mahrem durumda yardım edecek sözleri mırıldandı.

Estelle ona, biri üstünde nasıl hakimiyet kurulacağını öğretmişti. "İnsanların ne istediklerini, geceleri uyurken gördükleri en sınırsız düşleri bilirsen, onları kontrol etmeye başlamışsın demektir," demişti. Jasmine Falcon'u yakından gözleyerek, en derin arzularını öğrenecekti.

Yiyecekler ve şarap, bir sehpaya yerleştirilmişti. Falcon Jasmine'i rahat bir koltuğa yerleştirerek, ona bu açık büfeden servis yapmaya başladı. Tatlı *chablis* şarabını bir kadehe doldurup, elinin altına koydu. Sonra kendine de bir tabak hazırlayıp, şarap doldurdu. Yemeklerini sessiz sessiz yemeye başladılar. Jasmine gözlerini tabağına dikmeye çalışıyor, ama bakışları hep Falcon'un güçlü ellerine kayıyordu. Gizli gizli genç adamı inceliyor, gözleri kara saçlı başının tepesinden, uzun, kaslı bacaklarına kadar iniyordu. Pantolonunun kumaşının kasıklarında gerildiğini fark edince, gözleri şaşkınlıkla Falcon'unkilere dikildi.

Falcon, mum ışığının Jasmine'in gümüşi buklelerinde bıraktığı gölgeleri izliyordu. Parmakları, kızın saçlarıyla oynama isteğinden kaşınıyordu. Ereksiyon oluşunu izleyebileceği aklına bile gelmemişti. Terbiyesizlik etmemek için önünde ayağa kalkmak istemedi. "Jasmine, bana biraz daha şarap doldurabilir misin?"

Yüzüne yazılan isyanı açık açık gördü, sonra genç kız istemeye istemeye kalkıp, kadehlerini sehpaya götürdü. Falcon "Tatlı şarabı senin için seçtim, diğer şişedeki daha serttir," dedi.

Jasmine, sert şarabı bile bile kendi kadehine doldurdu, içip bitirdi. Sonra kadehi Falcon'un ilk önerdiği şişeden doldurdu.

Falcon'un içkisini, muzaffer bir edayla getirdi.

Falcon, genç kızın kendisine hizmet etmek istemediğinin farkındaydı. "Teşekkür ederim Jasmine. Görgülü kadınları beğenirim."

Jasmine ters ters "Görgülü kadınlar haliyle zengin olur," dedi.

"Haksızlık ediyorsun leydim. Warwick Kontesi'nin geniş toprakları, güzel konakları var. Kendisine evlenme teklif etsem derhal kabul eder."

Jasmine'in göğsü sıkıştı. İşine gelince ne yalancı oluyordu bu herif! Ama, bir yandan da... bir yandan da... Bess Warwick, Falcon'la konuşurken ne kadar davetkar gülümsemişti!

"Bütün erkekler aç gözlüdür. Kral John, Avisa'nın Gloucester'daki topraklarının yarısından fazlasını elinde tutacak. Kalelerini sana birisinin vermesindense, savaşarak almayı yeğlediğine inanmamı beklemiyorsun herhalde?"

Falcon, alçak sesle "Bedeli ne olursa olsun, kendi işimi kendim görürüm," dedi. Jasmine'i gözleriyle yiyip bitiriyordu. İstediğinin ne olduğu konusunda hiç şüphe yoktu. Jasmine, çakırkeyif olmak gibi yersiz bir hevesle, yine kadehi başına dikti. Sarhoş olursa, belki kendinde onunla pazarlık edecek gücü bulurdu. Ayağa kalkıp odasında gezindi. Önünde, elini uzatsa rahatça dokunabileceği bir mesafede durdu. Saçlarını kadınsı, enfes bir hareketle kaldırdı, omuzlarına döktü. Falcon'u iyice kışkırtacak şekilde dilini dudaklarında gezdirdi, aklını başından almak istercesine ona doğru salındı. "Efendim Falcon, anlaşmamızı iptal ederseniz, size istediğiniz her şeyi veririm."

Falcon, gözlerini kısarak Jasmine'i inceledi. "Evlilikten azat edilme karşılığında kendini vermeyi teklif ediyorsan, bil ki beni rüşvetle kandırmak kolay değildir. Elimi sürmeye lüzum görmeyeceğim, zevk düşkünü sarhoş bir kadına benziyorsun." Kara kaşları birbirine yaklaştı. "Şarap çarpmış seni. Git yat."

Jasmine'in yüzü, aşağılanmanın utancıyla yanıyordu. Ama odalar arasındaki kapıya dişi aslan gibi gururla yürüdü. "Cehennemin dibine kadar, hatta daha iyisi, Warwick'in yanına kadar yolun var, de Burgh!"

Falcon eğilerek selam verip, "Medyumluk güçlerin artıyor... tam da oraya gidecektim," diye geveledi.

Jasmine kapıyı çarparak kapadı, nefes nefeseydi. "Beni yatmaya yolladı! Çocukmuşum gibi!"

Estelle göğüs geçirdi. Jasmine fark etmemiş olsa da, sesinden pişmanlık okunuyordu.

De Burgh kapıya bir kere, yavaşça vurmuş olmasına rağmen, kapı derhal açıldı. Sanki bekleniyordu. Warwick Kontesi geceliğini giymişti, ancak henüz yatağına çekilmemişti. Bu ziyareti beklediği için hizmetçisini erkenden yollamış, bir fıçı da şarap istetmişti. "Teşekkür ederim, efendim," diye soludu. Falcon'un ellerinden tutarak içeri çekti, kapıyı kapadı.

Konuyu açmadan önce, misafirini rahatça oturtup, koca bir kadeh şarap ikram etti. "Falcon, Cirencester'da bulunduğum şu son iki hafta içinde çok düşündüm. Vardığım sonuçlar tüylerimi diken diken etti," dedi.

Falcon "Endişeniz neden, hanımefendi?" diye sordu.

"Biliyorsun ben dulum. Tekrar evlenmek istediğimi de hiç saklamıyorum, fakat acelem yok. Zamanını keyfime göre belirlemek istiyorum. Çünkü bence, ikinci kez evlenen bir kadın koca seçimini kendisi yapmalı, beraberliğinde mutlu olma şansını yakalamalıdır."

Falcon, bilgece sustu. "Kral Richard tahttayken, evlilik üstündeki imtiyazlarını hiç kullanmadı. İznini almaya bile lüzum görülmezdi. Fakat tahtta artık John var ve bence her şey değişecek. İngiltere'ye yerleşmeye niyetli. *Prens* John'un sandıklarını nasıl da açgözlülükle doldurduğunu hatırlıyoruz. *Kral* John ondan iki kat beter olacak.

Falcon, Bess'in de Mandeville olayını duyup duymadığını merak ediyordu. Bess kadehini doldururken, bu düşüncesini doğruladı.

"Bugün, John'un Avisa'yı 20 bin marka sattığını duydum. Tanrım, kendi karısını bile satıyorsa, bu ülkede kadın varis o'-

mak kabusa dönecek. Az da olsa toprağı ya da mülkü, önemsiz de olsa unvanı olan her kadın, mezata çıkarılacak. Onlara ödenen para doğrudan kralın cebine dolacak. Kendi boşanmasını hızlandırmak için yaptığı gibi, bütün yasal işlemleri elinin tersiyle bir kenara itecek."

"Korkarım ki haklısın, Bess. Kadınlar en yüksek fiyatı verene gidecek. John kanalın bu tarafına geçmeden, elini çabuk tutup kendine koca seçmen lazım."

Bess, Falcon'un karşısına, yatağın üstüne oturup uzun bacaklarını birbiri üstüne attı. Geceliği sıyrılıp, bacaklarını iyice ortaya serdi. "Falcon, de Burgh ailesi Warwick ile birleşirse, her ikisinin de toprakları ve mülkü, zenginliği, gücü ikiye katlanır."

Falcon yatağa gidip, kolunu Bess'e sardı. "Bess, çok cömertçe bir teklifte bulunuyorsun. Fakat, sözlü olduğumu herhalde duymuşsundur?"

Kadın "Çeşit çeşit dedikodu duydum, Falcon. Kesin bir şey işitmedim," derken, ağzı Falcon'unkinden sadece birkaç santim aşağıdaydı."

"O zaman benim ağzımdan işit: Salisbury'nin kızı Jasmine ile evleneceğim."

"Ahhh..." Bu iç çekiş, kaçırılan fırsat yüzünden duyulan pişmanlıkla doluydu. "Anlıyorum Falcon, gerçekten anlıyorum." O kadar içten konuşmuştu ki, anladığı belliydi. Hem kendisini kraliyet ailesiyle ilişkilendirecek yüce bir akraba ediniyordu, hem de Jasmine'in Falcon gibi kuvvetli bir erkeğe, dayanamayacağı kadar çekici geleceği çok belliydi. Jasmine pek kırılgan, ufak tefek ve mükemmeldi. Son derece saf, masum ve bakirdi. Gerçekten de, hiçbir erkeğin karşı koyamayacağı nadide bir çiçekti.

Bess, kışkırtıcasına Falcon'un dudaklarına dokunup, parmağını etraflarında gezdirdi. "Eh," dedi boğuk bir sesle, "Şu evleneceğin kızcağızın, gayet tutkulu geçebilecek bu geceyi bozmasına izin vermeyeceğiz herhalde?"

Falcon, habis habis sırıttı. "Elbette vermeyeceğiz madam," diyerek Bess'i yatağa itti.

Bölüm 11

Ertesi gün, Jasmine Avisa'ya gözyaşları içinde veda etti. Dedikodular Cirencester'da salgın hastalık hızıyla yayılırdı. Kindar bir hizmetçi, Jasmine'e sözlüsünün gece nerede kaldığını yetiştirmekten geri kalmamıştı.

Hubert ile şövalyeleri, Kral John ile karısı Dover'a vardıklarında karşılayabilmek için derhal Cinque Ports'a doğru yola çıkıyordu. Falcon amcasına veda etti. Jasmine, Estelle ve yük atlarının önüne düşerek, onları güneye, Salisbury'e götürmeye başladı.

Yıldırım hızıyla koşturmaya o kadar alışkındı ki, Dame Estelle'in kağnı gibi gidişine bir türlü ayak uyduramıyordu. Tek başına olsa, 60 kilometrelik Salisbury yolunu, atını sulamak için mola bile vermeden aşardı. Fakat bu hızla, hava kararmadan 30 kilometre gitmenin dahi büyük başarı olacağı açıkça belliydi. Elbette sinirleri gerildi. Jasmine'in buz gibi tavırları da üstüne tuz biber ekince, az kalsın sabrı tükenecekti.

Hanımlar aç, susuz ve yorgundu. Ama de Burgh'un vücudu değil, zihni yorulmuştu. Canı yemek, içmek ya da uyumak istemiyordu. Harekete susamıştı. Bir etkinlikte bulunma ihtiyacı üstüne üstüne geliyordu.

Jasmine, Falcon'dan mola vermesini rica etmemekte kararlıydı. Ölürdü daha iyi. Dame Estelle tam geceleyecek bir han bulmalarını ya da bulundukları yerde kamp kurmalarını önerecekti ki, de Burgh "Kalemiz Hagthorn'a gideceğiz," dedi.

Jasmine ile Estelle, şaşkın şaşkın bakıştılar. Saldırıya uğradıkları yere yakın olduklarını biliyorlardı. De Burgh'un tam da

o çevrede bir kalesi olması meraklarını uyandırmıştı. Ancak Jasmine, Falcon'a merakını fark etme zevkini vermemeye kararlıydı. Estelle ise kafasında kurnazca ikiyle ikiyi toplarken sessizlik içinde at sürüyordu.

Hagthorn küçük bir kaleydi. Ama kale duvarlarının etrafındaki çayırlarda, çok sayıda hayvandan oluşan etlik sığır ve koyun sürüleri otluyordu. Yaklaştıklarında, akşam nöbetçileri iner-kalkar köprünün derhal indirilmesini emretti. Ufak kafile, böylece hendeği aşarak küçük dış avluya girdi. Ahırlarda çalışan delikanlılar, de Burgh'un Hagthorn'a yerleştirdiği şövalyelerin de teşvikiyle, yeni efendilerini selamlamak için bir heves koşturup geldi.

Büyük saygı gösterileriyle, Jasmine'in attan inmesine yardım edildi. De Burgh, pek eğlenerek bu saygı havasına katıldı. Adamları, kaleyi çok değiştirmişti. Kısa süre sonra, burayı düzeltmenin pek de zor olmadığını anladı. Çünkü Hagthorn halkı eskiden zalimce baskı altında tutuluyordu. Yeni efendilerinin kendilerine daha iyi davranacağını umuyorlar ve ona göre davranıyorlardı.

Aşçılar, aceleyle efendilerine layık yemekler hazırlamaya koyuldu. Bütün hizmetkarlar, Lord'ları ile Leydi'lerini karşılamak için giriş salonuna üşüşmüştü. Çifti iyice inceleyip, hayatlarının belirgin şekilde düzelip düzelmeyeceği konusunda bir fikir edinmeyi umuyorlardı.

Jasmine, Salisbury'de genellikle görmezden gelindiği için, böyle yoğun ilgi görmekten çok hoşnut kalmıştı. Üç kadın hizmetçi eşyalarını yüklenmiş, onu yukarı çıkarırken şık giysilerini ve harikulade saçlarını öve öve bitirememişlerdi. Telaşla en büyük yatak odasının hanımlarına layık olup olmadığını tartışıyorlardı ki, Jasmine, Leydi de Burgh olmadığını söyleyerek ayrı bir odada yatması gerekeceğini açıkladı. Kadınlar bunu öğrenince duydukları hayal kırıklığı o kadar belli oldu ki, Jasmine kendini "Merak etmeyin, Leydi de Burgh olacağım, sadece daha evlenmedik," diye açıklama yaparken buldu. Kadınların yüzleri tekrar gülemeye başladı. Jasmine'in aklına ise rahatsız edici bir fikir gelmişti. Acaba şu anda de Burgh'un etrafında, onu yatak odasına götürmekte olan

kaç tane kadın hizmetçi cıvıldıyordu? Jasmine, iğrenerek "Sanki göğsünde kadın mıknatısı var lanet herifin," diye düşündü.

Estelle de payına düşen ilgiyi görüyordu. Uşaklar, toz içinde kalmış yolcuların temizlenmesi için sıcak su taşıyor, diğer hizmetkarlar temiz çarşaf ve odun getiriyordu.

Kadınlardan biri, utana sıkıla "Leydim, adınızı öğrenebilir miyiz?" diye sordu. "Yeni efendimizin adının de Burgh olduğunu biliyoruz, ama sizinkini bilmiyoruz.

Jasmine "Ben Salisbury'li Jasmine, bu da anneannem Dame Estelle Winwood," dedi. "De Burgh *yeni* efendiniz demek? Hagthorn ne zamandır onun?"

"Kaleye hücum edip, o kötü yürekli Baron de Belamé'yi, iki lokma arasında, oturduğu masanın üstündeki bir kirişe astığından beri! Tanrı katından gönderilmiş gibiydi. Tanrı'nın bize bir lütfu o."

Şarap taşımakta olan genç, çekingen bir kadın, terbiyeli terbiyeli kapıyı çalıp, tereddütle "Hoş geldiniz, leydim," dedi. "Adım Joan. Bahar başına kadar de Belamé'nin şövalyelerinden biriyle evliydim, ama kocam bir saldırıda öldü."

Jasmine "Çok üzüldüm," derken, tüm kadınların eski-püskü giysiler gitmekte olduğunu fark etti. Esasen, ellerinde bol miktarda kaynak bulunmasına rağmen, Hagthorn'daki herkesin üstü başı dökülüyordu. Hele hizmetçiler, paçavralar içindeydi.

"Üzülmeyin leydim, öyle bir kocadan dul kaldığım için çok memnunum. De Belamé'nin bir başka şövalyesi benimle evlenecek diye korkuyordum. Ancak yüce Lord'un şövalyeleri buraya yerleştiğinden beri, hayatımız her bakımdan düzeldi. Efendimiz de Burgh'un şövalyeleri, gerçekten şövalyeliğe yaraşır insanlar. Andlarını bozmadan yaşıyorlar."

Joan ve hizmetçiler sonunda çekildiğinde, Jasmine Estelle'e "Bizim saldırıya uğradığımız gün almış burayı, inanabiliyor musun?" diye sordu. "Beni kaçırıp, babamın parasını ele geçirmek için zorla evlenme planları kuran biri olduğunu söylemişti."

Estelle "İntikamını çabuk almış," dedi. "Bu adamı hafife alma, Jasmine. Zorlu adam, çok zorlu adam."

Jasmine, yarı korku yarı hayranlıkla "Ama kaleye saldırıp, sahibini asıp, yanımıza dönmesi bir saatten kısa sürdü," dedi. "Büyücü mü bu?"

"Cadılığa burun kıvırma fırsatını asla kaçırmıyor, ama... farkında olmadığı bir gücü olabilir," dedi Estelle dalgın dalgın.

Jasmine'in gözleri fal taşı gibi açıldı. Fısıldayarak "Bana hep Şeytan'ı anımsatıyor. Sence Şeytan'la anlaşması var mıdır? Kadınlar üstünde hakimiyeti var gibi."

Estelle, ifadesizce "En çok arzuladığı kadın dışında," dedi.

"Belki de bu yüzden beni bu kadar çok istiyordur. Ben hem cadıyım, hem de bakireyim. Bana hükmedebilirse, kendi güçleri 10 katına çıkabilir."

Estelle torununa uzun uzun baktı, sonra esrarlı bir tavırla "Ah yavrum," dedi "Falcon'un kontrolünü eline alırsan, bilinen dünyayı yönetebilirsin."

Varışlarından iki saat sonra, yemek salonunda şereflerine hazırlanan şölene katıldılar. Falcon ve Jasmine, yüksek bir platforma oturmuşlardı. Onların tam karşısına, baş masaya Estelle ve Falcon'un şövalyeleri oturmuştu. Arp çalan genç bir adam, bestelediği şarkıyı çalmak için izin istedi. Jasmine, eğlence olduğunu görünce çok sevindi. Gloucester Kontesi, salonunda hep gezgin ozanlar, jonglörler ve dansçılar bulunduruyordu. Jasmine, şato sahibesi olunca aynı onun gibi yapmaya karar vermişti. Genç ozan, de Burgh'un yiğitçe zaferinden bahseden, onu, intikam kanatlarıyla göklerden süzülerek, uzun süredir hayatlarını tehdit eden kötülüğü, pençesinin tek bir savuruşuyla yenen bir doğana benzeten bir methiye söyledi. Sonra, Jasmine'in dünya dışı güzelliği hakkında romantik bir şarkıya başladı. Jasmine, bunun ozanın repertuarında bulunan, meclisteki herhangi bir hanımın adına göre uyarlanıp ona adanabilecek bir şarkı olduğunu fark etmesine rağmen, şarkı bitince beğeniyle alkışladı.

Falcon ona "Bu gece pek mutlusun," diye fısıldadı "Umarım, bir gün daha burada kalacak olmamıza bozulmazsın. İlgilenmem gereken pek çok iş var."

Jasmine, bu düşünceli tavra şaşırmıştı. Normalde Falcon ya emreder, ya da onun fikrini alma gereğini duymadan işini yapardı. Bir kerelik nezaket göstermekten bir şey çıkmayacağını düşünerek "Hiç sorun değil," dedi, sonra kibarca "Acil bir durum mu var?" diye sordu.

"O kadar çok anlaşmazlık çıkmış ki, yarın mahkeme kurmam gerekecek. Koyun çobanlarıyla sığırtmaçlar, çayırları paylaşamıyorlar. Aşağıdaki hücrelerde, akıbetlerinin belirlenmesi gereken mahkumlar var. Kalenin içindeki hizmetkarlar bile, de Belamé onların yerine kendi pis heriflerini geçirmeden önce yaptıkları işleri geri almak için yarışıyor."

"Anlıyorum," dedi Jasmine.

"Kararların bir kısmını da sen vermek ister misin, Jasmine?" dedi Falcon cömertlikle. "Burası sadece bana değil, ikimize ait bir kale. Sen kale hizmetkarları arasındaki anlaşmazlıkları çözersin, ben de gerisini hallederim."

Jasmine, kendisine sorumluluk verilmesinin şaşkınlığıyla "A!" dedi, "Elbette çözerim!"

Falcon, sesli düşünürmüşçesine "Ayrıca, hangi şövalyemi buraya kale kumandanı olarak bırakacağıma karar vermem lazım," diye söylendi.

Jasmine'in gözleri, baş masaya gitti. O gece üçüncü defa, tanıştığı genç dul Joan ile de Burgh'un şövalyelerinden birini bakışırken yakaladı. Birbirlerinden bir hayli hoşlanmaya başladıkları belliydi. "Uzun boylu, sarışın, bıyıklı olanı mı gözüne kestirdin?"

Falcon, Jasmine'le göz göze geldi. Bu adamı beğendiği için mi bahsettiğini merak ediyordu. Biraz da sakınganlıkla "Sir Rolf'un, kadınlara çok çekici gelebileceğinin farkındayım," dedi.

Jasmine, "Ben de," diye takıldı.

Falcon'un kaşları çatıldı. Bile bile, Estelle'in yanında oturan çirkin şövalyeyi seçerek "Şurada oturan Rupert, bence en uygunu," dedi.

Jasmine'in gözleri, seçimini açıklarken neşeyle parlıyordu. "Bence, sen birazcık teşvik edersen, Sir Rolf o çok beğendiği genç dulla evlenir. Böylece hem senin iyi bir kale kumandanın olur, hem de benim, yokluğumda Hagthorn'u yönetecek iyi bir şato sahibem olmuş olur."

Falcon'un alnı düzeldi, suçlu suçlu gülümseyerek kıskançlığını kabul etti. "Tavsiyen için teşekkür ederim, *chérie*. Kavrayışın çok kuvvetli."

"Buranın halkı, şövalyelerine ve sana, onlara merhametle muamele ettiğiniz için minnettar."

"Hakkımdaki yanlış kanılarına karşın, biz medeni insanlarızdır, leydim," dedi Falcon gülümseyerek. "Onlara kulak verdiğine memnun oldum. Hani eski bir atasözü vardır, 'Pazarlığa oturan kale ile lafa kulak veren kadın, teslim olur,' der." Jasmine'in elini tuttu, kuvvetli parmakları onunkilere dolandı.

Jasmine derhal kaskatı kesildi, elini çekti ve buz gibi bir tavırla "Lütfen bana dokunma, rahatsız oluyorum," dedi.

Falcon güldü ve "Erkekleri böyle durduramazsın. Yakınlıklarının seni rahatsız ettiğini duydukça, daha da sokulmak isterler," diye dalga geçti.

"Sana asla teslim olmayacağım, Falcon de Burgh. Beni fethetmek zorunda kalacaksın."

Falcon, kızın gözlerinin içine bakarak "Senin için zaten adam öldürdüm," dedi. "Sana sahip olmanın bedeli neyse ödemeye hazırım."

Gözlerini ilk kaçıran Jasmine oldu. "Yoruldum. Rahat ver biraz, de Burgh."

Falcon masadan kalkıp gerindi. Alayla "Ah *cherié*, seni yatağına taşıyayım mı?" diye sordu.

Jasmine ayağa o kadar hızlı kalktı ki, neredeyse sandalyesi devriliyordu. "İyi geceler," derken, sesinden buzlar sarkıyordu.

Falcon hızla elini uzattı, Jasmine'i belinden yakalayıp yanına oturttu. "Salondaki herkesin gözleri önünde beni aşağılayıp, sonra da yanımdan kaçamazsın, hanımefendi. Hanım hanımcık, *benim* leydim gibi davranacaksın, yoksa hemen, buracıkta poponu kızartırım. Yemekte eğlence olmasına sevinmiş gibi görünüyorlardı. Kapanış gösterisi olmak ister misin?"

Jasmine olduğu yere çakıldı, rengi uçtu. Kadehindeki içkiyi Falcon'un suratına atmak istedi, ama cesaret edemdi. Son derece umursamazdı. Ettiği her tehdidi gerçekleştirmeye hem gücü, hem de niyeti vardı.

Falcon "Gülümse bana," diye emretti.

Jasmine boyun eğerek, yavaş yavaş, tutuk tutuk gülümsedi. Falcon, elini genç kızın sırtına sahiplenircesine koyup, yükseltiden inmesine yardım etti. Odasının kapısına geldiklerinde, son kez "Özür dilerim, içeri gelemeyeceğim, başkasına sözüm var," diye iğneleyip, gitti.

Jasmine tam ağzını açıyordu ki, çaresizlik ve öfkeyle kapadı. Odaya dalıp, kapıyı çarparak kapattı. Dişlerini sıkarak "Gebertece ğim bu adamı!" dedi

Estelle "Gerçeği söyle de Şeytan utansın," dedi, "Onunla söz dalaşına girmek hoşuna gidiyor."

Jasmine "Son sözü bir kere de olsa ben söylesem hoşuma giderdi!" diye bağırırken, ayakkabılarını çıkarıp odanın öbür ucuna attı.

Falcon, Jasmine'in, görüşeceği kişinin cinsiyeti konusunda yanılmasını istemişti. Aslında şövalyeleriyle görüşecek, Hagthorn'un idaresi hakkındaki çözülmemiş meseleleri karara bağlayacaktı.

Rolf hemen söze girdi. "Rahibin izini buldum. De Belamé 18 ay önce kaleyi ele geçirdiğinden beri köyde, serf ailelerinden birinin yanında saklanıyormuş."

"Güzel. Derhal kaleye geri taşınıp, görevlerine başlamasını sağlayın. Hagthorn'un ahlaki durumunun olabildiğince çabuk şekilde eski haline dönmesini istiyorum," diye karşılık verdi de Burgh. "Bu da bizi bir başka konuya getiriyor. Rolf, yatağına girdiğin o genç dulu o kadar beğeniyorsan, onunla evlenip kale kumandanı olarak burada kalabilirsin. Ama sana verdiği zahmetten kurtulmak

istiyorsan, benimle birlikte geri dönebilirsin. Seçim senin."

Sir Rolf hevesle "Kalırım!" dedi.

"Güzel. Rupert'la André'yi de burada bırakacağım. Geri kalan ikiniz benimle geri dönecek. Yarın Haghthorn'dan asker seçmeye ve onları ciddi şekilde eğitmeye başlamanızı istiyorum. Kısa süre sonra ihtiyacım olabilir. Salisbury'li William beni ordularının başına geçirdi. Emrime 500 paralı asker vermek niyetinde. Onların da benim standartlarımı karşılamadan önce bir hayli eğitimden geçmesi gerekeceği şüphesiz."

Rupert "De Belamé'nin destekçilerinden üçünü astık," diye ilan etti. "İnsanlar onlara o kadar feci suçlar isnat ettiler ki, elimizden başka bir şey gelmedi. Ama, akıbetini size bıraktığımız başka mahkumlar da var. Bunlardan biri de eski kale kumandanı. Elinde, hayatını bağışlamanıza değecek bilgiler olduğuna yemin ediyor."

De Burgh "De Belamé'nin hazinesini buldunuz mu?" diye sordu.

Rolf "Her yeri aradık ama bulamadık," dedi.

"O zaman, eski kale kumandanı paraların nereye saklandığını biliyor olmalı. Yarın baronluk mahkemesi kurmaya hakkım var. Her şeye orada karar vereceğim. Hepinize iyi geceler." Rolf'a göz kırptı "Yeni karınla mutluluklar dilerim."

Jasmine uyandığında, günün işlerine başlamaya can atıyordu. Kaledeki tüm hizmetkarları çağırttı, ana salonda huzuruna çıkmalarını istedi. En zengin elbisesine bürünmüş olarak, kristal küreden ve Dame Estelle'den de güç alarak, hakimliğine başlamak için yükseltiye çıktı. Orada bulunmanın verdiği his hoşuna gitmişti. Bütün gözler ona kilitlenmişti, bütün kulaklar sözlerini duymak için açılmıştı. Aşçı, o gün olanları kocasına anlatırken, "Salon o kadar sessizdi ki, hamamböceği yellense duyulurdu," demişti.

Jasmine, kristal küreye üstünkörü bir göz attıktan sonra, ellerini kaldırıp "Bir düğün görüyorum," dedi. "Hanımlardan Joan, müstakbel kocamın şövalyelerinden biriyle evlenecek. Yokluğumda ondan talimat alacaksınız."

Estelle "Bunlar senin tahminin mi?" diye fısıldadı.

Jasmine'in gözleri parladı. "Önerme gücünün cadılığın en güçlü sanatlarından biri olduğunu bana sen öğrettin. Büyülü tohumları böylece ektim." Sesini yükseltti. "Şimdi, ilk anlaşmazlığı dinleyeceğim."

Karşısına, son derece şişman iki kadın çıktı. O kadar hırslanmışlardı ki, yüzleri kıpkırmızı kesilmişti. İkisi de baş aşçılık mesleğini icra ediyordu. Geleneklere göre, cüsseleri, yemeklerinin ne kadar lezzetli olduğunu gösteriyordu. İlki konuşmaya başladı. "Kötü kalpli de Belamé gelip *bu* kadını yerime geçirmeden önce, Hagthorn'un baş aşçısı bendim, leydim." Yeni şövalyeler, herkesin korktuğu de Belamé'nin hemen hemen tüm hizmetkarlarını kovmuş olduğu için, kendisine de görevinin iade edileceğinden emindi.

Jasmine bu sefer dikkatini diğer şişman kadına vererek, onun sözlerini dinledi. "Ben işimi çok iyi yaparım, leydim. Ondan daha iyi bir aşçıyım. Hatta, amuda kalkıp ellerimi arkamda bağladığımda bile ondan iyi yemek pişiririm."

Kadının tasvir ettiği duruş Jasmine'in gözlerinde ayrıntılı olarak canlanınca, bu kadar iri bir kadını öyle gülünç bir halde düşünmenin komikliğine dayanamayarak, neşeli bir kahkaha attı. "Dün geceki yemek çok lezizdi," dedi. "Baş aşçıyı değiştirmeye gerek görmüyorum."

Bu sözler üstüne kırmızı yüzlerden birinde güller açtı, diğeri ise patlayacakmış gibi oldu. Jasmine derhal "Ancak," diye ekledi "Yapacak birini bulmam gereken çok önemli bir iş var. Bence sen, bu iş için ideal bir adaysın." Başıyla Estelle'i gösterdi. "Dame Winwood, tüm bitkilerin sihirli özelliklerini bilir. Onunla beraber çalışma odasına git. Seni şifalı bitkiler hakkında eğitsin. Böylece Hagthorn halkının sağlık ve refahını sağlamış olacaksın." Sözleri üstüne, ikinci kırmızı yüze de gülümseme yayıldı.

Jasmine, kale hizmetkarları arasındaki, çoğunluğu kıdem meselelerinden kaynaklanan tüm anlaşmazlıklar konusunda hüküm verdi. Her şey sonuca bağlandığında, odadakilerin sessiz olması

için kollarını kaldırdı. "Kadınlardan kaçı iyi dikiş dikiyor?" diye sordu. Altı kişi öne çıktı, dördü de tereddütle ellerini kaldırdı. "Hagthorn'da hizmet gören herkesin yeni giysilere ihtiyacı olduğunu gördüm," dedi. Hizmetkarlar sevinçle mırıldanırken, Jasmine devam etti: "Salonla ilgilenenlerin hepsinin canlı renkte bir üniforma giymesini istiyorum. Yeşil ya da sarı olabilir. Kesinlikle kahverengi olmasın." Bu fikri, hizmetkarlarının hepsine üniforma giydiren Gloucester Kontesi'nden almıştı. "İşi esnasında üstü başı kirlenenlere, yeni giysiler yanında bir de önlük verilecek." Kalplerini kazandığını bilerek, gülümsedi. Saraya gittiğinde de, küçük kraliçenin karar almasına yardımcı olabileceğini düşündü. Güç sahibi olmak hoşuna gitmeye başlıyordu.

O gece yedikleri yemek önceki geceninkini bile gölgede bıraktı. Masada Jasmine Falcon'a o gün verdiği kararları anlattı. Kaledeki tüm hizmetkarlara yeni giysiler vaadettiğini, tereddütle ekledi.

Falcon, sessizce Jasmine'i süzdü. Genç kız, nişanlısının kumaş parası vermeyi reddedeceğini düşününce, inatçı çenesi yine havaya dikildi, gözlerinde şimşekler çaktı. "De Burgh, sen var ya..." dedi.

Falcon ona yaklaşıp "Yumuşak ve tatlı laflar et, canım," dedi. "Sonradan laflarını yemek zorunda kalabilirsin."

"... istediğinde son derece anlayışlı ve cömert bir yönetici olabiliyorsun. Umarım buranın halkını hayal kırıklığına uğratmazsın."

Falcon sırıtarak Jasmine'e baktı. O an en çok istediği şeyin, kendisini tokatlamak olduğunu biliyordu. "İyi ki dün gece bir sandık define buldum. Paramı har vurup harman savurmuşsun bile," dedi. "Düşünsene, dün gece aklımı çelip beni odana almana izin versem, hazineyi asla bulamazdım."

Yine ters bir cevap vermesi için Jasmine'i yemliyordu, ama Jasmine Falcon'un niyetinin farkındaydı. Sevimli bir tavırla iç çekip "Benim kaybım senin kazancın olmuş, efendim," dedi.

Falcon, dişlerini gösterdi. Jasmine'in, oyununa katılmış olmasından memnundu. Sohbete devam etti. "Benim kazancım

senin kazancın olabilir. Kenara sıkıştırılmış bir–iki mücevher de buldum. Özellikle bir tanesi, tam senin güzelliğine yaraşacak bir şey. İnce bir zincire takılı, elmaslardan ve safirlerden yapılma bir çiçek." Bir an duraklayıp, imalı imalı "Sende de benim istediğim bir mücevher var," diye fısıldadı. "Belki bir anlaşmaya varabiliriz."

Jasmine'in gözlerinde yine öfke kıvılcımları çaktı, fakat bunları hemen kirpikleriyle örtüp, kirpiklerini yanaklarına değdirerek "Ah Sir Falcon, benim mücevherim seninkinden daha değerlidir," diye mırıldandı.

Falcon, cüretle "Ya senin mücevherin, bindiğin şu tek boynuzlu at gibi efsaneden ibaretse?" dedi. "İnsanlar nadiren göründükleri gibi çıkar. Pek saf ve bakir görünüyorsun, fakat bir keresinde seninle Stonehenge'de düzenlenen içkili bir alemde karşılaşmıştık."

Jasmine'in gözleri yuvalarından uğradı. Falcon Şeytan'a tapmıyorsa, orada ne işi vardı peki? İçinden nefret aktı. Ürperdi. Burnunu havaya dikip "Sürekli bana batacak sözler aramandan usandım," dedi.

Falcon "Silahımı da sana batırdığımda, bekaretin kanıtlanmış olacak," diye alay etti.

Jasmine, bu sefer de son sözü Falcon'a bırakmaktansa ölürdü. İçindeki hırçınlığa yine hakim olamadı ve zalimce "Umarım kısırımdır. Çocuğundan, senden nefret ettiğimden daha çok nefret ederdim," dedi.

Sohbet ve takılmalar bitmişti. Falcon'un sert bakışları Jasmine'i adeta delip geçti. Elini ezercesine kızın eline indirdi. "Özür dile!" diye emretti.

Jasmine, Falcon'un kendi kırılgan kemiklerini ezebileceğinin farkındaydı, ama yine de karşılık verecek kadar temkinsizdi. "Özür dilerim, lordum. Çocuğundan nefret edeceğim için özür dilerim."

Aniden, Viking'lerin yağmaladıkları malları sırtlarına attığı gibi, havaya kalktığını hisseti. Falcon onu omzuna atmıştı. Bakan-

ların ağzını bir karış açık bırakarak, salondan çıkıp gitti. Bu gece Jasmine'in odasında durmamıştı. Fakat başını içeri uzatıp kapıyı çarparak, Estelle'e rahatsız edilmek istemediğini bildirmişti.

Jasmine'i yatağa attı. "Kaşınıyorsun sen. Sıkı bir dayak, sonra da iyice bir sevişmek, o uzun dilini epey kısaltacaktır." Hemen yatağa, yanına oturup, yüzüstü yatan kızı kucağına çekti. Elbisesiyle iç eteğini kaldırdı, iç çamaşırını indirdi ve çıplak etine, alev alev yakan bir tokat aşketti.

Jasmine çığlık attı, ama Falcon bir kere daha vurdu. Jasmine çok korkmuştu. Tokatlarının canını ne kadar yaktığı konusunda en ufak bir fikri bile olmadığı belliydi. Kucağında kıvranıp, kollarını boynuna doladı. "Lütfen efendim, yalvarıyorum, beni dövme. Kim daha zalimce şakalar yapacak diye yarıştığımızı sanıyordum."

"Çok aldatıcısın, Jasmine. Melek gibi saf ve masum görünüyorsun, ama dilin kılıç gibi keskin. Uhrevi bir güzelliğin var, erkeklerin gözlerini kamaştırıyorsun. Ama insan, o sıcak ışığa çekilir çekilmez buz gibi soğuyup, kanını damarlarında donduruyorsun. Ufak tefek ve güzel olduğun için, her istediğinin yapılmasına alışmışsın. Ama ben, senin güzel maskenin gerisini de görebiliyorum. 10 erkek kadar inatçısın. İsteklerin yerine getirildiği sürece, çok tatlı ve sevimli davranıyorsun. Ama senden daha iradeli biri ortaya çıkınca, 'oynamıyorum' diye tutturan şımarık bir çocuğa dönüyorsun."

"Beni son derece hatalı yansıtıyorsunuz, beyefendi. Kendinizi de bu kadar net görememeniz ne acı!" dedi Jasmine cesaretle. Falcon'un kucağından kalktı. "Her isteğinizin yerine getirilmesine, sen benden daha alışkınsın. Çünkü senden daha baskın, daha güçlü kimseyle karşılaşmamışsın. Herkesin üstüne çıkıp, kendi dediklerini yaptırabiliyorsun. Erkeklerin gözünde doğal olarak lider vasfı taşıdığın ve fiziğini gören her kadın ayılıp bayıldığı için, beni de alıp istediğin gibi biri haline getirmek için değiştirmeyi Tanrı'nın sana bahşettiği bir hak sanıyorsun."

Falcon gözlerini kısarak genç kızı inceledi. Sinirden sık nefes alıyor, göğüsleri davetkarca kalkıp iniyordu. Arzusunu daha fazla

dizginleyemeyecekti. "Evlendiğimizde, senin lordun ve efendin olacağım. Seni alıp istediğin gibi biri haline getirmek için değiştirmek de Tanrı'nın bana bahşettiği bir hak olacak."

Bu düşüncesizce erkek tavrı karşısında, Jasmine'in tepesi attı. "Bazı kadınlar köle muamelesi görmekten hoşlanabilir, ama ben onlardan değilim. Her karşılaştığımızda beni şımarık bir çocuğa benzeterek sevgimi kazanmaya çalışıyorsun, bu nasıl kur yapmak böyle?"

"Dik başlı, eğitimsiz genç bir kısrak desek daha iyi olacak. Marifet, karakterinin gücünü kırmadan seni evcilleştirebilmekte."

Jasmine "Şimdi de at oldum!" diye ciyakladı. "Yakında elinden yem yerim, merak etme!"Falcon, genç kızı sertçe kendisine çekti. İçinde öyle bir öfke ve şehvet kabarmıştı ki, onu kendisine boyun eğdirme arzusundan deliye dönecekti. Elleri sırtından aşağı, omurgasının bitimine kadar kaydı. Sakince kalçalarını kavrayıp, Jasmine'in vücudunu sertleşmiş, zonklayan erkeklik organına sürttü. Sıcak ağzı, Jasmine'in boynundan yukarı çıkıyordu. "Jassy, boyun eğ bana!" Ağzı onunkinin üstündeydi, diliyle yumuşak pembe dudaklarını zorlayarak açmaya çalışıyordu. Falcon'un dili ağzına girerken, Jasmine yakında vücudundaki başka bir ağzın taciz edileceğinin farkındaydı. Çaresizce elini uzatıp, elini Falcon'un ereksiyonunun üstüne koyarak, kasıklarını gelecek saldırıdan korumaya çalıştı. Kızın elini hisseden Falcon, hırıltılı bir soluk aldı ve saf zevkten inledi. Ellerinin gevşediği anda, Jasmine kurtulup odanın öbür ucuna kaçtı.

Falcon "Neden benden kaçıyorsun?" diye çıkışarak, aralarındaki mesafeyi üç adımda kapadı.

"Çünkü senden korkuyorum. Çünkü bana vurdun, canın isterse tekrar yapmaktan çekinmezsin. Çünkü ben daha küçük, daha zayıf, daha yumuşak başlıyım. Çünkü ne silahım, ne de gücüm var, kendimi sana karşı savunamıyorum!"

Falcon'un kalbi, bu sözler üstüne yumuşadı. Ama kıza istediği gibi bir ders verememiş olduğu için de kendinden tiksindi. Neredeyse aşağı görerek "Dövülmeyecek kadar narin, becerile-

meyecek kadar kırılgansın. Kendimi çok fazla tutmak zorunda kalıyorum," dedi. Kapıyı çarpıp odadan çıktı. Jasmine rahatlamıştı ama, hem Falcon'un kendisini aşağı görmesine bozulmuş, hem de son sözü yine onun söylemesine çok kızmıştı.

Bölüm 12

Kral John Ülkeyi Londra'dan yönetecekti. Saray halkı da burada oturacaktı. İnsanlar İngiltere'nin her köşesinden Londra'ya toplanıyordu. Jasmine de yolculuk hazırlıklarına gömülmüştü. Babasının rızası, Falcon'un da istemeye istemeye izin vermesiyle yola çıkacaktı. Kralın yeğenine yakışan, şaşalı, yeni bir gardıroba ihtiyacı olacaktı. Estelle Jasmine'e eşlik edeceği için, elbette ona da yeni giysiler yapılıyordu. Yaşlı kadın asla kabul etmese de, giysiler ona neşe kaynağı olmuştu. Estelle ayrıca çok miktarda iksir ve macun hazırlıyordu. İlaçlar karıştırıyor, beraberinde Londra'ya götürmek için kökler, tokumlar, çiçekler, yapraklar ve ağaç kabukları topluyordu.

Jasmine, sandıklara koyduğu giysilerin arasına yerleştirmek için gül yaprağı, lavanta ve karanfil almaya çalışma odasına gelmişti. Falcon'un vurduğu yerler hâlâ acıyordu, elinin izini çıplak teninde hissedebiliyordu. Anneannesi "Yarın haziranın 21'i, yani yaz gün dönümü," dedi. "Stonehenge'e gitmeliyiz. Her yıl tek başıma giderdim, ama bu yıl hayat veren sihirli gücü sana bırakacağım. Yaz güneşinin ilk ışınları Stonehenge'in büyük kemeri içinden geçerek üstüne düştüğünde, tam bir yıl boyunca evrenin yüce ak ışığı tarafından korunacaksın."

Falcon, çalışma odasının penceresi yanından geçerken, Jasmine'in gümüş çıngırakların sesini andıran kahkahasını duymuştu. Sonra "Atla gidersek, kesinlikle takip ediliriz. Avon kıyısındaki ufak tekneyle gidelim mi? Yolda da hasır otu ve su zambağı toplarız. Kimse Stonehenge'e gittiğimizden şüphelenmez," dedi.

Falcon o anda, Jasmine ve Estelle'den önce yola çıkıp, Stonehenge'e onlardan önce varmaya karar verdi. Jasmine'in, bayram için canlı bir yaratık kurban etmeyeceğini umdu. Bu âdet onun tabiatına aykırıydı, çok tatsız buluyordu.

Falcon de Burgh, atını Stonehenge'den en az iki kilometre uzakta bir ağaçlığa bağladığında hava hâlâ karanlıktı. Uzun bacaklarıyla iri adımlar atarak, kadim Druid anıtına günün ilk ışıklarından önce ulaştı. İçinden gelen ani bir hisle, girintili çıkıntılı bir kayaya tırmanarak, yassı taştan kemerin üstüne çıkıp yattı. İki kadını gördüğünde, güneş ufuktan yeni yükseliyordu. Yüksek gözlem noktası sayesinde, nehirden anıta kadar gelişlerini izledi.

Estelle, önü doğanın dört öğesini – insan, hayvan, bitki ve mineral –, arkası da dört elementi – toprak, hava, su, ateş – temsil eden simgelerle süslenmiş tuhaf bir giysi giymişti.

Jasmine de, üstü günebakan işlemeleriyle kaplı, bol bir cüppe giyiyordu. Gün batımı göz kamaştırıcıydı. Her yer, altın ışıklarla yıkanıyordu. Falcon, Dame Winwood'un Jasmine'i kesin ve önceden belirlenmiş bir noktaya yerleştirmesini izledi. Sonra, Estelle Jasmine'in cübbesini üstünden sıyırınca çok şaşırdı.

Jasmine çıplak ve hareketsiz duruyor, ilahi gücü bekliyordu. Falcon kendinden geçmişti. Hayatında gördüğü en güzel görüntüydü bu. Bakışları, Jasmine'in kasıklarının karnıyla birleştiği yere dikildi. Pübik kemiğinin hemen üstünde, Venüs tepeciğini kaplayan kıvırcık tüylerin iki yanında, birbirinin eşi birer ben bulunuyordu. Bu simetrik benlerin, hipnotize edici bir etkisi vardı. Falcon ne zaman Jasmine'in vücudunun geri kalanına bakmaya çalışsa, gözlerinin en mahrem üçgene geri inmesine engel olamıyordu. Böyle benlere "cadı işareti" dendiğini biliyordu. Jasmine'de bunlardan bir değil, iki tane birden vardı.

Aniden, güneş ışıkları Druid taşlarının kemeri içinden geçti. Jasmine, dünya dışı, ruhani bir ışıkla yıkandı. Kalçalarına kadar gelen saçları, alev alev yanan saf sıvı altına benziyordu.

Estelle'in sesinin, bir dua tekrarladığını duydu.

"İçin güçle dolsun – altın fırsat – parlak bir vaat. Güneş dün-

yadaki hayatı sağlayan en önemli öğedir. Büyütür, başarı ve hüner getirir, mutluluk ve neşe verir."

Falcon, Jasmine'in, etrafındaki havayı bile parlatan ışık dolu bir özle dolduğunu gördü. Güneş ışığı onu öylesine çevrelemişti ki, ışıkla Jasmine'in kendi aurası birleşmişti. Sonra güneş gökyüzünde yükseldi. Estelle hemen Jasmine'i çekti, taşın koca gölgesi üstüne düşmeden onu yine günebakanlı cübbeye sarmaladı.

Falcon, kadınlar gittikten sonra uzun süre yassı taşın üstünde yattı. Jasmine tüm kadınlardan farklıydı. Özel, saf, melek gibi, mükemmeldi. Her gece rüyalarında onu görüyor, gündüzleri hayalini kuruyordu. Beyninde ve vücudunda sayısız his uyandırıyordu. Bacaklarının arasında bir çiçek goncası vardı. Onunla sevişmek, nilüferin son katmanına ulaşıp kıymetli yeşimi bulmak gibi olacaktı. Onu beklemek, dayanılmaz bir gerilimdi. Son günlerde, fiziksel yönden uyarılmış olarak geziyordu daima. Bir koku, bir ses, bir düşünce; ne olursa olsun, az da olsa Jasmine'i anımsatan her şey, kanını damarlarında arzuyla tutuşturuyordu. Yatağı gözüne hiç bu kadar boş görünmemişti, ama yatak örtülerini teninde hissetmek bile afrodizyak etkisi yapıyordu. Jasmine'le sevişmenin sihirli olacağını, gücün son noktası olacağını bir şekilde biliyordu.

* * *

Yılın en uzun günüydü. Akşam yemeğinden sonra, Falcon Jasmine'e birlikte bahçede dolaşmayı teklif etti. Jasmine elbette Londra'ya gitmeden önce Falcon'un onunla baş başa kalmakta ısrar edeceğini biliyordu. Erkekliğini korumak için, kendisini, görüşmeyecekleri uzun süre boyunca davranışlarını düzenleyecek kurallar koymak zorunda hissedeceğini tahmin etmişti. Jasmine kendine hakim olmaya kararlıydı. Önerilerini makul karşılayacaktı. Cevap verirken ağzından bal damlayacaktı. Ayrıldıklarına içten bir şekilde üzülüyormuş gibi görünmeye çalışacaktı. Tabii Londra'ya varır varmaz, canının istediğini yapacaktı.

Salisbury bahçelerinde alacakaranlık uzun sürdü. Ağaçların altındaki gölgeler koyulaştı. Kırlangıçlar, gece olmadan önce son böcekleri yakalamak için dalışlar yaptı. Gece açan çiçeklerin kokusu, çimenliğin sınırlarını belirleyen çalılıklardan yükselerek, genç çiftin burnuna kadar geldi. Jasmine'in yakınlığı, her zamanki gibi, Falcon'u fiziksel olarak etkiliyordu. Onu oracığa, serin çimenlere yatırma dürtüsünü zor bastırdı.

Yolun ortasında durup, birbirlerine baktılar. Falcon'un sözlüsüne söylemek istediği milyonlarca şey, mırıldanmak istediği binlerce aşk sözcüğü, dudaklarından kapmak istediği yüzlerce öpücük, vücudunda dokunmak istediği düzinelerce nokta vardı. Ama sonunda "Saray, çok maddeci bir yerdir, Jasmine," demekle yetindi. "Kötülüğünün seni lekelemesine izin verme. Hiç erkek tanımamış olman beni memnun ediyor." Uzanıp, bir tutam saçını baş ve işaret parmakları arasına aldı. Saçın ipek gibi dokusu, titremesine neden oldu. Genç kızın yüzünü avuçları arasına alıp, dudaklarını onun pembe, yumuşak dudaklarına değdirmek için başını eğdi.

Jasmine kasılıp, Falcon'a direnme itkisini bastırmaya çalıştı. Falcon'un ısrarcı ağzı kendisininki üstünde bir dakika boyunca gezindikten sonra, genç şövalyeye sokulmayı becerdi. O geceden sonra keyfini süreceği uzun özgürlük devresini düşününce, Falcon'a karşı biraz yumuşamanın zararı olmayacağını düşünüyordu.

Falcon dudaklarını Jasmine'in dudaklarından çekti, ama sözlüsünü göğsüne bastırmaya devam etti. Yara izi dolu baş parmakları, yanaklarının nefis eğrisi üstünde gezindi. Büyüleyici güzellikteki bahçe, çifti hoş kokulu bir cennet gibi sarıyordu. "Ah, Jasmine," diye soludu Falcon, "Bu gece burada açan tüm çiçeklerden daha güzelsin. Seni gören herkes koparmak ister. Ama bu kadar güzel bir çiçeğe benimkinden başka el uzanırsa, umarım o eli dikenlerinle paramparça edersin." Genç kızın ellerini avuçlarına alıp, incecik bileklerine birer öpücük kondurdu. Sonra kollarını etrafına dolayıp aralarında hapsetti.

Jasmine, giysisinin kumaşına rağmen Falcon'un ellerinin sıcaklığını sırtında hissediyordu. Kısa bir an için, karı–koca olarak aynı yatakta yattıkları zaman olacağı gibi, ellerinin sırtına, çıplak tenine değdiğini sandı. Genç adamın dili yumuşak ağzını işgal ettiğinde, tiksintiden mi, yoksa cevap verme ihtiyacından mı bilinmez, titredi. İçinde bulunduğu tehlikenin acı bir şekilde farkındaydı. Kendisine verdiği fiziksel tepkinin altında eziliyordu, birazdan gerçekten de Falcon'un altında kalabilirdi. Alçak sesle, nefes nefese "Yapma, Falcon, yapma," dedi. Yakınlığı Jasmine'i boğuyordu, nefes alamıyordu. Sıkı sıkı dayanmış olduğu sert, kaslı göğüsten uzaklaşmak için çırpındı. "Bırak beni!" Titreyerek, Falcon'un geniş omuzlarını olanca gücüyle itti.

Falcon birden bir kolunu Jasmine'in dizleri arkasına koyarak onu kaldırdı, kucağına aldı. Jasmine çok telaşlanmıştı. "Beni nereye götürüyorsun?" diye bağırdı.

Falcon, yüzünü kızın saçlarına gömüp, boğuk gelen bir sesle "Seni yatağıma taşıyorum, şekerim," dedi. "Artık sabredemiyorum."

"Falcon, bahçede geçirdiğimiz bu güzel son gecemizi lütfen bozma. Seni hafızamda yaşatmak istiyorum. Vücudumu, çabuk kabaran şehvetini dindirmek için zorlayarak anılarımı bozmanı istemiyorum," dedi Jasmine artan bir telaşla.

Falcon isteksizce, Jasmine'in dizlerinin altındaki kolunu çekti, ayaklarını tekrar çimenlere basmasına izin verdi. Jasmine çekilmeye çalışırken, elbisesinin üst kısmının Falcon'un yeleğindeki bir kopçaya takılıp yırtıldığını, göğüslerinden birinin dışarı fırladığını fark ederek, utançtan yerin dibine geçti. Falcon inledi. Dudakları derhal bu yumuşak kürenin çekici kıvrımına uzandı."

Jasmine, zorlukla "Yaptığın çok ayıp, efendim," diyebildi. "İyi geceler dileyip ayrılmak zorundayım."

Güçlü bir el, gitmesini engelledi. Falcon'a hâlâ yakın duruyordu. "Çok ayıp şeyler yapmak seni heyecanlandırmıyor mu?" diye takıldı genç şövalye.

"Hayır! Artık gitmem lazım!" diye ısrar etti Jasmine "Çünkü ellerine hakim olamayacağın çok belli."

"Sana artık dokunmayacağıma söz verirsem, yanımda biraz daha kalır mısın?"

"Neden?" diye sordu Jasmine. Falcon'a güvenemiyordu.

Falcon, sözlüsünü bahçedeki gözlerden uzak bir girintide duran banka çekerken "Sana sadece bakmaktan, seni izlemekten bile zevk alıyorum," dedi.

Jasmine, gergin bir şekilde güldü. "Eminim yakında bıkar, beni izlerken sıkılmaya başlarsın," dedi.

Falcon banka oturdu, Jasmine'i de çekerek yanına oturttu. Ellerini daha mahrem yerlere atmamak için, Jasmine'in ellerini tutarak meşgul etti. "Seni bütün gece izleyebilirim. Uyumanı izlemek istiyorum.... Yıkanmanı izlemek istiyorum... Dans edişini izlemek istiyorum... Giyinmeni izlemek istiyorum ki, seni soyabileyim, sen de tekrar giyinmek zorunda kalasın."

Jasmine "Bana böyle sözler etme, hiç yakışık almıyor," diye çıkıştı sertçe.

"Jasmine, seninle bir sürü yakışıksız şey yapmak istiyorum... senin de bana yakışıksız şeyler yapmanı istiyorum. Bizden önce bu bahçenin bu köşesinde oturmuş olan sevgilileri bir düşün," diye mırıldandı Falcon.

Jasmine "Biz sevgili değiliz ki!" dedi.

Falcon, ısrarla "Olabiliriz, canımın içi. Kendini bana teslim et, Jassy," diye fısıldadı.

Jasmine, Falcon'un şiddetli isteğinden kaçmak için, şakaya vurmaya çalıştı. "Ah efendim, bir yıl hemen geçiverir. Sonra beni sürükleye sürükleye Mountain Ash'e götüreceksiniz, orada zaten size teslim olacağım."

"Bir yıl mı?" Falcon'un alnına fırtına bulutları toplandı. Sesi yine kırbaç gibiydi. "Üç ay, küçük hanım. Bu süre zarfında cehennemi boylamadıysam, üç ay sonra benimle evleneceksin. Sakın başka türlü olacağını sanma!"

Jasmine, Falcon'un azametle dönüp uzaklaşmasını izledi. Pelerini topuklarında dalgalanıyordu. Her zamanki gibi üftimatomunu verip, Jasmine'e tartışma şansı tanımadan çekip gitmişti.

Dosdoğru babasının huzura çıkıp, Jasmine'in nedimecilik oynamasına sadece sonbahara kadar izin vereceğini, ondan sonra evleneceklerini belirtti. Son olarak Dame Winwood'u bulup, Jasmine'in sağlığı ve güvenliği hakkında bir dizi yasak ve kural sıraladı. Bu yasak ve kurallar o kadar çoktu ki, yaşlı kadının neredeyse başı döndü.

Salisbury'li William, kızına Londra'ya kadar eşlik etti. Kral John ve çocuk–gelini Angoulême'li Isabella şehre varmış, Westminster Sarayı'na yerleşmişti. Jasmine önce sarayın büyüklüğü karşısında hayrete düşmüştü, ama Dame Estelle'in durumu sakin karşıladığını görünce onu taklit etmeye çalışmıştı. Kendisi bu kadar çekindiyse, küçük Isabella'nın ne halde olduğunu düşünmüştü.

Jasmine kraliçenin yatak odasındaki işleri gören hanımlardan biri olmak üzere seçildiği, Estelle'in konumunun ne olacağına ise henüz karar verilmediği için, anneanne ile toruna farklı katlarda odalar verilmişti.

William, John'u yakalayıp tartışmak üzere yanlarından ayrıldı. Bu esnada Estelle sandıkları ve yükleri boşaltmakla, Jasmine de Feather ile Quill'i yeni evlerine alıştırmakla uğraştı. Isabella'nın Angoulême'den getirdiği iki hizmetkarla tanıştı ve zavallı tıfıl yaratıklara acıdı. İkisi de çocuk denecek yaştaydı. Sıla hasretiyle ağlamaktan yüzleri şişmişti. Isabella'ya Westminster Sarayı'nda dinden giyime kadar öneriler verecek birkaç anaç kadın atanmıştı, fakat dedikodulara göre küçük kraliçe onlara bir göz attıktan sonra, yarasa sürüsüne benzediklerini söyleyerek huzurundan yollamıştı.

Jasmine bu kadar küçük bir kızın etrafının, refakatçilerle çevrili olmamasına çok şaşırmıştı. Evli olduğu ancak hâlâ gerdeğe girecek kadar büyük olmadığı için, durumu özellikle nazikti. Daha tanışmadan, küçük kızı koruma ihtiyacıyla dolup taşmıştı.

Isabella'nın, Kral John'un şık ve lüks dairesiyle bitişik, büyük odalardan oluşan, kendine ait bir dairesi vardı. Jasmine, Kral John hakkında Westminster Sarayı koridorlarında at koşturan de-

dikodulara kulaklarını tıkamaya çalıştı. Sarayın bir dedikodu batağı olduğu hakkında uyarılmıştı. Duyduğu her dehşet verici söze omuz silkiyordu. Jasmine çok ciddi bir şok yaşamak üzereydi.

Görevine başladığı ilk gün, şafak vakti kalktı. Banyo yaparken, neşeyle şarkı söyledi. Estelle'in yardımıyla, beyaz ipekten bir iç elbisenin üstüne, pembe ve altın iplikle işlenmiş bir tunik geçirdi. Kraliçenin geç saatlere kadar uyumayı sevdiği, saat 10'dan önce uyandırılmaması gerektiği konusunda sıkı sıkı tembihlenmişti. Saat tam 10 olduğunda, Jasmine bir hizmetçiden kraliçenin kahvaltı tepsisini aldı, yavaşça kapıyı çaldıktan sonra odaya girdi. Tepsiyi bir sehpaya bırakıp, yüksek pencerelerdeki ağır perdeleri açtı. İçeri dolan ışık, Jasmine'in gördüğü en dağınık odayı aydınlattı. Giysiler her yere saçılmıştı. Yatak alt–üst olmuş, karmakarışıktı. Bu dağınıklıktan ufak, esmer bir baş çıkarak "Sen de kimsin?" diye sordu ters ters.

Jasmine, çocuk–kadının canlı güzelliğine baktı. Gözleri kocaman, kapkara, uzun kirpiklerle çevrelenmişti. Siyah, gür, ipek yumuşak görünen, karmakarışık olmuş saçları vardı. Dolgun dudakları çilek kadar kırmızıydı.

Jasmine, küçük kıza zarifçe reverans yaptı. "Adım Jasmine, Kraliçe Isabella. Kral John'un kardeşi Salisbury'li William'ın kızıyım."

Küçük kız ellerini çırptı "Güzel! Çevremde kraliyet kanından insanların bulunmasını seviyorum." Doğruldu, kedi gibi gerindi. Çıplaklığına aldırmadan, yatak örtülerini üstünden attı. Parmaklarını yalayarak ıslattı, bacaklarının arasına sokup hızla hareket ettirmeye başladı.

Jasmine kızın kendini tatmin etmesi karşısında dehşete düşmüştü. İngiltere Kraliçesi'yle değil de, yaramaz bir çocukla uğraşırmışçasına "Kraliçe Isabella, öyle yapmayın!" diye bağırdı.

Isabella'nın eli, şaşkınlıkla yavaşladı. Öfkelenmekle gülmek arasında kalmıştı. Sonunda, baştan çıkarıcı bir kahkaha patlattı. "Neden yapmayayım? Nefis bir his! Her sabah yapıyorum," dedi. "Aha, İngiliz kızlarının buz kalıbı gibi soğuk olduğunu söylerlerdi, doğruymuş demek." Kendini tekrar okşayarak, "Böyle yapmıyor musun, İngiliz?" diye sordu.

Jasmine "Hayır!" dedi içini çekerek.

Kız yine güldü. "Neden?"

Jasmine'in yüzü utançtan kıpkırmızı olmuştu. Küçük kraliçeye, bekaret zarını zedeleyebileceğini; olgunlaşıp kadın olduğunda ve kralla gerdeğe girdiğinde kanama olmazsa, kralın, onun bakire olmayacağını düşüneceğini nasıl anlatabilirdi? Sonunda, Isabella'nın kara, alaylı bakışları altında "Çünkü çok kötü bir şey!" deyip işin içinden çıktı.

Isabella, gülmekten iki büklüm olmuştu. Nefes nefese kalmış, yatakta yuvarlanıyordu. "Bayılırım kötü şeylere. John da bu yüzden bana doyamıyor ya!"

Jasmine beynini durdurdu. Zihnine bir perde çekip, tutuk hareketlerle tepsiyi aldı, dağınık yatağın üstüne koydu. Derin bir reverans yapıp, odadan çıktı. Hızlı hızlı yürüyor, nereye gittiğine aldırmıyordu. Sadece, dışarı çıkıp temiz hava alması gerektiğini biliyordu.

Avluda, kale hayatının keşmekeşinin ortasında, yavaş yavaş nerede olduğunun farkına vardı. Avlu çok canlı bir yerdi. Etraf tüccarlarla, hizmetkarlarla, kilise mensuplarıyla, muhafızlarla, köpeklerle, atlarla, arabalar ve vagonlarla kaynıyordu. Daha kuytu, kafasını toplayabileceği bir yer bulana kadar yürümeye devam etti. Elma ve ayva ağaçlarıyla dolu bir bahçeye geldi. Yanaklarına hücum eden kan çekildi, elma koparmak için uzandı. Aniden, elmaya onunkinden önce ulaşmış bir elin farkına vardı. Bu el, meyveyi çabucak koparıp ona uzattı.

Jasmine "Ah!" dedi şaşkınlıkla.

Kibar genç, "Sizi ürkütmek istememiştim, hanımefendi," dedi. "Siz Salisbury'li Jasmine'siniz. Babanız William'ı tanıyorum. Müsaadenizle kendimi takdim edeyim. Ben Will Marshall." Hafif, mütevazı bir gülümsemeyle "Benim babam da, sizinki gibi önemli bir kimsedir," diye ekledi.

Jasmine, alçak sesle "Ben de yeni kraliçenin nedimesiyim," dedi.

Will "Zavallı leydim," diye mırıldandı. "Ben de Kral

John'un eşlikçilerinden biriyim. Onun prens olduğu, benim de küçük bir çocuk olduğum günlerden beri ona hizmet ettim. Ben de sık sık bu bahçeye sığınırım." Gözleri karşılaştı. İkisi de, hizmet ettikleri kişinin itibarlarının zedelediğini biliyordu. Jasmine'in gence sormak istediği pek çok soru vardı, ama elbette görgü kuralları icabı soramıyordu. Will kızı şahit olacağı yozluklara karşı uyarmak istiyordu, ama üstü kapalı bile olsa bu bahsi açarak kulaklarını kirletmeye dili varmıyordu. Sonunda teselli etmek için eline dokundu, birbirlerine gülümseyip ayrıldılar.

Babası Londra'dan gitmeden önce Jasmine'in yanına geldi. Ülke şimdiden altüst olmuştu, William da çok endişeliydi. Fakat kadınlarla vedalaşırken kaygısız görünmeye çalışıyordu.

Dame Winwood, bu tavırlara kanmayacak kadar açıkgözdü. Kısa sürede, William'a endişelerini anlattırmayı başardı. "Fransa Kralı, ülkenin tamamı üstünde güç sahibi olmak istiyor. Doğal olarak Normandiya, Anjou ve Poitou baronlarının John'a duyduğu husumetten sonuna kadar yararlanıyor."

"John'un kral olmasını isteyen baronlar ona husumet mi duyuyor?" diye soru Estelle.

William başıyla onayladı. "Kral Louis, Kral John'u Fransa dükleri ve kontlarından oluşan bir feodal meclise katılmaya çağırmış. John elbette reddetmiş. Şimdi, savaş için İngiltere'nin kuzeyindeki baronları toplamaya gidiyorum."

Jasmine "De Burgh da seninle kuzeye gidiyor mu?" diye sordu.

"Tanrı'ya şükürler olsun ki, evet. Adamlarımı çok iyi yönetiyor, onun gibisini daha önce görmemiştim."

"John geliyor mu?" diye sordu Estelle.

"Hayır," dedi William. "Paraya ihtiyacı varmış, bulmakla uğraşacak." Tadı kaçmıştı. "Tanıdığım en iyi tefeci. Tanrı hepimizin yardımcısı olsun," diye mırıldandı.

Westminster Sarayı'nın devasa yemek salonu hem sıcak, hem de fazlasıyla kalabalıktı. Estelle ile Jasmine yemek yiyenlere katılarak, yeni kralı ilk kez kendi gözleriyle görmüşlerdi. Amcasının görünüşü Jasmine'i şaşırtmıştı. Babası iri yarı, sarışın, dobra bir adamdı. Kızıl saçlı, kendi gibi iri yarı olan müteveffa ağabeyi Richard'a benzerdi. John orta boydan kısaydı, son derece esmerdi. O kadar yakışıklıydı ki, yüzü neredeyse kadınca bir güzellikteydi. Fakat haddinden fazla kibirliydi. Abartılı hareketlerle, şişine şişine gezinip poz veriyordu. Yemek için parlak renkli, gayet göz alıcı giysiler giymiş, pek çok mücevher takmıştı. Başında tacı bile vardı.

Yüksek sesle konuşuyordu. Deli gibi gülüyordu. Konuşması ise son derece küfürlüydü.

Etrafına, ettiği her küfürde gülen dalkavuklar toplamıştı. Hizmetkarlara gücüyle sataşıyor, rahatsız olmalarından zevk alıyordu. Isabella yanına oturmuş, kralın her yaptığını taklit oluyordu. Kızın da kurumlu, kendini beğenmiş, büyümüş de küçülmüş, küçük yaşta kendine aşık olmuş ve bu aşktan asla vazgeçmeyecek bir *enfant terrible* olduğu her halinden belliydi. Uzun bir zincirin ucuna takılı bir ayna taşıyor, her fırsatta ona bakıyordu.

Yemek yiyenlerin arasında sürekli gösteri yapmakta olan düzinelerce ozan, jonglör, akrobat ve dansçı kızdan anlaşıldığı kadarıyla, kralla kraliçenin tek düşündüğü eğlenceydi. Kral John ve Kraliçe Isabella'nın saray meclisinde, günün modası terbiyesizlik ve kabalıktı.

Aniden, Kral John ayağa kalkıp kadehini kaldırdı. "Babam, annemi hapsettikten sonra ona bu sözlerle kadeh kaldırırdı: 'Çiçek hastalığı, kasık ağrısı, bit, Tanrı şahidimdir ki hepsini yaşadım. Ama cehennemin bu tarafında, o balık kokusunu çıkaran sabun bulamadım.' Beyler... kraliçeniz!"

Jasmine ve Estelle, bakışarak tiksindiklerini belli ettiler. Estelle, kralı kastederek "Üstünde bir nebze de olsa etki kurmamı sağlayacak bir zayıflığını bulup, yararlanmalıyım," dedi "Emrine tabi olmayı istemeyeceğimiz çok belli. Unutma Jasmine, cadılığın temel kurallarından biri, iki kişi arasındaki herhangi bir

etkileşimde taraflardan birinin baskın olması, diğerinin boyun eğmesidir. Aradaki fark, korkudur!"

O akşamki yemekte, Londra'nın tüm büyük loncalarının başları ağırlanmaktaydı. Ama yemeğin yarısına gelindiğinde, John'un misafirperverliğinin arkasındaki sebep ortaya çıktı. Loncaların, kraliyet hazinesine yüklü miktarda bağışta bulunmasını bekliyordu. Önerilen meblağ, misafirler arasında sessiz bir infial yarattı. Hatta bir tanesi, hediye ve bağışla apaçık rüşvetin farklı şeyler olduğu görüşünü dile getirecek kadar ileri gitti.

Çabuk sinirlenen ve öfkesi daima burnunun ucunda olan Kral John, meşhur Plantagenet hiddetini göstermekte tereddüt etmedi. Öfkesi kısa sürede gazaba dönüşüp, hemen ardından da şiddet şeklini aldı. Gösterisi, jonglörleri ve akrobatları sönük bıraktı. Yüzü kızardı, bas bas bağırmaya ve el kol hareketleri yapmaya başladı, delice tehditlerde bulundu, sonra yere düşüp hasırları ısırmaya koyuldu. En yakın adamları etrafına toplandı, fakat çok yaklaşmadılar. Kral John'un öfke nöbetlerini görmüş olanlar, ellerinden, bitmesini beklemekten başka bir şey gelmeyeceğini biliyordu.

Estelle Jasmine'in bileğini tutarak "Tanrım, Plantagenet öfkesi nöbet geçirtiyor," dedi. "Bir çeşit saradan mustarip, ama farkında bile değil." Tatminle gülümsedi. "İşte John'un zayıf yönü, gümüş tepsiyle önüme geldi."

Jasmine, bitki bilimi kitaplarından okurmuşçasına "Damıtılıp şaraba karıştırılan inciçiçeği suyu iyi gelecektir," dedi.

"Aynen öyle," dedi Estelle. "Koş, ilaç çantamdan alıp getir. Ama üstünde kullandığımız sihirli iksirin ne olduğunu kimseye söyleme."

Dame Winwood, daire olmuş duran hizmetkarları dirsekleyerek kendine yol açtı. Son derece otoriter bir tavırla hareket ediyordu. Büyük bir kendine güvenle, masadan gümüş bir kaşık aldı, kralın yanında diz çöktü ve kaşığın sapını dişleri arasına yanlamasına sıkıştırdı. Etraftaki kalabalık, John kriz geçirirken ona dokunmaya cesaret edebilen Estelle'i hayretle izliyordu. Fısıldaşarak, geldiğini işittikleri, büyük büyü gücüne sahip şu cadının Estelle olduğunu konuşmaya başladılar.

Jasmine döndüğünde, damıtılmış inciçiçeği suyunu John'un şarap kadehine boşalttı, Estelle'e verdi. John sadece bir yudum içtikten sonra, Jasmine kralın topuklarının artık zemini dövmediğini, ikinci yudumdan sonra ise renginin korkutucu bir mordan koyu pembeye döndüğünü gördü. Aniden, John hiçbir şey olmamışçasına ayağa kalktı. Londra loncalarına mensup adamlar, kendilerinden istenen vergiyi vermeyi derhal kabul etti. Hizmetkarlar, masaları temizlemeye koşturdu.

Estelle John'la konuşmamış olmasına rağmen, bakışlarını yakaladı ve tam bir dakika boyunca gözlerini onunkilere kilitledi. John'un zihninin küçük bir kısmı artık büyüsünün etkisi altında, hipnotize olmuş gibiydi. John gece yatağına çekilmeden önce, Estelle'i dairesine çağırttı. Baş başa kaldıklarında "Kardeşim William bana sizden söz etti, Dame Winwood," dedi. "Benim yeni kral olacağımı nasıl öngördüğünü söyledi. Sizde hem görü gücü, hem de onu tamamlayan bilgi ve kuvvet var."

Estelle içinden William'a teşekkür etti ve krala hizmetlerini sundu. John'un en sevdiği konu, yani John'un kendisi üstünde uzun süre durdu. 1000 ömür sürmüş ve insanlığın bütün çağlarını yaşamışçasına kurnazlıkla, John'un dikkatini toplu tutmayı başardı. Lafı dolaştırmadan "Sırrınızı biliyorum," dedi. Bu söz, çocukluğundan beri işlediği tüm günahlara gönderme yapıyordu. Bu iki sözcükle, kralın kara ruhunun derinliklerini açığa çıkarmış, bunu da öyle sarsılmaz bir güvenle yapmıştı ki, John'un nutku tutulmuştu. Adamı karşısında hiçten de aza indiren Estelle, egosunu yeniden kurmaya başladı: "Sizden önceki pek çok büyük lider, örneğin Büyük İskender, Jül Sezar ve Şarlman da bu rahatsızlıktan mustaripti."

John şimdi büyük bir dikkatle Estelle'i dinliyordu. Zokayı iyice yutmuştu, artık yaşlı kadının tek yapması gereken, kendisini vazgeçilmez kılmaktı. "Nöbetleriniz sizi sıradan insanlardan ayırıyor. Eşsiz kılıyor. Ancak, bu kraliyet hastalığında daima ölüm

tehlikesi mevcuttur. Dolayısıyla suyun ve onun nasıl kullanılacağını bilen birinin daima yanınızda bulunması gerekmektedir."

"Dame Winwood, sizde alelade olamayacak kadar büyük bir bilgelik var. Size, gece ve gündüzün her saati bana erişebilme yetkisi veriyorum. Elbette, yolculuğa çıktığımda da maiyetime katılacaksınız."

Estelle, kralı, onsuz yapamayacağına ikna edebildiği için memnun oldu.

Bölüm 13

Jasmine, kraliçeyi sabahları kendisi uyandırmamaya gayret ediyordu. Odasına, tuvaletine yardım etmeye, giyimiyle uğraşmaya ve süslü giysilerini tertipli bir şekilde kaldırmaya giriyordu.

Küçük kraliçenin tiz bağırışını duyunca, giysi odasından çıktı ve tekrar büyük bir şok yaşadı. Görünüşe göre John, kraliçenin yatak odasına ziyarete gelmişti. Kapıdan girdiği anda, Isabella ciyaklayarak üstüne atladı. Bacaklarını sırtına sardı. John da, ikisi de nefessiz kalana kadar, gülerek odada koşturdu. Birlikte koca yatağın üstüne düştüler. Jasmine, Isabella'nın uzanp, John'un bacakları arasındaki şişliği ovaladığını görerek kaskatı kesildi. Isabella "Mmm, o büyük, sert silahı bana karşı mı kullanacaksınız, Kral Hazretleri?" diye cilve yaptı.

John küçük kızı üstüne çekerken, yüzü şehvetten gerilmişti. "Gel de işimi ağzınla gör, Bella."

Jasmine derhal, sessizce odadan çıktı. O aceleyle az kalsın kralın özel dairesinden çıkmakta olan genç Will Marshal'a çarpıyordu.

"İyi misiniz, Leydi Jasmine?" diye sordu endişeyle.

"Evet, şey, hayır... Ben... ah Will, karı–koca hayatı yaşadıklarından hiç haberim yoktu!"

Will alçak sesle "Kral 32, kraliçe ise sadece 14 yaşında olduğundan şaşırıyorsunuz," dedi. Ama aslında, yaşlarının hiçbir önemi yok. İkisi de tam birer seks düşkünü. Bir elmanın iki iğrenç yarısı gibiler." Jasmine'i kraliyet dairelerinden uzaklaştırdı. "Gelin, ayva ağaçları altında yürüyelim. O bahçede pek kötülük yok."

"Will, 'ağızla iş görmek' ne demek?" diye sordu Jasmine çekine çekine.

Will başını iki yana salladı. "Açıklayarak kulaklarınızı kirletmek istemem, hanımefendi. Ama Isabella ile yatmasına seviniyorum. En azından onun ahlakını bozamıyor. Isabella erkekleri memnun etmeyi Havva'dan bile iyi biliyor. John genç kızları, bakireleri sever. Yüzlerindeki korkuyu görmek hoşuna gider. Büzülmeleri ve yürek burkan haykırışları, şehvetini kabartır."

Jasmine, yine hayretler içindeydi. "Bu işleri, sizin gözünüzün önünde mi yapıyor?"

"Evet, öyle yapmaktan özel bir zevk alıyor. Ben gayet iyi bir terbiye aldım. Annemle babam, düzgün ahlaka son derece önem verirdi. Kral, benim rahatsız olmamdan zevk alıyor. Dolaylı bir yoldan, oğlu üstünden de olsa, şanlı İngiltere Mareşali'ne sataşmasının tek yolu bu."

Jasmine "Babanız, nelere maruz kaldığınızı duysa herhalde delirir," dedi.

"Sizinki de. Sakın Kral John ile baş başa kalmayın, leydim."

Jasmine Will'in yanından ayrılırken, düşünceleri Falcon de Burgh ile doluydu. Sarayın ne biçim bir yer olduğunu öğrenince, kanı beynine sıçrayacaktı. Gelip onu bizzat saraydan alacaktı. Tüm saray pisliğe bulaşmıştı. Kötülük, toplu bilinç altında geziniyor, tehdit ediyor, imalarda bulunuyordu. Yer altı akıntıları halinde akıyor, yarattığı titreşimleri koklamak, hatta neredeyse tadını almak mümkün oluyordu. Her şey, dehşetin gölgeli sislerine bürünmüş gibiydi.

O akşam Estelle'in odasına ziyarete gitti. "'Ağızla iş görmek' ne demek?" diye soracak cesareti toplaması biraz zaman aldı.

Estelle uzun uzun Jasmine'in gözlerine baktı. Sonra iç çekti. "Gel otur da, sana bu işleri açıklayayım. Kadınla erkek arasında gerçekleşen cinsel ilişkiden haberin var. İlk kanamanı yaşadığın zaman anlatmıştım. Ama sana, erkeklerin hoşuna giden diğer şeyleri anlatmadım. Ağızla iş görmek, yani oral seks, muhtemelen bir kadının bir erkeğe yapabileceği en erotik şeydir. Erkeklik organını ağzına alır, emerek ve yalayarak onu doyuma ulaştırırsın. Fahişelere has bir numaradır. Çoğu erkek bunu yaptırmak için fahişelere para vermek zorunda kalır, çünkü karılarından istemeye yüzleri tutmaz. Köylüler ve askerler, doğrudan cinsel ilişkiye girmeyi yeğlerler. Böyle oyunlarla soylular uğraşır. Bu çeşitten daha pek çok sapkınlık vardır. İyisi mi sana anlatayım da, kendini korumayı öğren."

Jasmine, Estelle'in erkeklerin cinsel iştahı ve bu iştahı doyurmak için yaptıkları konusunda anlattığı dehşet verici hikayeleri dinlerken, sessizce büzülüp oturdu.

Artık Isabella'nın yatak odası nedimesi olmak istemiyordu. Bu durumu değiştirmeye karar verdi. Estelle'in aklını kullanarak kendini kralın vazgeçilmez bir yardımcısı haline getirdiği gibi, Jasmine de kraliçenin vazgeçemeyeceği, fakat yatak odasının mahremiyetinden çıkmasını sağlayacak biri haline gelmeyi tasarladı. Planını anneannesiyle tartıştı ve zekice öğütlerini dinledi.

"Arkama kralı aldığım için, bu sarayda kendime ufak bir servet edinebilirim. Sanatımı icra edemeyecek kadar yaşlandığım zaman, kalan ömrümü rahatlık ve lüks içinde geçirebilirim. Büyülerime, iksirlerime, muskalarıma ve kehanetlerime karşılık büyük paralar isteyeceğim. Sadece afrodizyak, çocuk düşürtücü ve iktidarsızlık ilacı satsam bile zengin olurum. Üstelik satmam gerekenler de, Winwood Keep'deki köylülere verdiklerimle aynı."

Sözü Jasmine aldı. "Isabella'nın tek düşüncesi kendisi. Onun tarot falına bakmayı ya da kristal küreden geleceğini okumayı gerçek bir iş haline getirebilirim. Bence onu eğlendirecek, el falı ya da astroloji gibi bir yeteneğim daha olmalı."

"Astrolojiyi öğrenmek hem çok zaman ister, hem de çok zor anlaşılır. Ayrıca, duyduğum kadarıyla, kralın prenslik günlerinden beri özel bir astrologu var. Öte yandan el falı, senin gibi algıları açık biri için son derece kolay. Gel, göstereyim."

İki kadın gecenin geç saatlerine kadar oturarak, büyü becerilerini katman katman keskinleştirdi. Bilinmeyenin ve gizemin çekiciliğinin, gizli ilimlere başvurmak için dayanılmaz bir is

tek doğurduğunu içgüdüsel olarak biliyorlardı. Isabella cadılık oyunlarına kolayca kanacaktı. Jasmine onun ilgisini çekip yemi yutturduktan sonra, istediği palavrayı anlatabilirdi. İnsanlar, özellikle kraliçeler, kendileri hakkında konuşulmasından hiç bıkmıyordu.

Estelle'in işi çoktu. Kral John, kıtadan aldığı haberler yüzünden, bir öfke nöbetinden çıkıp bir diğerine giriyordu. Fransa Kralı'nın çağırttığı feodal meclise katılmayı reddettiği için, Louis John'un, feodal kanun uyarınca, toprakları üstündeki hakkını kaybettiğini ilan etmişti. Normandiya'ya, Anjou'ya, Maine'e ve Poitou'ya çoktan girmiş, yönetimi eline almıştı. John'da kanalın karşı kıyısına geçip onunla savaşacak yürek yoktu. Bunun yerine, işi onun yerine yapacak paralı askerler tutabilmek için mali kaynak aramaya başladı.

Kraliyet mahkemesinde, sonucuna kral tarafından karar verilmesi gereken yüzlerce tava birikmişti. Yeni adalet sorumlularına, suçluların büyük kefaletler ödeyerek ceza çekmekten kurtulabileceğini duyurdu. Tüm arazi anlaşmazlıkları, krala kim daha çok para hediye ettiyse onun lehine çözülüyordu. Mirasa konacak tüm kadınların evlenmek için kendisinden izin alması gerektiğine karar verdi ve Avisa'ya yaptığı gibi onları da en yüksek fiyatı verene sattı. Evlenmek istemeyen bir dul olduğunu duyarsa, kadına bir yerlerden bir koca bulup çıkarıyordu. Kadıncağız da kurtulmak için John'a bir sürü para ödüyordu. Şehirlerin bile rüşvet vermesi bekleniyordu. Sonunda, adilikte yeni bir çığır açarak, tüm Yahudilerin tutuklanıp hapse atılmasını emretti. Ancak kişi başına 1000 mark gibi korkunç bir para öderlerse salıverileceklerdi.

John, babasının kurmak için bir ömür harcadığı incelikli hukuk sistemini, alay konusu haline getiriyordu. Baronlar çoktan öfkelenmişti. Hatta dedikodulara göre, gizli gizli buluşmaya başlamışlardı. En büyük korkuları doğru çıkmıştı. Kral John yalancı, iki yüzlü ve haindi. Ayrıca edepsiz, despot ve şiddet yanlısıydı.

Jasmine yeni rolünü, kesinlikle eskisinden çok beğenmişti. Kraliçe Isabella her gün tarot falına baktırma fikrini çok tutmuştu. Westminister'da kart olmadığından, Jasmine Isabella'ya özel bir deste yapıyordu. Destede 78 kart vardı. Bunlardan 22'si büyük arkanada, 56'sı ise küçük arkanada bulunuyordu. Jasmine akıllılık ederek, dört kraliçe kartı ile İmparatoriçe kartındaki kadının yüzünü Isabela'nınkine benzetmişti. Baş Rahibe olarak bilinen kartın yüzü ise kendisininkine benziyordu. Isabella'yı güldürmek için dört kralın ve bir de Şeytan kartının yüzünü, John'unkine benzeterek çizip boyamıştı.

Genç kraliçe, Jasmine'in kartları bitirmesini o kadar büyük hevesle bekliyordu ki, Jasmine fırçalarını alıp oturduğu zaman çoğunlukla tepesinde dikilip, genç kızın parlak renkli mistik sembolleri boyamasını izliyordu. Isabella'nın yüzü hep canlıydı, sık sık gülümsemesiyle aydınlanıyordu. Kartlara, kıkırdayarak "Şeytan'ın kartonları" diyordu. Kartların yapılıp bitmesini bekleyecek kadar sabredememişti. Bu yüzden Jasmine, kraliçenin baskısı ve üstü kapalı tehditleri sonucunda, ritüeli yapıp kristal küreye bakmaya istemeyerek razı olmuştu. Gösteri gece yarısı, kraliçenin yatak odasında yapılacaktı. Hizmetçiler 13 tane yeşil mum bulmak için koşturuyordu. Estelle, bir karıştan daha yüksek, üstüne altın kabartmalarla bir aslan ve şaha kalkmış bir tekboynuz işlenmiş gümüş bir kadeh çıkarmıştı ortaya.

Her geçen gün saraya daha çok soylu geliyor, John'dan toprak, unvan ve kale istiyordu. Onlarla beraber hanımları da geliyordu. Bu hanımlar, adı seks düşkününe çıkmış çocuk–kadın Kraliçe Isabella'yı görmek için can atıyordu.

Gece yarısı yaklaşırken, Isabella odasına sadece bir avuç hanımın girmesine izin verdi. Bunlar, kendini beğenmiş kişiliğini övgülerle iyice pohpohlamış ya da ona pahalı mücevherler hediye etmiş olan kimselerdi. Çağırılmamış olan düzinelerce kişi, kraliçenin özel yatak odasında yapılacaklar hakkında kindarca dedikodular yaymaya başladı. Fısıltılar kaçınılmaz biçimde Kral John'un kulaklarına kadar erişti. Geceyarısını yarım saat geçene kadar bekleyecek, sonra Isabella'nın daldığı ahlaksızca zevkleri gözleriyle görmek için kapıyı zorlayacaktı.

Jasmine, merasimli tavırlarla 13 yeşil mumu yaktı ve büyülü çembere süzüldü. Saydam gri cüppesi mumların ışığıyla aydınlanıyor, çıplak vücudunun etrafında parlıyordu. Çoktan transa girmiş olduğu izlenimini yaratan bir zarafet ve rahatlıkla, şarap kadehini yukarı kaldırıp havada tuttu. Büyülü sözleri tekrarlarken, sesi gümüş çıngırak gibi çınlıyordu: "Toprak ve su, hava ve ateş, değnek, sikke ve kılıç! Duyun sözlerimi, dinleyin isteklerimi!"

Herkes sözleri duymak için nefesini tuttuğundan, odaya ürkütücü bir sessizlik çökmüştü. Jasmine yarattığı teatral havanın farkındaydı. Dramatik sessizliği sınırına kadar uzattı. Sonra harikulade kadehteki şaraptan kana kana içti ve parmaklarını kristal kürenin üstünde açtı. Kürenin içinden ışıklar çıkmaya ve dumanlar dönmeye başlayınca, odadakiler hep birlikte iç çekti. Sonra Jasmine, belirli isimler vermekten dikkatle kaçınarak, kurnazca konuşmaya başladı:

"Bu odadaki en güzel kadın, arkasında kırık bir kalp bırakmış. Kalbi kanlı yaşlar döktüğünden, yüzünde üzüntüyle oturan, genç, yakışıklı bir soylu görüyorum." Kilit noktada durakladı. Çok güzel ve çok dokunaklı bir tablo çizmeliydi. "Onurlu bir adam o. Gerçek bir şövalye. Ruhunda, erkeklerde nadir rastlanan bir saflık var. Sevdiği kadını hiç unutmayacak. Onu daima kalbinde yaşatacak. Asla başkasıyla evlenmeyecek, güzelliği tüm diğer kadınlardan üstün olan bu kadına daima sadık kalacak."

Jasmine sustuğunda çöken sessizlikte; bir kadının burnunu, bir başkasının içini çektiği, bir diğerinin hıçkırdığı duyuldu. Kraliçe hariç odadaki herkesin gözleri nemlenmişti. Isabella'nın zihninde Hugh de Lusignan'ın görüntüsü açık seçik belirirken, gözleri heyecanla pırıldadı. De Lusignan, Isabella erişkin olmadan ona dokunmayı hayal bile etmeyerek bekleyen, onurlu bir adamdı. Kader zavallı Hugh'cuğa ne kadar acımasız davranmıştı. Bir kral onu kraliçesi olması için kaçırdıysa, Isabella'nın elinden ne gelirdi?

Kürenin içindeki duman dağıldığında, Jasmine yine konuşmaya başladı. "Bu odadaki en ileri gelen kadın bir kraliçe. Ama

asıl büyüklüğü, kraliçe olmasından kaynaklanmayacak..." Jasmine durakladı. Misafirlerin, uğursuz bir kehanette bulunacağından korkarak iç çektiğini duydu. Cüretle devam etti. "Hayır, en görkemli yıllarını gelecekte, veliahtın anası olduğunda yaşayacak. Bu veliaht büyükbabası gibi Henry adını taşıyacak ve tarihe İngiltere'nin en büyük krallarından biri olarak geçecek. Onun gençlik döneminde, en büyük güç annesinin elinde olacak."

Jasmine, bu gecelik Isabella'nın egosunu yeterince şişirdiğine karar vererek, son olarak daha hafif bir konuya değindi. Dedikodulara göre, kral kuzeye doğru yolculuk etmeyi planlıyordu. Isabella'nın da beraberinde gitmekte ısrar etmesi için, "280 kilometreden uzun bir yolculuk görüyorum. Mutluluk ve macera dolu olacak," dedi. "Ağırlandığı her kale, yeni kraliçeyi eğlendirmek ve yönetmeye geldiği bu yeni ülkenin güzelliklerini göstermek için yarışacak. Onu gören her baron gönlünü kraliçeye kaptıracak. Kristal kararıyor. Dahasını seçemiyorum."

Odanın kapısı patlarcasına açıldı ve yanına iri yapılı iki muhafız almış bulunan Kral John içeri daldı. Odanın ortasındaki aydınlık figür dikkatini çekince, adımları durakladı. Sanki melekmiş de, cennetten gelen saf ışıkla yıkanıyormuş gibi görünüyordu. Açık sarı saçları beline kadar uzanıyor, sanki onlar da parlayan bir sis yayıyordu. Aurası masumiyet doluydu. Esmer, tensel zevklere yatkın karısıyla bu genç kızın arasındaki fark o kadar belirliydi ki, erkekliğinin patlayacak kadar şiştiğini hissetti.

Estelle ondaki şehveti görerek telaşlandı.

Isabella'nın kahkahası odada çınladı. Ellerini uzatarak kocasına koştu, onu ilginin odağına çekti. Hem uğraştıkları işi küçümseyecek, hem de kocasının dinmek bilmez kibrini doyuracak kadar kurnazdı. "Kendi kendimize geleceği görmecilik oynuyorduk."

John, muhafızları bir el hareketiyle yolladı. Yarı çıplak tanrıçayı görünce aniden kuruyan dudaklarını yalayarak odanın ortasına kadar gitti. Mum çemberinin hemen dışında durdu. Jasmine'in

gözlerine bakarak "Benim geleceğimde ne gördün?" diye sordu. Jasmine'e göz koyduğu, bu bakışlardan belli oluyordu. Kızın içinde inanılmaz bir korku doğdu.

Jasmine "Ölüm! Geleceğinde ölüm gördüm!" diye haykırmak istedi, ama Estelle'in ona verdiği terbiye o kadar katıydı ki, gözlerini yere dikerek "Bir oğul... veliaht gördüm," diyebildi. Önünde yarı çıplak dikildiği kralın, aç gözleriyle onu yiyip bitirdiğinin farkındaydı.

John, kızın bekaretine duyduğu iştahtan bitip tükendiğini hissetti. "Daha fazlasını öğrenmek istiyorum," dedi. "Yarın gece odama geleceksin." Bakışlarıyla Isabella'ya meydan okudu. Cesaret edebilirse itiraz etmesini istiyordu. Ama Isabella, John'un, sayısı bini aşan sadakatsizliklerini umursamayacak kadar görüp geçirmişti. Tek önemsediği, kraliçe olmasıydı. Ak cadının öngörüleri doğruysa, kendisi kraldan fazla yaşayacak, oğlu çocuk yaşta tahta çıkacaktı. John'un günleri sayılıydı.

Bölüm 14

Estelle Jasmine'i yatırarak, sakinleşmesi ve rahat uyuması için papatya çayı içirdi. "Yarın akşam John'a senin yerine ben gideceğim. Seni ihtirasından koruyacak sözleri edebilirim belki."

Jasmine'in korkusu pek azalmadı. Sonuçta John kraldı ve itaat beklerdi. Sonunda papatya çayı uykusunu getirdi ve düşünceleri kafasında uçuşmaya başladı. Eğer John onu yalnız yakalamayı başarırsa, neler emredecekti? Isabella ile yaptıkları edepsizliklerle doyurduğu cinsel iştahından haberdardı. Aniden, Falcon'un yanında olmasını diledi. Falcon ona kimsenin dokunmasına izin vermezdi. Tanıdığı erkeklerin vücutça en güçlüsüydü. Kralın emirleri bile ona vız gelirdi. Uyku zihnine galip gelirken, son olarak, anlamsızca "Rüyalarımda Falcon'a gideceğim, o beni korur," diye düşündü.

Falcon de Burgh uzaklarda, kuzeyde, İskoçya sınırına yakındı. Salisbury, Eustace de Vesci'yi kuzeyde savaşan kuvvetlerin yüzbaşılığına getirmişti. Eustace, İskoçya kralının gayrimeşru bir kızı olan Margaret'la evliydi, dolayısıyla Kral John ile İskoçyalı Kızıl Tilki arasında barış anlaşması yapmak çok faydalı olacaktı.

Falcon, Eustace de Vesci'nin sınırdaki kalesinde güzelce yiyip içmiş, ama kendisine önerilen rahat odayı ve akşamın serinliğini ısıtacak tombul genç kızı geri çevirerek dışarıda adamlarıyla gecelemeyi tercih etmişti. Parlak kırmızı ipekten çadırı, yıllanmış bir askeri rahat ettirmeye yeterdi. Ama, kürklerin içinde, altındaki katı topraktan habersiz yatarken, duyuları Jasmine'e duyduğu

dindirilemez bir özlemle doldu. Parmakları yine ona dokunma ihtiyacıyla kaşındı. Göğüs uçlarıyla oynar, sonra avuçlarını enfes, dolgun göğüslerinin ağırlığıyla doldururdu. Elleri aşağı indiğinde kalp şeklindeki kalçasıyla dolar, sonra güzel bacaklarını ayırıp, parmaklarıyla canının istediğini yapardı. Önce işaret ve orta parmaklarının ucunu ağzında... ya da Jasmine'in ağzında ıslatırdı. Sonra Venüs tepeciğinin ön tarafındaki harikulade, kaygan deriye dokunurdu. İtmez, bastırmaz, onun tepkisini beklerdi. Tepki verdiğinde parmaklarını aralığa kaydırır, sadece parmaklarının yumuşak kısımları girecek kadar içeri sokardı. Şimdiden dolduğunu, cinsel organının mermer kadar sertleşip zonkladığını hissedebiliyordu. Diliyle her yerini keşfettiği ağzının tadını alabiliyor, burun delikleri Jasmine'in kadınsı kokusuyla doluyordu. Saçlarının yüzüne süründüğünü hayal edince, gerçekten titrediğini fark etti.

Ondan sonra parmaklarını yavaşça hareket ettirerek daha içeri sokacaktı. İki parmağı içerideyken, diğer eli, dikleşmiş gül goncasıyla oynayacaktı. Hazır olduğunda hemen üstüne atlamayacak, en az 10 dakika daha bekleyecekti. Jasmine yalvarıp onu içinde istediğini söylemeye başladığında, istediğini yapmayacaktı. Oyunlar oynayacaktı. Daha önce hiçbir şeyi istemediği kadar istemesini sağlayacaktı.

Jasmine'in rüyası Kral John ile başladı. Kral, yatağında yatarken, buyurgan ellerini ona uzatıyordu. "Gel de işimi ağzınla gör!" diye emrediyordu. Jasmine dönüp kaçtı. Falcon de Burgh'un kırmızı çadırına ulaşana kadar durmadı. Orada kendini güvende hissediyordu. Hiçbir zarar gelmeyeceğinden emindi. Falcon de Burgh yerde yatıyordu. Eliyle gelmesini işaret etti. Konuşmuyordu. Sözcükler bu büyüyü bozmamalıydı. Jasmine, Falcon'un kürklerin altında çıplak olduğunu biliyordu. Jasmine neler olduğunu, güneşin doğuşu gibi yavaş yavaş idrak etti. Falcon delici gözleriyle ona bakarak, tahrik olduğunu anlamıştı. Biraz alaylıydı, ama aynı zamanda teşvik ediyordu. Yapılacak olan neyse, ona razı olduğunu sessizce belli etti. Jasmine Falcon'un tutkusuna verilen bir adak, kutsal bir kurbandı. Harikulade bekaretini sunuyor, apaçık karşısında bekliyordu. Masumiyetini hayatı boyunca, kendini böyle koyverip diplere dalmak için korumuştu. Kürklerin arasına sokulurken, "Lütfen sarıl bana, aşkım! Ne olur bir daha beni yalnız bırakma!" diye yalvardığını duydu. Sonra, birleşmelerinin saf mutluluğuna kapılarak, Falcon'un onu kendinden geçirmesine müsaade etti.

Kendi hıçkırıklarına uyandı. Doğrulup, titreyerek oturdu. Falcon'un ona yaptırdığı feci şeyleri aklından silmeye çalışıyordu, fakat vücudunun en mahrem yerlerinden gelen haz dolu hisleri görmezden gelemiyordu. Dizlerini göğsüne çekti. Dişlerini sıktı. Asla hafifmeşreplik etmeyeceğine, Falcon'a asla, asla kendisine dokunması için yalvarmayacağına and içti. Ölürdü daha iyi.

Falcon de Burgh, şiddetle irkilerek uyandı. Gece serin olmasına karşın, ter içinde kalmıştı. Onu uyandıran şeye içinden küfretti, zira uyanınca Jasmine'i gördüğü erotik rüyanın inanılmaz büyüsünü bozmuştu.

Ertesi gece Estelle, gece yarısına kadar beklemeyerek, John'un özel odasının kapısını saat 11'de çaldı. John'un rahatsız edildiği için sinirlendiği belliydi. Şaha kalkmış geyik motifleriyle işli, gösterişli, zengin işi bir gecelik giymişti. Kapaklı gümüş sahanlar içinde sıcak yemek, onun yanında da Fransa'nın çeşitli illerinden sonsuz çeşitte şarap bekliyordu.

Estelle, John'un hâlâ tacını takmakta olduğunu görünce, ağzı biraz alaycı bir gülümsemeyle çarpıldı. Birini baştan çıkarmaya niyetlendiği zaman bile, tacın ona verdiği fazladan güvene ihtiyaç duyuyordu. Dame Winwood, oyalanmadan, kraldan ricasını dile getirmeye başladı. "Şehvetle yanan bir erkek, neden cinsel arzularını tamamen serbest bırakmaması gerektiğini düşünmez. Ama görenekler, ahlak ya da kanunlar tarafından denetlenmezse, cinselliğin, yüzlerce kısıtlamayla bent çekilmesi ve soğutulması gereken bir ateş nehri olduğunu anlayamaz. O zaman da bu nehir hem bireyi, hem de topluluğu kargaşaya düşürerek yok eder."

John, engellenmeyi reddetti. "İstiyorum onu!"

"Jasmine'in ak cadılık güçleri, bekaretinden dolayı sınırsızdır. Bu gücü bencilce şehvetinizle yok ederseniz, tanrıların isteğiyle oyun oynuyorsunuz demektir. Cehennemde yanabilirsiniz."

John gülerek "Cehennemden korktuğumu mu sanıyorsun?" diye sordu.

"Muhtemelen korkmuyorsunuz, majesteleri. Ama biraz da olsun akl–ı selim sahibiyseniz, ordularınızı yöneten Salisbury'nin gazabını çekmekten çekinebilirsiniz. Aşk çocuğunu kirletirseniz, kılıcının ucu size döner. Ayrıca, akrabanızla yatağa girmiş olursunuz ki, bildiğiniz gibi, bunun sonu kadim lanetlerin hedefi olmaktır."

Bu sözler, Estelle'in amaçladığı üzere, John'un hevesini tavsattı. Göz kapakları düştü. Uygun zamanı kollayacaktı. Jasmine bekar olduğu için babası Salisbury'nin yönetimi altındaydı. Peki ya ona koca bulursa? O zaman kocasının malı olacaktı. Saraydaki her koca da, eğer kral isterse karısını onunla paylaşmaya razıydı.

Estelle daha güçlü olan kendi iradesinin üstün geldiğinin farkındaydı... ama şimdilik. Daha güçlü önlemler alması, John'u iktidarsız kılacak ya da daha beter şeyler edecek bir iksir hazırlaması gerekmeyeceğini umuyordu.

İskoçya'da, Eustace de Vesci, Kral Alexander ile bir barış anlaşması imzalamayı başarmıştı. İngiltere, kuzeydeki baronlarının, Cumberland ve Northumberland'deki kalelerinden sınır ötesine akın yapmasını engellemeye söz veriyordu. Buna karşılık Kızıl Tilki Alexander da bu topraklar üstündeki hak iddiasından vazgeçecekti. Alexander, anlaşma şartlarına, Eustace damadı olduğu için değil, İngiliz orduları kapısının eşiğinde durduğu için razı olmuştu.

Kral John, anlaşmayı imzalamak için kuzeye gidecekti. Ancak, kendi kuzeyli baronlarının topraklarından geçmekten, Fransızlardan korktuğundan bile çok korkuyordu. Salisbury, saray

erkanının kuzeye yapacağı yolculukta eşlik etmek üzere 100 şövalye ve 200 atlı okçudan oluşan bir birlik göndermek zorunda kalmıştı. Buna rağmen, Kral John, sınırın kendine ait olan tarafında Eustace de Vesci'nin kalesinden daha ileri gitmeyi reddetmişti. Kraliçeyle saray halkını, Nottingham'daki büyük, korunaklı kalede bırakacaktı. Yolun geri kalanında, askeri gücün tamamının kendisine eşlik etmesini emretmişti.

Estelle ve Jasmine aniden moda olmuştu. Kadınlar, annelerinin memesine koşan yavru köpek gibi etraflarına toplanıyorlardı. Jasmine, güzel bir genç kadının, hep çekingence en arka sıralarda durduğunu fark etti. Ama halinden, sormak istediği binlerce soru olduğu belliydi. Yola çıkmalarından bir gün önce kızı kenara çekerek, doğrudan "Ne öğrenmek istiyorsunuz?" diye sordu.

Saraya bir arazi sorununu çözmeye gelen babasına eşlik etmekte olan Mary–Ann FitzWalter, içine düştüğü mutsuzluk verici durumu anlatırken, saçlarının dibine kadar kızardı. "Ah Leydi Jasmine, o kadar aşığım ki kurtulmamın hiç yolu yok. Sevgilimin adı Robert. Huntington Lordu'ydu. Nişanlıydık. Fakat bir gün ben Barnisdale ormanında ata binerken, kralın arkadaşlarından Roger de Longchamp beni kaçırdı. Beni evliliğe zorlayamadan, Robert yetişip kurtardı. Robert İngiltere'nin en güçlü, en cesur adamı." Kafa tutarcasına "Onu ölene dek seveceğim," diye bağırdı. "Robert, Roger de Longchamp'ı öldürdü. Kral da onu kanun kaçağı ilan ederek, unvanını ve topraklarını elinden aldı. Artık babam bile sevgilimi görmeme izin vermiyor!" Yanağından bir damla yaş süzüldü. Dökemediği gözyaşları boğazını öylesine tıkamıştı ki, daha fazla konuşamadı.

Jasmine, kaçırılma olaylarının benzerliğine hayret etti. Fakat de Burgh, de Belamé'yi öldürmekten kazançlı çıkmış, Robert ise kanun kaçağı ilan edilmişti. Jasmine kürenin üstündeki kadife örtüyü kaldırıp, kristale uzun uzun baktı. "İçin rahat olsun Mary–Ann. Nottingham Kalesi'ne vardığımızda Robert'ı göreceksin. Onun için endişe etme. Korkusuz, güçlü bir adam. Bu olayların sonu gelmeden, adı bir efsaneye dönüşecek. Yolun

engebeli olacak, fakat iyilik sonunda kötülüğü yenecek. Görünüşe göre, bu adama yakınlık duyan sadece sen değilsin. Dostluğu mıknatıs gibi kendine çekiyor. Seni korumak için canını tehlikeye atar."

"Biliyorum, Leydi Jasmine. Onun için her şeyi yaparım. Bir öpücüğü için canımı seve seve veririm. Bana dokunduğu anda eriyorum."

Jasmine'in düşünceleri rüyasına kaydı. Yanakları hafifçe pembeleşti. Bu kadar âşık olmak nasıl bir şeydi? Tanrı'dan, eğer öğrenmek için Mary-Ann gibi kara sevdaya düşmesi gerekecekse, hiç bilmemeyi diledi.

Bir erkek için bu kadar aptallaşabilmesine karşın, Jasmine kızı sevmişti. Kraliçenin kindar sözcüklerinin bıçak gibi kestiği, etrafının kurnaz, kendi kadar keskin dilli yandaşlarla sarıldığı bu saray, ikisine de uygun bir yer değildi. Jasmine "Yarın Nottingham yolunda birlikte at sürelim mi?" diye teklif ettiğinde, Mary-Ann hemen kabul etti.

Hizmetkarlar bütün gece uyumamış, kralla kraliçeyi ve maiyetlerini kuzeye yapacakları yolculuğa hazırlamıştı. Westminster'daki avlu, kıvıl kıvıl kaynaşan bir insan yığınıydı. Kahyaların başı, kargaşadan düzen kurmaya, uzunluğu 1,5 kilometreye yaklaşacak yük kafilesini düzenlemeye uğraşıyordu. Saray halkı kuzeye giderken sürecekleri atlara binmişti, seyisler de hayvanları sakinleştirmeye uğraşıyordu.

Jasmine, yolculuk için yakut kırmızısı bir pelerin seçmişti. Kraliçe Isabella'nın etrafının, ona daha da yaklaşabilmek için itişen kadın ve erkeklerle sarılı olduğunu görerek, o civardan olabildiğince çabuk uzaklaştı. Ne Estelle'i, ne de Mary-Ann FitzWalter'ı bulabiliyordu. Fakat bir seyisin, beyaz atını çıkarmakta olduğunu gördü. Ufak adımlarla, avluyu geçerek ata doğru gitti.

Aniden, gözlendiğinin farkına vardı. Çabucak kafasını kaldırdı. Kendisine bakanın Kral John'dan başkası olmadığını görünce dehşete kapıldı. Etrafını, onu gözleriyle soymakta olan bir sürü adam çevrelemişti. Her biri, bir noktada John'un muhabbet tellallığı görevini üstlenmişti. Her biri kaba sözler ediyor, küfürlü konuşmalarla kralı eğlendirmeye çalışıyordu. Ama ülkenin en bozuk ağızlısı John'du, onu kimse geçemezdi.

Erkekler, yarım daire şeklinde Jasmine'in etrafını aldılar. Birine dokunmadan, aralarından çıkması mümkün değildi. Yakut kırmızısı pelerini takarak ne kadar büyük aptallık ettiğini anlıyordu. Sarı saçları da omuzlarına dağıldığında, hele bir de beyaz atına bindiğinde, ortalık ne kadar kalabalık olursa olsun göze batmaması imkansızdı. İki adamı omuzlayarak çıkarken, elbisesi onlara sürtündü. John gülerek "İstediğin zaman bana da sürtünebilirsin pisicik," dedi.

Jasmine, birdenbire Falcon de Burgh'un uzun adımlarla krala yaklaştığını görünce, gözlerine inanamadı. Derhal onun yanına koştu. İçten bir mutlulukla yüzüne baktı. "Falcon, seni gördüğüme ne kadar memnun oldum bilemezsin!"

Falcon'un gölgesi, kralı ve adamlarının üstüne düşüp, grubu karanlıkta bırakmıştı. Sorguçlu tolgası onu Jasmine'den büsbütün uzun gösteriyor, sanki güneşi bile örtüyordu. Jasmine'in içgüdüsel olarak, korunmak için ona koştuğunu biliyordu. Bir şeyden, daha doğrusu *birinden* ürkmüştü.

"Jasmine, aşkım," derken, sesinin tınısından "Bu kadın bana aittir, unutanın Tanrı yardımcısı olsun," mesajı alınıyordu.

De Burgh, güzel genç kızın yüzünü elleri arasına alıp öpmek için eğildiğinde, Kral John'un gözleri kısıldı. Jasmine direnmeye çalıştı, ama Falcon güçlü kollarıyla kendisine uymasını sağladı. Jasmine'i bıraktığında, kızın yüzünde kırmızı isyan bayrakları açılmıştı. Kimsenin duyamayacağı şekilde "Herkesin içinde pençelerini üstüme atmasan olmuyor mu?" diye sordu.

De Burgh sadelikle "Seni kendi malım olarak işaretlemenin en kolay yolu buydu," dedi. Jasmine'i kibarca önünden çekerek Kral John'a selam durdu, sonra da mühürlü bir kağıt uzattı.

John kağıdı alıp, Salisbury'nin iri, düzensiz el yazısını okudu: "Size, tanıdığım ve görüp görebileceğiniz en iyi bölük komutanını yolluyorum. Canınızı de Burgh'un becerikli ellerine güvenle emanet edebilirsiniz."

John "Demek kardeşimin, kıymetli kızına seçtiği koca bu." Aniden aklına gelen şeytani bir düşünce üstüne, yüksek sesle kahkaha attı. "İdareye başla, de Burgh," dedi. "İki gün sonra Nottingham'da olmak istiyorum."

De Burgh başıyla onayladı. "Şövalyelerim önünüzden gidecek, okçularım ise arkanızda bulunacak, majesteleri."

Kral John'un kaşları kalktı. Hafiften azarlayarak "*Benim* şövalyelerim, de Burgh. *Benim* okçularım," diye düzeltti.

Falcon eğilerek kralı selamladı, koca ellerinden birini Jasmine'in beline atıp kızı yürüttü. Beyaz atının dizginini seyisin ellerinden alıp, tek söz etmeden kızı terkiye kaldırdı. Jasmine, ancak ata bindiğinde uzun boylu, güçlü kuvvetli şövalyenin göz seviyesine gelebilmişti. Falcon kendisini malı olarak işaretlemekten bahsettiğinden beri, sessiz bir hiddet içinde dişlerini gıcırdatıyordu. Burnunu havaya dikip, özgüvenli ve sakin bir kadın gibi davrandı. "Küçücük bir parçama bile sahip olamayacaksın, de Burgh."

İğnelenen Falcon, her zamanki gibi, derhal karşılık verdi. "Küçücük bir parçana sahip olamayabilirim, ama seni temin ederim ki o parçayı kullanma hakkı benim olacak."

Jasmine bu bayağı söz karşısında hayretle içini çekip, arkasını döndü.

"Demek beni öyle içtenlikle selamlarken, başkalarının gözünü boyamak için rol yapıyormuş," diye düşündü Falcon. "Krala ve adamlarına, Falcon de Burgh'un korumasında olduğunu göstermek istiyormuş." Artık sadece, hangi adamdan korktuğunu öğrenmek kalıyordu. John'dan korktuğunu, içgüdüsel olarak, iliklerinde hissedebiliyordu.

Bölüm 15

De Burgh şövalyelerini derhal yolladı. Kral John ve grubu, ortadaki yerlerini aldı. Kraliçe ve eşlikçileri de, onların arkasında sıra oldu. Falcon, 100 okçuyu bu grubun arkasına yerleştirdi. Kalan 100 okçuyu da, yük atları ve araçlarından oluşan kafilenin gerisine yolladı. Hızlı gidemeyecekti. Kral Nottingham'a ne zaman varmak isterse istesin, bu kadar çok kadın ve yük atı bulunduran bir kafilenin bir günde ne kadar yol alabileceği belliydi.

Yolcular, Londra'nın 30 kilometre uzağında bulunan, krala ait Berkhamsted Kalesi'nde yemek yedi. Bundan sonra, yolculuk, gece çökene kadar devam etti. Northampton Kalesi'nde, kral ve kraliçeyi ağırlamak için hazırlık yapılmıştı. Northampton Kontu'nun misafirperverliği, 100 kişiden fazla olan saray ahalisine sunduğu leziz yemeklerden ve düzenlediği eğlencelerden belli oluyordu. 300 asker, çadırlarını kalenin etrafındaki çayıra kurdu. Onlara da yiyecek ve at yemi sağlandı.

Kaleye vardıklarında Dame Winwood ceset gibi kaskatı kesilmişti. Dar odalarına yerleştiklerinde, Mary-Ann FitzWalter'a sırtını kekik üzümü yağıyla ovmasını buyurdu, Jasmine'i de gücünü yerine getirecek rezene şurubu yaptırması için koştura koştura mutfağa yolladı.

Genç kız, buğuları tüten kabı Northampton Kalesi'nin kadınlar bölüğüne taşırken, etrafını, duyulmaması imkansız bir anason kokusu sarmıştı.

Genç Will Marshal, Jasmine'i fark ederek, uyarmak için bir kenara çekti. "Leydi Jasmine, kralın bu akşam el falına baktırmak istediğini, belirli bir genç hanımın sihirli dokunuşlarına çok

ihtiyacı olduğunu söylediğini duydum. Galiba akşam yemeğinden sonra bir hizmetkar gönderip sizi çağırtacak."

Jasmine, nefes nefese "Ah, Tanrım, olamaz," diye söylendi. İnce, kavisli kaşları endişeyle çatıldı. Yapması gereken seçim son derece basitti. Ya sığınma talep edecek... ya da mahvolacaktı. De Burgh'u bulmaya karar verdi. Buldu da. Şövalyeleriyle birlikteydi. Ancak, onlara eşlik etmeye gelmiş kadın sayısı hayret ediciydi. İki tanesi Burgh'a yiyecek, biri de bira ikram ediyordu. İsteyebileceği başka şeyleri vermeye ise üçü birden hazırdı! Falcon Jasmine'in korkusunu ve yorgunluğunu derhal fark etti. İçinden, kızı yatağına taşıyıp, bütün gece sımsıkı sarılmak geldi. Hizmet etmekte olan kadınların müsaadesini isteyip, ilerideki çayıra kurulmuş olan çadırını işaret etti.

"Tavladığın kadın sayısı, avladığın geyikten fazla," diye çıkıştı Jasmine.

Falcon, suçlu suçlu sırıtarak "Yanlışın var *cherié*, beni tavlayan onlar," dedi.

Karşılıklı dikilerek bakıştılar. Jasmine, Falcon'un korumasına ihtiyaç duyduğunu belirtecek bir söz etmedi.

Sonunda Falcon "Çadırıma buyurmaz mısın, leydim?" diye sordu.

Jasmine utançla gözlerini yere dikip, başıyla onayladı. Falcon'un güçlü parmakları, kızın küçücük eline dolandı. Sıcaklığı koluna yayıldı. Falcon'dan tek istediği gücüydü. Katı kalkanını düşürüp, yumuşak ve kendi kendine yetemeyen kadın olmak, o anlık çok rahatlatıcıydı.

Çadıra girdiklerinde, lambayı yakmakta olan Gervase onlara döndü ve şaşkınlıktan ağzının bir karış açık kalmasına mani olamadı. Zırhını çıkarmak için efendisine gitti, ama Falcon başını salladı. "Leydim yardımcı olacak."

Jasmine'in gözleri çadırda gezindi, az miktardaki eşyayı gözden geçirdi. İçeride sadece Falcon'un savaş sandığı, aydınlatma için bir lamba, ısınmak için bir mangal, bir de nemli toprağın üstüne yığılmış, yatak görevi gören kürkler vardı. Zırh göğüslüğünü, omuzlukları ve zincirden örme parçaları bağlayan bağlar

kafasını karıştırmıştı, Falcon'a bakarak öylece dikiliyordu. "Nereden başlayacağım?" diye sordu şaşkın şaşkın.

Falcon güldü. "Sen zırhımı kaldıramazsın, çok ağır. Gervase'ın bizi baş başa bırakması için öyle söyledim."

"Benim işe yaramazın teki olduğumu düşünüyorsun!" diye parladı Jasmine.

Falcon, ona sokularak "İşe yaramaz mı?" dedi. "Senin yarayacağın o kadar çok iş bulurum ki, bitirmesi bir ömür sürer."

Jasmine, bu sözlerin ardındaki imayı duymazdan gelerek, çevikçe sandığın üstüne tırmandı. Geniş omuzlarındaki bağları çözmeye başladı. Tam o esnada, iki kadın içeri tahta bir küvet getirdi, üçüncüsü de omzundaki değneğin uçlarına taktığı sıcak su kovalarını bunun içine boşalttı. Falcon banyo suyu istediğinde, elbette kendisi için istediğini sanmışlardı. Ancak Falcon onlara gümüş bir sikke atınca, onu küçük sevimli fahişesiyle memnuniyetle baş başa bırakıp çıktılar.

Bağları çözülen zırh, açılıp çıktı. Falcon sadece içine giydiği keten gömlekle kaldı. Dönüp Jasmine'le yüz yüze geldi. Genç kız hâlâ savaş sandığının üstünde ayakta duruyordu. Elleri belini çevreledi. Arzudan kararmış, buğulanmış gözlerini Jasmine'inkilere dikti. Kalbi küt küt atıyordu. Jasmine, Falcon'a bu kadar yakın dururken bu kalp atışının yankısını göğsünde hissedebiliyordu. Falcon ağzını Jasmine'inkine yaklaştırdı, ama dudaklarını tam değdirmedi. "Cömert bir yosma mısın sen, yoksa bencil bir yosma mı?"

Jasmine "B–bencil!" diye soludu.

Falcon "Banyonu paylaşabilir miyim?" diye dalga geçti.

Jasmine'in ödü patlamıştı. "Hayır!" diye bağırdı.

Falcon dudaklarını hafifçe Jasmine'inkilere değdirdi. "O zaman, sana banyo yaptırabilir miyim?"

"Asla olmaz!" Jasmine kurtulmaya çalıştı ama boşunaydı.

Falcon dudaklarını Jasmine'inkilere bir daha değdirdi. "Heyhat, sadece seni izlemekle yetinmek zorundayım."

Jasmine'in yakut kırmızısı pelerinini çıkardı, sonra pele-

rinle takım elbisesini inceleyerek, bağlarının gizini çözdü. Becerikli parmaklarıyla düğmeleri derhal açıp, elbiseyi sıyırarak Jasmine'in omuzlarını açtı.

Genç kız "Sen ne yaptığını sanıyorsun?" diye çıkıştı.

"Banyoya girebilesin diye soyuyorum. Seni izleyebileceğimi söylemiştin. Yoksa giyinik olarak mı banyo yapmaya niyetlisin?" diye takıldı de Burgh.

"Sana beni izleyebileceğini söylemedim, de Burgh... hatırlarsan, o rezil teklifi sen yaptın."

"Öyle mi? O kadar çok rezil teklifte bulunuyorum ki." Sırıttı. Kadife elbiseyi eteğinden sertçe çekince, elbise Jasmine'in bileklerine yığıldı. İçinde sadece, güzel bacaklarını tamamıyla açıkta bırakan bir iç gömleği vardı.

"At suratlı hödük!" diye tısladı Jasmine. "Ben sana tacizden korunmak için geliyorum, sen beni taciz ediyorsun."

"Hah, işte şimdi işin iç yüzü ortaya çıktı. Kimin tacizinden, Jasmine?"

Jasmine kızardı. "Hiç. Birtakım aptalca kuruntulara kapıldım, o kadar."

Falcon tek kaşını kaldırdı. "Aptalca kuruntular yüzünden mi koşarak kollarıma atıldın? Namusunu ve pek kıymetli bekaretini, sana canımın istediğini yapabileceğini bildiğin çadırıma gelerek riske mi attın?"

"Beni soyup cezalandıracağını bilsem, kesinlikle gelmezdim!"

"Korumama karşılık pek de yüksek bir bedel değil, Jasmine," dedi Falcon alayla. Sonra, önemsemezmiş gibi "Benden bu kadar nefret ettiğine göre, istersen başkasından seni korumasını isteyebilirsin. Belki Kral John'un korumasına girersin?" diye sordu. Jasmine'in titremeye başladığını hissetti.

"Hayır... Falcon... Beni senin korumanı istiyorum."

"O zaman, beni sevdiğin için yanıma gelmedin. Sadece kötünün iyisiyim gözünde," diye suçladı Falcon. Kızı sinirlendirirse, korkusunu unutturacağını biliyordu. Kaşlarını hafifçe çatarak "Bacakların neden böyle?" diye sordu.

Jasmine çıplak bacaklarına bakarak "Nesi varmış bacaklarımın?" dedi.

"Biri diğerinden kalın mı, yoksa dizlerin eşit olmadığı için mi öyle tuhaf görünüyor? Galiba bir dizin diğerinden yukarıda." Jasmine'i tutup sandıktan indirdi. "Etrafımda bir dolaş da, iyice bakayım."

Falcon'un eleştirisinden alınan Jasmine, yanlışını göstermek için önünde iç gömleğiyle salına salına yürüdü. Falcon, genç kıza ne kadar kusursuz olduğunu söylememek için kendini zor tuttu. Ömrünün her günü ne kadar güzel olduğunu dinlemiş bir genç kadının bu çeşit iltifatlara ihtiyacı yoktu. Jasmine'i iyice kızdırmak için, bacaklarını incelerken, yüzüne tenkitçi bir ifade verdi. Jasmine, şövalyenin kendisinde kusur bulmasından rahatsız olmuş, kendine güveninin bir kısmı uçup gitmişti.

Sonunda Falcon "Lamba ışığı gözümü yanıltmış herhalde," dedi. "İyice incelediğimde, pek de fena bulmadım."

Falcon'un gözündeki pırıltıdan pek eğlendiğini anlayan Jasmine'in tepesi attı. Ellerini kalçalarına dayayıp "Pek fena bulmadın demek?" dedi.

Falcon uzanıp, kızı kendine çekti. Dudaklarını onunkilere değdirdi. Boğuk bir sesle "Kendini beğenmiş haspa. Bacaklarının son kertede mükemmel olduğunu biliyorsun. Acaba geri kalanın da öyle mi?" diyerek, yumuşak, yuvarlak göğüslerinden birini yakalayıp, avucuna aldı.

Jasmine, genç adam kendisine dokununca titredi ve "Benimle kedinin fareyle oynadığı gibi oynamayı bırak, de Burgh," dedi. "Ne yapmaya niyetliysen yap da bitir!"

"Yani sen gözlerini kapayıp dişini sıkarken, ben de işimi çabucak göreyim. Ah *cherié*, sevişmekten hiç anlamıyorsun sen." Güçlü elleriyle kızın ipek gibi omuzlarını okşadı. "Bir aşk gecesinde sınır konmaz. Aşıklar birbirine karışıp bir olurken, aralarında hiçbir engel olmamalıdır." Elinin tersiyle, Jasmine'in göğsünün kavisini okşadı. "Gece, birbirinden enfes aşamalara bölünür. Her biri ayrı zevklidir. İlk olarak, sevişmeden önceki aşama gelir", –dudakları-

nı Jasmine'in şakaklarına değdirdi – "sonra sevişmenin kendisi," – tekrar dudaklarını değdirdi – "ilk ve ikinci sevişme arasındaki mola," – parmakları iç gömleğini Jasmine'in omuzlarından indirdi – "en son da, sevişmeden sonraki vakit." Kızın göz kapaklarını öptü. "Üvertür, giriş bölümü, gösteri ve perde."

Jasmine gözlerini açtığında, Falcon'un kendisini soymuş olduğunu gördü. Falcon hiç konuşmadan onu kucağına alıp, sıcak suya oturttu. Falcon sabunu aramak için elini suya daldırdığında iç çekti. Şövalye ellerini köpürtüp göğüslerini erotik hareketlerle sabunlarken, belirgin şekilde titriyordu.

Jasmine, güven dolu alçak bir sesle "Falcon, buraya baştan çıkarılmamak için geldim. Seni koruyucum olarak görüyorum," dedi.

Falcon bu tatlı sözler karşısında, kalbini ağrıtan ve tüm göğsüne yayılan bir şefkat hissetti. İzin verirse, Jasmine'i ikisinin de ömrü oldukça koruyacağını biliyordu. Kalkıp, ters ters "Banyonu yap, aşkım," dedi.

Olağan kontrollerini yapmaya çıktı. Askerleri ve atlarını denetledi. Sonra, Jasmine'in siluetinin banyodan çıkıp iç gömleğini giydiğini görene kadar çadırın girişinde bekledi. Girişi örten kumaşı kaldırıp içeri girerken, Jasmine'in soğuk gece havasından titrediğini gördü. Jasmine, artık pek ısı vermeyen küçük mangalı savaş sandığına çekip, pelerinine sarınarak hanım hanımcık oturdu. Falcon'un cüretkar bakışlarının, vücudunu gerçekten dokunurmuşçasına okşadığını hissetti. Banyo yapınca gevşemişti. Bütün günü at üstünde geçirdikten sonra, yatmaktan başka bir şey istemiyordu. Falcon'un kürkleri kendisine bırakıp, başka bir yerde yatacak kadar beyefendi olduğunu umuyordu.

"Hiç yerde yattın mı?"

Jasmine dimdik oturup, başını iki yana salladı.

Falcon alçak sesle "Serttir ama merak etme," derken gömleğini çıkardı. "Döşek olarak ben varım."

Jasmine'in gözleri öfkeyle açıldı. "De Burgh, yoksa sen benimle... ne hayaller kuruyorsun? Koynuna gireceğimi sanıyorsan, lütfen bu fikri derhal kafandan çıkar!"

"Jasmine, biliyorsun ki bu gece senle birlikte olmak istersem, sen de istediğimi yapmak zorundasın."

Jasmine'in gözleri, genç adamın ellerine, kolayca insan öldürebilen o ince uzun parmaklara kilitlendi. Acı acı "Bana istediğini zorla yaptıracak gücün var!" diye suçladı.

Falcon, kederle başını sallayıp "Jasmine, seninle seviştiğim zaman..." dedi. Cümlesini bitirmedi, ama bu şartlar altında sevişmeyeceklerini kastettiği anlaşılıyordu.

Jasmine, içinden rahat bir nefes aldı. Üşümüştü. Pelerine biraz daha sarındı. Falcon "Sen bilirsin," diyerek omuzlarını silkip, üstündekileri çıkardı, kürklerin arasına girdi. Eğlenen bakışlarını Jasmine'den kaçırıyordu.

Jasmine tam bir saat kıpırdamadan oturdu. Her dakika bir öncekinden uzun geliyordu. Kürklerin altından gelen alçak, düzenli nefes alıp verme seslerine bakılırsa, De Burgh belli ki mışıl mışıl uyuyordu. Jasmine donmak üzereydi. Lanet olsundu bu adama! Mangaldaki son kömür de çoktan yanıp kararmıştı. Yorgun yorgun "Gündüz hava o kadar sıcaksa, gece nasıl bu kadar soğuk olabiliyor?" diye düşündü. Ya donup ölürse... ya feci durumunun mesulü olan adam bu korkunç tehlikeye tamamen kayıtsız kalırsa? O uyurken kürkleri çalmaya cesaret edebilir miydi? Uzaklarda bir gümbürtü işitildi. Ürken zihni, bu sesi gök gürültüsü olarak tanımladı. Bir an sonra, elinden geldiğince sessiz olmaya çalışarak kürklerin altına, Falcon'un yanına süzülüyordu. Falcon'un sırım gibi kolları derhal etrafına dolanıp, genç kızın başını omzuna yasladı. Dudaklarını Jasmine'in şakaklarına değdirerek "Jassy... korkma sakın," diye mırıldandı.

Jasmine, artık dünyadaki tüm tehlikelerden korunmakta olduğunu içgüdüsel olarak fark etti. Falcon'un sıcaklığıyla ısınıp mayıştı ve uykuya teslim oldu. Falcon elbette uyuyamadı, çünkü bu gece onun için özel bir önem taşıyordu. Yattığı yerde, harikulade bir işkenceye katlanıyordu. Jasmine'e daha önce hiçbir kadına duymadığı kadar ihtiyaç duyuyordu, ancak koruma ve kollama içgüdüsü, vücudunun herhangi bir ihtiyacına üstün geliyordu. Jasmine'in

oracıkta, elinin altında bulunmasından ve ona tam bir güven duymasından büyük, son derece tatminkar bir zevk alıyordu. Kızın kokusu burnuna dolarken, hayal gücünün dizginlerini bıraktı ve her türlü fanteziye dalmasına izin verdi. Damarlarındaki kan ateşe dönüşmüştü. Erkeklik organı zonkluyordu. Bir süre sonra ağrısından öleceğini sanmaya başladı. Jasmine'in açık sarı saçlarını avucuna alıp okşadı, öptü, kokladı, tadına baktı, sonra boynuna dolayarak ikisini birbirlerine zincirledi. Jasmine'in kendi esmer, kara kıllarla kaplı göğsüne dayadığı narin beyaz göğüslerini iç gömleğinin üstünden görebilmek için kürkleri birazcık kaldırdı.

Vücutları arasındaki zıtlık onu ürpertti. Bu iki vücudu sevişirken izleyebilmek için yatak odalarına ayna koyacağına kendi kendine söz verdi. Uyarılmış organının başını, Jasmine'in kasıklarındaki ipeksi deriye sürttü, bu temasın verdiği zevkten titredi. Jasmine uyku arasında Falcon'a doğru dönünce, yumuşak göğüslerinden biri eline değdi. Falcon göğsü yavaşça avucuna alıp, tadına bakmak için başını eğdi. Dik göğüs uçlarını şiddetle emip, Jasmine'i uyandırmamak için kendini zorlamak zorunda kaldı, çünkü uyanırsa kaçacaktı.

Hiç böyle bir ihtiyaç hissetmemişti. Jasmine'le hemen oracıkta birlikte olmamak, katlanılmaz bir işkenceydi. Ama, kendisiyle birlikteyken güvende olacağına söz vermişti.Gerdek gecelerini bekleyecekti. Yine de, iradesi Jasmine'e tepeden tırnağa dokunmanın vereceği zevke karşı koyacak kadar güçlü değildi. Sevgilisini altında, bacaklarının arasında hissetme ihtiyacını yenemedi. Bacaklarını açıp üstüne geçti. Yavaşça dizlerini bükerek, sertleşmiş organının pürüzsüz başını Jasmine'in göğüslerinin üstünde, aralarındaki vadide gezdirdi. İyice cesaretlenerek, dudaklarına kıl payı mesafe kalana dek yaklaştırdı. Öyle hassaslaşmıştı ki, kızın ılık nefesini hissettiğinde çıldıracağını sandı. İstediği an durabileceğini sanıyordu, fakat artık kendi üstündeki denetimini kaybettiği noktaya geldiğini fark etmişti. Jasmine'in üstünde dururken, kor gibi yanan duyularıyla mücadele etmeye başladı. Jasmine'in, erkekliğini uyandıran güzelliğini, harikulade beyaz tenini görmemek için gözlerini kapadı. Zihniyle vücudu savaşıyordu. Yavaş, acı verici bir işkenceydi bu. Ama sonunda aç gözlü etini geriletmeyi başardı. Genç kızın yanına uzanıp, kanını soğumaya zorladı. Hareket edemiyordu, şehvetten eli ayağı tutmaz olmuştu.

Gün doğmadan hemen önce uyudu. Nefes alıp verişindeki değişiklik, Jasmine'i uyandırdı. Saçlarını Falcon'un sahiplenici parmaklarından kurtarmaya çalışırken, utançtan tepeden tırnağa kızarmıştı.

Jasmine, Mary–Anne'in Estelle ile birlikte kaldığı ufak odaya girdiğinde, Mary–Ann'in gözleri hâlâ uykudan mahmurdu. "Ah Jasmine, demek geceyi sevgilinle geçirdin? Senin adına çok memnun oldum, fakat bir yandan çok da kıskandım!"

"Falcon de Burgh benim sevgilim değil Mary–Ann! Sözlenmemiz geçici bir durum. Bu durumdan mümkün olduğunca çabuk kurtulmaya çalışıyorum." Estelle'e yan gözle baktı. De Burgh'un çadırında kaldığı için anneannesinin küplere binmesini bekliyordu. Fakat Dame Winwood'un, Jasmine ile şövalyenin evliliğine karşı takındığı tutum değişmeye başlamıştı. Saray ahalisinin kötü niyetliliğini kendi gözleriyle görmüştü. Kral John'un kötülüğü bulaşıcıydı, dokunduğu neredeyse herkese geçiyordu. Jasmine'in kuvvetli de Burgh'un korunan ve el üstünde tutulan karısı olarak yaşaması çok daha iyiydi. Şimdiye kadar güvenliği sağlanabilmişti, ama Estelle John'un doymak bilmez iştahını iyi biliyordu. Seksin güç olduğunu düşünüyordu. Her gün çocuk–geliniyle ahlaksızca işlere giriştiği yetmiyormuş gibi, yoluna çıkan her kadını cinsel yönden fethetmeye ihtiyaç duyuyordu. Ona en yakın dalkavukların ve soyluların karılarının ona ait olduğunu, istemesinin yettiğini herkes biliyordu. Artık bu insanların kızlarına da göz dikmeye başlamıştı. Bu adamlar önceleri çok öfkelenmişti, ama John'da vicdan yoktu. Rüşvet veriyor, kandırıyor, tehdit ediyordu. Boş tehditler savurmadığı da kısa sürede anlaşılmıştı. Her hunharlığı yapmaya kadir olduğu, saltanatının her günü bir kere daha kanıtlanıyordu. Berkhamsted Kalesi, kralı sadece kalenin sahibi olduğu için değil, kalede, cuma geceleri Londra'da sokağa çıkanlardan çok daha fazla sayıda fahişe olduğu dedikoduların-

dan korktuğu için ağırlamıştı.

Geldiklerinden beri görünüşte pek yorgun olan Dame Winwood, öğle yemeği yedikleri Berkhamsted'de de yapmış olduğu üzere, en düşük rütbeli hizmetkardan en yüksek mevkili düşese kadar Northampton'da kalan herkes hakkındaki dedikoduları toparlamıştı.

Kilise Kral John'un ölçüsüz cinselliğine elbette ifrit oluyordu, ama en çok hazmedemedikleri, John'un kendi başına bir hukuk sistemi olması ve kilise ile din adamlarının hukuki meselelerdeki etkisini sıfıra indirmesiydi. Üstüne bir de kilisenin bitmek tükenmek hazinelerine el atmıştı ki, bu da en büyük günahlardan daha büyük bir günahtı.

Canterbury Başpiskoposu Hubert Walter'dan, Kral John'a bir ültimatom verip tekrar kilisenin boyunduruğu altına almasını istemişlerdi. Fakat başpiskopos yaşlı ve hastalıklıydı. Dolayısıyla hiçbir resmi girişimde bulunulmadı. Aralarında Norwich Başdiyakozu Geoffrey ve Worcester Piskoposu'nun da bulunduğu din adamları, John'a karşı durdular. Sadece, arkadaşı olan Lincoln Piskoposu John'a sadık kaldı. Fakat bu din adamlarının, Canterbury kadar ağırlığı yoktu, itirazları o kadar önem taşımıyordu. John kınamalara "nanik" yaptı ve isimlerini ileride intikam almak için bir kenara yazdı.

Baronlar da isyanın eşiğindeydi. Mal ve canlarını, John'un aklına estiği an kaybedebiliyorlardı. John para talep ediyor, bir an önce savaşa hazırlanmalarını bekliyor, uslu durmaları için oğullarını rehin alıyordu. Corfe, Carisbrooke, Windsor ve Dover kaleleri, İngiltere'nin zengin ve güçlü aristokratları baş kaldırmasın diye önlem olarak ailelerinden ayrılmış oğullarıyla doluydu. Bu, çok eski ve son zamanlara kadar onurlu bir gelenekti. Ama Hubert de Burgh, sevgilisi Avisa'ya John'un kendisinden, küçük yeğeni Arthur tahta çıkamasın diye gözlerini kör etmesini istediğinde artık çok ileri gitmiş olduğunu söylemişti.

John'dan ölümüne nefret eden Avisa'nın eline artık istediği gibi bir silah geçmişti. Sevgilisinin ona sır olarak anlattığı şeyleri

süsleyip abartarak herkese yaydı, yangına körükle gitti. Tahtın asıl varisi olan Arthur'un gizemli bir şekilde kaybolduğunu söylüyordu. Bunu duyan bazı kimseler, John'u kendi öz yeğeninin canına kıymakla suçlamaya başladı.

Avisa, Hay bölgesinin Leydi'si olan çok yakın arkadaşı Mathilda de Braose'u iyice dolduruşa getirmişti. Rezalet karşısında dehşete düşen Mathilda, duyduklarını kocası William'a aktardı. William, İrlanda ve Galler'de geniş toprakları bulunan bir barondu. De Braose ailesi, evlilik dolayısıyla güçlü Lacy ailesiyle akrabaydı. John, her iki aileden de torunları ve oğulları rehin almıştı. John'un aşağılık eylemleri, baronlarını gizli planlar kurmaya itti.

Falcon de Burgh, saray erkanını ve onlara eşlik eden 300 askerini, daha sabah çanları sekizi vurmadan Nottingham yoluna çıkarmıştı. Önceki geceden Leicester Kalesi'ne haberci yollamış, 400 kişiye ve 500 ata yetecek yiyecek hazırlamalarını haber vermişti. De Burgh'un mutlak hükmü sayesinde her şey yolunda gidiyordu, ta ki, Leicester ile Nottingham arasındaki yolun son ayağına kadar.

Kral John, esmer ve yakışıklı yüzünde çarpık bir sırıtışla de Burgh'u çağırıp, sözcükleri yaya yaya "Salisbury'li Jasmine'i yanıma getir de Burgh," dedi. "Bu uzun yolculukta bana yol arkadaşlığı etmesini istiyorum. Yeğenimle pek çok ortak ilgi alanımız var." Sözlerini vurgulamak için bir an bekleyip, "Eminim, amcası kralı memnun etmek için her şeyi yapar," diye ekledi.

De Burgh tamamen ifadesiz bir yüzle, krala çakı gibi bir selam verdi. Sonra koca savaş atını döndürüp, bütün gece bağrına bastığı sevgilisini aramaya çıktı.

De Burgh yaklaşınca Jasmine kıpkırmızı kesildi. Keskin yeşil gözleriyle karşılaştığında bakışlarını indirmek zorunda kaldı.

"Leydi Jasmine, Kral John yanında seyahat etmenizi istiyor."

Jasmine, gözlerini öfkeyle Falcon'a dikerek "Şaka yapıyorsunuz, beyefendi," dedi. "Bu kadar büyük bir zalimliği, sizden bile beklemezdim!"

"Keşke şaka olsaydı, leydim. Bunu kimse benden çok isteye-

mez. Fakat korkunuz olmasın. Dün geceki gibi bana güvenirseniz, sıyrık bile almadan kurtulursunuz." Hınzırca sırıttı. Jasmine, kürklerin altındaki bedeninin kokusunu hatırladı. Güneşli gün, at ve sandalağacı kokusunun karışımıydı. Sırtı heyecanla boylu boyunca ürperdi. Gerçi, kralın yine kendisini seçip ayırmış olmasının korkusundan ürpermiş olması daha muhtemeldi. Başını dimdik tutarak, de Burgh'u takip etti. De Burgh onu John'un sol yanına götürürken, sakinleşmiş ve zihnen uzaklaşmıştı. Üzengisi kralınkine değince o tarafa bakıp, kralın bacaklarının kendisininkilerle aynı uzunlukta olduğunu gördü. Zihni derhal kendi kendine iğrenç kıyaslamalar yapmaya başlamıştı. De Burgh'un bacakları uzun ve kuvvetliydi, neredeyse ağaç gövdesi gibiydi. Demir gibi kasların belli olduğu kasıkları, Jasmine'in beliyle aynı hizadaydı. John "Az önce aklından geçen gizli düşünce nedir söyle bakalım, güzel hanım," deyince, zihni aynı hızla toplandı.

Jasmine bariz bir yalan atıp "Majestelerinin bana babaca bir ilgi göstermesi çok nazikçe," diye ekledi.

"Mmmm, henüz baba–kız ilişkisinin zevkini tatmadım. Babasının biricik kızı... mmm, çok cazip." Jasmine ile sohbeti, genç kızın detaylarını öğrenmeyi hiç de istemediği bir konuya kayıyordu. Kraliçe Isabella'nın de Burgh eşliğinde yanlarına gelmekte olduğunu görünce, rahat bir nefes aldı.

"Tozunu yutmaktan bıktım. Sağından gitmeye karar verdim. Zaten yakışık alanı da, kraliçenin kralın yanında at sürmesi değil mi?" diye şakalaştı Isabella. Kocasının Jasmine'le ilgilenmesine kızmışsa bile, belli etmeye niyeti olmadığı anlaşılıyordu.

John, bu seferlik kendisini alt etmiş olan de Burgh'a pis pis baktı. "Bu kadar aç gözlü bir yatak arkadaşım olması kıskanılacak bir şey değil mi?" dedi. "Gece olsun gündüz olsun, bana doyamıyor."

De Burgh, güzel çocuk–kraliçeyi resmi bir şekilde eğilerek selamladıktan sonra, "Kraliçemiz kadınlık tacında bir mücevher, efendim," dedi.

John, "Ha!" diye güldü ve "Kapı kollarının pirinç kaplamasını emerek sökebilir," diye ekledi edepsizce.

Isabella'nın gözleri parladı. Gözlerini de Burgh'un kasıklarında gezdirirken dudaklarını yaladı.

Falcon Jasmine'e baktı ve kaba cinsel sözleri zerre kadar anlamadığını görerek sevindi. Kızarmadığına göre, kralın söylediklerinin anlamını bilmiyordu. Ancak gözlerini bir anlığına Falcon'unkilere dikerek, rezil küçük kraliçeyi getirip kendisini kurtardığı için sessizce teşekkür etti.

Isabella "Yarın gece, sen İskoçya'ya kaçmadan önce bir ziyafet vermeliyiz, John," dedi. "Nottinhgam'da yaşayan sihirbazın mıdır, astrologun mudur, her kimse onunla tanışmak için ölüyorum. Biliyorsun işte, şu büyük yıldızın adını taşıyan adam. Orion." Gözleri meydan okurcasına parlayarak Jasmine'e baktı. "Sana tarot kartlarımı bitirmen için yarına kadar mühlet veriyorum. Sen de falımıza bakarsın."

John'un hep kötü niyet taşırmış gibi görünen gülümsemesi, Jasmine'i yalayıp geçti. "Başka ne gibi özel yeteneklerin var? Özel seanslarda, baş başa yaptığın bir şeyler yok mu mesela?"

Jasmine sakin, mesafeli bir sesle "El falına bakarım, efendim," diye yanıtladı. "Ancak zamanım kraliçeye aittir. Eminim, kral bile olsa başka birine özel danışmanlık yapmama izin vermez."

"Ha! John, Jasmine'i arkam dönükken kapmaya çalışma. Ben gelmeden önce de öyle yapıyordun. İzin vermiyorum!"

"Yasak meyve daha tatlıdır," dedi John gülerek.

"Bu sabah bizzat gördüm bunu. İyi ki bugün atla gidiyoruz, çünkü bu sabah yatağımdan çıktığımda zor yürüyecek haldeydim, hayvan herif!"

Jasmine, nahoş sözleri duymamayı derhal öğrenmişti. Bu hayli basit bir zihinsel beceriydi. Kulakları hiçbir şey duymuyor, zihnini boşaltıp uzaklaşıyordu. Sadece fiziksel varlığı kalıyordu. Zihinsel, duygusal ve ruhsal olarak, kendine özel bir yere çekilmiş oluyordu. Bu güvenli ve korunaklı yerde ona kimse dokunamıyordu. Çevresindeki hiçbir şeyi duymuyor, görmüyor, koklamıyor ve hissetmiyordu.

İkindi saatlerinde çiselemeye başlayan yağmur, manzarayı iç sıkıcı, yeşilimsi bir renge bürüdü. Yolcular alıngan ve ters davranmaya başladı, bu da hem efendinin hem de hizmetkarların gücünü çabucak alıp götürdü. Gün bitmeyecek gibi görünmeye başlamıştı ki, yorgun kafile uzakta Nottingham Kalesi'nin yüksek okçu kulelerini gördü. İçeri girdiklerinde kadın–erkek herkes ve tüm atlar iliklerine kadar ıslanmıştı.

Herkes yemek yiyip, yorgun ve rüyasız uykulara daldığında, vakit gece yarısını bulmuştu. Dame Winwood'un hizmetleri, John'un öfke nöbetlerinden birini (Estelle bunlara "delilik" diyordu) kontrol etmek için lazım olmuş, acele acele kralın yatak odasına (Estelle bu odaya "tımarhane" diyordu) gitmişti.

Falcon de Burgh, Jasmine'in Mary AnnFitzWalter ile aynı odada kalmasını temin etmek için Nottinhgam Kalesi'nin kumandanına rüşvet vermişti. Sözlüsünü hiçbir yerde bulamayınca, dilinin ucuna gelen bir küfrü zorlukla yuttu. Hava koşulları, de Burgh gibi yıllanmış bir askeri etkilememişti, ama askerleri için kuru çadırları çıkarttırıp kurdurmakla ve yük ile binek atlarının ahırlara yerleştirilmeden önce iyice ovalanıp kurulanmasıyla uğraşmak, iş yükünü iki kata çıkarmıştı. Tam son vagondaki yükler avluya boşaltılırken, yüklerin arasında Jasmine'i görünce gözlerine inanamadı.

"Tanrı'nın nuru aşkına!" diye patladı Falcon. "Gecenin bir vakti yük vagonlarının arasında ne demeye geziniyorsun?" Bazen bu kız onu o kadar öfkelendiriyordu ki, ellerini o güzel boynuna atıp boğmak istiyordu.

Jasmine "Ah lordum, ne olur kızma bana," diye yalvardı. Kirpikleri yağmur ve gözyaşlarından ıslanmıştı, sesi üzüntüden boğuk çıkıyordu.

Falcon bu sefer de Jasmine'i kucağına alıp yatağa götürmek, nezle olmadan önce onu vücudunun sıcaklığıyla ısıtıp kurutmak istedi. Sert bakışlarla kızı süzdü. Elbisesinin ıslak kumaşının; kasıklarına, karnına ve göğüslerine yapışarak şekillerini kalıp gibi belli ettiğini, minik sert göğüs uçlarının soğuktan dikleşmiş olduğunu gördü. Bu görüntünün üstündeki gayet ani fiziksel etkisiyle, erkeklik organı bir karış kadar uzadı.

"Kirpimi bulamıyorum!" diye açıkladı Jasmine.

"Bu yüzden mi buradasın? Hani şu Prick dediğin pireli pis kemirgeni aramak için mi?"

Jasmine hıçkırarak "Adı Quill," diye düzeltti.

Falcon, kızı omuzlarından sıkıca tutarak kendine çekti. "Bu gece güvenliğini temin etmek için bir sürü altın para ödedim. Ama sen orduyu takip eden fahişeler gibi, herkesin sana tecavüz edebileceği yerlerde geziniyorsun." Jasmine'i sarsarken, soğuk ve nemden dişlerinin takırdadığını gördü. Başını eğip, buz gibi olmuş dudaklarını kendi dudaklarıyla örttü. Jasmine bir anlığına kollarının sıcaklığında eridi, sonra gücünün kalan son acınası kırıntılarıyla Falcon'u iterek uzaklaştırmaya çalıştı. Falcon'un kalbini ağrıtan o tanıdık şefkat uyandı yine içinde. Bu kadar uzun süredir erişmesine izin verilmeyen şeyi sorgulamaya başladı. Acaba Jasmine'e aşık mı oluyordu? Kendi kendine "Saçmalık," dedi sertçe. Tutku, arzu, şehvet hissettiği pekala doğruydu, ama aşk? Asla! Elini, kapitone tuniğiyle zırhının arasına sokup, kuru, sıcak, dikenli bir topak çıkardı. "Al!" diye Jasmine'in eline tutuşturdu.

Jasmine sevgiyle "Ah lordum, sana tüm kalbimle teşekkür ederim. Bana verdiğin en kıymetli hediye buydu," dedi. Falcon, Jasmine'e hızla geçip gitmekte olan gecenin bir dakikasını daha ayıramayacağını bilmesine karşın, onu kollarına alıp, dört kat merdiven çıkarak, gece için sağlamış olduğu güvenli odaya götürdü.

Bölüm 16

Nottingham Kalesi. İngiltere'nin güç odağı. Sanki dünyadaki herkes oraya toplanmıştı. Her tür insanın bir araya geldiği, darmadağınık, canlı bir yerdi. Cehennem de böyle olmalıydı.

Bir köpeğin üstündeki pireden daha çok sayıda kont vardı. Nottingham, Derby, Leicester, Warenne ve Chester kontları ya gelmişti, ya da her an varmaları bekleniyordu. Kral John'un yengesi Constance'ın boşadığı Chester dışında, hepsine kontesleri eşlik ediyordu.

Lord ve Leydi unvanı taşıyan kimselere, lahanadan kurt çıkması kadar sık rastlanıyordu. Başrahipler, keşişler ve papazlar, şeriflerle, yüksek rütbeli memurlarla, yargıçlarla ve şövalyelerle dostluk ediyordu. Nottingham, civar illerdeki tüm gezgin ozanları, jonglörleri ve diğer gösteri sanatçılarını mıknatıs gibi çekmişti. Her yemek, akrobatların, ip cambazlarının, güreşçilerin ya da eğitimli köpeklerin gösterilerini izleyerek yeniyordu. Kalabalığın arasında, sadece keskin zekalarının ve el uzluklarının gücüyle geçinen dilenci, yan kesici ve fahişe gibi meslek erbapları geziniyordu. Pek çok kişi olmadığı biriymiş gibi davranıyordu: Fahişeler kibar hanım taklidi yapıyor, kibar hanımlar ise fahişeliklerini belli etmemeye uğraşıyordu.

Dame Winwood, bir çiftin konuşmasına kulak misafiri olarak gülümsedi. Kadın adama "Kendini kont olarak tanıtamazsın!" diye itiraz ediyordu. Adam da buna karşılık, gayet yerinde bir cevap verdi: "Bunlar kontu kenef kovasından ayırt edemez yahu!"

Jasmine kalenin dördüncü katındaki odasında, kraliçenin tarot kartlarını boyamakla meşguldü. Aniden, bir adam, bir ipin

ucundan sallanarak odaya girdi ve panter çevikliğiyle ayaklarının üstüne indi. Jasmine, çığlık bile atamayacak kadar şaşırmıştı. Birkaç kere gözlerini kırpıştırdı. İnsan dördüncü kattaki bir odaya nasıl tırmanırdı?

"Affınızı dilerim, küçük hanım. Bu odayı Mary–Ann'in odası sandım." Konuşurken kukuletasını çıkardı. Jasmine'in gördüğü açık ara en yakışıklı adamdı. Gür, kıvırcık, kahverengi saçları, neşe saçan mavi gözleri ve gülümsediğinde genç kızların yüreğini hoplatmasını sağlayan, bembeyaz, son derece düzgün dişleri vardı. Kasları gelişmiş, teni güneşten fındık kabuğu rengini almıştı. Çizme, dar bir pantolon ve kolsuz yelek giymişti. Giysilerin hepsi yumuşak dişi geyik derisinden yapılmaydı. Sırtına uzun yay ve bir sadak dolusu ok atmıştı.

Jasmine, "Siz Robert'sınız, Huntington Lordu Robert!" diye bağırdı. Mary–Ann'in sevgilisiyle tanıştığına çok memnun olmuştu.

"Ben artık bir kanun kaçağıyım, hanımefendi. Kelleme ödül kondu."

"Ah, beyefendi, büyük tehlike içindesiniz. Kral John burada, kale de tıklım tıklım asker ve kanun adamı dolu."

Robert sırıtarak "Biliyorum," dedi. "Leş kokularını alabiliyorum."

Jasmine kıkırdadı.

"Sizi riske atmaya hiç hakkım yok. Ama beni Mary–Ann ile buluşturabilirseniz, elbet bir gün size borcumu öderim."

"Gidip bulayım o zaman. Ama rica ederim beyefendi, tutuklanmadan önce saklanın."

Jasmine Mary–Ann'i ailesinin yanında buldu. Amcası Dunmow'lu Robert FitzWalter Nottingham'a yeni gelmiş, karısıyla kızını da yanında getirmişti. Mary–Ann Jasmine'i hepsine tanıttı, küçük kuzenini en sona bıraktı. "Jasmine, bu da Mathilda. Bugün 12 yaşına basıyor. Doğum gününü, buraya gelip kralla kraliçeyi görerek kutlamak istedi."

Mathilda, Jasmine'in gördüğü en çarpıcı çocuklardan biriydi. En seçme yeri, saçlarıydı. Saçları kızılımsı sarıydı. Doğal bukle-

ler halinde beline kadar iniyordu. O kadar ufak tefekti, saçları da o kadar gürdü ki, sırf saç ve gözlerden ibaretmiş gibi görünüyordu. Teni porselen gibiydi, kızıl saçlıların başının belası olan çillerden eser yoktu. Jasmine çocuğun başının üstünden Mary-Ann'e baktı, sesini çıkarmadan, dudaklarıyla "Robert" adını söyledi.

Mary-Ann yengesine kısaca reverans yaparak "Gideyim de, size yatacak oda bulmaya çalışayım," dedi. "Nottingham Kalesi çok büyük, ama bu gidişle yakında insanlar birbirlerinin üstüne çıkmaya başlayacak."

Mary-Ann dört kat basamağın her birini koşarak çıktı ve sevgilisinin kollarına atılana kadar durmadı. Jasmine birbirilerine söyledikleri sevgi sözcüklerini dinlemek zorunda kaldığı için çok utandı, ama tehlike yaklaşırsa haber verebilmek için kapının civarında beklemek zorunda olduğunun farkındaydı. Robert'ın "Nottinghamshire Şerifi Ralph Murdach, kelleme ödül koydu," dediğini işitti. "Bunu başkasından duyup üzülme diye söylüyorum sevgilim. Gerçek kimliğimi bilmiyorlar. Huntingdon Lordu Robert ile benim aramdaki bağlantıyı kuramadılar. Benim ve adamlarımın sürekli taktığı kukuletalardan dolayı, bana Robin Hood (Kukuletalı Robin) adını taktılar."

Mary Ann, Robert'a sıkıca sarıldı. "Robert, lütfen git buradan, lütfen. Dedikodulara göre, Kral John o kadar zalimmiş ki, sırf eğlence olsun diye insanlara işkence yapılmasını izlemekten zevk alırmış."

Robert güldü. "Seni görmekten feragat edecek değilim, bir tanem. Bu kalabalıkta tehlike çok az."

"Hayır aşkım, hayır. Sen benim yanıma gelme. Ben seni bulurum. Belki her sabah erkenden, Jasmine ile ata binmeye çıkarız. Ormanda güvende olacağımızı biliyorum... orası senin krallığın, girip çıkanları sen yönetiyorsun."

"Üstelik son zamanlarda, bu işten epey kâr da ediyorum. Nottingham'a gelen her yolcu, üç büyük ormanın birinden, ya Ettrick'den, ya Derby'den, ya da Sherwood'dan geçiyor." Kolunu kızın beline atıp, onu pencereye götürdü. "Şu yöne, Trent

Nehri'ne doğru gidin, sonra kuzeye yönelin. Sherwood ormanına ve kollarıma gelmiş olacaksın."

"Tanrı yolunu açık etsin, Robert," dedi Mary-Ann. Gözleri yıldızlar gibi parlıyordu.

Jasmine, en sona bıraktığı tarot kartı olan Kader Çarkı'na son rötuşları yapıyordu. Ezekiel'in çarkının üstünde bir sfenks, solunda bir yılan, sağında ise Mısırlıların çakal başlı tanrısı vardı. Kartın dört köşesinde birer canlı yaratığın tasviri bulunuyordu: Melek, kartal, aslan ve boğa. Her birinin bir çift kanadı vardı. Jasmine işte bu kanatların tüylerini boyamakta çok zorlanıyordu.

Mary-Ann Jasmine'in yanına koşarak "Ölmek istiyorum Jasmine!" dedi.

Jasmine telaşla "Ne oldu Mary-Ann?" diye sordu.

"İki sadakat, iki sevgi arasında kaldım. Sanki ikiye bölünüyorum!" Kendini yatağa attı, yüzünü yastığa gömerek hıçkıra hıçkıra ağlamaya başladı.

Jasmine yatağa gidip, kızın kestane rengi güzel saçlarını okşadı. Mary-Ann'in boğuk sesi "Ben Robert ile buluşmak için gizlice buraya gelirken, Nottingham Şerifi babamı kanun kaçağı Robin Hood'un kimliği ve yeri hakkında sorgulamak için gözaltına almış, çünkü pek çok kez Malaset konağımızın yakınında görülmüş! Babam şerifi hiçbir şey bilmediğine, son birkaç haftadır sarayda bulunduğuna ikna etmeyi başarmış ve serbest bırakılmış. Ama elbette babam Robin Hood'un kimliğini, bana kur yapmakta olan eski Huntingdon Lordu olduğunu biliyor. Yarın Robert'la buluşmaya gidemeyeceğim Jasmine. Çünkü muhtemelen takip edileceğiz. Şerif, Robin'in kellesini tepsi üstünde Kral John'a sunmak istiyor."

Jasmine, sakin ve kararlı bir sesle "Yarın Robin'in yanına ben gideceğim," dedi. "Onu uyaracağım."

"Ah Jasmine, ya yakalanırsan? Ya işkence görürsen? Senden böyle bir şey isteyemem!"

"Saçmalama! Kalk şu yataktan, gözlerindeki kızarıklığı bir şekilde geçirmen gerek. Sana bir bakan, yüzündeki suçluluk ve

umutsuzluğu açıkça görebilir. Bu geceki ziyafette neşeli görünmelisin. Korkularını gizle ve küçük kuzenin Mathilda'nın doğum gününü kutlamaya bak. Sana, içini biraz rahatlatacak bir bitki çayı kaynatayım."

Jasmine'in zihni, sinirlerinin gerilmesiyle hızlı çalışmaya başlamıştı. Bu gece kraliçenin tarot falına bakarak yeteneklerini sergiye çıkaracağını biliyordu. Bu tehlikeyle dans ederken tek bir yanlış adım atarsa, ufacık bir hesap hatası yaparsa, kendi geleceğini riske atacağının farkındaydı.

Açık şömineli devasa yemek salonunda, duvardan çıkan demir kollara dikilmiş, "quarion" denen, kocaman, dört köşe mumlar yanıyordu. Tavandan sarkan şamdanlarda da yüzlerce ince mum vardı. Hizmetkarlar dopdolu tepsilerin ağırlığından sendeleyerek geziniyor, giysilerine yemek sıçratmak istemeyen konuklardan zorlukla kaçınıyorlardı.

Jasmine, babasının sarayda kalacağı dönem için hazırlattığı yeni giysilerinden birini giymişti. Elbise, lavanta rengi, son derece yumuşak, yünlü bir kumaştan yapılmıştı. Vücudunun kıvrımlarına iyice oturuyor, göğüslerini, belini ve kalçasını ortaya çıkarıyor, sonra kıvrımlar halinde yere dökülüyordu. Gümüş işlemeli bir kemer belini sarıyor, arkada çaprazlanıp tekrar öne geliyor ve burada, tam da pübik kemiğinin üstünde bağlanıyordu. Jasmine farkında değildi ama, parlayan V şekli herkesin dikkatini çekiyordu. Ona, kabalist işaretlerle işli cüppelerini giymiş olan Estelle eşlik ediyordu. Bu giysiler, onu orada toplanmış olan herkesten ayırıyor, üstün bir mevkiye yerleştiriyordu. Jasmine, son derece uzun, zayıf, takke takıp dökümlü cüppe giymiş birinin kendilerine doğru geldiğini gördü. Sakalı ve kalın kaşları grinin aynı tonundaydı. Aynı, Merlin Avalon'un sislerinden çıkagelse görüneceği gibi görünüyordu. Burnu uzun, sivri ve sanki akılsızca kullanılmış gibi azıcık çarpıktı.

Estelle bu adamın, bir süredir Kral John ve Kraliçe Isabella ile meclis tutmasını izliyordu. Etraflarına bir düzine hırslı saraylı kümelenmiş, çanak yalayıcı asalaklardan bekleneceği üzere, ağızlarında samimiyetsiz övgüler gezdiriyorlardı. Estelle, majestelerinin sihirbazları arasındaki hiyerarşiyi belirleyecek olan uzun, zalim bir savaşın ilk darbesini beklerken, içi canlılıkla doldu.

Nottingham Kontesi "Sizi kralın astrologu ve tanınmış bir büyücü olan Orion ile tanıştırayım," dedi.

Orion, kendisinden epey kısa olan Estelle'e bakarak, yükseklerden "Gizli ilimlere hevesliymişsiniz diye duydum?" dedi.

Bu sözüyle Estelle'i küçük gördüğünü ve aşağıladığını belli etmek istiyordu. Fakat Estelle güldü ve yüksek, odanın büyük bir kısmından duyulan bir sesle "Orion ha?" dedi. "Şu İrlanda aksanına bakılırsa, bence adınız O'Ryan!" Bu açılış çatışmasında bulunan herkes, ilk raundu Dame Winwood'un kazandığına hemfikir oldu.

Jasmine ve Estelle, kral ile kraliçeye saygılarını sunmak üzere ilerledi. Isabella lavanta rengi elbiseyi kıskançlıkla inceledi, fakat elbisenin kendisine zerre kadar yakışmayacağının farkındaydı. Esmer tenini ve yüzünün canlı renklerini ortaya çıkarmak için, kraliyet moru bir elbise giymiş, mücevher olarak da, göğüslerinin dikkat çekecek kadar gelişmemiş olmasını telafi edecek, elmas ve ametistten yapılma muhteşem bir kolye takmıştı. John da iştahla Jasmine'i süzdü. Gözleri yuvalarından öylesine fırlamıştı ki, pantolon ağındaki kabarıklıkla yarışırdı. Yaşlı kadının kızı böyle dikkatle gözlemesine, düşük göz kapaklı kurnaz gözleriyle kendisinin her düşüncesini okumasına sinirlenmişti. Alayla "Birbirinize göbek bağıyla mı bağlısınız siz?" diye sordu.

Estelle'in hazırcevaplığı, John'u yenmeye ferah ferah yeterdi. "Hayır, kan bağıyla bağlıyız. Tıpkı sizin gibi, majesteleri." Kardeşinin çocuğunu arzuladığı için utandırmaya çalışıyordu.

Isabella, "Kartonlar hazır mı?" diye sordu. Gözleri beklentiyle parlıyordu.

Jasmine başıyla onayladı. "Evet, majesteleri. Son kartın boyası kuruyor."

"Mükemmel. Eğlencemize katılabilirsin. Yemekten sonra Orion, bizi eğlendirmek için bazı büyücülük numaraları yapacak. Sonra, gecenin zirvesi olarak, sen de falıma bakarsın. Orion burç yorumlarımızı yapmayı reddetti." Isabella, heyecanlanmış bir çocuk gibi dudaklarını yaladı "Bizi onun yerine siz eğlendirmek istemez misiniz, Dame Winwood?"

Estelle 1.50 metrelik vücudunu dikleştirerek kabardı. Bu boyla bile göz korkutucu ve tehditkar görünüyordu. Burnunun ucundan şöyle bir bakması, köylü kızlarını nasıl sindiriyorsa, kraliçeyi de öyle sindirdi. "Özel güçlerimi asla eğlencelik olarak kötüye kullanmam. Ben bir avuç numarası olan bir şarlatan değil, gerçek bir üstadım." Kurumla dönüp çıktı, Jasmine'i de beraberinde götürdü. "Unutma Jasmine, kim olursa olsun bir kaltağın, bir cadı karşısında şansı yoktur."

Kalabalığın yukarısında, ozanların bulunduğu balkonda Falcon de Burgh, kimseye görünmeden tüm kalabalığı gözlemleyebileceği bir yerde duruyordu. Silahtarı Gervase, şafaktan hemen sonra Jasmine'in penceresinden aşağı bir adamın indiğini söylemişti. Adamı tarif etmesi için ısrar ettiğinde, Gervase yabancının kaslı ve panter kadar çevik göründüğünü söyleyerek de Burgh'un kıskançlığını azdırmıştı.

Falcon, Jasmine'in sevgilisi olduğuna inanmıyordu. Ama salonda, başta (ya da, hükümdara bakış açınıza göre, sonda) kral olmak üzere kendini bu konumda sanan düzinelerce adam bulunuyordu. Chester Kontu'nun kralı selamladığını görünce gözleri kısıldı. İki adam arasındaki fiziksel karşıtlık çok barizdi. Chester uzun boylu ve zarafetten yoksundu. Kral ise kısa boylu ama gösterişliydi. Sürekli kaba bir şakaya gülüyor, elleriyle jestler yaparken parmaklarındaki mücevherler pırıldıyordu. Her iki adam da paraya ve güce bayılıyor, nasıl elde ettiklerine zerre önem vermiyorlardı. De Burgh, bunun Normanlara özgü bir özellik olduğunu kabullendi. Kendi de güce doyamıyordu. Ama aralarında bir fark vardı, o da *onurdu*. Bazı insanlar onurlu oluyordu, bazıları olmuyordu. "Neden tahta ülkenin en onurlu adamı çıkmıyor sanki?" diye düşündü dalgın dalgın. Mesela William Marshal çıkabilirdi.

Kral dediğin öyle olurdu! Bunun yerine, İngiltere'yi bir kasık biti, hem de deli bir kasık biti yönetiyordu.

Gözüne, kralın paralı askerlerinin en paragözü olan Falkes de Bréauté ilişti. Falkes kendi gibi bölük komutanıydı. Deneyimli bir asker ve acımasız bir savaşçıydı. Ne merhamet gösterir, ne de kendisine ve yönettiği adamlara gösterilmesini isterdi. O da Normanların para ve güç hırsıyla lanetlenmişti. Görünüşüne bakılırsa, bir ayağı da çukurdaydı. Kolunu Devon Kontu'nun dul karısının omuzlarına atmıştı. Kadının Midlands'in her yerinde kaleleri vardı. Azmış bir kancık gibi Falkes'a sürtünüyordu. İsa aşkına, kadınlar ne sadakatsizdi! De Burgh, eş seçiminde kalbi aklının önüne geçtiği için birinci kez kendi kendisiyle alay etti. Hırslı bir erkeğin, kaleleri ve toprakları eline geçirerek cüzdanını nasıl şişirebileceğinin en iyi örneği gözlerinin önündeydi. Tek yapması gereken yaşlı bir kontun dul karısıyla evlenip, kadını bir güzel becermekti!

Jasmine'i gördüğü an nefesi sıkıştı. Kusursuzdu, inanılmayacak kadar güzeldi. Eşsiz platin rengi saçları, onu diğer kadınlardan ayırıyordu. Rüya gibi, peri masallarından çıkagelen bir prenses gibiydi. Narin, uhrevi ama arzu uyandırıcıydı. Tanrı'nın nuru aşkına... ne giymişti öyle? Elbisesi vücudunun kıvrımlarını öyle sadakatle izliyordu ki, çıplak olsa daha iyiydi. Daha da fenası, taktığı pırıltılı kemer Venüs tepeciğinin etrafını çevreliyor, onu çerçeveleyerek vurguluyordu. İsa aşkına, eğer bu gösteri bir sevgilinin gözleri içinse, bu planını derhal bozacaktı. Eğer çevik panter bu gece dönerse, Falcon onu kılıcıyla deşip cansız bir et parçası haline getirecekti.

Falcon derhal balkondan inip Jasmine'i aradı. Hep doğrudan yöntemler kullanırdı. Jasmine'in tam karşısına dikildi. Geniş omuzları, odanın geri kalanına geçmesine izin vermiyordu. Yeşil gözleri inanmazlıkla Jasmine'in vücudunu süzdü, sonra doğrudan Jasmine'in gözlerine bakarak, ters ters "Bunu neden sergiliyorsun?" diye sordu.

Jasmine, kendisiyle bu şekilde konuşulduğunda cevap vermezdi.

"Dilsizcilik mi oynuyoruz? Sağır mısın?"

Jasmine soğuk, kendine hakim bir sesle "Ne sağırım ne de dilsiz, beyefendi. Neyi kastettiğinizi anlamadım, o kadar," dedi.

"Seni küçük yalancı. Ne dediğimi pek de güzel anlıyorsun. Hem elbisen hem de kemerin, tek bir amaç gözetilerek yapılmış: Erkeklerin şehvetini uyandırmak. Derhal yukarı çıkıp üstünü değişeceksin, bu elbiseyi de yatak odasında benimle yalnız olduğun zamanlar hariç bir daha giymeyeceksin!"

Jasmine bu otoriter emirler karşısında, şaşkınlık ve öfkeyle içini çekti. Her zamanki gibi, savaş teklifini kabul etmeye hazırdı. "Bana emir vermeyiniz Lord Köpektersi, canım hiç itaat etmek istemiyor!"

"İstesin istemesin, o elbiseyi değiştireceksiniz madam," dedi Falcon haşince.

Jasmine, her sözcüğü kafa tutarcasına vurgulayarak "Hayır, değiştirmeyeceğim," dedi. Sonra Falcon'dan uzaklaşmak için arkasını döndü. Feci bir memnuiyetsizlikle, kumaşın yırtılarak vücudundan ayrıldığını hissetti. İnanmaz gözlerle aşağı baktığında, Falcon'un sadece koca çizmelerinden biriyle ince kumaştan elbisenin eteğine basmakla yetindiğini, gerisini Jasmine'e bırakmış olduğunu gördü. Elbise koltuk altından kalçaya kadar yırtılmıştı. Çıplaklığını örtmek için çırpınmaya başladı.

"Seni uyardım... aldırış etmedin. Git de, bir fahişeye değil, bir genç kıza yaraşır bir şeyler giy."

Jasmine'in gözleri öfkeyle tutuştu. Çığlık atmak istedi. "Cehennemin dibine kadar yolun var de Burgh!" Ama intikamı daha kurnazca olacaktı. Bir eliyle yırtık kumaşı toplayıp, Falcon'dan uzaklaştı. Ufak adımları, gururlu bir kedininki kadar emindi.

Bölüm 17

Jasmine odasına girer girmez, elini, skandal yaratacağı kesin olan bir elbiseye attı. Sandıklarını açarken, bu elbiseyi hiç giymeyeceğini düşünerek bir kenara koymuştu, zira iki parçalı bir takımın ikinci parçasıydı. Beyaz ipekten yapılma bir iç entarisiydi. Üstüne giyilen kırmızı kadife tuniğin sandığa konması unutulmuştu. İpek o kadar inceydi ki, neredeyse şeffaftı. Yakından bakıldığında, kollarının, bacaklarının derisi görülebiliyordu. Simli kemeri beline aynı önceki sefer gibi bağladı, Venüs tepeciğine işaret eden bir V oluşturdu.

Bu işi yapmıştı ama, salona döndüğünde sonuçlarından korkmaya başlamıştı. Falcon'a kafa tutmaya kararlıydı, fakat neticede Jasmine'e elbisesini değiştirtmiş olduğu gerçeği ortadaydı. Jasmine bağırıp debelenirken onu omzuna atıp salondan çıkarabilirdi. Tekrar karşı karşıya gelmelerini engellemeliydi.

Akşam yemeği servis edilmek üzereydi. Kral ve kraliçe yükseltiye çıkıp oturmuştu. Jasmine hemen, yükseltinin karşısında, majestelerinin görüş alanında olan bir sandalye kaptı. Herkesin konuşulanları duyabileceği böyle bir yerde, de Burgh bile olay çıkarmaya çekinirdi. Öfkeden köpüreceğine şüphe yoktu, ama öfkesini göstermek için akşam yemeğinin ve eğlencelerin bitmesini, Jasmine'i yalnız yakalamayı beklemesi lazımdı. Buna da saatler vardı.

Masanın öbür tarafına bakınca, Estelle'in Devon Kontesi ile Warwick kontesi arasında oturduğunu görerek eğlendi. Her iki kadın da duldu, ama Estelle'den zıt konularda yardım istemişlerdi. Kral John, Warwick'in duluna Lincoln'lü Geoffrey de Ser-

land diye bir koca bulup çıkarmıştı. Warwick'in ilk evliliği de bu şekilde gerçekleşmiş, kendisine hiç danışılmamıştı. Evet, Kont Warwick sayesinde zengin bir dul olmuştu, ama bu sefer kendi kocasını kendi seçmek, onu yatakta ve yatağın dışında mutlu edecek biriyle olmak istiyordu. Serland'ın arada bir oğlanlarla birlikte olduğu dedikodularını duymuş, bunu düşünmek bile tüylerini diken diken etmişti.

Öte yandan Devon'un dulunun gözü ve bir takım mahrem yerleri Falkes de Bréauté'deydi. Adamın, Devon'un ona bıraktığı kalelere ve araziye tamah ederek kendisiyle evlenecek kadar hırslı olduğunu biliyordu. Ama sonuçta paralı askerdi, John'un Devon Kontesi'ne biçtiği fiyatı ödeyecek kadar parası olduğunu sanmıyordu.

Estelle için, iki sorunun da çözümü gayet basitti. Warwick Kontesi'nin, Geoffrey de Serland ile evlenmeyi reddetmesine izin vermesi için John'a 1.000 sterlinle, Warwick'lerin meşhur beyaz aygırlarından bir düzinesini hediye etmesi yeterliydi. Böylece istediği kadar bekler, kendi kocasını kendi seçerdi. Devon Kontesi'nin ise Falkes de Bréauté'ye, kendisini satın almaya yetecek kadar para vermesi gerekiyordu. Ancak Estelle, elbette bu bilgece öğütleri, her iki kadından da cömert ücretler koparana kadar vermeyecekti.

Chester Kontu Ranulf, yükseltide, John'un sağ tarafında oturuyordu. İki adamın arasından su sızmazdı. Ranulf, tam 10 dakikadır gözlerini yükseltinin tam karşısında oturan hayalden ayıramamıştı. Sonunda John'a dönüp "Kardeşinin kızı pek iştah açıcı bir parça," dedi. "Ona ne kadar istiyorsun?"

John hayal kırıklığına uğradı ama belli etmedi. Eğer Jasmine'in koynuna giremiyorsa, Chester'ı sokacağına ölürdü daha iyi. Zaman kazanmak için "Bir kere becermek mi istiyorsun, yoksa daha kalıcı niyetlerin mi var?" diye sordu.

Chester'ın yanağındaki çiçek bozukları, bu kaba söz karşısında beyazladı. "Evlenmeye niyetliyim. Salisbury'den isteyecektim ama, kızı genç de Burgh ile sözlemiş."

John'un zihni o kadar çapraşık yollardan çalışıyordu ki, derhal kendi kendiyle savaşmaya başladı. Chester'ın, istenen her fiyatı ödeyecek kadar kendini kaptırmış olduğu belliydi. John kızı kendi de istiyordu, ama avucu, Chester'ın oraya akıtabileceği parayı düşündükçe kaşınıyordu. Sonra aklına bir şey geldi. İkisini de elde edebilirdi. Chester ile gizli bir anlaşma yapacaktı. Ancak anlaşmada, Jasmine kardeşinin yetkisinden çıkıp Chester'ın karısı olduktan sonra, kralın kendisinden gelecek cinsel lütuflardan faydalanabileceği açıkça belirtilecekti.

Yemeğin sonuna doğru, gecenin eğlenceli kısmına hazırlık için şekerlemeler dağıtıldı ve sürahilerdeki şaraplarla biralar tazelendi. Orion salonun ortasına yürüdüğünde, Isabella heyecanla ellerini çırptı. Başarılı bir illüzyonist olan Orion, boşluktan bir gül koparıp, gösterişli bir hareketle kraliçeye sundu. Sonra ön masadaki misafirlerin yanından geçerek, görünüşte herkesin sol kulağından parlak renkli ipek eşarplar çıkardı. İçkiyi fazla kaçırmış olanların şaşkın tavırları, misafirlerin eğlencesine eğlence kattı. Orion'un bir sonraki numarası için seçtiği kimseler, derhal arkadaşlarının şaka konusu haline geldi. Orion, salondan yükselen "Ah"lar ve "Vay" lar arasında kollarını kaldırdı. Her bir elinden beyaz, yelpaze kuyruklu kumrular uçarak tavandaki kirişlere kondu.

John, Isabella'nın üstünden eğilerek, ev sahipleri Nottingham'a "Sende şu amuda kalkıp bacaklarını gösteren dansçı kızlardan yok mu?" diye sordu sabırsızlıkla.

Nottingham utançla kraliçeye bakarak, dansçı kızların bulunmadığını belirtip özür diledi.

Sonraki gösteride Orion, nesneleri taşa dönüştürecekti. Isabella, sihirbazın bu çeşit becerileri olduğunu duyduğundan beri, günlerdir bu numarayı bekliyordu. Orion seyircilerden, üstlerinde taşıdıkları bazı nesneleri vermelerini rica etti. Bunları, gözlerinin önünde taşa dönüştürecekti. Düzinelerce el, çeşitli eşyalar uzattı. Orion tek tek bakarak bir yüzük, bir bıçak, bir kadeh ve hatta bir de ayakkabı seçti. Büyülü sözleri söyledi: "Ay ve Güneş'in gücü aşkına, büyümle eşyalar dönsün taşa!" Sonra eşyaların sahiplerine taştan bir yüzük,

taştan bir bıçak, taş bir kadeh ve taş ayakkabı uzattı.

Seyircinin nutku tutulmuştu. Jasmine'in Orion'a verdiği kaşık taş olarak kendisine geri döndüğünde, genç kızın hayreti gözlerinden okunuyordu. Masadakilere "İnanılmaz bir şey, değil mi?" diye sordu.

Estelle burnundan soludu. "Sheffield'a gelmeden, buraya birkaç kilometre uzaklıkta bir kireçtaşı mağarası vardır. İnsanlar mağaraya eşyalarını bırakırlar, mağarada durmadan damlayan kireçli su da her şeyi taşla kaplar. Orion, ya da benim kullandığım adıyla O'Ryan, ona verdiğin kaşığı alıp, mağarada bırakmış olduğu bir kaşıkla değiştirdi!"

Warwick Kontesi, içtenlikte güldü. "Emin misiniz?"

Estelle, yine herkesin duyabileceği bir sesle "Elbette. Fark ettiyseniz, kendisine uzatılan nesneler arasından sadece en kolay bulunanları seçiyor. Eşsiz bir şeyi taşa döndürmesini isteseniz, tutulup kalır. Mesela, kralın tacını," diye yanıtladı.

Orion, bu öneriyi duymamış gibi yaparken, Estelle'e kötülük dolu bir bakış atmaktan da geri kalmadı.

Başkaları da taşa dönüştürülecek şeyler önerdikçe, seyirciler gülmekten kırılıyordu. "Karımın annesi!" Salonun arkasından başka biri "Kocamın şeyi!" diye bağırdı.

Orion, içilen bira ve şarap sonucu, seyircinin her zamanki gibi edepsizliğe kaymaya başladığını görünce, ellerini kaldırarak onları susturdu. Dikkatler yine kendisine dönünce, "Taşa dönüşmüş olan eşyalarınızın düzelmesini istiyorsanız, onları bana getirmeniz yeterli. Büyüyü geri döndürerek onları düzeltebilirim.

Estelle "Yer ve göğün gücü aşkına, bu taşlar tekrar dönsün eşyaya!" diye dalga geçti.

Devon Kontesi "Estelle, sus yoksa altıma işeyeceğim!" dedi.

Isabella, çocuk gibi eğlenmişti. Ayağa kalkınca, misafirler sözlerini duyabilmek için sustu. "Şimdi Salisbury'li Jasmine tarot falıma bakacak. Bayanlar bunu beğenecektir. Beylerin zar atmasında ya da zevklerine daha uygun başka oyunlar oynamasına izin veriyorum."

Salondaki erkeklerin çoğu yerlerinden kalkarak gerindi ve bir saatlik kumara hazırlık olarak kadehlerini doldurdu. Fakat Kral John ve Chester Kontu yerlerinde kaldılar.

John yükseltiden aşağı atlayıp, Jasmine'in elini tuttu. Genç kızı Chester'a götürdü, kucağına aldı ve kollarını açmış bekleyen Ranulf'a uzattı. Gözünü kırparak "Paha biçilemez!" dedi.

Ranulf yüzünü buruşturdu. "İngiltere'nin en zengin adamı, pahasını biçer onun," dedi manalı manalı.

De Burgh, sözlüsü kucaktan kucağa geçerken, sessiz bir öfkeyle dişlerini gıcırdatıyordu. Jasmine, sırf kendisini sinirlendirmek için, tahrik edici bir elbisesini çıkarıp, onun kadar tahrik edici bir başkasını giymişti. En azından, bu isyankar hareketin kendisine karşı yapıldığını umuyordu. Şafaktan önce odasının duvarına tırmanan adam aklına gelince, kara kaşları çatıldı. Salonun öbür ucuna baktı. Bu adamın Chester olmadığı kesindi neyse ki. Kontun güçlü olduğu şüphesizdi. Fakat kollarıyla bacakları fazlaca uzun ve sıskaydı. Bu adama "panter gibi" demek, kimsenin bin yıl düşünse aklına gelmezdi. Falcon'un kulaklarına, kendi şövalyelerinin, buraya misafir olarak gelmiş soyluların ve şikayet dinlemekten bıkmış olan Nottingham Şerifi Ralph Murdach'ın konuşmalarından parçalar çalınıyordu. Görünüşe göre tüm konuşmaların ana konusu, civardaki ormanları eline geçirmiş olan bir kanun kaçağıydı. Dedikodulara göre, yüzlerce adam ona katılmaya koşuyor; başına ödül konduğu halde kimse onu kraliyet temsilcisine ihbar etmeye yanaşmıyordu. Falcon, onuncu defa, Murdach'ın şeriflikteki yetersizliklerine bahane bulmasını dinledi: "Sayıca benim adamlarımdan fazlalar. Ormanlarımızı bu felaketten temizlemek için, krala başvurup daha fazla asker isteyeceğim."

De Burgh dudak büktü. Birkaç köylü, çiftçi ve özgür toprak sahibi, Nottingham'ı alay konusu yapmıştı. Bu adam, İskoçlar ve Galliler gibi dağ kedisi kadar vahşi ve haşin, geçtikleri yeri canavarca yağmalayan, yakan, yıkan düşmanlara karşı ne halt edecekti? Falcon iğrenerek, Sherwood'un kanun kaçakları konusunu

dinlemeyi kesti. Şövalyeleri birlikte zar atmayı önerdiği zaman başıyla reddetti ve Jasmine'in Isabella için çizip boyadığı, güzel fakat saçma sapan fal kartlarını sergilemekte olduğu yükseltiye doğru ilerledi.

Estelle, kraliçenin kartları kötü gelirse zorluk çıkacağını düşünerek masadan kalktı. De Burgh onun kalktığı, iki dul arasındaki sandalyeye yerleşti. Chester'ı, insanın kanını dondurmaya yetecek kadar sert ve soğuk bakışlarla uyardı. Ama artık Isabella Jasmine'e el koymuştu. Kralla Chester yükseltiden indiler. Nottingham, eğitimli tazı gibi peşlerine takıldı. De Burgh, hanımların gizemli, ilgi çekici tarot kartları karşısında gerçekten pek heyecanlandığını şaşkınlıkla fark etti. "Neden kadınlar böyle gülünç oluyor?" diye düşündü. "Neden bu kadar kolay kanıyorlar?" Kandırılmaya razı, hatta istekliydiler. Bu tezinin doğruluğunu, beş dakika içinde kendine kanıtladı. İki yanında oturan dullara eşit miktarda ilgi gösterdiğinde, ikisi de bu gece yatakta kendisine eşlik etmeye gönüllü oldu. Şimdi tek yapması gereken, canının hangisini çektiğine karar vermekti.

Isabella, kendine olabildiğince çok dikkat çekerek, iri tarot kartlarını karıştırdı, dileğini tuttu, sonra desteden 10 kart seçti. Her biri açıldıkça, Jasmine daha da hoşnutsuz olmaya başladı. Kartlar son derece doğru çıkmış olmasına rağmen, verdikleri haberler kraliçeyi pohpohlayacak türden değildi. Toplanmış kadınların önünde gerçek anlamlarını açıklasa, Isabella herhalde onu idam ettirirdi.

Sonra paniği azaldı. Rol yapacaktı. Kartlar böyle ölümcül şekilde dizilirse takınacağı tavırları ve edeceği lafları çoktan belirlemişti. Salonun alçakta kalan kısmına bakınca de Burgh'u gördü. Bakışları, sanki onu diğer kadınlardan farksız buluyormuş gibi mesafeli ve kişisellikten uzaktı. İki yanındaki kadınları gördü ve ikisinden de nefret etti!

Jasmine, kartlara tüm dikkatini vererek falına başladı. Sesi de Burgh'un kulaklarına gümüş çıngırakların sesi gibi geliyordu. Saf, berrak, perilere özgüydü. Diğer kadınlara baktı ve hiçbirini arzulamadığını fark etti. Jasmine'i, tam da olduğu gibi istiyordu.

Lanet olasıca, çıldırtıcı küçük cadı, tam istediği gibi bir kadın olmakla kalmayıp, üstelik daha da fazlasıydı.

Jasmine "Seçtiğiniz ilk kart, sikkelerin kraliçesi. Dolayısıyla sizi temsil ediyor, majesteleri," dedi Jasmine. Kart bencil, teşhirci, açgözlü, mücevherlerle donanmış, sevgiden çok rahatını önemseyen bir kadını temsil ediyordu. Oturduğu taht, Cupid'i temsil eden simgelerle, olgun meyvelerle, keçi başlarıyla ve bir tavşanla süslenmişti. Bunlar elbette tensellik anlamına geliyordu.

"Bu kart, mümkün olan her lüksü elde edecek bir kadın anlamına geliyor," diye yorumladı Jasmine. Bu da yalan sayılmazdı.

"Tavşan ne anlama geliyor?" diye sordu Isabella.

"Tüm simgeler doğurgan olacağınız ve bir sürü güzel prens ve prenses dünyaya getireceğiniz anlamına geliyor."

Isabella memnun bir tavır takındı, sonra başka bir kartı, kılıç kralını gösterdi: "İşte bu da John!"

Karttaki resim gerçekten de John'un tıpkısıydı. Kadınlara ve çocuklara sözlü ve fiziksel tacizde bulunan, kısa boylu, gayet esmer bir adam. Güçlü konumunu kötüye kullanan, belalı, kötü kalpli biri.

"Evet, majesteleri. Kılıç kralı, en yüksek mevkideki esmer bir adamı temsil eder. Kınından çıkmış kılıcından da anlaşılacağı üzere, savaşçıdır da."

Isabella "Başının üstüne toplanmış o kara bulutlar nedir?" diye sordu.

Jasmine "Sadece süs," diye yalan söyledi.

"Onun kartı neden benimkinin yanında değil? Aramıza kim giriyor?" dedi Isabella ısrarla.

Jasmine, aralarındaki kartın, kendine benzeterek çizdiği Baş Rahibe kartı olduğunu görerek huzursuzlandı. Durumdaki imalar hoşuna gitmemişti. Aralarına girmekle kalmamıştı, kraliçe bu kartı, kralla kendisini temsil eden kartların altına koymuştu. Yani, kralla kraliçe onu ezip geçmeye niyetliydi.

"Bu kart ne demek?" diye tekrarladı Isabella.

Jasmine, açık açık "Bilinçaltındaki bilgi, sezgi, ilham, gizli

bilimlerde bilgi, saklı gizemler, içsel kaynaklar, bilinçaltının kişinin hayatını değiştirme ve sağaltma etkisi, kişinin kendi özüne ulaşma ve yaratıcı, hayatı olumlayan bir insan olarak işlev görebilmesi," diye yorumladı.

Bütün düşünceleri kendine dönük olan Isabella, kartın ona atfettiğini sandı ve daha da mutlu oldu. Bir sonraki kart John'u temsil ediyordu. Kraliçe Şeytan'ı seçmişti. Jasmine, belki kartı ve simgelediklerini, krala doğrudan bağlamadan yorumlayabileceğini düşündü. Odadaki herkes, bunu pek yerinde bulacaktı elbette.

"Yarasa kanatları ve boynuzları olan Şeytan, tahtında oturuyor. Önünde, zincirlenmiş, çıplak bir kadın ve bir erkek duruyor. Hazcılık, insanın istediğini yapmakta özgür olması değil, arzularının kölesi olması demektir. Bu kart zevkine düşkünlük, duygusuz tensellik ve hayvanca davranışlar anlamına gelir. Ayrıca kötü büyüyü ve Şeytan'a ya da iblislere tapan birini gösterir."

Isabella'nın gözleri tehlikeli bir şekilde parladı. "Bu kartın benimle ne alakası var?" diye terslendi.

Jasmine, "Bu kart, istenmeyen öğeleri elemeniz ve maddiyatçı değerlere zincirlenmemeniz gerektiğine ilişkin bir uyarıdır," diye yatıştırdı. Odadaki tüm kadınlar manalı manalı bakıştı. Kartın, kraliyet çiftinin davranışlarını on ikiden vurduğunu biliyorlardı.

"Âşıklar kartının yanında, ters kupa üçlüsüyle kılıç üçlüsünün durması, alışılmadık bir dizilim," dedi Jasmine. "Kupa üçlüsü mutluluk ve tatmini işaret eden bir karttır. Bir gelini temsil eder ve evliliği beklemenin sevincini gösterir. Ama ters gelirse, yanında da kılıç üçlüsü olursa, bozulmuş bir nişan, âşıkların arasına girip ilişkilerini bozan üçüncü bir kişi anlamına gelir." Jasmine'in aklına ilk gelen, Isabella'nın eskiden Lusignan'lı Hugh ile nişanlı olduğu, Kral John'un nişanı bozup Isabella'yı Hugh'dan çaldığıydı.

Ancak Isabella bambaşka şeyler düşünüyordu. Jasmine'in Falcon de Burgh ile sözlü olduğunu biliyor, kartların, onların ilişkisini bozacak üçüncü olarak kendisini gösterdiğini düşünüyordu. Ne eğlenceli! Pek oyalayıcı olacaktı. Üstelik Jasmine, olacakları bizzat öngörmüştü.

"Âşıkların yanında ay var." Jasmine tereddüt etti.

Isabella, zekasını göstermek için "Tamam, buldum... bu da balayı anlamına geliyor!" dedi.

Jasmine, ona atılan can simidine sarıldı. "Evet, ne kadar akıllısınız," diye yalan söyledi.

Ayın altında bir yengeç, bir köpek ve uluyan bir kurt vardı. Jasmine'i, kraliçenin gizli düşmanları olduğu, bu düşmanların ondan hayati bir şeyi gizleyeceği konusunda uyarıyordu. Saman altından su yürütülecek, etrafını düzenbazlık saracaktı. "Deli" anlamına gelen "lunatik" sözcüğünün, Latince'de "ay" anlamına gelen "luna" sözcüğünden türediğini ağzından kaçırmamak için dilini ısırdı. Bu anlamın, kraliçe kadar kendisi için de geçerli olduğunu fark etti. Bu kadından ve sarayından hoşlanmıyordu. Sanki havada dehşetten oluşan bir sis, sinsice kol gezen bir kötülük vardı. Belki Isabella'yı etkileyerek, gidişatı düzeltebilirdi. Eskiden kraliçe olan Aquitaine'li Eleanor'un saray erkanı hakkında dinlediği hikayeleri hatırladı. İçinde saray nedimesi olma arzusu uyandıran şeyler aklına geldi.

Sonraki iki kart felaketti: Kılıçların ası ve Kule. As, ölüm kartıydı. En kötüsünü beklemek gerektiği hususunda bir uyarıydı. Planların bozulması, engellenmek ve geçiştirilmek, korku dolu bir bekleyiş, üzüntü ve pişmanlık demekti. Ay'la birlikte yorumlanınca, hile ve dalavereyle çevrilen gizli kapaklı işler anlamına geliyordu. Jasmine derin bir nefes alıp, yoruma girişti. "Kılıç ası çok kuvvetli bir karttır. Tek bir kişinin pek çok insanı etkileyebileceği anlamına gelir. Kral John'un annesi de, kraliçeyken böyle yapmıştı. Sevgiyle dolu olan sarayı, büyük üne kavuşmuştu. Saray daima renk, neşe ve müzikle doluydu. Şehveti açıkça belli etmek, hoş karşılanmazdı. Erkekler saray hanımlarına kabalıkla yaklaşmazdı. Kadınlara hanımefendi muamelesi yapmaları teşvik edilirdi. İltifatlardan, nüktelerden ve zarif davranışlardan yararlanırlardı. Genç beylerin evli hanımlara bakarak özlemle iç çekme-

si, hanımların da onlara iyilikle gülümsemesi genel olarak kabul görürdü, fakat bu ilişkiler son derece masum ve zararsızdı. Saray, müzisyenleri ve şairleri korur, sanatı desteklerdi. Tüm sarayda bir romantizm havası vardı. Koridorlarda, Tristram ile Isolde ve Lancelot ile Guinevere gibi ünlü aşkların öyküleri yankılanırdı. Uşaklar, şövalyeler ve ozanlar, masada hanımlara hizmet etme şerefine nail olmak için birbiriyle yarışırdı." Jasmine kraliçeye baktığında, sözlerinin istediği etkiyi yaratmamış olduğunu gördü. Isabella, Aquitaine'li Eleanor'la karşılaştırılıp, ondan aşağı olduğunun ortaya çıkmasından hoşlanmamıştı. Okunmamış son kart olan o korkunç Kule'ye bakıp, elinin tersiyle masadan attı. Huysuzlanarak "Bu oyundan sıkıldım," dedi.

Jasmine, yükseltiden de Burgh'un oturduğu masaya baktı. Kafasında çoktan çirkin bir entrika tasarlamaya başlamış olan kraliçe, zalimce "Genç dullar, erkeklerin neden hoşlandığını bildikleri için, dişli rakip olurlar," dedi. "Kemik için çekişen iki dişi köpek gibi." Isabella kendi kabalığına güldü. "Kim bilir, belki de kemik ikisini de doyuracak kadar büyüktür."

Jasmine için için kaynıyordu. Ne zaman Isabella'yla bir arada bulunması gerekse, sinirleri yay gibi gerilerek bu duruma itiraz ediyordu. Bu da yetmezmiş gibi, sözlüsü olacak adam onu herkesin içinde rezil etmişti. Eh, Jasmine'e keyfine göre davranabileceğini sanıyorsa, pek yanılıyordu. Öyle bir rezalet çıkaracaktı ki, bütün kale de, askerlerin kampı da ayağa kalkacaktı. Onu bir kere, kendisini seçtiğine pişman olacağı konusunda uyarmıştı. Bu gece o geceydi işte. De Burgh'un adını lekeleyecek; açgözlülüğü ve zevk düşkünlüğü yüzünden sözlerinin bozulmuş olduğunu suratına haykıracaktı. O sarsılmaz kendine güvenini yıkacak, paramparça edecekti. Bu iş bu gece bitecekti.

Duvardaki halkalara takılı olan meşalelerden birini kaparak, dişi kaplan gibi korkusuzca kaleden çıktı. Avluda sessizce ilerledi. Kırmızı ipek çadırın kurulu olduğu çayıra geldi. Çadıra yaklaşırken, içeriden bir çiftin gölgeleri belli oldu. Jasmine'in içindeki iyi yan "Yapma bunu," diye fısıldadı, ama kötü tarafı ihtiyatı yele verip içeri daldı.

Bölüm 18

De Burgh ve Gervase, ciddiyet içinde konuşuyorlardı. Jasmine, cehennem tazıları kovalıyormuşçasına hışımla içeri dalınca, Falcon irkilerek ona baktı. Telaşla "Ne oldu, sevgilim?" diye sordu.

Jasmine sersem sersem gözlerini kırpıştırdı. "Hi-hiç!" dedi kekeleyerek. İlk defa ne diyeceğini, ne yapacağını bilemiyordu. Haykırmak üzere olduğu suçlamaları yutmak zorunda kalmıştı, neredeyse boğulacaktı.

Falcon birden, Jasmine'in neden geldiğini anladı. Kadınlarla birlikte kalktığını görmüş, olay çıkarmaya gelmişti. Yüzündeki ifadeyi bozmadan genç kızın yanına gidip, elindeki meşaleyi aldı, Gervase'a verdi. Sonra fısıldayarak "Demek yine yatağımı paylaşmaya geldin sevgilim," dedi.

Jasmine öfkeyle "Hayır, gelmedim!" diye yadsıdı.

Falcon, "Gervase, çadırıma geceliğinle geldiğini kimselere söylemez," diye mırıldandı alayla.

Jasmine "Gecelik? Gecelik?" diye tekrarladı papağan gibi.

Gervase, yaklaşmakta olan fırtına patlamadan çadırdan kaçtı.

"Olağan şartlar altında seni ağırlamaktan memnuniyet duyardım aşkım. Fakat askerlerime, yarınki geyik avının insan avına dönüştüğü haberini vermem lazım.

"Seni kendini beğenmiş, kibirli, çekilmez hödük! Keşke doğar doğmaz boğsalarmış seni!" Sonra Falcon'un sözlerini yavaş yavaş idrak etti. "İnsan avı mı?" diye fısıldadı.

Falcon, "Kralın hastalıklı eğlence anlayışı," dedi aşağılayarak. "Yarın, ormandaki haydutları temizleyeceğiz."

Jasmine "Of, olamaz," diye soludu. Eli boğazına gitti. Hemen Mary–Ann ile Robert'ın buluşma yerlerine gidip Robert'ı uyarmalıydı, fakat vaktinde yetişebilecek miydi?

Jasmine, meşalenin çırpınan ışığında, peri gibi, hayalet gibi görünüyordu. Falcon'un içindeki arzu kabarıp burun delikleri Jasmine'in kokusuyla dolunca, onunla dalga geçmekte olduğunu unuttu. "Aşkım, askerlerle işimi elimden geldiğince çabuk bitireceğim. Bekle beni, olur mu?" dedi yalvarırcasına. Sözlüsünün yüzünü avuçlarına alıp kaldırdı, dudaklarından öptü.

Falcon, sıcak ve talepkar ağzını Jasmine'inkine değdirirken, bir yandan da onu kuvvetli kollarıyla sarıp, sertleşmiş organına yasladı. Falcon onu kucakladığında, Jasmine'e kendine ait kişiliğini kaybediyormuş gibi geliyordu. Gücü karşı koymaya yetmiyordu. Falcon'un nabzının her atışının bilincindeydi. Ayrıca, ölümüne korkuyordu. Falcon çok iri, çok sert, çok erkeksi, çok ateşli, çok şehvet dolu, çok... fazlaydı.

Falcon aniden Jasmine'i kollarına alıp kürklere götürdü. Jasmine, Falcon'un renkli geçmişindeki tüm kadınların itaatkar ve istekli olduğunu şüpheye yer bırakmayacak şekilde anladı. Jasmine'i alışkın bir kolaylıkla taşıyor, dikkati kendi kollarının ve vücudunun gücüne çekiyordu. Falcon Jasmine'i kürklere yatırdı ve ipeklere bürünmüş vücudunun çizdiği enfes, şehvet dolu tabloya baktı. Giyimli ve çizmeleri ayağında olarak tepesinde dikiliyordu. Şeytan gibi kapkaraydı. Jasmine bu güç ve irilikle, Falcon'un kendisini çoktan ele geçirmiş olduğunu biliyordu.

İtaatkar, edilgen bir şekilde yatarak bekledi. Falcon'un, kendisi gittikten sonra yatıp onu bekleyeceğine güvendiğini umuyordu. Falcon eğilip çabucak çizmelerini çıkardı, hareketlerini engelleyen pelerini omuzlarından attı ve Jasmine'in yanına uzanmaya başladı.

"Olmaz, Falcon. Kadınlar sana kendi ayaklarıyla geliyor. Seni çok fena şımartmışlar. O kadar ürkütücü bir şekilde güzel ve tehlikeli görünüyorsun ki, hepsi seninle sevişmek için can atıyor. Benim onlardan farklı olduğumu anlamıyor musun?" diye bağırdı Jasmine.

"Görünüşümle alakası yok, canım," diye karşı çıktı Falcon. "Kadınlar sadece elde edemeyecekleri şeyi istiyorlar... " Koyu yeşil gözleri, lambanın ışığında şeffaflaşmıştı. "Senin değişik olduğunun farkındayım, Jassy'ciğim... *sen bana* meydan okuyorsun." Jasmine'in yanağını parmaklarının ucuyla okşadı ve kalbinin gümbürtüsünü derhal parmak uçlarında, boğazında, hatta tabanlarında hissetti. Fakat aniden dolan kanla zonklamaya başlayan cinsel organının yanında bunların lafı bile olmazdı. Ele avuca sığmaz hale gelmişti, talan etmek istediği ılık yerden birkaç santim uzakta olduğunun farkındaydı sanki. Jasmine, Falcon'un sertliğini, giydiği yumuşak güderi pantolona rağmen Venüs tepeciğinin hemen üstünde hissederek, mahrem yerlerini korumak için elini temas eden gövdelerinin arasına koydu. Falcon, bu dokunuşun yarattığı etkiye güçlükle dayandı. Neredeyse doyuma ulaşacaktı. Dikkatini erkekliğinin sıcak merkezinden Jasmine'in dişiliğinin odak noktasına yöneltmezse, rezil olacağını hissetti.

Elini ipek elbisenin eteğinden içeri soktu, bacaklarından yukarı, kasıklarına kaydırdı. Jasmine'in kendini korumak için orada tuttuğu elini çekerek, iç çamaşırını bacaklarının arasını açıkta bırakacak şekilde hızla yırttı. Jasmine'in soluğu kesildi. Falcon bu kadar zamandır arzuladığı mücevheri sonunda ele geçirdiği için tatminle iç çekti. Kafasının içinde bir ses "Yavaş oğlum, yavaş," diye uyardı onu. "Sabırsız, açgözlü parmaklarınla bekaretini bozma!" Bu gece Jasmine'in yanında kalmasını dünyadaki her şeyden çok istiyordu. Fakat görevi yüzünden, onu kısa bir süre yalnız bırakmak zorunda kalacaktı. Erkeklik azametiyle, Jasmine'i yatakta tutmanın tek yolunun, genç kızı bütün gece dönüşünü ve tatminin mutluluğunu bekleyecek kadar tahrik etmek olduğuna karar verdi.

Jasmine'in bekaretinin bilincindeydi. Hoyrat parmaklarına karşı fazlasıyla hassas olacağını, dolayısıyla dudaklarının büyüsünü kullanması gerekeceğini biliyordu. Ağzından başlayıp, işler kızıştıkça aşağılara inecekti. Dudaklarını

Jasmine'inkilerde gezdirirken, hırıltılı bir sesle "Tatlım, tatlım," diye fısıldadı ve dilini kızın hoş kokulu ağzına soktu. Soluğunu tuttu. "Zevkten ölünebilir mi?" Sonra dudaklarını tekrar Jasmine'inkilere dayadı, fakat zapt edilemez hale gelmişti. Kızı, yağmacı bir barbar gibi öpüyordu. Jasmine'in bu gücünü aşan saldırıya direnmekten başka seçeneği yoktu. Falcon, Jasmine'e ilk orgazmını yaşatma işine girişirken, kendine biraz daha hakim olmayı başardı. Tecrübelerinden, bakireleri, zarlarını yırtmadan doyuma ulaştırmanın mümkün olduğunu öğrenmişti. Fakat bunun için son derece bilinçli ve nazik dokunuşlar gerekiyordu. Tüm vücudu koç başı gibi saldırmasını talep ediyordu. Parmaklarının kelebek kanadı kadar hafif dokunmasını nasıl sağlayacaktı?

Falcon'un ağzı kurumuştu. Erkekliği, içine patlayacakmışçasına dolan kandan zonkluyordu. Ağzına kan tadı geldiğini sanıyordu. Bir parmağını, Jasmine'in bacakları arasındaki ılık, kuru dudaklar üstünde gezdirdi. Kızın titrediğini hissetti... yoksa titreyen kendisi miydi? Jasmine'i nazik, yumuşak hareketlerle, defalarca okşadı. Nefesini tutmuş, parmağına bir damla da olsa ıslaklık gelmesini bekliyordu. Bu, ilerleme işareti olacaktı. Fakat, dokunduğu tüm diğer kadınlardan farklı olarak, Jasmine çöl kadar kuruydu. Çoğu kadın şimdiye kadar arzudan kayganlaşmış olurdu. Hatta bazılarının aşk sütü, beklemenin heyecanıyla kasıklarına akardı.

Parmak uçlarıyla yaptırdığı baskıyı ve sürtünmenin hızını artırdı. Fısıldayarak "Buraya dokunmam hoşuna gidiyor mu, sevgilim?" diye sordu.

Jasmine, Falcon'un parmaklarının erotik hareketlerini durdurmak için bacaklarını sıkı sıkı kapadı. Hırsla "Hayır!" dedi.

Falcon, Jasmine'i avucunda tutarken, parmaklarını içine doğru hafifçe kıvırdı. Sıcaklığından yanacağını sandı. Organını şu an Jasmine'inkiyle birleştirse neler olacağını hayal etmekten kendini alamadı. Gırtlağından boğuk bir inleme geldi. Bu, de Burgh için yeni bir histi. Şimdiye dek seks oyalayıcı bir eğlence, zevkli bir spor, alelade bir oyundu. Fakat artık acilen tatmin edilmesi

gereken bir dürtü haline gelmişti. Bedenini Jasmine'e açtı; ısrarla istiyor, bahane kabul etmiyordu.

Falcon ne kadar uğraşsa da şehvetini kontrol edemiyor, aksine şehveti onu yönetiyordu. Döndüğünde ona neler yapacağını, kaç kere sevişeceklerini ve bunları yaptığında neler hissedeceğini Jasmine'e ayrıntılarıyla anlattı. "Tatlım, beni burada bekle, bir yere gitmeyeceğine söz ver. Döndüğümde ilk yapmak istediğim iş, sana ilk öpücüğünü vermek."

Jasmine nefes nefese "Saçmalama de Burgh, bütün gece beni öpüp durdun," dedi.

"Masum sevgilim. Buranı öpmeyi kastediyordum." Jasmine'in içindeki parmaklarını büktü. "Bekaretini bozduğumda, canın çok acıyacak bir tanem. Organım çok büyük, seni son raddeye kadar gerecek. Biliyorum, ilişkiye girmek için evlenene kadar beklemek istiyorsun, fakat bu geceden itibaren seninle ağzımı kullanarak sevişeceğim. Evlendiğimiz zaman, dilimden daha uzun ve sert bir şeyi denemek için yanıp tutuşuyor olacaksın."

Jasmine derinden sarsılmıştı. Pek akıl erdiremeyerek "Gerçekten oramı mı öpeceksin?" diye sordu. Sesinde inanmazlık vardı.

"Böyle, canım." Falcon dudaklarını Jasmine'inkilere yapıştırıp, dilini derinlere, yasaklı yerlere doğru iterek, Jasmine'i baskın, ısrarcı sahipleniciliğiyle doldurdu.

Jasmine'i, dişilere özgü kurnazlığı kurtardı. Uysalca "Ne yapacağımı hiç bilmiyorum," dedi.

Falcon ona bakarak gülümsedi ve parmaklarını o enfes sıcaklıktan çıkardı. "Sabaha öğrenmiş olacaksın, canım."

Jasmine, güçlükle nefes alarak "Acele etmezsen sabah olacak," dedi.

Falcon kürklerden kalkıp çizmelerini giydi. "Tatlım, elimi çabuk tutacağım," diye söz verdi.

Jasmine, Falcon'un gittiğinden emin olana kadar hareket etmeye cesaret edemedi. Sonra kürkleri geri atıp ayağa kalktı. Başı döndü, olduğu yerde sallandı. Korkudan dizlerinin bağı çözül-

müştü. Hem de Burgh'dan, hem yarınki insan avından, Mary-Ann'in sevgilisi Robin namına korkuyordu.

De Burgh kampta dolaşırken, içinden küfrediyordu. Nottingham Şerifi'nin beceriksizliği üstüne, haydudun kraliyete karşı işlediği gözüpek suçların abartılması eklenince, adamları da bu rezil oyuna katılmaya mecbur olmuştu. Falcon, bizzat John'dan emir almıştı. Chester'ın, Nottingham'ın ve Falkes de Bréauté'nin de katıldığını öğrendiğinde, ormana sığınmış birkaç toprak sahibini, çiftçiyi ve köylüyü avlamak için onun şövalyeleriyle askerlerini de götürmeye gerek olmadığını söylemişti, ama John diretmişti. İnsan avına bizzat katılmak istiyordu. Çevresinde de Burgh'un adamları bulunursa, daha güvende olacağını düşünüyordu. Falcon yöredeki haydutları temizlemeye karşı değildi, neticede işi insan öldürmekti. Ama bunu spora çevirmeyi midesi kaldırmıyordu.

Sıradan askerlerin tekinsiz şeylerden korktuğunu, Nottingham'ın da efsaneleriyle ünlü olduğunu bildiği için, şövalyelerinden çok piyadelerinin yanında vakit geçirdi. Nottingham'da küçük insanların, Dağ Halkı'nın, Taş Halk'ın ve ormanın yöneticileri olan Ağaç Halk'ın dolaştığı söylenirdi. Tenha ormanın derinliklerinde, yeşil alacakaranlığın hüküm sürdüğü büyülü diyarlara geçiş kapıları olan tümseklerin bulunduğu, bu ülkelerde güzel iblislerin yaşadığı, korkunç büyücülerin ruh çalma büyüleri yaptığı anlatılırdı.

Falcon, çadırına döndüğünde Jasmine'in gittiğini görerek büyük hayal kırıklığına uğradı, ama hiç şaşırmadı. Kızı yalnız bıraktığı anda kaçacağını seziyordu. Kendini ona vermeden önce doğru düzgün bir törenle evlenerek eşi olması gerekeceğini biliyordu. Bu birleşmeyi hiç istemese bile. İçini çekti. Jasmine çok masumdu, gözü açılmamıştı. Tatlı Jasmine'in vücudu arzuyla yanmıyor, Falcon'un güçlü kolları arasında sevilip okşanmayı bile özlemiyordu.

Falcon, genç kızın kokusunun sinmiş olduğu kürklerin arasına girerken homurdandı. Gözlerini kapayıp, irade gücüyle, arzu dolu vücudunun hazır dinlenebiliyorken dinlenmesini sağlamaya

çalıştı. Tutuşmuş kanı damarlarında akıyor, durmadan zonkluyor, karnı ve kasıklarındaki ağrıyı dayanılmaz hale getiriyordu. Onun kadar istek ve şehvet dolu bir erkek, gönlünün istediği kadının neredeyse çıplak halde yatmış olduğu yatakta nasıl dinlenebilirdi? Vücudunun yarattığı hüsranı yüzünden gerilmiş uzanırken gece geçmek bilmedi. Düşünceleri yiyecek arayan bir kurt gibi geziniyordu. Gervase adam hakkında yanılmış olmalıydı. Belki pencereden inen bir hırsız, arkadaşlarıyla girdiği iddia yüzünden duvara tırmanan genç bir soylu ya da başka bir genç kızın sevgilisiydi. Meşgul zihninde, düşük olasılıklı ihtimalleri gözden geçirdi. Sonunda tekrar homurdandı. Yüzünü dişi kokusu sinmiş kürklere gömerek, Jasmine'in yatağında bıraktığı hayalin verdiği dayanılmaz acıya teslim oldu.

Kalktığında, gökyüzü henüz tam aydınlanmamıştı. Zihni ve bedeni hareket istiyordu. Adamlarının da durumu aynı olmalıydı. Geyik avı ideal bir çözüm olacaktı. Fakat gerçekleştirilmesi planlanan iğrenç eylem, içinde kötü bir his doğuruyordu. Derhal askerlerini uyandırmaya karar vererek, Gervase ile başladı. "Ormanda birini görürseniz, sıkıştırıp esir alın. Toplu katliam yapılmasını istemiyorum. Hayatınız tehlikeye girmezse, kan dökmeyin," diye emretti.

Kahvaltı hazırlamak için ateşler yakılmıştı. Askerler silahlanıyor, atlarının bakımını yapıyordu. De Burgh kendi atına atlayıp, Trent Nehri'ne kadar gitti. Belki soğuk suya girerse, bu iğrenç kirlenmişlik hissini üstünden atardı. Nehre doğru ilerlerken, gökyüzü belli belirsiz aydınlanmaya başlamıştı. Bir an gözlerinin ona oyun oynadığını sandı. Lanet olsun, gözleri değil, neredeyse gönlünü kaptırdığı kız ona oyun oynamıştı! Jasmine az önce ormandan çıkmış, dosdoğru ona geliyordu. Kız onu görmeden o kızı fark etti. Jasmine Falcon'u görür görmez dizginlere asılıp, atını tekrar ağaçların arasına soktu. Falcon, savaş atına tek diziyle dokunur dokunmaz, hayvanın güçlü kasları toparlandı, ileri atıldı. Kendisinden daha ufak olan kısrağa, bir dakikadan kısa

sürede yetişti. Falcon uzun kolunu uzatarak dizginleri kaptı, ufak beyaz atı kendi tehlikeli savaş atının yanında durdurdu. Daha atlar durmadan yere atlayıp, dizginleri bir ağaca doladı.

Jasmine kamçısını kaldırdı, ama Falcon ona kamçıyı indirme fırsatı vermedi. Uzanıp elinden öyle kuvvetli kaptı ki, Jasmine dengesini kaybetti. Kat kat etekleri uçuşarak yuvarlanıp yere düştü.

Falcon'un zümrüt yeşili gözleri öfke saçıyordu. Hırsının birazını alabilmek için, Jasmine'in kısa, ağır kamçısıyla çizmesine vurdu. Tanrı şahidi olsundu ki, kıza vurmamak için tüm iradesini kullanması gerecekti. Biriyle –bir erkekle!– buluşmuştu. Aziz Jude'un ilahi gücü adına, o herifin ismini *derhal* öğrenecekti! "Gizli gizli kiminle buluşuyordun!" diye çıkıştı.

Jasmine "Ata binmeye çıkmıştım, kimseyi görmedim," diye yalan söyledi.

"Gözümün içine baka baka yalan söylüyorsun! Kiminle buluştun?" Kamçıyı tekrar çizmesine indirdi. Tehdit dolu, uğursuz bir ses çıktı.

Jasmine başını öte yana çevirdi, hıçkırmaya başladı. Falcon'un acımasız parmakları, çenesini sıkıca yakaladı. "Seninle konuşurken suratıma bak. Kiminle buluştun?" diye bağırdı.

Jasmine'in rengi atmıştı. "Kimseyle buluşmadım," diye itiraz etti.

"Bana aptal muamelesi yaparak zekamı aşağılama. Kaçamaktan döndüğün belli. Bütün gece dışarıda mıydın?" Soruları art arda sıralıyordu. Jasmine'i omuzlarından tutup, bez bebek gibi sallamaya başladı. "Cevap ver! Kafanda akıl yok mu? Ormanların haydut dolu olduğunu bilmiyor musun?"

Son sözleri üstüne kızın korkusu elle tutulacak kadar belirginleşti. Falcon aniden durumu kavradı. "Tanrı'nın nuru aşkına, demek sevgilin o! Dün gece ağzımdan laf alıp, sonra onu uyarmaya gittin! Kalleş kaltak!" Artık Jasmine'e dokunmaya katlanamıyormuşçasına, aniden ellerini çekti. Jasmine dizinin üstüne düştü. Falcon "Bu ava çıkmayı hiç istemiyordum, ama artık dört gözle bekliyorum," diye damarına bastı. "Umarım dün gece beyefendinin kefeninin ölçülerini almışsındır!"

Jasmine "Lüfen de Burgh... anlamıyorsun!" diye haykırdı.

Falcon, kıskanç bir öfkeyle doldu. "Onun için yalvarıyorsun demek." Acı acı güldü. "Pek iyi anlıyorum," dedi. "Bir defasında tüm çocuklarımın piç olacağını söylemiştin." Dayanamayıp, "... senin gibi!" diye ekledi.

Jasmine olduğu yerde büzüldü. Robin Hood ve adamları için önceden hissettiği korku, şimdiki korkusunun yanında hiç kalıyordu. De Burgh merhamet göstermeyecekti. Robin, Jasmine'in uyarısını ciddiye almamıştı bile. Gülmüş, endişe etmesine gerek olmadığını söylemişti. "Sherwood, Ettrick ve Sheffield ormanları, 140 kilometreden geniş bir alana yayılıyor. Tozumuzu bile bulamazlar," diye övünmüştü. Ama de Burgh'un öfkesi ve kararlılığı karşısında, doluya tutulmuş ekin gibi, balta vurulmuş ağaç gibi darmadağın olacaklardı.

Falcon birden, kralın av borusunu duyarak, daha fazla oyalanamayacağını anladı. Jasmine'i kapıp, beyaz atının eyerine oturttu.

"Kaleye dön. Odana gidip, orada bekle!"

Jasmine'in atının dizginlerini çözdü, kamçısını da kemerine soktu. Jasmine "Kamçımı ver, de Burgh," dedi.

"Bu gece seni onunla bir döveyim de, ondan sonra alırsın!" Jasmine'in atının gerisine, bir sonraki karşılaşmalarında neler olacağını gösterircesine, okkalı bir tokat aşk etti.

Gün, avcılar için hüsran dolu bir kabus oldu. Bütün gün, uçsuz bucaksız ve bomboş ormanda dolaştılar. Akşama doğru askerlerin çoğu, Robin Hood'un efsaneden ibaret olduğuna inanmaya başladı. Tekinsiz bir hava vardı, sanki her hareketleri gözleniyormuş gibiydi.

Kaçınılmaz olarak, bazı kurbanlar verildi. Kimi talihsiz zavallılar, yanlış anlarda yanlış yerlerde bulunmuştu. Gün biterken, cesetler toplandı. Odun toplamakta olan yaşlı bir kadın, kayıp domuzunu aramaya çıkmış bir toprak sahibi, bir de tavşan avlamak için tuzak kuran bir oğlan. Fakat haydutlar değil yakalanmak, görülmemişti bile.

Alacakaranlık çökmüştü. Tam avı bitirip dönüşe geçiyorlardı ki, de Burgh Azrail'in varlığını hissetti. Bir haykırış duyarak döndü. Gervase'ın atından düştüğünü gördü, sırtına ok saplanmıştı. Silahtarın koruyucu zırhının delindiğine bakılırsa, ok çok kısa mesafeden, kuvvetli bir uzun yayla atılmıştı. De Burgh okun kendisine atıldığını biliyordu. Jasmine'in haydut sevgilisinin, üstün gizlenme becerisi, kurnazlığı ve okçuluğuyla kendisinden neredeyse kurtulmuş olduğunu düşünerek dişlerini sıktı. Atından yıldırım gibi inip, sadık silahtarının yanında diz çöktü. Gervase okun üstüne düşüp daha da derine girmesine sebep olmadığı için, cennetteki tüm azizlere şükretti. Okun ucu dikenliydi. Falcon, oku parçalanmış etten temiz bir şekilde çıkarabilmek için daha iyi aydınlatılmış bir yere gitmeleri gerektiğinin farkındaydı. Tanrı'ya şükürler olsun ki, genç adam bayılmıştı. Bir de, de Burgh yarasına bakana kadar yaşayabilseydi... Okun gövdesini güçlü parmakları arasına aldı, elinden geldiğince hareket ettirmeden kırdı. Tüylü tarafı, kendi sadağına koydu. Gerçi kendisini öldürmek isteyenlerin kim olduğunu şimdiden biliyordu, ama ok kimliklerini kanıtlamakta yardımcı olabilirdi.

Arkadaşı Gervase'ı kucaklayıp kaldırdı, geniş omzuna yasladı. Bineğini yedeğinde kaleye götürürken, Gervase'ın atı da onları takip etti. Aceleyle Dame Winwood'a bir not karaladı, mühür mumunu doğan mührüyle damgaladı ve genç bir uşakla yolladı.

Çocuk, ürkütücü cadıyı, cibinlikli yatağın üstünde birbirine sokulup oturmuş, gayet mutsuz görünen iki genç kadını azarlarken buldu. Genç kadınlar günün sonunda olacakları beklerken, gözleri endişe yaşlarıyla doluydu. Kraliçe ve diğer soylu hanımlar günü gülüp eğlenerek, dans ederek geçirdikleri için, genç uşak bu duruma çok şaşırdı.

Estelle notu hemen okudu. "De Burgh yardım istiyor... ok sırtına saplanmış. Sığırdiliyle sedefotu lazım olacak," diye söyleyerek, ilaçlarıyla merhemlerinin durduğu kutuya gitti. "Gece ateşi çıktığında, hodan da gerekecek."

Jasmine'in gözleri, telaffuz edemediği soruyla irileşti. Ağzını açtı, ama konuşamadı.

Estelle ona bilgece baktı. "Hayır, yaralanan de Burgh değil."

Bunu duyan Mary-Ann'in dili çözüldü. Genç uşağın koluna yapışıp "İnsan avında neler olmuş?" diye sordu ısrarla.

Uşak kıkırdadı. "Bir sürü insan vurmuşlar. Bir domuz çobanı, bir tavşan avcısı, bir de ihtiyar kadın. Bana sorarsanız, Robin Hood diye biri yok!"

"Sana soran olmadı," dedi Estelle sertçe. "Mutfağa git, bir kavanoz sirke al. Lord de Burgh'un çadırına götür. Sakın sallanayım deme, yoksa gününü gösterir sana."

Genç kadınlar belirgin şekilde rahatlamışlardı. Ama Jasmine bu rahatlık üstünde pek derin düşünmek istemiyordu. Görünüşe göre, av muazzam bir başarısızlıkla sonuçlanmıştı. Neredeyse gülünç bir durumdu. Robert Jasmine'in uyarısını dikkate alıp kaçtığı için, Tanrı'ya ve Aziz Jude'a şükrediyorlardı.

Jasmine, de Burgh'un sabah yarım bıraktığı işi tamamlamak için yanına geleceği anı korkuyla bekliyordu. Adamlarından biri yaralanmıştı ve o anlık meşguldü, ama Jasmine, eninde sonunda, söz verdiği dayağı atmaya gelmeyeceğini düşünerek kendini kandırmıyordu.

Estelle de Burgh'un çadırına vardığında, genç şövalye çoktan Gervase için bir yatak hazırlatmış, dikenli ok başını parçalanmış etten çıkarmakla meşguldü. Yara şişip kızarmıştı. Kan fışkırmıyordu ama sürekli sızıyordu.

Silahtar bir an kendine geldi, ama de Burgh yarayı açan metal parçasını çıkarmaya çalışırken yine bayıldı.

De Burgh Estelle'in gözlerine baktı. "Geldiğiniz için teşekkür ederim," dedi.

Estelle, teşekkürü dikkate almayarak "Karşılığını isterim," dedi.

Uşak, sirke kavanozunu getirdi. Estelle sirkeyi alıp, çocuğu savdı. Görecekleri, yaşına uygun değildi. Falcon'a "Gervase'ı tutun, yarayı sirkeyle temizleyeceğim," diye emretti.

Falcon "Zaten baygın," dedi.

Estelle "Baygın kalmayacak," diye güvence verdi.

De Burgh Gervase'ın omuzlarına bastırarak yatağa sabitledi. Estelle tüm sirke kavanozunu yaraya boşaltırken, silahtar acıdan böğürerek, şahlanan at gibi doğrulmaya çalıştı.

"Sirke yarayı temizler. Sadece ilk değdiğinde acıtır," diye sakinleştirdi Estelle. "Ben sığırotu merhemini çıkarırken, siz de bezle dökülenleri silin. Sığırotu zehir varsa çıkarır."

"Aman Tanrım!" dedi Falcon telaşla, "Sizce bu soysuzlar zehirli ok mu kullanıyor?"

"Hayır," dedi Estelle, "Vücudun yaralarda ürettiği zehri kastediyordum." Merhemi bolca sürdü. Merhem sığırdilinin kırmızı çiçeklerinden yapılmıştı, neredeyse güzel kokuyordu. "Böbreği zarar görmüş. Sidiği kanlı olursa korkmayın." Mangala işaret etti. "Şaraplı su kaynatın. İçine hodan koyacağım. Gece mutlaka ateşi çıkacak, o zaman içirirsiniz. Birkaç gün sonra merhemi değiştirip, sedefotu kullanacağım. Keskin, kötü bir kokusu vardır ama yaraları iz bile bırakmadan iyileştirir."

Falcon, ciddiyetle "Yani siz de benim gibi, iyileşeceğini düşünüyorsunuz?" diye sordu.

Estelle, imalı imalı "Ben burada olup yarayı tedavi etmesem, iyileşemezdi," dedi. Kurnaz gözleriyle şövalyeye baktı. Kendi silahtarına bakabilecek kadar bilgili olduğunun farkındaydı. Onu görevinden alıkoyan çok önemli bir şey olmalıydı. "Başında duracağım. Ama, kral kısa süre sonra sınıra giderse, onu burada bırakmak zorunda kalacaksınız de Burgh. Sürekli eyer üstünde sarsılırsa, böbreği iyileşmez."

"Elbette," diye onayladı Falcon.

"Askerlerinizden insanüstü dayanıklılık beklediğinizi duymuştum."

"Yapabileceklerinin tamamını yapmalarını beklerim. Ne eksik, ne de fazla." Hodanlı karışımı yatağa götürüp, Gervase'ın dudaklarına dayadı. "Tadı acı," diye uyardı alçak sesle. Sonra Estelle'e baktı. "Karşılığında bir şey istediğinizi söylemiştiniz."

Estelle dimdik durdu. "Sizinle tanıştığımızda, Jasmine'le evliliğinize karşıydım. Fikrimi değiştirdim. Onunla evlenip, bu saraydan kurtarmanızı istiyorum."

Falcon'un burun delikleri genişledi. "Belki ben de fikrimi değiştirmişimdir," dedi sertçe.

Estelle soran bakışlarla baktı. Falcon, eliyle Gervase'ı işaret etti. "Beni yeteri kadar üzdü."

Yaşlı kadın, Jasmine'in, silahtarın yaralanmasıyla ne ilgisi olduğunu merak etti. Yavaşça "Güzelliğinin sizi, kimsenin etkilemediği kadar etkilediğini sanıyordum," dedi.

"Çok güzel olduğu doğru. Ama yine de kadın, bu yüzden de hain."

Estelle "Yine de insan ırkının daha iyi olan yarısıyız," dedi inatla.

Falcon kasvetli kasvetli "O zaman Tanrı yardımcımız olsun," diye söylendi.

Bölüm 19

Falcon, tam da yardımına ihtiyaç duyulduğu anda sadık silahtarının yanından ayrılmayı hiç istemiyordu. Ama içinden bir ses, yapması gerekeni söylüyordu. Haydudun bu gece gelebilmek için her riski göze alacağını iliklerinde hissediyordu. Jasmine'in çekiciliğine karşı konamazdı. Kız nereye gitse, o da o kusursuz yüzün, melek halesi gibi saçların ve ağız sulandıran vücudun çekiciliğine kapılarak peşine takılacaktı. Jasmine'de sirenlerin şarkısı gibi, insanı büyüleyen bir güç vardı. Falcon, kalenin taş kemerlerinden birinin yanında bulduğu, göze kolay çarpmayan girintiye saklanırken "Bu akşam bir adamı, gerçekten de ölüme sürükleyecek işte," diye düşündü gaddarca.

Sessizce gölgeye çekilip, kendini uzun bekleyiş için hazırladı. Zihni oradan oraya atlıyor, bir onu, bir bunu düşünüyordu. Estelle neden onun hakkındaki fikrini değiştirmişti? Belki yalan söylüyordu. Belki de Falcon sadece kötünün iyisiydi. Jasmine... Jasmine... Erkeklerden nefret edecek şekilde yetiştirilmiş bu narin kızın kendisinden de nefret etmesini anlayışla karşılamaya çalışmış, sabır ve kararlılıkla kendisine ısındırabileceğini düşünmüştü. Jasmine'in kamçısının yüzünde bıraktığı yara izine dokunurken, ağzı tehditkar bir çizgi haline geldi. Bu sabah, onu o haydutla buluşmasından dönerken yakalayınca, kamçıyı yine kaldırmıştı.

Kanun kaçağını düşününce, kanı damarlarında dondu. Gervase'ın onun yerine aldığı yaranın intikamını alacağına ant içti. Zihninde kralın görüntüsü canlandı. Yere tükürdü. Bu ülkenin başı beladaydı. Kuzey baronlarının yolladığı tüm askerlerin

ağzını aramış, bir tanesinin John'a sadakat beslediğini görmemişti. Kendi baronlarıyla Salisbury'e sadıktılar. Ancak İngiltere'de, zayıf bir korkak olan John'dan tiksinmeyen tek bir canlı insan olduğuna inanmıyordu. Pek çok baronu ve ailelerini bizzat gücendirecek işler yapmıştı. Falcon isyanın, hatta iç savaşın yolda olduğunu hissedebiliyordu. Tek hazmedemediği, herhangi bir karışıklıkta yanlış tarafta yer alacağı gerçeğiydi. Belki Salisbury'e kıymetli Jasmine'ini iade edip, Plantagenet'lerle bağlarını koparırdı. Belki Galler'e ya da İrlanda'ya giderdi.

Duvarın yüksek bir yerlerinde hareket tespit ettiğinde, saat sabahın üçüydü. Avı gelmiş, Nottingham Kalesi'nin dimdik taş duvarına kedi çevikliğiyle tırmanıyordu. Falcon, çömelmekten tutulmuş bacaklarını atarken, tatminle homurdandı. Acele etmesine gerek yoktu, bol bol zamanı vardı. Âşıklar hele bir açılıp saçılsındı. Çiftleşmelerini yarıda bölmek pek ilgi çekici olacaktı.

Dört kat merdiveni sessizce çıkarak, ücretini altınla ödediği odaya ilerledi. Ne kadar aptalca davranmıştı! Kemerindeki hançeri, zalimce bir zevkle yokladı. Aşağılık herifi öldürmemek için kendine hakim olmak zorundaydı. Onu esir alacak, Robin Hood'un efsane olmadığını krala kanıtlayacak, ödülü de cebine atacaktı. Adamın karnını Jasmine'in gözleri önünde deşme zevkinden mahrum kalması gerekecekti. Oda kapısının önünde durdu. Kapının altından ışık geldiğini fark etti. Kılıcı kınından çekti. Kabzasının ağırlığını hissederek keyiflendi. Sonra, içeri daldı.

Jasmine, derhal kendini onunla arkasındaki çiftin arasına atarak "De Burgh!" diye bağırdı. Falcon, boş eliyle genç kızı bir yana savurup, başına gelecekleri hak edecek kadar yakışıklı olan adama doğru ilerledi. Mary-Ann FitzWalter'ın da orada olduğunu gördü. İki genç kıza aynı odada kalmalarını emrettiğini unutmuştu.

Haydut, de Burgh'un bıçağını dansçılara yaraşır çeviklikte bir hareketle tekmeleyip elinden düşürdü. Saldırmak için kendi bıçağını çekti. Birbirlerine girdiler. De Burgh, bıçaklanmamak için saldırganın bileklerini mengene gibi sımsıkı tutuyordu. Ayrılmaları için yalvaran kadınların çığlıklarına aldırmadan yere yuvarlandılar.

De Burgh, insanüstü bir kuvvetle hasmını yere yapıştırıp, bileğine bıçağı bırakmaya zorlayacak kadar baskı uygulamayı başardı. Artık ikisi de silahsızdı. Kavga daha da ciddileşti. Yumruklar çene ve elmacık kemiklerine iç bulandırıcı bir sıklıkla iniyordu. İki erkek de darbelerden kaçınmıyor, cezayı çekip daha da beteriyle karşılık vermeyi yeğliyordu. Bundan neredeyse zevk alıyorlardı! De Burgh karşısındaki adamın güçte ve dövüş becerisinde kendisine eşit olduğunu fark edip, istemeyerek hayranlık duydu. Ancak aralarında büyük bir fark vardı. Falcon, Jasmine ve Gervase'ın intikamını almaya yemin etmişti.

Falcon düşmanını kontrol altına alana kadar, odadaki her şey kızıl bir öfke sisine büründü. Sonra şövalye, saldırganın odaya tırmanmak için kullandığı ipi alıp, adamı sucuk gibi bağladı. Gözleri zaferle parlıyordu. "Seni kraliyet adına tutukluyorum, Robin Hood."

Mary–Ann Falcon'un önünde dizleri üstüne çökerek, yalvarıp yakarmaya başladı. "Lord de Burgh, ne olur beni dinleyin!" Gözlerinden akan yaşlar, dua edercesine birleştirdiği ellerine damlıyordu.

De Burgh gözlerini kırpıştırarak, yüzünde katıksız bir suçluluk ifadesi ve büyük bir dehşetle oracıkta dikilmekte olan Jasmine'e baktı. Mary–Ann'in konuşması neredeyse anlaşılmazdı. "O ölürse ben yaşayamam. Ona aşığım. Ne olur de Burgh, bize acıyın, yardımcı olun!"

Falcon bir anda Sherwood haydudunun Jasmine'in değil, Mary–Ann'in sevgilisi olduğunu idrak ediverdi. Omurgası boyunca inanılmaz bir mutluluk dalgası yükseldi. Hissettiği rahatlamadan başı döndü.

Jasmine, Mary–Ann'in yalvarışlarının işe yaramayacağını biliyordu. Dünya üstünde de Burgh'un fikrini değiştirecek biri varsa, o da kendisiydi. Yanına gidip, ellerini şövalyenin geniş göğsüne dayadı. Yaralı yüzüne bakarak "Efendim," dedi nezaketle, "Konuşmak için iznini istiyorum." Falcon'un gücüne tabiymiş gibi yapıyor, tam bir kadın gibi davranıyordu.

Falcon'un kalbi göğüs kafesinde garip hareketler yapmaya başlamıştı. "Dinliyorum," dedi ifadesiz bir sesle.

"Bu adam, Huntingdon Lordu Robert. Mary–Ann ile nişanlıymışlar. Sonra Mary–Ann'in başına, bana olanların aynısı gelmiş. Barnisdale Ormanı'nda ata binerken, Roger de Longchamp diye bir adam onu kaçırmış. Mary–Ann'i evliliğe zorlayacakmış, ama başaramadan Robert yetişip onu kurtarmış ve senin de Belamé'yi öldürdüğün gibi o da de Longchamp'ı öldürmüş."

Falcon, hırpaladığı adama bakarak, tiksintiyle "Kral, genç kadınları kaçırmayı moda haline getirdi," dedi.

Jasmine, Falcon'un berelenmiş çenesine, nazikçe dokunarak "Hikayelerimizin buradan sonrası çok farklı," dedi. "Sen, dünyayı öyle bir pislikten kurtardığın için Hagthorn Kalesi'ni ele geçirdin. Ama de Longchamp kralın arkadaşı olduğu için Robert'ın elinden evi, toprakları, hatta unvanı, her şeyi alındı. Kanun kaçağı ilan edilip başına ödül kondu. Ama halk onu ihbar etmedi, ödülü almadı. Bunun yerine, yüzlercesi kaçıp ona katıldı. Ormanların yönetimi tamamıyla onda."

De Burgh, "Her şeyi izlediğinin farkındaydım," dedi suçlayarak. "Varlığını hissedebiliyordum. Beni öldürmeye niyetliydin, ama yanlışlıkla silahtarımı vurdun."

Robert, başıyla itiraz ederek "Hayır," dedi. "Ok benim değildi. Sadağımdakilere bak. Ben bütün oklarımı karaçamdan yaparım. Uçlarında kurşun ağırlıklar vardır. Tüyleri yaban kuşlarından alınmadır."

De Burgh oku inceledi ve Robert'ın doğruyu söylediğini gördü. "Oku kimin attığını gördün mü?" diye sordu.

"Chester Kontu'nun adamlarından biriydi. Kim olduğunu bilmiyorum."

Jasmine, de Burgh'un gözlerine bakabilmek için parmaklarının ucuna kalktı. "Falcon, hatırım için, onu serbest bırakır mısın?"

Fısıltıyla yapılan bu rica, uzun saniyeler boyunca havada asılı kaldı. Falcon, Jasmine'in, adını ilk defa böyle güzellikle söylediğini fark etmişti. Ricada bir vaat iması da vardı. Derhal kararını

vererek, uygulamaya geçti. Bıçağını düştüğü köşeden alıp, tutsağını bağlayan ipleri kesti.

Efsanevi haydut, "Belki ben de bir gün, bu iyiliğin karşılığını ödeyecek bir konumda olurum," dedi. Bileklerini ovuşturdu. Hâlâ gözyaşları içinde olan Mary–Ann'i kendine çekerek "Benimle gel," dedi acele acele. "Evlenelim!"

Mary–Ann, tereddütsüz "Gelirim! Geliyorum!" diye bağırdı. Yüzünden yayılan mutluluk, bu sıradan kızı eşsiz bir güzele dönüştürmüştü. Robert, genç kızı susturmak için parmağını dudaklarına dayadı. Dışarıda tehlike olup olmadığını görmek için kapıyı azıcık araladı. Dört kat merdiveni inmeleri elbette daha kolay olacaktı. Ama de Burgh, bu adamın, başka yol bulamazsa sevgilisini dört kat aşağı iple indirebileceğinden o an emin oldu.

Jasmine, "Tanrım, ne sersem kız," diye söylendi.

Falcon, Jasmine'i omuzlarından tutup göğsüne bastırdı. "Neden? Ona, gücü ve aşkından başka verecek şeyi olmayan bir adamla kaçtı diye mi?" diye sordu. "O kız sersem değil, son derece cesur. Bir erkek, öyle bir kadın için her şeyini feda eder," dedi hayranlıkla. Kolları kasıldı. Jasmine şövalyenin vücudunun, geniş omuzlarının, kuvvetli bacaklarının tüm gücünü hissetti. Falcon genç kızı kucaklayıp, ayaklarını yerden kesti. Sonra onu öptü. Vücudunun yavaş yavaş, ayakları yere değene kadar aşağı kaymasına izin verdi. Elini uzatıp, geceliğini yana kaydırdı ve güzelim göğüslerinden birini tuttu.

Jasmine hayretle "Yapma!" diye bağırdı.

"Tatlım, şafağa bir saat kaldı. Ne olur sevişelim. Beni yine reddetme." Jasmine'in direndiğini hissetti. "Evlenene kadar bana her şeyi vermek zorunda değilsin, ama hiç değilse bir şeyler ver Tanrı'nın cezası!"

Jasmine "Hayır, de Burgh, hayır, yapma bunu bana," diye bağırdı.

"Jasmine, benden bir şey rica ettin, ben de yaptım. Şimdi ben senden bir şey rica ediyorum."

Jasmine "Etmiyorsun," diye tısladı. "Sen ya emredersin ya da alırsın. Asla rica etmezsin."

"Ederim, Jasmine. Az önce rica ettim. Ama yalvarmam, yaltaklanmam. Erkeğim ben!" Kollarını açtı. "Sen benden ne istiyorsun?"

"Sanki istediğim her şeyi yapacakmış gibi konuşuyorsun."

"Yapacağım," diye söz verdi Falcon. "Ne istiyorsun?"

"Hiçbir şey!" Jasmine güldü. Çok memnun olmuştu. Falcon ona isteyeceği her şeyi yapmayı vaadetmiş, ama o reddetmişti.

Falcon neredeyse kıza vuracaktı. Erkekliğiyle dalga geçerek, onu şiddetin eşiğine kadar getirmişti. Jasmine'i tutup, ağzını onunkine bastırdı. Bu hareketin şişmiş çenesine verdiği acıya bayıldı. Onun da canını yakmaya ihtiyacı vardı. Acıyan elleriyle, Jasmine'in yumuşak vücudunun tüm mahrem yerlerine dokundu. Ağzı, genç kızın çığlıklarını boğuyordu. Öpüşü, acımasızca şehvetliydi. Jasmine'i birdenbire bırakıp "Beni her istediğimi almakla suçluyorsun... ben de öyle yaparım o zaman!" dedi. Yara izleriyle dolu elini, Jasmine'in geceliğine atıp, çekerek yırttı.

"Tanrım, güzel giysilerim! Bütün eşyalarımı mahvediyorsun! Deli misin sen?" diye bağırdı Jasmine. Parçalanan geceliği tekmeleyerek ayaklarından çıkardı ve çıplak göğüslerini korumak için kollarını kavuşturdu.

Falcon, "Sana bir gecelik, bir de kendi kamçınla atılacak güzel bir dayak borcum var!" diye hırıldadı. Kamçıyı, üstünde durduğu tabureden kaptı. Jasmine dönüp kaçmaya başladı. Falcon Jasmine'in uzun, güzel bacaklarını ve çıplak kalçasının çizdiği geniş eğriyi görür görmez, öfkesi şehvete döndü. Jasmine odanın en uzak köşesine kaçmıştı. Yüzünü döndüğünde gözleri korkudan irileşmişti. Falcon'un, zalim silahıyla üstüne çullanmasını bekliyordu. Fakat genç adamın niyeti, ona sevişmenin inceliklerini göstermekti.

Genç kızı öpmek için kucaklayıp kaldırdı. Ama zırhı, yukarı dönük göğüslerine batınca kızın canı acımıştı. Zırhı çıkarıp, tehditkar bir şangırtıyla yere attı. Ses, Jasmine'in kulaklarında çınladı. Falcon Jasmine'i tekrar yakalamadan önce, devasa silahını serbest bırakmak için pantolonunun bağlarını çözdü. Jasmine bu koca şeye bakmaya cesaret edemeyerek, yalvaran gözlerini

Falcon'un yüzüne dikti. Orada sadece şehvet görebildi. Kaşları çukura kaçmış, deniz yeşili gözlerinin üstünde çatılmıştı.

Jasmine'e kendisini koruyacak bir silah lazımdı ama elinde sadece dişleri, tırnakları, keskin dili ve zekası vardı. Önce dilini denedi: "Senden iğreniyorum! Medeniyet nedir bilmeyen, gaddar bir barbarsın. Şehvetten delirmişsin! Kendinden başka kimse umurunda değil! Silahtarın ölümle cebelleşirken, sen düzüşme derdindesin!"

Şövalye, Jasmine'in güzel dudaklarından çıkacağını hiç beklemediği bu kaba sözcüğün, ayrıca söylediklerindeki doğruluk payının etkisiyle şaşalayarak, gerçek dünyaya döndü. Falcon de Burgh, ergenliğinden beri ilk kez utanmıştı. Alelacele kızı yere bıraktı, zincir zırhını toparlayıp odadan çıktı.

Jasmine arkaya, duvara doğru düşerek, kasığını çarptı. Yumruklarını sıkarak. "Tanrı şahidimdir, sana öyle çektireceğim ki, bana yalvaracak, ettiğin her hakaret için özür dileyeceksin de Burgh!" diye yemin etti.

Falcon çadırına yaklaşırken Gervase'ın anlamsız sözler eden sesini duydu ve ateşten sayıkladığını anladı. Girişi kapatan kumaşı kaldırıp, Estelle genç silahtara yine hodanlı, acı karışımdan içirirken içeri girdi. Estelle, zeki gözleriyle Falcon'un yaralarını ve yüzündeki öfkeyi inceledi, sonra öfkenin, silahtarı için duyduğu kaygıya dönüşmesini izledi. "Döndüğünüze sevindim," dedi. "Birazdan ateşi iyice yükselecek, tere batacak. Giysilerini ve çarşaflarını değiştirmeme yardımcı olursunuz."

Falcon başıyla onayladı. "Yardımlarınıza minnettarım, Dame Winwood."

Estelle açıkça "Jasmine için biriyle mi dövüştünüz?" diye sordu.

"Öyle yaptığımı sandım, ama yanılmışım." Omuz silkti. "Hayatım dövüşmekle geçti. Ya savaşıp hayatta kalırsın, ya da savaşarak ölürsün."

"Sizde kraliyet kanı var, değil mi de Burgh?"

"Evet," diye onayladı Falcon. "Biz De Burgh'lar, Fatih William'ın kardeşi Robert de Mortain'in soyundan geliriz."

"Ne fena. Şimdi tahtta olan ailenin, sizin gibi bir adamın soyundan gelmemiş olması çok, çok fena. Onun yerine, bir doğum kazası yüzünden bizi aşağılık, pislik herifin teki yönetiyor." İç geçirdi. "Eh, neyse, hayatta tek emin olabileceğimiz şey, değişeceğidir."

Falcon, tarafsızca "O zaman, iyi yönde değişeceğini umalım," dedi.

Estelle Falcon'a şaşkınlıkla baktı, sonra onda kendisindeki geleceği görme yeteneğinin bulunmadığını hatırladı. "Hayır de Burgh. İşler iyiye gitmeden önce çok, çok daha beter olacak."

İki saat boyunca Gervase ile uğraştılar. Onu yıkayıp, çarşaflarını değiştirdiler. Sonra neyse ki terlemesi durdu ve daha huzurlu bir uykuya daldı. Estelle eşyalarını toplamaya başlarken "Ben gidip biraz dinleneyim," dedi. "Akşamüstü yine geleceğim. Yaraya sedefotu koyup, tekrar saracağım."

"Estelle," dedi Falcon alçak sesle.

Estelle girişte durakladı. "Efendim?"

"İskoçya'dan döndüğümde Jasmine'le evlenip onu saraydan alacağım."

Estelle "Zavallı alık," diye düşündü "Kıza sırılsıklam âşık olduğunun farkında değil. Hâlâ iplerin kendi elinde olduğunu düşünüyor." Şövalyeye iyi geceler dileyip dışarı çıktı.

Bölüm 20

Ertesi sabah, Kral John, Kral Alexander ile anlaşmalarını imzalamak için sınıra yaptığı yolculuğa devam etmeye karar verdi. Isabella ile saray erkanı kalede kalacak, John dönene kadar Nottingham'ın konukseverliğinden faydalanacaktı. Chester krala eşlik etmeyeceği için, John yola çıkmadan önce kontu bir kenara çekti. "Ranulf, hani şu konuştuğumuz gizli olay var ya... Sanırım Isabella'nın o konuda bazı güzel fikirleri var. Gizli kapaklı işlere bayılıyor. Her şeyi ayrıntısıyla planlayacak. Kafa kafaya verirseniz, ikimiz de bu işten şiddetle arzuladığımız bir şeyle çıkarız," diyerek, göz kırptı.

"Yaşlı kadını ortadan kaldır, bana ayak bağı oluyor," dedi Chester.

John alınmayı seçti. "Dikkat et, Ranulf. Dame Winwood benim için vazgeçilmezdir. Yanımda o olmasa, bu kadar uzun bir yolculuğa çıkmayı düşünmezdim bile. İlaç hazırlamadaki becerileri eşsiz. Doktorum yanında kasap gibi kalıyor."

Fakat Estelle, John'a eşlik etmesi gerektiğini öğrenince küplere bindi. Ata binmekten nefret ediyordu. Hatta, kralın isteğine, ihtiyar kemiklerinin 420 kilometre yol gidip dönmeye dayanamayacağını söyleyerek itiraz etti.

Kral bu itirazı kaale almadı bile. "Saçmalama Estelle. Eski topraksın, sana bir şey olmaz."

Estelle'in ilaçlarını toparlayıp, Falcon de Burgh'un cinai bir hızla gitmeyeceğini ummaktan başka şansı kalmadı. De Burgh başta Gervase'ın yola çıkamayacak durumda olmasına sinirlenmişti, ama düşününce, kalede bir çift "göz" bırakmanın fena fikir olmadığına karar verdi.

"Bir takım kanıtlardan dolayı sana isabet eden okun aslında bana atıldığını düşünüyorum, Gervase," dedi silahtarına. "Chester'ın beni öldürtmek istediğini sanıyorum. Onu benim adıma yakından gözle. Sakın ona güvenme; çok zekidir, aklında birden fazla düzen olabilir. Kral hemşireni yanında götürdüğü için, Jasmine'den yarana pansuman yapmasını rica edeceğim."

Gervase kızarınca, Falcon Jasmine'in bir kalbi daha ağına düşürmüş olduğunu anladı. Bu küçük cadının fetihlerinin sonu gelmeyecek miydi?

Falcon Jasmine'i yola çıkmadan önceki son anda aradı. Kale bahçesinde, neredeyse yaşıtı olan kral uşağı Will Marshall'la gezinirken bulduğunda, son derece rahatsız oldu.

Jasmine zalimce "Bana veda edemeyecek kadar meşgul olacağını umuyordum," dedi.

De Burgh, gence "Kralın yanına git, yola çıkmaya hazır," dedi.

Jasmine "Gitmeyin Will!" dedi yüksek sesle. "Bu bana yine vahşice saldıracak. Yanımda kalın da beni koruyun."

De Burgh Will'e doğru bir adım atıp, belli ede ede göz kırptı. Sonra, bilerek sertleştirdiği bir sesle "Defol Marshal, ona yapacaklarıma kimsenin şahit olmasını istemiyorum!" dedi.

Will sırıtıp, atını hazırlamış olarak kendisini bekleyen seyisini bulmak üzere koşarak uzaklaştı. Jasmine de Burgh'a baktı ve yaralanmış yüzünün hızla iyileşmekte olduğunu, neredeyse normale döndüğünü gördü. "Eminim benim vücudumda seninkinden çok çürük vardır, seni hayvan."

"Canını yakmak istemiyorum Jasmine. Ama şimdiden uyarayım, seni bir daha erkeklerle yakalarsam, bir–iki sert tokat yiyeceğin kesin, küçük aşifte!"

Jasmine'in gözleri alev saçtı. Azametle "Bahçeye temiz hava almaya çıktım. Yanımdan çekilmenizi rica edeceğim, beyefendi," dedi.

Falcon dayanamadı. Jasmine'i belinden tutup kaldırdı. Jasmine'in devrilmemek için genç adamın omuzlarına tutunmaktan başka şansı kalmamıştı. Sonra Falcon dudaklarını

Jasmine'inkilere yaklaştırıp öptü. Öpücük son derece tatlı, şefkatli bir şekilde başlamıştı. Falcon'un dudakları Jasmine'inkileri uzadıkça uzayan saniyeler boyunca esir aldı. Fakat kalp atışlarının hızlanması Jasmine'i telaşlandırdı. Yine aksi damarı kabardı ve küçücük keskin dişlerini Falcon'un alt dudağına geçiriverdi.

Falcon, şaşkınlıkla genç kızı yere bıraktı.

Jasmine, yılan masumiyetiyle "Ah Falcon, çok özür dilerim. Kendimi kaybetmişim," dedi.

Falcon'un kanı, şehvet ve öfkenin ölümcül karışımıyla kaynadı. Jasmine'i uzun çimenlerin arasına itip, üstüne düştü. Bir elini cüretle eteğinin altına sokup, çıplak kasıklarını okşadı. Parmakları, incecik sarı buklelerin arasına yerleşmiş minicik mücevheri aradı.

Jasmine Falcon'un tacizini engellemek için bacaklarını umutsuzca sıkı sıkı kapamaya çalışırken, genç adamı çileden çıkaracak kadar kışkırttığını fark etti.

Genç Will Marshal, çifti çimenlerin arasında görerek şaşırdı. De Burgh'un sözlüsüne, toprak üstünde sevişerek veda edeceğini tahmin edememişti. Demek ona göz kırpıp, Jasmine'e yapacaklarını kimsenin görmesini istemediğini söylerken şaka etmiyordu. Will çok utanmıştı ama, aşk oyunlarını bölmekten başka çaresi yoktu. "Lord de Burgh," diye seslendi "Kral yanına gitmenizi emrediyor, efendim."

Jasmine, Falcon'un kendisini hem elleri, hem de kristal gibi, yeşil gözleriyle yere çivilediği uzun saniyeler boyunca nefes alamadı. Sonunda Falcon "Döndüğümde, başladığım işi bitireceğim, söz veriyorum!" dedi. Kalkıp, arkasına bile bakmadan gitti.

Günün ilerleyen saatlerinde, Mary–Ann FitzWalter'ın kaybolduğu bildirildi. Jasmine, bir arama ekibi kurulup, yaralama ya da cinayet işaretleri aramaları için Trent Nehri kıyılarına ve ormanın eteklerine yollanırken, gülmemeye çalıştı. Sonunda Mary–Ann'in babası nereye gittiğini tahmin etmiş olacak ki, kaybolmasını geçiştirmeye uğraştı. Küçük kuzeninin, kızıl saçlı Mathilda'nın da

kayıp olduğu öğrenilince, iki kızın Malaset ya da Dunmow'daki evlerden birine gitmiş olacağı farz edildi.

Estelle hayatında hiç Pontefract Kalesi'nin yüksek okçu kulelerini gördüğünde rahatladığı kadar rahatlamamıştı. De Burgh, adamlarından birine onun yanında gitmesini ve ata binip attan inmesine yardımcı olmasını emretmişti. Estelle, kadınlar bölüğüne giderken askerin kendisine eşlik etmesine ve güçlü koluyla destek vermesine, kutularını taşımasına çok sevinmişti. Akşam yemeğini odasına istemişti. Aşağı, salona sürüklenip, kral ve ev sahibiyle birlikte üç saat boyunca yemek masasındaki patırtıya katılmasının imkanı yoktu. Bu kadar kuzeyde sonbahar akşamları hayli serin geçtiği için kalın bir gecelik giydi ve neredeyse yatar yatmaz uykuya daldı.

Genç bir uşak gelip, onu sarsa sarsa uyandırdığında, gözlerini baykuş gibi kırpıştırdı. "Dame Winwood, lütfen uyanın. Kralın hizmetinize ihtiyacı var, efendim!"

Estelle "Başlarım kralından!" diyerek, küçük uşağı çok şaşırttı. "Saat gece yarısına gelmiştir herhalde, bu saatte ne istiyor bu herif?"

"Bilmiyorum hanımefendi. Bana, kralın odasının kapısında uyumam emredildi. Kral John bir anda odadan çıkıp beni tekmeleyerek uyandırdı, hemen sizi bulup getirmemi söyledi."

Estelle kendi kendine "Eh, belki de yine kriz geçiriyor," diye mırıldandı. Sonra "Tanrı şahidim olsun ki, geçirmiyorsa da ben geçirteceğim," diye ekledi. Bir şişe damıtılmış inciçiçeği suyu alıp, uşağa "Düş önüme oğlum, sonra da git yatağına yat," dedi. "Çocuklar bu saatte yatakta olur, kapı önlerinde sürünmez."

Kralın oda kapısını kilitli bulunca, yavaşça kapıya vurdu. Kapı biraz aralandı. John "Yalnız mısın?" diye sordu.

"Elbette yalnızım. Bu uygunsuz saatte başka kim uyanık olacak?" diye terslendi Estelle.

John kapıyı yarıya kadar açıp "Hemen içeri gel," dedi.

Estelle kralı inceleyip, kriz geçirmekte olmadığını gördü. Buna rağmen ölü gibi bembeyaz ve son derece tedirgindi. Gece-

liğin üstüne taç takmakta olan bir insanda, cidden tuhaf bir yan vardı.

John başparmağıyla geniş yatağı işaret etti. "Kıza bir şey oldu... onu kendine getirmen lazım."

Estelle yatakta kimseyi göremiyordu. Yaklaştı, örtüleri açtı. "Meryem Ana aşkına!" diye bağırıp, istavroz çıkardı. Nadiren istavroz çıkarırdı. Yatakta, 12 yaşındaki Mathilda FitzWalter'ın minik, çıplak vücudu yatıyordu. Rengi kağıt kadar beyazdı. Bu beyazlığa tezat kızıl saçları yastığa yayılmış, sanki Estelle'i örtüyü tamamen açtığında göreceklerine hazırlıyordu. Çocuk kanama geçirmişti, kan aktığı yerde kıpkızıl bir gölcük oluşturmuştu. Kasıkları kanla kaplanmıştı. Bacaklarının arasına canının akıp gitmesini önlemek için bir yastık tıkılmış, elbette işe yaramamıştı.

John ellerini ovuşturuyordu. "Bir şey ver de düzelsin."

Estelle, öfkeyle tutuşmuş gözlerini John'a dikip, suçlayarak baktı. "Mucize gerçekleştirebilirim ama, ölüleri diriltemem!"

"Ölmedi. Ölmedi diyorum sana kadın!"

"Ölmüş. Siz öldürmüşsünüz." Estelle, tehlikeli bir durumdaydı. Ölümle dans ediyordu. Bir tek yanlış adım atsa, bir tek yanlış söz söylese, işi bitikti. Hemen kendine, iki kişi arasındaki herhangi bir etkileşimde taraflardan birinin baskın olduğunu, diğerinin boyun eğdiğini hatırlattı. Aradaki fark korkuydu ve John'un korktuğu belliydi.

John, Estelle'i de suça ortak etmek için "Ondan kurtulmamız gerek," dedi. "Ne yapacağız?"

Estelle "Bilmemeniz en iyisi. Siz bana bırakın," diye geçiştirdi. Bu cesetten kolaylıkla kurtulamayacağına hükmetmişti. Cenazesini yapmaları için ailesine yollayacaktı. De Burgh ile yollamayı düşünüp, hemen vazgeçti. Onu bu işe bulaştırmak istemiyordu. Şövalye muhtemelen bu işi ahlakına sığdıramayacak, sonunda da kellesini kaybedecekti.

Minik cesedi yıkayıp, üstündeki kanları temizledi. Yastıkla çarşafları toplayıp yakmaya götürdü. Çıkmadan önce krala "Ben dönene kadar sakın kimseye kapıyı açmayın," diye talimat verdi.

Kral ciddi ciddi onayladı ve gergin bir hareketle tacını elledi.

Estelle koridoru hızla geçip Will Marshal'ın odasına vardı. Genci koridora çekti. "Kapaklı, tahta bir kutu bulup kralın odasına getir," dedi genç adama.

Will ona şaşkınlıkla baktı. "Ne kadar büyük olsun?"

"Çocuk cesedi sığacak kadar," dedi Estelle yavaşça. "Kutuyu Dunmow'a, FitzWalter ailesine götür."

Will gözlerini kapadı. "İsa ve Meryem'e sığınırım." Sonra "Babama olanları anlatacağım," diye ekledi. "Artık sessiz kalamıyorum. Asla dönmeyeceğim, Estelle."

Estelle başıyla onayladı. "William Marshal, John'un suçunu yüzüne vurmaya cesaret edebilecek tek kişi. Bir çocuğun hayatı böyle çarçur edildiğinde, yürek 'Adalet! Adalet!' diye haykırır."

John huzursuz bir gece geçirdi. Orion'u yanında getirip, yeni bir yıldız haritası çıkarttırmış olmayı istedi. Herhalde kaderi kötüye gitmiyordu. Fakat sabah kadar sakinleşip kendine hakim olmayı başardı. Olay unutulmuştu. En azından, daha acil işlere endişelenmekte olan John unutmuştu.

John, kuzeyde izleyeceği yol boyunca, kafilenin önünden askere alma görevlileri yollayarak, ordularını güçlendirmeyi düşünmüştü. Görevliler dağılıp, başında John'un baronlarının bulunduğu tüm il ve eyaletlere uğramıştı. İster tek bir kalenin, ister geniş toprakların sahibi olsunlar, John'un asker talebinin ulaşmadığı kimse kalmamıştı. Denizin karşı kıyısında kaybettiklerini geri almak için, kuzeydeki baronların desteğine muhtaçtı. İskoçya ve Galler'de asayişi sağlaması gerekiyordu. İrlanda'daki kabileci yurtseverlikten başka şey bilmeyen vahşileri düşündükçe, oralarda hüküm süren anarşi aklına geliyor, dişlerini gıcırdatıyordu.

Baronların krala yardım etmesinin kesin ve hatta zorunlu olmasına karşın, tek tek "Hayır!" cevapları gelmeye başlamıştı. Kuzeyli baronlar, şövalyelerini ve piyadelerini, Fransa Kralı Philip gibi güçlü bir krala karşı kaybetmesi kesin olan etkisiz bir önderin emrine vererek ziyan etmek istemiyorlardı. John'u ağabeyi

Richard'la karşılaştırmamak elde değildi. Karşılaştırınca da, her yönden Richard'dan aşağı olduğu görülüyordu. Bir baron, gayet yerinde bir benzetmeyle kralın hep havlayıp, hiç ısıramayan bir köpek olduğunu söylemişti.

Hedeflerine ulaştıklarında, Falcon John'dan kurtulduğuna sevindi. Salisbury'e bakınca, iki adamın gerçekten de kardeş olduğuna inanamıyordu. Salisbury Kontu'nun, II. Henry'nin öz oğlu olduğundan bir an bile şüphe duymuyordu, ama John hakkında bazı şüpheler beslemeye başlamıştı. Acaba Aquitaine'li Eleanor, Henry'i şüphelendirmeden ona kendisinden olmayan bir oğul mu kakalamıştı? Zavallı Henry, en sevgili oğlu hayatı boyunca kurmaya uğraştığı her şeyin altından girip üstünden çıkarken mezarında ters dönüyor olmalıydı.

Richard'la birlikte haçlı seferlerine çıkmış olan ev sahipleri Eustace de Vesci, bu krala nasıl davranacağını bilememişti. John, karısı Margaret'a göz koyduğunu açıkça belli ediyordu. Ellerine hakim olmaya uğraşmıyordu bile. Eustace başta bu hareketleri şaka olarak alıp, güler gibi yapmaya çalıştı. Fakat John, Margaret'ın kendisine yatakta eşlik etmesini beklediğini açık açık söylediğinde, Eustace'ın gülmesi kesildi.

Margaret şatonun kadınlar bölümüne çekilmişti. Fakat kral emir verdiğinde, tebasının itaat ettiğinin farkındaydı. Eustace karısının yanına geldi. Tepesi iyice atmıştı. Öfkesini, yanına yaklaşan şanssız kadınlardan çıkarıyordu. Margaret'ın çaresizlikten gözyaşlarına boğulduğunu gören Estelle, çifte ufak bir tavsiye verdi. "Bu yöreye özgü, çok ünlü ve çok sert bir içki vardı değil mi?"

"Evet. Tahıl ve malttan damıtılarak yapılan, alkol miktarı yüksek bir içkidir. Ama sizin hoşunuza gideceğini sanmıyorum, büyükhanım. Pek kadınlara göre değildir. Bir yudum aklınızı alır, iki yudum dizlerinizi çözer, bir kupa içerseniz arka üstü devrilirsiniz!" diye bağırdı Eustace.

"Kral John içkiyi sever," dedi Estelle diplomatça. "Onu yeterince sularsanız, yatağa Margaret yerine başka bir kadın sokabilirsiniz. Ruhu bile duymaz."

Eustace koşa koşa irice bir fıçı bulmaya, Margaret de şövalyelerin bölüğünde uygun bir fahişe aramaya gitti.

Şafağın ilk ışıklarıyla birlikte John'a öyle bir mesaj geldi ki, birkaç gün boyunca uçkurunu düşünecek hali kalmadı. Canterbury Başpiskoposu ihtiyar Hubert Walter ölmüştü. Dini hukukun pençelerinin söküldüğünün farkında olan din adamları, daha çok güç istiyordu. Krala danışmadan, kendi aralarında Stephen Langton'u yeni başpiskopos seçip, Papa Innocent tarafından kutsanması için alelacele Roma'ya yollamışlardı. John o kadar kızdı ki, kendini yerlere atıp nöbet geçirmeye başladı. Estelle'in canı, krala durumunu kötüleştirecek bir madde vermeyi çok istedi. John'un acı çektiğini görme dürtüsünü neredeyse bastıramayacaktı. Fakat sonunda akl–ı selim galip geldi. Herkes John'un ilaçlarını onun verdiğini biliyordu. Suçu derhal ortaya çıkacaktı. Erkek, cennetten kovulduğundan beri her talihsizliğinin suçunu kadına yıkmıştı. Hayır, John'a zehir verirse, bu ölümcül bir zehir olacaktı. Yoksa, feci bir intikama maruz kalacaktı.

John, Falkes de Bréauté'ye derhal Canterbury'e gitmesini, baş piskoposluğun tüm mülklerine ve Canterbury eyaletinin tüm piskoposlarının topraklarına el koymasını emretti.

Salisbury'e Roma'ya gidip "Papa'nın aklını başına getirmesini" buyurdu. William bu istek karşısında donakaldı. "Ben din adamı değilim ki John! Benim kiliseden tek anladığım çanlar, tütsüler ve papalık! Sade bir askerim. Bu işe, William Marshal gibi bir diplomatı yollaman lazım. Hemen Chepstow'a gidip mareşale olanları anlatayım. Emin ol, bu işi doğru düzgün halledecektir."

John "Şu lanet olası anlaşmayı imzalayalım da güneye dönelim. Kuzey aksanıyla konuşan kimseye güvenmiyorum," diye sıkıştırdı.

"Eustace de Vesci'yi, asayişi koruması için burada bırakıyorum. Unutma, sen de ağabeyleri Alexander'ın sözünü tutması için, İskoçya'nın küçük prenseslerinden ikisini yanında götürüyorsun," dedi.

"Ha! Alexander'a boşuna İskoçya'nın kızıl tilkisi demiyorlar!" dedi John. "Ona nereye kadar güvenebilirim?"

"Uzun boylu bir adam nereye kadar işeyebilirse, oraya kadar!" Salisbury sırıttı.

John "Kız kardeşlerini rehine alacağım. Nottingham'a götüreceğim," dedi.

Salisbury'nin kafasında uyarı çanları çaldı. Estelle, John'a küçük kızların neden emanet edilemeyeceğini açık açık anlatmıştı. William boğazını temizleyip "Bunlar çok önemli rehineler, John," dedi. "Bence onları Hubert de Burgh'a emanet et. Diğer politik rehinelerini çok iyi idare ediyor. Falcon de Burgh'u da yanlarında yollarız, prensesler amcasının vesayetine geçene kadar korur onları. Adamlarından sadece birkaçını yanında götürmesi yeter. Kalanları da sana Nottingham'a dönüşte eşlik eder."

"İsa'nın kemikleri aşkına, bu düşmanca kuzey ortamında gerçekten de lazım olacaklar. Şimdiye kadar asker istediğim tüm baronlar reddetti. O yüzden her birinden, uslu durmalarını sağlamak için bana bir oğullarını göndermelerini isteyeceğim."

Salisbury bu önlemin biraz ağır kaçtığını düşünerek, John'un aklını dağıtmaya çalıştı. Gülerek "O kadar çocuğu barındırmak için, Hubert de Burgh'a daha da çok kale vermen gerekecek," dedi.

John ciddiyetle "Corfe, Sherborne ve Wallingford, ayrıca Dover ve Cinque Ports ona ait. Norfolk'daki Roumer arazisini ve Causton'u da, daha kral bile olmadan ona vermiştim," dedi.

"Şaka yapıyordum," dedi William. "Bu kadar ciddiye alma. Nottingham'a dönüp keyfine bak."

"Nottingham'da kalmayacağım, Tanrı'nın cezası yer fazla kuzeyde. Gloucester'daki geniş topraklarıma varıncaya dek içim rahat etmeyecek."

William aklını kullanarak sustu, fakat için için gülüyordu. "Her attığın adımda, korkuyla arkana bakacaksın."

Bölüm 21

Kraliçe Isabella "Beni eğlendirin yoksa fena olur," tavırları takınmıştı. Bunun sonucu olarak, Jasmine ve Orion gizli bilimlerle ilgili her türlü becerilerini ortaya koymak zorunda kalıyordu.

Bugün Orion, zodyakın çeşitli burçlarında doğmuş insanların kişilik özelliklerini anlatıyordu. Isabella elbette, kendi burcu Aslan olduğu için, bu burçtan başlanmasında ısrar etmişti. Jasmine, Orion'un diplomatik olma ve kraliçeyi gücendirmeme çabalarını eğlenerek izliyordu. Elinde kraliçelik gücü olan, kendini beğenmiş, çocuksu bir kızı memnun etmek güç işti.

Orion Aslan hakkında "Kendi evreninizin merkezisiniz ve etrafınıza çok sayıda insan çekiyorsunuz. İnsanları etkileme ve fikirlerinizi uygulatma alanlarında göz ardı edilemez gücünüz ve yeteneğiniz var. Tabiatınızda pek az korku bulunuyor. Gerektiğinde dinamik ve buyurgan bir tavır gösterebiliyorsunuz. Çok gururlusunuz. Çabuk öfkelenmekten sakınmanız gerekiyor, ama güçlü bir iradeniz ve kendi düşüncelerinizle fikirlerinizi üretmeniz gerektiği zaman kendi ayaklarınız üstünde durabilen bir yapınız var. Hızlı algılıyorsunuz ve böylelikle bilinmesi gerekenleri hemen kavrıyorsunuz," demişti.

Orion'un Aslan hakkında söyleyemedikleri ise şunlardı: "Kişisel başarıya ulaşmak için kimleri ezip geçmeniz gerektiği umurunuzda değil. Bencilsiniz ve kendinize fazla önem veriyorsunuz. Sivri dilli ve sevimsiz olabiliyorsunuz. İnatçı, dik kafalı ve dediğim dediksiniz. Görüşlerinizde önyargılısınız. Dar kafalı ve anlayışsızsınız."

Isabella Orion'un söylediklerinden ve söylemediklerinden memnun kalmıştı. "Şimdi de, bana Akrep burcunun karakterini anlat," diye buyurdu.

Salak olmayan Orion, kraliçenin Kral John'u kastettiğini biliyordu. Yine sözlerini dikkatle seçerek, doğruları söyleyerek ama olumsuz olanları eleyerek anlatmaya başladı. "Akrep burcu mensupları çekici, cazip ve dinamik olabilir. Ama bazen, anlaşılmaları güçtür. Bu, ketum olma eğilimlerinden ileri gelir. Diğer insanlar üstünde büyük etki kurabilirler. Bu dünyanın nimetlerine karşı arzuları büyüktür, kendilerini fazla şımartmamaya dikkat etmeleri gerekir. Eğer Akrep burçları kendilerini disipline sokabilirse, hayatta büyük başarı kazanırlar. Gerektiğinde cömert ve sadık olabilirler. Zor durumlarla ve kişisel sorunlarla karşılaştıkları zaman, karşılarındaki onlardan anlayış bekleyecektir. Gözlem yetenekleri yüksektir. Başka insanlardan öğüt almazlar. Çok güçlü iradeleri vardır ve çok kararlıdırlar."

Orion, şunları anlatmamayı seçmişti: "Akrebin öfkesine yaklaşan bir öfke yoktur. Öfkelenmekle kalmazlar, öfkeli kalmakta inat ve ısrar ederler. Dilleri keskindir, can yakmak için konuşurlar. Başkalarını hiç düşünmezler. Kinik, benmerkezci ve bencildirler. Kendi mahvoluşlarının sebebi olurlar. Çok gergindirler, sağları–solları belli değildir. Duygularını çok yoğun yaşamaları, kendilerini kaybetmelerine neden olur."

Isabella artık dinlemiyordu. Bütün dikkatini, boynuna tasma takılı, minik şapkasını eline alıp dilenmek ve ölü taklidi yapmak gibi ufak numaralar öğretilmiş eğitimli bir maymuna vermişti.

Jasmine anlık bir dürtüyle, Boğa burcundan olanların karakterini sordu. Sözler ağzından çıkar çıkmaz, neden böyle bir şey sorduğunu merak etti. Sırf Falcon de Burgh'un doğum tarihini biliyor diye, adama kişisel bir ilgi duyması gerekmiyordu. Ama kader ona gülmez de Falcon kocası olursa, kendisine yardımcı olacak bir şeyler öğrenebilirdi belki. "Kötü özellikleri de anlatın Orion. Her şeyi bilmek istiyorum," dedi.

Orion burnunun bir tarafını bastıra bastıra kaşıdı. Jasmine adamın burnunun belki de bu yüzden çarpıldığını düşündü. "Boğa

zodyakın ilk burcudur. Boğa burcu mensupları, hareketli ve dinamik kişilikleri sayesinde dünyanın liderleri olurlar. İnsanların kendilerini örnek almasına pek meraklıdırlar. Gözükaralık derecesinde cesurdurlar. Yaradılış itibariyle tez canlıdırlar, her tür etkinliği severler. Riskli ve tehlikeli serüvenlere atılmamaları gerekir. Şefkatli, kibar ve cömert olabilirler. Ancak öfkeleri burunlarının ucundadır ve gücenirlerse, intikamlarını alana kadar kin güdebilirler. Saldırgandırlar, kendilerini ya rezil ya da vezir edecek huyları ve kişilikleri vardır. Çok sabırsızdırlar, her şeyde acele ederler. Hareketi çok sever, harekete geçmek için yaşarlar. Kendi yargılarına uyarlar. Zihinsel kapasiteleri sayesinde, bir durumu daha başkaları üstüne düşünmeden önce kavrarlar. Zihinleri ve bedenleri arasındaki uyum mükemmeldir. Hayatları genellikle hareketli ve başarılı geçer. Ancak çevrelerindekiler sık sık, sürekli o kuvvetli iradeleriyle herkese boyun eğdirmeye çalışmalarından şikayetçi olur."

Jasmine "Falcon'u aynen tarif etti," diye düşündü. Yine anlık bir dürtüyle "Boğa'nın ideal eşi kimdir?" diye sordu.

"Boğa'ya uygun tek bir eş vardır, o da Yay burcudur. Ömürleri tekdüze geçmeyecek, bu iki göz alıcı şahsiyet durmadan çatışacaktır. Kaplana biner gibi yaşayacaklardır: Zaman zaman tehlikeyle dolu ve korkutucu olsa da, daima nefes kesici olacaktır. İkisi de üste çıkmak için çabalayacağından, Yay bazen kontrol edecek, bazen de kontrol edilen olacaktır. Ama sonunda Yay burcu daha güçlü olan Boğa burcuna teslim olacaktır."

Jasmine'in güzel yüzünden şaşkınlık okunuyordu. Kendisi Yay burcuydu. Hemen, bu aptallığı yüzünden kendini azarladı. Bu astroloji denen şey hurafeydi. Yoksa değil miydi? "Teşekkür ederim Orion. Söyler misiniz, 12 burçtan hangisi en mükemmel kişiliğe sahiptir?"

"Çok kolay bir soru, çocuğum. Arkadaş istiyorsanız, Yengeç burcunu seçin. Yengeçlerin diğer insanlar üstünde çok incelikli, yatıştırıcı bir etkisi vardır. Bencil ve kibirli olmazlar. Gerçekten derin düşünürler, derin duyguları vardır. Çok hassastırlar, kolayca kırılırlar. Ama bunu çok iyi gizlerler. Diğer insanları kolaylıkla mutlu ederler. Açık sözlü, cömert, namuslu ve arkadaşlarına ya da kendilerini ilgi-

lendiren davalara çok sadıktırlar. Her türlü önemli sır, onlara güvenle açıklanabilir. Ayrıca Yengeçlere her türlü önemli görev, konum ya da iş verilebilir. Kendilerini küçültecek hareketlerden ve küçük hesaplardan nefret ederler. Etraflarındaki insanlara çocukları gibi görerek, anaca ya da ebeveynce bir tutumla yaklaşırlar ve sessiz fakat soylu yöntemleriyle onları doğru yola yöneltirler. Halden anlarlar, zaten genel olarak anlayışlıdırlar. Pratik zekalı olurlar. Gözlem güçleri son derece keskindir; bilgileri, fikirleri ve savları, işlek zihinlerinde evirip çevirmekten zevk alırlar. İnanılmaz konsantrasyon becerileri vardır, derin düşünürler ve dikkatlerinden pek az şey kaçar. Dikkatli ve temkinlidirler, düşünceleri ve dürtüleri iyi analiz ederler. Hayal güçleri daima çalışır. Geçmişi düşünmekten zevk alırlar. Dokundukları her şeyi iyileştirme yetenekleri vardır."

Jasmine Orion'a gülümsedi. "Siz de Yengeç burcusunuz herhalde?"

Orion, bu yüksek kavrayışa şaşırmış gibi yaptı. Gözleri parlayarak "Nasıl tahmin ettiniz?" diye sordu.

Ertesi gün, yeteneklerini kullanarak misafirleri eğlendirme sırası Jasmine'deydi. El falı bakmaya karar verdi. O kadar çok istekli hanım izleyiciler arasına katılıp, önünde avuçlarını açtı ki, bu avuçlardaki işaret ve çizgilerin tamamını açıklamak Jasmine'in saatlerini aldı.

Jasmine işini bitirdiğinde derin bir nefes aldı ve Isabella'nın memnun kalıp kalmadığını görmek için ona döndü. Ancak kraliçe, salondaki herkes gibi, yüzünde şaşkın bir dikkat ifadesiyle avucuna bakıyordu.

Aniden bir erkek, elini Jasmine'in önüne koydu. İkna edici bir ses, "Bu elden ne okuyorsunuz, Prenses Jasmine?" dedi.

Jasmine dönüp, Chester'ın yanında dikilmekte olduğunu gördü. Amacını anlamadığı için "Öyle bir unvanım yok, sayın kontum," diye itiraz etti.

Chester alçak sesle "Siz II. Henry'nin torunusunuz, değil mi?" diye sordu.

Jasmine terbiyeli terbiyeli "Evet, efendim," dedi.

"O zaman prensessiniz," dedi Chester. "Size büyükbabanızı anlatmamı ister misiniz?"

"Bu nezaketinize minnettar olurum, lordum. Kendisini yakından mı tanırdınız?"

Chester "Gelin, hem yürüyüş yapalım, hem de konuşalım," dedi. Jasmine elini koluna koysun diye, resmi bir hareketle uzattı. "Henry, gençliğimde beni zeki bulurdu. O öyle bir kraldı – kendisine iyi hizmet edenlere yakın ilgi gösterirdi. Bana kanunun uygulanması konusundaki görüşlerini ve yöntemlerini bizzat öğretti. Henry, ona iyi hizmet edenlere cömert davranırdı. Beni de sadakatim karşılığında iyi ödüllendirdi, Brittany'nin yönetimini verdi. Ben fetihle gelen aristokrasinin sağ kalan son üyesiyim. Kan bağlarına çok önem veririm."

"Ah, lütfen bana Jasmine deyin."

"Siz de bana Ranulf deyin o zaman," diye rica etti kont.

Jasmine "Aman efendim, diyemem," diye karşı çıktı.

Genç kızın kendisine korkuyla karışık saygı duymasından çok memnun olan Chester, "Zamanla dersiniz," dedi nezaketle.

"Büyükbabanızın verdiği ödüller, beni ülkenin en zengin soylusu yaptı," diye devam etti gururla. "Ama ben hâlâ sade, açık sözlü bir adamım. Saraydaki gösterişli tavuskuşlarının aksine, zenginliğimi sırtımda taşıyıp herkese gösteriş yapmıyorum. Güzellik iddiam yok, ancak güzel şeylerin kıymetini, tanıdığım herkesten fazla bilirim."

Jasmine, Chester'ın bunları neden anlattığını anlamamıştı. "Herkes büyükbabamı övüyor. Fakat kadın olduğum için, karısını hapsettirmiş olmasını son derece anlaşılmaz buluyorum."

"Ah, kraliçe olarak sahip olduğu muazzam gücün denetlenmesi gerekiyordu. Eleanor ona dört oğul doğurdu, sonra bu oğulları, kocamış aslana kurt saldırtır gibi üstüne saldı. Eleanor çok güçlü ve inatçı bir kadındı. Yaşlandıkça bu özellikleri daha da pekişti. Henry bu yüzden büyükanneniz olan güzel ve nazik Rosamund Clifford'la ilgilenmeye başladı. İşte o gerçek bir aşk ilişkisiydi.

Jasmine, bile bile kontu aşağıladı. "Bu kadar yaşlı olduğunu-

zu bilmiyordum efendim. Yaşça babamdan bile büyüksünüz herhalde?" Masum taklidi yaparak Chester'a baktığında, gözlerinin mesafeli ve kötülük dolu olduğunu gördü. Mezarının üstünden kuş uçmuşçasına titredi.

Jasmine, eline fırsat geçer geçmez boşadığı, kraliyet ailesine mensup eşinden bahsetmeye cesaret edemedi.

Ranulf de Blunderville'in gözleri, Jasmine'in göğüslerine indi. Kalınlaşmış bir sesle "Bir keresinde babanızla, genç bir eşe ihtiyacım olduğunu konuşmuştuk," dedi.

Jasmine çok tehlikeli yerlerde olduğunun farkındaydı, bu yüzden kontun sözlerini yine bile bile yanlış yorumladı. "Belki bir gün evlilik vasıtasıyla akraba oluruz. Zira, iki ablam daha kimseyle sözlenmedi. Müsaadenizle efendim, ilgilenmem gereken pek çok görev var."

Chester bu kusursuz, narin vücudun kendi yönetimine girmesi düşüncesinin zevkini çıkarırken, "Akraba olacağız, göreceksiniz," diye mırıldandı.

Bölüm 22

Günler geçtikçe, Jasmine Isabella'nın onu Ranulf'la en sudan bahanelerle baş başa bırakmaya çalıştığını fark etti. Estelle'in desteğini ve bilgece sözlerini özlemeye başlamış, anneannesinin yolunu gözler olmuştu. Elbette Estelle'in dönmesi Kral John'un da dönmesi anlamına geliyordu, ama anneannesinin yanında olmasının sağlayacağı güvenlik hissi buna değerdi.

Mathilda FitzWalter'ın cansız bedeni ailesine ulaşır ulaşmaz, Kral John'un kötü ününü de beraberinde getirdi. Dedikodular ve söylentiler, dilden dile ekin yangını gibi yayılarak Nottingham'ı kefen gibi sarıp sarmaladı. Ormana yaklaşmak, saray erkanına mensup kişiler için tehlikeli addedilmeye başladı. Başlarına feci bir kaza gelebilirdi. Kadınlar, kendi güvenli kalelerine dönüp kralla aralarına mesafe koysunlar diye kocalarının başının etini yemeye başladı.

Hay Leydi'si Mathilda, haberler üstüne çileden çıkmıştı. Kocası William de Braose'a, Nottingham'dan ayrılmaları için ısrar etti. Yakın dostu Avisa'nınkiyle sınır komşusu olan topraklarına döneceklerdi. Avisa'ya neler anlatacaktı neler. John bir çocuk katiliydi. Tahta tehdit oluşturuyor diye, öz yeğeni Arthur'u öldürtmemiş miydi? Her karşılaştığına, artık bir şeyler yapılması gerektiğini anlatıyordu.

John'un işlerin aldığı şekli fark etmesi için, Nottingham'da 24 saat geçirmesi bile gerekmedi. Kraliçe'ye saray ahalisini toparlayıp Gloucester yoluna çıkarmasını emretti ve bu imkansız görevi başarmak için sadece bir gün mühlet verdi. Eylül olmadan Gloucester'a varmak istediğinde diretiyordu. Kraliçeye, hazır

değilse geriden gelebileceğini söyledi. Ama yolculuğun risklerini göze alması gerekecekti, zira askerleri kendi arkasını kollaması için yanına alarak, ona sadece göstermelik bir eşlikçi birliği bırakacaktı.

John Ranulf'la baş başa oturup, en sevdikleri konu olan para üstüne konuşmaya başladı. De Blundeville, ona Jasmine için 100 bin altın öneriyordu. John derhal kabul etti ve en yakın dostu olan kontu kraliyet kafilesiyle birlikte Gloucester'a gelmeye davet etti. Orada Isabella gizli düğünü planlayacak vakit bulabilecekti.

Estelle Epsom tuzu katılmış suyla dolu bir banyo teknesinde oturuyor, suya ekleyecek karakafes otu olmadığına yanıp yakılıyordu. Oda kapısına vurulunca, Jasmine, Estelle çıplakken kimseyi içeri sokmamak için kalktı. Kapıyı azıcık aralayıp, genç bir uşak gördü. Uşak "Saray halkının Gloucester yoluna çıkması emredildi. Hazırlanmak için bir gününüz var," diye şakıdı.

"Tanrı aşkına," diye inledi Estelle. "Atları zehirleyeceğim ama artık! Popom asla iyileşmeyecek."

Jasmine endişeyle "Tahtırevanla gitsen olmaz mı, anneanne?" diye sordu.

"Ne? Tahtırevanla gidip, yaşlandığımı kabul etmiş mi olayım? Neyse ki irademi, kaidemden daha sağlam!"

Jasmine gülümsemesini gizleyemedi. Estelle'i eyerde oturtan gururdu. Bu gurur, Jasmine'e de geçmişti. Gurur, bedeli çok ağır olan bir lükstü, ama sahip olmayanları nasıl da aşağı görüyordu! "Havluyu ateşin yanında ısıttım," dedi Jasmine yatıştırıcı bir sesle. "Gel, seni kurulayayım, sonra hemen yatarsın."

"Teşekkür ederim güzelim, ama yatamayacağım. Çadırlara inip, Gervase'a de Burgh'un yolladığı mühürlü bir mesajı iletmem lazım."

Jasmine şaşkınlıkla "O da krala birlikte dönmedi mi?" diye sordu.

"Hayır. İskoç prenseslerini amcası Hubert de Burgh'a teslim etmeye gitti."

Genç kız üzülsün mü, rahatlasın mı bilemedi. "Eh, iyi olmuş. Sefil herif sürekli beni evlilikle tehdit ediyor."

Estelle giyinmeye başladı. "Ortalıkta de Burgh'dan çok daha sefil herifler var."

"Biliyorum," diye onayladı Jasmine. "Umarım Ranulf de Blunderville Chester'a döner."

"Hiç güvenme," dedi Estelle. "John'la Chester birbirine çiftleşen köpekler kadar yakın."

"Anneanne!" diye bağırdı Jasmine. Kullandığı sözlere hayret etmişti. "Edepsizlik etme!"

"Edepsizlikten tiksinirim," dedi yaşlı kadın. "Ben yokken bu kapıyı sürgüle."

Kralın verdiği 24 saatlik mühlet dolunca, Kraliçe Isabella'nın elbette yolculuğa hazır olmadığı ortaya çıktı. Her zamanki gibi sadece kendini düşünen John, piyadelerin ve şövalyelerin aslan payını yanına alarak Gloucester yoluna düştü. Chester Kontu, kraliçeyle nedimelerine eşlik etmek için geride kaldı. Ancak bu da, gizli düğünü planlamak için bol bol zaman sağladığından işine geldi. Isabella kendi zekasına duyduğu hayranlıktan kabına sığamaz olmuştu. Kimsenin gizli planlarından şüphelenmemesini sağlayacak mükemmel bir paravana bulduğunu düşünüyordu.

Paravana, Falkes de Bréauté ile, dul Devon Kontesi Joan'ın beklenen düğünüydü. Joan, kralın taliplerinden istediği 30 bin altınlık başlık parasını kendisi ödemişti. Düğün, Falkes de Bréauté, kralın kendisine yıktığı, piskoposların Canterbury mülklerine el koyma işini bitirip Gloucester'a döner dönmez yapılacaktı. Herkesin dilindeki başlıca konu, "o düğün"dü.

Chester Jasmine'le bir arada bulunmaktan hoşlanır gibiydi. Jasmine elbette bundan hazzetmiyordu. Ranulf onu, şanlı atalarının tarihçesiyle, ülke için önemiyle, yönettiği şehir ve kasaba sayısıyla, bunların en önemlisinin, surlarla çevrili, Roma döneminden kalma bir şehir olan Chester olmasıyla etkilemeye çalışırken, Jasmine susuyordu.

Hava sonbaharda alışık olmadıkları kadar soğuyup, yolculuğa elverişsiz hale gelince, Ranulf St. Malo Körfezi çevresindeki sıcak ve güneşli Brittany kıyılarını anlatmaya başladı. Bu bölgeyi, Jasmine'in büyükbabası namına yönetmişti. Jasmine, kılıksız ve zarafetten yoksun kontun kendisine kur yaptığının farkındaydı. Soğuk ve mesafeli durmayı denedi, ama kont farkına varmadı. Bunun üzerine Jasmine, "Sayın kontum, birlikte bu kadar fazla görülmemizin doğru olmadığını düşünüyorum. Biliyorsunuz ben sözlüyüm," dedi.

Chester eğlenmişti. Gizemli bir tavırla "Sözlü olduğunuzun benim kadar farkında olan kimse yoktur," diye karşılık verdi.

Jasmine biraz rahatlayarak, içinden de Burgh'a dua etti. Kendisini erkeklerin istenmeyen ilgisinden koruyan gayet sağlam bir kalkandı. Ama Ranulf de Blundeville, sözlüsünün gazabına aldırmıyor gibiydi.

Atlar Gloucester'a doğru salyangoz hızıyla ilerler, yorucu yolun her bir kilometresi zorlukla aşılırken, Jasmine'e bu yolculuk bitmeyecekmiş gibi geliyordu. Yorgundu, huysuzlanmaya başlamıştı. Ayrıca, Chester'ın etrafında sinsice kol gezmesi yüzünden, midesinde yumru gibi bir endişe büyümekteydi. Adamdan, kendisini korkutan titreşimler alıyordu. Sanki, çevresinde giderek ufalan daireler çizen yırtıcı bir hayvan gibiydi. Sonunda, ileride Gloucester Katedrali'nin kulesini gördüler. Yolculuğu tamamlamaları, üç bitmek tükenmek bilmez hafta almıştı.

Falcon de Burgh ve bir düzine seçme savaşçısı, İskoçyalı Alexander'ın iki küçük kız kardeşine ve onların hizmetçilerine dadılık ediyordu. Deneyimli Norman askerleri, görevlerini belli etmedikleri bir öfkeyle karşılamıştı. Ters gidebilecek her şey gitmişti. Kızlar köpeklerini ve diğer hayvanlarını getiremedikleri için ağlayıp durmuşlardı. Sonra atları sakatlanmış, de Burgh onlara Newcastle'dan yeni atlar almak zorunda kalmıştı.

Çocuklar ve hizmetkarları o kadar koyu bir İskoç aksanıyla konuşuyorlardı ki, iletişim kurmak neredeyse imkansızdı. Bu da sürekli yanlış anlamalara yol açıyordu. Havanın bilinci varmış

gibiydi. Sanki sırf de Burgh'un adamlarını çıldırtmak için, bile bile sürekli değişiyordu. Sonunda bu fiyasko, saçma sapan bir komediye dönüştü. Falcon, adamlarının gerginliği bir tür neşeye dönüşünce rahatladı. Kaba el şakaları yapmalarını ve attan yuvarlanana kadar gülmelerini, yıpranmış sinirlerin yol açacağı öfke patlamalarına bin kere yeğ tutardı.

Ata binerlerken birbirlerini nasırlı elleriyle itiyorlar, at üstündeyken şakacıktan çatışıyorlar, birbirlerine son derece zalim eşek şakaları yapıyorlar ve havanın fırtınalı olmasından özellikle tat alıyormuş gibi görünüyorlardı. Rüzgar ne kadar soğuk eserse, askerler de gömleklerinin yakasını o kadar çok açıp, şapkalarını başlarından atıyorlar, katıla katıla gülüyorlardı. Sanki rüzgar, içlerindeki muzurluğu kabartıyordu. Gerçekten de, hayatlarını savaşarak geçiren insanlar için, doğu kıyısı boyunca kaleden kaleye gittikleri bu görev bir çeşit tatil olmuştu. Küçük kızlar daha akşam yemeği saati gelmeden yataklarına yatırılmış oluyor, uzun geceler askerlere kalıyordu. Onlar da bütün gece içki içiyor, gülüp söylüyor, kumar oynayıp her biri bir öncekinden daha abartılı hikayeler anlatıyorlardı.

Folkingham Kalesi'nde geçirdikleri bir sonraki gece, rezil yolculuğun en berbat gecesi oldu. Bardaktan boşanırcasına yağmur yağıyor, gökte su namına ne varsa hepsi boşalıyordu. Kale o kadar bakımsızdı ki, geceyi damı akan ahırlarda atlarıyla geçirmek zorunda kaldılar. Bir parçacık ıslak, küflü saman uğruna birbirleriyle kapışıyorlardı.

Gece yarısına doğru sinirler yıpranmaya, küfürler ve "akılsız piç", "ciğersiz pislik" gibi suçlamalar duyulmaya başlandı. Bir ses "At pisliği uğur getirir, kes dırdırı," dedi. Bir başka ses "Sana getirir de bana getirmez!" diye yanıtladı. Bunun ardından, yüze inen bir yumruğun iç bulandırıcı sesi geldi. Gri ve ıslak bir günün şafağı attığında, de Burgh'un adamlarının yarısının suratında çürükler ve mahcubiyet vardı.

At üstünde yarım saat gitmişlerdi ki, iki kız da öksürüp aksırmaya başladı. Hizmetkarlarının elinden neredeyse hiçbir şey gelmiyordu. De Burgh sonbahar havasının ilerleyen günlerde

ısınmayacağını, kışın erken geldiğini anladı. Çabucak karar değiştirdi. Spalding'den dosdoğru doğuya gitmek yerine, doğuya dönüp kıyıdan giderek Norfolk'a girdi.

De Burgh'ların ülkenin bu kısmında geniş toprakları vardı. Hubert'ın kalesi Rising, korunaklı, iyi bakılan bir yerdi. Burada çocuklar iyileşene kadar yatabilir, Falcon ile adamları da gürül gürül yanan ateşlerin önünde uyuyup, canları isterse sızana kadar içebilirlerdi.

Rising Kalesi'ne vardıklarında vakit epey geç olmuştu. Falcon, ahırların neredeyse dolu olduğunu görünce şaşırdı. Kale burçlarına baktı, de Burgh bayrağının dalgalandığını gördü. Yani de Burgh kaledeydi. Açılır köprünün üstünden tangırtılarla geçtiler, sivri demirlerle çevrilmiş kale kapısından girip iç avluya ilerlediler. Falcon burada adamlarına yanlarındaki sivillerle ilgilenme emrini verdi. İki tarafında nöbetçi odaları bulunan geçitten geçti. Odalar, akşam yemeği yiyen askerlerle doluydu.

Hubert'ın yüzüne geniş bir gülümseme yayıldı. "Falcon, evladım, hoş geldin. Salisbury de yanında mı?"

"Hayır, yanımda sadece bir düzine asker var. Ama bütün İngiltere'de bu gece karşılaştığıma en çok memnun olduğum kişi sensin."

"O neden?" diye sordu Hubert şüpheyle.

"İskoçların prenseslerini, vesayet altına alman için sana getiriyordum. Kendilerinden kurtulursam çok memnun olacağım," dedi Falcon. Sırıtarak "Bizden, iyi bakıcı olmuyor," diye ekledi.

"Hah, bir bu eksikti," diye söylendi Hubert. Rahatsız olduğu çok belliydi. Sağında oturan adamı işaret etti. "Falcon, bu Norwich Başpiskoposu."

Falcon başını sallayarak "Evet," dedi, "Çocukluğum buralarda geçti, başpiskoposu hatırlıyorum."

"Evet, neyse, ben de buraya, son gemiden gelen haberler üstüne ne yapmam gerektiğini ona danışmaya geldim." Hubert tereddüt etti, sonra konuya daldı. "Papa, John'u aforoz etti. Haber John'a ulaşınca, kıyametler kopacak."

Falcon ıslak pelerinini çıkarıp, parmaklarını saçlarının arasından geçirdi. "Bu yüzden Salisbury'nin yanımda olduğunu umuyordun."

"Evet." Hubert başını salladı. "Yunanistan'da, kötü haber getiren haberciyi öldürürlermiş... ama John'un bile kardeşini öldürmez herhalde."

Falcon, meşum bir tavırla "Çok da emin olma," dedi. Piskoposa döndü. "Şimdi ne olacak?"

Norwich Piskoposu, oflayıp pufladı. "John, Stephen Langston'ın Canterbury Başpiskoposu olduğunu kabul eder etmez, her şey çözülecek. Papa onu tekrar dine alacak. Bu esnada, John kiliseye gidemeyecek, ayinlere katılamayacak. Aforoz edilmişken, katıldığı tüm dinsel törenler geçersiz sayılacak."

Falcon, dikkatle "Peki kral Papa'ya itaat etmezse ne olacak? Siz hangi tarafta yer alacaksınız?" diye sordu.

"Elbette Papa'ya itaat edecek. Hepimiz Papa'ya itaat etmeliyiz, en yüksek merci o. Şahsen ben kesinlikle onun isteklerine uyacağım.

"Siz uyarsınız, sayın piskopos. Kral uymayabilir. O zaman ne olacak?

"Lanetlenmiş olur. Papa İngiltere'yi dinden men eder. Tüm dinsel hizmetlerin askıya alınması emredilir. Cenazeler olmaz, vasiyetnameler yerine getirilmez. Hıristiyan ülkesi olmaktan çıkarız. Papalığın koyduğu yasakla, Papa Kral John'u öyle bir lanetler ki, içeride ve dışarıdayken, uykuda ve uyanıkken, oturur ve yürürken, durur ve giderken, toprak üstünde ve su altında, konuşurken ve içerken, kırda, şehirde..."

Falcon, Hubert'a başıyla bir işaret yaptı. Söyleyeceklerini piskoposun duymaması gerekiyordu. Hubert masadan kalkarak "Küçük prenseslere bir bakayım. Onlara özel bölük hazırlanması gerekecek," dedi.

Baş başa kaldıklarında, Falcon "John, Falkes de Bréauté'a Canterbury'nin tüm topraklarına el koymasını emretti," dedi. "Salisbury, William Marshal'ı Roma'ya yollamaya gitti. Papa'ya nutuk atacak. John gerzeğin teki! Kuzeydeki baronları desteklerini çektiler, ama ülkeyi onlar olmadan yönetebileceğini sanıyor. Şimdi de kiliseye savaş açtı. Ülkeyi kilisenin de desteği olmadan yönetebileceğini sanıyorsa yanılıyor, çok yanılıyor."

"İsa aşkına!" Hubert başını salladı. "Kuzeyde kalmaktan neden korktuğu, neden apar topar Gloucester'a döndüğü anlaşılıyor. Demek Salisbury Chepstow'a gitti. Belki Salisbury'le ben, William Marshal'ın da yardımıyla John'un aklını başına getirebiliriz. Benimle gelir misin?"

"Gloucester'a kadar gelirim. Evleniyorum, unuttun mu? Sonra Galler'deki kalem Mountain Ash'e gidip, orada kışlayacağım. John'un sağı solu belli olmuyor. Havada iç savaş kokusu var. Nottingham'a ya da Lincoln'e karşı savaşmamı emrederse ne yaparım?" Falcon tiksintiyle "Adamlarımı iç savaşa kurban mı edeceğim?" diye ekledi.

Amcası "Adamların sana tapıyor," dedi.

"Kardeşleriyle savaşmalarını emredersem, o durum pek de uzun sürmez."

"John'un tarafını tutanlar kayırılacak, ödüllendirilecekler," diye öğüt verdi Hubert.

"Ah evet, seninle bir sonraki görüşmemizde, muhtemelen kral vekili olmuş olursun." Falcon kurt gibi sırıtarak, başını iki yana salladı. "Ödenecek bedel bana fazla geldi," dedi dürüstçe.

Bölüm 23

Gloucester Kalesi, Jasmine'in gördüğü en rahat ve bakımlı binaydı. Kralın, Avisa'dan boşandıktan sonra burayı haris Norman ellerinde tutmaya devam etmesine şaşılmazdı. Kale kahyası, Jasmine'i kendine ait, geniş odasına götürdü. Oda kalenin üst katlarındaydı. Galler'in Kara Dağlar'ına bakıyordu. Manzara soluk kesici güzellikteydi. Bu dağların arkasında, dünyanın en yüksek zirvelerinden olan Cambrian Dağları yükseliyordu.

Feather'ın kafesini pencerenin yanına astı. Quill'e bir küçük kap suyla eski bir terlik verdi. Odasının Chester Kontu'nun dairesine çok yakın olduğunu, ancak sandıklarını açıp yerleştikten sonra öğrendi. Ertesi gün kahya kadınla konuşup, anneannesininkine daha yakın bir oda talep etmeye karar verdi.

Estelle'in, tıbbi bitki stoklarını yenilemesi gerekiyordu. Lazım olan bitkilerin çoğunu, geniş Severn Nehri'nin kıyılarında bulabileceğini düşünüyordu. Ayrıca Devon'lu Joan'ın, kokulu mum yapmayı öğrenmesi gerekiyordu. Aydınlatmada kullanılan saz mumları, meşaleler, dört köşe mumlar tütüyor ve leş gibi kokuyordu. Estelle, çiçek yağıyla karıştırılmış balmumundan mumlar yapmayı önermiş, müstakbel gelin bu fikri çok beğenmişti.

Jasmine, sadece üç gün sonra yapılacak düğünde ne giyeceğine karar vermeye çalışıyordu. Erkeklerin, özellikle de kralla Chester'ın bakışlarını üstüne çekmemek için kapalı, akıllı uslu, hatta sıradan bir elbise giymeliydi. Ne var ki, Estelle hep Jasmine'i bir peri prensesine benzetecek, gösterişli giysiler seçiyordu. Uçuk pembe kadife elbisesini giyebileceğini düşündü. Kesimi sade, yakası kare biçiminde ve kapalıydı. Elbette iç elbi-

sesi örümcek ağı kadar inceydi ve gümüş ipliklerle işlenmişti. Ne giyerse giysin göze batacağını fark ederek iç çekti. Kendi elbiseleriyle kraliçeninkiler arasındaki fark çok belirgindi. Jasmine, sarı saçlarına uyması için hep pastel renkler giyiyordu. Kraliçe ise canlı esmerliğini öne çıkaran parlak renkler seçiyor, saray hanımları da hep onu taklit ediyordu.

Ertesi sabah, Jasmine Estelle'le bitki toplamaya çıkmak için çizmelerini giyip, kalın bir pelerin taktı. Ama daha odasından çıkamadan, genç bir uşak kraliçenin kendisini çağırttığı haberini getirdi. Jasmine Isabella'nın kendisiyle özel olarak konuşmak istemesine şaşırmıştı. Düğünde yapması istenecek bir sihirle ya da bakacağı kağıt falıyla ilgili olduğunu düşündü.

Perdeler, soluk kış güneşinin odayı aydınlatması için açılmış olmasına rağmen, Isabella hâlâ yataktaydı. Jasmine, kraliçenin gözlerinin olağanüstü parlak olduğunu, bastırdığı heyecandan pırıl pırıl yandığını derhal fark etti. Isabella, konuşmadan önce beklentiyle dudaklarını yaladı. "Yarın yapılacak düğüne hazırlanmanızı istiyorum. Uygun bir elbiseniz var mı Leydi Jasmine?"

Jasmine'in aklı karışmıştı. "Düğünün üç gün sonra olduğunu sanıyordum, majesteleri. Tarihte değişiklik mi oldu?"

Isabella "*Sizin* düğününüzden bahsediyorum, Leydi Jasmine," derken, ağzının kenarları kötü niyetli bir zevkle yukarı kıvrıldı.

Jasmine, ifadesizce "Benim düğünüm mü?" dedi.

Isabella'nın gözleri fesatlıkla parladı. "Kral sizi son derece soylu bir evlilikle onurlandırmaya karar verdi. Sizi Chester Kontu Ranulf de Blundeville ile evlendiriyor. Düğün yarın gece olacak."

Jasmine donakalmıştı. "İmkansız, majesteleri. Ben Falcon de Burgh ile sözlüyüm."

Isabella elini umursamazca salladı. "Kral bu evliliğin, kraliyet kanı taşıyan birine daha uygun olacağına karar verdi. Konuyu enine boyuna düşündü. Size eş olarak daha güçlü, daha zengin bir baron bulunamayacağına kanaat getirdi. Büyük onur duymalısınız."

"Onur duymuyorum! Bilakis, beni piyon olarak kullanarak onurumu ayaklar altına alıyorsunuz. Babam Salisbury'li William, Falcon de Burgh'la evlenmem için anlaşma yaptı. Chester Kontu ile evlenmeyeceğim!"

Isabella'nın gözlerinde tehlike şimşekleri çaktı. Somurttu, ağzı zalim bir ifade aldı. "Kocam sizden Chester'la evlenmenizi rica etmiyor, onunla evlenmenizi emrediyor. Salisbury'nin sadece bir piç olduğunu söylemek zorunda mıyım? John kralınızdır! Odanıza dönün hanımefendi, düğününüze hazırlanmanız gerekiyor."

Jasmine o kadar sinirlenmişti ki, Isabella'yı iyice bir benzetmek istiyordu. Bu huysuz, şımarık, kancık, eğlence olsun diye hayatını mahvedecekti. "Kralla konuşacağım," dedi Jasmine soğuk soğuk.

Isabella güldü. "Chester'la bir yerlerde ata binmeye gittiler. Bunların hepsini, ilk tarot falı baktığınızda kendiniz öngördüğünüzü hatırlamıyor musunuz, Leydi Jasmine? Sözlerinizi virgülüne kadar hatırlıyorum. ' Kupa üçlüsü mutluluk ve tatmini işaret eden bir karttır. Bir gelini temsil eder ve evliliği beklemenin sevincini gösterir.' Ters durmasının, bozulan nişan anlamına geldiğini söylemiştiniz. Hepsi sizin ağzınızdan çıktı yani."

Jasmine düşündü. Kart, üçüncü bir kişinin ya da kişilerin nişanı bozması anlamına geliyordu. Kendi kartı kralla kraliçeyi temsil eden kartların biraz altında duruyordu, bu da onu ezecekleri anlamına geliyordu.

"Nikahınız yarın akşam kıyılacak. Çekilebilirsiniz."

Jasmine hızla dönüp odadan çıktı. Anneannesinin odasının güvenliğine ulaşana kadar durmadı. Orada, üstündeki pelerini çıkarıp attı. Kanı kaynıyordu, pelerine ihtiyacı yoktu. "Estelle, bir dolap çevirdiklerini biliyordum! Isabella az önce bana, yarın Chester Kontu'yla evleneceğimi söyledi!"

"Istavroz aşkına! Demek soysuz herif seni John'dan satın almış! Kralın gelini kendisinden boşandıktan sonra, gururuna aldığı yara hiç iyileşmedi. Aklınca, kraliyet soyundan başka biriyle evlenerek intikam alıyor."

"Bu evlilik olmayacak! John bunu yapamaz, değil mi Estelle?" diye bağırdı Jasmine.

"John istediği her şeyi yapabilir," diye mırıldandı Estelle.

Jasmine acıyla "O de Burgh tam da lazım olduğu zaman ne cehenneme kayboldu?" diye feryat etti.

"John'la konuşacağım. Feci bir sırrını biliyorum. Onu ikna etmek için kullanabilirim."

"Isabella, Chester'la birlikte ata binmeye çıktıklarını söyledi," dedi Jasmine çaresizce.

Estelle inatla "O zaman Isabella ile görüşeceğim," dedi.

Jasmine başını iki yana salladı. "Olmaz, Estelle. O kötü yürekli küçük kaltağı mantığa davet edemezsin. Bana söylediklerinden fazlasıyla zevk alıyordu. Verdiği işkencenin zevkinden gözü dönmüştü. Eğlendiği çok belliydi. Ben bir sunuyum... onun taptığı şehvet tanrısına verilen bir kurbanım," dedi Jasmine acı acı. Biraz umutlanarak "Chester'la konuşup, evlilik fikrinden ne kadar tiksindiğimi açıklayacağım. Belki o mantığını dinler," dedi.

Estelle, Jasmine'in ellerini tuttu. "Bir görü aldım. John ve Ranulf'un Şeytan'a tapan gizli bir gruba mensup olduğunu düşünüyorum. Görü karşılıklı söylenen ilahilerle, kurbanlarla, cüppelerle, maskelerle, uyuşturucuyla, cinsellikle, erkeklik organı simgeleriyle doluydu. Bayraklar taşıyarak belirli bir ritimle yürüyorlar, ters haçlar takıyorlardı. Gizli kapıdan geçerlerse hayat tersine dönecek. Yanlışlar doğruya, iyilik kötülüğe, sevgi nefrete dönüşecek."

Dehşetin soğuk parmakları, Jasmine'in kalbini sıkmaya başladı."Ben ne yapacağım?" diye fısıldadı.

"Gervase, de Burgh'u bulup, derhal buraya getirmeli."

"Ama nerede olduğunu bilmiyoruz. Estelle, onu bulmaya gücün yeter mi? Gerçekten bir gücün var mı?" diye yakardı Jasmine.

Kapıya yavaşça vurulunca, ikisi de nefesini tuttu. İkisi de içeri girenin Gervase olduğunu görerek rahatladı. Fakat genç silahtarın yüzünden endişe okunuyordu. "Leydi Jasmine, Dame Winwood, bana Chester Kontu'nu gözleme ve dinleme görevi verilmişti. Sizi gereksiz yere telaşlandırmak istemem, de Burgh bunu onaylamazdı. Fakat gerçek tehlikeyi haber veremezsem ne o beni affeder, ne de ben kendimi affedebilirim."

Estelle "Ne öğrendiysen söyle, boşa geçirecek vakit yok," diye emretti.

"Chester de Burgh'u öldürtmeye çalıştı. Ona atılan ok bana isabet etti. Artık sebebini biliyorum. Adamlarının kendi aralarında, efendilerinin yarın evleneceğini konuşuyorlardı. Korkarım gelin de, Leydi Jasmine."

Jasmine, yüksek sesle "Kraliçe az önce bana, yarın Chester'la evlendirileceğimi açıkladı. Elbette bu iş olmayacak. Ben çoktan gitmiş olacağım. Chepstow'a gidip, babamın yanına sığınacağım," dedi. "Gervase, bana erkek giysileri bul. Şapkanı da ver, saçlarımı gizleyeyim ki tanınmayayım."

Estelle çabucak "Kıyafet bulmakla uğraşma, o işe ben bakarım. Sen de Burgh'u ara," dedi.

Gervase, gerçekçi bir tavırla "İngiltere'nin her yerinde olabilir. Elimden gelen her şeyi yapacağım ama haftalar alacaktır," dedi.

"Önemli olan tavır. Başarısız olacağını bir an bile düşünme. Olumlu ol! Falcon'u *bulacaksın* çünkü *bulmak zorundasın*," diye yönlendirdi Estelle. "Ben kristal küreye bakacağım. Jasmine, güçlerin düşündüğünden daha etkili. Güçlerimizi birleştirirsek yetebilir. Eğer Falcon de Burgh ile ruhsal bir bağın varsa, tehlikede olduğun mesajını alacaktır. Yoğunlaş, Jasmine! Ruhun onunkine seslenmeli."

Gervase kadınlara şüpheyle baktı. De Burgh, onu pratik ve yalın düşünecek şekilde yetiştirmişti. Bu iki kadın gerçekten bir takım sihir numaraları yapıp, de Burgh'u şapkadan tavşan çıkarır gibi bulup çıkaracaklarını mı sanıyorlardı?

Jasmine'in gözleri kapanmıştı, dudakları, transtaymışcasına ses çıkarmadan kıpırdıyordu. Anneannesine baktığında, onun da farklı bir transta olduğunu gördü. Kristal küreye yoğunlaşmak alnını terlemişti ve garip, anlaşılmaz sözcükler mırıldanıyordu.

"İşte! Bir kale görüyorum!" diye bağırdı Estelle. "Taşları,

rengine bakılırsa, Norfolk'da," dedi inançla. Görüyü anlamaya çalışırken, kaşları çatıldı. "Anlayamadım. Kale havada duruyor. Temellerinden yavaş yavaş yükselerek, havada duruyor. Al işte, yine yükseldi."

Gervase, neredeyse haykırarak "Rising Kalesi!" diye bağırdı Estelle'in kararlı coşkusu aniden ona da bulaşmıştı. "Norfolk'daki Rising Kalesi, Hubert de Burgh'a aittir."

"Falcon de Burgh da orada işte. Jasmine, düşüncelerinle ona erişip, derhal buraya gelmeye zorlamalısın. Gervase, sen de derha l yola çık. İngiltere'nin öbür ucunda bulunuyor, ama yeterince kuvvetli inanırsan Falcon'u bulursun, o da buraya vaktinde yetişir. Ne kadar imkansız görünürse görünsün, gözünde başarıya ulaştığını canlandırmalısın.

Gervase, kadınların kendisini onlar gibi düşünmeye kandırdıklarının hayal meyal farkındaydı. İkisi de güçlerini iyi bilen ak cadılardı. Bu çeşit hokus–pokusları ömrünce küçümsemiş birinin fikri, bir dakikada kökten değiştirilemezdi. Falcon de Burgh'u bulmasının ne kadar olanaksız olduğunu biliyordu, ama denemek zorundaydı. Başka seçeneği yoktu.

Rising Kalesi'nde, amcayla yeğen birbirlerine girmek üzereydi. "İsa aşkına Falcon, biraz dinlen. Senin aksine ben zavallı bir faniyim. Gece yarısına kadar eyerde oturup, daha gün ağarmadan tekrar yollara düşemem. O İspanyol süprüntülerini içince, insan çok fena akşamdan kalıyor."

"Önemli olan içtiğin içkinin kalitesi değil, miktarı! Sabah yola çıkacağımızı biliyordun, neden gidip de felç olana kadar içtin?"

"Senin hiç kötü alışkanlığın yok mu, anlayışsız domuz yavrusu? O cici–bici sevgilini düşündükçe şeyin kaşınıyor diye, hepimiz eyer tepesinde oturmak zorunda mıyız?"

Falcon kesin bir tavırla "Ben gidiyorum," dedi. "Kocakarı gibisin. John'un rehinelerini sana baktırmasına şaşmamak lazım."

Falcon'un ve 12 adamının çizmelerini giymiş, mahmuzlarını takmış, atlarına eyer vurmuş beklediğini gören Hubert de Burgh, yol hazırlıklarını hızlandırdı. "Falcon, evladım, bu yüzden kavga etmeyelim. Bir dakika bekle. Neden böyle acele ediyorsun bilmiyorum ama gerisine ok gelmiş ayı gibi davranıyorsun."

Falcon içini çekti. "Özür dilerim Hubert. Ama içimde, ne olduğunu tam anlayamadığım bir his var. Ensemdeki tüyler, tehlike sezen köpeklerinki gibi diken diken oluyor. Acele etmezsem, çok geç kalmış olacağımı hissediyorum." Başını salladı. "Gitmeliyim. Mecburum."

Hubert, Falcon'la aptalca kuruntulara kapıldığı için neredeyse dalga geçecekti. Ama Falcon ona ters, tehditkar bir bakış atarak savaş atını döndürdü ve mahmuzlarını hayvanın böğrüne gömdü.

* * *

Estelle'in ufak bir binici pantolonuyla kapitone bir ceket bulması uzun sürmedi. Ahır uşaklarından birine, Leydi Jasmine'in kısrağını hazırlamasını emretti ve de Burgh'un askerlerini aramaya çıktı. Onun adamlarına görev verme yetkisi yoktu ama bu çeşit şeyler Estelle'in aklından elbette geçmezdi. Birine "Müstakbel Leydi de Burgh'un, babası Salisbury'li William'ın yanına gitmesi gerekiyor. Ona eşlik edip Chepstow'a güven içinde ulaştıracak bir adam lazım. Sen o adam mısın?" diye sordu meydan okurcasına.

"Evet, madam. Leydim ne zaman hazır olursa yola çıkarım." Asker kendi kendine sırıttı. De Burgh dönüp, kızın babasına geri kaçtığını görürse kıyametler kopacaktı. Fakat efendisiyle evlenecek hanıma yardımı geri çevirmeyecek kadar aklı vardı. Lord karıları hakkında bildikleri doğruysa, bu kız da evlenince kendisinin ve de Burgh'un tüm diğer adamlarının, özellikle de Plantagenet kanından olanların hayatı üstünde büyük yetkiye sahip olacaktı.

Jasmine deri pantolonu giyip, belini siyah bir kuşakla sıkıca bağlarken, kalbi küt küt atıyordu. Binici çizmelerini ayağına geçirirken, bir yandan Estelle'e emirler yağdırıyor, bir yandan da Feather'a veda ediyordu. İçindeki heyecan gitgide artıyordu. Güzel saçlarını toplayıp, deri bir kayışla sımsıkı bağladı, geniş

kenarlı şapkasının içine tıktı. Sonra şapkayı burnuna kadar çekti. Sinirleri o kadar gerilmişti ki, kandıracağı insanların yüzü aklına geldikçe bağıra bağıra gülmek istiyordu. Isabella'nın yüzündeki o apaçık garez ifadesi silinecekti. Ama Jasmine'i asıl yönlendiren korkuydu. Tahttakilerin kötücül planlarını bozmanın tehlikeli, neredeyse delice bir şey olduğunu biliyordu. Kaçmakta başarılı olamazsa, hem kendisinin hem de sevgili anneannesinin başlarına gelecekler, hem çok hızlı gelişecek hem de çok korkunç olacaktı. Gözlerine dolan yaşlar görüşünü bulandırdı. Boğazındaki yumru, onu boğacak gibiydi. Estelle'i nasıl bırakıp giderdi?

Estelle, genç kızın gözyaşlarını gördü. "Jasmine, bırak beni düşünmeyi! Kendini düşün!"

"Söz ver, sen de bir şekilde buradan kaçacaksın. Babamın adamlarını göndereceğim. Sana yardım edecekler. Tanrım, bütün hayatını benim için feda ettin."

"İşte bu yüzden, çok geç olmadan, hemen şimdi kaçmalısın!"

Jasmine, hıçkırmamak için dudaklarını ısırdı. Titreyen ellerle eldivenlerini giyip, ufak kamçısını aldı. Kapıyı açıp, olduğu yerde donakaldı. Eşikte son derece iri yapılı iki muhafız durmaktaydı. "Geçeceğim, çekilin," diye emretti.

"Çekilemeyiz, hanımefendi. Çıkamazsınız. Emirler böyle."

"Kimin emirleri?" diye çıkıştı Jasmine öfkeyle. Muhafızlar sessiz kaldı. Jasmine fırsattan yararlanıp aralarından koşmak istedi, ama genç kızı hemen yakalayıp, pek de nazik davranmadan odaya geri ittiler.

"Torunuma dokunma, hayvan herif! Yoksa seni öyle bir lanetlerim ki, cehennemlik olursun!"

"Dame Winwood, sizi odanıza götürme emri aldık. Oradan çıkmayacaksınız."

Estelle, toplayabildiği tüm kuvvetle "Büyü güçlerimden korkmuyor musunuz?" diye sordu.

"Korkuyoruz, efendim. Fakat kraldan, Şeytan'dan korktuğumuzdan bile çok korkuyoruz," dedi biri. Öteki "Ne olur bizi

lanetlemeyin Dame Winwood," diye yalvardı. "Biz de emirleri yerine getiriyoruz."

"Beni krala götürmezseniz, hem sizi hem de tüm soyunuzu lanetlerim."

Muhafızlar bakıştı. Biri diğerine belli belirsiz baş salladı.

"İçeri gir Jasmine. Ben dönene kadar kapıyı kilitli tut," dedi Estelle.

Dakikalar öyle yavaş geçiyordu ki, Jasmine'in içinden haykırmak geliyordu. Eldivenlerini çıkardı, şapkasını odanın öbür ucuna atıp gezinmeye başladı. Dakikalar uç uca eklenip saat oldu. Gezinmek, içindeki gergin enerjiyi tüketmişti. Öfkesi ve hüsranı yavaş yavaş korkuya dönüşmeye başladı. Hayal gücü, ilk defa gerçekten de kendisini Chester'la evlendirirlerse neler olacağı fikrinin etrafında geziniyordu. Katlanılmaz bir düşünceydi. Kafasından atmaya çalıştı. Odanın dört köşesinden uzayan gölgeler, sinirlerini daha da bozuyordu. Ya Estelle kralı ikna etmeye çalışırken tutuklandıysa? Ya Gervase Falcon'u bulamazsa? Diyelim ki bir mucize eseri buldu, ya yetişecek kadar zaman kalmadıysa? Bakalım de Burgh onu, kurtarmaya gelecek kadar umursuyor muydu? Chester ve Kral John'un yenilmez güç birliğine karşı ne şansı vardı?

Kendini kralın merhametine terk edebilirdi. Ona, kendisini Chester'a vermemesi için yalvarabilirdi. Ama John'un fiyatını biliyordu. Jasmine'i yatağına almak isteyecekti. Ondan, Chester'dan çekindiğinden de çok çekiniyordu.

Belki de tek umut, Chester'ın merhametine sığınmaktı. Bu fikir hiç hoşuna gitmese de, umudu tükenmeye başlıyordu. Gecenin geç saatlerinde, yorgunluktan yatağa yığılıp uyuyakaldı.

İrkilerek uyandı. Karanlık bir sabahtı, gökyüzü yağmur bulutlarıyla örtülüydü, fakat yine de saatin geç olduğunu anladı. Karnı yüksek sesle guruldadı. Düşünceler yeniden aklını doldururken, dehşetten midesi bulandı. Bugün, hayatının mahvolacağı gündü. Bugün, geleceğinin bittiği gündü. Bugün, kabusla bitecek bir gündü.

Oda kapısını ardına kadar açtı. "Dame Winwood nerede? Beni yanına götürmenizi emrediyorum!"

"Ait olduğu yerde, yani kendi odasında. Güvenliği için endişe etmeyin, kapısı çok sıkı korunuyor."

Muhafızlar, önceki gün gördükleri değildi. Jasmine, muhafızları değiştirirlerse uyumalarının daha güç olacağını düşündü. Sonra, Chester'ın armasını taşıdıklarını fark etti. "Beni Chester Kontu'na götürün. Dairesi bu koridorun hemen sonunda."

Adamlar bakıştı. Jasmine direndi. "Eğer beni ona götürmezseniz, avazım çıktığı kadar bağırıp, beni taciz ettiğinizi söylerim." Çığlık atmak için ağzını açtı. Koca bir el ağzını tıkadı. "Peki hanımefendi, bizi canınızı yakmaya zorlamayın. Size zarar vermek istemeyiz, hele de evleneceğiniz gün." Ona, uzun koridorun sonuna kadar eşlik ettiler. Bir tanesi kapıyı çalacakken, Jasmine kapıyı hızla açıp içeri daldı. Kapıyı çarparak kapadı.

Ranulf de Blundeville, üstünde kadife bir gecelikle oturmuş kahvaltı ediyordu. Jasmine soluk soluğa kapı çerçevesine dayandı. Chester derhal kalkarak yanına geldi. Gecelikli Chester, giyinik Chester'dan daha tehditkar görünüyordu. Jasmine'in dizlerinin bağı çözüldü. "Sayın Kont'um," diye soludu. "Lütfen yardım edin. Sadece size güvenebilirim."

Chester "Bu giydikleriniz de nedir böyle? Saçınıza ne yaptınız Tanrı aşkına?" diye çıkıştı.

Jasmine "Hayatım mahvolmak üzereyken, giydiklerimin ne önemi var?" diye parladı.

Bu hakareti işiten kont dişlerini sıktı. Yüzündeki beyaz çiçek bozuğu izleri bembeyaz oldu. Elini uzatıp, Jasmine'in saçındaki deri bağı çözdü. Bağı çıkarınca, Jasmine'in açık renk, ipek gibi saçları omuzlarından döküldü. Kont, rahatlayarak soluğunu dişlerinin arasından verdi. "Bir sanat eseri aldıysam, estetik değeri için alırım."

Jasmine "Tanrım, neden beni dinlemiyorsunuz?" diye feryat etti. "Hiç kimseyle evlenmek istemiyorum, hele sizinle evlenmeyi hiç istemiyorum!" Bunu konta bu kadar aşağılayıcı bir şekilde söylemek istememişti.

Kontun elmacık kemiklerinde, iki kırmızı nokta kan lekesi gibi yayılmaya başladı. "Bana hakaret ediyorsunuz hanımefendi. Giydiğiniz bu erkek giysileri de bana hakarettir. Derhal çıkarın!"

Jasmine dümdüz bir sesle "Çıkarmayacağım," dedi.

Chester'ın alnındaki damar atmaya başladı. Jasmine'in ceketinin yakasına yapışıp, hoyratça ikiye ayırdı. Jasmine ceketin altına sadece ince bir iç gömleği giymişti. Kalbi durur gibi oldu. Renginin attığını hissetti. Göğüsleri, kontun düşük kapaklı gözlerinin önünde inip kalkıyordu. O anda, genç kıza bir yılanı anımsatıyordu. Saldırmaya hazır olan bir yılanı.

Yalvarırcasına "Neden sizinle evlenmek zorundayım?" diye sordu. "Evlenmek" sözcüğünü acıma bekleyen bir tonla fısıldamıştı.

"Çünkü paranızı ödedim," dedi kont açıkça. Ellerini Jasmine'in yumuşak göğüslerine atıp, acımasızca sıktı. "Bunların parasını ödedim... bunun da!" Bacaklarının arasını kavradı. Jasmine pantolon giydiği için, bu daha da kolay olmuştu. Jasmine nefes verirken hıçkırdı. Chester ellerini çekti.

"Sizi yıkayıp bir geline uygun şekilde giydirecek hizmetçiler yollayacağım. Düğün akşam altıda, Gloucester Katedrali'nin şapelinde olacak." Gözleri kısıldı. "Karşıma güzel çıkın." Kapıyı açıp, genç kızı muhafızlara itti. "Odasına geri götürün. Şapele gitme zamanı gelinceye kadar çıkmasın."

Jasmine, erkeklerin açgözlü düzenbazlığı karşısında yıkılmış olarak odasına döndü.

Bölüm 24

Gervase, daha atı on fersah yol alamadan sağanak yağmur indirmeye başlayan göklere küfretti. Üç saat sonra, atının bacakları, toynaklarının saplandığı kaygan, vıcık vıcık çamurda kırılmasın diye yavaşlamak zorunda kaldı. Zaten iliklerine kadar ıslanmış olduğu için, giysilerini değiştirmek anlamsızdı. Saniyeler içinde yine sırılsıklam olacaktı nasılsa. Tutacağı yolu dikkatle planlamamıştı. Hemen hemen tamamıyla içgüdülerine uyuyordu. Sürekli kuzeydoğuya gitmeye karar vermiş, gerisini kadere bırakmıştı. Northampton'un yarı yola yakın olduğunu biliyordu. Oraya kadar rota çizmek zorunda değildi. Oradan sonra karar vermek zor olacaktı, ama karar vermeyi elinden geldiğince erteliyordu.

De Burgh'lar King's Lynn'e kadar gidip, sonra güneybatıda bulunan Petersborough'a yönelmeye karar vermişlerdi. Hava, içinde Tanrı korkusu taşıyan herkesi evde, ocak başında tutacak kadar yağmurluydu. Ama Falcon de Burgh, hava koşullarına aldırmadan yola devam ediyordu. King's Lynn'e gelince, Ouse Nehri üstündeki köprünün sulara kapılıp yıkılmış olduğunu gördüler. Koca nehir, son birkaç günün sağanak yağışlarından kabarıp coşmuş, yatağından taşmıştı.

Falcon hızla karar verdi. Nehir boyunca güneye inerek, Ely'dan karşıya geçip geçemeyeceklerine bakacaklardı. Oradan da geçemezlerse, nehrin Cam ile birleştiği Cambridge'e gideceklerdi. O civarda birden fazla köprü vardı.

Gervase Northampton'a eriştiğinde, saat gece yarısını geç-

mişti. Atı tökezliyordu. Hayvan yemek yiyip dinlenemezse, yolun geri kalanını alamayacağının farkındaydı. "Duvardaki Delik" adlı bir handa durup, han sahibine ahırda tutacağı bölmeyle atına vereceği yemin parasını ödedi. Hayvanı kuru samanla ovdu. İşi bitince, guruldayan karnını doyurmak için hanın ortak salonuna gitti. Birkaç saatten fazla dinlenemeyeceğini, en geç saat dörtte yola koyulması gerektiğini biliyordu.

Doğudan gelmiş olan bir yolcu, Ouse Nehri'nin geçit vermez halini ayrıntılarıyla anlattı. Her geçen saat biraz daha kabarıyor, köprüleri kibrit çöpünden yapılmışçasına sürükleyip götürüyordu. Gervase sabaha karşı dörtte ayaklanıp gerindi. Islak giysilerle uyumaktan ve nemli havadan kemikleri ağrıyordu. Bir an, artık yaşlandığını ve romatizma olduğunu düşündü. Sonra kendi kendine güldü. Henüz 21 yaşındaydı. Eyere atlayıp, bineğiyle bir kere daha yağmurlu havaya çıkarken, hayvanı ilerlemesi için cesaretlendirdi. Artık yağmur bardaktan boşanırcasına yağmıyordu. Azalmış, bütün gün devam edeceği belli olan, sakin bir serpintiye dönmüştü.

Ne yöne gideceğini düşündü. Doğuya giden en kısa yol Cambridge'di. Ama Ouse Nehri o yörede menderes yaptığı için, suyu iki kez geçmek zorunda kalacaktı. Huntingdon'a kadar giderse, nehri sadece bir kere geçecekti. Yazı tura mı atmalıydı? "Hayır," diye düşündü. "Huntingdon'dan gideceğim. Robin Hood, eskiden Huntingdon Lordu Robert'dı. Belki bu bir işarettir."

Nehri görene kadar Huntingdon'un etrafında dolaştı. Bulduğunda, hatalı bir seçim yaptığını fark etti. Nehir azgın, taşkın ve tehlikeliydi. Doğu kıyısını izleyerek, en yakın köprünün nerede olduğunu düşündü. Soğuk ve nem sanki beynine işlemiş, zihnini uyuşturmuştu. Ely'da köprü var mıydı? Hatırlayamıyordu. Yörede bir şehir, bir de katedral vardı, o zaman köprü de olmalıydı. İlerlemeye devam etti, fakat kafası şüphelerle doluydu. Karnının acıktığına bakılırsa, öğlen olmuştu. De Burgh'la buluşabilse bile, şövalyenin Gloucester'a dönüp düğünü durdurmasına yetecek vakit kalmamıştı.

Delicesine akan nehrin karşı kıyısına bakmak için atını durdurdu. Ya Ely'da, ya da çok yakınlarında olduğu kesindi. Sanrı görmeye başladığını düşündü. Çünkü coşkun akarsuyun karşı tarafında, bir grup atlı duruyordu. Askerlerle binekleri, gözüne tanıdık görünmüştü. Hele liderleri, eyerde İngiltere'de başka kimsenin oturmadığı bir şekilde oturuyordu. "De Burgh!" diye bağırdı. Sele dönüşmüş Ouse Nehri'nin gürültüsünden sesini duyup duyamadıklarını anlayamamıştı. Ama su her zamanki gibi sesi anlaşılır bir şekilde karşı kıyıya taşımıştı. Yine bağırarak, kötü haberi karşı kıyıya ulaştırdı: "Chester hanımımızla evleniyor!"

Falcon Hubert'a baktı. "Yüzeceğim."

"Delisin sen! Kendine dikkat et, oğlum."

"Kendime dikkat mi edeyim? Yine kocakarı gibi sesler çıkarmaya başladın." Atından inip ceketini, çizmelerini ve zincir zırhtan yeleğini çıkardı, eyer çantalarına tıktı.

Hubert, yeğeninin dondurucu havada ve yağmurun altında soyunmasını titreyerek seyretti. Falcon tam geriye dönmeden, adamlarına "Mountain Ash!" diye bağırdı. Anladılar. Sonra savaş atının deri dizginlerini ön koluna sarıp, nehre girdi.

Hubert Falcon'un adamlarına bakarak başını salladı. "Genç aygır sabırsız ve çabuk öfkeleniyor, ama ondaki sağlam sinirler, memlekette başka kimsede yok!"

De Burgh çok iyi yüzerdi. Ama akıntı yine de adamla atını altına alıp, kontrol edemedikleri bir girdaba sürükledi. İnsan da, hayvan da kuvvetli bacaklarıyla devinerek, güçlerinin son haddine kadar çabalayarak, başlarını çamurlu, moloz dolu suyun yüzeyinde tutmayı başardılar. Akıntıya karşı yüzebilmek için güçlerini son kırıntısına kadar kullanarak, karşı kıyıya yaklaşmaya başladılar.

Gervase, de Burgh'un en az on kez suya batıp tekrar çıkmasını, içi tarifsiz bir acı ve korkuyla dolarak seyretti. Sonra Falcon inanılmaz bir şekilde tekrar kontrolü ele geçirince, nefesini tuttu. Sığlığa ayaklarını ilk basan at oldu. Korkunun teşvikiyle, toynaklarını nehrin kıyısına atıp kendisini yukarı çekmeyi başardı.

De Burgh'un aklı, savrulan toynaklar altında çiğnenmeden deri dizginleri kolundan çıkaracak kadar yerindeydi. Sonra bir ağaç köküne tutunup, kendini yavaş yavaş akıntıdan dışarı çekti.

Koca siyah at nefes verdi. Burun deliklerinden sular saçıldı. Sonra titreyerek, sahibinin bir sonraki adımını sabırsızlıkla bekleyerek durdu.

Falcon inanmazlıkla "Chester leydimle mi evlenecek dedin?" diye sordu.

"Evet, bu gece, Gloucester'da. Erkek kılığına girip kaçmayı, Chepstow'a babasının yanına gitmeyi kuruyordu. Ama Chester'la o John alçağını hafife almayın. Avlarını ellerinden kaçırmazlar."

"Cambridge'e git, taştan yapılma Sighs Köprüsü'nün yanındaki Haçlı Hanı'nda oda tut. Adamlar Hubert'ın yanında, nehri oradan geçecekler. Mountain Ash'de buluşuruz," diye emretti de Burgh.

Gervase da kulaklarına inanamayarak "Siz üstünüzü değiştirmek için hana gelmeyecek misiniz?" diye sordu.

De Burgh sabırsızca baş salladı. "Vakit yok. Ama sen git, mahvolmuşsun. Atının da senin de canınız çıkmak üzere, oğlum."

Gervase başıyla yorgun yorgun onayladı. Onun bu dramdaki rolü bitmişti. De Burgh, silahtarının ayağına dolaşmasını istemiyordu.

Öğle üzeri, Jasmine'i düğüne hazırlamak için, odasına dört hizmetkar kadın geldi. Yanlarında bir banyo teknesiyle, sıcak su getirmişlerdi. Banyoya, Estelle'in Jasmine kendi elleriyle yaptığı yasemin yağından bolca dökmeye de çekinmediler. Hâlâ giydiği, darmadağın olmuş erkek kıyafetlerini çıkarmaya çalıştıklarında itiraz etti. "Anneannem nerde? Ondan başka kimsenin yardımını istemem."

Kadınlar başlarını iki yana sallayarak, Estelle'in yerini bilmediklerini iddia ettiler. Jasmine'in elinden, kadınların onu temizleyip saçlarını yıkamasına izin vermekten başka bir şey gelmedi. Ağlamaktan şişmiş gözlerini iyileştirmek için, üstlerine hana-

melis suyuna batırılmış bezler koydular. Beyaz teninin ipeksiliği karşısında hayretle mırıldandılar ve temiz saçlarının omuzları etrafında oluşturduğu gümüşi sarı bulutu öve öve bitiremediler.

Kont, bir de gelinlik göndermişti. Kadınlar gelinliğin güzelliği karşısında ayılıp bayılmakla meşgulken, Jasmine dudaklarını sımsıkı kapamış, tiksintiden içi içini yiyordu. Gelinliğin ilk parçası, beyaz dantelden yapılma, uzun ve geniş kollu, içine iç gömleği giyilmeyen bir elbiseydi. Dantel o kadar ince örülmüştü ki, neredeyse şeffaftı. Jasmine'in yuvarlak göğüslerini ve dik, pembe göğüs uçlarını, neredeyse olduğu gibi belli ediyordu. Bunun üstüne iki yanı da yırtmaçlı, yakası kare biçiminde ve derin kesilip, beyaz ermin kürküyle süslenmiş, yine beyaz satenden bir tunik giyiliyordu. Beline, açık mor ametistler kakılmış gümüş bir kemer takıldı, saçına da beyaz gül goncalarından yapılma sade bir taç kondu.

Saat tam beşi vurup, şapele gitme vaktinin geldiğini işaret eder etmez, Chester içeri girdi. Hizmetkarlar bağrışarak, düğünden önce damadın gelini görmesinin kötü şans olduğunu söylediler, ama Chester onları derhal savdı. Jasmine'e doğru gitti. Elinde beyaz ermin kürkünden şık bir manto tutuyordu. Gözleri genç kızın üstünde küstahça bir beğeniyle gezindi. Dünyaya daha güzel bir gelin gelmemiş olduğunu biliyordu.

Jasmine ona kafa tutarcasına bakarak "Sizinle asla evlenmeyeceğim," dedi. "Cevap verme sıram geldiğinde, 'evet' demeyeceğim. Piskoposa, düğünü durdurması için yalvaracağım!"

Chester'ın kuvvetli eli, tuttuğu kürkü ezerek yumruk oldu. "Ben olsam yapmazdım," dedi tehditkarca. "Dame Winwood'u sağlam bir yerlere kapattırdım. Dünden beri kendisine yiyecek ve su verilmedi. Muhafızları, ona ancak nikahımız kıyıldıktan sonra su vermek üzere emir aldı," diye ekledi tatminle.

Jasmine, Chester'la evleneceği gerçeğini idrak etmeye çalışırken, yüzündeki kanın çekildiğini hissetti. Dünya başına yıkılıyordu. Korkunun sisleri arasından, çevrilen dolabın büyüklüğünü hayal meyal algılıyordu. Ranulf de Blundeville'in John'a ne kadar çok benzediğini fark etti. İkisi de iliklerine kadar zorbaydılar. En sevdikleri şey, insanların zayıflıklarını bulup bunlardan yararlanmaktı.

De Blundeville, Jasmine'i ermin mantoya sarıp, muhafızları çağırdı. Jasmine uyurgezer gibi odadan çıkarılmasına, koridordan yürütülüp Chester'in dairesinin önünden geçirilmesine, Gloucester Kalesi'nin sarmal merdivenlerinden indirilmesine izin verdi. Katedral binaya bitişik olmasına rağmen, kapısına varmak için soğuk akşam havasında uzun bir yürüyüş yapmak gerekiyordu. Bu sonbahar akşamında, hava erken kararmıştı. Rüzgar Jasmine'in kürkünü dalgalandırıyordu, ama o hiçbir şey hissetmiyordu.

Gloucester Katedrali'nin kemerli, harikulade girişinin önünden geçirilip, şapele giden daha küçük bir girişe getirildi. İçeride iki düzine kadar insan vardı. John ile Isabella, en öndeki özel sıralarında oturuyorlardı. Gizli nikaha sadece en yüksek rütbeli soylular ile onların hanımları davet edilmişti.

Jasmine, şapelin ön tarafına götürülürken, gözlerini sadece bir kez yerden kaldırdı. Bakışları Isabella'nın açıkça kötülük dolu gülümsemesine takıldı. Gözlerini, kirpikleri yanaklarına değene kadar indirdi yine. Gloucester Piskoposu'nun okuduğu Latince duaları işitti. Yanan mumların acı kokusunu bastırması için yakılmış tütsünün iç bulandırıcı kokusunu aldı. Nefret ettiği dantel giysinin, göğüs uçlarının ince derisine acımasızca sürtünüp tahriş ettiğini hissetti. Görüyor, işitiyor, kokluyor, hissediyor, fakat düşünemiyordu.

Estelle'i ve önündeki geceyi düşünmeye cesaret edemiyordu. Zihni kendi kabuğuna çekilmiş, boşalmıştı. Biri uyarana kadar, vermesi gereken cevapları vermedi, konuştuğunda da Gloucester Piskoposu'nun yapmacıklı sesini taklit etti.

"Bu kadının bu adamla evlenmesine kim izin veriyor?"

Jasmine kralın "Ben veriyorum," dediğini duyarak irkildi ve her şeyin bittiğini anladı. Umutlar tükenmişti. İçinin öldüğünü hissetti. Sonra Ranulf onu öptü ve Tanrı'yla kullarının gözünde onun karısı oldu.

Bundan sonrası Jasmine'in zihninde bir boşluktu. Şapelden çıkışını, dışarıdaki tezahüratları, atılan pirinçleri ve gül yapraklarını, kalenin kraliyet ailesine ayrılan kanadında bir yemek salonuna girişini ve düğün yemeğini yiyişini hatırlamıyordu. Yüksek sesle atılan kahkahalar arasında kendine geldi.

Kral ayağa kalkmış, konuşma yapıyordu. "Şimdi de, kraliyet hazinesine büyük bir yük yükleyerek, bilge büyücümüz Orion'a yeni evlilerin ilk gecesini mutlulukla doldurmak için hazırlattığım afrodizyak gelsin."

Chester etraftakilerin gülüşmelerine katıldı, ama "Beni hızlandıracak bir şeye ihtiyacım yok, aksine ateşimi biraz küllendirecek bir şeye ihtiyacım var," diye itiraz etti.

Trompetler görkemli bir karşılama havası öttürdü, sonra Orion, bir duvar halısının arkasından, yeşil dumanlar arasından çıktı. Elinde bir karış yüksekliğinde gümüş bir kadeh tutuyordu. Bunu, yeni damada getirdi. "Öğütülmüş inciden, yakuttan, safirden ve ametistten yapılmış bu sihirli iksiri için. İçinde zümrüt tozu ve incecik çekilmiş altın da var."

Bu nadir içkinin pahalılığı karşısında, tüm misafirlerden şaşkınlık ve hayranlık nidaları yükseldi.

Orion, dua edercesine "Tutkunun gümüş kadehinden yudumla büyücünün iksirini. Beline kuvvet dolacak, güçlü olacaksın erkek geyik gibi," diye mırıldanmaya başladı.

Jasmine'in yüzü, elbisesinden bile beyazdı. Ranulf onu elinden tutup çekiştirerek, ayağa kaldırdı. Sonra kadehi iki eliyle kavrayıp, içecekten koca bir yudum içti.

Konuklar "Geline de içirin, geline de," diye bağrıştı.

Ranulf, yüksek kadehi Orion'a geri verdi. "Hayır, onu uyandırma işi benim," dedi. "Bende, arzu uyandırmada afrodizyaklardan daha etkili olduğu kanıtlanmış bir silah var.

İçkiler içildikçe, kahkahalar ve terbiyesiz bağrışmalar artıyordu. Kadeh kaldırırken edilen sözler başta imalıyken sonra edepsizce olmuş, açık saçıktan müstehcene dönüşmüştü.

Jasmine esnedi. Sıkıldığının değil, aşırı sinirsel gerginliğinin bir işaretiydi bu.

Chester, ayakta sallanarak "Gelinim yatağını özledi. Bence sizlere veda etme vakti geldi," dedi.

Kalabalık "Yatağa at! Yatağa at!" diye bağırmaya başladı. Kral, Isabella'nın teşvikiyle, zar zor ayaklanıp, gülerek "Elimizden o kadar kolay kurtulacağını mı sandın azgın ihtiyar teke!" diye bağırdı.

Erkekler çiftin etrafına toplanıp omuzlarına aldılar. Herkes bir hayli sarhoştu. Sallanıp tökezliyorlardı. Damadı neredeyse düşüreceklerdi. Ama yılmayıp tekrar omuzlarına aldılar ve Gloucester Kalesi'nin öbür ucundaki dairesine taşıdılar. Daire, yeni evliler için hazırlanmış bekliyordu.

Pirinç çivilerle çakılmış ağır meşe kapıya geldiklerinde, Jasmine durumunun korkunç gerçekliğini tüm vücudunda hissetti. Değil gecenin geri kalanını, önündeki birkaç dakikayı dahi nasıl atlatacağını bilmiyordu. Chester'a bir göz attı. Bakışlarından korktu. Erkeklere dair bilgisi sınırlıydı, ama şehvetin içlerindeki en kötü yönleri öne çıkardığını biliyordu. Kısa süre sonra, erkeklerin kadınlara yaptıkları her neyse ona boyun eğmek zorunda kalacaktı.

Jasmine'i yere bırakıp, gelinliğini çıkarmaya başladılar. En yakındaki kadına dönüp "Bu kadar erkeğin beni çıplak görmesine dayanamam," dedi soluk soluğa.

Devon'lu Joan'ın kalbi, anlayışla sızladı. O da ilk evlendiğinde bu ritüele katlanmak zorunda kalmıştı. Üstelik yarın çok daha büyük bir seyirci kitlesi önünde yine başına gelecekti. Katedralde, yüzlerce kişinin önünde, doğru düzgün bir nikahla evlenecekti.

Isabella'nın kindar sesi, "Damada bir kusurun olmadığını kanıtlayacağın için gurur duymalısın," diye çınladı. "Yoksa bir yerlerinde bir leke mi var?"

Hevesli eller gelinliği çekip aldığında, Jasmine odanın ortasında çıplak olarak durdu. Ellerini, altın rengi Venüs tepeciğiyle

bir üçgen oluşturan iki benini saklayacak şekilde tutuyordu. Onu erkeklerin önünde döndürerek, saten kadar pürüzsüz sırtıyla bacaklarını sergilemek için gümüşi saçlarını kaldırdıklarında, gözle görülür şekilde titredi.

Çırılçıplak dururken yere bakıyordu, ama yine de onu yiyip bitiren aç gözlerin farkındaydı. Chester da neredeyse çırılçıplak kalana kadar soyulunca, bu kadarının yeteceğinde ısrar edip, sünger gibi içmiş misafirlerin, işine başlayabilmesi için odadan çıkmalarını rica etti. İçeride sadece kral kaldı. "Ranulf, 'ilk gece hakkı'mı kullanmaya karar verdim."

Chester'ın gözleri tehlikeli bir biçimde kısıldı. "Böyle bir hikayeyi babasından ne zamana kadar gizleyebileceğini sanıyorsun?" diye sordu. "Sabret, John. Evlilik, gerdeğe girilene kadar yasal değil. Ondan sonra babasının değil, *benim* malım olacak. İstediğimi yapabileceğim."

Jasmine'in gözleri krala sabitlendi. İçi buz gibi soğudu. Suç Isabella'da değildi. Hatta Chester'da bile değildi. Kralın, amcası olacak bu adamın içinde insanlığın zerresi olsa, bu şekilde satılmazdı. Berbat durumunun sorumlusu, John'un açgözlü ve kötücül yaradılışıydı. İçinden, bu gecenin intikamını aldıracağına dair ant içti.

Gözlerini kapadı. Başı döndüğü için sallandı. Ranulf atılıp, dengesini sağlamak için kucakladı. John, başını geri atarak dizginsiz bir kahkaha koyverdi. "Al senin olsun o zaman. Bu aralar bir gece yatak eşlerimizi değişelim. Isabella'nın, malı mülkü yerinde adamlara nasıl da bayıldığını kendi gözlerinle gör."

Bölüm 25

Chester kapının sürgüsünü kapatıp, Jasmine'in yanına gitti. Jasmine'in cesaretinin son zerresi de buhar olup uçtu. Gerileyerek konttan kaçtı, ama kont peşinden gelip yakaladı. Ateşin önüne geri sürükledi. "Lütfen, efendim..." Jasmine'in sesi kayboldu.

Kont, Jasmine'in yüzünü baş ve işaret parmağı arasına alarak, zorla kendisine baktırdı. "Bana Ranulf diyeceksin, anladın mı?"

"Evet efendim.... Ranulf. Ne olur anneannemi bekleyen adamlarınıza haber yollayın." diye fısıldadı Jasmine.

"Sen artık Chester Kontesi'sin. Anneanneni düşünmekten daha önemli işlerin var. Kocanı nasıl memnun edeceğinle ilgilenmeni öneririm. Genç kız çekingenliğini beğendim, ama itaatsizliğe müsamaha göstermem. Seni baban gibi şımartmayacağım, her istediğini yapmayacağım. Bana karşı olan ödevlerini iyice öğreteceğim. Beni her yönden memnun edemezsen, seni cezalandıracağım."

Jasmine titreyerek durdu.

"Beni anladın mı?"

Jasmine, yarı mırıldanıp yarı hıçkırarak "Evet Ranulf," dedi.

Kont, alçak sesle "O zaman yanıma gel." diye emretti. Eli, Jasmine'in pürüzsüz göğsünü kapladı.

De Burgh, Gloucester'a gece saat onda vardı. Yorgunluğun bile ötesine geçmişti. Vücudu hareket istiyordu. Derhal kendi askerlerinin yanına gitti. Bildiklerini anlattılar ama fazla da bir şey bilmiyorlardı. Düğün gizli yapılmıştı. Sadece Chester'ın en çok güvendiği adamlarının haberi vardı.

"Chester gerçekten de sözlümle evlendiyse, ona meydan okuyacağım. Yardımımıza ihtiyacını var. Adamlarını çağırdığında

yetişemeyecek halde olmaları lazım. Kral John ve Chester, bu gece olacakları uzun yıllar boyunca unutmayacak. Bu yüzden, katılmak istemeyenler hemen söylerlerse, gidebilirler."

Kimseden ses çıkmadı.

"Gece yarısında buradan arkanıza bakmadan kaçın. Mountain Ash'de tekrar buluşuruz. Haberi tüm de Burgh askerlerine yayın." Hayatını emanet edebileceğini bildiği iki kişiye "Montgomery... de Clare... benimle gelin," diye emretti. "Montfort, atıma bak. Ahıra koydum. Isınıp yem yesin. Maalesef kısa süre dinlenebilecek. Bana, güçlü kuvvetli bir at daha lazım. İki de yük atı. Ayrıca, leydimin beyaz kısrağına da eyer vurulsun."

Bir sonraki durağı, Gloucester Piskoposu'nun eviydi. Bir hizmetkar de Burgh'a, piskoposun bu gecelik dinlenmeye çekildiğini, rahatsız edilemeyeceğini söyledi. Artık de Burgh'un sabrı tükenmişti. Güçlü koluyla kapıyı zorlayarak açtı. "Canına kıymet veriyorsan kenara çekil, uşak. Anlatacaklarımın onu rahatsız edeceğine garanti veririm."

Hizmetkar derhal iki büklüm olup, ellerini ovuşturmaya başladı. Üç adamın önlerine düşüp, piskoposun özel çalışma odasına kadar getirdi. De Burgh adet yerini bulsun diye kapıyı çalarmış gibi yaparak içeri girdi.

Yuvarlak yüzlü, al yanaklı, besili bir adam olan Gloucester Piskoposu, derhal içkisini bir kenara bırakarak, davetsiz misafirlere karşı durmak için ayağa kalktı.

De Burgh "Bu gece Chester'lı Ranulf'la Salisbury'li Jasmine'in nikahını kıydınız mı?" diye sordu.

"Kıydım. Siz kimsiniz ve ne sıfatla burada bulunuyorsunuz?" diye yanıtladı piskopos korkusuzca.

De Burgh, sabırsız bir el hareketiyle soruyu geçiştirdi. Çabucak "Kral törene katıldı mı?" diye sordu.

"Kimliğinizi açıklayıp, isteklerinizin yasaya uygun olduğunu kanıtlamazsanız, başka hiçbir sorunuzu yanıtlamayacağım, beyefendi!"

De Burgh hırsla yumruklarını sıktı, sonra büyük çaba harcayarak sabrını yeniden topladı. "Adım Falcon de Burgh. Leydi Jasmine benim sözlümdür. Babası Salisbury ile geçerli bir evlilik anlaşması imzaladık. Eğer kral bu geceki törene katıldıysa, kontla Leydi Jasmine'in evliliği meşru değildir, geçersiz ve etkisizdir."

Yetkisinin hiçe sayıldığını sanan piskopos "Meşru değil midir?" diye yanıtladı.

De Burgh açıkça "Papa Innocent John'u aforoz etti," dedi.

Bu sözler, piskoposun yelkenlerindeki rüzgarı alıverdi. "Tüm kutsal şeyler aşkına, doğru mu bu?" diye sordu büyük bir hayretle. Yıkıcı bir haberdi bu. Ama kendine karşı dürüst davranacak olursa, John'un kaşındığını, başına geleni hak ettiğini biliyordu.

Çekinerek "Haberi ona kim verecek?" diye sordu.

"Sizde o cesaret var mı?" diye sordu de Burgh alayla. "Yoksa Roma'yı görmezden gelip kralın tarafını tutmak daha mı çok işinize gelir?"

Piskopos, bacakları altında çökmüşçesine oturdu. "Yapamam. Görevim belli. Roma'nın verdiği aforoz kararına uymak zorundayım, yoksa bütün ülkeyi dinden çıkarırlar."

"Aynen öyle," dedi de Burgh. Piskoposun yüreksiz olmayışından memnun kalmıştı. "Kral John, Roma'dan yollanan mesajları okumaya tenezzül etseydi, durumdan haberi olurdu. Dini bir törene ya da nikaha katılmasının, bunları geçersiz kılacağını bilirdi. Giyininiz, piskopos efendi. Bir nikah daha kıyacaksınız."

Piskopos, belirgin şekilde sarardı.

"Cesaret, dostum. John şimdiye kadar çoktan sızmıştır. Kardeşi Salisbury, William Marshal ve vekili, birkaç güne onun icabına bakar." De Burgh açıklayacağını açıklamıştı. "Acele edin, piskopos efendi. Eğer Chester gerdeğe girdiyse yapacaklarımdan mesul değilim."

Ranulf, malını incelemekle meşguldü. Bu en yeni sanat eserinin tadını çıkarıyor, ellerini saten gibi, pürüzsüz teninin her yerinde gezdiriyor, parmaklarını, omuzlarından aşağı altın bir şelale gibi

inen saçlarına dolayarak oynuyordu. Her bir mükemmel göğsü avuçlarına alıp tarttı, sonra ağzını gergin, pembe göğüs uçlarına dayayarak emdi, tatlarına baktı.

Jasmine karşısında, mermerden heykel gibi duruyordu. Kafasının içinde, bedeniyle ilgili olmayan bir yere çekilmişti. Ranulf'un hoyrat parmakları bu yere dokunamazdı.

Ranulf, üstündeki son giysiyi de çıkardı. Jasmine Ranulf'a ifadesizce baktı. Yakışıklı bir adam değildi. Uzun boyluydu ama bacakları değil, gövdesi daha uzundu. Göbeği olmamasına karşın, üst vücudu omuzdan kalçaya kadar aynı genişlikteydi. Kaslarının düğüm düğüm bir görünüşü vardı. Vücudu kasıkları dışında kılsızdı. Kasıkları, kafasında bulunan siyah, cılız tutamların aynısıyla kaplıydı.

Jasmine'in elini tutup, şişmiş organına yaklaştırdı. Zaten Jasmine'i bembeyaz gelinliği içinde gördüğünden beri, yarı uyarılmış durumdaydı.

Jasmine'in minik eli, direnmeden kendi elinin içinde duruyordu. Parmakları istekle kapanıp onu kavramadığında, eğilip dudaklarını genç kızınkilere dayadı. Dudaklarını zorla açtı ve dilini Jasmine'in ağzının derinliklerine soktu. Jasmine'in vücudu, bayılacakmışçasına gevşedi. Ranulf, Jasmine'in yanağına hafif ama acı verici bir tokat atarak "Bana karşılık ver!" diye emretti.

Aniden, kapıdan bir şangırtı yükseldi. Sürgü çatırdayarak parçalandı. Jasmine'in gözleri açıldı. Yardım etmeleri için yalvardığı evrenin güçleri, onu kurtarmaya mı gelmişti?

Aynı anda yüklenen üç güçlü omuz, sonunda kapıyı kırdı. De Burgh "Buradan sonrasını tek başıma yapacağım," diye mırıldandı. Yanındaki adamlar geriledi ve Gloucester Piskoposu'nu, kapıdan münasip bir miktar uzaklaştırdılar.

Falcon odaya, adını aldığı yırtıcı kuş gibi daldı. İntikam için gelmişti. Chester silahsız ve çıplaktı, kıstırıldığının farkındaydı. De Burgh'un bir eli kılıcının kabzasındaydı, diğeriyle hançerini tutuyordu. Baştan ayağa siyahlar içindeydi. Siyah çizmeleri kasıklarına kadar çıkıyordu. Siyah deri eldivenlerini de çizmenin koncuna iliştirmişti. Gözlerini korumak için geniş kenarlı bir şapka giymişti. Sadece yaralı yanağının eğimiyle çenesi görünüyordu.

Chester başını geri atıp "Muhafızlar! Muhafızlar!" diye haykırdı.

De Burgh'un adamlarından biri kapıya geldi. Chester "Şunu yakalarsan yüz altın veririm!" diye bağırdı.

Montgomery güldü. "Yüz altına helaya bile gitmem," deyip, koridora geri döndü.

De Burgh ilk defa konuştu. Sesi sakin ama tehditkardı. "Hayalarından birini kaybetmek istemiyorsan, kımıldama." Feci şekilde kana susamıştı, kendini kontrol etmek için büyük bir çaba sarf ediyordu. Hayatında yaptığı en zor işin bu olduğunu fark etti.

Chester "Bir şey yapamazsın, çok geç kaldın," diye karşı çıktı. "Nikahımız kıyıldı."

Falcon "O zaman kızı dul bırakmak zorundayım," diye tehdit etti büyük bir zevkle. Chester'ın alnındaki damar, korkudan atmaya başladı. De Burgh, acıma nedir bilmez bir nefret dağı gibi tepesine dikilmişti. Chester ister istemez geriye bir adım attı.

Jasmine bulunduğu yere kök salmış gibi duruyordu. De Burgh ondan yana bakmamıştı bile. Chester'dan intikam almakla, onu kurtarmaktan çok daha fazla ilgilendiği belliydi. O anda, ondan nefret etti. Yatağa atılıp ermin mantoyu kaparak, çıplaklığını örttü. Chester hemen ona baktı.

"Gözlerine hakim ol," diye emretti de Burgh. İçindeki hiddet hâlâ onu kan dökmeye zorluyordu.

Jasmine'in gözleri korkudan kocaman açılmıştı. De Burgh'un huyunu, umursamazlığını, gözü karalığını biliyordu. Kendisine ait olanı ele geçirmeye cüret etmiş bu herifi öldürmesine ramak vardı. Çıplak çelik Ranulf'un karnına dalacak, kanlı iç organlarla kaplı halde dışarı çıkacaktı. İşkencecilerine yaşla dolu gözleriyle baktı, her şeyi bulanık görüyordu. "İblisler!" diye hıçkırdı. "Vahşiler!"

De Burgh ilk defa Jasmine'in yüzüne baktı. "Ben mi? Ben şiddetten nefret ederim," dedi.

Jasmine aynı anda hem gülmek, hem ağlamak, hem de çığlık atıp küfretmek için dayanılmaz bir arzu duyuyordu. Hepsini bir hıçkırıkla dışarı vurdu.

De Burgh Chester'a yaklaştı. Adamın renginin soluk griye döndüğünü, son nefesini vermekte olduğundan emin olduğunu fark etti. "Al senin olsun," dedi Chester can havliyle. "Üstündeki tüm haklarımdan vazgeçiyorum."

Durum de Burgh'un komiğine gitti. Havlar gibi bir kahkaha attı. "Zaten alacağım. Üstünde hiçbir hakkın yoktu. Sevgili dostun John aforoz edildi. Düğününe katıldığı için, kıyılan nikah geçersiz oluyor."

Chester'ın içi büyük bir rahatlıkla doldu. Gücü çekildi, dizlerinin bağı çözüldü.

Jasmine ona horgörüyle baktı. "Estelle'i nerede tutuyorsun?" diye sordu.

Chester derhal "Ben bir yerde tutmuyorum," diye yadsıdı korkuyla. "Ona hiçbir zarar vermedim. Gloucester'dan gitti, bir yerlere kaçtı."

Şimdi iç rahatlığından gevşeme sırası Jasmine'deydi.

De Burgh Chester'ın ağzını tıkadı. Kontu öylesine sıkı bağladı ki, adam kazığa geçirilip kızartılacak bir domuza benzedi. Sonra Jasmine'e döndü. "Yalancıktan evlendin. Şimdi de gerçekten evleneceğiz." İnsanı korkutacak kadar kuvvetli bir görünüşü vardı. Sanki eti, kanı herkesinkinden daha gerçekti. Falcon de Burgh, edilgen rollere alışkın değildi. Bu büyüleyici kızı gördüğünden beri, tüm keskin avcılık içgüdüleri ayağa kalkmıştı. Elini Jasmine'e uzatırken kalbi göğsünde çılgın bir savaş dansına başladı. Ama elini genç kızın sırtına koyarak, odadan dışarı çıkarmakla yetindi.

Koridorda, adamlarını çağırdı. "Bu kapıyı menteşelerine geri oturtun. Açılması için çok çaba harcanması gereksin." Jasmine'e baktı. "Odan nerede?"

Jasmine titriyordu, konuşacak hali yoktu. Parmağıyla, koridorun ilerisindeki bir kapıyı işaret etti.

Falcon, kibarca "İşte dostumuz piskopos, sırf nikahımızı kıymak için sıcak yatağından kalkıp gelmiş, dedi.

Jasmine "Olmaz Falcon. Başıma çok şey geldi," diye bağırdı.

Falcon tehditkarca "Daha başına hiçbir şey gelmedi," dedi. Jasmine'in odasına yöneldi. Gloucester Piskoposu onun peşinden giderken, edepsizce, gelinin kürkün altına bir şey giymemiş olmasının ne büyük kolaylık olduğunu düşündü.

De Burgh'un kuvvetli eli, Jasmine'i yanında tutuyordu. "Sizi sıkıştırdığım için kusura bakmayın piskopos efendi. Ama korkarım zamanımız daralıyor. Gerekli sözleri söyleyin, sonra güvenli yatağınıza dönün."

Jasmine, de Burgh'a bir göz attı. Yüzü granit gibi sertti. Yüzündeki sert kibir, sanki ruhu bile sert ve vahşiymiş izlenimini yaratıyordu. Jasmine'i ürküten de bu kibirdi. Kaşından yanağına kadar inen incecik, beyaz yara izi, genç şövalyeye şeytansı bir hava veriyordu.

Falcon, Jasmine'in zihnini okumuşçasına "Senin marifetin," dedi.

Gloucester Piskoposu, çiftin evlilik yeminlerini etmesine yardımcı oldu. Jasmine, bu sefer de, akşamın önceki saatlerindeki kadar az seçme şansı olduğunu düşündü.

"Şahit lazım," diye hatırlattı piskopos.

De Burgh kapıyı açıp, Chester'ın pirinç çivili koca kapısını yerine takmayı yeni bitirmiş olan adamlarını çağırdı.

Montgomery, muzip bir bakışla "Sonra yapacaklarınıza da şahit gerekiyor mu?" diye takıldı.

De Burgh, yine o kurt sırıtışıyla sırıttı. "İzlemenizi istemiyorum ama isterseniz dinleyin. Kapıda nöbet tutmanız gerekecek."

Gloucester Piskoposu'nunki de dahil olmak üzere, tüm gerekli imzalar toplandı. Sonunda Falcon, geliniyle yalnız kaldı. O siyah peleriniyle ceketinden kurtulurken, Jasmine de ermin mantoya umutsuzlukla sarındı. Falcon, ağır zincir zırhını, son olarak da gömleğini çıkardı. Beline kadar çıplak halde Jasmine'e yaklaştı.

"Jasmine..." Parmağını genç kızın çenesinin altına koydu. "Bana bak, sana bir şey açıklayacağım. Tatlı sözler etmeye vakit

yok. Sen, sana çiçeklerle, şiirlerle, iç çekişlerle kur yapılmasını hak ediyorsun." Başparmağıyla yanağını okşadı. "Kaçamak öpücüklerle... Şefkatli dokunuşlarla... Ama bunların hiçbiri olmayacak, Jassy. Sana yapmak üzere olduğum şey için affını diliyorum. Hayatım boyunca hep atak davranmak zorunda kaldım. Bu gece de yine kuvvetli, kararlı, pratik ve senin için ne şanssızlıktır ki, çabuk olmak zorundayım!"

"Falcon, lütfen..." Jasmine yalvarırcasına ellerini Falcon'un göğsüne dayadı.

"Bu nikah derhal tamamlanmalı, bunun için de derhal gerdeğe girilmeli. Kimsenin seni elimden alamaması için, evliliğimiz geçerli kılınmalı, anlıyor musun?" dedi Falcon sertçe.

Jasmine genç adamın gözlerine baktı. Sadece yeşil alevler görebildi. Merhamet etmeyeceğini anladı. Sessizce başını salladı. Kirpikleri yanaklarına kadar indi.

Falcon, sarındığı mantoyu çekerken "Kirpiklerin ne kadar sık, kuş tüyü gibi," diye mırıldandı. Yere düşen giysiyi tekmeleyerek bir yana attı. Bir iki saniyeliğine Jasmine'i seyrederek gözlerine ziyafet çekti. Aç gözleri genç kızın akıcı vücut hatlarında gezindi. Sonra onu kuvvetli kolları arasına alıp yatağa taşıdı.

Falcon geri kalan giysilerini de çıkarıp yatağın tepesine dikilirken, Jasmine başını öte yana çevirdi. Falcon bir an gözlerini yumup, o kadar arzuladığı bu çiçeği başkasının yolmadığına şükretti. Sonra, aşıkların görmek için bir ömür beklediği manzarayı seyretmek için gözlerini açtı. Yatak boştu. Jasmine yatağın karşı tarafında yere diz çökmüş, ellerini kavuşturmuş, erkeklerin kötülüğünden korunmak için tanrısına dua ediyordu. Falcon'un kanı tutuştu. Karşılık görmeyen tutku, ruh halini hızla değiştirdi. Bu kızı aylardır istemiş, istemek de ne kelime, hasretiyle yanıp tutuşmuştu. Aylardır, kendisini yiyip bitirmek isteyen alevlere set çekmeye çalışıyordu. Onu başka bir adamın kollarından kurtarmıştı. Şimdi ödülünü memnuniyetle teslim etmek yerine, kendisinden korunmak için Tanrı'ya dua ediyordu.

Dilinin ucuna gelen bir küfrü zorla yutup, yatağın karşı tarafına sıçrayarak Jasmine'in karşısına dikildi. Jasmine gözlerini açtı. Falcon'un çıplak, kaslı bacaklarını yüzünün bu kadar yakınında bulunca, derhal geri kapadı. Hıçkırarak "Hayır, hayır," diyordu. Falcon, sevgilisini kucaklamak için eğilerek ellerini uzattı, ama dokunduğu anda Jasmine çığlık attı. Falcon, bu ilişkiye girmenin hiç de kolay olmayacağını fark etti.

Jasmine hâlâ dizlerinin üstündeydi. Falcon'a sırtını döndü. Kollarını gövdesine sararak tortop oldu. O kadar büzülmüştü ki, Falcon genç kızın sevgiyle karşılık vermesini sağlayacak zaman kalmamasından korktu. Yine de denemesi gerektiği biliyordu. İlk seferinin iyi olmasını sağlamayı çok istiyordu, ama kıymetli dakikaların akıp gittiğinin de bilincindeydi. Bütün geceyi onunla sevişmeye, onu tahrik etmeye, onunla oyunlar oynamaya ayıramayacak olmasına çok üzülüyordu. Durum ciddiydi. Jasmine'in iyiliği ve güvenliği için mutlaka ilişkiye girmeleri gerekiyordu. Yanına diz çökerek, ipek saçlarını yüzüne yaklaştırdı. Sert, nabız gibi atan erkekliği, kızın sırtına değdi. Jasmine, çığlık atmamak için dudağını ısırdı. Falcon, Jasmine'in gür saçlarını yana atarak, açılan ensesini öpmek için eğildi. Jasmine, çıplak vücutlarının yakınlığını hissetti. Genç kızın hoş kokulu, pürüzsüz teni Falcon'u öylesine çileden çıkarıyordu ki, kontrolünü yitirmesine az kalmıştı.

"Jasmine, sana dokunmamın hoşuna gitmesini istiyorum. Güzel göğüslerini öpmemin hoşuna gitmesini istiyorum. Sevişmemizin hoşuna gitmesini istiyorum."

Jasmine kafasını dizlerinden kaldırdı. "Gitmiyor! Nefret ediyorum!"

Falcon, hâlâ yerde otururken Jasmine'i kucağına aldı. Sırtını yatağa dayadı. Boğuk bir sesle "Minik çiçeğim benim," diye mırıldandı. "Yapraklarını aç bana." Daha önce de yapmış olduğu için, Jasmine'in göğüs uçlarını sertleştirebileceğini biliyordu. Kafasını eğip, sol göğsünün ucunu dudaklarının arasına aldı. Diliyle yavaşça dokunup, etrafında daireler çizdi. Sonra, bunun bacakları arasındaki minnacık goncayı harekete geçirip uyandı-

racağını, okşanmayı istemesini sağlayacağını umarak emdi.

Jasmine'in hıçkırıkları, miyavlamaya benzeyen küçük bağırışlara dönüşmüştü. Falcon kızın kalçalarını kaldırarak, ereksiyonunu bacakları arasındaki aralıkta kaydırdı. Jasmine o kadar hassaslaşmıştı ki, Falcon'un kalp atışlarını, cinsel organından hissettiği nabzından seçebiliyordu. Falcon, silahını ondaki kına sokmadan uzaklaştırmak için çılgınca uğraştı. Büyüklüğünü fark edince, tazelenen bir dehşetle nefesini tuttu. Falcon da, Jasmine'in ufacık eli kendisine değdiği için nefesini tuttu. Aldığı zevkin yoğunluğundan, az kalsın duyularının dipsiz uçurumuna yuvarlanıyordu.

Jasmine Falcon'dan kaçmak için ayağa kalkıp yatağa tırmanmaya çalıştı, ama bunu yaparken kasıklarındaki altın rengi tüyler genç adamın yanağına sürtündü. Falcon, yıldırım gibi atılarak, Jasmine'in yumuşak bacaklarını yakaladı. Aç ağzı, tatmak için sanki bir ömür boyu beklediği gizli yeri örttü.

Jasmine, bu hayvanca erkeksilikten ürkmüştü. Falcon'un her şeyi demir gibi sertti. Kolları, göğsü, bacakları, hatta kasıkları, ata binmekten kas yapmıştı. Mahremiyet yolculuğunun o her şeyin yeni ve gizemli olduğu, geleceği kesin olan tutkuyu vaadettiği inceliklı ilk anlarını yaşamıyordu. Falcon'un sıcak, sahiplenici ağzından kurtulmak için umutsuzca çırpındı. Sonunda, dizlerini Falcon'un omuzlarına dayayıp yatağa tırmandı. Genç adam derhal üstüne çöktü.

"Falcon, hemen dur... Lütfen dur. Yoksa senden sonsuza kadar nefret edeceğim.

Falcon, şimdiden pişman olarak "Maalesef sevgilim, seni zorlamak zorundayım, ama şimdi duramam," dedi. "Bil ki, senin iyiliğin için yapıyorum. Lütfen aşkım, anlamaya çalış. Seni tamamıyla karım yapmazsam güvende olamayacaksın." Ettiği sözler doğruydu, ama zaten, bedelini hayatıyla ödemesi gerekse bile o an Jasmine'le sevişmeden edemezdi.

Jasmine korkuyla hıçkırdı. "Yapma... yapma... ah... lütfen yapma." Ama Falcon onu duymadı bile. Kuvvetli kollarından

biriyle, kızın her iki kolunu başının üstüne kaldırdı ve koltukaltlarının kuyu çukurlarını öptü. Dudakları Jasmine'in dudaklarını sertçe, bencilce örttü. Sonra, göğüslerinin altındaki ipeksi deriyi hafif hafif dişlerken daha nazik davrandı. Ağzı daha önce hiç girmediği yerlere girdikçe, vücuduna zevk dalgaları yayılıyordu. Jasmine'in tadı ve kokusu duyularını doldurmuş, kanı ondan aldığı keyifle şarkı söylemeye başlamıştı.

"Açıl bana, Jasmine," diye üsteledi.

"Hayır, hayır... yapamam... yapamam..." Jasmine o anda, Falcon içine girerse onu öldüreceğine, içtenlikle inanıyordu. Artık şiddetle ağlıyordu. Yüzünü Falcon'un göğsüne gömmüştü. Gözyaşları kalbini yıkıyordu.

Falcon, son kertede sabır gösterdiğinin farkındaydı. Bütün gece onların olsa, Jasmine'e çok daha fazla zaman tanırdı. Ama vakit yoktu. Jasmine'in üstünde diz çöktü. Yumuşacık bacaklarını zorla ayırıp, açık tutmak için aralarına dizini koydu. Kararlı parmaklarıyla, altın rengi bukleferle kaplı, pembe odak noktasını araladı ve içeri daldı. Jasmine'in bekaret zarının yırtıldığını hissetti. Feci bir çığlık attığını işitti.

Jasmine'in ağzını derhal kendininkiyle tıkadı. Kızı aşağı çekerken, kendisini de elinden geldiğince sertçe içeri itti. Sonunda, dibine kadar gömülmüştü. Artık dünyadaki hiçbir güç, Jasmine'in içindeki yerini açmasını engelleyemezdi.

Vücutları arasındaki muazzam farkı gözünde canlandırabiliyordu. Kendi koca cüssesi, Jasmine'in minyon zarafetini vurguluyordu. Onun sertliği, Jasmine'i daha da yumuşak yapıyordu. Gücü, sevgilisinin narin yapısını belirginleştiriyordu. Fakat aralarındaki en büyük zıtlık, renkleriydi. Falcon son derece esmerdi. Jasmine'in teni ise çok açık renkti. Sapsarı saçları karmakarışık bir yığın halinde yastıklara yayılmıştı. Manzara yukarıdan, bir şeytanın bir meleğe tecavüzü gibi görünüyor olmalıydı.

Falcon için, havaya bir sihir yayılmıştı. Kuvvetli elleriyle Jasmine'i altına hapsetmiş, sabitlemiş, acımasızca girip çıkıyordu. Seviştiği en ufak tefek kadın oydu. İnanılmayacak kadar dar

dı. İçine her girdiğinde, tekrar genişletmek zorunda kalıyordu. İlk saldırısının Jasmine'in canını yaktığının farkındaydı, ama durumun bir dahaki sevişmelerinde düzeleceğini de biliyordu. Yarı inik göz kapaklarının arasından Jasmine'in yüzüne bakıyordu. İyi sevişirdi, onu nereye kadar zorlayabileceğini biliyordu. Her çığlık atmaya çalıştığında, dudaklarıyla ağzını kapatıyordu. Sonunda Jasmine çaresizlikten, Falcon'un alt dudağını sertçe ısırdı. Falcon kontrolünü yitirdi. Doruğa erişerek, tohumlarını Jasmine'in derinliklerine fışkırttı.

Falcon için bu eşsiz bir tecrübeydi. Çünkü doyuma erişmeden önce, neredeyse çıldıracak kadar tahrik olmuştu. Jasmine'e asla doyamayacağının da farkındaydı. Her şey sonsuza dek değişmişti. Farklı şeyler hissediyor, farklı şekilde düşünüyordu. Hayatında ilk defa, yaşadığını tam anlamıyla hissediyordu. Her şey daha belirgin olmuştu. Kalbinin derinliklerinde, Jasmine'in daima kendisine ait olacağını biliyordu.

Jasmine ise ölmeyi yeğlerdi. Falcon nefeslenmek için üstünden kalkarken, Jasmine olduğu yerde, kırık bir bebek gibi yatmaya devam etti. Falcon içine taze bir güç dolduğunu hissediyordu. Tanrı gibi muzaffer ve yenilmezdi. Jasmine ise kendini, avcının okuyla ağaca çakılmış bir geyik gibi hissediyordu.

Falcon yataktan kalktı. Beyaz çarşaftaki kan birikintisini gördü. Jasmine, Falcon'un mühürlü yüzüğünü kana batırıp, çarşafın altı-yedi yerini kıpkızıl bir doğanla damgalamasını, ilgiyle karışık bir dehşetle izledi. Falcon kendisine ait olduğu belli, silinmez işaretini bırakarak, ödülünü aldığını krala, Chester'a ve bütün dünyaya ilan ediyordu.

Bölüm 26

Jasmine'in göz kapaklarını açık tutacak hali kalmamıştı, gözlerini yumdu. Falcon'un öpücükleri öylesine sertti ki, her yeri zonkluyordu.

Falcon çabucak giyindi. Jasmine'e de hemen kalkıp giyinmesini söyledi. Ama sözleri Jasmine'in bir kulağından girip, öbüründen çıktı. Yatağa gitti. Jasmine'in yanına diz çökerek "Hiç mi zevk almadın, *pouvre petite*?" diye sordu.

Jasmine'in şaşkın zihni "Zevk?" diye yankıladı. Güçsüz, hareketsiz, solgun, ölü gibi yatmaya devam etti.

Falcon "Tanrım!" diye düşündü. Buradan kaçmaları için, Jasmine'in içini tutuşturması gerekiyordu. Onu kızdırması gerektiğini biliyordu. Üstüne gidildiğinde çok şirret oluyordu. Bilerek öfkelendirmeye başladı. Çıplak poposuna bir şaplak indirerek "Kalk bakalım oradan. Sana giyinmen için iki dakika tanıyorum," dedi. Gardırobunu açıp, giysilerini karıştırdı. Yünlü bir elbise bulup, Jasmine'e attı. Jasmine elbiseye bakmadan yatmaya devam etti. Falcon, Jasmine'i kızdırmak için emir vermekten daha etkili yöntemler kullanması gerektiğine karar verdi. "Beni yatağa geri sokmak için yatıyorsan, boşuna uğraşma. Daha işime pek yaramıyorsun. Bir dahakine..."

Jasmine bir anda yataktan fırladı. Ellerini kalçasına dayayıp, dişlerini gösterdi. Delirmiş bir papağan gibi "Bir dahakine! Bir dahakine!" diye tekrarladı. "Bir daha olmayacak, Falcon de Burgh!

Falcon bıyık altından gülümsedi.

Jasmine nefretten nefes nefese kalmıştı. Falcon ona acımasız bir

vahşi gibi davranmıştı. Neyse, silahları ne kadar büyük olursa olsun, saldırılarına daha da ağır karşılıklar vermenin bir yolunu bulacaktı.

Falcon "Acele etsene, kadın," diye ısrar etti.

"Demek şimdi 'kadın' oldum, tatlı dilli iblis? Sana yedi ay direnmeyi nasıl başarmışım bilmiyorum," dedi Jasmine alayla. "Evlendik ya, ele geçirmek için uğraştığın ödül artık malın oldu. Kayıtsız şartsız teslim olmasını bekliyorsun. Çok fena yanılıyorsun, beyefendi!"

Falcon, Jasmine'in ipek çoraplarını karıştırıyor, aralarında yün çorap arıyordu. "Aslında, her şeyden iki tane giysen daha iyi olur. Sadece sırtındaki giysileri götürebileceksin."

"Beni nereye götürüyorsun?" diye çıkıştı Jasmine.

"Mountain Ash'e, elbette," diye yanıtladı Falcon.

"Beni, bütün hafta bakıp durduğum, Tanrı'nın bile unuttuğu o Kara Dağlar'a mı sürüklüyorsun? O zaman, her şeyimi götürmem gerek." Devasa bir yol sandığı açıp, giysilerini içine koymaya başladı.

Falcon "Jasmine!" diyerek itiraz etti.

"Leydi de Burgh de lütfen," diye karşılık verdi Jasmine.

Jasmine sandıklara eline geçen her şeyi doldururken, Falcon sabırlı olmaya çalıştı. Sonunda hiddetle "Canımızı kurtarmak için kaçacağımızın farkında değil misin?" dedi. "Şımarık çocuk gibi davranmak zorunda mısın?"

Jasmine onu çıldırtmak için, "Evet," dedi. "Ben kafasız, şımarık, pohpohlanmış, bir de, neydi o dediğin, *işine pek yaramayan* bir kadınım. Eh, benimle evlenecek kadar aptal olan sensin."

Falcon, ermin kürkü uzatınca, Jasmine geri çekildi. "Onu giymem. Bir daha görmek bile istemiyorum."

Falcon Jasmine'i zorla kürke sarmalarken, "Galler'deki geçitlerde kar fırtınası ulurken, giydiğine çok memnun olacaksın," dedi.

Jasmine ona bakarak karşısına dikildi. Falcon, karısının renginin yerine geldiğini görerek şükretti. Jasmine kirpisini yerden alırken "Hayvanlarımı unutmayalım," dedi.

Falcon'un ağzı bir karış açık kaldı. "Şaka yapıyorsun. Aşkım bir tanem, Prick'le Feather'ı götüremeyiz," dedi.

"Onlar gelmezse ben de gelmem," diye direndi Jasmine.

Falcon kapıyı hırsla açıp, kuş kafesiyle ufak, dikenli topağı Montgomery'nin eline tutuşturdu. "Sırıtma. Sırıtma! De Clare, şu sandığı al."

Ahırların dışındaki ağaçların altında, 100 kadar de Burgh askeri toplanmıştı. Önderlerinin hazırlanmasını emrettiği atları tutuyorlardı. Baştan ayağa beyaz ermin kürküne bürünmüş, altın saçlı, güzeller güzeli yaratığa şaşkınlıkla bakakaldılar. Her biri bu küçük, şahane oyuncağın efendilerinin ne işine yarayacağını merak ediyordu. Her biri onun yerinde olmaya can atıyordu.

Falcon, Jasmine'in eyere çıkmasına yardım etti, yük atlarını sıkıca bağladı ve "Haydi çocuklar, saat gece yarısını geçti!" diye seslendi.

Askerlerden "Hayır," cevabı geldi. "Arkanızı kollamak için bir saat daha kalacağız."

De Burgh'un otoriter sesi yankılandı: "O zaman, Mountain Ash'de görüşürüz. Kendinize dikkat edin."

Jasmine'in gücünün son kırıntılarını harcadığını bildiği için, sakin sakin gitmeye başladı. Bir gün önce çektiği sıkıntıları hatırlayarak, bütün kalbiyle, Gloucester'ın hemen güneyindeki Severn Nehri'nin köprülere zarar vermemiş olduğunu umdu. Nehri geçtiklerinde doğrudan batıya, dağlara yönelmekten vazgeçip, William Marshal'ın Galler sınırındaki kalesi Chepstow'a gitmeye karar verdi. Şansı varsa orada Salisbury ve Hubert'la buluşabilirdi. Böylece, bu gece yaptıklarını açıklayabilirdi.

Severn Nehri her zamankinden farklı değildi. Dönemeçli kıyılarını bir saat boyunca izlediler. Falcon gözünü Jasmine'den ayırmıyor, genç kadının eyerde dimdik oturmasını sağlayan gurura hayret ediyordu. Kendisinin de geçirdiği uzun gün ve gecenin acısı çıkmaya başlamıştı, ama yola devam etmesi gerektiğinin farkındaydı. Sadece atından inip, Jasmine'i kucağına alacak ka

dar durakladı. Sonra eyerine tekrar çıkıp karısını sağlamca önüne oturttu ve kara pelerinini ikisinin de etrafına sardı.

Jasmine Falcon'a tek bir söz bile etmedi ama, itiraz da etmedi. Falcon, Jasmine'in, vücudunun sıcaklığından yavaş yavaş gevşediğini hissetti. Jasmine bunu kabul etmektense ölmeyi yeğlerdi ama Amazon tavırlarını bırakıp Falcon'un geniş göğsüne yaslanabildiği, onun bitmez gücünden faydalanabildiği için minnettardı. Falcon'un hâlâ bu kadar canlı görünmesine çok bozuluyordu. Ama aynı zamanda haftalardır ilk defa güven içinde olduğunu, korunduğunu hissediyordu. Gözlerini kapayıp daldı. Tamamıyla uyumadan önce, bir daha asla Falcon'u hafife alma hatasını yapmayacağını düşündü. Ne olursa olsun gelip kendisini kurtarmıştı. Cehenneme gitmemişse onunla mutlaka evleneceği sözünü tutmuştu.

De Burgh'un kulaklarına, hem korktuğu hem de beklediği bir ses çalındı. Dörtnala koşan atlar kendisine yaklaşıyordu. Peşinde, kendisini durdurma emri almış en az 20 kişi olduğu anlaşılıyordu. Önündeki yol ikiye ayrılıyordu. Peşindekileri ekmekten başka çaresi yoktu. Kendisi de, siyah savaş atı da karanlıkta seçilmiyordu. Jasmine'in beyaz ermin kürküne küfretti. Onun görülmemesi imkansızdı. Gerçekten de, fark edildiklerini bildiren bir haykırış yankılandı. De Burgh, aldırmadan geçip giderse kurtulabileceğini biliyordu. Ancak, son anda sağdaki yolu seçerek, peşindekilere ağaçların arasında izini kaybettirebileceğini düşündüğü Deerhurst Ormanı'na daldı.

Bir eliyle Jasmine'i sıkıca tuttuğunda, genç kadın gözlerini açıp çığlık attı. Falcon, alçak bir dalın Jasmine'in yüzüne çarpmaması için kolunu kaldırdı. Aynı anda, çelik gibi bacaklarıyla atına ağaçların arasında yön veriyordu. Atlar öylesine yaklaşmıştı ki, eyerlerinin derisinin ve keskin erkek terinin kokusunu alabiliyordu. Sonra, takipçilerinin üstüne ulu meşelerden ve karaağaçlardan birilerinin atladığını, hem sevinç hem de şaşkınlıkla fark etti.

Bir an arkasına dönüp baktı. Ama karanlık, arkasındaki belli belirsiz hareketleri örtmüştü. Askerlerin bağrışmalarıyla atların sesini ise, rahatça duyabiliyordu. Ormanın merkezine girene ve etrafları tamamen sessizleşene kadar, atı Lightning'i yavaşlatmadı. Jasmine açıklığa çıkan bir adam görerek telaşla çığlık attığında, de Burgh hançerini çoktan eline almıştı.

Neşeli bir ses "Silahını kınına sok. Benim, Robin Hood," diye çınladı.

Jasmine "Robert!" diye bağırdı. İçi rahatlayarak, Falcon'un kollarına yığıldı.

De Burgh şaşkınlıkla "Beni nasıl buldunuz?" diye sordu.

Robin "Adamlarım sizi günlerdir takip ediyor. İngiltere'nin bir başından diğer başına peşinizdeydiler," diye açıkladı.

De Burgh "Neden kendilerini bana tanıtmadılar?" diye çıkıştı.

Robin omzunu silkti, "Şimdiye kadar hiç yardıma ihtiyacımız olmamıştı," dedi gülerek. "Gelin. Yük atlarımızı güvenceye aldık. Ağaçların arasında sizi bekleyen bir kulübe ve sıcak bir yatak var."

De Burgh "Yolumuza devam etmeliyiz," dedi.

"Birkaç saatliğine bile olsa dinlenin. Ne kadar uzun zamandır uykusuz olduğunuzu biliyorum."

De Burgh başıyla onayladı ve Jasmine şükranla iç geçirdi.

Köy işi oduncu kulübesinin kapısı açıldığında, Jasmine "Mary-Ann!" diye bağırdı. İçeriden yanan ateşin davetkar ışığı eşiği aydınlatıyordu.

Mary-Ann, bir acele "Leydi de Burgh oldun mu?" diye sordu.

Jasmine baş salladı, ama durum ona rüya gibi, gerçeklikten uzak geliyordu. Ayakta sallanmaya başladığında, de Burgh onu güçlü kollarıyla yakalayıp kucağına aldı.

Mary-Ann neşeyle "İki yatağımız var," dedi. "Ama maalesef fazla mahremiyet yok."

De Burgh "Nasılsa hepimiz evliyiz, mahremiyete ne gerek var?" diyerek sırıttı. Jasmine'i dar yatağa yatırdı. Kızcağız, geçirdiği saatlerin yorgunluğundan titriyordu. Falcon onun çizmelerini çıkarıp, küçük ayaklarını hızlı hızlı ovdu. Mary-Ann de ona sıcak bal şarabı getirdi. Jasmine içkiyi minnettarlıkla içti

Robin ve Falcon aynı boynuz kupadan bira içtiler. De Burgh, Robin'e yardımları için minnettarlıkla teşekkür etti. Robin teşekkürleri geçiştirerek, De Burgh'u dar yatağa, Jasmine'in yanına yolladı. "Sizi güneş doğmadan çok önce uyandıracağım," diye söz verdi.

Jasmine yorgunluktan tükenmiş olmasına karşın, yatakta kaskatı yatıyordu. Oda ateşin ışığıyla aydınlanıyordu. Robin'le Mary Ann'in diğer yatakta sevgiyle mırıldandıklarını duyabiliyordu. Mary–Ann'le Robin'in her bakışması, birbirine yeni kavuşan nişanlılar gibiydi. Neden kendisine de böyle bir aşk nasip olmamıştı? Sonunda olup bitenlerin ağırlığına dayanamadı ve gözyaşları akmaya başladı. Falcon ona güven verecek, koruyacak şekilde sarılarak, kucağında uyuyakalana kadar ağlamasına izin verdi.

Jasmine'e, gözlerini kapar kapamaz de Burgh onu kabaca sarsarak uyandırmış gibi geldi. Çiftler bira ve yulaf çöreğiyle kahvaltı etti. Sonra kadınlar, gözyaşları içinde vedalaştı.

Jasmine Mary–Ann'e "Pişman olmadın mı?" diye fısıldadı.

Mary–Ann başını iki yana salladı. "Hayatımda hiç daha mutlu olmamıştım. Jasmine, Falcon'a bir şans tanırsan, o da seni mutlu edecek."

De Burgh Jasmine'in kendi atına binmesine karşı çıktı, onun eyerine çıkıp önüne oturmasını emretti. Jasmine şövalyeyi, küçümseyen, ters bakışlarla baştan ayağa süzdü. "Robert Mary Ann'e daima son derece kibar davranıyor," dedi.

De Burgh gülümsemesini gizleyerek "Çünkü ona âşık," dedi. "Ben asla aşkın beni sersemletmesine izin verme aptallığına düşmem."

Jasmine "Öf, yontulmamış odunun tekisin," diye söylendi ve o gün bir daha onunla konuşmamaya yemin etti.

Falcon gün boyunca yavaş, temkinli ama dur durak bilmeden yol aldı. Akşam olana kadar atını dinlendirmedi. Gökyüzü sarımsı bir renk almıştı. Kocaman kara bulutlarla kaplıydı. Kışın geldiğini haber veren kötü havayla soğuk yağmur peşlerinden batıya geliyordu, yakında onlara yetişecekti.

De Burgh, Jasmine rahat uyumuyor olsa da, uykusunu bölmeyi hiç istemiyordu. Ama mecbur olduğunun farkındaydı. Onu kucağına aldığında genç kadın gözlerini açarak, şaşkınlıkla etrafına baktı. Falcon kendisini yere bırakmak için kollarını kaldırdığında her şeyi hatırladı. Kolunu kaldırıp Falcon'un elini itti. Falcon kendisini iki kalp atışı arasında öfkelendirmeyi başarıyordu. Bir sözü, bir hareketi, hatta bir bakışı bile yetiyordu.

Falcon küfretmemek için dudağını ısırdı. Ateş yakmak için odun toplamaya gitti. Jasmine devrilmiş bir ağaç gövdesine oturdu. Akşam havası o kadar soğuktu ki, neredeyse dişleri takırdayacaktı. Falcon hayvanları besledi, yük atlarının yüklerini yeniden düzenledi. Sonra, yorgun atının eyerini çıkarıp, getirdikleri yedek ata vurdu. Bu yüksek boylu, doru bir aygırdı. Ateşe daha kalın dallar atmak için geri geldiğinde, Jasmine azarlayan bir sesle "Ben de acıktım ama gereksiz bir kadın herhalde atlarından sonra geliyor," dedi.

Falcon, yüzünde herhangi bir ifade olmaksızın "Kadınsın, yemek yapmak senin görevin," dedi.

Jasmine, "Issızlığın ortasında nereden yiyecek bulayım?" diye parladı.

Falcon, ilgisiz bir el hareketiyle "Ormanda av hayvanları, nehirde balık var," dedi.

Jasmine kocasına inanmaz gözlerle baktı. Gerçekten yiyecek bulmakta yardım etmesini mi istiyordu? Cevap vermek için ağzını açtı, konuşmadan kapadı.

Falcon "Eyer çantalarında yiyecek var," dedi rahatça.

Jasmine "Ah," deyip, tereddütle yerinden kalktı.

"Zahmet etmeyin, Leydi de Burgh. Ne kadar beceriksiz olduğunuzu biliyorum." Jasmine alt dudağını sarkıttı. Falcon onu öpmek için başını eğdi. Bir anlığına, içini ihtiras bürüdü, ancak kendini kontrol etmeyi başardı. Yemek yiyecek vakitleri bile kısıtlıydı, oynaşmaya hiç zaman yoktu. Ama gerdek gecelerinin her bir mahrem ayrıntısını hatırlıyordu. Bir önceki gece Jasmine duyularını nasıl da doyurmuştu! Şu tehlikeden bir kurtulsunlar, içinde uyandırdığı tüm hisleri tatmin edecekti. Jasmine'in vücu

du da erotik taleplerde bulunmaya başlayana, içinde sevmek ve sevilmek ihtiyacıyla yanan bir alev tutuşana kadar durmayacaktı. Ağzını Jasmine'inkinden çekerek, yüzünü kulağına gömdü. "Şimdilik beceriksizsin... ama bunu değiştirmek niyetindeyim," diye söz verdi.

Yemekleri bittiğinde, Jasmine Falcon'un eyerinde gitmeyi reddetti, kendi atına binmek istedi. Gece yarısına kadar yol aldılar. Sonra Falcon Jasmine'in yorgunluktan yana devrildiğini gördü. Karısını eyerden indirip yere yatırdı. Mışıl mışıl uyuyordu. Peleriniyle üstünü örtüp, yorgun argın oturdu. Bir meşe ağacının gövdesine yaslandı. Jasmine'in başında nöbet tutmaya koyuldu.

Ertesi sabah, neredeyse yola çıktıkları an sağanak yağmur başladı. İnatla yola devam ettiler. Islak, kaygan yolu kilometre kilometre aştılar. Jasmine'in yorgunluktan her yeri uyuşmuştu. Falcon'un ona acıyıp birkaç kilometrede bir dinlenmesine izin vereceğini umuyordu. Ama Falcon, arkasına bir göz bile atmadan yedi saat boyunca at sürdü.

Aslında, Jasmine'e bir şey olacak diye içi içini yiyordu. Çiçek gibi narin bir kadındı. Yağmur sabahtan beri iliklerine işlemişti. Ya yorgunluktan, ıslanmaktan, soğuktan ve doğru düzgün yemek yememekten bitkin düşüp hummaya tutulursa? Ya ciğerleri soğuk alırsa? Endişeyle arkasına baktığında, Jasmine'in atının durmakta olduğunu gördü. Atını mahmuzlayarak genç kadının yanına döndü. Jasmine çaresizlikten ağlıyordu. Yüreği sızladı. Onu bu kadar zorlamasının sebebi, o gün William Marshal'ın görkemli Chepstow Kalesi'ne varabilecek olmalarıydı. Kalede her tür konfor mevcuttu. Birkaç kilometre yolları kaldığından son derece emindi. Jasmine'in burada durmasına izin veremezdi.

Hayatı boyunca insan yönetmiş olduğu için, insanları güçsüz bırakan sözler kadar, güçlendirip, imkansız görünen bir hedefe ulaşmalarını sağlayan sözler olduğunu da biliyordu. Eyer çantasından, pek ıslanmamış bir pelerin çıkarıp atından indi. Jasmine'in üzengisinin yanında durup, yüzünü dikkatle inceledi. Gözlerinin altı yorgunluktan morarmış, dudaklarındaki kan çekilmiş, omuzları yürek paralayıcı bir şekilde düşmüştü. Kendini zorlayarak, çok komiğine gitmiş gibi bir tavır takındı. "Biraz ıslanınca bu kadar perişan olan kimseyi görmemiştim."

Jasmine kamçısını ona doğru kaldırdı. Ama Falcon uzanıp, kamçıyı Jasmine'in uyuşmuş parmaklarından yavaşça aldı. Genç kadını kucağına alıp, bağrına basarak öylece durdu. Sonra kocaman pelerinine sarıp, kendi atına götürdü. Yine önce Jasmine'i oturttu, sonra kendisi binip dizini atın sırtına bastırdı. Hayvan yavaş yavaş ilerlerken, Jasmine'in kulağına "Chepstow'a birkaç kilometrecik kaldı, sevgilim," dedi. "Orada babanı görebileceksin. Galiba Leydi Marshal'ı da tanıyorsun. İçi iyilik ve konukseverlikle doludur. Saat dört olmadan, sıcak bir yatakta yatıyor olacaksın."

Jasmine ona inanmaz gözlerle baktı. Hıçkırıklar arasında "Gerçekten mi?" diyebildi. Böyle bir mucizenin mümkün olduğu aklına yatmamıştı.

Falcon, yatıştırıcı bir sesle "Kapa gözlerini. Uyandığında varmış olacağız," dedi. Jasmine kafasını Falcon'un boynuna, yanağını göğsüne yaslayıp hemen uyudu.

Chepstow'da herkes, yeni evlileri karşılamak ve hoş geldiniz demek için avluya çıkmıştı. Leydi Isabel ile iki hizmetçisi, boğulmaktan kurtulmuş bir kediye benzeyen Jasmine'e titizlenmekle meşguldü.

Falcon Jasmine'i indirip, gerçekten iyi yürekli, harikulade bir kadın olan Isabel'e emanet etti. "Onu birkaç saatliğine yatırabilir misiniz hanımefendi? Yolda çok zorlandı."

Isabel misafir ağırlamayı çok severdi. Yeni evlilerin birkaç günlüğüne onda kalacağına memnun olmuştu. Otuzlu yaşlarının sonunda olan Leydi Marshal hâlâ çok güzel, bir o kadar da anaçtı. Jasmine'in kendisine annelik edecek birine ihtiyaç duyduğunu fark edince, tam kendine göre bir iş bulmuştu. Onu yukarı, en güzel konuk odasına çıkararak, hemen ateş yakılmasını emretti. Jasmine hizmetçi kızların ıslak giysilerini çıkarmalarına ve Isabel'in gecelikerinden birini giydirmelerine izin verdi.

Hizmetçiler geniş yatağın örtülerini açarak, yatmasına yardımcı oldular.

Isabel Jasmine'in yanına gelmiş, bir kadeh de sıcak şarap getirmişti. "Uyandığında banyon hazır olacak, akşam yemeğinden önce yıkanırsın. Sonra babanı güzelce ziyaret eder, bize düğününü anlatırsın."

Jasmine baharatlı içkiyi kafasına dikti. Şarap derhal başına vurdu. İki parmağını kaldırdı "Düğünlerimi, Isabel. İki koca... İki kere evlendim."

Kadıncağız şaşkınlıkla "Ne diyorsun çocuğum?" diye sordu, fakat Jasmine çoktan Morpheus'un kollarına düşmüştü.

Falcon'un yıkanması için hamam kısmı hazırlanmıştı. Genç adam, kendisine yardım etmeye gelmiş iki hizmetçi kızı derhal savdı. Bu esnada içeri Salisbury, Hubert ve William Marshal girdi.

William "Seyretsek utanmazsın herhalde," dedi. "Burada konuşalım."

Falcon sırıtarak sabuna uzandı. "İngiltere Mareşali'nin, başyargıcının ve hükümdarın kardeşinin yıkanmamı seyretmesinden büyük onur duyarım."

Salisbury Falcon'un sırtına bir şaplak indirdi. "Damadım olduğun için gurur duyuyorum. Ailemize hoş geldin."

Falcon elini kaldırdı. "Yaptıklarımı duyana kadar hoş geldin deme. Gloucester'a vardığımda, Jasmine'i Chester'la evlenmiş buldum. Zavallı piskoposu yatağından kaldırıp, John'un törene katılmış olduğunu tasdik ettirdim. Adamcağıza papanın kralı aforoz ettiğini, onun bulunduğu törende kıymış olduğu nikahın geçersiz olduğunu anlattım. Sonra onu, Jasmine'le beni evlendirmeye zorladım. Chester'ı fırına atılacak domuz eti gibi sımsıkı bağlanmış halde bıraktım."

Salisbury, etkisiz bir öfkeyle "Kardeşimin aklına böyle şeyler yapmak nereden esiyor Tanrı aşkına?" diye söylendi. Sonra kendi sorusunu kendi cevapladı: "Para yüzünden yapıyor tabii soysuz. Kızı en yüksek fiyatı verene satmıştır. En azından Chester ne yaptıysa arzudan yaptı. John sadece para için yapıyor."

Falcon araya girdi. "John da Jasmine'i Chester kadar arzuluyor," dedi. "Kızcağızı onun elinden kurtarmak zorunda kaldım."

William Marshal iğrenmişti. "Bu duruma bir son vermeliyiz. Tutkusu sınır tanımıyor. Gördüğü her kadını elde etmek istiyor. Kadın isteksizse, deliriyor. Bazen olay ölümle bitiyor," dedi.

Hubert konuyu Falcon'un başına gelenlere döndürdü. "Nasıl kaçtınız?"

"Askerlerim biz güven içinde uzaklaşabilelim diye geride kalıp bekledi. Piyadeler herhalde kralın hizmetinde kalacak, ama şövalyelerin çoğunun peşimden Galler'e geleceğini biliyorum. Dosdoğru Mountain Ash'e gidecekler. Saldırıya uğrarlarsa, Chester'ın adamlarının işini hemen bitirirler. Kral tutuklanmamı emredip peşimden birilerini yollayacak. Ama şansım yaver giderse yakında kar yağar, Galler'e giden bütün yollar kış boyunca tıkanır."

William Marshal, Falcon'a boynuz kupayla bira verdi. "Kralın çok daha büyük dertleri olacak, seninle uğraşacak vakti kalmayacak. Gerçi, o kadarını fark edecek kadar aklı da yok ya. İki–üç gün içinde karşısına dikilip, Roma'yla arasındaki anlaşmazlıkları halletmesi gerektiğini kafasına sokacağız. Eğer bana söz düşerse, artık daha derli toplu yaşaması gerektiğinde ısrar edeceğim. Karısına sadık kalıp, oğul sahibi olmasının vakti geldi."

Falcon, Salisbury'nin, ordudan kaçtığını düşünmesini istemiyordu. "Mountain Ash'de Galler sınırını kollayıp asayişi sağlayacağım."

Salisbury "Kralla arana mesafe koyman ihtiyatlı bir davranış," dedi. "Kış geçip kralın öfkesi dindiğinde, yine onun tarafında savaşacak mısın?"

Falcon "İç savaş değilse savaşırım," dedi dobra dobra.

"Evet," diye yanıtladı William Marshal, "Ne pahasına olursa olsun iç savaştan kaçınmalıyız. Baronları John'u sevseydi, papa ya saygısızlık etme hakkı olurdu. Ama ne kiliseden, ne de baronlardan destek almadan hüküm süremez."

Salisbury başını salladı. "Ordumda çok fazla paralı asker var. Durum hoşuma gitmiyor."

Falcon "Hepsi çok iyi asker, ama İngiltere'ye olan sadakatlerinden değil, sadece para kazanmak için savaşıyorlar," dedi.

Hubert araya girdi: "Falkes de Bréauté, Devon'un dul karısıyla evlenince Midlands'in çoğunun yönetimini ele geçirecek."

Falcon tahta küvette ayağa kalktı. William Marshal ona havlu verdi. Falcon "O nikah çoktan kıyılmıştır," dedi. Sırıttı. "İddiaya varım ki, John evliliğin meşruluğundan şüphe duyulmasın diye nikaha gitmemeye özen göstermiştir."

Salisbury gülerek "Tanrı'nın sakalı aşkına, şimdi Gloucester Kalesi'nde bir sinek olmak vardı. Kilise kürsülerinden John'un aforozu duyuruluyor. Chester halkın alay konusu olmuş. Ortalığı altüst etmişsin!" dedi.

William Marshal "Ayakta uyuyor olmalısın evlat," dedi. "Hubert bize nehri nasıl geçtiğini anlattı."

Falcon, Marshal'ın şık gardırobundan gelme giysileri üstüne geçirdi. "Hubert, buraya nasıl benden önce varabildin?" diye sordu.

"Cambridge'de nehrin karşı kıyısına geçtik. Tewksbury'de at değiştirdik. Senin askerlerin benimkilerden ayrılıp yollarına gittiler. Ben de bu sabah geldim, yağmura tutulmadım."

William Marshal "Sıcak bir yemek ye de, biraz uyu," dedi.

Falcon tam zamanında başını kaldırıp, üç erkeğin birbirlerine göz kırptığını gördü.

Bölüm 27

Leydi Isabel "Jasmine, banyon hazır tatlım," diyerek, Jasmine'i hafifçe sarstı. Jasmine gözlerini açıp esnedi.

"Uykunu bölmeyi hiç istemiyorum aslında. Ama bu gece kocanın yanına gitmeden önce yıkanman lazım," dedi Isabel. Bir yandan da, Feather'ın kafesini pencerenin yanına asıyordu.

Jasmine, tam de Burgh'a başka bir oda vermesini rica edecekti ki, Isabel ellerini kavuşturup, pırıl pırıl gözlerle "Burada yeni bir gelin olduğu için çok heyecanlıyım," dedi. "Bu gece birlikte ilk geceniz, yani doğru düzgün bir yatakta birlikte geçireceğiniz ilk gece olduğundan, aman, anlarsın ya, yeni evlilere özel bir akşam yemeği hazırlattım. Ama söz veriyorum, kadehler kaldırıldıktan sonra erkeklerin Falcon'u sofrada fazla oyalamasına izin vermeyeceğim."

Jasmine, kadıncağızın mutluluğunu bozmaya kıyamadığı için, zayıf bir sesle "Teşekkür ederim, Isabel," dedi.

Isabel Jasmine'in buharı tüten suya girmesine yardımcı oldu. Sırma saçlarını, yumuşak sabunla bol bol köpürttü. "Falcon'un bu kadar güzel bir kıza âşık olması çok normal," dedi. "Bu akşam da o kadar hoş görüneceksin ki, hayal kırıklığına uğramayacak."

Jasmine, yatağını de Burgh'la paylaşmaktan başka seçeneği olmadığını görerek "Isabel, gecelikerinden birini ödünç alabilir miyim?" diye sordu.

Isabel güldü. "Ah, demek karşısına çıplak çıkmaktan utanıyorsun. Eminim yatakta haydut gibi davranıyor, seni sürekli utandırıyordur. Gerdek gecemi dün gibi hatırlıyorum. Senin gibi benim de elime erkek eli değmemişti. Babamın zamansız ölümüne ka

dar, ailemle İrlanda'da yaşıyordum. Sonra Chepstow'da manastıra girdim. En sonunda, biri geniş topraklarımı ele geçirmesin diye Londra Kulesi'ne götürüldüm. Beni İngiltere Mareşali'yle evlendirdiklerinde, ondan ölesiye korkuyordum. Sonra beni yatağına alıp, taparcasına sevdi. Yetişkin çocuklarım olmasına rağmen, kocama hâlâ aşığım."

Jasmine inanamayarak "Onu gerçekten seviyor musun?" diye sordu.

Isabella mutlulukla onayladı. "O ölçüp tartan bakışlarla baktığını gördüğümde, hâlâ arzudan soluğum kesiliyor. Çok şanslıyız, Jasmine. Biliyorsun, sevdiğiyle evlenen pek kimse yok. Hubert, Falcon'un, senin tehlikede olduğunu sezdiğinde, harikulade kahramanlıklar göstererek yardımına geldiğini anlattı. Ouse Nehri'nin üstündeki bütün köprüler yıkılmış. Falcon, sana vaktinde ulaşabilmek için taşkın sulara atlayıp karşı kıyıya yüzmüş."

Jasmine Isabel'e tuhaf tuhaf baktı. Isabel içini çekti. "Ona çok âşıksındır herhalde." Jasmine küvetten çıkıp, saçını kurutmak için şöminenin önünde durdu. Isabel Jasmine'in yolculuk sandığını açıp, pembe kadife elbisesini çıkardı. "Isıtayım da nemi kurusun," diyerek, elbiseyi pirinçten şömine parmaklığına astı. "Geceliği sonra veririm. William birkaç yıl önce Fransa'dan çok şık, siyah bir şey almıştı. Bulabilirsem onu getireyim. İlk gecenizde güzel bir sürpriz olur."

Jasmine gecelik istememiş olmayı diledi. Küveti kaldırmaya gelen hizmetçiler, yatağa, Isabella'nın ısrarı üstüne güzel kokulu saten çarşaflar serdiler. Yeni evli çifte bol bol şarap ve tatlı çörek getirdiler. Ateşi beslemek için pirinç bir kovaya bolca odun ve kömür doldurulduu.

"Oğlun Will sarayda bana çok iyi davrandı, Isabel. Edindiğim nadir arkadaşlardan biriydi."

Isabel iç çekti. "Will saraydan ayrıldığında, babasıyla feci bir kavga ettiler. Babasının krala sırt çevirmesi için çok uğraştı, ama William bunun ülkeye sırt çevirmek olacağını söyledi. Maalesef sadakat, William'ın başlıca erdemlerinden biri. Esasen erkekler çok sersem. Saçma sapan bir ahlak anlayışları var. John'u kral yaptılar, şimdi de, İngiltere'nin gördüğü en kötü kral olmasına karşın sonuna kadar onun tarafını tutacaklar. Kadınlar bu idealizm işlerinde erkeklerden daha gerçekçi. Erkekleri oldukları gibi görebiliyorlar."

Jasmine yüzünü buruşturarak "Anneannem hep, erkeklerin terlemek, yellenmek, horlamak ve bağırmaktan başka şey yapmadığını söylerdi. Şimdi nerede olduğunu bile bilmiyorum zavallının," dedi.

Isabel'in kahkahası odada çınladı. "Dame Winwood da pek edepsizmiş! Ama hemen yemeğe inmezsek, erkekler de edepsizlik etmeye başlayacak!"

Isabel kolunda Jasmine ile özel yemek salonuna girdiğinde, odadaki tüm erkekler ayağa kalkıp hep bir ağızdan iç çektiler. Jasmine de Burgh'dan daha güzel, daha kadınsı bir gelin görmemişlerdi.

Babası, kızını kucaklamak için öne çıktı "Canım benim! Başına neler gelmiş öyle?"

Jasmine babasının iyilik dolu gözlerine bakarak, John'la kardeş olmalarına şaşırdı.

Babası, Jasmine küçük bir kızmışçasına başını okşadı. "Üzülme, artık Falcon var, seni korur. Bundan emin olduğum için seni bu genç haytayla sözledim, biliyorsun."

Jasmine'in gözlerinde şimşekler çaktı. Babasıyla baş başa olsalar *genç hayta* hakkında neler diyeceğini bilirdi o. İlk yalnız kaldıkları anda her şeyi anlatmaya karar verdi.

Babası Jasmine'i Falcon'un yanına götürüp, gençleri el ele tutuşturdu. Falcon pek eğleniyordu. Jasmine ise öldürücü bakışlarla bakıyordu!

Leydi Isabel, şahane bir şato sahibesiydi. Hizmetçileri hem çok becerikliydi, hem de göze batmayacak şekilde yetiştirilmişlerdi. Uzun bir yemekhane masasını, hanımlarının emrettiği gibi, altı kişinin oturacağı şekilde hazırlamışlardı. Masa örtüleri ve peçeteler krem rengiydi. Bardaklar Venedik kristalindendi. Masanın ortasını, en saf, en güzel kokulu bal

mumundan ince mumlarla, kızılımsı kahverengi krizantemler süslüyordu. Jasmine'i kocasıyla babasının arasına oturtmuş, kendisi de kendi kocasıyla Hubert de Burgh'un arasına oturmuştu.

William karşısında oturan Jasmine'e bakarak, başını iki yana salladı. "Ne kadar ufak tefek, ne kadar güzel. Bu çocuğun evlilik çağında olduğundan emin misiniz?"

Isabel "19 yaşında, William," diye söze karıştı. "Tam da benim evlendiğimiz zaman olduğum yaşta. Hatırlıyor musun?"

"Hatırlamaz olur muyum? Misafirlerin yanında anlatamayacağım bir sürü ayrıntı hatırlıyorum. Daha sonra, baş başa kaldığımızda sana da hatırlatırım."

Isabel gülerek "Söylemiştim değil mi, beni utandırmaya bayılıyor," dedi.

İlk olarak kremalı kaplumbağa çorbası servis edildi. Arkasından, aşçının misafirler için salamuraya yatırıp ince ince dilimlediği pisibalığı geldi. Masadaki istiridye bolluğu, erkeklerin Falcon'a takılmasına ve bir tabak daha istiridye yemesi için ısrar etmelerine sebep oldu. Jasmine imalı konuşmaları pek anlamadı. Erkekler bunu bakışlarıyla onayladı. Gelinlerin masum olması tercih ediliyordu.

Burgonya şarabı soslu balıkçıl ve sonbahar sonunda yetişen tüm sebzelerle servis edilen safranlı pilav vardı. Ana yemek ise, çıtır çıtır pişirilmiş, nane soslu koyun buduydu. Ana yemekten sonra içi elma, kuruyemiş ve çırpılmış krema dolu bezelerle olgun armutlarla süslü bir peynir tekeri geldi. İçecek seçenekleri boldu: yıllanmış İngiliz birası, şıra, mareşalin Fransa'daki bağlarından iki yıl önce getirilmiş kırmızı ve beyaz şarap.

Herkes gelinin şerefine kadeh kaldırdı. Falcon Jasmine adına teşekkür ederek, konuksever ev sahip ve sahibeleri şerefine de içilmesini önerdi. Fakat Jasmine kadehini hizmetkara uzatıp doldurtmak istediğinde, Falcon şarabı onun adına reddetti.

Hubert "Belki kız daha içmek istiyordur," diye araya girdi.

Falcon kararlılıkla "Leydi Jasmine ben ne istersem onu ister," dedi.

Jasmine, masanın altında yumruğunu sıkıp, de Burgh'un bacağına vurdu. Ama eli, metale vurmuşçasına acıyınca, tiz bir sesle bağırdı. Bunun üstüne tüm gözler ona döndü. Jasmine, durumdan faydalanmak için "Kocam beni çimdikledi," diye yalan söyledi.

Hubert gülerek "Ellerini üstünden çekemiyor," dedi.

William, hoşgörüyle "Bence, artık bu gençlere müsaade edebiliriz," dedi. "Ne de olsa, gerdek geceleri."

Isabel masadan kalkarken, Jasmine'i de kaldırdı. Pırıl pırıl gözlerle Falcon'a bakarak "Bize birkaç dakika müsaade edin, efendim," dedi.

Anaç kadın, Jasmine'in etrafında, gelin kendisiymişçesine heyecanla pervane olarak yatmaya hazırladı. Son olarak açık sarı saçları fırçalandı, kokular sürüldü ve göğüslerin altından pembe bir kurdeleyle bağlanan gecelik giydirildi. Isabel sonunda ilk gecesinin keyifli geçmesini dileyerek, odadan çıktı. İki dakika geçmeden, Falcon kapıyı açtı. Jasmine'in harikulade vücudunu örtmekten ziyade göz önüne seren şeffaf siyah giysiyi görünce, bulunduğu yerde kalakaldı. Bitkindi, ancak uykuya duyduğu ihtiyaç aniden ortadan kalktı.

Jasmine koşarak Falcon'a gidip, parmaklarını dudaklarına dayadı. "Şşş, fısıldayarak konuşalım. Isabel kedi -köpek gibi didiştiğimizi duymasın. Nereden çıkardı bilmiyorum ama, severek evlendiğimizi ve birbirimize çok âşık olduğumuzu sanıyor."

Falcon, Jasmine'in omuzlarını tutmaya çalıştı. "Isabel'in hatırına... bir kerecik... öyleymiş gibi yapabiliriz..." diye fısıldadı.

Jasmine "Dokunma bana!" diye tısladı.

Falcon ellerini o kadar hızlı çekti ki, genç kadın neredeyse düşüyordu. Falcon'un sesi alçak ama öfkeliydi. "Sana dokunmak için her seferinde kibarca izin isteyeceğimi mi sanıyorsun? Beni sürekli reddetmen canımı sıkmaya başlıyor!"

"Birbirimize uygun değiliz. Yalnız kalır kalmaz birbirimizin gırtlağına sarılıyoruz. Ama Isabel'in heyesini kırmak istemiyo-

rum. Bana çok iyi davranıyor, üstelik yeni evlileri ağırladığı için çok heyecanlı," dedi Jasmine alçak sesle.

"Umarım beni reddedebileceğini sanmıyorsundur. Canım isterse, istediklerimi yapmak zorunda kalabileceğini biliyorsun," diye fısıldadı Falcon sertçe.

Jasmine aynı sertlikle "Bana parmağını bile değdirirsen, öyle bir çığlık atarım ki tavan başına yıkılır," diye karşılık verdi.

Falcon meydan okumalara hep karşılık verirdi. Jasmine'i yatağa itti. Jasmine kulak paralayıcı bir çığlık atıp, avazı çıktığı kadar "Prick'in üstüne otturdum!" diye bağırdı.

"Jasmine, Tanrı aşkına, seni öldürdüğümü falan sanacaklar." Sonra durumun komikliğini fark ederek gülmeye başladı. "Kirpinin adı Quill değil miydi?"

"Öyleydi," diye tısladı Jasmine "Ama hayvana o kadar sık Prick diyorsun ki, adını değiştirdim." Elleriyle yüzünü kapatıp "Ah Tanrım, kimbilir neler düşünecekler?" diye sızlandı.

"Bütün kalenin işitebileceği kadar yüksek sesle bağırmanın pek şehvetli bir davranış olduğunu düşünecekler," dedi Falcon gülerek.

"Senin hakkında da yanlış kanılar edinmişler. Bana ulaşmak için çok büyük kahramanlıklar ettiğini, sele dönüşmüş bir nehri yüzerek geçtiğini falan sanıyorlar. Aramızda ruhsal bir bağ olduğunu, sana ihtiyacım olduğunu böyle bildirdiğimi düşünüyorlar. Beni yardıma ihtiyacı olan genç kız, seni de soylu, kahraman şövalye yapıp çıktılar." Susup, Falcon'a baktı. Şaşkınlıkla "Yoksa gerçekten de nehri yüzerek mi geçtin?" dedi. "Tanrım, yorgunluktan ölmek üzere olmalısın. Çok özür dilerim," diye mırıldandı.

Falcon, Jasmine'in onunla böyle tatlı tatlı konuşmasına bayılıyordu. Yine keyifle iç çekti. Jasmine özür dilerken, Falcon aniden iki gece önce onun koynuna nasıl zorla girdiğini, fakat bundan ne kadar büyük zevk aldığını hatırladı. Jasmine çok narindi. Belki de bu gece dinlenmesine izin vermeyerek bencillik ediyordu. Kendini bir yere kadar kontrol edebileceğinin farkındaydı. Oradan sonra güçlü bedeninin arzuları dizginleri elleri-

ne alıyor ve istediklerini elde ediyordu. Jasmine onu, vücudunu onunkine gömmekten başka her şeyin önemini yitirdiği bir yere götürüyordu. Hırıltılı bir sesle "Ben yerde yatayım," diye bir teklifte bulundu. "Dinlenmen gerek, daha epey yolumuz var."

"Senin de dinlenmeye benim kadar ihtiyacın var. Evliliğinin ilk gecesinde yatağında uyumazsan bana da yazıklar olsun. Bana dokunamazsın ama hiç değilse yerde yattığından daha rahat yatarsın."

Falcon karısına baktı. Bir erkeğin; sağlıklı, normal bir erkeğin, yanında yarı çıplak bir kadın yatarken yerde değil, yatakta rahat edebileceğine sadece bir çocuk inanırdı. Hemen "Peki," diyerek onayladı.

Mumları söndürdü, çabucak soyundu ve çıplak olarak yatağa girip Jasmine'in yanına girdi. İpeksi vücudun varlığının umutsuzca ayırtına vararak sessiz, kaskatı yatıyordu. Sıcaklığını hissedebiliyor, baştan çıkarıcı kokusunu alabiliyordu. Uyumayı daha az istediği olmamıştı. Jasmine'in aldığı her nefesi, yaptığı en küçük hareketi fark ediyordu.

Yattıkça daha da sertleşti. Erkekliğinin verdiği ağrının aciliyeti artıyordu. Bu gece bitmeyecekti. Kendisi her geçen saatin farkına varacak, ama Jasmine kımıldamayacaktı bile.

Yavaş yavaş, sersemlik etmekte olduğunu fark etti. Jasmine onun malıydı. İstekli de olsa isteksiz de olsa, keyfine bakacaktı. Geniş omuzları yatağın çoğunu kapladığından, Jasmine'e dokunmak için kollarını fazla uzatması gerekmedi. Ellerini beline atmakla yetindi. Zaten kızın belini, iki eliyle sarabiliyordu. Jasmine'i kendine doğru kaldırdı.

Jasmine kasıldı, sonra deli gibi çırpınmaya başladı. Ama Falcon onu sert, çıplak vücuduna sıkıca yapıştırmıştı. Gergin bir sesle "Bırak yoksa çığlık atarım," diye tehdit etti.

Falcon, yavaşça "İstediğin kadar çığlık atabilirsin," dedi. "Ama nedense, bana atmayacakmışsın gibi geliyor."

Jasmine, geceliği parçalanana kadar çırpınmaya devam etti, ama Falcon'un sıkı vücuduna çivilenmiş gibiydi. Falcon, Jasmine'i sıkıca tutmayı bırakınca, Jasmine başını genç adamın

göğsünden kaldırarak, alev alev gözlerinin yakıcı yeşil ateşine baktı.

"Artık karı-koca yız, Jasmine. Bunda utanacak bir şey yok, sevgilim." Bir elini belinden yukarı kaydırıp, sert ve pembe uçları göğsünü yakmakta olan, ağır, yuvarlak göğüslerden birini avuçladı. Jasmine'in boynuna dayalı ağzından "Kendini bana teslim et, aşkım," sözleri döküldü.

Jasmine çaresizlikle "Dur Falcon!" diye bağırdı. Vücudu, Falcon'un devasa erkeklik organının yol açtığı acıyı çok iyi hatırlıyordu. Tekrar içine girmemesi için elinden gelen her şeyi yapardı. Kaskatı ereksiyonunun, karnıyla bacaklarının birleştiği yere, yani hedefinden birkaç milimetre uzağa yaslandığını hissedebiliyordu. Bu koca silahla arasına mesafe koyması gerektiğini biliyordu. Cilveyle "Yanına yatabilir miyim?" diye sordu.

Falcon istemeye istemeye Jasmine'in dolgun göğsünü bıraktı. Sonra kolayca üstünden kaldırıp yanına yatırdı. Bir dirseğinin üstüne yaslanıp, genç kadına baktı. Hırıltılı bir sesle "Titreme aşkım. Yavaş gideceğim, canını yakmayacağım," dedi.

Jasmine "Önceki sefer yakmıştın," diye suçladı. Sonra ses tonunu değiştirip "Lütfen tekrar canımı acıtma, lütfen acıtma." diye yalvarmaya başladı.

"Kımıldamadan yat, canım. Canını acıtmak istemiyorum, seninle sevişmek istiyorum," dedi Falcon yatıştırıcı bir sesle. Jasmine hareketsiz, gergin, kaskatı bir şekilde yattı. "Jasmine... güzelliğin dünya dışı." Falcon, Jasmine'in ay ışığı rengi saçlarını okşarken, dudaklarını yavaşça onunkilere değdirdi. Bunca zamandır susadığı yumuşak, pembe ağzın keyfine vardı. Ama dudakları ayrıldığı anda Jasmine sırtını dönerek, Falcon'un aç ağzının dudaklarına ve göğüslerine erişmesini engelledi. Falcon kollarını derhal Jasmine'in beline doladı. Jasmine, artık göğüslerinin, hatta tüm mahrem yerlerinin, Falcon'un elleriyle keşfetmesine açık olduğunu hoşnutsuzlukla fark etti. Sonra bir şeyin daha farkına vardı. Çıplak kalçaları, Falcon'un kasıklarına dayalıydı. Sert ve kalın organı, Jasmine'in yumuşak etine dayanmıştı. Jasmine kıvrandıkça kalçası Falcon'un alev alev yanan erkekliğinin başına değiyor, genç adam hızla nefes alıyordu. Başparmaklarıyla, Jasmine'in göğüs uçları sertleşip minik mücevherler gibi olana kadar okşadı. "Sadece sana sarılmak, dokunmak istiyorum tatlım, aşkım benim..." diye ikna etmeye çalıştı.

"B-bana sarılabilirsin... ama... Falcon, lütfen öbür şeyi yapma... olmaz mı?"

Tam Falcon'un ağzından sabırsız bir cevap çıkacaktı ki, Jasmine'in gözyaşlarının ıslaklığını hissetti. Kalbi de, kararlılığı da, güneş görmüş kar gibi eriyip gitti. Gloucester'da Jasmine'le zorla çiftleştiği için kendine küfretti. Yaptığının, Jasmine'in gözünde tecavüzden farkı olmadığını açıkça anlıyordu. Tekrar yapmaması için yalvarmasına şaşmamak gerekirdi. Kızı, mahrem bir birleşmenin acı verici olması gerekmediğine ikna etmek için epey uğraşması gerekecekti.

Sonsuz bir şefkatle Jasmine'i kendisine çevirdi, yüzüne baktı. "Küçük sevgilim, seni temin ederim bir daha canını yakmayacağını. Geçen sana zorla yaptırdıklarım için beni affeder misin?" Jasmine'i yumuşatmak, cevap vermeye kandırmak için saçlarını okşadı. "Benim için bacaklarını azıcık aralar mısın? Tek bir parmağımı kullanacağım, söz veriyorum. Kendini serbest bırak hayatım, içinin kıpırdanmasını sağlayacağım."

Jasmine cevap vermeyi reddetti.

"Hayatım, ne kadar ufak tefek olduğunu, oranın ne kadar dar olduğunu biliyorum. Ama canının yanmamasını sağlamayı da biliyorum. Orayı ısıtıp kayganlaştıracağız. Yemin ediyorum, sen hazır olmadıkça içine girmeyeceğim."

Jasmine yumruklarını sıkıp, Falcon'un sert, çıplak göğsünü dövdü. "Olmaz, olmaz, olmaz!" diyerek hıçkırdı.

Falcon, iradesini yitirmek üzereydi. Alçak sesle "Evlilik bağı dolayısıyla hakkım olan şeyi arzuluyorum, alacağım da," dedi.

"Ah, neden bol bol içmeme izin vermedin? Bilincim yarı kapalı olsa, belki katlanabilirdim."

Jasmine'in sözleri Falcon'u yaraladı, gururunu zedeledi. Bu

kadının ona katlanabilmek için sarhoş olmasının gerekmesi çok acı vericiydi.

Jasmine'in kirpikleri gözyaşlarından birbirine yapışmıştı. Falcon, yüreğini parçalayan bir sevecenlikle sevgilisinin gözyaşlarını öperek kurutttu. Gemi azıya almış arzusunu söndürmeye çalışarak, derin derin iç geçirdi. "Şşş, sus sevgilim," diye mırıldandı. "Sana sarılmama, dokunmama izin verirsen, öteki şeyi yapmayacağım. Söz veriyorum," dedi istemeye istemeye.

Jasmine Falcon'un gözlerine baktı. "O şeyi içime sokmamaya söz veriyor musun?"

Falcon gülümseyerek "Ellerime ve öpücüklerime özgürlük tanırsan, o şeyi içine sokmamaya söz veriyorum."

Jasmine gergin bir an boyunca duraklayıp, kabul ettiğini başıyla belirtti. Falcon güçlü koluyla Jasmine'i bağrına bastı. Diğer eliyle onu yavaş yavaş okşuyordu. Başlangıç olarak, tehditkar gelmeyecek bir yer seçti. Koluna dokundu. Jasmine'in elini dudaklarına götürüp, her birini saygıyla öptü, sonra minik eli göğsüne dayadı. Parmakları sert göğsüne değince, Jasmine yine kasıldı. Falcon kendi kendine, birbirlerinin vücutlarına alıştıkça bu çekingenliğin de kaybolacağını telkin etti. Öpmeye Jasmine'in başının tepesinden başladı. Çenesinin hayli aşağısında kalıyordu. Sonra sevgi dolu dokunuşlarla Jasmine'in yüzünü kendisininkine doğru kaldırıp, dudaklarını genç kadının şakaklarına, göz kapaklarına, burnunun ucuna, üst dudağına değdirdi. Derken, ağzını zorla azıcık aralayıp, dilini Jasmine'in diline hızla değdirip geri çekti. Daha mahrem yerlere geçmeden, her yerine 100 tane öpücük kondurmuş olmalıydı.

Yatak örtülerini yavaşça üstlerinden kaldırdı. Böylece Jasmine'i tüm güzelliğiyle seyredebilecekti. Vücudunu dudaklarıyla keşfedebilmek için, doğrultup yastıklara dayadı. Jasmine, ellerini Falcon'un göğsüne dayayarak itiraz etti. Falcon "Jassy, izin vermiştin," diyerek genç kadının vücudunu geriye büktü, dilini göbek deliğine yaklaştırdı.

Falcon yatağın aşağılarında, Jasmine ise çok daha yukarıda olmasına karşın, elleri genç adamın omuzlarına ancak yetişebiliyordu. Ama omuzlarını itince Falcon'u da aşağı ittiğini, böylece ağzının artık kendi bacaklarının arasına denk geldiğini gark etti. Çılgın gibi "O pis dilini yine içime sokmaz herhalde," diye düşündü. En kötü korkusu gerçekleştiğinde "Falcon, yapma!" diye haykırdı.

Falcon, ağzı Jasmine'in kadınlık merkezine dayalı olarak "Jasmine, izin verdin," diye mırıldandı. Vajina dudaklarını aralayarak, diliyle, dudaklarını öperken yaptığı, kaçamak değdirip geri çekme hareketini tekrarladı.

"Buna izin vermediğimi biliyorum, beyefendi." Zorlukla nefes alırken, evlenmelerinden önce Falcon'un onunla her gece dilini kullanarak sevişeceğini, böylece evlendiklerinde erkeklik organına hazır olacağını anlatışını hatırladı. Böyle iğrenç bir şey yapacağına inanmamıştı. Lafı bile Jasmine'i derinden sarsmaya yetmişti. Ama şimdi, bir kere daha, Falcon'un, kurduğu her türlü rezil hayali gerçekleştirmesine izin vermesini beklediğini idrak etti. Kendisine yapacağı şeyleri hissetmemek için, yine zihninin gerisindeki o gizli yere çekildi.

Vücutları fiziksel olarak birbirine temas ediyordu. Ancak zihinlerinin, duygularının ve ruhlarının arasında bir uçurum vardı. Falcon, bu uçurumu aşmazsa, evliliklerinin bir şeye benzemeyeceğini biliyordu. Elleri ve ağzı cüretkarlaşıp, parmakları ve dili daha mahrem yerlerde gezinmeye başladıkça, Jasmine daha da içine kapanıyordu.

Falcon hasretten yanıyordu. İçinin derinliklerinde, karnında, saatlerce devam edip doğal sonucuna ulaşmamış aşk oyunlarının sebep olduğu bir sızı vardı. Jasmine'in içine girmeyeceğine söz verdiği için kendi kendine küfretti. Şişmiş organı rahatlamazsa canının ne kadar yanacağını unutmaması gerekirdi. Büyük bir ihtiyaç içinde Jasmine'in tepesinde diz çöktü. Tüm vücudu, damarlarında dizginlenemez şekilde akan, bastırılmış arzuyu serbest bırakma ihtiyacını haykırıyordu. Genç kadına doğru alçalıp, erkekliğini dolgun göğüslerinin arasındaki vadiye yerleştirdi

Sonra yumuşak küreleri ellerine alıp, sert ereksiyonunun üstü örtülene kadar sıktı. Jasmine artık sessiz kalamazdı. Zayıf bir sesle "Bana ne yapıyorsun?" diye itiraz etti. Falcon konuşamayacak haldeydi. Hazdan soluğunun kesilmesi için, bir iki kez gidip gelmesi yetmişti. Jasmine'in göğüslerinin üstüne boşaldı. Tohumunu genç kadının ipek gibi tenine yayma dürtüsüne direndi. Parçalanmış siyah geceliği alıp, karısının göğüslerini yavaş yavaş sildi. Jasmine geceliği kapıp arkasını döndü. Sesini çıkarmıyordu ama çok öfkelenmişti.

Falcon uyandığında, Jasmine'in sıcak göğsünü yanağına dayalı buldu. Durumunun sebep olduğu hüsranla inledi. Jasmine gözlerini açıp derhal geri çekildi. Suçlayıcı bakışlarıyla, Falcon'un hiç yapmamış olması gereken terbiyesiz hareketleri kınıyordu.

Falcon üstüne soğuk su atılmışçasına yataktan fırladı. Çıplak halde eğilip, ateşle ilgilenmeye başladı. Şöminedeki her şey yanıp kül olmuştu. Jasmine bakışlarını Falcon'un vücudundan kaçırdı. Isabel'in geceliğinin kalıntılarını incelerken, gözleri korkuyla irileşti. Bunun üstüne, aklına, gerdek gecesi olması gereken geceyi geçirdiği, fakat çarşafta bekaretinin kanıtı olmadığı aklına geldi.

Jasmine etrafta keskin bir nesne aradı. Falcon'un giysilerinin üstünde, kınının içinde duran hançerini gördü. Yatağın karşı tarafına geçip, bıçağı deri kınından çıkardı. Falcon'un yanına varma hızı onu hayrete düşürdü. Kuvvetli parmaklarıyla Jasmine'in bileğini sıkarken, sakince "Ne halt ediyorsun sen?" diye sordu.

Jasmine gözlerini indirdi. Falcon, onu sırtından bıçaklayacağını düşünmüş olamazdı. Esasen Falcon kendisini değil, Jasmine'i düşünmüştü. Herhalde Falcon'a boyun eğeceğine, kendisine zarar vermeyi yeğleyecek değildi.

Jasmine "Şey-ben-bizden kanlı çarşaf bekleyecekler," diye kekeledi.

Falcon hançeri Jasmine'den alıp, tek bir söz bile etmeden, başparmağında kısa bir kesik açtı. Yaradan çarşafa beş-altı damla kan akıttı. Tanrı şahidi olsundu ki, bir daha dün gece gibi bir gece geçirmeye katlanamayacaktı. Hevesli seyircilerinin ilgili burunlarının dibinde biraz daha oyalanıp, yatakta Jasmine'e dokunmaya fakat ilişkiden zevk alınamaya devam ederse çıldırırdı. Pencereye gitti. Rahatlayarak iç geçirdi. Gece kar başlamıştı. Dağ yolları tıkanmadan geçebilmek için bugün yola çıkmaları gerekecekti.

"Kar yağmaya başlamış, yola bugün çıkmalıyız." Bir anda, Jasmine'i Chepstow'un rahatlığından koparırarak zalimlik ettiğini hissetti. "Sıkı giyin Jasmine, dışarısı dondurucu soğuk olacak. Hazır fırsatın varken, babanla görüş." Gömleğini, pantolonunu ve çizmelerini giydi. "William'dan, sefer çadırlarından birini isteyeceğim. Açık havada uyumanı istemiyorum."

Jasmine titredi. Falcon'un vücudunun yatakta bıraktığı sıcacık alana yuvarlandı. Karlar içinde nasıl yolculuk edecekti? Derin derin iç çekti. Her fısıltılarının duyulabileceği bir gece daha geçirmekten daha kolay olacaktı herhalde.

Bölüm 28

Jasmine yünlü bir elbise, yün çorap ve binici çizmesi giydi. Ödünç verebileceği kalın bir eldiveni olup olmadığını sormak için Isabel'i ararken, açık bir oda kapısının önünden geçti. İçeride, babasının, eyer çantalarını toplayarak yolculuğa hazırlandığını gördü. Salisbury kızına gülümsedi. "İyi uyudun mu canım?"

Aniden Jasmine'in alt dudağı titredi. Hüngür hüngür ağlamaya başladı. Elleriyle yüzünü örttü. Babası, kocaman kolunu kızının omuzlarına sarıp, onu ateşin önüne oturttu. Endişeyle "Jasmine, mutlu olmanı istiyorum," dedi. "Ben insan sarrafıyımdır. Emin ol, kocan ülkedeki en iyi insanlardan biri. Onu diğer erkeklerden ayıran pek çok niteliği var."

Jasmine, ağlayarak "O zaman neden ona kıymetli Ela'nı ya da Isobel'ini vermedin?" diye sordu.

"Öyle yapacaktım zaten. Fakat karşısına sen çıktığın anda, gözü onları görmez oldu. Başka kimseyi kabul etmedi. Çocuğum, anneannenle senin ne kadar yetersiz bir eş olacağını öyle abartarak anlattık ki, aklı başında kimse seninle evlenmek istemezdi. Hatta Falcon isteğini bana zorla kabul ettirene kadar direndim. Önceki geceyi yatakta, birlikte geçirdiğinizi ve geri dönülecek noktayı geçtiğinizi söyledi. Onarılmaz bir hasar verdiğini ima etti. Onun damadın olmasını istiyordum, Jasmine. Bu yüzden, istediğini verdim."

"Ama arazin ve kalelerin Ela'yla Isobel'e kalacak," diye itiraz etti Jasmine.

"De Burgh kalelerime değil, sana göz koymuştu. Jasmine, hayatım, sana karşı hissettiklerinin gücünü göstermedi mi? Seni Chester'ın kollarından kurtarmak için, gözünü karartıp taşkın bir nehri yüzerek geçmiş."

Jasmine, kabuslarına giren Chester adı anılınca titredi.

Salisbury endişeyle "Falcon'un sevgisine karşılık vermiyor musun? Aranız iyi değil mi?" diye sordu.

"Çok kibirli. Her sözü kanun. Her emrine uymamı bekliyor. Ama ölene kadar ona direneceğim!" dedi Jasmine hırsla.

Salisbury gülmemeye çalıştı. "Chester'a direnmemişsin," dedi.

Jasmine "Çünkü beni, Estelle'e zarar vermekle tehdit etti!" diye bağırdı.

"Ayrıca Chester, ona direnseni sana da zarar vermekten çekinmezdi. Haksız mıyım?"

Jasmine, Chester'ın, göğüslerini hoyratça elleyişini hatırlayarak "Evet," dedi.

"De Burgh'a direniyorsun, çünkü direnmene izin veriyor. Bu dediğimi bir düşün, Jasmine." Babası kızını alnından öptü ve iyi yolculuklar diledi. John ve Chester'ın ona yapmaya çalıştıklarının hesabını kısa süre içinde soracağını söyledi.

Jasmine, ermin mantosunun üstüne kukuletalı bir pelerin giymiş. Chepstow'un bahçesinde atının sırtında oturuyor. Leydi Isabel Marshal kadar iyi bir şato hanımı olabilmeyi diliyordu. Isabel o kadar bilgiliydi ki, Falcon'la eşitlermiş gibi konuşuyordu.

"Birkaç gün içinde, Mountain Ash'e erzak arabaları yollamak niyetindeyim. Galler'deki topraklarımızdan ne kadar mahsul alındığını Tanrı bilir. Domuz eti ve peynir tekerleri göndereceğim. Ayrıca iyi cins beyaz un yollayacağım. Jasmine bütün kış kara ekmek yemek zorunda kalmasın. Şıra ve şarap fıçılarıyla, bira da yollayacağım elbette. Kaleyi o kadar uzun zamandır erkekler yönetiyor ki, eminim doğru düzgün örtüler yoktur, bir sürü şey eksiktir. İddiasına varım ki, koca kalede tek bir ayna bile bulunmaz," dedi Isabel. Falcon'un yüzündeki şaşkın ifadeyi görerek güldü. Jasmine'e "Erkekler," dedi.

Jasmine zayıf bir sesle "Erkekleri asla anlayamayacağım," dedi

Isabel göz kırptı. "Kendini hafife alma."

Jasmine, Chepstow'un taştan, sıcak güvenliğine özlemle bakarak "Nezaketin için çok teşekkür ederiz, Isabel." dedi.

De Burgh atını mahmuzlayıp, yük atlarını da arkasından çekerek yola çıkarken, Isabel "Yolunuz açık olsun!" diye seslendi.

Mountain Ash'le Chepstow arasındaki uzaklık, Gloucester'la Chepstow arasındaki uzaklıkla neredeyse aynıydı. Ancak yol tehlikeliydi. İki dağ sırasına tırmanmaları gerekiyordu. Bunlar çoğunlukla 25 bin ayak yüksekliğindeydi. Yolculuklarının ilk yarısı, ikinci yarısından çok daha kolay olacaktı. Falcon, akşam karanlığı basarken Pontypool'a varmış olmayı diliyordu. Pontypool ilk dağ sırasının eteklerindeydi. Büyük bir gölün kıyısında bulunan Usk Kalesi de buradaydı.

Jasmine Falcon'u takip ediyor, şikayet etmesin diye onun hızına ayak uydurmaya çalışıyordu. Lapa lapa yağan karın altında onca saat ağlamadan, sızlanmadan eyerde oturabildiği için kendiyle gurur duyuyordu.

Karın tam günbatımından önce durması sayesinde, kıyısında Usk Kalesi yükselen gölün sunduğu nefes kesici manzarayı görebildiler. Jasmine bu güzelliği tuvalde ölümsüzleştirmesi gerektiğini hissetti. Gururunu yenerek, kocasına "Bu gece burada kalabilir miyiz?" diye sordu.

Falcon Jasmine'in yorulmuş, üşümüş ve acıkmış olduğunun farkındaydı. Ama nedense kale onu huzursuz etmişti. Bir süre tereddüt ettikten sonra başıyla itiraz etti. "Bence çadırda kalsak daha iyi olur."

Jasmine "Senin için daha iyi olur!" diye parladı. "Soğuk yerde yatıp uyuyabiliyorsun. Ben kaleye gitmek istiyorum. Sana, ıssızlığın ortasında bir çadırda, imdadıma yetişecek kimse olmadan baş başa kalacak kadar güvenmiyorum!"

"Benden korkmakta haklısın, hanım!" diye terslendi Falcon. "Bir daha asla, yanımda kendini güvende hissetmediğini söyleme."

Jasmine bu sefer Falcon'u gerçekten öfkelendirdiğini fark ederek dudağını ısırdı.

Aniden, ağaçların altından, uzun siyah saçlı, yalnız bir atlı çıktı. Bineğini Falcon'un yanında durdurdu. Jasmine telaşla bağırdı, ama Falcon adamla Galler dilinde konuşmaya başladı. Adam kaleye doğru bir işaret yaptı. Falcon adama bir şey sordu. Galli, cevap olarak bir elinin beş parmağını gösterdi.

Falcon başını çevirip Jasmine'e baktı. "Neticede, Usk Kalesi'ne gidiyoruz."

"Teşekkür ederim, efendim. Seni sinirlendirdiysem çok özür dilerim."

Falcon Jasmine'in sözünü kesti. "Senin keyfin için gitmiyoruz, leydim. Chester'ın suikastçıları yolumuzu beklediği için gidiyoruz."

Jasmine oturduğu yerde iki yana sallandığını hissetti. Bayılıp karlara düşmemek için eyerin tutamağına yapıştı.

Falcon ağaçların arasında gizlenebilmek için uzun yoldan giderek, gölün etrafını dolaştı. Kaleye arka kapıdan girdiler. Usk, Isabel'in Marshal'la evlendiğinde çeyiz olarak getirdiği uçsuz bucaksız de Clare mülklerinin bir parçasıydı. Ufak bir arazisi vardı. Mareşal orada bir kısmı İngiliz, bir kısmı Galli olan bir avuç hizmetkar bırakmıştı. Askeri garnizonu yoktu. Ama Falcon Usk'u, Gallerde görev yaptığı dönemden tanıyordu.

Atları ahıra götürmedi. Soğuktan korunmaları için, mutfakların yakınındaki, odun koymakta kullanılan bir sundurmaya bağladı. Jasmine'i eyerden indirirken, kızın titrediğini hissetti. Bu tatlı çocukcağız, onun gibi bir adamın hayat arkadaşı olacak cesareti nereden bulacaktı? Kızın iyiliğini düşünse, onunla hiç evlenmezdi. Mutfak kapısını açarak Jasmine'i sıcak odaya itti. İçerisi leziz ekmeklerin kokusuyla ve göz yakıcı bir dumanla doluydu. Cebinde ufak bir para arayıp, aşçıya verdi. "Nerede yatıyorsun?" diye sordu.

Aşçı kadın, mutfağın hemen yanında, içinde bir tane ot yataktan başka şey olmayan ufak bir oda gösterdi. Falcon Jasmine'i odaya yönlendirirken, "Burası sıcak, hem de güvenli." dedi ve

"Kol demirini içeriden indir, kapıyı sakın benden başkasına açma," diye tembihledi.

Falcon odadan çıktığında, gölün karşısında onları karşılayıp uyarmış olan Galli gözcünün mutfakta olduğunu gördü. "Beşi de bir arada mı?" diye sorarken, adamları teker teker alaşağı edebilmek için ayrılmış olduklarını umuyordu.

Galli "Salonda içki içiyorlar," diye yanıtladı.

"Adamları ayırmaya çalışalım. Ben burçlara çıkacağım. Sen de onlara az önce orada olduğunu, gölün karşı kıyısında bir atlı gördüğünü sandığını söyle."

Galli başını sallayarak anladığını belirtti. William Marshal'ın adamlarından olduğu için, İngiliz öldürmek istemiyordu. Ama Galler'in yerlisi olarak, İngilizlerin birbirlerini öldürmesini izlemeye de itirazı yoktu. Salona gidip, atlı hikayesini anlattı.

Adamların başı "Yanında kadın da var mıydı?" diye sordu.

Gözcü "Çok uzaktaydı, seçemedim," dedi. Yukarı işaret etti. "Işık hızla azalıyor ama karda onları görmek kolay olur."

Lider, adamlarından ikisini burçlara yolladı. Diğer ikisini yanına alarak, iner kalkar köprünün rahatça görülebildiği ön avluya çıktı.

Falcon burçlara sinmiş, kınından çıkardığı hançerini hazır tutuyordu. Adamlar, burçların merdivenlerinden çıkarken konuşuyordu. "Adam kaçarsa, kadını ne olursa olsun elimize geçirmeliyiz. Chester'ın karşısına onsuz çıkmak istemiyorum."

"Nottingham'da attığın ok hedefini bulmuş olsa, şimdi kıçımıza kadar gelen karda debelen..." Falcon'un bıçağı adamın nefes borusuna gömülünce, sesi sonsuza dek kesildi.

Arkadaşı "Ne cehennem oluyor be?" diye bağırarak bıçağını çekti, dizlerini kırarak geriledi.

"Ben de seni tam oraya yollayacaktım dostum. Okunun sırtımı ıskalaması, hayatında yaptığın en büyük hataydı." Falcon bıçağını önde tutarak, şaşkın adamın üstüne atıldı. Vücudunun tüm ağırlığı bıçağın arkasındaydı. Hasmı, Falcon'un çekili bir bıçak tutan birinin üstüne atlayarak ne büyük aptallık ettiğini düşünüyordu ki, düşüncesi yarım kaldı.

Falcon iki cesedi, bacak zırhlarını tutan deri kayışlarla birbirine bağladı. Bu ölüm bohçasını kaldırıp barbataya koydu. Bir itişiyle adamlar dosdoğru göle düştüler. Sıçrattıkları su, iner-kalkar köprünün yanında bekleyen adamları ıslattı.

Biri, yukarı bakarak "Ne oluyor yahu? Biriniz duvardan mı düştü?" diye seslendi.

Falcon, kılıcını çekerek duvara çıktı. "İkisi de düştü!" diye dalga geçti.

Aşağıdakiler, bir ağızdan "O!" diye bağırıp, koşarak kaleye geri girdiler. Aceleyle, kendilerini avlarına götürecek olan taş merdivenlere varmaya çalıştılar.

Biri, "Kadını ne yapmış?" diye sordu. Kılıçlarının kınlarına yapıştılar ama merdivenler bitinceye kadar çekmediler. Artık en öndekinin kılıç çekmesi için çok geçti. Dosdoğru de Burgh'un iğne gibi sivri silahına saplandı. Falcon kılıcını kurtarmak için ayağını adamın göğsüne dayayarak itti. Derhal diğerleriyle çatışmaya girdi. Otuz saniye geçmeden, bir saldırganın kılıç tutan kolunu yaralamıştı. Adam bir anlığına tereddüt ederek geriledi. Falcon'un savaştaki başarısının sırrı, asla, kat'a tereddüt etmemesiydi. Kılıcını diğer adama savurdu. Silahları kulak tırmalayıcı, metalik bir sesle çarpıştı. Sonra Falcon geri çekilip, kılıcını kolunun tüm gücüyle yeniden savurdu.

Adam dengesini sağlamaya çalışarak geriye düşerken, Falcon kılıcını adamın göğsünü koruyan zırhın altından karnına sapladı. Diğer kılıca karşılık vermek için döndü. Fakat adam kaçmıştı. Falcon, hâlâ hayatta olan beşinci askeri inatla kovalamaya başladı.

Falcon taş merdivenlerde inerken, Galli gözcü gölgelerin arasından çıktı. "Kaleden dışarı kaçtı," dedi

De Burgh gözcünün elindeki yayı kaptı, sadağından da bir tane ok aldı. Sonra merdivenlere döndü. Bir seferde üç basamak atlıyordu. Burçlara çıkınca, dikkatle nişan aldı. Gözü ve eli kararlıydı. Ok, gece karanlığında süzülen alıcı kuş gibi hedefine yöneldi. Vurulan adamın çığlığı, geceyi geçirmek için bir yerlere tünemiş bir güvercin sürüsünü havalandırdı. İki baykuş derhal

durumdan faydalanarak, tombul birer güvercin kaptı. Bir kurt yükselmekte olan aya uluyana kadar, ortalığa uğursuz bir sessizlik çöktü.

Falcon uzun süre burçlarda durdu. Dondurucu gece havasının farkında bile değildi. Sonra mutfaklara inip, küçük odanın kapısını çaldı. Kısılmış bir sesle "Jasmine," dedi.

Jasmine kol demirini açmaya çalışırken "Falcon, iyi misin?" diye sordu.

"Dur Jasmine, kapıyı açma. Her şey yolunda, yat uyu." Ona o gece, ellerinde beş kişinin kanı varken dokunamazdı. Kapının önüne çöküp, sırtını çerçeveye dayadı. Bir anlığına kendini Jasmine'in gözlerinden görerek, genç kadının ondan neden hiç hoşlanmadığını çok iyi anladı.

Nasıl karanlık, sapkın arzularla böyle güzel, narin ve masum bir eş seçmişti? Jasmine çiçeklere benziyordu. Hayatı kılıcının ardında, kan dökmekle geçen kara bir haydut, ona layık bir eş değildi. Yüzüğünü ne demeye Jasmine'in bekaret zarından akan kana batırıp bütün çarşafı damgalamıştı Tanrı aşkına? Bu rezil hareket yüzünden, kızcağız delinin tekiyle evlendiğini sanmış olmalıydı. Her neyse, artık ne olursa olsun Falcon'a aitti. Karanlığa "*Pauvre petite,*" diye mırıldandı.

Sabah yine birbirlerine girdiler. Jasmine minik odadan çıktığında, Falcon'u koca bir dilim soğuk koyun etiyle, fırından yeni çıkmış, sıcacık, ballı ekmek yerken buldu.

"Ne hakla beni bütün gece oraya kapatırsın? Oda o kadar ufaktı ki, sağdan sola zor dönüyordum. İçeride kalan havadaki undan nefesim kesildi. *Üstelik,*" dedi öfkeyle üstüne basarak, "Galiba yatak bitliydi!"

Falcon inanmaz gözlerle baktı. "Ciddi ciddi özür dilememi bekliyorsun."

"De Burgh'ların kimseden özür dilediğini sanmıyorum... bir ömür geçse bile."

"Ağzını sıcak yemekle doldur da lüzumlu bir işe yarasın, hanım." Falcon'un sesindeki uyaran ton, itaat edilmezse çok fena

şeyler olacağını belli ediyordu. Geniş adımlarla mutfaktan çıkarak atlara bakmaya gitti. Aşçı da Jasmine'e dumanları tüten, ballı ve kaymaklı yulaf lapası getirdi. Kadıncağız, beyaz ermin kürküne sarınmış ufak tefek sarışın yaratığa hayranlıkla bakıyordu. Hiç bu kadar beyaz tenli ve ince kemikli kadın görmemişti. Çocuk masallarındaki peri prenseslerine benziyordu. Gerçek olamazdı. Çekine çekine, içine yolluk yiyecek koyduğu bir paket uzattı. Hanımefendiyi, sunduğu kaba saba hediyeyle gücendirmekten korkuyordu.

Jasmine bu düşünceli hareket karşısında duygulanmıştı. "Ah, ne kadar naziksin. Bana verdiğin yataktan şikayet etmem terbiyesizlikti, ama sadece de Burgh'un canını sıkmak için öyle söylemiştim."

Aşçı, hanımefendinin kendisiyle konuşmaya tenezzül etmesine zar zor inandı. Sonunda, onu uyarmaya karar verdi. "Beyefendiyi kızdırmayın, hanımefendi. Dün akşam, sizi kaçırmaya gelen beş kişiyi öldürdü."

Jasmine'in ilk düşüncesi "Neden herkes bu adam hakkında böyle akla hayale sığmaz hikayeler anlatıyor? Onu yaşayan bir efsane falan mı sanıyorlar?" oldu. Fakat dilini tuttu. Anlatılan hikayeler, çoğunlukla doğru çıkıyordu.

Usk Kalesi'nden ayrılırken, Falcon Jasmine'i arkasındaki terkiye oturttu. Jasmine, yine çocuk muamelesi gördüğü için anlatılamayacak kadar öfkelendi. Dağ geçidine tırmanırlarken, rüzgar sanki onları geldikleri yere geri atmak istermişçesine esiyordu. Jasmine geniş hayal gücüyle, Kara Dağlar'ın yüce ruhunun onları bir sınavdan, çok az kişinin geçebildiği bir buz ve fırtına deneyinden geçirdiğini kurdu.

De Burgh'un geniş, güçlü omuzları, sulu karın ve buz gibi rüzgarın Jasmine'e çarpmasını engelliyordu. Jasmine Falcon'un sıcaklığına sığındı. Aygırın toynakları yere vurup donmuş toprak parçaları sıçratırken, kocasına, hayatı ona bağlıymışçasına sıkıca tutundu.

En yüksek zirveleri geçmeleri bütün günü aldı. Ama aşağıdaki korunaklı vadiye sağ salim indiklerinde, Falcon sefer çadırını

kurup, ateş yaktı. Sonra atlara da bir barınak hazırlamak için köknar dalları kesti.

Jasmine yiyecekleri, mumları ve yatak olarak kullanacakları kürkleri yükten çıkarıp, çadıra götürdü. Falcon'u soğukta yapacağı işlerle baş başa bıraktı. Falcon'un bakışları, karısının mumları yakıp yemeği ateşte ısıtmış olduğunu görünce yumuşadı.

"Sanırım Kara Dağlar'ın yüce ruhu geçişimizi onayladı. Belki yolun bundan sonrası daha kolay olur," dedi.

Jasmine, düşüncelerinin bu kadar benzer olabilmesinden çok hoşlanarak güldü.

Falcon peleriniyle ceketini çıkardı, kurutmak için yaydı. Kürke oturup yiyeceklere uzanırken "Evlendiğimizden beri ilk defa bana bir gülücük bahşettin," dedi

"Tanrı aşkına, sanki gülümseyecek çok şey oldu. Canımıza kastı olan düşmanlardan kaçıyoruz. Bizi onlar öldürmezse, acımasız doğa koşulları öldürecek. Tanrı'nın unuttuğu bu uçsuz bucaksız vahşi yerdeyiz. Tepemizde, bineklerimizi yürürken donduracak, kudurmuş gibi esen bir kar fırtınası var."

Falcon tembel tembel gerinerek, Jasmine'e gülümsedi. Karısını gözleriyle okşayarak "Bu gece burada, yanında olmaktan başka bir şey istemem," dedi.

Jasmine "Şu beni süzme huyun çok sinir bozucu," diye çıkıştı.

Falcon yine gülümsedi. "Eminim dünyadaki her yeni evli damat bu suçu işliyordur." Ellerini Jasmine'e uzattı. "Gel, yemek ye. Seninle paylaştığın zaman, yemekten aldığım zevk ikiye katlanıyor."

Jasmine Falcon'un yumuşak bakışlarını görmek, tatlı sözlerini işitmek istemiyordu. Kasılarak oturdu. "Yanında olmayayım da, nerede olursam olayım," dedi acımasızca.

Falcon eğlenmişti. Başını yemeğinden kaldırmadan "Bu gece damarıma basamayacaksın. Mümkün değil." dedi. Bakışları Jasmine'le tatlı tatlı alay ediyor, her zaman kavga çıkarmak için kullandığı numaraların işe yaramayacağını bildiriyordu.

Jasmine kapana kısıldığını biliyordu. Falcon ona yine o şeyi yapacaktı. Jasmine'i kendisine çekti. O azgın, gözükara de Burgh kanını miras almıştı. Tutkuları için yaşıyor, bundan utanmıyordu. Eli genç kadının eteğinin altına girdi, yün çoraplarını çıkardı. Sonra parmaklarını ince, ipek gibi bacaklarında gezdirdi. Yumuşacık kasıklarında bir süre durakladı.

Jasmine titremesine engel olamıyordu. Falcon karısının kalan giysilerini çabucak çıkarıp, sıcak kürklere sardı. Jasmine olacaklardan öylesine korkuyordu ki, gözleri yaşarmıştı. Neyse ki bu sayede görüşü de bulanmıştı, Falcon'un sert, dimdik çıplaklığını göremiyordu. Sonra Falcon ona yaslandı ve Jasmine genç adamın organının akıl almaz uzunluğunu hissetti.

Falcon Jasmine'i, kucaklayan kollarından ve güçlü, sert vücudundan ibaret bir dünyayla kuşattı. Sıcak, ikna edici dudaklarıyla genç kadını öpüp koklamaya başladı. Ama Jasmine olacakları bildiğinden, aşk oyunlarından zevk alamıyordu. Falcon ona daha sıkı sarıldıkça, o da kabuğunun daha derinliklerine çekiliyordu.

Jasmine içine kapandıkça, bedeniyle zihni arasındaki uçurum öyle genişledi ki, sonunda ikisini birbirinden tamamen ayırmayı başardı. Ruhu ipek çadırın içinde yükselip asılı kaldı. Sonra çadırın, ağaçların, bulutların tepesinden geçip, yıldızlara kadar yükseldi. Vücudu uyuşuk, hareketsiz, kıpırtısız yatıyordu. Tepkisizliği Falcon'u çaresizlikle doldurdu. Tutkulu elleri ve ağzı, Jasmine'in içine bir arzu kıvılcımı bile çaktıramıyordu. Ateşine ateşle karşılık vermek yerine, buzla karşılık veriyordu. Genç kadının tepkisizliğine karşın, bir süre sonra tohumunun yükselmeye başladığını hissetti. Sonra kendini Jasmine'in sıkı, kadife gibi kınına boşalttı. Karısının vücudu enfesti, ancak tepkisizliği yüzünden Falcon hayatının en heves kırıcı deneyimlerinden birini yaşamıştı.

Ortalık yatışınca, Jasmine'in zihni ve bedeni hafif bir sarsılmayla bir araya geldi. Falcon'a sırtını dönüp uyudu. Falcon'un sevgilisine duyduğu ihtiyaç öyle yoğundu ki, zevkten çok acı veriyordu. Bir kere daha, uykuya, bilincini elinden alması için bir süre yalvarmak zorunda kaldı.

Bölüm 29

Falcon, idmanla geçen ömrün alışkanlığıyla şafak vakti kalktı. Jasmine'i öperek uyandırmayı, sıcak kürklerin altında onu sevip okşamayı, günün zorluklarını ağzında onun tadıyla karşılamayı çok istiyordu. Ama Jasmine'in ondan kaçınmasını görmek istemedi.

Jasmine yanında kımıldandı. Genç kadın giysilerine uzanırken, Falcon, yüzündeki tatsız ifadeyi görmesin diye hemen arkasını döndü. Rüzgar epey yavaşlamıştı. Kocaman, yumuşak kar taneleri süzüle süzüle yağıyor, dünyayı beyaz bir örtüyle örtüyordu.

Jasmine yine Falcon'un eyerine oturmayı reddetti. Atına binip peşine takıldı. Dimdik yokuşları çıkıyor, tehlikeli inişlerden iniyor, dağ akıntılarından sular sıçratarak geçiyor, sık ormanda yol bulmaya çalışıyordu. Yağan kar yüzünden Falcon'u gözden kaybedince paniğe kapılıyordu. Öğlen olduğunda, ayaklarını hissedememeye başladı. Gururdan inat etse de, dişlerinin birbirine çarpmasına engel olamıyordu. Sonunda gururunu bir kenara bıraktı.

"Falcon," diye seslendi.

Falcon yerinde durdu, Jasmine'in kendisine gelmesini bekledi. Kibarca "Bir isteğin mi var?" diye sordu.

Jasmine alçak sesle "Ü–üşüdüm," dedi.

Falcon "Bir isteğin mi var?" diye yineledi.

Jasmine dudağını ısırdı. Falcon onu zorlamaya kararlıydı. "Se–senin eyerine gelmek istiyorum."

Falcon, karar verememiş taklidi yaparak ona baktı.

Jasmine, sonradan aklına gelerek, "Lütfen," dedi. Falcon'un isteğini geri çevirmesinden korkuyordu.

Falcon, Jasmine'in atının dizginlerini yük atlarının ipine bağladı. Genç kadını eyere, kendi önüne oturttu. Jasmine buz gibi ellerini ısıtmak için Falcon'un bacaklarının arasına soktu. Kısa süre sonra, şövalyenin vücut ısısından sıcacık olmuştu. Falcon ise, soğuk ve mesafeli davranmaya karar vermişti. Madem Jasmine ondan uzak durmasını istiyordu, duracaktı. Ancak bir sorun vardı: Jasmine uzakta değildi. Kucağında oturuyordu. Daha da fenası, atı ağırlığını ön bacaklarından arka bacaklarına her verdiğinde, Jasmine ona doğru kayıyordu. Kalçaları erkekliğinin ucuna dokunuyor, uyarılmasına neden oluyordu. Sapsarı saçlarının bir tutamı geri uçarak Falcon'un yanağına değdi. Falcon bu hafif dokunuşun içinde uyandırdığı hislerle titredi.

Zihninde erotik bir fantezi uyanınca, inledi. Bir yerlerde, Arap erkeklerinin, atlarını *coit à cheval* denen şey için eğittiğini duymuştu. Erkek kadını atına, yüzü kendisine bakacak şekilde bindiriyordu. Hayvan kızgın kumlar üstünde dört nala koşarken, sırtında sevişiyorlardı. *Coit à cheval* atları, ileri–geri sallanarak koşan hayvanlardı. Efsanelere göre kadın, bu tecrübeyi asla unutmazdı.

Daha yüksek sesle inlediğinde, Jasmine arkasına dönüp yüzüne baktı. Endişeyle "Üşüdün mü?" diye sordu.

Falcon, inanmazlıkla "Üşüdüm mü?" diye tekrarladı. Tanrı aşkına, o an kanı öyle bir kaynıyordu ki, volkan gibi patlayabileceğini hissediyordu. "Peki sen üşüdün mü Jasmine?" diye sordu.

"Sadece ayaklarım üşüyor, ama artık uyuştular, pek hissetmiyorum."

Falcon "Neden söylemedin?" diye çıkıştı. "Derhal kamp kuruyoruz. Hemen ateş yakacağım."

Jasmine "Hayır... hayır... belki bütün gece gidersek, sabaha varmış oluruz," diye şevklendirmeye çalıştı. Falcon, kamp lafı geçince Jasmine'in sesine yerleşen paniği duydu ve arzusuna gem vurmaya yemin etti. İsteksiz bir kadınla sevişmenin ne zevki vardı?

Ateş yanar yanmaz, Falcon karısının çizmelerini çıkarıp ufak ayaklarına masaj yapmaya başladı. Güçlü elleri Jasmine'in ayaklarını kısa sürede ısıttı, uyuşukluklarını geçirdi. Jasmine esnedi. Ayaklarıyla oynanması epey hoşuna gitmişti. Hatta kocası olacak bu adamı epey beğendiğini bile itiraf edebilirdi. Cesaretine, gücüne ve pratik zekasına büyük saygı duymayı öğrenmişti. Üstelik bir içim su denecek kadar yakışıklıydı. Bir de onunla *o işi* yapmak istemese, neredeyse mutlu olacağını düşündü.

Falcon yeniden atlara bir sundurma yaptı. Jasmine onun koca köknar dallarını bıçağıyla kolayca kesmesini seyretti. İşi bittiğinde, gökyüzü hâlâ aydınlıktı. "Midemize sıcak yemek girmesi faydalı olur. Civarda av hayvanı arayacağım. Ben dönene kadar ateşin yanında dur. Korkarsan bana seslen, çok uzaklaşmayacağım."

Falcon ağaçların arasında kaybolurken, Jasmine "Korkarsammış," diye dudak büktü. "Burada korkacak ne olabilir ki?" Çizmelerini tekrar giyip, yakınlarda bir yerden sesini duyduğu akarsuya doğru yürüdü. Suyun kıyısında, ufak, kalın kürklü bir hayvan yavrusu gördü. "Aman, ne şeker, daha bebeksin sen," diye mırıldandı. Hayvanı kucağına alıp puma mı, vaşak mı, yoksa kar leoparı mı olduğunu anlamaya çalıştı.

"Falcon, Falcon, çabuk gel," diye seslendi.

Falcon koşarak ağaçların arasından çıktı, hançerini çoktan çekmişti. Gördükleri karşısında çok telaşlandı. "Jasmine, onu yere bırak ve derhal kaç oradan." Jasmine'in kendisini tehlikeye atmasına öfkelenmişti. "Sana ateşin yanında kal dedim. Emirlerimi uyulmasın diye vermiyorum."

Küçük yaban kedisinin annesi bir ağaç dalının tepesine tünemiş, üzerlerine atlamaya hazır bekliyordu. Falcon ağacın altına geldiğinde, 130 kiloluk yırtıcı, ön bacaklarını açarak atladı. Patilerinden 10 kara pençe fırladı. On santim boyunda, kemik beyazlığındaki üst köpek dişlerini, Falcon'un omzuna geçirdi. Falcon, hayvanın ağzını şah damarından uzak tutmaya çabalayarak, bir süre yuvarlandı. Kedi sırtına indiği saniye, bıçağını kabzasına kadar hayvana gömüp, yukarı çekti. Yaban kedisini öldürmekten başka çaresi yoktu.

Jasmine bembeyaz olmuş, kıyımı dehşetle izliyordu. "Hareket eden her şeyi öldürmek zorunda mısın?"

"Hayvanın ölümüne sen sebep oldun, Tanrı'nın cezası kadın!"

Jasmine Falcon'un doğruyu söylediğini biliyordu. Kocası, eniği kucağından alıp, "Ateşin başına dön," diye emretti.

Jasmine "Sen ne yapacaksın?" diye sorarken, sesi panikle yükseliyordu.

"Yapmam gerekeni. Bu enik çok geç doğmuş. Annesiz kaldığı için açlıktan ölecek. Öldürmek daha merhametli olur."

"Olmaz!" diye haykırdı Jasmine. "İzin ver ona ben bakayım. Lütfen Falcon," diye yalvardı.

Falcon ona, saçma şeyler isteyen bir çocukla konuşuyormuşçasına cevap verdi. "Büyüyünce annesi kadar olacak. İnsan öldürecek."

"Kışın sert ayları geçer geçmez salacağım. Falcon, benim olsun lütfen." Bu kız Falcon'dan ne kadar mantıksız şeyler istiyordu. Ona böyle yalvardığı zaman isteklerini geri çevirmek zorunda kalmaya daha da sinirleniyordu. Jasmine sevgiyle "Adını Shanna koyacağım," dedi.

Falcon'un sınırına kadar zorlanmış sabrı, sonunda tükendi. "Canımızı kurtarmak için kaçıyoruz, sen yanında hayvanat bahçesi taşıyorsun. Yüklerin arasında su geçirmez kumaşlara sarılı serçe kafesin var. Eyer çantamın dibinde kirpin duruyor. Feather'ı Prick'e, Pricki'i de Shanna'ya yedireceğim," diye patladı.

Jasmine, Falcon'a isteğini kabul ettirebileceğinden emindi. Havva'nın Adem'e her istediğini yaptırdığından emin olduğu kadar emindi hem de. Genç adama yaklaştı. Boyu o kadar uzundu ki, yüzünü görmek için başını kaldırmak zorunda kalıyordu. Küçük ellerini Falcon'un göğsüne dayayarak, yumuşacık bir sesle "Bana düğün hediyesi vermedin, Falcon..." dedi. "Shanna düğün hediyem olsun."

Falcon ona karşı koyamıyordu. Yüzlerce adamı yönetebili

yor, ama ufacık tefecik bir kadını bir türlü çekip çeviremiyordu. Jasmine ölü yaban kedisine bakınca, gözyaşları güzel yüzünden akmaya başladı.

"Ağlama. Olan oldu, ağlamak hiçbir şeyi değiştirmeyecek. Yavruyu al, ateşin başına dön." Jasmine gittiğinde, beline kadar soyunup, yarasını nehrin buz gibi suyunda yıkadı. Zincir zırhı, kedinin dişlerinin sakat bırakıcı bir yara vermesini engellemişti. Kanın, soğuk dağ havasında kısa sürede pıhtılaşacağını biliyordu.

Jasmine, Falcon bakmadığı zamanlarda kedi yavrusuna gizli gizli kendi yemeğinden verdi. Sonra hayvanı iç eteklerinden birine sarıp, yük atlarından birinin sırtındaki sepete koydu.

Ertesi gün Falcon, Jasmine'i eyerde uyuyakalmış bularak endişelendi. Karısını yine önüne oturttu, ama ne ısıtabiliyor, ne de yorgunluktan uyuyup durmasını engelleyebiliyordu. O gün Mountain Ash'e varmaları gerektiğini anlayarak hızlandı. Jasmine takatinin sonuna gelmişti. Yüzü kar kadar beyazdı. Falcon telaş içindeydi. Ateşi var mı anlamak için sürekli yanağına dokunuyordu.

Yorgun çift sonunda Mountain Ash'in avlusuna girebildiğinde, tüm kale halkı onları karşılamak için dışarı döküldü. Falcon, bütün şövalyelerini, hatta kaleye son gelişinden beri görmediği bazı Galli şövalyeleri karşısında bulunca çok şaşırdı. Şimdi ikisi öne çıkmış, Falcon'u yükünden kurtarmayı hevesle bekliyordu. Adları Gover ve Tam'di, kardeştiler. İki iri kıyım eşek sıpasıydılar. Sürekli muzırlık peşindeydiler.

Falcon "Leydim bitap düştü. Kendisine gelene kadar hizmetini görecek bir kadın lazım," diye açıkladı.

Kardeşler bakışıp, bir ağızdan "Koca Meg," dediler.

Falcon, atından inene kadar Jasmine'i Gower'a emanet etti. Sonra derhal kendi kollarına aldı. "Meg'i alıp gelin. Jasmine'i kuleye, benimkinin üstündeki odaya çıkarıyorum." Bu odanın Mountain Ash'deki en güvenli oda olduğunu, çünkü Jasmine'e ulaşmak için önce Falcon'u yenmenin gerektiğini belirtmeye lüzum yoktu.

Erkekler, Jasmine'in eşyalarını kuledeki odaya taşıma şerefine erişmek için çekişmeye başladı. Uykulu uykulu Tam'e gülümsediğinde, delikanlı kalbini sonsuza dek ona kaptırdı. Gover, gözleri şeytanlıkla parlayarak, gürül gürül yanan ateşle ilgilenmek için eğildi. Falcon'a manalı manalı göz kırparak "Bir hafta yatakta kalsa düzelir." dedi.

Tam kardeşinin kaburgalarına sert bir yumruk indirdi. "Edepsizlik etme. Hanımefendi görünce tanıyamıyor musun?"

Gower, kahkahadan iki büklüm olarak "İsa aşkına, beni sen mi terbiye edeceksin?" diye sordu. Gerçekten de Tam, Galler'in en edepsiz genciydi.

Kardeşini sertçe iterek odadan çıkaran Tam "Sen domuz bile terbiye edemezsin." diye diklendi. Odaya girmek üzere olan Koca Meg'e çarptılar. Meg, delikanlıları kafalarını birbirine vurmakla tehdit etti. "Görgüsüz, medeniyetten nasibini almamış melezler," diye çıkıştı. Annelerinin Galli, babalarının İngiliz olmasını kastediyordu. Falcon'un kollarındaki ufak tefek, solgun kıza bakınca, annelik içgüdüsü galebe çaldı. "Dışarı, domuzlar!" diye emretti. "Kusura bakmayın ama sizin de çıkmanız gerek efendim. İstekli bir damada ayak uydurabilecek kadar güçlenene dek, bir iki geceliğine ayrı bir yatakta yatması lazım." Gözleri savaş ışığıyla pırıl pırıl yanıyor. Falcon'un emirlerine karşı gelmesini hevesle bekliyordu. Falcon, sırıtmasını gizleyemedi.

"Hanım paket olarak geliyor Meg. Takımla kuşu, kirpisi ve vahşi kedi yavrusu dahil. Seni şimdiden uyarayım, bir gece güzelce dinlenip, sıcak bir yemek yediği zaman seni, beni ve insan yerine koyduğumuz şu kas yığını domuzları cebinden çıkarır."

Gervase, Falcon'un odasını düzenlemişti. Tam takım zırhı ve savaş sandığı cilalanmış, pırıl pırıl parlıyordu. Falcon askerlerin Galler'e nasıl eksiksiz zırhlar ve silahlarla gelebildiğini sormadı.

Gervase "Buraya daha bir-iki gün önce vardım," dedi. "Kar başlamadan dağ yollarından kurtuldum. Ama görebildiğim kadarıyla, yeni kale kumandanı pek fena çalışmıyor. Kışı çıkartacak kadar yem var. Erkekler iki gün önce çok başarılı bir ava çıktılar

Falcon ceketiyle pelerinini Gervase'a attı. "Temiz giysiler iyi gelecek." Zincir zırhını çıkardı. Gervase, efendisinin gömleğindeki kanı gördü. De Burgh'u, soru sormayacak kadar iyi tanıyordu. Yeri geldiğinde kendiliğinden anlatırdı. Falcon Gloucester'da olanları özetledi ve duvarlara 24 saat devriye konmasını emretti.

Şövalye, gerinerek, tutulmuş omuz kaslarını açtı. "İsa adına, o kadar açım ki bir öküz yiyip, üstüne boyunduruğunu da isterim."

Gervase sırıttı. "Mutfakta et şişleri her zamankinden hızlı dönüyor. Buyurun, biraz bira için. Açlığınızı bastırır."

Falcon boynuz kupadaki içkiyi başına dikip, ağzını elinin tersiyle sildi. "Buralarda yaptıkları o bal şarabından var mı?"

Gervase "Mahzeni iyice araştıracağım." diye söz vererek çıktı.

Falcon bir an, Gervase'ın çok çabuk döndüğünü düşündü. Fakat odasına kapıyı çalmadan girenin Morganna olduğunu gördü. Sıcak su ve temiz giysi getirmişti.

Falcon ters ters "Seni çağırttığımı hatırlamıyorum," dedi. Bakışları ifadesizdi.

Morganna "Yine de, bana ihtiyacımız var," dedi sözcüklere çift anlam yükleyerek.

Falcon kadına uzun uzun baktı, sonra meydan okuyan bakışlarını indirdi. Bunun üstüne Morganna derhal yanına gelip, gömleğini çıkarmaya başladı.

Efendinin dönüşü, tüm kale halkını derinden etkilemişti. Şişler ve kazıklar ortaya çıkarılmıştı. Aşçılar, hizmetçi kızlar ve bulaşıkçılar karınca sürüsü gibi koşturuyordu. Bütün büyük bacaların dumanları tütüyor, altlarındaki tuğla fırınlar yakılıyordu. Kalenin kendisi küçük bir binaydı. Bir kuleden, bir salondan, mutfaklardan, silah deposundan, şövalyelerin bölüğünden ve hizmetkar odalarından oluşuyordu. Fakat ahırlardan, mandıralardan, işliklerden, demirci ocağından ve ambarlardan oluşan müştemilatı arka tarafında geniş bir alana yayılmıştı.

Etrafta bir bayram havası esiyordu. Kışı bu korunaklı, güvenli kalede geçirecekler, zırhlarını temizleyip, silahlarını bileyip, atlarını tımar etmekten daha zor işler yapmayacaklardı. Askerler içeri tıkılmaktan sıkılınca, Falcon onları toplayıp birkaç saldırı yapardı herhalde. Ama savaştan yorulmuş şövalyeler, önlerindeki aylar boyunca yiyip, içip, zar oynayıp, kafalarını Mountain Ash'in kadın hizmetkarları arasından güzel bir yüz ya da tombul bir omuz seçecek kadar uzun süre kılıçlarından kaldırabileceklerdi.

Falcon'un şövalyelerinin çoğu çok genç olduğu için, evli olanların sayısı bir elin parmaklarını geçmiyordu. Yeni gelin Leydi Jasmine de Burgh, hem kadınların, hem erkeklerin, hem de çocukların büyük merakını celbediyordu. Çoğu daha onu hiç görmemişti. Gören şövalyelerin çoğu da uzaktan bakmıştı. Adete göre, Mountain Ash'e dönüşün ikinci gecesi büyük bir şölen yapılırdı. Orada, yeni hanımlarını ilk defa görebileceklerdi.

Jasmine öğleye doğru uyandı. Rahatça yayılabildiğini fark etti. Ateşin sıcaklığı gelsin diye perdeleri açmak için uzandı. Esnedi, gerindi, kalın kürk örtüleri üstünden attı.

Koca Meg onu ite kaka yatağa geri soktu. "Ayaklarınız akşama kadar yere değmeyecek," dedi kararlılıkla."

"Ama ben iyiyim, Meg. Öğrenmek istediğim yüzlerce şey var." Jasmine, ev idaresi alanındaki eksikliklerini düşündükçe dehşete kapılıyordu. "Korkarım beni çok uçarı yetiştirdiler. En basit işin bile nasıl yapılacağını bilmiyorum."

"Siz güzellik uykunuzu almaya bakın. Bu akşamki şölende tüm gözler üstünüzde olacak. Sizi çok merak ediyorlar. Bugün kuleye girmelerini yasaklamak zorunda kaldım. Buraya çıkabilmek için buldukları bahanelerin saçmalığına şaşarsınız. Erkekler de, kadınlar da pek fena. Şey, aslında pek değil. Kadınlar, kendilerinden daha güzel birini görünce şirret kaltaklara dönüşebiliyor." Meg Jasmine'in önüne koca bir tepsi dolusu yemek yerleştirdi. "Bugün sadece yatıp yemek yiyeceksiniz. Şu aşağıdakilerin karşısına çıkıp onlarla baş edebilecek güç toplayacaksınız. Sizi o kadar yakından inceleyecekler ki, donunuzun rengini öğrenmeden içleri rahat etmeyecek!"

Jasmine neşeyle güldü. Tam bir kadındı. İlgi odağı olmaya

bayılıyordu. Mini mini ayaklarını kuştüyü yatağın derinliklerine uzattı. Tuzlanmış, leziz jambondan koca bir ısırık alarak, hangi elbisesinin alışılmadık saç ve göz rengini en güzel tamamlayacağını düşünmeye daldı.

Uzun, çok uzun zamandır böyle mutlu olmamıştı. Tık bir rehavet sisine gömülerek uyuklamaya başladı, fakat dışarıdan gelen yüksek seslerden rahatsız oldu.

Falcon "Tanrı aşkına, Meg, etiyle kemiğiyle sana vermedim ya! Mülkiyet hakkı hâlâ benimdir!" diye direniyordu.

Jasmine yataktan "Çok yanlış kelimeler seçtin de Burgh," diye bağırdı. "Bırak girsin Meg. Tırnaklarımı şanssız bir sersemin üzerinde bilemem lazım."

Falcon, yatakta yatmakta olan karısına bakınca gözlerindeki öfke derhal silindi, aç bakışlarla bakmaya başladı. Koca Meg, sevgililerin mahremiyetine duyduğu saygıdan geri çekildi, ama Falcon hakkını kullanmaya kalkışırsa engellemek için odada oyalanmaya devam etti.

"Gücün yerine geldi mi Jasmine? Sana bal şarabı getirdim." Falcon kadehi uzattı. Jasmine'in pembe dudaklarının kadehe değmesini yalanarak izlemeye başladı. Jasmine'e verdiği fiziksel tepki hızlı ve belirgindi. Hep öyleydi zaten. Çok belli olmasın diye yatağın kenarına ilişti. "Şahane görünüyorsun," diye mırıldandı. "O sıkıntılardan böyle sağlıklı çıkabilmiş olmana çok şaşıyorum."

Jasmine utanıp kızardı ve başını çevirdi, ama genç adamın zihnini işgal eden varlığından kurtulamadı. Falcon Jasmine'in yüzünü tutarak dudaklarını kendisininkilere yaklaştırdı. Sonra elleri Jasmine'in ipek tenli göğüslerine dokunmak için örtülerin altına kaydı. Boğuk bir sesle "Çıkabilirsin, Meg," dedi.

"Hayır efendim. Hanımı benim ellerime, gücünü toplasın diye teslim ettiniz. Sevişerek iliğini kurutmanıza müsaade edemem," dedi Meg hiç utanmadan.

Falcon dilinin ucuna gelen bir küfrü yuttu. Gitmek üzere ayağa kalktı. Bu ikisiyle hiçbir yere varamayacağı belliydi. Meg onun için kapıyı tutarken göz kırptı. "Telafi etmek için bu gece iki kere birlikte olursunuz," diye fısıldadı. Falcon yeniden sırıtmaya başladı.

Jasmine'e "Bu gece, bir geline yaraşır şekilde beyaz giymeni istiyorum," diye seslendi.

Bölüm 30

Koca Meg, Jasmine'in sandığının kapağını açınca afalladı. Boncuklu işlemelerle kaplı ipekliler ve kadifeler halıya dökülürken, telaşla geri sıçradı. "Ben bu şık şeylere dokunursam, kocaman, kaba saba ellerimde parça parça olurlar. Çamaşırhanedeki o genç hizmetçi kızı çağırtayım. Adı Glynis. Giysilerinizle o ilgilensin. Hiç böyle güzellerini görmemiştir ama elleri becerikliidir ve her zaman temizdir," dedi kararlılıkla. "Gidip getireyim de, sandıklarınızı açıp yerleştirsin."

Jasmine yalnız kaldığında Feather'ı, yeni evini keşfetmesi ve rahat rahat uçması için kafesinden çıkardı. Sonra jambonundan kalan kabukla, Quill'i açılıp etrafta gezinmeye ikna etti. Koca Meg, gözleri fincan tabağı kadar açılmış küçük hizmetçiyi odaya soktu. Kızcağız çekinerek yatağın yanında durdu. Gallilerin çoğu gibi ufak tefek ve esmerdi. Değil Jasmine'inki gibi giysiler, Jasmine'e benzeyen bir insan bile görmemişti. Leydi de Burgh'un omzundaki serçe, Glynis'in tehlike oluşturup oluşturmadığını anlamak için minik başını yana eğdi. Tehlikeli olmadığına kanaat getirdiğinde, Jasmine'in ballı şarap kupasına konup içkiden keyfince içmeye başladı.

Glynis ellerini çırparak "Bak sen şu bıdığa!" dedi.

Meg ona kötü kötü bakarak "Umarım diğer hayvanları da seversin," dedi. Jasmine'in büyük sandığını gösterdi. "Bundan sonrası sana kalmış, Glynis."

Glynis, sandıktan saygıyla çıkarıp gardıroba astığı her giysi de, daha şiddetli hayranlık sesleri çıkarıyordu.

"Glynis, bana bir saç fırçası bul lütfen. Saçımdaki dolaşıkları açmak bir ömür sürecek. Sonra, bu gece giyeceğim elbiseyi

seçmeliyiz. Özel bir şey... salondaki herkesin dikkatini çekecek bir şey olmalı," dedi Jasmine "Bence, koyu kırmızı olsun." Bu gece beyaz giymeyecekti. Kale halkını yönetimi altına almalıydı. Kırmızı, büyücülükteki en kuvvetli renkti. Cinsel, fiziksel ve ruhsal yönlerden türlü türlü mistik güçleri vardı. Üstelik kırmızı, gümüşi sarı saçlarını iyice belirginleştirecek, de Burgh'u da deli edecekti. Daha ne isterdi? Kırmızı giyecekti.

Glynis, açtığı sepette kendisine tıslayan bir puma yavrusu bulunca, çığlık attı.

"Sakın korkma Glynnis. Shanna o işte. Meg, bence ona ihtiyacını görebileceği talaş dolu bir kutu bulalım, yoksa Falcon'un güzelim halılarına işeyecek."

Meg gözlerini devirdi. Glynnis'in ağzı, şaşkınlıktan bir karış açıldı. Çenesini yavaş yavaş kapatarak, hayranlıkla "Siz cadısınız," dedi.

Jasmine güldü. "Evet, öyleyim sanırım. Bu gece de, evrenin tüm güçlerinin vücuduma akacağını hissediyorum." Gözleri parladı. "Ömrümde olmadığım kadar canlıyım!"

Jasmine, Koca Meg'in zorlanmadan odasına taşıdığı küvette bir saat boyunca yattı. "Mmm, bütün günü eyer tepesinde geçirmek zorunda olmamak harikulade," dedi. Nasır olmuş mu diye, yavaşça kaba etlerini yokladı. "Meg, biraz daha bal şarabı getirebilir misin? Tadını inanılmayacak kadar beğendim."

Meg isteneni yaptı. Bir yandan da, genç kızın, de Burgh'a kafa tutacak cesareti bulmak için içip içmediğini merak etti. Kale halkının yarısının, bir kadının de Burgh'a diklenme yiğitliğini göstermesini seyretmek için, Galler'in yarısını dahi yayan olarak aşıp gelebileceğini biliyordu. Ama bu olayın gerçekleşeceğinden şüpheliydi.

Küçük Glynnis, karşısındaki baş döndürücü manzaraya hayranlıkla bakarak oturuyordu. Jasmine'in giysisi alev rengiydi. Ay ışığı saçları omuzlarından aşağı dökülüyordu. Kulağının arkasına taktığı, ipekten yapılmış, parlak renkli bir gelincik, renkler arasındaki karşıtlığı daha da vurguluyordu.

Jasmine, kapısının önünde de Burgh'un ayak seslerini duyunca, kavgaya hazırlanmak için sırtını dikleştirip burnunu havaya dikti. De Burgh, Jasmine'in tahmin ettiği gibi kapıya vurmadan içeri daldı ve eşikte taş kesildi. Jasmine'e bakan tüm erkeklere de derhal aynı şey olacaktı. Ellerini Jasmine'in alevinde ısıttığını hayal edince, içi arzuyla doldu. Ama, kaşları uyarırcasına çatıldı. "Jasmine, senden beyaz giymeni rica etmiştim."

"Hayır efendim, bana beyaz giymemi *emretmiştin*. Arada bir dünya fark var. Emir almayı hoş karşılamıyorum.",

Falcon, öfkesine hakim oldu. "O zaman şimdi rica ediyorum, Jasmine. Lütfen bu ilk gecemizde, bir geline yaraşacak şekilde beyaz giyer misin?"

Jasmine saçlarını savurup inatlaşmaya devam etti. Falcon'un iradesine boyun eğmek istemiyordu. "İlgi odağı ben olacağıma göre, kırmızı giyersem daha çok dikkat çekeceğime karar verdim. Salonun uçlarındakiler beni daha rahat görebilecek.

Falcon sakince "Sen üstünü değişedur, ben bekliyorum," dedi. Hem öfkesine, hem de duruma hakim olmaya kararlıydı.

Fakat Jasmine kendine hakim olma niyetinde değildi. "Saçmalıyorsunuz, beyefendi! Herhalde kendi giysilerimi kendim seçmeme izin vardır?"

Glynnis, çıkacak laf dalaşının korkusuyla büzüldü. Koca Meg ise gülümsemesini gizlemek için elinden geleni yapıyordu.

Falcon karısına inanmazlıkla baktı. Kendi giysilerini seçebileceğinin pekala farkındaydı. Konu bu değildi. Ondan beyaz giymesini rica etmişti. Jasmine bu isteğe bile bile karşı geliyor, yaptığından da zevk alıyordu. Falcon'la bu çeşit bir güç oyununa girişmiş olması inanılmazdı.

Kapıya giden yolu tıkayarak "Dayak istiyorsun sen," dedi. "Yıllar önce iyi bir kötek yemiş olsan, şimdi haddini bilirdin."

Jasmine'in gözlerinde yine alevler tutuşmaya başlamıştı. "Kapıdan çekilmenizi talep ediyorum, salona geçeceğim," dedi.

Falcon, tembelce "Talep mi ediyorsun, Jasmine?" diye sordu. Kaşlarının alayla kalkışından, bir şeyler kurduğu belli oluyordu.

Fakat karısına resmiyetle eğilerek selam verdi. "Öyle olsun," diyerek, girmesi için kolunu uzattı.

Jasmine bir an tereddüt ederek kocasının koluna girdi. Koca Meg başını iki yana salladı. "İlk bakışta çok saçma geldiğini biliyorum ama, leydimiz efendimize gerçekten çok benziyor."

Salon tıklım tıklım doluydu. Kızarmakta olan etlerin kokusu herkesin iştahını kabartıyordu. İçerideki neşeli hava, sıcak ve davetkardı. Gevezelik etmekte olan sesler, Falcon kolunda Jasmine ile içeri girdiğinde bir anlığına sustu, sonra şiddetleri ikiye katlandı.

Sofra uşakları etrafta koşturuyor, kadın hizmetçiler masaları kuruyor, genç at uşakları şövalyelerinin kadehlerini dolduruyordu. Falcon Jasmine'i, kale halkı hanımlarını daha iyi görebilsin diye yeni inşa edilmiş olan yükseltiye çıkardı.

Kale halkını susturmak için kollarını kaldırdı ve susmalarını sabırla bekledi. "Yemek ikramı başlamadan, sizlere yeni eşimi takdim etmek istiyorum. Salisbury'li Jasmine, Leydi de Burgh olmuştur." Tezahürat başladı, ama Falcon susmaları için yine elini kaldırdı. "Sözüm bitmedi. Korkarım leydimizi biraz şımartmışlar. Hayatı boyunca her istediği yerine getirilmiş." Jasmine'in şaşkınlık dolu yüzüne baktı. Genç kadın, kocasının gözlerinden için için güldüğünü fark edebiliyordu. O anda Falcon'un, intikamını vakti geldiğinde, kendine özgü yöntemlerle aldığını kavradı. "Sizi uyarayım, genç kızlara özgü o çekingenlikten hiç nasibini almamıştır. Benim de nazik bir beyefendi olmadığım malumunuz. İkimiz de, bu kadar insanın önünde birbirimizin damarına basmaktan çekinmeyiz. De Burgh deyince ilk aklımıza gelen, görgü kurallarına bağlılık olmayacaktır."

Jasmine, Falcon'un çekilmez kahkahaları tepesinde çınlarken için için köpürüyordu. Falcon sandalyesini geri itip, Jasmine'i kucağına alarak kaldırdı. "Bu yüzden," dedi "Eşimi, üstünü değiştirip benim seçtiğim bir elbiseyi giymesi için yukarı çıkarıyorum. Bu dik başlı kadının, Mountain Ash'i kimin yönettiğini

öğrenmesi gerekiyor. Hemen dönmezsek, bilin ki iştahımı daha fazla kabartan başka bir şey bulmuşumdur."

Falcon, salondan çıkarken Jasmine'i kıpırdayamayacağı kadar sıkı tutuyordu. Yoksa Jasmine'in içinde köpürmekte olan öfke taşacak, ona tekme tokat girişecekti. Genç kadının kulağına "Ahaliye, konuşacak bir konu vermiş oldum," diye mırıldandı.

Yukarı çıktıklarında, Jasmine kocasına ayakkabılarını ve saç fırçalarını atmaya başladı. "Beni ne hakla öyle rezil edersin!" diye çıkıştı. "Dönüp o insanların yüzüne bakamam artık!"

"Jasmine, seni aşağı inmeden önce uyardım. Sen beni dinlememeyi seçtin. Bunu huy edindin sen." Sonra sesini alçalttı, sakin ama kararlı bir şekilde, "Artık üstünü değiştir," dedi.

Jasmine'in inatçı damarı tutmuştu. Sıktığı dişlerinin arasından, tatlı bir sesle "Üstümü değiştirmeme gerek yok, zira tekrar salona inmeyeceğim," dedi.

Falcon Jasmine'i duymazdan gelerek gardırobu açtı. Aklına gelmiş olan güzel beyaz elbiseyi bulup çıkarması bir saniyesini aldı.

Jasmine "De Burgh, elbiseyi değiştirirsem her şeyi değiştirmem gerekir –iç çamaşırlarımı, çoraplarımı, ayakkabılarımı," diye itiraz etti. "Kadın giyiminden hiç anlamıyorsun!"

Falcon da tatlı tatlı "Öyle mi?" diye sordu. "Demek, soyduğum ilk kadın olduğunu sanıyorsun."

"Oh!" Jasmine hırsla iç çekip, inatla Falcon'a arkasını döndü. Şövalyenin ellerinin hemen sırtındaki bağlara gittiğini hissedince, elbiseyi üstünden yırtarak çıkaracağından korktu. Hızla dönüp ona baktı. İyice somurtmuştu. Falcon o kadar uzundu ki, yüzüne bakmak için başını kaldırması gerekiyordu. "Tanrı şahidim olsun ki, bu elbiseyi mahvedersen, seni..."

"Beni ne?" diye sordu Falcon. Elleri çoktan meydan okumayı kabul etmiş, giysinin yakasından içeri dalmıştı.

Jasmine'in öfkeden nefesi kesilmişti. Fakat gözlerindeki nefretin belli olmaması için göz kapaklarını derhal indirecek kadar kurnazdı. Alçak bir sesle "Bu elbiseyi çok severim de..." dedi.

"Hoşuna gider sanmıştım."

"Hoşuma gitmesine gidiyor, Jasmine. Rengi güzelliğini öylesine vurguluyor ki, tahrik oldum." Falcon dudaklarını onunkilerle birleştirip kana kana öperken, Jasmine genç adamı ikna ettiğini, kendi istediğini yapacağını sandı. Fakat Falcon, öpüşürken, Jasmine farkına varmadan kırmızı elbisenin bağlarını açıp üstünden sıyırmıştı bile. Dudaklarını karısınınkilerden çekerek "Şimdi de iç gömleğini çıkar," dedi.

Jasmine'in gözlerinde fırtınalar kopuyordu. "Olmaz!" diye karşılık verdi.

Falcon, Jasmine'in eşyalarını karıştırarak, beyaz bir iç gömleğiyle, beyaz satenden ayakkabılar buldu. Jasmine, Falcon'un, iç çamaşırlarını çıkarmasını elinden geldiğince zorlaştırmaya çalışıyordu. Fakat görünüşe göre Falcon, yapılanlar bir aşk oyunuymuşçasına zevk alıyordu. Üstünde sadece kırmızı çorapları kalınca, Falcon Jasmine'i kaldırıp aynanın karşısına koydu. Göğüslerini okşayışını, göğüs uçlarının sertleşip arsızca dikleşmesini izletti. Jasmine aniden, kendini beyaz elbiseyle örtünmeyi çok ister buldu. "Teslim oluyorum, de Burgh!" diye bağırdı.

De Burgh, o kurt sırıtışıyla sırıttı. "Acelemiz yok, sevgilim. Zaten hepsi sevişeceğimizi farz ediyor."

Jasmine korkuyla kocasına baktı ve acele etmezse kale halkının faraziyelerinin gerçekleşeceğini gördü. Falcon'un hevesini azaltacak sözler aramaya başladı. "Falcon, Mountain Ash'de sevilen biri olmak istiyorum. Söz veriyorum, görevini bilen bir eş olmaya çalışacağım. Haydi salona dönelim. İstersen beni giydirebilirsin." diye önerdi cilveyle.

De Burgh karısının, aklını çelmeye çalıştığının pekala farkındaydı. Ama sözcükleri ve tavrı belirgin şekilde yumuşamıştı. Belki onu yarı yarıya ehlileştirmişti. Jasmine'e beyaz giysilerini giydirirken, vücudunun her mahrem noktasına en az beş-altı kez dokunmayı da becermişti. Yeniden salona indiklerinde, Jasmine'in yanakları utançtan al aldı.

Epey uslanmış görünen Jasmine, de Burgh'un sert eli sırtında

olduğu halde, çekine çekine şölene dahil oldu. Ahali onu gördüğü anda salonda bir tezahürat koptu. Herkes teker teker ayağa kalkıp, Jasmine'in cesaretini ve güzelliğini alkışlamaya başladı. O an Jasmine ile Mountain Ash halkı kalplerini birbirlerine kaptırdı ve aralarında, tükenmeyecek bir sevgi doğdu.

Akşam yemeğinden ve kadehlerin kaldırılmasından sonra herkes Jasmine'e bakmak, ona dokunmak, onunla konuşmak istiyordu. Falcon'un şövalyeleri, beyefendiliklerini sergilemek için birbirlerini eziyorlardı. Durum Falcon'u çok güldürdü, Jasmine'i ise pek memnun etti. Ayrıca, en küçük kız çocuğundan kale koridorlarının süpürüldüğü çalı süpürgelerini yapan kadına kadar, kalenin tüm dişi sakinleriyle tanıştı.

Jasmine, kolsuz deri tuniği ve pazularına takılı altın bilezikleriyle savaşçı gibi giyinmiş genç bir kadının yükseltiye yaklaştığını görünce, gözleri irileşti. De Burgh, üstünde durmadan "Bu da Morganna," dedi. "Galler Kralı'nın uslu durması için onu rehin tutuyoruz."

Morganna'nın gözleri, Jasmine'in ruhani güzelliği üstünde gezindi. Ona değil, Falcon'a hitap ederek "Yaranız nasıl oldu?" diye sordu.

"Gayet iyi. Sadece bir sıyrıktı, geçti gitti."

Jasmine "Yara mı?" diye sordu. Alışıldık güzellerden olmayan, ama erkeklerin çekici bulacağı tensel bir tarafı bulunan kıza bakıyordu.

Morganna'nın gözleri, yeniden Jasmine'in yüzüne değdi. "Vahşi kedi ısırmış." Bu cümleyi, başka bir anlamı daha varmış gibi söylemişti.

Jasmine ihtiyatla "Bu kadından korkulur," diye düşündü. Ama de Burgh'a kadının kim olduğunu sormayacaktı. Gururu müsaade etmezdi. Yemekten sonra iki saat boyunca masada oturdular. Dansları, oyunları, zar atanları seyrettiler. Jasmine Morganna'nın Gervase'ı, kazanmakta olduğu bir şans oyununun başından nasıl kolaylıkla kaldırdığını gördü. Bilgece "Bence bu kadın, Gervase'in boyunu aşıyor," dedi.

De Burgh omuz silkti. "Sabaha cüzdanı boşalmış, kadınlar hakkındaki görgüsü de genişlemiş olacak."

Jasmine "Bütün kadınları aşağı görüyorsun!" diye parladı.

"Hayır. Onurlu kadınlara onurla muamele ederim." Falcon elini tutunca, Jasmine hızla nefes aldı. Bir an parmakları Falcon'un dudaklarına değdi. Yatağa girme vakti yaklaştıkça, içindeki o tanıdık panik de artıyordu. Falcon, boğuk bir sesle "Haydi yukarı çıkalım," diye mırıldandı. Ayağa kalktı, kuvvetli ve sahiplenici koluyla Jasmine'i de kaldırdı.

Jasmine'in kalbi, kule merdivenlerini tırmanmaya başlarken gümbür gümbür atıyordu. Falcon'un sert profiline, bu profilin arka planını oluşturan, 2.5 metre kalınlığındaki, taştan duvarlara baktıkça, kendini çok küçük ve savunmasız hissediyordu. Falcon'un oda kapısının önünden geçip kendi odasına çıkacakken, genç adam onu eliyle durdurarak kapının oluşturduğu girintiye çekti. Kollarını kapının iki yanına dayayarak, Jasmine'i iyice kıstırdı. Falcon, karısını öpmeye teşebbüs eder etmez, Jasmine "Yapma, Falcon," diye yalvardı.

Falcon "Bana karşı mı geliyorsun?"diye çıkıştı.

"Hayır," dedi Jasmine aceleyle, "Bu gece bir mücadeleye daha girmek istemiyorum. Gücüm kalmadı."

Falcon şaşkınlıkla "Mücadele mi?" dedi. "Savaşmak değil, sevişmek istiyorum." Oda kapısını itip açtı. Jasmine sadece genç adamın geniş yatağını görebiliyordu.

Soluk soluğa "Ne olur yapma, Falcon," dedi.

Falcon'un dudakları Jasmine'in boynundaydı. Nabzıyla birlikte delicesine atan şah damarını öpüyordu. Bir eliyle, gergin göğüs uçlarından birini bulup, oynayarak sertleştirdi. Dudaklarını genç kadının gırtlağına değdirerek "Jassy, sana öyle susadım ki," dedi.

Jasmine, korkudan ağlamaklı çıkan bir sesle "Ah, Falcon, bu gece öyle mutluydum ki. Ne olur mutluluğumu bozma," diye yalvardı.

Falcon'un içgüdüleri ona, Jasmine'e sevişmeye zorlandığını düşündürmeyecek kadar zaman tanıyıp aralarında mesafe bırakırsa, kendisine karşılık vermeye başlayabileceğini söylüyordu

Falcon, hiç istememesine karşın bu öneriye uydu. Jasmine'in yüzünü kavrayarak, ona şefkat dolu bakışlarla baktı. "Bu gece ben de çok mutluydum," dedi. "Sensiz yatağım buz gibi olacak. Ama zamana ihtiyacın oluşuna anlayış göstermeye çalışacağım, sevgilim." Dudaklarını Jasmine'inkilere değdirip, tek başına kaldığı odaya gidişini görmek için kenara çekildi.

Jasmine'in odasında onu bekleyen hizmetkarlar yoktu. Geceyi kocasıyla geçireceğini düşünmüşlerdi. Jasmine mumları yakıp, hülyalı hülyalı soyunmaya koyuldu. O gece mutlu olduğu doğruydu. Daha becerikli ve ev işlerine yatkın olmaya yemin etmişti. Bazen aynı anda 200 kişiyi barındıran bir kaleyi çekip çevirmenin tüm ufak ayrıntılarını öğrenecekti. Bu yerin merkezi, odağı, kalbi olma fikrini çok sevmişti.

Giysilerini dolaba asıp, Falcon'un zorla çıkarttırdığı alev rengi elbiseyi okşadı. Lordlarına itaat ederek, kale halkının kalbini kazanmıştı. Kalın kadifeden bir sabahlık giyerek, ateşi kurcaladı. Çok kısık sesler duyuyordu. Ne dendiğini, sesin nereden geldiğini seçemiyordu, ama birilerinin konuştuğunu fark edebiliyordu. Önce kule odasının kapısına, sonra penceresine kulak verdi. Ama sesler buralardan gelmiyordu. Konuşmaları sadece odanın belli bir yerinden duyabiliyordu. Konuşanlardan biri, bir erkek, sesini yükselttiğinde, de Burgh olduğunu fark etti.

De Burgh'un odası Jasmine'inkinin hemen altındaydı. Ses, zeminden duyuluyor olmalıydı. Emekler gibi yere çöküp, kulağını yere dayadı. Kısık sesler kesinlikle bir alt kattan geliyordu. Diğeri de bir kadına aitti. Jasmine, Falcon'un muhtemelen Koca Meg'e kendisiyle ilgili sorular sorduğunu, kadının da cevapladığını düşündü. Konuşulanları anlayabilmek istiyordu. Bir koltuğu duvara dayayıp, halıyı kaldırdı. Böylesi daha iyi olmuştu. Sesler daha rahat duyuluyordu. De Burgh'un "Hayır!" deyişini rahatça duymuştu. Yine emeklerken, iki kalın kirişin birleşim yerinde, kalın döşeme tahtaları arasında bir aralık kaldığını fark ederek hem şaşırdı, hem heyecanlandı. Kulağını ya da gözünü dayayabileceği ufak bir delikti bu. Aralıktan bakınca, hiçbir şey göreme-

di. Sonra aniden, de Burgh hemen çatlağın altında durdu. Beline kadar soyunuktu. "Elleme," dediğini duydu. Omzunda ufak bir sargı vardı. Tekrar konuştu ama Jasmine'in kulağına sadece iki sözcük ulaşmıştı: "yatak" ve "hemen".

Odada başka kimin olduğunu merak ediyor, öğrenmek istiyordu. Sonra bu kişiyi aniden görerek, kendi saflığı ve salaklığına hayıflandı. Morganna'nın kollarını Falcon'un boynuna dolamasını vücudunu onunkine dayayarak öpmesini izledi. Doğrulup oturdu. De Burgh'un iki yüzlülüğü karşısında afallamıştı. Durmadan ona ne kadar ihtiyacı olduğunu söyleyerek başının etini yiyordu. Fakat belli ki, bu ihtiyaçlar başka yerlerde karşılanıyordu! Öfkelenmiş, ihanete uğramış ve itiraf etmesi gerekirse, çok da kıskanmıştı.

Nasıl cüret edebilirdi. Jasmine, Leydi de Burgh'du. Büyükbabası Kral Henry'di. Kraliyet kanı taşıyordu. Bu şatonun hanımı oydu. Mountain Ash'in kalbi, temel direği olmak istiyordu. Ama kaltağın teki, arkasından kuyusunu kazıyordu!

Kör edici bir hiddete kapıldı. Yerden kalkıp, de Burgh'un odasına inen soğuk kule merdivenlerini aştı. Kapıyı ardına kadar açıp içeri daldı. De Burgh yalnızdı. Yüzünün her çizgisinde hayret okunuyordu.

Jasmine "Fahişeni Mountain Ash'de tutmaya nasıl cesaret edebildin?" diye çıkıştı.

Falcon, karısını baştan ayağa süzdü. Sade bir sabahlıkla bile son derece haşmetli görünüyordu. Omuzları etrafında uçuşan saçları, genç kadına vahşi bir güzellik veriyordu. Bir an dedikoduları kimden duyduğunu, en iyisinin yadsımak olup olmayacağını düşündü. Jasmine'in hiddet saçan gözlerine bakınca, onu yatıştırmaya çalışmanın anlamsız olacağını fark etti. Gözleri kısıldı. Tam da sıkı bir kavga edip, üstüne bir güzel sevişecek havadaydı. "Karılık görevlerini yerine getirsen, fahişelere ihtiyacım kalmazdı," diye suçladı.

Jasmine hayretle iç çekti "Demek kabul ediyorsun, kara kalpli haydut! Sana kalsa, benim karılık görevlerim, sabah akşam yatağa bağlı kalmak!"

Falcon dümdüz bir sesle "Seni biraz aydınlatayım Jasmine," dedi. "Erkeklerin bir kadının yükünü çekmelerinin sebebi, cinsel ihtiyaçlarını düzenli olarak karşılayabilmektir."

Jasmine "Yalan söylüyorsun de Burgh! Benimle evlenmenin başka sebepleri de var!" diye ithamda bulundu.

Falcon, alayla "Nedir mesela?" diye sordu. "Şato yönetimindeki becerin mi? Bana kuvvetli oğullar doğuracak olman mı?"

Jasmine Falcon'a doğru atıldı. "İblisin tekisin sen!" diye bağırırken, omzundaki sargıyı öylesine sertçe söktü ki, yara yeniden kanamaya başladı. "Pumanın seni yaraladığını neden bana söylemedin? Neden yarana o kadın bakıyor?"

Falcon aniden Jasmine'in Morganna'yı kıskandığını anlayarak, sevinçten uçtu. Onu umursamasa, kıskanmazdı da. Kendisi incindiği için, Falcon'u da incitmek istiyordu. Tepesine dikildi. Gözleri berrak yeşil kristaller gibiydi. Güneş yanığı teni, çıkık elmacık kemikleri üstünde gerilmişti. Jasmine'in omuzlarını tuttu. Genç kadın, göz bebeklerinin yeşil irisi yavaş yavaş ortadan kaldırmasını izledi. Falcon'un gözleri, arzudan neredeyse simsiyah kesilmişti.

"Dokunulmaz prenses Jasmine," dedi. "Sana dokunduğumda buza dönüşüyorsun." Sonra "Çıkar o sabahlığı. Doğru yatağa," diye emretti.

"Şövalye yeminine, kadın cinsine nazik ve onurlu muamele etmenin de dahil olduğunu hatırlatırım, de Burgh.."

"Jasmine, ben efsanelerdeki o lanet olasıca saray şövalyelerinden değilim... gerçek bir insanım. Gerçek insanların ihtiyaç duyduğu şeylere ihtiyacım var. Hangi ihtiyaçlardan bahsettiğim konusunda hiçbir fikrin yok, değil mi? Ama öğreneceksin. Seni düşünmem bile sertleşip, sevişmeye hazır hale gelmeme yetiyor. Seninle aynı odada bulunduğumda, seni görebildiğimde, gülüşünü işitebildiğimde, damarlarımda akan kan ateşe dönüşüyor. Yanımda durmak tehlikeli oluyor. Sana dokunmama izin verdiğin nadir zamanlarda, seni tatma, içine girme, vücudun benimkine saplanmışken sana bütün gece sarılma, bedenlerimiz birleşmişken uyuyakalma ihtiyacından delirecek gibi oluyorum."

Sabırsız elleriyle Jasmine'i yakalayıp, sabahlığını çıkardı. Sonra Jasmine'i kaldırıp göğsüne bastırdı. Bırakıp, vücudu boyunca yavaş yavaş aşağı kaymasına izin verdi.

Jasmine azapla "Şehvet düşkünü hayvan!" diye bağırdı. "O kadını kucakladıktan dakikalar sonra ne yüzle bana dokunuyorsun!"

"Sana ne zaman dokunacağıma ben karar veririm. Kalemin efendisi olduğumu öğreneceksin. Seni ne zaman, nerede istiyorsam orada alırım."

"Al o zaman!" diye meydan okudu Jasmine. Nefes nefese kalmıştı.

Falcon Jasmine'i yatağa attı, diğer giysilerini de çıkarıp yanına geldi. Tutkudan akkor kesilmiş halde tepesinde dikiliyordu. Sıcak, talepkar ağzı göğüslerine yapıştı. Saten gibi derisinin, boynundan bileklerine kadar her milimini öptü, emdi, yaladı.

Aniden Jasmine, her zamankinden fazla korkmaya başladı. Çünkü bu sefer, içinin derinliklerinde minicik bir kıvılcımın tutuştuğunu; bir şeyin karnında ve göğüslerinde atmaya başladığını, kontrol edemediği bir tepkinin Falcon'a cevap verdiğini fark etmişti. Tuhaf hislere boğulduğu anda, zihni yine kabuğuna çekilmeye başladı. Bu adama köle olmayacaktı. Vücudunun onu, onun kendisini arzuladığını anlattığı şekilde arzulamasına izin vermeyecekti.

Sarayda duyduğu, kulaklarını tıkadığı şeyleri hatırladı. Ne zaman Falcon de Burgh adı geçse, hep "İlah gibi adam. Sadece bakmakla bile sırılsıklam oluyorum," diyen bir kadın çıkardı. Jasmine bu sözün anlamını bilmezdi. Ama artık biliyordu. Falcon'un parmakları mahrem yerlerini kurcalarken, hayatında ilk defa ıslanıp kayganlaştığını fark ediyordu.

Falcon hiç acele etmiyordu. Ön sevişmeyi keyfince uzatıyordu. Jasmine'in bedenini, kararlı fakat nazik dokunuşlarla okşuyor, her bir pürüzsüz kıvrımın verdiği hissin tadını çı

karıyordu. Dokunmak Falcon'a asla yetmiyordu. İçinde hep, Jasmine'in her milimini görme ihtiyacı uyandıran bir dürtü vardı. Örtüleri açtı, yatağın yanına çömeldi. Gözleri tutkudan kararana kadar güzel karısını seyretti. Sonra, ayaklarından başlayarak, bütün bacaklarını öpücüklere boğdu. O enfes, altın rengi üçgene ulaşana kadar durmadı. Gözlerini bu narin güzellikle doldurmak için yine başını kaldırdı. Sonra boğuk bir inlemeyle Jasmine'in kasıklarına gömülüp, Venüs tepesinin iki yanındaki benleri yaladı.

Jasmine yedi ay boyunca Falcon'a karşı koymuş, her seferinde başarısız olmuştu. Artık onun kollarında hapisti ve kendine ait bir varlığı kalmamış gibiydi. Böyle olamazdı. Falcon'un mallarından herhangi biri olmayı reddediyordu. Zihnini şövalyenin omzundaki yarada odakladı. O esnada yaşamakta olması gereken yakıcı acıyı hayal etti. Tam o anda, Falcon genç kadının içine girdi, ama Jasmine'in zihni ve bedeni ondan ayrılmıştı. Pumanın kendisine saldırdığını, keskin dişlerini yumuşak vücuduna gömdüğünü hissederek, cansızca yattı. Sonra irade gücüyle kendini hiçbir şey hissetmemeye zorlayarak, acıyı aklından çıkardı. Falcon tohumunun akacağını hissederek tutkuyla haykırdı. Tam o anda Jasmine, minicik keskin dişlerini Falcon'un omzundaki açık yaraya geçirdi.

Falcon dişlerini sıkarak "Kaltak!" diye tısladı. Jasmine elini kaldırıp, Falcon'un suratının ortasına bir tokat attı. Falcon ona vurarak karşılık vermedi. İntikamını vakti gelince, kendi yöntemleriyle alacaktı. Jasmine sabahlığını kapıp çıplak vücuduna geçirdi. "Çarşafta senin kanın olması nasıl bir hismiş?" diye dalga geçti.

Birbirlerine nefretle baktılar. İkisi de içinden, bir daha bir diğerinin yüzüne bile bakmayacağına yemin ediyordu. Mountain Ash'deki ziyafet, gerçekten de doruğa erişerek bitmişti!

Bölüm 31

Falcon de Burgh Mountain Ash'e terkisinde dünyalar güzeli bir gelinle döndüğünde, Morganna yıkılmıştı. Rehine olarak tutuluyordu ama istese, orada geçirdiği günlerin herhangi birinde kaçıp, kurtulabilirdi. Fakat o, kalıp de Burgh'un dönüşünü beklemeyi seçmişti. De Burgh'un yokluğunda, aylar geçmek bilmemişti. Bir yerden sonra, sadece onun dönüşünü bekleyerek yaşamaya başlamıştı. De Burgh'u takıntı haline getirmişti. Hayatından geçen cinsel partnerlerin en doyurucusuydu. Morganna'nın hayatından, kendini Galler kralı sanan Llewelyn de dahil olmak üzere, epey cinsel partner geçmişti.

Morganna Falcon'un metresi, Mountain Ash'in hanımı olmanın hayalini kuruyordu. Tek lazım olan, Falcon'u ona sonsuza dek bağlayacak bir şey bulmaktı. Ne yapacağını biliyordu. Falcon'dan çocuk sahibi olmalıydı. Fakat Jasmine'in güzelliği, planlarını tehlikeye atmıştı.

Şimdiye kadar Falcon'u yatağa çekmekte başarısız olmuştu. Fakat Jasmine'in ayrı bir odada kaldığını, yeni evlilerin arasının pek de bal kaymak olmadığını biliyordu. Aralarında bir gerginlik olduğu belliydi. O halde tek yapılması gereken, karı-koca arasındaki bu çatlağa bir kama sokup, onları birbirinden iyice ayırmaktı.

Ancak Morganna, Falcon'u yeniden yatağa atmak için kadınlık düzenlerinin hepsinden yararlanması gerekeceğinin de farkındaydı. Falcon'un kollarındayken bile, ona, kendisinin aldığı zevke yakın bir haz tattırdığını aklının ucundan bile geçirmemişti. Adamın bir tarafı daima kendi içine kapalıydı. Bu, onun

benliğini gizli tutmak için geliştirdiği bir savunmaydı. İşte bu savunma, Morganna'yı çıldırtmak üzereydi. Falcon'un çocuğunu doğurmak, Morganna'nın içini rahatlatacak. Falcon'un hislerinin o savunmasız bölümünü ele geçirmesini sağlayacaktı. Onurlu bir adam olduğunu biliyordu. Kendine ait bir çocuğu da, bu doğuran kadını da bir kenara atmazdı.

İsabel Marshal'ın Mountain Ash'e yollamayı vaadettiği erzak arabalarının varması, neredeyse bir ay aldı. Aynı zamanda, hava koşullarının kısa sürede düzelmesi, düzinelerce de Burgh askerinin, karla kapanmış yolları aşarak kaleye varabilmesini sağladı.

Hem askerlere hem de arabalara, yılmak bilmez Estelle eşlik ediyordu. De Burgh ona kısa ve nazik bir şekilde "Hoş geldiniz," dedi, ama yaşlı kadının gelişinin kendisi için iyiye alamet olduğundan pek emin değildi.

Fakat Jasmine, anneannesini görünce uzun zamandır olmadığı kadar mutlu olmuştu. Dame Winwood, Jasmine'in kaçarken bıraktığı tüm eşyalarıyla, bol miktarda şifalı bitki, ilaç, merhem, kaynamış bitki suyu, macun ve kıymetli kristal kürelerini getirmişti. Bunlara ek olarak, İsabel Marshal, yiyecekler ve hayvan yemiyle beraber, kıymeti ölçülemeyecek eşyalar göndermişti. Yükten, sofra ve yatak örtüleri, baharatlar, şaraplar, iyi cins kumaşlar, yastıklar, halılar ve inanılır gibi değil ama, kocaman, oval bir ayna çıkmıştı.

Tanı, Jasmine'i görmesinin hemen hemen kesin olduğunu düşünerek, Estelle'in eşyalarını kalacağı küçük odaya taşımaya gönüllü oldu. Jasmine ona gülümseyerek, aynayı kuledeki odasına çıkarmasını rica ettiğinde, orada epey oyalandı. Kadınlara özgü eşyalarını, saç fırçalarını, parfümlerini, sabahlığını ve yumuşak, ermin kürkü mantoyu uzun uzun inceledi.

Estelle ile Jasmine sonunda baş başa kalabildiklerinde, gözleri iç rahatlığından yaşararak gülüşmeye başladılar. Birbirlerine soracakları o kadar çok soru vardı ki! Sonunda Jasmine "Önce sen," diye ısrar edince, Estelle başladı.

"Chester'ın kapına nöbetçi diktiğini öğrendiğimde, sana yardımım dokunmayacağını anladım. Beni kullanarak sana istediğini yaptırmaya çalışacağını düşündüm. Bu yüzden ortadan kayboldum. Önce Salisbury'e, eve döndüm. Oradan, babanla konuşmaya Chepstow'a gittim. De Burgh'a güveniyordum. Aranızda ruhsal bağ kurulduysa, seni mutlaka kurtaracaktı. Baban bana, de Burgh'un gerçekten de seni kurtarıp Mountain Ash'e götürdüğünü haber verdi. Dağlarda öyle yorucu bir yolculuk yapacak olman beni çok endişelendirdi. Fakat görüyorum ki, de Burgh sana büyük itina göstermiş."

Jasmine "Sana iki düğünümü bütün kanlı ayrıntılarıyla anlatayım da, tüylerin diken diken olsun," diyerek sözü aldı. "Ama de Burgh'un bana itina ettiğini sanıyorsan, yanılıyorsun. Bizi bir getirmek, çıra yığınına kibrit atmak gibi. Eminim bizim kadar çok kavga eden başka bir kadınla erkek yoktur. Estelle, ne yapacağım ben? Galiba Falcon'un çocuğunu taşıyorum."

Estelle'in kalbi durdu. Yıllar önce, sevgili kızı Salisbury'den hamile kalıp, doğum yatağında öldüğünde çektiği tüm acılar geri geldi. Erkeklerin topunun cehennemin dibine kadar yolu vardı. Neden en sevdikleri kadınları öldürürlerdi hep? Jasmine'in narin vücudunu inceledi. Asla bebek taşıyıp dünyaya getiremeyecek olmasından korktu. Az bulunur bir orkide kadar narin, hava kadar uçucu görünüyordu. Neden de Burgh'la evlenmesini onaylamıştı?

Şu halde, de Burgh'un karşısına çıkmaktan başka çaresi kalmamıştı. Konuyu derhal damadına açacaktı. Jasmine'i adet düzeni ve ağrılı göğüslerden sabah bulantılarına kadar tüm bildik işaretler hakkında dikkatle sorguya çekti. Hamileliğin gerçek olduğuna inandığında, de Burgh'u aramaya çıktı.

Onu, hayvan yemlerinin depolandığı barakalardan birinde buldu. Kışlayacak hayvan sayısına oranla ne kadar yemleri olduğunu hesaplıyor, neredeyse her gün sayıları artan atları da hesaba katmaya çalışıyordu. Gervase da yanındaydı.

Estelle, Falcon'u görünce "Erkekler!" diye patladı.

Falcon, Gervase'ın omzuna dokundu. Alçak sesle "Sen git," dedi.

Gervase çıktığında, Estelle "Ee, tatmin oldun mu?" diye sordu.

De Burgh, Estelle'in içinde dökecek epey şey olduğunu bildiğinden, bilgece sustu.

Estelle, hızını almaya başlayarak "Ne kadar hızlı becerebileceğini görmek için kendinle yarışa mı girmiştin?" diye sordu. "Zürriyetini yüzlerce askerine kanıtlama ihtiyacı mı hissettin?" derin bir nefes aldı. "Tanrı aşkına, kızı bu kadar çabuk hamile bırakabilmek için, sabah akşam yataktan çıkarmamış olman gerek." Estelle kendini daha fazla tutamadı. Yüzünü elleriyle örtüp, ağlayarak "Ölecek!" dedi.

De Burgh afallamıştı. Sersemce "Hiç bilmiyordum," diyebildi.

Estelle gözlerindeki yaşları sildi. "Seni defalarca uyardım. Hepimiz seni uyardık, 'O kızdan eş ve anne olmaz, çok güçsüz,' dedik. Ama sen itiraz kabul etmedin. Ne pahasına olursa olsun onu elde etmek istedin. Jasmine'le aygırcılık-damızlık kısrakçılık oynayamayacağını anladın sanıyordum."

Falcon aniden korktu. Hiç bilmediği bir duyguydu bu, ama o anda korkuyordu işte. Jasmine'i kaybederse, hayatı bomboş kalacaktı. Aralarındaki husumete karşın, Jasmine onun karısıydı. Ona zarar verebileceğinin düşüncesine bile katlanamıyordu. Jasmine'in içinde uyandırdığı duyguların en baskını, koruma ve şefkat gösterme ihtiyacıydı.

Estelle, sözlerinin Falcon'un aklını başına getirdiğini görünce, biraz sakinleşti. Şövalyeyi hazır savunmasız yakalamışken, iyice gözdağı vermeye girişti: "Tek evladım, doğum yapamayacak kadar ufak tefek olduğu için, gözlerimin önünde kan kaybından öldü. Senin cüssene bakıp, Jasmine'in içine koyduğun çocuğun ne kadar iri olduğunu düşündükçe, çıldıracak gibi oluyorum!"

Falcon kararlılıkla "Estelle," dedi, "Senin becerilerinle, yaptığım geri alınabilir."

Estelle, Falcon'un, çocuğun aradan çıkarılmasına gönüllü olduğunu görünce, rahat bir nefes aldı. "O zaman, Jasmine'in canını kurtarmak için, kendisine çocuk düşürtücü bir ilaç verilmesi konusunda anlaştık. Ama senden bu kadar kolay hamile kalabiliyorsa, tekrar tekrar kalacaktır. Şehvetini başka kadınlarda söndür. Eminim 15 ile 50 yaş arasındaki her Mountain Ash kadını, senden ilgi görmeyi hevesle bekliyordur."

Falcon'un içi ürperdi. Ama gün içerisinde, Estelle'in ektiği tohumlar kök salmaya başladı. Asla meşru çocuklara sahip olamayacağını idrak ettikçe, morali yıllardır bozulmadığı kadar bozuluyordu. Jasmine'e, tek boynuzlu ata binerken gördüğünde göz koymuştu. Ona kavuşabilmek için, bitmek tükenmek bilmeyen yedi aylık bir bekleyişe katlanmıştı. Onu Chester'dan kapıp nikahladığı zaman zafere erişmiş, kendini yenilmez, adeta tanrı gibi hissetmişti. Ama artık coşkusu yatışıyor, düşünceleri karamsar ve bunaltıcı bir hal alıyordu. Jasmine'e zarar gelmemesi için elinden geleni yapardı, ama asla nefes alamayacak olan çocuğunu düşünmeye cesaret bile edemiyordu.

Adamları Falcon'un geçimsiz ve dengesiz halini fark ederek, yanına yaklaşmadı. Falcon erkenden odasının mahremiyetine çekildi. Yalnızlığı, başka insanların varlığına yeğliyordu.

Jasmine de bütün gün odasından çıkmayarak, bebeğin hayatına getireceği değişiklikleri düşündü. Artık Estelle de Mountain Ash'de olduğuna göre, içindeki ufak endişe düğümü çözülmüş, yerini mutluluk almıştı. Talihinin böyle iyi gitmesine inanamıyordu. Ömrünce kendisine eş ve anne olamayacağı söylenmişti, ama artık her ikisi de olacaktı. Muhtemelen kendi gibi küçük bir kızı olacağını, onu ömrünce sevip bağrına basacağını düşünüyordu. Ama belki de, belki de... bir mucize eseri, oğlu olurdu. Büyüyüp Falcon de Burgh'un tıpatıp aynısı olacak bir oğlu. Yakışıklı, güçlü, yiğit bir şövalye.

Hangisi olursa olsun, dünyanın en iyi annesi olmaya karar verdi. Henüz başarılı bir eş olamamıştı. Ama Aziz Jude şahidi olsundu ki, annelikte çok başarılı olacaktı. De Burgh'un henüz haberi yoktu. Haberi aldığında nasıl bir tepki verecekti? Jasmine, şuracıkta, yüreğinin hemen altında çocuklarını taşıdığını söylediğinde, bu akıl almaz, mucizevi bilginin, kocasının gözlerindeki ışığı yeşil alevlere dönüştürmesini, nabzını delice hızlandırmasını istiyordu.

Kalın halıyı sessizce kaldırarak, döşemedeki çatlaktan aşağıdaki odaya bakmak için eğildi. Falcon'un siyah saçlı başının, önündeki masada duran kitaplara eğilmiş olduğunu görebiliyordu. Derhal bunların, kendisine inanılmaz güçler veren gizli öğretinin kitapları olduğu sonucuna vardı. Karnını okşadı. Adam daha bir aydır evliydi, ama şimdiden de Burgh hanedanının ilk üyesinin tohumunu atmıştı. Gizli düşüncelerine gülümsedi. Şimdi aşağı inip ona söylese miydi?

Jasmine odanın kapısı çalınınca, Falcon'un ağır bir küfür ettiğini işitti. Cevap vermeden önce, kitaplarını dikkatle kilit altına aldı. Sonra öfkeyle "Ne var?" diye bağırdı.

Jasmine, tanımamasının imkansız olduğu o kadın sesini işitince, mutluluğu uçup gitti. "Beni Estelle yolladı."

Jasmine topuklarının üstüne oturdu. Halıyı yerine geri attı. Estelle ha? Tanrı aşkına, anneannesi bu kadının Falcon'un fahişesi olduğunu bilmiyor muydu? Üstünden bir kıskançlık dalgası geçerken gözlerini yumdu. Aşağıda Falcon'un yanında kendisi olmalıydı O geniş yatakta, Falcon'un yanında, aralarında doğmamış çocuklarının sıcacık varlığıyla kendisi yatmalıydı. Seks eyleminin kendisinden nefret ediyordu, ama öpülüp kucaklanmayı seviyordu. Falcon'un vücudundan gelen ısıyı hissetmeye bayılıyordu. Burnuna onun kokusunun dolmasından zevk alıyordu. Falcon'un gücü ona mutlak bir güvenlik hissi sağlıyordu. Zekaları karşı karşıya geldiğinde, birbirilerine iğneli laflar ettikleri o kısa, hızlı konuşmalarından da zevk alıyordu.

Bir yandan da, bu kadarının hiçbir erkeğe yetmeyeceğinin farkındaydı. En azından, Falcon de Burgh gibi azgın bir aygıra yetmezdi. Belki Estelle, Morganna'yı Falcon'un koynuna girmeye teşvik ederek Jasmine'e yardımcı olduğunu sanıyordu. Fakat içi nasıl acıyordu... ah, nasıl acıyordu!

Falcon, yalnızlığının bozulmasına sinirlenmişti. Gün boyunca son derece keyifsizdi, gece olduğunda da düzelmemişti. Morganna, elinde baştan çıkarıcı, kehribar rengi bir sıvıyla eşikte duruyordu. Bu sıvı, içeri girmesine izin verilmesinin tek sebebiydi.

Horgörüyle "Estelle iksiri mi yolladı?" diye sordu.

Morganna Falcon'un neye atfettiğini tam olarak anlamamıştı. Ama dudaklarını baştan çıkarıcı bir hareketle yalayarak, "Erkekleri cezbetmek için iksire ihtiyaç duymuyorum," dedi. Yine de, bir kadehe sert Gal içkisinden doldurup, kadehi uzun esmer parmaklarıyla kavrayarak Falcon'a uzattı.

Falcon kadehi alıp kafasına dikti, tekrar doldurulması için kadına uzattı. Dolu kadehi alıp şöminenin yanına gitti. Şöminenin üstündeki rafa yaslanıp, arkası Morganna'ya dönük halde içmeye başladı. Falcon'un kötü ruh hali Morganna'nın gözünü korkutmuyor, aksine işine geliyordu. Geçirmek istediği bir üzüntüsü varsa, onu yönlendirebilir, etinin tuzağına tutulmasını sağlayabilirdi. Yeterince kurnaz davranırsa, dikkatsiz bir anını, onu sonsuza kadar elinde tutmak için kullanabilirdi.

Falcon Morganna'nın da odada olduğunu hatırlayınca döndü. Kadının yatağa yatmış olduğunu gördü. Ayakları ve bacakları çıplaktı. Eteği yukarı sıyrılmış, kasıkları görünüyordu. Yatağa gidip, kenarına oturdu.

Morganna "Bir derdiniz var," dedi. "İyi bir dinleyiciyimdir."

Falcon'un alaycı gülüşü odada çınladı. "Konuşmak istemiyorum. En az ihtiyaç duyduğum şey konuşmak."

Morganna dizlerinin üstünde doğruldu. Ellerini Falcon'un geniş omuzlarına koyduğunda, yüzü de onunkine yaklaşmıştı. Dilini uzatıp yanağını yaladı. Boğuk bir sesle "Neye ihtiyacınız varsa...alın!" dedi. "Söylemeniz yeter. Her istediğiniz olurum, her dediğinizi yaparım."

Falcon elini uzatıp kadının göğsünü kabaca avuçladı. Morganna inleyerek yatağa düştü, Falcon'u da yanına çekti. Esmer parmakları şövalyenin kasıklarında gezindi, duyduğu ihtiyaçtan şişmiş olan erkekliğiyle oynadı. Falcon Morganna'nın dudaklarını saldırırcasına öptü. Ağızları ayrıldığında Morganna "Doldur beni, Falcon. Tohumunla doldur beni. Sana bir çocuk vermek istiyorum," dedi.

Falcon dudaklarını kadınınkilerden çekerek, yataktan atladı. Başını geri atıp, duygusuz, alaylı bir kahkaha attı. Kader ne kadar

kalpsiz bir kaltaktı. Her şeyden çok istediği o tek bir şeyi asla elde edemiyordu. Fakat diğer her şey, ziyafetteki yiyecekler gibi önüne seriliyordu. Elini uzatıp alması yeterliydi.

Estelle Jasmine'in kahvaltısını getirdi. Puma yavrusuyla oynamak ve hayvanı beslemek için odada kaldı. Hayvan artık epey palazlanmıştı. "Görüyorum ki Feather'la Quill'i kafese koymayı akıl etmişsin."

Jasmine Estelle'in sözlerini kaale almadı. "Morganna denen kadının, de Burgh'un fahişesi olduğunu fark etmişsindir herhalde. Neden gece onu adamın yanına yolladın?" diye sordu.

Estelle, açıkça "Şehvetini dindirsin diye elbette. Seni mi kullanmasını isterdin?" dedi.

"Tabii istemezdim. Ama karıyı hemen altındaki odada yatağa atmasını da istemiyorum. İğrenç bir durum, kesinlikle müsamaha gösteremem."

"Adımlarını dikkatli at, Jasmine. Bence, ikiniz arasında tercih yapmasını istemek hatalı olur. Kız çok hayırlı bir işe yarıyor. Onun sayesinde Falcon seni rahat bırakıyor. Kahvaltını et, evladım. Galli bir sürtükten daha önemli şeylere kafa yorman gerek."

Estelle gittikten sonra, Jasmine örtüleri üstünden atıp, beyaz kadifeden sabahlığına uzandı. Bir ömür boyunca edindiği alışkanlıkları bozmak zordu. Hep banyo yapıp saçlarını taradıktan sonra kahvaltı ederdi. Bu işler bitince nefis, sıcak ekmeğe bal ve mandıradan yeni gelmiş taze tereyağı sürüp, ucundan kemirmeye başladı. Dizlerini karnına çekerek, artık ev işi görmeyi öğrenmenim vaktinin geldiğini düşündü. İlk olarak bu leziz tereyağıyla başlayacak, bütün yapım sürecini öğrenecekti. Ama önce, de Burgh'un öyle sıkı sıkı kilitlediği o gizli kitaplarda ve belgelerde neler yazdığını görmeliydi.

Ne yaptığına dikkat etmeden, bal şarabı kadehini eline aldı. Diğer eliyle de halıyı kaldırdı. Eğer aşağıdaki oda boşsa, hemen inecekti. İçkiyi içmek için kadehi dudaklarına götürdü, ama bu-

nuna tuhaf bir koku geldi. Bal şarabından, yarpuz suyunun keskin kokusu yükseliyordu. Yarpuz, düşük yapmak için içilirdi! Bunu hatırladığı anda, aşağı odadan Estelle'in sesi geldi. "Tamamdır. Anlaştığımız gibi ilacı verdim," diyordu.

Jasmine kalakalmıştı. Bu delik sayesinde, aklının ucundan bile geçmeyen bir sürü şey öğrenmişti. Kocasıyla anneannesi, çocuğundan kurtulmak için ondan gizli birlik olmuşlardı! Kalbinden yükselen bir öfke dalgasının beynine dolduğunu hissetti. Beyaz kadife eteklerini toplayarak, de Burgh'un odasına giden taş merdivenlerden indi. Odanın kapısını şiddetle açtı, girişte durup ikisinin de yüzüne baktı. Pek suçlu görünüyorlardı.

"İkinize de lanet olsun, cehenneme gidin!" diye haykırdı. "Hayatımın gidişatını belirlemeyi ne cüretle kendinize hak görürsünüz?" dedi soluk soluğa. Estelle'in üstüne yürüdü. "Ona nasıl söylersin? Bunun karı koca arasında, özel, neredeyse kutsal bir konu olduğu aklına gelmedi mi?"

Estelle kararlılıkla "Annen doğumda öldü... senin de başına aynısı gelecek," dedi.

"Gelmeyecek! Ben annem değilim. Ayrıca, çocuğumun benim için canımdan daha kıymetli olduğunu anlamıyor musun?"

Falcon gözlerini Jasmine'den alamıyordu. Genç kadın ihtişamlıydı o anda. Jasmine "Bana, sorup danışmadan, düşük yapıcı bir ilaç verdin!" diye devam etti. "Neyse ki bitkileri tanıyorum, ne işe yaradıklarını biliyorum."

Estelle "Senin iyiliğin için yaptım," diye direndi.

"Ben Leydi de Burgh'um, Mountain Ash'in hanımıyım. Sana burada sadece misafir olarak bulunduğunu hatırlatırım."

Falcon "Jasmine, gerçekten de bana bir evlat vermek için hayatını tehlikeye atmaya gönüllü müsün?" diye sordu. Gözlerinde hayranlıkla karışık bir umut vardı.

"O çocuk benim. Umarım Tanrı ona zarar vermeye çalışan herkesin canını alır!" Gözlerinden öfke şimşekleri çaktı. "Çocuk taşımanın ek faydaları için Tanrı'ya şükürler olsun. Görenlere göre, önümüzdeki birkaç ay boyunca yatağıma yanaşamazsın."

Falcon'un çenesi kasıldı. Fakat Jasmine'in hamileliği devam ettirmeyi istediğini öğrenmesi karşılığında, bu çok ufak bir bedeldi. İçtenlikle "Seni rahatsız etmemeye söz veriyorum, leydim," dedi.

"Bilmiyorum ilginizi çeker mi ama odamın tabanında kocaman bir delik bulunuyor. Bana karşı kurduğunuz düzenleri oradan dinleyerek öğrendim." Jasmine suçlayıcı gözlerini Falcon'a dikti. "Seni gördükçe kıvranıp soluğu kesilen o kaltakla bir daha zina yapmadan önce, tavanındaki deliği tamir ettirmeni öneririm!"

Falcon'un gözleri kısıldı. "Zina yapmadım, Jasmine," dedi. "En azından, henüz yapmadım."

Jasmine, kocasının yalan söylediğinden neredeyse emindi. Kız onun yanındayken, kızışmış kancık gibi davranıyordu. Falcon onun vücudundan faydalanmayı nasıl reddederdi? "Kendisine sorayım o zaman?" dedi.

Falcon omuz silkti. "Belki sen sorana kadar yapmış oluruz," diye geveledi.

Jasmine de güzel omuzlarını, hiç umurunda değilmişçesine silkti. Falcon o omuzları tutmak, ezmek, Jasmine'i zorlayarak istediklerini yaptırmak istedi. Onu, Morganna yüzünden kıskançlıktan delirdiğini... kendisine âşık olmakta olduğunu... çocuğunu taşıdığı için içinin mutluluk dolu olduğunu itiraf edene kadar tartaklamak istiyordu. Bunun yerine resmi bir şekilde eğilerek "Bitti mi, hanımefendi?" diye sordu.

Jasmine, dingin bir gülümsemeyle "Hayır, bitmedi," dedi. "Mountain Ash'in mutlak yöneticisi olacağım. Bundan sonra, sözüm kanun sayılacak. Ev yönetiminin ve hizmetkarların tüm sorumluluğunu üstleniyorum. Geri kalanını size bırakıyorum, beyefendi." Elini, amirane bir tavırla salladı. "Estelle, Koca Meg ve kocam, minik narin Jasmine'lerinin büyümesi fikrinden hiç hoşlanmayacak. Ama Estelle'in, Koca Meg'in ve kocamın cehenneme kadar yolu var!" Sesi ve gülümsemesi, yaban balı kadar tatlıydı.

Bölüm 32

William Marshal ve Salisbury, kralı Gloucester'da yakalamıştı. Kralın vekillik görevine yeni atadığı Hubert de Burgh, onlara katılmamayı tercih etmişti. Hep şeytanın avukatlığını yapmayı tercih eder, bu rolü de başarıyla oynardı. Üç adam, aralarında, John'u ikna ederek, zorlayarak ya da utandırarak davranışlarını düzeltme kararı almışlardı.

Görüşme pek iyi gitmiyordu. Kral John köpürmüş, neredeyse kontrol edilemez bir hiddete kapılmıştı. Kral oydu, canı ne isterse yapabilirdi. Tahta çıkmayı yıllarca beklemiş, daha babasının döneminde taca göz dikmiş, kardeşi Richard tahta geçip 10 uzun yıl boyunca orada otururken kıskançlıkla takıntı haline getirmişti.

Kral olmanın, mutlak güç sahibi olmak anlamına gelmesi gerekiyordu. Ama önce baronları, sonra kilise, şimdi de kendi seçtiği görevlilerle kardeşi aleyhine dönmüştü.

Salisbury, derhal konuya girerek "Bence bana, ben kızım Jasmine'i de Burgh ile sözlemişken neden onu Chester'a verdiğini açıklamak boynunun borcudur," demişti.

"O benim marifetim değildi, William. Kraliçenin, saray erkanını eğlendirmek için tezgahladığı bir şeydi. Bana yalancıktan evlenecekleri; bir tür şaka, eğlence olacağı söylendi. Böyle küçük bir oyun oynanmasında bir sakınca görmedim."

William, kardeşinin yalan söylediğinin açıkça farkındaydı. Bir an, Chester'ın ona kaç para ödediğini merak etti. En azından John'u savunmaya geçirmeyi başarmışlardı.

John "Hiçbir zararı olmadı," diye ısrar etti. "De Burgh'la sar

salim evlendi işte. Neden hâlâ bu konuyu açıp başının etini yiyorsun anlamıyorum."

"Ne zararı olduğunu söyleyeyim, John: Beni kişisel olarak gücendirmenden başka, ordumuzun en güçlü kanadını uzaklaştırmayı da başardın. Kuzeydeki baronlarını silah altına alma çaban, büyük başarısızlıkla sonuçlandı. De Burgh, görüp göreceğin en iyi bölük komutanlarından biridir. Hatta en iyisidir! Piyadeleri sadık, dişli askerlerdir. Aslandan daha yüreklidirler. Galli okçuları, İngiliz kılıç ustaları, hatta paralı askerleri bile tüm diğer askerlerden daha iyi eğitimlidir. Kendini Galler'e kapadı, şimdi bize ne faydası olacak?"

John, isterse işleri derhal düzeltebileceğini belirtmek için elini salladı. "Bahar gelince, onu kandırıp ininden çıkarırım. De Burgh'lar, Plantagenet'lere sadıktır. Uzun kış ayları boyunca öfkesi yatışır. De Burgh'la aramızda hiçbir anlaşmazlık yok."

Salisbury iç geçirdi. John'a, Chester'la de Burgh arasındaki husumeti hatırlatmanın hiçbir anlamı yoktu. Chester, krala hâlâ sadık olan nadir baronlardan biriydi. John'un kadınlara ve paraya karşı duyduğu doyurulmaz açlık olmasa, iki soylunun arası hiç açılmamış olacaktı.

William Marshal'ın John'la konuşması ise, öfkesini kontrol edilemez bir gazaba dönüştürmeyi başardı. "John, kiliseyle arandaki sorunu halletmen gerekiyor. Tanrı aşkına, Papa'nın seni aforoz etmesinin ne kadar ciddi bir mesele olduğunu anlamıyor musun be adam?"

"O it heriften emir alacak değilim! Ben İngiltere Kralıyım! İngiliz kilisesinin başı, lanet olasıca Papa değil, benim! Kilisenin, tahttan daha zengin olduğunun farkında değil misin?" John'un yüzü, tehlikeli bir şekilde morardı.

William Marshal "Asıl sen, o zenginliğin sana karşı kullanılabileceğinin farkında değil misin?" diye gürledi. "Fransız Louis, İngiltere'yle kilisenin arası açıldığı diye keyfinden kahkahalar atıyor. Normandiya'nın, Anjou'nun, Maine'in ve Poitou'nun çoğunu ele geçirdi bile. Şimdi de İngiltere'ye göz dikecek. Papa da onun tarafını tutacak."

"Aralarından su sızmadığını hatırlatmana gerek yok. Belki de sen de onların tarafındasındır. Fransa'nın en güneyindeki mülklerini hâlâ elinde tuttuğun gözünden kaçmadı!" diye haykırdı John.

William Marshal'ın ağzı gerildi. "Bunu duymamış olacağım John," dedi. "Fransa'daki topraklarımı elimde tutmanın bedelinin ağır olduğunu biliyor. Bir sürü adamımın kanıyla ödedim. Stephen Langton'ın Canterbury Başpiskoposu olduğunu kabul edip, kiliseyle olan kavgamı bitirmek zorundasın. Yoksa Papa, tüm İngiltere'yi dinden çıkaracak!"

"Eğer o itoğlu öyle bir şey yaparsa, dinden çıkma emrine uyan bütün piskoposların mallarına el koyup, onları bu krallıktan sürerim!"

"Din adamlarına baskı uygulamak çözüm değil, John. Gel bu konuda sözümü dinle. Papanın elinde, seni tahttan indirdiğini ilan etme, İngiliz halkının sana olan tabiiyetini geçersiz kılma ve bu kararları yerine getirme görevini Fransa Kralı'na verme yetkisi var," diye açıkladı William Marshal.

Didişmeye Salisbury de katıldı. "Kendi ülkende güçlü ve sevilen bir kral olsan, böyle bir tehdit pek anlamlı olmazdı. Fakat halkın tüm sınıflarının saygısını hızla yitiriyorsun."

John artık saçmalamaya başlamıştı. "Eylemlerime karşı gelenleri ezmek için İngiltere'ye yabancı paralı asker doldururum. Baronları itaate zorlamak için, oğullarını bana rehin vermeye mecbur tutarım. Mahkemeleri ve maliye bakanlığını kullanarak, kiliseyi yasal bir biçimde soyup soğana çeviririm," diye tehditler savurdu.

Salisbury açık açık "O para, paralı askerlerin ücretlerini karşılamaz," dedi. "Vergileri ve aşarları ağırlaştırıp, daha sık toplamak zorunda kalırsın. Düşün bakalım, o zaman halk seni ne kadar sever?"

"İsa aşkına, hiç böyle köşeye kıstırılan kral olmuş mudur acaba? Hepiniz bana karşısınız! Hubert nerede? Kimse beni destek lemezse, o destekler."

Salisbury, kardeşinin dudaklarında belirmeye başlayan köpük

zerreciklerine aldırmayarak "Hubert her dediğine baş sallıyor. Seni azdırmamak için, sana duymak istediklerini söylüyor. William Marshal ile ben, artık gerçeklerle yüzleşmen ve kendine iyice çeki düzen vermen gerektiğini düşünüyoruz," dedi.

William Marshal'ın yüzü daha da sertleşti. "Daha sözümüz bitmedi, John," dedi. "Bir de ahlakınla ilgili konular var. Kulağıma, genç bir kadını daha kaçırttığın, fakat bu sefer olayın ölümle sonuçlandığı çalındı."

John, yumruğunu masaya indirerek "Bunlar hainçe söylentiler!" diye bağırdı. "Kadınlar kendilerini kralların kucağına atar. Yatağımı ısıtmak için kuyruk olup bekledikleri yalan değil ya? Ben normal, sağlıklı bir adamım, kadınları seviyorum. İsa aşkına, ağabeyim Richard'ın yıllarca yaptığı gibi uşaklarıma musallat olsam, işte o zaman şikayetçi olmak neymiş görürdünüz. Kiliseyle de arası pek iyiydi... yıllarca Fecamp Piskoposu'nu becerdi. Özel gözdeleri arasında, bu gururlu din adamından başka, şimdi isimlerini vermek istemediğim pek çok kişi vardı!"

William Marshal'ın ahlak anlayışı o kadar katıydı ki, Richard'ın oğlancılık hikayelerini duyunca dudakları bembeyaz olmuştu.

"Şimdi de piskoposlar, sırf etrafta dolaşan pis dedikodulara inanarak, kürsülerinden beni yeriyor, ahlakımı eleştiriyorlar. İnanın bana, buna kesin bir son vereceğim!"

William, yatıştırıcı bir sesle "Etrafta dolaşan laflar hainçe söylentilerden ibaretse, yayılmalarını durdurmak çok kolay," dedi. "Başka kadınları yatağına almayacaksın. Artık eşin kraliçeden bir varis sahibi olma vakti geldi."

John'un cevabı, iki adamı da bir hayli sarstı: "Isabella'nın hamile kalmaması benim suçum değil. Adet görmeye daha bu ay başladı."

Mareşal ağzını açtı, söyleyecek söz bulamayarak geri kapadı. Bir süre sonra tekrar konuşmaya çalıştı. "Yani şimdi sen, daha çocuk sahibi olamayacak yaşta küçücük bir kızla gerdeğe mi girdin?"

Bunun üstüne John'un gözleri kaydı, arka üstü yere düştü. Ayakları, her kriz geçirdiğinde olduğu gibi, kesik kesik sesler çıkararak zemini dövmeye başladı.

William Marshal aceleyle odadan çıkarak Hubert de Burgh'u aramaya gitti. Varsın kralın öfke nöbetleriyle o uğraşsın. Mareşalin temiz hava alması gerekiyordu.

John, intikamını almak için Salisbury'nin ya da Hubert de Burgh'un askerlerini kullanmayacak kadar düzenbazdı. Bunun yerine, Falkes de Bréauté'a ve emirlerini sorgulamadan yerine getireceğini bildiği bir avuç paralı askere bel bağladı. Soylu ailelerden birini emsal teşkil etmek için kullanarak, tüm dedikoduları ve söylentileri durduracaktı. Avisa'nın arkadaşı olan o kahpenin sesi, sonsuza dek kesilmeliydi. Mathilda de Braose, kendi yeğeni Arthur'u öldürtmüş bir adama güvenemeyeceğini söyleyerek, iki torununu rehine göndermeyi reddetmişti.

John, Galler sınırında bulunan Hay'in Lord ve Leydi'si olan William ve Mathilda de Braose'un tutuklanmasını emretti. Gözdağı verme biçimini o kadar beğenmişti ki, ilgisini kiliseye yöneltti. Bir kurban üstünde aynı yöntemi uyguladığında, diğerleri kendiliklerinden hizaya gelecekti. Papa Innocent'ın aforoz kararını ciddiye alarak, kürsüsünden, Kral John'a hizmet eden tüm rahiplerin lekelenmiş olduğu vaazını verecek kadar akılsız olan zavallı Norwich Piskoposu'nu seçti. Norwich'li Geoffrey'e, yeni bir başdiyakoz cüppesi yaptırılmasını emretti. Fakat yeni cüppe, kurşundan imal edilmişti. Kiralık askerler, giysiyi zorla başından geçirirken, adamcağız boğuldu.

Jasmine, sabahtan akşama kadar meşgul olacak bir şeyler buluyordu. Bir evin nasıl yetkin bir şekilde yönetileceğini öğrenmek için koşturup duruyordu. Kale komutanıyla konuşmuş, çatısı altında yaşayan herkesin görevlerini öğrenmişti. Bundan sonra, Morganna'yla karşılaşır karşılaşmaz, "Senin Mountain Ash'deki görevinin ne olduğunu öğrenebilir miyim acaba?" diye sordu. "Buradaki herkes, geçimini sağlamak için çalışıyor."

Morganna sinsice "Lord de Burgh'a bir takım hizmetler veriyorum." dedi.

"Öyle mi?" diye sordu Jasmine "Bu hizmetleri iyi veriyor musun bari?"

Morganna'nın dudakları inceldi. "Yanımdan hep gülümseyerek ayrılıyor."

Jasmine, Morgana'nın gözlerine dimdik bakarak "Kocam yatakta nasıl?" diye sordu.

Morganna yine sinsilikle "Bilmiyorum... zemini tercih ediyor," diye yanıtladı.

Cevap Jasmine'in komiğine gitmişti. Ağzının kenarı seğirdi. Falcon deliği tamir ettirmekle uğraşmadığı için, gecelerini yalnız geçirdiğinden emindi. "Güçlü kuvvetli görünüyorsun. Bence sana, mutfak işleri uygun olur. Aşçıya, ocaklarda yakılacak odunu getirip su taşıyacak bir yardımcı yolladığımı haber vereyim."

Morganna nefretle dolup taşıyordu. "Güçlüyüm. Su ve odun taşımak beni daha da güçlendirecek. Belli ki siz bu işleri yapamayacak kadar nanemollasınız," dedi.

Jasmine tatlı tatlı gülümsedi. "Şu anki durumumdan dolayı öyleyim," diye karşılık verdi. "Hamile olduğumu bilmiyor muydun?"

Morganna'nın içi buz kesti. Ne yapması gerektiğini çok iyi biliyordu.

Jasmine, Falcon'un yalnız başınayken okuduğu gizli ilim kitaplarına ve öğretilere hâlâ bakmamıştı. Ama kule penceresinden aşağı bakıp, genç adamın esmer başını ahırların civarında görünce, uygun fırsatı bulduğuna karar verdi.

Falcon'un odasına girdiğinde, odaya sinmiş varlığından neredeyse boğulacaktı. Odadaki her şey, kuvvetli şahsiyetinin belirgin damgasını taşıyordu. En göze çarpanı yataktı. Masif ahşaptan yapılmıştı. Siyah kadifeden perdelerine, altın iplikle, amblemi olan doğan işlenmişti. Yatağın yukarısındaki taş duvarda, çapraz duran iki geniş kılıç vardı. O kadar ağırlardı ki, Jasmine onları kaldırabileceğinden şüpheliydi. "Bileklerinin öyle kalın, omuzlarının o kadar kaslı olmasına şaşmamalı," diye düşündü dalgın

dalgın. De Burgh, çıplak tahtadan döşemeyle yetinmiyordu elbette. Zemin, kırmızı, kalın bir halıyla kaplıydı. Kutsal Topraklar'a yapılmış bir Haçlı seferinden getirildiğine şüphe yoktu. Geniş şöminenin önünde, altı tane kurt postu yatıyordu. Hepsi gümüşi griydi. Bakanı üstlerine yatmaya davet ediyorlardı. Duvarlara işlemeli kumaşlar asılmamıştı. Çıplak taş bunun yerine çok sayıda meşaleyle ve baş döndürücü çeşitlilikte silahlarla süslenmişti. Falcon, uzun yaydan bıçak ve hançerlere kadar hepsini ustalıkla kullanabiliyordu.

Bir duvara, içinde zırhının bulunduğu devasa savaş sandığı dayanmıştı. Zırhını daima cilalı ve bakımlı tutardı. Jasmine parmağını, kocasının her yere yanında götürdüğü, koyu renk tahtadan yapılma sandığın üstünde gezdirdi. Aşınmış menteşeleri bile özenle cilalanmıştı. Adamın erkeksiliği, havada hissedilebiliyordu. Her şey ona uyması için normalden büyük yapılmıştı. Koltuklar kocamandı, minderlerine oturunca içlerine gömülüyordu. Kalemlerinin, haritalarının ve kitaplarının durduğu masa devasa boyutlardaydı, ayrıca sıkıca kilitlenmişti. Anahtarı giysilerinin ceplerinde aramak için gardırobu açtığında, Falcon'un kokusundan neredeyse dizlerinin bağı çözülecekti. İyi cins deri, sandal ağacı ve tehlikeli erkek hayvan kokularının karışımıydı. Jasmine kızardı. Bu, seviştikten sonra kendi tenine sinen kokunun aynısıydı. İnce ketenden gömleklere dokundu. O sert, kuvvetli vücuda değemeyecek kadar dayanıksız görünüyorlardı. Elini deri pantolonların ve çelik ağdan yeleklerin üstünden geçirdi. Evet, bunlar onun hayvansı gücüne daha uygundu. Tüm ceketlerin ceplerini karıştırarak anahtar aradı. Bu esnada, hiçbirinin dolgulu olmadığını fark etti. O geniş omuzlar tamamen de Burgh'a aitti.

Anahtar bulamayınca, çalışma masasına döndü. Can yakacağı görüntüsünden belli olan keskin bir hançer seçti ve kilidi kurcalayarak açmaya çalıştı. Kapının açıldığını duyup hızla arkasına döndü. Suçüstü yakalanmıştı. Elinde hançerle, Falcon'un öfkesine hazır bekledi. Ama Falcon, "Jasmine," derken, gözleri parlıyordu. Bu tek kelimeyle, sanki onu okşamıştı. Gözleri nunu

alevi gibi yalazlanarak genç kadının üstünde dolaştı, açık pembe elbiseyi ve gümüş rengi kurdeleleri inceledi. Yaklaştı, Jasmine'in saçının bir tutamını baş ve işaret parmakları arasına alarak oynadı. "Çok güzelsin," diye soludu.

Jasmine, saçını kurtarmak için geriye savurarak "İçim seninle dolu," dedi.

Falcon'un yeşil gözleri, karısının vücuduna indi. "Emin misin, aşkım? Gözüme, hamile olamayacak kadar zayıf görünüyorsun."

Jasmine bakışlarını yere indirdi. Falcon fazlasıyla yakındaydı. Üstündeki etkisi yıkıcıydı. Titremeye başladı. Zorlukla "Eminim," diye fısıldadı.

Falcon Jasmine'in elini, kocaman, sıcak avucuna alarak, yumuşacık bir sesle "Bana, beni ne kadar mutlu ettiğini söyleme fırsatı vermedin," dedi. Parmağını, Jasmine'in çenesinin altına koydu. "Bana bak, Jasmine." Jasmine başını kaldırdığında, gözlerinin içine bakarak gülümsedi. "Neden titriyorsun? Hançer senin elinde," diye takıldı.

Jasmine'in gözleri, endişeden dolu dolu olmuştu. "Benimle oynuyorsun," dedi. Falcon, karısının seçtiği sözcükler üstüne derhal sertleşerek. "Bana izin versen seninle oynamayı o kadar çok isterim ki, Jassy," dedi.

"Hayvan!" dedi Jasmine suçlayarak. "Beni cezalandıracaksan, zorla yatmanı değil, dövmeni yeğlerim."

Falcon irkildi. "Seni neden cezalandırayım?" diye sordu şaşkınlıkla.

"Çünkü gizli büyü kitaplarına bakmaya geldim. Güçlerin benimkilerden daha üstün. Ben de onları öğreneceğim," diye diklendi Jasmine.

Falcon eğlenmişti. Kendi kendine gülerek, masanın anahtarını çıkarıp kilidi açtı. Kitaplarını çıkardı, Jasmine'e göstermek için masanın üstüne yaydı. Hüzünlü bir gülümsemeyle "Vergilius'un eserlerini ve Homeros'un kahramanlarının görkemli başarılarını okuyorum," dedi. "Sırrımı öğrendin işte. Romantik bir şapşalım.

Latif genç hanımların yer aldığı masalları heyecanla takip ederim. Gönlümü sana kaptırmamın şaşılacak bir yanı var mı?"

Jasmine, tanıdık işaretleri gördükçe paniğe kapılmaya başlamıştı. Falcon omuzlarını tutuyordu. Gözleri arzudan kararmıştı. Dudakları aralanmış, kendisininkilerle birleşmeye hazırdı. Erkekliği karnına dayanmıştı, başına buyruk bir şekilde hareket ediyordu.

"Yapamazsın... hamileyim," diye itiraz etti.

Falcon şefkatle "Nazik olacağım," diye söz verdi. Jasmine'in pespembe dudaklarını tatmak için başını eğdi.

"Nazikmiş!" diye bağırdı Jasmine. Son çare olarak, çok öfkelenmeye karar vermişti. "Sen o sözcüğün anlamını bile bilmezsin, canavar herif! Şu odaya bak. Her şeyin çok büyük, çok sert, çok kaba saba, çok hoyrat. Şehvetin bir kere kabardı mı, sınır tanımıyorsun. Başıboş bırakılmış aygır gibisin. Fazla iri, fazla güçlüsün. Zorla koynuma girmene engel olamıyorum."

Falcon gözlerini kıstı. "Bana sorarsan, çoğunlukla pek de güzel engelliyorsun. Jasmine, sen aslında benden mi, yoksa kendinden mi korkuyorsun?"

"Ne demek istiyorsun?" diye çıkıştı Jasmine.

"Seninle doğru düzgün sevişmeme izin verdiğinde, hoşuna gideceğinden, dahasını isteyeceğinden mi korkuyorsun? Yasak yerlerime dokunursan, içinde bir türlü doyuramayacağın bir iştah uyanmasından mı korkuyorsun? Daha önce ilişki kurmuş olduğum diğer kadınlar kadar başarılı olamamaktan mı korkuyorsun?"

Bu kadarı Jasmine'e fazlaydı. Gözyaşlarından önünü göremiyordu. Hançeri kaldırdı.

Falcon sakince "Önermem," dedi. Hızlı bir hareketle silahı elinden kaptı. Bir ayağını Jasmine'in bacaklarının arkasına dayayarak düşürdü. Birlikte ateşin önüne yuvarlandılar. Falcon'un esmer, kuvvetli, kıvrak gövdesi kürklere yayılmıştı. Karakaşları, zümrüt yeşili gözlerinin üstünde çatılmıştı. Bedenindeki ham güç, geniş omuzlarından belli oluyordu. Sessizlik, aralarındaki meydan okumayla yoğunlaşmıştı. Jasmine'in karmakarışık sırma

saçları yere yayılmış. Falcon'a, bu saçların çıplak olduğunda enfes göğüslerini örtecek kadar uzun olduğunu hatırlatıyordu.

Elleri derhal gümüş rengi kurdeleleri gevşetti. Sabırsız ellerinden biri yakadan içeri süzülüp, arkaya, omurgasının bittiği yere kaydı. Sonra Jasmine'in vücudunu zorla kendisininkine yasladı. Talepkar dudakları onunkileri örterken, Jasmine vücuduna dayanan erkeklik organının sertleştiğini hissedebiliyordu. Falcon, dudaklarını iki kez Jasmine'inkilere değdirdikten sonra, dilinin ucunu genç kadının ağzının kenarlarında gezdirdi. Jasmine, içinde tutuşan alevlere çok şaşırdı. Ona duyduğu nefret yakıcıydı. Sonra aniden, o ateşi hissetmek için âşık olması gerekmediğini açıkça fark etti.

Falcon Jasmine'i kolları arasında esir almıştı. Kuvvetli, ısrarcı ereksiyonu genç kadının karnının kıvrımına dayanmış, zonkluyordu. Sonra topuklarının üstüne oturup, pembe elbiseyi çabucak Jasmine'in başından kurtararak çıkardı. Jasmine defalarca itiraz etti, fakat Falcon bu yalvarışlara kulaklarını tıkadı. Jasmine'e nedense, iç gömleğini üstünde tutabilirse, Falcon'un saldırısından korunabilirmiş gibi geliyordu. Fakat Falcon'un sanki giysilerini çekiştirip onu soymaya kararlı olan bir düzine eli vardı. Falcon Jasmine'i soyunca, tırmalamasın diye ellerini de başının üstünde birleştirerek, aç gözlerle onu seyretti. Kürklerin üstünde ipek çilesi gibi yatıyordu. Ateş, göğüslerini ve karnını vurguluyordu. Falcon, her bir koltukaltı çukuruna birer öpücük kondurdu. Bunu daha önce de yapmıştı ama Jasmine yine de bu aşırı samimi hareket karşısında kıpkırmızı kesildi. Falcon cinsel organını, içinde bulunduğu dar giysinin kısıtlamasından kurtardı. Görkemli ereksiyonu, kendi iradesi varmışçasına dikildi. Zorlukla nefes alarak, Jasmine'in üstüne yerleşti. Onunla her yatışı eziyetti. Zihniyle bedeni birbiriyle savaşıyordu. Eti ısrarla talep ediyor, kanı delicesine bir heyecanla ötüyor, ama şehvetinin belirsiz sınırlarının ötesindeki zihni, sürekli daha fazlasını istediğini söyleyip duruyordu.

Elbette son nokta, Jasmine'in de ona âşık olması olurdu. Fakat gerçekçi bir insandı. Aşktan çok daha azına da raziydı. Tek isteği,

Jasmine'in de kendisini arzulamasıydı. Hatta o kadar bile değildi. Ona zevk verebilse, orgazm yaşatabilse mutluluktan uçacaktı. Vücudunu Jasmine'e doğru alçalttı. Titreyen elini aşağı indirerek, erkeklik organını yönlendirmeye çalıştı. Jasmine'le nadiren birlikte olduğu için, zirveye çıkan tutkusunu kontrol edemedi. Şehveti aniden taştı ve püsküren, akkor sıcaklığındaki ersuyunu Jasmine'in içine akıttı.

Jasmine içinin panikle dolduğunu hissetti. Çünkü, Tanrı şahidi olsundu ki, Falcon'un vücuduna yaptıkları, içinde olmasından başka hiçbir şeyin önemi yokmuş gibi hissetmesine sebep olmuştu. Üstelik onu sevmiyordu bile! Kafasının içinde bir ses "Seviyorsun işte," dedi. Jasmine yüksek sesle, "Sevmiyorum!" diye haykırarak itiraz etti ve odaya kapıyı çalmadan girmiş olan Morganna'nın gözlerinin ta içine bakmakta olduğunu gördü.

Morganna'nın önüne serilen sahne, bıçak yarası gibi acı verdi. Falcon'un karısına duyduğu ihtiyacın, soyunmakla uğraşmasına bile izin verilmeyecek kadar acil ve şiddetli olduğunu fark ettiğinde, içinde bir nefret patlaması oldu.

De Burgh odaya kimin, nasıl, ne zaman girdiğini görerek, sertçe "Defol!" diye emretti.

Morganna, nefretten kör olmuştu. Odadan kaçtı.

Falcon yatıştırıcı bir sesle "Özür dilerim sevgilim," dedi.

Jasmine nefes nefese "Özür dilemene gerek yok," dedi. "Seni benimle sevişirken gördüğüne memnun oldum." Sesinde, Falcon'u huzursuz eden bir zafer tınısı vardı. Şaşkınlıkla karısına baktı. Kasıklarının iç tarafında, inci tanesi gibi görünen sperm damlalarını fark etti. Tekrar sertleşti. Neredeyse tekrar doruğa çıkacaktı, fakat doyuma ulaşmaktan çok uzaktı.

Jasmine kocasının niyetini fark ederek kalkmaya çalıştı. Daha ancak dizlerinin üstüne doğrulabilmişti ki, Falcon onu kuvvetli kollarının arasına alarak göğsüne bastırdı.

"Yine mi!" diye bağırdı Jasmine.

Falcon aceleyle "Evet yine," diye ısrar etti.

Jasmine "Daha yeni yaptın!" diye itiraz etti.

"Daha yeni yapmak diye bir şey yoktur. Seni okşayarak sakinleştirmeyi biliyorum, Jassy."

Jasmine, kocasının kolları arasından çekildi. Gözleri ateş saçıyordu. "Tensel aşırılıkların hoş görülecek gibi değil! Hamile olduğumu unuttun mu?"

"O kaltak tam o anda odaya girmeseydi... seni doruğa ulaştırmama bir dokunuş kalmıştı!"

Jasmine hainee "O kaltağın içeri girmesi, zevk aldığım tek andı," diye tısladı. Aniden, bütün olanlar ona çok ağır geldi. Sarsılmaya ve hıçkırmaya başladı. Esasen, Falcon onu doruğa ulaştırmıştı. İlk rahatlaması o kadar şiddetliydi ki, gözleri yaşarmıştı. Ama Falcon'un ona yaptıklarından haberdar olmasına asla izin vermeyecekti. Ayrıca bundan sonra, kalleş, hain vücudunu daha da sıkı denetim altında tutacaktı.

Bölüm 33

O gece, Mountain Ash saldırıya uğradı. İşgalciler koyunları, sığırları, hayvan yemlerini ve kıymetli atları çalıp götürdü. Dikkat dağıtarak rahatça kaçmak için, köylülerin kale surları dışında inşa ettiği saman damlı kulübeleri ateşe verdiler. Gece vakti çıkan yangınların dehşet verici olduğunun farkındaydılar. Karanlıkta alevler, yarattıkları sefaletin tadını çıkarırcasına çatırdayıp gürlüyordu.

Köylüler kaleye alındı. Ertesi gün, onların kulübelerini yeniden inşa etmekle geçti. Estelle ile Jasmine yanıkları tedavi etmekle ve çocukları teselli etmekle uğraşıyorlardı. Falcon de Burgh ise uygun vakti kolluyordu. Karşılık vermeden önce, hedefinden tamamıyla emin olmak istiyordu. Olur olmaz, Mountain Ash'in bir daha asla saldırıya uğramamasını garantileyecekti. Çünkü, Galliler bir kaleye girdiklerinde, vahşice yağmalıyor, öldürüyor, tecavüz ediyorlardı.

Akşam yemeğinde, salonda, gözleri Morganna'yı aradı. Morganna derhal Falcon'un bakışlarının üstünde olduğunu sezerek, tatminle gülümsedi. Falcon, yemeğini bitirir bitirmez Jasmine'den müsaade isteyerek salondan ayrıldı. Morganna onun peşinden odasına gitti. Falcon, kadının geleceğini biliyordu. Kapıyı açtığında beline kadar çıplaktı. Morganna'yı içeri çekti.

Morganna, Falcon'u daha önce çıkmadığı zirvelere çıkarmayı umarken, ona dokunmadan da edemiyordu. Falcon onu çabucak soyup yatağa oturdu. Fakat bir süre sonra dokunuşları yavaşladı. İşkence gibi, çıldırtıcı, haddinden fazla uzayan bir ön sevişme

senaryosuna dönüştü. Morganna bu aşamayı istemiyor, ihtiyaç duymuyordu. İnanılmayacak kadar kısa bir süre sonra aklı başından gitti, Falcon'a sadece onun verebileceğini bildiği tatmin için yalvarmaya başladı.

Falcon, sıcak dudaklarını Morganna'nın göğsüne dayanarak "Llewelyn hazinesini nerede saklıyor?" dedi.

Morganna kalınlaşmış bir sesle "Mmmm... ne hazinesi?" diye mırıldandı.

"İngiliz kalelerinden çaldıklarını hangi kalede tutuyor?" Falcon, sık sık dağlarda ata binmeye çıkan Morganna'nın, Llewelyn'le bağlantıda olduğundan şüpheleniyordu.

Morganna, Llewelyn'i bu adama gözünü kırpmadan satardı. Falcon için her şeyi yapardı. İstemesi yeterdi.

Parmakları, Falcon'un şişmiş organını kavradı. "Lütfen. Lütfen." Kıvranarak, adamın mermer gibi kasıklarına sürtündü. Tutkunun kızıl sisi arasında bir isim bulmaya çalıştı. "Penderyn." Nefes aldı.

Falcon, ılık nefesini, büzülüp toparlanmış göğüs ucuna verdi. "Hayır Morganna, orası kışları kaldığı, saldırıyı düzenlediği kale. Hazinesini... altınını... mücevherlerini nerede saklıyor?"

"Ohhhhhh... Brecon... lütfen, artık!"

Brecon! Falcon tahmin etmişti. Burası, en az üç nehrin birleşiminde bulunduğu için saldırılara karşı korunaklı bir dağ kalesiydi.

Kadın "Falcon..." diye yakardı. Falcon ona 30 saniye ayırdı. Doyuma ulaştırmak için parmaklarını hızla hareket ettirdi, sonra yataktan çıktı. Zihni çoktan ondan kilometrelerce uzağa gitmiş, Llewelyn'den intikam almak için planlar kurmaya dalmıştı. Vaktin geç olmasına karşın, alt kata inip Gervase ile Montgomery'i yataklarından kaldırmakta tereddüt etmedi. Planını onlara da anlatıp, herhangi bir açığını yakalayıp yakalayamayacaklarını görmek istiyordu.

Morganna Falcon'un yatağında uyuyakaldı. Ertesi sabah, Jasmine onu orada buldu. Falcon'a, kale hizmetkarlarının, köylülerin kulübelerine geri dönmesine yardım etmesini ve onlara battaniyeyle yiyecek götürmesini istediğini söyleyecekti. Morganna'nın ince uzun, esmer vücudunu Falcon'un yatağında kıvrılmış görünce, kalbi durdu. Derhal gözleri yaşardı. Kule basamaklarından aşağı körcesine inerek soğuk sabah havasına çıktı. Şiddetli mide bulantısıyla cebelleşiyordu. Dış avlunun duvarına dayanarak kustu. Fakat bunun sonucunda iyileşeceğine, daha da kötü oldu. Bayılacağının farkındaydı. Dondurucu soğukta pelerin giymeden uzun süre yatmanın ne kadar tehlikeli olacağını biliyordu. Yine körlemesine elini uzatarak, duvarın dibine çöktü.

Tam, koşa koşa Jasmine'in yanına gelip, ufak tefek, gevşek bedenini kollarına aldı. Koridora daldığında, de Burgh ile yüz yüze geldi. "Leydim hastalanmış."

Falcon, genç şövalyenin Jasmine'e *leydim* derken kullandığı koruyucu ses tonuna şaşırdı, fakat Jasmine için öylesine endişelenmişti ki üstünde durmadı. Tam'i "Yukarı çıkar onu," diyerek yönlendirdi. İki adam kule merdivenlerini hızla tırmanmaya başladı. Tam elbette Jasmine'i Falcon'un odasına soktu. Bu esnada Jasmine gözlerini açmış, cansız bir sesle "Hayır, lütfen," diye itiraz etmeye başlamıştı.

Tam odanın içine iki adım atıp durdu. Falcon neredeyse ona çarpacaktı. Tam, yatakta yatan çıplak kızın oluşturduğu utanç sahnesine baktı, sonra suçlayan gözlerini de Burgh'a çevirdi.

Jasmine yüzünü Tam'in geniş göğsüne gömerek "Lütfen beni yukarı çıkar," diye fısıldadı.

Falcon endişe, öfke ve suçlulukla kıvranıyordu. Kısaca "Estelle'i getireyim," dedi.

Morganna tuniğini üstüne geçirip sıvıştı. İçi heyecanla dolmuştu. Jasmine düşük yaparsa, çocuğu ortadan kaldırma zahmetine girmesi gerekmeyecekti.

Estelle Falcon'la birlikte kuledeki odaya gitti. İkisi de çok endişeliydiler. Fakat odaya girip, Jasmine'i yatakta oturmuş, solgunluğundan dolayı biraz hayalet gibi, ancak yine de

çok güzel görünürken bulduklarında ziyadesiyle rahatladılar. Tam'in ceketine pembeli-gümüşlü bir kurdele iliştirilmişti. Falcon, bu kurdelenin genç şövalyeye, Jasmine'in teveccühünün işareti olarak takması için verildiğini anladı. Kalbine kıskançlık saplandı. Sonra sağduyusu ona, pembe ve gümüş grisi gibi son derece kadınsı renkler taşıyan bir şövalyenin alay konusu olacağını hatırlattı. Tam yine bakışlarını de Burgh'dan kaçırarak, çıktı.

Estelle, yatağa giderek endişeyle "Kanaman var mı?" diye sordu.

"Hayır, elbette yok. Bu kadar endişelenme, Estelle. Turp gibiyim. Ayrıca Koca Meg'e de haber verme, yoksa beni bir hafta yataktan çıkarmaz."

"Sana naneli papatya çayı getireyim, bulantıya iyi gelir," diyen Estelle, koşa koşa mutfağa gitti.

Falcon dikkatle yatağın kenarına oturdu. "Jasmine, bunlar benim yüzümden olduysa affını diliyorum."

Jasmine, en iyi silahının kayıtsızlık olacağına karar verdi. "Senin yüzünden mi?" dedi neşeyle. "Senin yaptıklarının bana ne etkisi olur ki? Hamileliğin küçük mutluluklarından biri, o kadar."

"Birkaç günlüğüne Mountain Ash'den ayrılacağım, ama elbette sen düzelene kadar yola çıkmayacağım."

Jasmine, Falcon'un dün gecekî saldırıya karşılık vermeye gideceğini hemen anladı. Korkunun soğuk parmakları kalbini kavradı. Morganna'yı yatağında bulmamış olsa, Falcon'a sarılıp gitmemesi için yalvarırdı. Bunun yerine, kayıtsızca "Benim yüzümden planlarını değiştirme. Bir saate hiçbir şeyim kalmaz," dedi.

Falcon "Askerlerin hepsini almıyorum, iyi korunacaksın," diye güvence verdi.

Jasmine, ametist gözlerini kocasına dikti. Yılan masumiyetiyle "Tam'i burda bırakırsan, güvenliğimden endişe etmene gerek kalmaz," dedi.

Falcon, ağzından kaçmak üzere olan çirkin bir kelimeyi yuttu. Yine de, rahatlamıştı. Eğer Jasmine'in onu kızdıracak kadar hali varsa, çok hasta olamazdı. Ne olur ne olmaz, yola çıkmayı bir gün erteledi.

O gece, ana salonda, şövalyelerinin en az 50 tanesinin pembeli gümüşlü kurdeleler taktığını görerek çok eğlendi. Ayrıca, bazılarının ona, hiç tasvip etmediklerini belirten gözlerle baktığını da fark etti.

Daha sonra rüyasında, başına bir şey gelecek diye korkusundan ağlamakta olan Jasmine'i teselli edip yatıştırdığını gördü. Karısını bağrına bastı, okşayarak uyuttu. Korkusu, Falcon'un öpücükleriyle eriyip gitti. Uyandığında, Jasmine'in kendisini dul bırakabilecek olaya pek kayıtsız kaldığını düşünerek, kederlendi. Fakat genç kadını tamamen iyileşmiş olarak bulunca, morali düzeldi. Kısa süre sonra yola çıkma vakti geldi. Falcon'la en iyi 40 adamı, gece boyunca ata binip Brecon'u yağmalamaya gideceklerdi.

Jasmine'in, gidişini kule odasının dar penceresinden izlediğini bilse çok memnun olurdu. Adamları kaygısızca gülüyor, kocaman kaba elleriyle şakacıktan birbirlerine vuruyorlardı. Dış avlunun taşlarını takırdatarak kale kapısından çıkarlarken, soğuk rüzgar pelerinlerini havalandırıyordu. Jasmine Falcon'un esmer başını kuleye doğru kaldırdığını gördü. Dönüp kaleye sırtını vermeden önce, koca savaş atını şaha kaldırdı. Hayvanın ön ayakları havayı dövdü. Adamla atın aynı vahşi, güçlü kumaştan kesilmiş olduğunu, birbirlerine çok yakıştıklarını düşündü. Onları izlemek bir zevkti. Ürperdi. Falcon'u şimdiden özlemişti. Önündeki yıllar boyunca acaba kaç kere böylece durup, dosdoğru tehlikenin karşısına çıkmaya gitmesini izleyecekti?

De Burgh'un dönmesi iki hafta aldı. Dağ yolları çetindi. Ayrıca Brecon'a varır varmaz, oracıkta ağaç kesip kuşatma makineleri yapmak zorunda kalmışlardı. Kışın ortasında, kalede sadece az sayıda, seçme askerin bulunacağını biliyordu. Llewelyn ordusunun çoğunu İngiltere sınırına yakın yerlerde bulunduruyor, zengin İngiliz kalelerine düzenlediği hızlı saldırılarla hazinesini dolduruyordu. De Burgh Brecon'dan çıktığında, yanında iki san

dık altın ve büyük bir kutu dolusu mücevher vardı. Ama onun için asıl önemli olan, Brecon'da taş üstünde taş, omuz üstünde baş bırakmamış olmasıydı. Yaptırdığı mancınıklar kazık çiti ve perde duvarı dümdüz etmiş, kulede koca koca delikler açmıştı. Müştemilat binalarının hepsi yanıp kül olmuştu. Metodik yıkımdan zalimce bir zevk almıştı. İlk Galliler saldırmasa, bunların hiçbiri olmayacaktı.

Jasmine ile Estelle, ritüeli özenle gerçekleştirdikten sonra kristal küreye baktılar. De Burgh'un bütün tehlikelerin üstesinden gelip, canı isterse iki düzine kale yapmaya yetecek kadar büyük bir hazineyle döneceğini gördüler.

Morganna, Jasmine'in hasta yatağından bu kadar çabuk kalkması karşısında yıkılmıştı Demek ki çocuk hâlâ karnındaydı. Şarkı söyleyerek geziyordu. Yanaklarındaki pembelik, onu her zamankinden daha da sağlıklı, güçlü ve mutlu gösteriyordu. Morganna bütün bunlara son vermeye karar verdi. Estelle'den kendisi için düşük yaptırıcı bir ilaç istedi. Estelle, doğallıkla, De Burgh'un Galli kızdan olacak piçinden kurtulmaya pek heveslıydi.

Morganna, Jasmine'in artık her sabah yaptığı üzere mutfaklara inmesini bekledi. Sonra Jasmine'in sürekli içtiği bal şarabına karıştırmaya niyetli olduğu sedefotu şişesini aldı. Gizli gizli kuledeki odaya gitti. Bir an, ufak adımların çıkardığı hafif bir patırtı işittiğini sandı. Hemen şişenin tıpasını çıkarıp, bal şarabına uzandı. Aniden, arkadan bir şey üstüne atlayarak onu yere yuvarladı. Morganna çığlık attı. Bir pumanın kehribar gözlerine baktığını fark edince, içi korkuyla doldu. Bıçağına uzandı, ama deri kını boştu. Yuvarlanarak kediden kaçtı, kapıya yaklaştı. Kaçma telaşından, yere düşürüp içindekileri döktüğü şişeyi odada bırakmıştı. Daha sonra, çıplak göğsündeki iki derin, yatay pençe izini inceledi. Yaraların muhtemelen iz bırakacağının farkındaydı. Büyük bir kurnazlıkla, bıçağını bulup, yatay çizgileri dikey bir çizgiyle birleştirdi. Artık Falcon'un baş harfini temsil eden bir F olmuşlardı.

Estelle Morganna'ya verdiği şişeyi, boş olarak Jasmine'in odasında buldu. Almak için eğildiğinde, bir görü geldi ve kızın ne yapmaya çalıştığını anladı. Bal şarabını kokladı, fakat otun belirgin kokusunu alamadı. Yine de ne olur ne olmaz diye düşünerek, şarabı döktü. Estelle, Morganna'nın sedefotunu Falcon'dan olacak çocuğunu düşüreceği iddiasıyla aldığını açıklayarak karı kocanın arasını iyice açmak istemiyordu. Morganna'nın zarar verme planını başarıyla gerçekleştirmesine ramak kalmıştı. Gözlerini her an kızın üstünde tutmaktan başka çaresi yoktu.

De Burgh ve adamlarının zaferle dönüşü, büyük bir kutlama sebebiydi. Aralık sonunda oldukları için, Noel eğlencesini erken yapmaya karar verdiler. Ana salon, çobanpüskülü ve ökseotu ile süslendi. Devasa bir ağaç kesilip hazırlanarak, Yule yortusu kütüğü yapıldı. Chepstow'dan yollanan sığırlar kesilerek şişlere geçirildi ve kızartılmaya başlandı.

Falcon Jasmine'in odasının kapısını açıp içeri girdiğinde, genç kadın, Glynnis'in de yardımıyla kutlamaya inmek için giyiniyordu. Kısa iç gömleğiyle oturmuş, çoraplarını çekiyordu. Telaşla, "Giyinik değilim!" diye itiraz etti.

Falcon sırıttı. "Görüyorum," dedi.

Jasmine, yatağına serilmiş kırmızı elbiseye suçlu suçlu baktı. Sonra "Kırmızı giyeceğim!" diye diklendi.

Falcon daha da sırıttı. "Görüyorum," dedi.

Küçük Glynnis, kıvılcımlar uçuşmaya başlamadan sıvıştı. Falcon Jasmine'e yaklaştı. Genç kadının baş döndürücü görüntüsünü gözleriyle içti. Ayrıyken ona öylesine susamıştı ki! Gözlerini, incecik beline ve dümdüz karnına indirdi. "Bıraktığımdan daha da zayıfsın."

Jasmine "Göğüslerim irileşti," dedi, sonra kıpkırmızı kesildi.

Falcon düzgün, beyaz dişlerini sergileyerek sırıttı. "Görüyorum," diye yinelerken, parmağını, beğeniyle Jasmine'in göğsünün kıvrımında gezdirdi. Kırmızı giyecek olmasına sevinmişti: giyeceğini biliyordu zaten. Bu gece ona armağan et

meyi düşündüğü elmaslar, kırmızının üstünde iyice belirginleşecekti.

Gözleri arzudan dumanlandığında, Jasmine "De Burgh, aklından bile geçireyim deme!" diye uyardı.

Falcon "İki haftadır yoktum, içinden azıcık bile olsa bana iyi davranmak gelmiyor mu?" diye sordu.

Jasmine kararlılıkla "Hayır," dedi.

Falcon "Seni bir saatliğine yatağa götüremez miyim?" diye takıldı.

Jasmine kızarak "Hayır!" dedi.

"O zaman iç gömleğini çıkar da, güzel vücudunu seyredeyim biraz."

"De Burgh!" diye çıkıştı Jasmine.

"Küçük bencil yosma!" Yalancıktan içini çekti. "Eh, o zaman tadınla yetinmek zorunda kalacağım," dedi. Jasmine'i kaldırıp kucağına oturttu. Dudakları onunkilere değdi. "Sana hiç, minik poponun kalp şeklinde olduğunu söylemiş miydim?" dedi. Her sözcükte dudakları Jasmine'inkilere hafifçe dokunuyordu.

Jasmine bu nazik kur yapmalara alışkın değildi. Sevilip okşanmaya hayli istekliydi. Falcon, elini ipek çorabın üstünde kaydırdı. "Sana hiç," dedi yine dudaklarını değdirerek, "dünyanın en ince, en güzel bacaklarının sende olduğunu söyledim mi?" Parmaklarını Jasmine'in çenesinin altına koyup, gözlerine bakabilmek için yüzünü kaldırdı. "Peki sen, bu güzel bacaklarının arasındaki nedir söyledin mi bana?"

Jasmine hemen Falcon'un kucağından indi ve elbisesini kaptı. "Bütün eğlenceyi kaçıracağız, de Burgh."

Falcon iç çekti. "Seni yatağa götürmeme izin vermezsen kaçıracağız asıl."

Jasmine heyecanla "Dans da edilecek," dedi.

Falcon "Neden daha önce söylemedin? Aşağıda eğlenmek varken, neden yatak odasında vakit öldürüyoruz?" diye dalga geçti.

Jasmine kıkırdadı. "Benimle dans eder misin?"

"Senin sadece Tam'le dans edeceğini sanıyordum. Benim gibi yaşlı bir adamla dans etmeye tenezzül edeceğini düşünmemiştim." Jasmine'i döndürüp, elbisenin arkasındaki kopçaları kapadı. Sonra, sarı saçlarını kaldırıp ensesine bir öpücük kondurdu. "Tanrım, senin yüzünden nasıl da titriyorum," diye mırıldandı. Sesindeki tüm alay gitmişti. Derhal Jasmine'in yanından çıkmazsa, giysilerinin odanın dört yanına savrulacağını, kendisinin de yatakta altında olacağını biliyordu. Bir odada baş başa kaldıklarında, Jasmine'in ayartıcılığına ve direnmenin verdiği azaba dayanamıyordu. Bakışları ciddileşti. Karısının başına iffetli bir öpücük kondurarak, giyinmeyi bitirmesi için aceleyle yanından çıktı.

Bölüm 34

Ana salondaki masalar, üstlerine yığılan ağız sulandırıcı yiyeceklerin ağırlığından gıcırdıyordu. Dana çevirmenin yanına, takviye olsun diye geyik eti de pişirilmişti. İki yüz kişiye yetecek et sağlamak için, 20 kadar alageyik vurulması gerekmişti. Kışın en soğuk günleri olduğu için taze sebze yoktu, ama buzlu nehirler balık kaynıyordu. Av hayvanları boldu. Aşçılar düzinelerce somun ekmek, bir sürü hamur işi ve yumurta yemekleri pişirmişti. Elmalı turtalar, börekler ve frenküzümlü, ayvalı, kıvamlı kremaya bulanmış tartlar yendi. Yanlarında yıllanmış bira, baharatlı sıcak elma şarabı ve Chepstow'dan yollanan şaraplar içildi.

Bütün gece, kahkahalar ve müzikle geçti. Jasmine'i dansa kaldıracak kadar cesaret toplayan ilk şövalye Tam oldu. Onu, birbirleri ardına kardeşi Gower, Montgomery ve Gervase takip etti. Jasmine, bakışlarını, salonun öteki ucunda duvara yaslanmış onları izleyen kara figürden kaçırmaya çalışıyor, ama başarılı olamıyordu. Şövalye, herkesle son derece samimiydi. Aşçı yamaklarının bile ona Falcon diye hitap ettiğini fark etmişti. "Gervase'a yüz ver, dans ettikten sonra seni götürüp kocana teslim etsin," diye düşündü hazin hazin.

Falcon, Jasmine'e bakarak güldü. "Beni dansa kaldırmadın."

Jasmine saçlarını geri attı "Senin gibi çirkin bir hödük, duvara dayanıp beklemeyi hak ediyor!"

Falcon ellerini uzatıp, Jasmine'in belini kavrayarak onu kendine çekti. Aklını çelmek için "Ceketimin içinde sana bir hediye

var," dedi. Gözleri buluştu. Jasmine meydan okumayı kabul etti. Elini Falcon'un ceketinden içeri sokarak, göğsünün sıcak, çıplak tenine dokundu. Parmakları, mücevher olduğunu fark ettiği bir şeye değdiğinde, hızla nefes aldı. Dışarı çektiği elmaslar, ışıkta parlayıp alev rengi elbisesini yansıttı. Jasmine, her kadın gibi bu kıymetli hediyeye çok sevinerek, birbirinin eşi bilezikleri bileklerine geçirdi. Falcon bileziklerle takım kolyeyi ince boynuna takarken nefesini tuttu. Sonra kocası, hiçbir şey demesine fırsat kalmadan onu döndürüp, dans etmeye götürdü. "Haydi onlara konuşacak bir konu verelim," diyerek, Jasmine'i, düzgün bacaklarını sergilemek için havaya kaldırdı. Salon coştu. Dans ederlerken, aralarında, ikisini başkalarının ulaşamayacağı farklı bir dünyaya taşıyan bir şeyler vardı.

Danstan sonra Falcon, diğer erkeklerle birlikte, şans için Yule kütüğünü içeri getirmeye gitti. Bol bol şakalaşarak, kütüğü itip kaktılar. Pek çoğu bol bol içki içmiş olduğu için ayakta zorlukla duruyordu. Jasmine'in yanakları pembeleşmişti, mutluydu. Falcon ona adeta kur yapıyordu. Buna hangi kadın karşı koyabilirdi? Kendi kendine "Gerçekten, hangi kadın?" diye sorarken, kısa ve yakası açık bir deri tunik giymiş olan Morganna, gözlerini Jasmine'in elmaslarına dikerek, aşağılarcasına "Sonunda ikinizi birlikte bir şey yaparken gördüğüme sevindim," dedi.

Jasmine bu yemi yutmayı reddetti. Neşeyle "Evet, dans etmek benim için bir tutku haline geldi," dedi.

"Tutku mu?" diye dudak büktü Morganna. "Siz o kelimenin anlamını bile bilmezsiniz." Tuniğini açarak, üstüne F harfi çizili göğsünü gösterdi. "İşte tutku budur! Önem verdiği her malını böyle işaretler."

Jasmine gözlerini kapadı. Akşamı berbat olmuştu. Falcon onu azıcık bile önemsese, Morganna'nın bu kalede böyle nefret saçarak yaşamaya devam etmesine izin vermezdi.

Falcon Jasmine'in yanına dönerken ona sıcak, hoş kokulu elma şarabından getirmişti. Jasmine şarabı bir kenara bıraktı. Falcon'un kaşları endişeyle çatıldı. "Bir şey mi oldu?" diye

sordu. Jasmine'le aralarındaki kıvılcım sönmüş, genç kadın yine içine kapanmıştı.

Jasmine "Yok bir şey," dedi gergin bir sesle. "Aniden üstüme bir yorgunluk çöktü."

Falcon Jasmine'in yüzünü araştırdı, ama gözlerini yakalayamadı. Sonunda "Özür dilerim. Fark edemedim. Seni yatağına taşıyayım," dedi.

Jasmine çekildi. "Gerek yok! Sen lütfen burada kal, yoksa adamların çok bozulur."

Estelle yanlarına gelip, elini yavaşça de Burgh'un koluna koydu. "Onunla ben ilgilenirim," dedi. Jasmine'in odasına geldiklerinde, Estelle torununu uyarmaya girişti. "Bu akşam gözlerimi o kadından hiç ayırmadım. Senin için tehlike oluşturduğunun farkındayım."

Jasmine öfkeyle "Falcon onu o kadar seviyorsa, onun olsun!" diye bağırdı.

Estelle, kendinden emin "Falcon onu hiç sevmiyor, bu yüzden kafayı ona taktı," dedi.

Jasmine bağırarak "Göğsüne adının baş harfini yazmış!"diye karşılık verdi.

Estelle "Anlamadım," dedi.

"Bana, göğsüne kesici bir şeyle yazılmış kocaman bir F harfi gösterdi!"

"Kendisi yapmıştır. O kadından her şey beklenir. Sana anlatmak istemedim ama iki gün önce, odana gelip, çocuğunu düşürmek için şarabına sedefotu karıştırmaya çalıştığını biliyorum. Şişeyi yerde buldum, içindekiler dökülmüştü. Falcon'dan hamileymiş gibi davranıyordu. Ama esasen sadece sen hamilesin. Bu gece yeniden deneyecek. Biliyorum. Hissediyorum."

Jasmine bir an duraklayarak, Estelle'in sözlerindeki gerçekleri hazmetmeye çalıştı. "Onu hazırlıklı karşılayacağım. İçine korku salacağım."

Estelle, "Ben mumları hazırlayayım. Sen işlemeli cübbeni giy," diyerek Jasmine'i teşvik etti. Ritüel için hazırlandılar ve

sessizce beklediler. Mumlar yarıya kadar yandığında, taş basamaklarda yankılanan ayak seslerini duydular.

Kulenin loş merdivenlerinde, Morganna ilk basamağın iki yanına, alçak bir seviyeye ip geriyordu. İki ucunu taş duvarlardaki girintilere sıkıştırarak, sağlamca tutturdu. Gerginliğine baktı, memnun kalarak gülümsedi. Tam ipin üstünden atlayarak aşağı inmek üzereydi ki, Estelle oda kapısını açıp "Gel... seni bekliyorduk," diye emretti. Bazen, Estelle'in söylediklerini yapmamak imkansız olurdu. Bu defa da öyle oldu. Morganna sanki büyülenmiş gibi odaya girdi. Yeşil mumların ortasında bir ışık halesi içinde durmakta olan Jasmine'e, hayranlık karışık bir korkuyla baktı. Çıplaklığı, örümcek ağı inceliğindeki cüppenin aydınlığından belli oluyordu. Odayı alışılmadık, dumanlı, kirli bir hava dolduruyordu. Yanarak yayılmakta olan ağır koku, Morganna'nın nefesini tıkamak üzereydi.

Jasmine kadehten bir yudum alarak, önündeki kristal küreyi okşadı. "Ben, Jasmine de Burgh, evrenin güçlerine sesleniyor ve Galli Morganna'yı lanetliyorum. Eğer bir çocuğuma el kaldırırsan, Tanrı elini kurutsun!" Hançerini kaldırıp, ucunu dosdoğru Morganna'ya uzattı.

Morganna, boğuk bir çığlık atarak odadan fırladı. Merdivenlere gerdiği ipi unutmuştu. Dehşet dolu feryatlarla, merdivenlerden tepetaklak yuvarlandı. Falcon, oda kapısını hızla açarak kadının yanına koştu.

Morganna "Beni öldürmeye çalıştılar!" diye haykırdı. "Cadı onlar!" Üst kata giden merdivenleri işaret etti. De Burgh, ritüel cübbesini giymiş olan Jasmine'i gördüğünde içi dehşetle doldu. Morganna'nın ayağa kalkmasına yardım etmeye çalıştı. Düşerken pürüzlü taşlar yüzünü ve ellerini yırtıp kanatmıştı. Eli pençe gibi kıvrılmış, öylece kalmıştı. "Elimi hareket ettiremiyorum... sakatladılar beni!"

Çığlıkları Koca Meg de duymuş, koşa koşa gelmişti. De Burgh ona hemen "Kızı götür, yaralarına bak," dedi. Basamakları ikişer ikişer tırmanmaya başladı. Kadınlar onun korkunç, kör öfkesi karşısında geriledi.

"Artık kalemde cadılık ayinleri yapılmayacak. Bu geceden sonra, kara büyüyle uğraştığınızı görmeyeceğim! Anlaşıldı mı?" diye kükredi. Gözleri, buz gibi bir hiddetle parlıyordu. Karısına daha fazla bakmaya dayanamıyormuşçasına sırtını döndü.

Jasmine öfkeyle "Neden gizli bilimlere böyle mantıksız bir şekilde karşı?" diye düşündü. "Neden o kaltağa arka çıkıyor?" Falcon'a, Galli kızın ona ve doğmamış çocuğuna etmeye çalıştığı kötülükleri anlatmak istiyordu. Merdivene gerilmiş, takılıp düşse ölmesine, en azından düşük yapmasına sebep olacak ipi göstermek istiyordu. Ama gururu, kendini savunmasını engelliyordu. Ona yalvarmayacak, hatta bundan sonra onunla konuşmayacaktı bile. Falcon'u, sanki hiç var olmamışçasına görmezden gelecekti.

Sonraki birkaç gün, Morganna'nın artık Mountain Ash'de olmadığı fark edildi. Kimse yerini bilmiyordu. De Burgh'un bildiği düşünülüyordu, ama konu kapanmış sayıldı.

Jasmine Falcon'u görmezden gelmekte başarılı oldu. Ama aynı odada bulunduklarında veya yan yana yemek yediklerinde bakışlarını ondan kaçırmasına karşın, zihnindeki belirgin izleniminden kurtulamıyordu. Falcon adamlarıyla ava çıktığında, kalenin sessizliğinden ve ıssızlığından çıldıracağını sanıyordu. Ama döndüklerinde, çıkardıkları patırtı tavandaki kirişleri sarsıyordu.

Zaman zaman, Falcon'u kendisini izlerken yakalıyordu. Gözleri gölgeli ve hüzünlüydü. Havva'nın çağlar ötesinden aktardığı bilgiyle, Falcon'un ihtiyacının arttığını, vaktinin daraldığını biliyordu. Kocasının onu, yırtıcıların avını takip ettiği gibi izlediğinin farkındaydı. Bir gün kontrolünü yitirip kendisiyle birlikte olacağını biliyor, ama ne zaman ve nerede olacağını kestiremiyordu.

Falcon de Burgh, karnını kemiren ihtiyaca ve kasıklarındaki ağrıya, sarsılmaz bir kararlılıkla karşı koyuyordu. Fakat Jasmine'in ölümcül çekiciliği, onu gece gündüz çağırıyordu. Onu görebildiği, duyabildiği, bir odadan çıkarken kokusunu alabildiği günler cehennem gibiydi, ama geceler daha da kötüydü.

Geceler takatinin denendiği, yalnız, uykusuz sınavlardı. Sızabilmek için içtiğinde öylesine erotik rüyalar görüyordu ki, utanıyordu. Jasmine'le aynı odadalarsa, gözlerini ondan alamıyordu. Her gün daha da güzelleşiyordu genç kadın. Artık eskisi kadar zayıf değildi ama Falcon muhtemelen hâlâ belini iki eliyle çevreleyebilirdi. Aynı anda hem masum, hem de dünyeviydi. Göğüsleri de iyice olgunlaşıp dolgunlaşmıştı.

Yeni bir yıl gelmek üzereydi. Falcon bu şekilde yaşamaya devam edemeyeceğini, etmeyeceğini biliyordu. Onunla birlikte olamazsa çıldırırdı, ölürdü. Başını iki yana sallayarak, kendisine güldü. Jasmine'i elde edemezse, ölmeyi hak ediyordu! Yalıtılmışlıklarını samimiyete dönüştüremezse, sersemlik ederdi.

Odasına bol bol yiyecek, su ve şarap depoladı. Şöminenin tepesine kadar yükselen bir kütük yığını yaptı. Jasmine'in ihtiyacı olacak şeyleri düşünmeye çalıştı. Sonunda Koca Meg'den Jasmine'in odasına gidip, saç fırçalarını, elmaslarını ve şifonyerinin üstündeki büyük oval aynayı getirmesini istedi.

"Neden elmaslarımla aynamı istiyor?" diye sordu Jasmine.

Meg "Bilemiyorum leydim," dedi "Bana sadece, onları alıp gelemezsem gözüne gözükmememi söyledi."

Jasmine kocasıyla kavga çıkarmaya daima hazırdı. "Şu işi bir anlayalım bakalım," dedi. Gervase'ı yana iterek, de Burgh'un odasına girdi. Çalımla yürüyüp, dosdoğru adamın karşısına dikildi. Yumruklarını parlak gümüş kemerine dayayarak başını kaldırdı. Bu savaşı kazanacağını biliyordu.

Falcon, hiçbir şeyden haberi yokmuş gibi görünmeyi becerdi.

Jasmine "Neden elmaslarımla aynamı istiyorsun?" diye diklendi.

"Ben istemiyorum Jasmine. Önümüzdeki üç gün boyunca, sana lazım olabileceklerini düşündüm," dedi Falcon

Jasmine "Üç gün mü?" diye sordu. Etrafına bakındığında, odaya bu süre boyunca yetecek yiyecek ve yakıt depolanmış olduğunu gördü. Ensesindeki tüyler diken diken oldu. Tehlikede olduğunu derhal fark etti. Koca Meg, aynayı odaya soktu. Elmas

larla saç fırçalarını de Burgh'a uzattı. Şövalye onları, yatağın yanındaki şifonyere koydu. Kadını "Başka bir isteğim yok, Meg," diyerek yolladı. Hizmetkar, Jasmine'e endişeyle bakıp, istemeye istemeye odadan çıktı.

De Burgh Gervase'a "Anahtar sende mi?" diye sordu.

Jasmine kulaklarına inanamadı. Gözleri fal taşı gibi açılarak "Beni buraya hapsedeceksin!" dedi.

Falcon sakince "Evet," dedi.

Jasmine durumu aklına yatırmaya uğraşıyordu. "Üç gün sonra isteklerini kabul edeceğimi mi sanıyorsun? Beni hiç tanıyamamışsın, de Burgh!"

"Sorunun tam üstüne bastın, *cherié*. Seni hiç tanımıyorum." Gervase'a başıyla işaret etti. Silahtar, Jasmine fark etmeden odadan çıkıp sessizce kapıyı kapadı.

"Ama bu durum değişecek, aşkım. Üç gün dolduğunda aynı yatağı paylaşıyor olacağız. Aramızdaki samimiyet çok, çok artmış olacak. Üç gün dolduğunda, senin hakkında bilinebilecek her şeyi biliyor olacağım. Sen de beni her manada tanımış olacaksın."

Jasmine bir anda de Burgh'un planını kavrayıverdi. "Buraya sadece beni değil... ikimizi beraber kilitleyeceksin!"

Falcon, Jasmine'in hiddeti karşısında gülümsedi.

"Çok gülünçsünüz beyefendi. Burada bir dakika daha durmam!" diye bağırdı Jasmine. Kapıya atıldı. Açılmıyordu.

Telaşla "Gervase!" diye seslendi.

Falcon, kısık bir sesle "Kapıyı üç gün... ve üç gece boyunca açmamak üzere emir aldı." dedi.

Jasmine iyice korkmaya başlıyordu. Suçlarcasına "Delisin sen," dedi.

Falcon, yavaşça "Senin elimden bu kadar uzun süre kaçmana izin verdiysem, herhalde deliyimdir," diye yanıtladı. "Üç gün dolduğunda, beni sevdiğini söylemeni istiyorum."

Jasmine "Söylemem!" diye itiraz etti.

"Söyleyeceksin," dedi Falcon. "Söyleyeceksin."

Jasmine'in yanına geldi. Genç kadın kaçacaktı, ama kuvvetli

eliyle bileklerinden birini yakaladı. Diğer eliyle gümüş kemerini açıp, göğsünde bağlanmış gümüş rengi kurdeleleri çözmeye başladı. Alçak sesle "Tekrar bağlarsan pişman olursun," dedi. "Soyun. Üstündeki her şeyi çıkar." Jasmine kocasının ciddi olduğunu biliyordu. Yalvarsa da, ayaklarına da kapansa etkisi olmayacaktı. İtaat etmek zorundaydı. Pembe kadife tuniğiyle işlemeli iç elbisesini yavaş yavaş çıkarmaya başladı. Sadece iç gömleğiyle kalınca, gözlerini yere dikti. Utancından ölecekti. Falcon, aç gözlerle Jasmine'in pürüzsüz omuzlarına, dolgun göğüslerine bakıyor, onu bakışlarıyla yiyip bitiriyordu.

Jasmine alçak sesle "Üşüyorum," dedi.

Falcon boğuklaşan sesiyle "Ben seni ısıtırım, Jassy," diye söz verdi. Jasmine, biraz daha sallanırsa, Falcon'un, iç gömleğini yırtarak çıkaracağından korkuyordu Kaçış yoktu. En iyisi başladığı işi bitirmekti. Kabarık minderli bir koltuğa sığındı. Ayakkabılarıyla çoraplarını çıkarmak için oturdu. Sonra, yere bakmaya devam ederek, istemeye istemeye iç gömleğini de çıkardı. Falcon'a çabucak göz attığında, onun da kendi giysilerini çıkarmakta olduğunu gördü. Gözlerini derhal geri indirdi. Endişeyle, Falcon'un üstüne atlamasını beklemeye başladı. Atlamadığında, tekrar ona baktı. Falcon çıplak halde odada dolaşıyor, çıkardıkları giysileri topluyordu. Jasmine kocasının bir sonraki hareketini kendi gözleriyle gördüğü halde inanamadı: Falcon giysileri tortop edip, kulenin penceresinden atmıştı! Jasmine bir anlığına çıplaklığını unutarak "Başka giysim yok!" diye bağırdı.

Falcon "Aynen öyle," dedi. Pek memnun görünüyordu. Sonunda Jasmine'in yatışmak bilmez öfkesini uyandırmayı başarmıştı.

Jasmine "Yani burada seninle baş başa üç gün geçireceğim, üstelik çıplak?" diye bağırdı bu sefer."

"Birbirimizi yakından, çok yakından tanımak için daha iyi yol mu olur, aşkım?"

Jasmine'in yanakları öfke ve utançtan yanmaya başladı. Kuvvetli kocasına kafa tutmak zaten zordu. Hele böyle çırılçıplak, tüm gücünü sergileyerek karşısında durunca imkansız hale ve

liyordu. Yüzünü elleriyle örterek koltuğa büzüldü. Gözyaşlarını daha fazla tutamamıştı.

Falcon'un yüzü yumuşadı. Bırakacaktı biraz ağlasın, açılırdı. Jasmine'e doğru bir hareket yapmadı. İlk hareketin ondan gelmesi gerektiğine karar vermişti. Tabii çok bariz bir şey beklememesi gerektiğini biliyordu. Ama kendisine sokulmasını hoş karşılayacağının ilk belli belirsiz işaretini görene kadar Jasmine'i dikkatle gözleyecekti.

Ateşin yanına gidip harlandırdı, sonra arka tarafına dikkatle bir kütük yerleştirdi. O ateşle uğraşmak için eğilmişken, Jasmine gözlerindeki yaşları silip gardıroba koştu. Kapakları açıp içinin boş olduğunu görünce son ümidi de uçup gitti. Falcon'un giysilerini bile giyemeyecekti. Daha da fenası, Falcon da giyinemeyecekti!

"Peki üç gün boyunca nasıl oyalanacağız de Burgh?"

Falcon ikisine de şarap koyup, yavaşça Jasmine'e yaklaştı. "Birbirimizle konuşabiliriz... birbirimizi dinleyebiliriz. Yalan söylemeden. Cadı numaraları yapmadan. Al, şarap iç biraz. Isınırsın, cesaretin artar, kendini bu kadar ciddiye almaktan vazgeçersin. Şansım varsa, dudaklarından ufacık bir kahkaha kopmasını da sağlar."

Jasmine'in eli, şarabı alırken biraz titriyordu. Tanrı aşkına, adam bu kadar yakınken nefes bile alamıyordu. "Lütfen çekil, bu kadar yaklaşmandan rahatsız oluyorum."

Falcon hafifçe güldü ve ateşin önündeki kurt kürklerinin üstüne yayıldı. "Çok masumsun. Seni daha önce uyarmadım mı? Bir erkeğe yaklaşmasından rahatsız olduğunu söylersen, onu daha da yaklaşmaya teşvik etmiş olursun."

Falcon'un erkekliği örtülmüş olduğu için, Jasmine artık ona daha kolay bakabiliyordu. Genç adam başını kaldırıp, ona tembelce gülümsedi. Vücudunun birbirinden güzel, gizli yerlerini inceleyerek, onunla gözleriyle sevişmeye başladı. Jasmine ömründe, dişiliğinin hiç şu anki kadar farkında olmamıştı. Oracıkta çıplak durmuş, Falcon onu gözleriyle yerken, daha önce hiç yaşamadığı duygular hissediyordu. Nabzı hızla atıyordu. Uyanışına giden yolda atacağı ilk tereddütlü adımı düşünürken, kalbinin göğsünde çırpındığını hissedebiliyordu.

Falcon, içinde uyanan heyecanı sezdi. Bu yarı acı, yarı tatlı bekleyişi seviyordu. Hayalarının ve organının gerilmesine, kasıklarına yayılan sıcaklığa, organının dolmasının verdiği eşsiz zevke bayılıyordu. Aralarındaki sihri soluyordu.

Jasmine fark ettirmeden Falcon'un kaslı sırtına ve ateşin karşısına uzattığı baldırlarına baktı. Her kadının hemen âşık olacağı kadar yakışıklıydı. İçi kıskançlıkla doldu. Falcon'un başka bir kadına, onu sevdiğini söyleyip söylemediğini merak etti. Pek sanmıyordu ama belki de sadece kendini avutuyordu. Aniden, onun gözüne, o kadından çok daha güzel görünmek istedi.

Falcon, ısrarcı bakışlarıyla sanki düşüncelerini okuyordu. "O kadar güzelsin ki..." diye mırıldandı.

Jasmine başını iki yana salladı. "Artık değilim. Çok şişmanladım. Bebeğim beni–"

"*Bebeğimiz*, sevgilim. Bugün, her zamankinden daha da güzelsin. Vücudun harikulade, mükemmel." Ona sözleriyle tapıyordu. Jasmine kocasının her sözcüğü içtenlikle söylediğinden emindi. Acaba şarap mı onu böyle cüretkar yapmıştı? Aniden Falcon'un önünde yürümek, gerinip çekici pozlar vermek, kendisini sergilemek ister olmuştu.

Falcon yeniden Jasmine'in düşüncelerini okuyarak "Biraz daha şarap getirebilir misin?" diye sordu.

Jasmine çekine çekine kalktı. Fakat Falcon'un gözleri her kıvrımını okşarken, gururu galebe çaldı. Sırtını dikleştirdi, göğüslerini öne çıkardı, saçlarını omuzlarına saldı. Sanki iki farklı Jasmine vardı. Kendisini şaşkınlıkla izliyor, bir sonraki hareketinin ne olacağını bilmiyordu. Falcon'a gözünün kuyruğuyla kısa, baştan çıkarıcı bakışlar atarak, boş kadehine uzandı. Sonra, kedi kadar gururlu adımlarla, süzülürcesine uzaklaştı. Falcon'un bakışlarını sırtında hissettiğinde, ne söyleyeceğini kelimesi kelimesine biliyordu.

"Sana hiç o minik poponun kalp şeklinde olduğunu söylemiş miydim?"

Jasmine'in dudakları kıvrılıp, enfes bir gülümsemeye dönüştü. Kıkırdadı. Dolu şarap kadehlerini tutarak Falcon'a döndüğünde, genç adamın kürklerden kalkmış, büyük koltukta oturmakta olduğunu gördü. Dosdoğru ona yürürken, gözlerini üstünde hissetmekten çok hoşlanmıştı. Dalga geçmek için, tam koluyla uzanabileceği bir mesafede duraklayıp, kendi kadehindeki şarabı son damlasına kadar içti. Tahrik edici, pembe dilinin ucuyla dudaklarını yaladı. Baştan çıkarıcı bir edayla Falcon'a eğildi. Şarabı uzatırken, kocasının elini belirgin bir şekilde okşadı.

Falcon, zaferle gülerek "Bana dokundun!" dedi.

"Falcon!" diye itiraz etti Jasmine.

"Demek artık de Burgh değil, Falcon oldum," diye takıldı şövalye. Gülüşü Jasmine'in içinde çınladı ve genç kadın ait olduğu yerde bulunduğunu hissetti. Falcon Jasmine'i ürkütüp kaçırmamak için yavaşça uzanıp, kucağına çekti. Eline şarap sıçradı. Jasmine şarabı yalamak için eğildi.

"Beni parmağının ucunda oynatıyorsun. İstediklerini yaptırman öyle kolay ki. Galiba erkekler, saçların yüzünden karşında böyle güçsüz kalıyor."

Jasmine bu aşk oyununa bayılmıştı. Yine kıkırdadı.

Falcon şarabı bir kenara bırakıp, elini Jasmine'in bacağında gezdirdi. Gözleri arzuyla kararmıştı. Dudaklarının tadına bakmak için başını eğdi. Ayrıldıklarında, Jasmine derin derin iç çekti. Falcon, dudaklarını onunkilere sürerek "Sana hiç, dünyanın en güzel, en ince bacaklarının sende olduğunu söylemiş miydim?" dedi.

Jasmine nefes nefese "Bunların hepsi daha önce oldu," diye yanıtladı.

Falcon merhametsizce "Başka bir hayatta mı?" diye dalga geçti.

"Hayır, kırmızı elbiseyi giydiğim zaman. Unuttun mu?"

"Hatırladığım kadarıyla iç gömleği giyiyordun ve oyunu sonuna kadar götürmeyi reddetmiştin."

Jasmine "Belki şimdi daha çok cesaretim vardır," diye şakalaştı.

Falcon, parmaklarını güzel karısının çenesinin altına koyarak, gözlerinin içine bakmak için yüzünü kendisininkine doğru kaldırdı. "Peki sen, bu güzel bacaklarının arasındaki nedir söyledin mi bana?"

Jasmine, zorlukla nefes alarak başını iki yana salladı. Falcon ağzını onun kulağına yaklaştırarak "Bence orada bir bal çanağı var," dedi. Elini yavaşça Jasmine'in bacaklarının arasına uzatıp, bir parmağını soktu. Sonra parmağını ağzına götürüp tadına baktı. "Mmm... leziz!"

Jasmine utançtan pespembe kesilmişti. "Falcon!" diye itiraz etti.

Falcon tekrar genç kadının mahrem yerine uzandı. Jasmine bu sefer pek itiraz etmedi. Falcon parmağını yeniden içeri götürüp, sanki bal çanağını karıştırıyormuşçasına yavaş yavaş döndürdü. Deneyimli parmağını, Jasmine aldığı zevkten kıvranmaya başlayana kadar minik goncanın üstünde gezdirdi. Jasmine'in aldığı zevk, sürekli genişleyen ve yoğunlaşan daireler halinde artıyordu.

Jasmine kollarını Falcon'un boynuna doladı. Kendini zevke bırakırken, başı geriye düştü. Sonra aniden gözleri açıldı. "Ah ah ah ahhhhhh!" diye bağırdı.

Falcon keyifle sırıttı. "Birazcık olsun hoşuna gitti mi canım?"

Jasmine aniden kurumuş olan dudaklarını yalasın. "Şey, belki azıcık, birazcık hoşuma gitmiş olabilir," diye kabullendi istemeyerek.

Falcon onu dizinden kaldırdı. "Yalan söyleyeceksen seninle oynamak istemiyorum," diye şakalaştı.

Jasmine, Falcon'un koca silahının başının titrediğini gördü. Büyük bir cüretle orayı işaret ederek "Şimdi de sen yalan söylüyorsun. Benimle oynamak istiyorsun işte," dedi.

Falcon ciddiyetle "Sen ona bakma, birazdan yok olur," ded

Jasmine bir an bekledi. Gözlerinde muzurca pırıltılar dolaşıyordu. "Bence olmaz."

"Ah, hayır... birazdan ölecek." dedi Falcon.

"Ölecek mi?

"Evet, açlıktan ölecek!" Jasmine'i kollarına aldı. "Tanrı aşkına, Jassy, seni o kadar çok seviyorum ki. Hemen birlikte olmak istiyorum, daha fazla bekleyemeyeceğim." Genç kadını yatağına taşıdı. Sırtını yastıklara dayadı. Kürkleri tekmeleyip yere attı. Sevişmelerinin hiçbir şekilde örtülmesini, engellenmesini istemiyordu.

Jasmine, Falcon'un ağzının, savunmasını kolaylıkla aşabilen bir silah olduğunu kısa sürede öğrendi. Ağzı ısrarcı, sıcak, vahşi ve talepkardı. Onu boynundan göbek deliğine kadar keşfediyordu. Falcon öpücükler arasında fısıldayarak onu hayranlığa boğuyordu. Elleri Jasmine'in vücudunda geziniyor, okşuyor, öğreniyor, Jasmine'in duyduğu ihtiyaçtan ateşi çıkana kadar oynuyordu. Jasmine kollarını kaldırıp Falcon'un boynuna doladı. Yumuşak bedenini öne kıvırıp onun sertliğine dayadı. Gözlerini kapadı, Falcon'un üstünlüğünü istediği biçimde göstermesine izin verdi. Ömründe ilk defa, boyun eğme ve boyun eğdirme oyunu içinde bulunmak istiyordu.

Sonra Falcon ağzını onunkine yapıştırdı. Jasmine ağzını açarak Falcon'un dilinin içeri girmesine izin verdi. Falcon, Jasmine itişlerinden inleyene kadar ağzını talan etti. Genç kadın içinde, Falcon'un ağzını doldurduğu şekilde doldurulmak isteyen bir boşluğun oluştuğunu hissetti. Alev alev yanan parmaklarla Falcon'a uzandı. Büyüklüğünü hissedince elini geri çekti. Bu tereddüdü sezen Falcon, Jasmine'in elini alarak eski yerine götürdü. Jasmine genç adamın zonkladığını, şahlandığını hissedebiliyordu. Sonra sevgililerin elleri, birlikte, istilacıyı yavaş yavaş hedefine götürdü.

Bu aşamadan sonra Falcon'un her yaptığını Jasmine'in rızasıyla yapmış sayılacağını ikisi de biliyordu. Falcon becerikli parmaklarıyla Jasmine'in cinsel organını aralayarak, onu içine

almasını kolaylaştırdı. Girdiğinde yavaşça, durmadan itti. Sonra içindeki şişkin doluluğa alışması için durup bekledi. Jasmine'in içi o kadar sıcak ve o kadar dardı ki, girdiğinde biraz daha uzadığını hissetti.

Falcon, Jasmine'in içine kapanarak zihnini cinselliğin fiziksel boyutundan ayırdığı o kritik ana gelmiş olduklarını biliyordu. Jasmine'in yüce tutku tanrılarına kurban edilmeyi istemesini sağlamanın kendisine düştüğünün farkındaydı. Yavaşça gidip gelmeye başladı. Ritmini, genç kadının kalp atışlarına uydurdu. Dili bir yangının alevleri gibi sevgilisinin boynunu yaladı. Kulağına geldiğinde, hırsla "Yanımda kal Jasmine... hisset beni... her şeyi hisset..." diye fısıldadı. "Tanrım, o kadar sıcak, o kadar sıkısın ki... uç benimle aşkım, başka bir dünyaya uçalım."

O, doğandı. Kendisi derinlere daldıkça, Jasmine'i daha da yükseklere çıkarıyordu. Aşkla birbirlerine kenetlenene kadar kuşattı onu. Birlikte zaferle daha önce erişilmemiş yüksekliklere çıktılar. Sonra bin parçaya bölünüp birbirlerine kaynadılar, birbirlerinde eridiler ve birlikte bir mutluluk denizinde yüzmeye başladılar.

Jasmine Falcon'a, bir daha ayrılmaya katlanamazmışçasına sarılmıştı. Falcon da ondan bunu istiyor, buna ihtiyaç duruyordu! Ruhunu ve vücudunu ona teslim etmiş, istediğini almasına izin vermişti. Şimdi de gördüğü sevgiden vücudu gevşemiş, halsiz, mayışmış ve harikulade bir şekilde sıcacıktı.

Falcon onu sımsıkı kucaklayarak, üstünde yatması için sırtüstü yuvarlandı. Yanağı kalbine dayanmıştı. Güzel saçları göğsüne yayılmıştı. Güçlü esmer ellerini Jasmine'in vücudu boyunca kaydırarak kalçalarını kavradı. Sonra, doğmamış çocukları birbirine kenetli vücutlarının arasında güvende, huzurlu bir uykuya daldılar.

Bölüm 35

Falcon birkaç saat sonra Jasmine'in sıcaklığının kaybolduğunu uykusunun arasında fark etti. Uykunun derinliklerinden yüzeye çıktı. Gözleriyle odayı araştırıp onun eşsiz güzelliğini bulana kadar, karısı yataktan kalkıp gittiği için üzüntüye boğuldu. Jasmine banyo yapmaya kalkmıştı. Kendi söylediklerinin ve Falcon'un yaptıklarının hatırası, vücudunun her yerini pembeliklere bürümüştü.

Falcon, belirtilmesi gerekenleri belirtmek için hemen yanına gitti. Onu güçlü, sevgi dolu kollarının arasına aldı. Fakat bir kadının bundan çok daha fazlasına ihtiyaç duyduğunu biliyordu. Kadın, önceki geceki tutkuyu hatırlatıp, önlerindeki saatlerin zevkini vaadedecek bir öpücük isterdi. Dudaklarıyla Jasmine'e, yüreğini sadece onun doldurduğunu anlattı. Yaptıkları bilincinde bir an dalgalandı. Bu son söz olmadan, sevişme döngüsünün eksik kalacağını biliyordu.

Jasmine yüzünü Falcon'un göğsüne gömerek gizledi. Sonra onun fısıldadığı aşk sözcükleriyle son raddeye kadar tahrik olunca, tüm çekinceleri, utangaçlığı eriyip gitti. Falcon daha sonra onu, temkinle ve kurallarla örülü gerçeklikten koparıp, mukaddes bir cennete götürecekti. Onu köleleştirene kadar sevecek; kıvranarak, tepinerek, soluksuz kalarak doyuma ulaşmasını teşvik edecekti.

"Ne yemek istersin?" diye sordu.

Jasmine derin derin iç çekerek "Sen ne istersen onu isterim."

diye yanıtladı. Falcon kolunu onun omzuna attı. Yiyecek stoklarından canlarının çektiklerini seçtiler. Bir bütün olmak istedikleri için aynı tabaktan yiyip, aynı kadehten içtiler. Aynı kabarık minderli koltukta oturabilmeleri için, Falcon Jasmine'i kucağına aldı.

Genç adam güzel karısına elleriyle yemek yedirdi. Genç kadın kocasının parmak uçlarını baştan çıkarıcı bir şekilde emerek, vücudunun bir diğer ucunu titretti. Doyduklarında, dudaklarını sırayla aynı yere dayayarak kadehteki şarabı içmeye başladılar. Sonra dudakları ayrılığa dayanamadığı için öpüştüler. Falcon Jasmine'e kendi dudaklarından şarap içirdi. Birbirlerini sarhoş ettiler. Damarlarındaki kan şakımaya, duydukları ihtiyaçtan başları dönmeye başladı.

Falcon karısını kuvvetli kollarıyla havaya kaldırdı. Boy aynasının önüne gelene kadar yere bırakmadı. "Seninle sevişmeni izlemeni istiyorum. Sevişirken nasıl güzelleştiğini görmeni istiyorum," diye mırıldandı.

Jasmine "Falcon... Falcon," diye inledi. Falcon, adının Jasmine'in şarap kızılı dudaklarındaki tadını almak için eğildi. Jasmine'in gözleri aynadaki görüntülerine takılı kaldı. Kocasının, önünde diz çöktüğünü gördü. Elleri bacaklarının arkasını okşuyor, dudakları kasıklarındaki minik altın buklelerle oynuyordu. Jasmine'i iterek öpücüklerine yanaştırdı. Jasmine Falcon'un dilinin, bacakları arasındaki goncayı aradığını hissetti. Sonra Falcon onun yumuşak, mahrem derinliklerini araştırmaya koyuldu. Genç kadın, heyecandan çığlık atmamak için dudaklarını ısırdı. Parmaklarını Falcon'un sık, kara buklelerine doladı. Başını, kadınlığının ılık kokusuna iyice bastırarak gömdü. Parmaklarının geniş, kaslı omuzları sıkmasını, Falcon'un ısrarcı ağzı duyularını ele geçirdikçe tırnak izleri bırakmasını izledi. Falcon Jasmine'i bütünüyle ele geçirene kadar utanmazca işgal edip yağmaladı.

Jasmine aynada göğüs uçlarının sertleştiğini, göz kapaklarının düştüğünü, çenesinin sarkıp pembe dudaklarının aralandığını gördü. Bağırarak diz çöktü ve Falcon'u uzun uzun öptü. Dudak

larında kendi tadını alınca, aklını kaçıracağını sandı.

Falcon boğuklaşmış bir sesle "Beğendin mi Jassy?" diye sordu.

Jasmine, çılgın gibi "Ah, bayıldım Falcon! Seni seviyorum!" diye haykırdı. Önünde yepyeni bir dünya açılıyordu. O kadar yükseklerdeydi ki, yapmak istediklerinin sınırı yoktu. "Of, Falcon, ne yaptın bana? Neler hissettirdiğini hiç biliyor musun?"

"Elbette biliyorum, canım. Edepsiz ve kaygısız olmak, bir daha asla hayır dememek istiyorsun."

"Ah, evet! Senin vücudunu o kadar merak ediyorum ki. Gel, kürklerin üstüne yat. Seni keşfetmeme izin ver." Falcon dirseklerine dayanarak uzandı. Jasmine, tapınan bakışlarla onun başında diz çöktü. Ellerini, göğüslerindeki belirgin kaslarda gezdirdi. Eğilip, dilinin ucunu göğüs uçlarına değdirdi. Daha da, daha da fazlasını istiyordu. Ona asla doyamayacakmış gibi geliyordu. Elleri Falcon'un dümdüz karnında dolaşırken, inanılmaz bir cesaret göstererek, dilini göbek deliğine soktu. Falcon, Jasmine'in kasıklarında yarattığı dayanılmaz sızıdan inledi.

Jasmine "Canını mı acıttım?" diye sordu. Kendini neredeyse, Falcon'un canını bilerek yakıp karşılığında kendi canının da yakılmasını isteyecek kadar atak hissediyordu.

Falcon "Dur sana öğreteyim," dedi. "En hassas noktası, hemen başının aşağısında, derinin geri çekildiği yerdedir. Bak, burası. Gövdesini bu şekilde parmaklarında kavrayabilir, sonra tepesine getirip yukarı aşağı hareket ettirebilirsin. Ya da tamamına dokunmak istersen, iki elini birden kullanabilirsin. Avucunu iki yanına dayayıp yuvarlarsan, tamamen farklı bir şey hissederim."

Jasmine'in içindeki ataklık iyice arttı. Falcon'un cinsel organını öpmek için karşı konulmaz bir arzu hissediyordu. Estelle'in, bu hareketin bir kadının bir erkeğe yapabileceği en erotik şeylerden biri olduğunu söyleyişini hatırladı. Eğilip organın tepesini öptü, sonra Falcon'un tepkisinin tadını çıkarmak için gözlerine baktı. Genç adamın gözleri, umduğu gibi arzudan kararmıştı. Daha da cüretkar bir şey yapma isteği arttı. Dilini, penisin ucunun hemen altındaki girintide çepeçevre gezdirdi. Falcon'un doğrulup kıvranarak, zorlukla "Jassy... Jassy..." demesi ona büyük bir zevk verdi. Sonra tüm organı elleriyle çevreleyip, başını ağzına aldı. Yalamaya ve emmeye koyuldu. Falcon, Jasmine hemen durmazsa birkaç dakikaya her şeyin biteceğinin farkındaydı. Hemen yer değiştirdi. Jasmine'i sırtüstü çevirip kurt postlarına yatırdı. sertçe içine girdi. Jasmine ön sevişmeden öylesine tahrik olmuştu ki, orgazm çığlıkları atması uzun sürmedi. Falcon onu duyduğu anda, tohumu gelmeye başladı ve karısının içine boşaldı.

Bu sefer, vücutları birleşmiş halde uyuyakaldılar. Falcon'un erekliği, rüyalarının erotikliğinden hâlâ yarı yarıya sertti. Sevişikçe, konuşmaya da başladılar. Korkularını, umutlarını ve geleceğe dair hayallerini birbirlerine açtılar. Gözyaşlarını, kahkahalarını, sırlarını... her şeylerini paylaştılar. Falcon Jasmine'e, Homeros'un en sevdiği hikayelerini okudu. Jasmine Falcon'u memnun edeceğini bildiği için, sevişirlerken elmaslarını taktı.

Birbirlerine çocukluk anılarını, edindikleri bilgileri anlattılar ve tahmin ettiklerinden çok daha fazla benzediklerini keşfettiler. Dışarıda şiddetli bir kar fırtınası başlayınca, ısınmak için perdelerini açtıkları yatakta birbirlerine iyice sokuldular.

Jasmine, ta ayak parmaklarının uçlarına kadar, derin derin iç çekti. Sonra bir ayağıyla Falcon'un çıplak bacağını okşarken "Falcon, büyü yapmama neden bu kadar karşısın?" diye sordu. Artık yasak konuları açmaktan korkmuyordu.

Falcon bir an susup, aklını topladı. "Açıklamaya çalışayım, bakalım hislerimi anlayabilecek misin. Yaşamın bedeli girişken olmak, sorumluluk almak, çaba göstermektir. Adamlarımın ve halkımın, canlarının istediği her şeyin büyüyle kolayca gerçekleştirilebileceğini sandıkları bir hayal dünyasında yaşamasını istemiyorum.

Jasmine, her yerini gözler önüne sererek gerindi. "Ah, demek sadece sahte hokus-pokuslara karşısın. Gerçek büyülerimi yapmaya devam edebilirim o zaman."

Falcon onu hışımla kucaklayarak "Demek seni kemerimle bu iyi adam etmem gerekecek." diye tehdit etti.

Jasmine, öpücükler arasında "Ama bir kısmının gerçek oldu

ğunu, ya da en azından açıklanamadığını kabul etmelisin," diye itiraz etti.

"Hmm, bir düşünelim," dedi Falcon. "Mesela, görü almak için kullandığımız o kristal küreyi ele alalım. Herkesin ağzını açık bırakıyor, fakat ben o dönüp duran duman illüzyonunu yaratanın, aslında içinde bir damla gliserin bulunan suda yüzen renkli kumlar olduğunu biliyorum."

Jasmine, Falcon'un saçlarını avuçlayıp şakacıktan çekti. "Eğlenceden hiç anlamıyorsun!" dedi suçlarcasına.

Falcon "Eğlence mi?" dedi sözde öfkeyle. "Sana şimdi gösteririm ben eğlenceyi!"

Ereksiyonu Jasmine'in kasığına sürtündü. Jasmine "Hep bu acınası halde misin?" diye dalga geçti.

Falcon "Hep," diye kabul etti. Jasmine'i kaldırdı, üstüne oturttu. Jasmine'in Falcon'u ereksiyon halinde tutmak için gümüşi sarı saçlarıyla ve gül pembesi göğüsleriyle oynamasına izin vermekten başka bir şey yapmasına gerek yoktu. Ağız sulandıran cazibesiyle, vücudundaki her duyuyu dolduruyordu. Tanrı aşkına, o kadar sertleşmişti ki! "Jassy, bu sefer sen benimle seviş... hızı sen belirle... kendi hoşuna giden şeyleri yap."

Jasmine kızardı, çekinerek "Benim hafif meşrep, edepsiz olduğumu düşüneceksin," dedi.

Falcon başıyla itiraz etti. "Edebin yatak odasında yeri yoktur."

Jasmine, Falcon'un biçimli, kaslı vücudunun üstüne ipek çilesi gibi serildi. Yüzünü öpücüklere boğdu. Sonra, diliyle üst dudağının kıvrımını takip ettiğinde, kendi cüretinden utandı. Falcon ağzını açtı. Jasmine, kendi dilini onunkiyle oynamak ve savaştırmak için içeri soktu. Falcon'un kasıklarının arasında seğiren ve yükselen, girmek istediği deliği çılgınca aranmakta olan ereksiyonu hissedebiliyordu. Onu deli etmek için, ipek gibi derili kasıklarını cinsel organına sürttü. Falcon'un sesi bir oktav kalınlaştı, zor anlaşılan bir konuşmayla "Belki hızı *bir dahaki sefere* sen belirlersin," dedi. Jasmine'in kalçasını sıkıca kavradı ve onu

görkemli ereksiyonun üstüne yerleştirdi. Sertliği Jasmine'i zevkle delip geçti. Ellerini genç kadının kalçasının altına yerleştirip "Sıkı tutun sevgilim," dedikten sonra, onu üstünde kolayca yukarı aşağı götürmeye başladı.

Bir noktada, bitmek bilmez saniyeler boyunca, zihni Jasmine'in aldığı zevki izlemeye odaklandı. Yaşadığı hislerden nefesinin sıkıştığını fark ettiğinde tatmin oldu. İçine sonuna kadar girdiğinde, aniden onu üç günlüğüne değil üç haftalığına hapsetmiş olmayı diledi. Çünkü o zaman, odadan çıktıklarında hem kendini hem de onu bitirip tüketmiş, erkek ve dişi arasında mümkün olan her türlü sevişme şeklini yaşatmış olacaktı.

Sonunda Jasmine zevkten kendinden geçerek başını geriye attığında, Falcon'un adını haykırdı. Tırnakları kocasının omuzlarında kanlı hilaller bıraktı. Bu odada kapalı kaldığı süre içinde, ona son derece önemli bir şeyler olduğunun farkındaydı. Hayatı sonsuza dek, bu üç günden öncesi ve sonrası olmak üzere ikiye bölünecekti. Daha yeni doğmuş, yaşadığının farkına henüz varmış gibi hissediyordu. Kutsal, muazzam, yeni bir gücün tadını alıyor, daha önce bilmediği, keşfetmediği gizli bir yönünü keşfediyordu. Üstelik bu eşsiz zevk ve mutluluk kaynağının daima elinin altında olduğunu biliyordu.

Birlikte geçirdikleri üçüncü geceden sonra, sabahın erken saatleriydi. Jasmine kapıya birinin vurduğunu duydu. Yataktan fırlayıp, ses işitilmesin diye devasa kapıya yaslandı. Dışarıda Gervase, tereddüt içinde bekliyordu. Elinde odanın anahtarı vardı. Bir yanında Estelle, bir yanında Koca Meg duruyordu. Kaygılı yüzlerinden, üç gündür kapalı kapıların ardında olup bitenler hakkında duydukları endişe okunuyordu. Falcon uyanıp yataktan çıktı. Jasmine'in arkasında durdu. Saçlarını kaldırıp, ensesine öpücükler kondurdu. Sonra güçlü kollarını, göğüslerinin altına sardı. Vücudunun her savunmasız noktası Falcon'un ellerine açıktı. Israrcı organı ise yükselerek kalçalarına dayanmıştı.

Jasmine kapının dışındakilere "Gidin!" diye seslendi. "Birlikte bir gün daha geçirmemiz gerek.

Üçü bakışırken, de Burgh'un gülüşündeki duyulmaması mu

kansız zafer tınısını fark ettiler.

Sonunda kış, yerini bahara bırakmaya razı oldu. Galler'in dağları kır çiçekleri ve kuş cıvıltılarıyla doldu. Mountain Ash halkı, birbirlerine çok âşık olan bir hanımla efendiye alışmak zorunda kalmıştı. Ama her gece ana salonda sergiledikleri samimi tavırlara hâlâ şaşırmadan edemiyorlardı. Leydi Jasmine doğum yapmak üzere olmasına karşın, yeni evlilermiş gibi davranıyorlardı. Falcon Jasmine'e kendi tabağından yemek yediriyordu. Bu sefer Jasmine, kendisine uzatılan şekerli erik kurusunu görünce yüzünü buruşturmuştu. "Bu aralar canım sadece ekşi istiyor."

Falcon ona aşk dolu gözlerle baktı. Jasmine ona eğilerek "Bana öyle bakmana bayılıyorum," diye fısıldadı.

"Sana nasıl bakıyormuşum?" diye sordu Falcon.

Jasmine kızararak "Çıplakmışım gibi!" diye yanıtladı.

Falcon Jasmine'in elini tuttu, dudaklarını parmaklarının ucuna değdirdi. Ona duyduğu şefkat ve hissettiği endişe yüzünden, boğazına bir yumru oturdu. Belki bininci defa, doğumu sorunsuz atlatması için dua etti. Konuyu enine boyuna konuşmuşlardı. Falcon, Jasmine'in olabileceklerden hiç korkmadığını görerek şaşırmıştı. Çekeceği acıya hazırdı. Falcon Tanrı'dan, kendisinin de aynı şeyi söyleyebilecek durumda olmasını diliyordu.

Ne zaman Estelle'in kaşlarının endişeyle çatıldığını görse, narin karısını hamile bırakmanın suçluluğunu hissediyordu. Aynı zamanda, korkuya pabuç bırakmak istemiyordu. Jasmine'i tedirgin etmemek için korkusunu gizlemeye çalışıyordu. Hem kendisinin, hem de onun sahip olduğu tüm güce ihtiyaç duyduğunun farkındaydı.

Mayıs ayının son günü, sabah erkenden, Jasmine'i her yerde aramasına rağmen bulamadı. Çıldırmak üzereydi. Sonunda onu çamaşırhanede rastladı. Çamaşırcı kadınlar gibi, bir leğenin önünde çömelmişti. Çevresinde altı yedi tane kadın hizmetkar duruyor, endişeyle ellerini ovuşturuyordu.

"Ne yaptığını sanıyorsun sen?" diye sordu hayretle. Kadınlara dönüp "Hepiniz aklınızı mı kaçırdınız?" diye patladı.

"Azarlama, Falcon. Doğum sancılarını başlatmak istedim. Sorduğum her kadın, kendi sancılarının çamaşır yıkarken başladığını söyledi."

Falcon bunu hiç komik bulmamıştı. Hatta ömründe böyle öfkelendiğini hatırlamıyordu. "Daha çok erken," dedi. "Bebeği doğurmana daha iki, hatta üç hafta yok mu?"

Jasmine zayıf bir sesle "Falcon, galiba işe yaradı..." dedi. "Galiba sancı başladı." Sırtı, ortadan ikiye ayrılıyormuş gibi ağrıyordu.

Falcon onu kollarına aldı ve odalarına taşıdı. Sabırsızca Koca Meg'e ve Estelle'e seslendi.

"İsa aşkına Meg, neden gözlerini üstünden ayırıyorsun? Güven olur mu buna? Çabuk, aç şu yatağın örtülerini."

Meg gülerek "Eğer sancıları yeni başladıysa, çocuk önümüzdeki aya kadar doğmaz," dedi.

Falcon boş boş bakarak "Ne diyorsun sen be kadın?" diye sordu.

Jasmine, onu sakinleştirmek için elini uzattı. "Şaka yapmak istedi, şekerim. Bugün mayısın son günü... bebek doğduğunda hazirana girmiş olacağız."

Falcon "Şakanın zamanıydı sanki!" diye huysuzlandı. "Estelle, Tanrı'ya şükürler olsun. Jasmine'i çamaşır yıkarken buldum!" Endişeyle bakıştılar. Falcon pencerenin önüne gidip, Estelle'i de yanına çağırdı.

"Bana söylediğin o ağrı kesici ilaçlar hazır mı?"

"Evet, evet. Alabaş ve çok kötüleşirse diye haşhaş hazırladım. Falcon, bu iş beş dakikada olmayacak, biliyorsun. Çok uzun bir gün ve gece geçireceğiz. Senin yapacağın en yararlı şey, adamlarının yanına gidip bir güzel içmek olacaktır. Bu iş kadın işi."

"Saçmalıyorsun Estelle." Falcon Jasmine'e hitaben "Sevgilim, yanında kalmamı istiyorsun değil mi?" dedi.

"Elbette. Giysilerimi çıkarmama yardım et, sonra sırtımı ovarsın."

Falcon Jasmine'i yatağa yerleştirdi, sonra çizmelerini ayağından fırlatıp kendisi de çıktı. Jasmine'in arkasına geçti. "Gel, bana yaslan, ben de sırtını ovayım, ağrısı geçsin." Bacaklarıyla iki yandan Jasmine'i destekledi. Genç kadın, kollarını kocasının uzun, kaslı bacaklarına dayadı. Sırtını ona yasladığında sıcaklığını, sağladığı güvenliği ve ne kadar sevildiğini hissetti. Tekrar bir sancı gelene kadar mayıştı, ama sancılar henüz dayanılabilir düzeydeydi.

Jasmine, iyice şişmiş karnına dokunarak "Hamile olamayacak kadar zayıf olduğumu söyleyerek benimle dalga geçtiğin günleri hatırlıyor musun?" diye sordu.

Falcon yine dalga geçerek "Hayır, hiç zayıf olduğunu hatırlamıyorum. Hep böyle domuzcuk gibi şişman değil miydin?" diye yanıtladı. Aşkın gözünün gerçekten de kör olduğunu düşünen Jasmine kıkırdadı. Falcon ona ne kadar güzel ve çekici göründüğünü tekrar tekrar söylemiş olsa da, Jasmine aslında kendini pek şişkin ve hantal buluyordu.

"Adına karar vermeliyiz. Erkek olursa Rickard mı Michael mı koyacağımıza karar veremiyorum. Bir düşünelim... Rickard de Burgh... Michael de Burgh."

Falcon kararlılıkla "Ben Rickard'ı beğendim," dedi.

Jasmine "Ben Michael'ı beğendim," diye açıkladı.

"Elbette. Ben Micheal'ı beğendiğimi söylesem, sen de Rickard'ı beğendiğini söyleyecektin." dedi Falcon.

"Bence kız olacak. Senin beğendiğin o isim neydi?"

Falcon Jasmine'in kulağını öptü. "Kız olursa gününü görürsün. Umarım senin gibi dik kafalı küçük bir cadı olur."

Jasmine'in ağır doğum sancıları başlayana kadar on iki saat geçti. Acının, her kadının geçtiği o bildik yollarını kat ederken, Falcon'u neredeyse tamamen unutmuştu.

Estelle amirane bir tavırla kapıyı gösterdiğinde, Falcon odadan memnuniyetle çıktı. Jasmine'in acı çekmesini izlemeye daha fazla katlanamayacaktı. Kendisinden önceki pek çok erkek gibi o da, Jasmine'e bunu bir daha yapmayacağına yemin etti. Bütün gece uyumayıp ona eşlik eden adamlarıyla kumar oynadı, ama zarı her atışında kaybetti. Salonda geziniyor, ya tabureleri tekmeleyerek odanın öbür ucuna fırlatıyor, ya da şöminedeki kütükleri sabırsızca tepiyordu.

Üst kattaki büyük yatakta ise Jasmine, oğlunun esmer başı dünyaya çıkmaya çalışırken, çığlıklarını bastırmak için rulo yapılmış keten bir havluyu ısırıyordu. Terden sırılsıklam olmuştu. Gücünün son kırıntılarını kullanıyordu. Doğumun bitmesi yaklaşırken, Estelle belirgin bir şekilde rahatlamıştı. Plasentanın çıkmasında sorun yaşanmazsa, kanama da başlamazsa, her şey yolunda gidecek demekti. Erkek bebeği, beklemekte olan Meg'e verdi. Oğlanın kuvvetli çığlığı, tavan kirişlerini çınlattı.

Estelle "Kutsal Meryem Ana aşkına, bir bebek daha var!" diye bağırdı.

Jasmine güç duyulan bir sesle "Biliyorum," dedi.

Estelle'in sinirleri son haddine kadar gerilmişti. "Ne zamandan beri biliyorsun?" diye sordu.

Jasmine "Haftalardır," diye yanıtlayıp, gözlerini kapadı. Sonra solgun dudaklarından bir haykırış koparken, gözleri de açıldı.

De Burgh, çocuğun ağlamasını duyar duymaz merdivenleri üçer üçer atlayarak çıkmıştı. Kapıyı ardına kadar açtı, varlığıyla odayı doldurdu.

Estelle "Çık!" diye emretti.

Falcon "Haydi oradan!" diye bağırdı. "Kendi kalemde kimseden emir alacak değilim. Jasmine iyi mi?"

"Çık dışarı. Erkek huysuzluklarıyla uğraşacak vaktim yok. Dışarı çıkmazsan Koca Meg atar."

Falcon derhal geriledi. Bir sorun olmalıydı. Çocuk doğmuştu, ama Jasmine hâlâ bağırıyordu. Kendini işe yaramaz ve aciz hissederek kule merdivenlerine gitti. Koşarak Jasmine'in odasına çıktı. İçeride dolaşırken, ona ait giysileri okşuyordu. Her biri o kadar dokunaklı hatıralar uyandırıyordu ki, nefes alamıyordu. Yumruklarını sıkıp, göğe kaldırdı. "Ölürse... bana böyle aşağı

lık bir oyun oynarsan... seni..." Dikkatle dinledi, ama Jasmine'in çığlıklarını duyamadı.

Merdivenlerden paldır küldür inip, yeniden odasına girdi. Bu sefer yatağın yanında diz çöktüğünde, durdurmaya kalkışan olmadı. "Kendinde değil!" dedi suçlayarak.

Estelle "Uyuyor, Falcon," dedi.

"Nereden biliyorsun?" diye çıkıştı.

"Çünkü bitkin düştü. Bunları dünyaya getirmek için, hem o hem de ben gücümüzün her zerresini kullandık."

Koca Meg'in her bir kolunda, çıplak bir oğlan çocuğu vardı. Falcon serseme dönmüştü. "İkiz mi oldu? İki oğlum mu var? Jasmine bana iki oğul mu verdi?" Başı dönüyordu.

Estelle gülerek "Zaten bakmam gereken yeterince de Burgh erkeği çıktı, bir de sen bayılma," dedi.

"Tanrım, Jasmine'i öldürmemiş olmam bir mucize! Gerçekten iyi mi?"

"Sen git böbürlenmene bak, uyumayı ona bırak. Ben de senin kadar şaşkınım. Doğumu çok iyi atlattı."

Mountain Ash tarihinde, hiç bu kadar ölçüsüz bir kutlama ve sevinç gösterisi yapılmamıştı. 24 saat sonra, isteyen gelip kaleyi elini kolunu sallayarak alabilirdi, çünkü içeride ayık olan tek bir kişi vardı. Falcon yataklarının yanına, yere uzanmış, Jasmine'in uyanmasını bekliyordu. Sonunda birkaç dakikalığına gözlerini açtığında, gözleri buluştu. Öylece kaldılar. İkisi de duygularını bir diğerine aktarmak için konuşmaya ihtiyaç duymuyordu. Sonunda Jasmine "Michael ve Rickard de Burgh," diye fısıldadı.

Falcon kendini tutmayı başaramadı, sırıttı. "Eninde sonunda Mick ve Rick diye tanınacaklarını biliyorsun değil mi?"

Jasmine hoşnutlukla gülümseyip gözlerini kapadı.

Bölüm 36

Haziranda Mountain Ash'e sadece ikiz bebekler değil, haberciler de geldi. Estelle, ziyaretçilerin geleceğini ve bir yabancının hepsinin hayatlarını değiştireceğini zaten öngörmüştü. Ne tuhaftır ki, ziyaretçilerin hepsinin İrlanda ile bir ilgisi vardı. Jasmine, Falcon'a bunları aktardığında, ne altıncı hissine kızdığını, ne de onunla dalga geçtiğini görerek memnun oldu. Bundan Jasmine'e de bahsetti. Fakat artık torununun tüm günlerini bebekleri dolduruyordu. Bir yandan emzirilmelerini takviye edecek bir süt anne arıyordu. Geceleri ise, ona çılgıncasına âşık bir kocaya ayrılmıştı. Birlikte geçirdikleri zaman ikisine de yetmiyordu.

Koridorlarda karşılaştıklarında, Falcon Jasmine'i tutkuyla kollarına alıyor, bir hizmetkar gelip de burnunu sokana kadar bırakmıyordu. Hatta insan içindeyken bile ona dokunmadan edemiyordu. Birbirlerine dokunuyorlar, için için yanıyorlar, vaat dolu gözlerle bakışıyorlardı. Bazen Falcon'un şansı yaver gidiyor, Jasmine'e müştemilat binalarının, mesela işliklerin birinde rastlıyordu. İşte o zaman Jasmine'in, Falcon onu soyup istekli erkekliğine oturtmadan önce, kapının kol demirini indirecek vakti bile kalmıyordu. Her seferinde ilk – ve sonuncu – sevişmeleriymiş gibi sevişiyorlardı. Falcon'un vücudunun karanlık görkemi, Jasmine'in solgun, ipeksi güzelliğiyle çok keskin bir tezat yaratıyordu.

İlk gelenler, William ve Mathilda de Braose oldu. Galler sınırındaki şahane kaleleri Hay'den kaçmışlardı. Kral John paralı askerlerine onları tutuklamalarını emretmişti. Çift, kıl payıyla

kurtulmuştu. De Burgh'un Kral John ile bağlantısını kopardığını duymuşlar, de Burgh'un onlara krala karşı yardım edebileceğini ummuşlardı.

William gerçekçi bir adamdı. De Burgh'un kralına karşı savaş açmasını elbette beklemiyordu. Ancak Mountain Ash'e sığınmalarına izin vereceğinden de emindi.

Jasmine Mathilda'nın iyice dinlenmesini, kaçarken yanına alamadığı her şeyin elinin altında bulunmasını temin etti. Estelle'e başvurarak, Mathilda'nın geleceğinde olacakları öngörmesini rica ettiler. Fakat Estelle nedense, Falcon'un cadılığı ve gizli bilimlerle uğraşmayı yasakladığını hatırlatarak, kalenin Lord'unun isteklerini hiçbir koşul altında hiçe sayamayacağını belirtti. Mathila durumu anlayışla karşıladı, ancak Jasmine gözlerini devirerek, anneannesinin yavaştan kafayı üşütmeye mi başladığını merak etti.

Falcon, William de Braose'la açık konuştu. Mountain Ash onlara sığınma sağlayacaktı. Fakat artık havalar düzelmeye başladığı için, Chester'ın ya da kralın askerlerinin - ne de olsa ikisi de aynı şey sayılırdı – çok yakın zamanda kapılarına dayanmasını bekliyordu. Estelle'in İrlanda'dan bahsettiğini hatırladı. De Braose'ların kızlarından biri, İrlanda'nın Meath lordluğunu idare eden Walter de Lacey ile evliydi. William'ı onların yanına kaçmaya teşvik etti.

Bir sonraki ziyaretçi, İrlanda'da bulunan William de Burgh'dan acil bir mesaj getiriyordu. Mesajı getiren Murphy, her kalabalıkta göze çarpardı. William de Burgh'un en gözde yüzbaşısıydı. Yaşı hayli ilerlemiş olmasına rağmen, kimsenin bunu yüzüne söyleyecek cesareti yoktu. Boyu iki metreye yakındı. Saçları parlak kızıldı, artık aralarına griler karışmaya başlamıştı. Kayadan kesilmiş gibi bir yüzü, çok belirgin bir aksanı vardı. Falcon'la Jasmine, Murphy'i dikkatle dinlerlerse söylediklerini anlayabiliyorlardı. Ama Gallilerin, her ağzını açtığında kafaları karışıyordu. Wexford'dan, 30 kilometre ötedeki Swansea Körfezi'nde demirli duran de Burgh gemilerinden birine binerek gelmişti.

Jasmine, Murphy'i görünce şaşıp kalmıştı. Çocukluğunda dinlediği masallardan fırlamış bir deve bu kadar benzettiği, bu efsaneyi yaratığın tanımına bu kadar iyi uyan kimseyle tanışmamıştı. Fakat Murphy o kadar iyi yürekliydi ki, neredeyse komik görünüyordu. İkizleri alıp, onlara "agucuk–bugucuk" yaptığında, ninni söylediğinde, Jasmine'in yüreği ağzına gelmişti. Çünkü yaşlı asker, bebeklerin ikisini de devasa kollarının tek biriyle kucaklamıştı.

Falcon, hem amcasının yolladığı mesajı okumak, hem de Murphy'nin görüşlerini istemek için, İrlandalıyla bir odaya kapandı. Dilini gevşetmek için Gal içkisi ikram etti. İçki, Falcon'un ömründe tattığı en sert mahsuldü, ama Murphy suymuşçasına lıkır lıkır içiverdi.

Falcon, kalın beyaz parşömenin mührünü kırarak okumaya başladı:

Çok güvendiğim yüzbaşım Murphy, sevgili kardeşimin – ruhu şad olsun – oğlu Falcon de Burgh'a selamlarımı iletir. Bir müşkülat konusunda senden yardım isteyeceğim. Fakat önce, içinde bulunduğum durumu açıkça anlatayım. Bildiğin gibi, II. Henry'nin vekilharcıydım. İyi hizmetlerim karşısında, beni Connaught Lordu yaptı. Shannon Nehri'nin batısında kalan her şey, kağıt üstünde de Burgh'lara aittir. Fakat, belki senin de bildiğin üzere, o yörenin halkını yönetimim altına alıp topraklarına yerleşmeyi başarabilmiş değilim. Daima Limerick'de yaşadım. Bölgenin baş yöneticisi olduğum için de, Kral John beni vali yaptı.

İki İrlanda kralı, Connaught Kralı olmak için yıllarca birbirleriyle savaştı. Bu yıllar içinde, Connaught'u ele geçirmek için ikisiyle de güç birliği ettiğimi, gömlek değiştirir gibi taraf değiştirdiğimi senden gizlemeyeceğim. Maalesef geçen yıl: Dublin'den, Leinster'dan, Limerick'den ve Munster'dan topladığım büyük bir askeri güçle, Cathal Carragh'ın tarafına geçerek, Cathal Crovderg'i kuzeye kaçırdım. Sonra Carragh benim aleyhime döndü. Kendini ismen kral ilan etti. Connaught'u çökertmek için acımasızca sal

dırmaya başladı. Kral John Crovderg'in tarafına geçmeye karar verince, onun teveccühünü de kaybettim. Bu noktada taraf değiştirip, Crovderg'le beraber Connaught'a girdim. Carragh'ı öldürdüm ama ben de yara aldım. Askerlerim Connaught'un üç iline, yani Sligo, Mayo ve Roscommon'a yerleştirildi. İrlanda aşiretleri, ya da bizim buradaki deyimimizle kabileleri arasında, benim öldüğüme dair bir dedikodu çıktı. Kabileler benim dağıtılmış askerlerime uyurlarken saldırıp, 900'ünü katletti. Crovderg'le benim adamlarımdan geri kalanı, surlarla çevrili Boyle manastırında saklanmaktadır. De Burgh'lar, kralhğın hükmüyle İrlanda'nın beşte birinine sahip, fakat oğullarımız ancak senin yardımınla bu uçsuz bucaksız palatinlikleri yönetebilecekler.

William de Burgh
Connaught Lordu

Falcon hem Murphy'e hem de kendisine birer içki koydu. "Bana William'ı anlat," dedi. "Ne biçim bir adamdır?"

Murphy kafasını kaşıdı. "Ne anlatayım? Ömrünce savaşmış, çok sert bir askerdir. Kendi çocuğu yokken, varisi sizdiniz. Ama ilk Leydi de Burgh'un ölümünden yıllar sonra Moira ile evlendi ve iki oğlu oldu. Moira hâlâ genç kız sayılır. Bence, artık en çok önemsediği şey, oğullarına bırakacağı miras. Büyük oğlu Richard, daha yedi yaşında bile yok. William, kendisine bir şey olursa, oğullarının yasal olarak kendilerine ait olanları ellerinde tutamayacaklarını biliyor."

Falcon, yeşil kristal gözlerini Murphy'e dikti. "Kendisine bir şey olursa mı?" diye tekrarladı.

Kızıl saçlı dev, tuzağa düşürülmüşçesine rahatsız oldu. Ayağa kalkıp odayı şöyle bir dolaştı. Sonra yerine oturup, de Burgh'a baktı. "Bakın, bu anlatacaklarım sırdır. William bir duyarsa, derimi yüzer. Ama yine de söylüyorum: Aldığı yara epey ağır. Öksürürken kan tükürüyor. Sanırım, olacakların o da farkında."

Falcon, İrlanda'nın büyük baronluklarını düşündü. İngiltere'dekilerden çok daha geniş alana yayılıyorlardı, gerçekten de palatinlik konumundaydılar. William Marshal, Leinster'ın yönetimini elinde tutuyordu. Meath, Walter de Lacey'deydi. Kardeşi Hugh de Lacy ise Ulster'ın sahibiydi. Connaught, bunların hepsinden büyüktü. Falcon de Burgh'un hırslı bir adam olmadığını söylemek yalan olurdu. Artık kendi çocuklarını da düşünmesi gerekiyordu. "Karımın anneannesi Dame Estelle Winwood, hastalıkları ve yaraları hekimlerden bile daha çabuk iyileştirir. Belki elinden William için de bir şeyler gelir."

"Gelecek misiniz yani?" diye sordu Murphy Falcon lafı dolaştırmadan "Düşüneceğim," dedi.

Jasmine, Murphy için bir oda hazırlatmıştı. Onu Estelle ile de tanıştırdı. Murphy, pazusunu ovuşturarak "Annenizin, ağrı sızı dindirmede bir numara olduğunu duydum," dedi "Belki şu omzumdaki sefilliğin bir çaresini de bulur."

Estelle'in gözleri kısıldı. "Annesi değil, anneannesiyim," dedi, ama iltifat almak da hoşuna gitmişti doğrusu. "Akşam yemeğinden sonra, eklemlerdeki romatizmayı geçiren merhemimden getireyim."

Estelle uzaklaşırken, Murphy Jasmine'e "Anneanneniz çok hoş kadınmış!" dedi hayranlıkla.

Jasmine gülümsediğini belli etmemeye çalıştı. Estelle'e kancayı takmaya cesaret edebildiğine göre, adamda mangal gibi yürek olmalıydı.

Akşam yemeğinden sonra, Falcon Murphy'nin bütün gün içki içmesine rağmen hâlâ ayakta olduğunu görünce hayret etti. Estelle ona, gül yağında kaynatılıp fasulye unuyla karıştırılmış yılanyastığından yapılma özel merhemini götürdüğünde, sürebilmesi için ceketini çıkardı. Göz kırparak "Bu benim gibilere layık olamayacak kadar güzel kokuyor," dedi.

Estelle "Çok istiyorsan içine sıcak öküz gübresi karıştırayım" dedi tehditle. "Otur be adam, omzuna yetişemiyorum."

Murphy söyleneni yaptı, ama sonra kolunu Estelle'in beline dolayarak onu kucağına oturttu.

"Aman ne şaşırdım," dedi Estelle. Dosdoğru adamın gözlerinin içine bakarak "Romatizman falan yok, değil mi?" diye sordu.

Murphy sırıttı. Sesini alçaltarak, "Başka bir yerim ağrıyor, ama eminim onu da geçirirsin," dedi.

"Demek bahse girmeye meraklısın? Öyleyse, şeyini kaldıramayacak kadar çok içmiş olduğuna bahse girerim!" dedi Estelle dobra dobra.

Murphy daha da geniş sırıttı. "Tamam şekerim, bahse girdik. Ben kaldırırsam, sen içeri buyur edecek misin?"

Estelle gülerek "Ne de arsız bir morukmuşsun sen Murphy," dedi. "Kullanmayalı o kadar çok oluyor ki, hâlâ yerinde olup olmadığından emin değilim."

Murphy Estelle'in kulağını öptü. "Arayalım mı?" diye davet etti. Ertesi gün, yine haber getiren yeni bir konuk geldi. Salisbury, gün batmadan önce, yanında bir elin parmaklarını geçmeyecek sayıda adamla kaleye vardı. Kral John'dan haber, bir de rica getirmişti. Bunu bir haberci de yapabilirdi elbette, ama Salisbury minik Jasmine'inin nasıl olduğunu çok merak ettiği için bizzat gelmişti. Son ayrıldıklarında, de Burgh ile evlendiği için çok mutsuz görünüyordu.

Jasmine babasını gördüğüne anlatılamayacak kadar sevindi. Elinden tutup, artık çocuk odası olarak kullanılan, kuledeki eski odasına çıkardı. Salisbury, dede olmaktan gurur duymuştu. Çocukları Jasmine'in doğurduğuna bir türlü inanamıyordu. Sürekli başını iki yana sallıyor, gülüyordu. "Evliliğiniz büyük bir dönüşüm geçirmiş. Aranızdaki ilişki, en hafif ifadeyle zorakiydi."

Jasmine, o sır tutan gülümsemesiyle gülümsedi. O esnada Falcon odaya girerek, Salisbury'nin içten tebriklerine mazhar oldu.

Hâlâ gördüklerine inanamayan Salisbury, "Sizin aranızda neler oldu?" diye sordu.

Jasmine, aldırmazlıkla "Kızışmış de Burgh'a karşı kendimi savunamadım," dedi. İki adam da kıpkırmızı kesildi.

Falcon bu sefer de Salisbury ile bir odaya kapandı. John'un danışmanları, iç savaşı önlemek için cüretli bir hamlede bulunarak, ordusunu alıp İrlanda'yı nihai olarak fethetmesini önermişlerdi. İlginçtir ki, baronların çoğu bu sefer adam yollamaya razı olmuştu. İrlanda'ya yeni bir adalet sorumlusu atanmıştı. Meiler fitz Henry adındaki bu İrlandalı baron, ülkenin kral vekili olacaktı.

"John, senin bir asker olarak ne kadar kıymetli olduğunu, adamlarının sana duyduğu sadakati biliyor – hatta kıskanıyor. Seni, Galler Sınırı Lordları'ndan biri olarak, tahta karşı askeri sorumluluklarını yerine getirmeye çağırıyor."

Falcon, zaten İrlanda'ya gidip William de Burgh'a yardım etmeye karar vermiş olduğu için, adamlarını ve atlarını oraya götürmenin mali götürüsünü John'a yüklemeyi mantıklı buldu. "Hazırım zaten," dedi. "Sadece gemiye ihtiyacım var. Cinque Ports'un başında Hubert de Burgh duruyor, bu yüzden gemi bulmanın sorun olacağını sanmıyorum. Sence olur mu?"

"Donanmanın Bristol'de gemileri var. Diğer baronların yola çıkmasını beklemeyecek misin? John'un da orduyla denize açılacağın konuşuluyor."

Falcon inanmazlıkla güldü. "John'u mu bekleyeyim?" dedi. "Onun aksine, ben hayatımı çarşaflar altında büzülüp titreyerek geçiremem. Ya şimdi ya asla. Ayrıca, nereden demir alıp nereye yanaşacağımızı da ben belirlerim. Gemileri senin ordunun geri kalanını getirmeleri için yollarım, William."

"Bence artık Chester'ı kafana takmana gerek yok. Dedikodulara göre, yakında evlenecekmiş."

Falcon sırıttı "Ben Chester'ı kafama mı takmışım?"

İki adam da içten kahkahalar attılar. "John sonunda bir varis peydahlayabildi. Ben yola çıkarken, dünyada ilk erkek babası olan kendisiymiş gibi kasılarak dolaşıyordu. En iyisi, onu bu alanda da yendiğini söylememek."

Jasmine oturmuş saçlarını fırçalarken, Falcon elini, her zaman

onu baştan çıkaran bu buklelerde gezdirdi. Sonra çabucak soyunup, yatağına uzandı. Jasmine'e bir şey söyleyecekti, ama anlayışla karşılayacağından emin değildi. Lafı dolaştırma âdetinde olmadığı için, hemen konuya girdi. "İrlanda'ya gideceğim."

Jasmine'in fırçayı tutan eli havada asılı kaldı. Kollarını başının arkasında birleştirmiş yatan kocasına baktı. Bu konuyu onunla tartışmamıştı. Kararı kendisi vermişti. İç çekti. De Burgh gibi bir adamın ona danışması beklenemezdi. İzin alıyormuş gibi hissederdi kendini. Aklının ucundan bile geçmezdi. Tam "Ne zaman gidiyoruz?" diye soracaktı ki, Falcon onun bileğini tutup, boğuk bir sesle "Seni şimdiden özledim!" dedi.

Jasmine'in gözleri irileşti. İnanamayarak "Ne?" diye bağırdı..

Falcon "Yatağa gel, aşkım," diye ısrar etti.

"Şimdi gelmem! İrlanda'ya *sen* gitmiyorsun, *birlikte* gidiyoruz!"

"Saçmalama Jasmine. Tehlikeleri düşün."

"Asıl tehlikeli olan bizi burada bırakman. Chester ne olacak?"

"Evlenecekmiş," dedi Falcon alçak sesle.

"Peki ya John? Beni eline geçirmeyi ne kadar çok istediğini biliyorsun!" diye tısladı Jasmine.

"John'un yardımına ihtiyacın var. O yönden korkun olmasın," diye güvence verdi Falcon. "Yatağa gel. Seninle kavga etmekten daha eğlenceli şeyler yapmayı tasarlıyorum."

Jasmine kızmıştı. "Gelmem!" diye parladı. "Burası hâlâ tehlikeli. Ya senin şu fahişen gizlice gelip, beni ve bebeklerimizi gece uykumuzda öldürmeye çalışırsa?"

Falcon onu "Jasmine, yeter artık," diye susturmaya çalıştı.

Jasmine uyarıyı dikkate almadı. "İşe yaramazın teki olduğumu sanıyorsun. Kar altında o lanet olasıca Kara Dağlar'ı aşıp geldim. Kale idaresini öğrendim. Sana iki oğul verdim."

"Jasmine, yanıma gel," diye buyurdu Falcon.

Jasmine ona arkasını döndü. "O işi unut, de Burgh. Tek başına uyu bakalım bu gece!" Oda kapısını çarparak açıp, bebek odasına çıktı. Koca Meg, hanımının ipek iç gömleğini ve kızarmış yanaklarını fark etti.

Jasmine "Bu gece burada uyumaya karar verdim," dedi. Bu sözler ağzından çıkar çıkmaz, anadan doğma çıplak olarak de Burgh içeri girdi.

"Sakın bir daha bana arkanı dönüp, kapıyı çarpıp çıkma!" diye homurdandı.

Jasmine "Sus, bebekleri uyandıracaksın!" dedi.

Falcon Jasmine'i güçlü kollarıyla kaldırıp kucağına alarak odadan çıkarırken, Meg gözlerini bilmiş bilmiş tavana dikti. Falcon yatak odalarının kapısını tekmeleyerek kapadı. Jasmine'i şöminenin önünde yere bıraktı. Sonra onu çekip indirdi, iterek sırtüstü kürklere yatırdı. Ateşin yalazlarını yansıtan haşin bakışlı yeşil gözleri, cesareti varsa reddetmesini söyleyerek meydan okur gibiydi. "Her şey yoluna konup ortam güvenli olduğunda sana haber yollarım."

"Hayır!" diye tısladı Jasmine.

"Tekrar kendini benden çekmene, içine kapanmana... ben için için yanarken senin soğumana, beni kendinden mahrum bırakmana izin vermeyeceğim!" Kırpmadığı gözlerinde kararlılık okunuyordu. Sözlerinin anlamı açıktı. Jasmine'in iç gömleğini yırttı. Çırpınan alevlerin aydınlattığı gül pembesi göğüslerinin manzarasıyla gözlerine ziyafet çekti. Jasmine'in çıplaklığına taparken, onun da kendi yüzünü, gözlerini, ağzını seyrettiğinin farkındaydı. Karısının yarı yarıya kapanan göz kapaklarından, üstündeki etkisini anlayabiliyordu. Bir göğüs ucunu, baş ve işaret parmaklarının arasına kıstırarak yavaşça oynadı. Sonra Jasmine'in göğüslerini kocaman, yara izi içindeki ellerine alıp ağzına götürdü.

Jasmine'in kolları kocasının boynuna dayandı. Onu kendisine çekip vücuduna bastırırken, bacaklarını ayırdı, Falcon'un vücuduna doladı, başını kürkler üstünde sağa–sola savurarak, onu sadece ikisinin girebildiği o gizli yere adım adım götürmeye başladı. Falcon "Seni seviyorum," diye hırıldadı.

"Beni al!" Tam o anda, bu sözün iki anlamı vardı. İkisi de Falcon'un Jasmine'e itiraz edemeyeceğini biliyordu

Sonra, Jasmine yatakta Falcon'un kollarının arasında yatar

ken, öpücükler arasında "Dosdoğru Connaught'a gidip, yerleşebileceğimiz bir kale alsak yeter," diye fısıldadı. "Sonra savaşarak Boyle'a, William'ın yanına gidersin. Bunu kısa sürede başaramazsan, yüreksiz, eşek kafalı bir hödük olduğun ortaya çıkar." Falcon'un yeteneğine neredeyse çocuk gibi sorgusuz sualsiz inanıyor ve güveniyordu.

"Benim işlerim hakkında ne kadar çok bilgi sahibisiniz öyle, hanımefendi."

Jasmine, onu diliyle baştan çıkararak "Cadı olduğumu unutma," dedi.

"Cadı değil, cadalozsun," diyen Falcon, Jasmine'in enfes göğüslerini tatmak için ağzını aşağı indirdi. Dudakları karnının haritasını çıkardı, bacaklarının arasında gezindi. Yanağını güzel karısının yumuşacık kasıklarına dayayarak, dokunmasından hoşlandığı yeri göstermesini istedi. Jasmine Falcon'un elini yakaladı. Her bir parmağı öptü. Sonra avucunu, genç adamın diline sürdü. İşaret parmağını, bacakları arasındaki inatla zonklayan sıcaklığa götürdü.

Falcon "Burası mı?" diye fısıldayarak, Jasmine'in parmağını şişkin, pembe ete değdirdi. Boğuk bir sesle "Burası mı?" diye yineleyerek, parmağı yine Jasmine'in dişiliğinin kabarık goncasına dokundurdu.

Jasmine "Ne olur, Falcon," diye iç çektiğinde, bilmişçe gülümsedi ve elini ağzına geri soktu. Parmak uçlarındaki tatlılığı emerek, onunla ikinci defa, daha da sertçe birlikte oldu. Sonra her zamanki gibi Jasmine'in göğsünü tutarak uyuyabilmek için, sırtını vücuduna yaslayıp kollarını ona sardı.

Falcon, William de Burgh'a yollayacağı mesajı mühürleyip Murphy'e verdi. Murphy yola koyuldu. William ve Mathilda de Braose da Murphy'le birlikte denize açılıp, damatları Walter de Lacey'nin yönettiği Meath'e gitmeye karar verdiler. Böylece Murphy de, Boyle'a yaklaşmış olacaktı.

Bristol'deki gemiler getirilirken, Falcon elindeki İrlanda haritalarını dikkatle incelemeye koyuldu. Doğrudan çalışan bir insandı. Bir hedef seçer, ona doğru dolambaçsız bir yol çizerdi. Bu sefere çıkarken de yöntemlerini değiştirmeye gerek görmemişti. İrlanda'daki İngilizlerin çoğu en fazla Dublin'e kadar gitmiş. İngiliz yönetimi altındaki doğu kıyısı topraklarından çıkmamıştı. O ise, tam karşı kıyıya gidecekti. Doğrudan Galway'e yelken açarak orayı ele geçirecekti. Galway'in koyu harikulade görünüyordu. Fatih William'ın bir önceki yüzyılda, şehir işlek bir limanken yaptırdığı, büyük bir Norman kalesi vardı. Ayrıca, de Burgh'ların Connaught topraklarının kalbi olma özelliğini taşıyordu.

Yola çıkmalarından önceki hafta, Jasmine'e onu da götüreceğini söz verdiğine neredeyse pişman olacaktı. Çünkü genç kadın nereye gitse, hayvanat bahçesi de peşinden geliyordu. İkizleri, süt annelerini, Koca Meg'i ve Estelle'i götürmeye, istemeyerek de olsa razı olmuştu. Fakat iş Feather ve Prick'i götürmeye gelince, Jasmine Falcon'u yatakta ikna etmek zorunda kaldı. Shanna konusu açılınca, Falcon tartışma götürmez şekilde reddetti. Jasmine koca kediyi, gecenin karanlığından faydalanarak, yük gemilerinden birine gizlice bindirmek zorunda kaldı. Kıymet verdiği hiçbir şeyi geride bırakmak istemiyordu. Çünkü, geleceklerinin iyisiyle kötüsüyle İrlanda'da çizilmiş olduğundan son derece emindi.

Falcon, şövalyelerinin ve piyadelerinin sayısının 400'ü bulmasına şaşırdı. John'un, tekrar hizmetine girmesini istemesine hayret edilemezdi. Neyse, İrlanda'ya gidiyorsa, Krala hizmet aşkına gitmiyordu pek tabii. De Burgh'lara hizmet için gidiyordu. Bunun ömrünün sonuna kadar böyle kalacağına ant içti.

Kelt Denizi'ndeki yolculukları olaysızdı, çünkü denize açılmak için yazın en uygun ayını seçmişlerdi. Falcon'un yoldaki tüm vakti adamlarıyla, onların atlarıyla, silahlarıyla ve erzaklarla ilgilenerek geçtiği için, Jasmine'le hiç görüşmediler. Ama son gece, Aran Adaları yakınlarında demirleyip diğer gemileri beklerlerken, Falcon karısının yatağına geldi.

İlerleyen saatlerde Jasmine, dar ranzada irkilerek uyandı ve

Falcon'un ağzını göğsüne dayanmış olarak buldu. "Çok mu geç oldu?" diye sordu suçlulukla. "Erken kalkmak istediğini biliyordum."

"Senin uykuya ihtiyacın vardı. Maalesef, seni neredeyse bütün gece uyutmadım." Jasmine kızardı. Kocasının giyinmek ve zırhını kuşanmak için yataktan kalkışını izledi. Aniden boğazı gözyaşlarıyla düğümlendi. Kendisini hiç bırakıp gitmesin diye onu sıkı sıkı kucaklamak istiyordu. Ama, gözyaşlarından nefret edeceğini biliyordu. Falcon'un eteklerine yapışıp, azmini kıramazdı. Falcon şimdi yatağa dönüp oturmuştu. Yüzü sertti. Jasmine, ayrılık anının yoğunluğuyla çıplaklığını unutarak doğrulup oturdu.

Falcon "Aradan bir ay geçse bile, ortalık tamamen güvenli olana kadar gemide kalacaksın!" diye buyurdu. "Kaptana emir verdim, biz karaya ayak basar basmaz seni güvenli sulara geri götürecek."

Jasmine Falcon'un yüzünü araştırdı. Bulabildiği tek korku, karısı için duyduğu korkuydu. Aniden Falcon sırıttı. "Teşvik etmek için bir öpücük versene."

Jasmine titreyen bir sesle "Aldıkların yetmedi mi?" diye sordu.

"Asla yetmiyor," diye fısıldadı Falcon Jasmine'in dudaklarına.

Falcon ayağa kalkınca, Jasmine kürkleri çekerek örtündü. "Yapma," diye itiraz etti Falcon. "Hayalin aklımda tüm güzelliğiyle kalsın."

Bölüm 37

De Burgh ordusu, karşılarına çıkanı az sayıda çatışmayla, daha da az sayıda yaralı vererek ezip geçiyor, Galway kıyılarından yıkarı tırmanıyordu. Falcon bunu, disiplinsiz adamlarla başaramazdı. De Burgh kale yakılmasını, ekinlerin ezilmesini, kadınların ırzına geçilmesini, kasabaların yağmalanmasını istemiyordu. Bu halk, onun halkı olacaktı. İş liderlikte bitiyordu.

İkinci günün sonunda, Galway Kalesi'ni almıştı. Carragh'ın kaleyi korumak için bıraktığı adamlar, sorgusuz sualsiz dağıtıldı. İrlandalı erlere, hizmetkarlara ve aşçılara, ya hizmet etmeye devam etme ya da ölme seçeneği sunuldu.

Falcon de Burgh, kale surlarında bir başına durmuş, ülkenin soluk kesici güzelliğini seyrediyordu. Şafaklar pembe, gün batımları eflatundu. Çayırlar ömründe görmediği kadar canlı bir yeşildi, bu renk bir ışık oyunundan ibaret olamazdı. Aşağısında kalan kayalık deniz kıyısına baktı. Dalgaların sesi, zihnini neredeyse boşalttı. Kendini bu ülkeyle bütünleşmiş, yuvasına gelmiş gibi hissediyordu. Connaught doğru kadın gibi, Jasmine gibi, sonsuza kadar elinde tutmak isteyeceği bir yerdi.

Önünde uzanan tepelere ve çayırlara baktı. Buralarda beyaz koyunlar göze çarpmalı, bol süt veren koca sürüler otlamalıydı. Bunu temin edecekti. Bir haftalık yol gidildikten sonra bile hâlâ de Burgh topraklarında olunacaktı. Connaught... burayı ya bambaşka bir dünya haline getirecek, ya da uğraşırken öldecekti!

Falcon, Jasmine'le ikizleri kaleye yerleştirip, duvarların etrafına 24 saat nöbetçi dikti. İrlandalılara, şeref sözleri karşılığında

özgürlüklerini verdi. İnsanları onur anlaşmasıyla bağlamanın öz saygılarını güçlendirdiğini bildiği için, onlara güveniyormuş gibi yapıyordu. Elbette henüz hiçbirine güvenmiyordu. Kabilelerin gece vakti ayaklanıp, çatıları altında uyuyanları katletme ihtimali varken, kimseye güvenemezdi.

Galway, o esnada son derece fakir olmasına karşın, hatrı sayılır büyüklükte bir limandı. Ekmeğini denizden çıkarmaya çalışan ufacık balıkçı teknelerini barındırıyordu. Ama onlara bitişik Connemara'daki O'Malley'lerin ticaret gemileri artık Galway'e uğramıyordu. Çünkü Galway halkı satılanları alamayacak ya da karşılığında takas öneremeyecek kadar yoksuldu. Şehrin eski zenginliği, iki yanında taştan yapılmış, derli toplu evler ve meyhanelerin bulunduğu, parke taşı döşeli sokaklardan belli oluyordu. Bu meyhanelerin pek çoğu, uzun zaman önce kapanmıştı.

De Burgh askerleri sokaklarda çalımla yürüyordu. Yetkileri tartışmasızdı. Yeni bir ülkeyi fethetme serüveni, morallerini yükseltmişti. Galway halkı, kaleye yerleşenler ihtiyaçlarını zorla almayıp, yakalanan balıkların ve tarlalardan kesilen samanın ücretini altınla ödemeyi önerince epey şaşırmıştı.

Su değirmeni olan girişimci bir çift, kalenin un ihtiyacını karşılamak için tahıl öğütmeye başladı. Yıllardır hasat edilmemiş olan olan kendirler toplanıyor, Galway Kalesi'nde yaşayan kibar hanımlara keten kumaş yapmak için eğriliyordu. Falcon her gün, geyiklerin ve başka av hayvanlarının bol bol bulunduğu ormana av grupları yolluyordu.

İrlandalı köylüler, sadece kaba saba tuzaklarla yakalayabildikleri tavşanları avlıyordu. Daha büyük hayvanları avlayacak silahları olmadığı için onlara dokunmuyorlardı. Atları, taze yeşil yoncaları yedikçe kas bağlıyordu. De Burgh, onları Roscommon'dan, William'ın ve güçsüz düşmüş ordusunun sığındığı Boyle'a götürecek seferi daha fazla erteleyemeyeceğini biliyordu. En iyi adamlarından 20 tanesini bizzat seçerek, Galway'de bıraktı. Döndüğünde sürprizlerle karşılaşmak istemiyordu.

Tam'i bir kenara çekerek özel konuştu.

"Ben yokken Jasmine'i korumanı istiyorum. Bir aya kadar dönmez ya da sana bir mesaj ulaştırmazsam, onu yeniden Salisbury'nin korumasına emanet et."

Tam sırıttı. "Eminim iki hafta bile geçmeden dönersiniz."

Falcon'un yüzü sert ve ciddiydi. "Umarım Jasmine'i korumak için yanlış adamı seçmemişimdir. Tam bir kaltak gibi davranabilir. İstediğini yaptırmak için seni parmağının ucunda oynatmaktan çekinmez. Onun gölgesi olmanı istiyorum. Yanından, uzun boylu bir adamın işeme mesafesinden daha fazla ayrılmayacaksın," diye uyardı.

Yola çıkmadan önce, Jasmine'i de sıkı sıkı tembihledi. "Tam'i oyuna getirme. Adamlarım, seni benim namıma güvende tutmak için canlarını ortaya koyuyor."

Kılıcını William de Burgh'un emrine vermişti. Garantili olsun diye, adamlarının yarısını Boyle'a karadan götürecekti. Geri kalanları, Montgomery komutasında, Shannon Nehri'ni akıntının tersine takip ederek, gemiyle geleceklerdi. Bunun için Galway'in güneyine, nehrin denize döküldüğü yere gideceklerdi, sonra Boyle'a kadar nehir kıyılarını izleyeceklerdi. Kara yolu çok daha kısa olmasına karşın, çok da tehlikeliydi.

Eğer Boyle Manastırı'na ilk varan Falcon değilse, bir terslik çıkmış demekti. Montgomery böyle bir durumda William ile adamlarını gemiye bindirip, nispeten daha güvenli olan Galway'e dönme emri almıştı.

Tam takım zırhlarını giyip savaş atlarına binmiş olan de Burgh askerleri, sadece göstermelik bir direnişle karşılaştılar. Bunu da asgari miktarda kan dökerek hallettiler. Girdikleri tek kıran kırana çatışma, hedeflerine varmalarına yarım gün kala geçtikleri dar bir geçitte yaşandı. Saldırganlar, öldürmeye kalktıkları adamların cesaretini görünce, kayıklara binip Lough Gara'yı geçerek kaçtılar.

Montgomery, Shannon Nehri'nin açılıp Lough Ree'yle birleşmeden önce Athlone'da daraldığı yere kadar sorunsuzca ilerledi. Orada karşılarına John de Courcy'nin şövalyeleri çıktı. De Courcy, gelenlerin Kral John'un gemilerine binmiş de Burgh

askerleri olduğunu görünce, geçmelerine gönülsüzce ama olay çıkarmadan izin verdi.

Falcon de Burgh, 200 adamını nal takırtıları içinde Boyle Manastırı hisarının avlusuna soktuğunda, onu kendisine tıpatıp benzeyen, fakat yaşı onunkinin iki katı olan bir adam karşıladı. Yapılı, güçlü kuvvetli, yeşil gözleri bir aslanın gururuyla parıldayan William de Burgh, yeğenini gördüğünde rahatladığını açıkça belli etti. Sağlığının yerinde olmadığının tek işareti, renginin solukluğuydu. Hemen sağında Murphy duruyordu. Falcon, emektar askerin, onu tanımayan herkesi korkutmaya yeteceğini düşündü.

William onu, kendi kendini kral ilan etmiş olan Crovderg ile tanıştırdı. Falcon'un adama ilk bakıştan kanı hiç ısınmadı, bu hissini değiştiremedi. Crovderg'in yüzü ifadesiz olmasına karşın, duyguların karşılıklı olduğu da belliydi. De Burgh ile Crovderg'in toplam 100 askeri kalmıştı. Falcon bu sayının, başlarında iyi bir lider olsa, bir de yeterince kararlı olsalar, manastırdan savaşarak çıkmaya yeteceğini kestirdi.

William "Nasıl geldin? Çok büyük kayıp verdin mi? Çok direnişle karşılaştın mı?" diye sordu.

Falcon hafifçe gülerek "Ne çok soru," dedi. "Galway'e deniz yoluyla gelip kaleyi ele geçirdik. Askerlerimin yarısını kaleden getirdim. Geri kalanı gemiyle Shannon'dan geliyor. Lafını etmeye değecek bir direniş yok."

Bu noktada, Crovderg'in Falcon'a duyduğu soğukluk nefrete dönüştü. Genç de Burgh'un tehlikeye böyle burun kıvırması, bizzat kendisine edilmiş bir hakaret saydı. Toy ahmak ihtiyat nedir bilmiyordu. Saygısızlık sayılacak kadar lakayttı.

Crovderg, "Düşmanlarından korksan iyi edersin. Yeni bir ülkede, kim olduklarından haberin bile olmaz. "dedi.

De Burgh, askerin önünde gösterilen korkunun felakete yol açan, ölümcül bir duygu olduğunu biliyordu. Kapana tutulmuş fare gibi buraya kısılıp kalmalarına şaşmamak gerekirdi. Omuz silkip, Crovderg'e "İhtiyat, plan yaparken gösterilir." yanıtını verdi. "Planınıza bağlı kalırsanız, kılıç tutan kolunuz ve kararlılığınız sayesinde ya başarısızlığa uğrar, ya da başarılı olursunuz."

William de Burgh, karşısında ehlileştirilemez bir güç ve dikkatsizlik abidesi gibi duran bu adam kadar genç olmak için her şeyini verirdi. Genç adam, ona, kılıcının gücünü hiçbir çekincesi olmadan sunuyordu. William o anda onu sevdi.

İrlandalı askerlerin Boyle'da çok uzun süre kapalı kalmasından mıdır, Anglo-Normanlarla Crovderg'in adamları arasındaki doğal geçimsizlikten midir bilinmez, iki taraf sürekli birbirlerinin sinirlerini yıpratıyordu. Yumruk yumruğa edilen kavgalar çok yaygındı. William de Burgh ve Yüzbaşı Murphy, tüm komutayı Falcon'a devrettiklerini bildirmişlerdi. Fakat bu durum, Crovderg ile disiplinsiz, kontrol edilmeleri neredeyse imkansız askerlerine uygun gelmemişti.

Manastırın keşişleri, "poteen" adı verilen bir İrlanda içkisi imal ediyordu. Falcon'un tattığı en sert içkilerden biriydi. Gervase'ı, adamların bunu ölçülü bir şekilde tüketmesi konusunda uyardı. Montgomery'nin gemilerinin gelmesini beklemek zorunda olmak ona zor geliyordu. Sabah, ömrü boyunca yapmış olduğu gibi erkenden uyandı. İkinci sabahtır, uyanınca gördüklerinden rahatsız olmuştu. İrlandalılar, hatta onun adamlarından da bazıları, gece içtikleri içkiden sızıp kalmıştı. Sağda solda görülen kusmuk gölcükleri ve adamların işediği yerler yüzünden, ortalık leş gibi kokuyordu.

De Burgh kabahatli askerlere yaklaşıp, bir tanesinin kaburgalarını tekmeledi. Crovderg ve yüzbaşısı dahil herkesin dikkatini çektiğinde, baş parmaklarını kemerine takıp, hesaplı bir horgörüyle "Demek içki sorunumuz var," dedi.

Crovderg'in yüzbaşısı pis pis baktı. "İçeriz, sarhoş oluruz, düşeriz. Sorun yok yani," dedi.

Falcon'un gözlerindeki horgörü, neşeye dönüştü. Bir Crovderg'e, bir yüzbaşıya bakarak, nezaketle "Onlar adına hanginiz dövüşeceksiniz?" diye sordu. İkisi de kalın enseli, fıçı göğüslü, boğa yapılı adamlardı. Ama Falcon, Crovderg'in pis

işlerini adamlarına yaptıran soydan olduğuna emindi. Sırıtarak "Benimle kapışmak istemez misiniz?" diye sordu. Adamın doğal İrlandalı saldırganlığına güveniyordu. Gömleğini çıkardı. Kocaman, yaralı ellerini sıkıp yumruk yaptı. Sağ eliyle şaşırtmaca verdi. Rakibi bu darbeyi önlemeye çalışırken, de Burgh sol yumruğunu adamın kaburgalarına indirdi.

De Burgh rakibine "İçkiden yumuşamışsın," diye sataşırken, adam onun esmer, yakışıklı yüzüne saldırdı. Falcon eğilerek kaçındı ve yüzbaşının karnıyla göğsüne yumruk yağdırdı.

Öfkelenen boğa, de Burgh'un üstüne atılarak yüzüne vurdu. Falcon'un yanağı, Jasmine'in bıraktığı yaranın olduğu yerden tekrar açıldı. Yüzbaşı hafife alınacak bir rakip değildi. İki erkek yerde yuvarlanarak, avlu taşlarını kanla boyuyordu. Hakimiyet için çatışmakta olan adamlar, birbirlerine acımasız darbeler indiriyordu. Sonra de Burgh, bacaklarını açıp yüzbaşının tepesine dikildi. Çenesine okkalı bir yumruk indirdi. Adamın işinin bittiğini biliyordu. De Burgh acımasızca suratını döverken, o kapalı gözlerle iki yana sallanıyordu. Sonunda sırtüstü düşüp hareketsiz yattı.

Falcon derin bir nefes aldı. Yüzünden ve şişmiş yumruklarından akan kanı sildi. Etrafında toplanmış olan yüzlere baktı. "Bana itaat etmek istemeyen varsa, hemen söylesin. Biz De Burgh ailesiyiz. Siz de bu ada layık olmaya çalışmalısınız."

William'ın adamları etkilenmişti. Falcon'a derhal sadakatle bağlandılar. Crovderg'in adamları ise sessiz bir nefretle doluydu.

Falcon "Haydi beyler, şu gübre yığınını kaldırın bakalım," diye seslendi.

Montgomery, Boyle Manastırı'na varıp, yolculuğun olaysız geçtiğini söylediğinde, Falcon, William ile adamlarını Shannon Nehri'nden gemiyle yollamaya karar verdi. William hevesle onayladı ve artık Limerick'de duraklayıp, Moira ile küçük oğullarını da alma vaktinin geldiğine karar verdi. Falcon ona eşlik etmekte karar kıldı. Gervase'ı, karadan dönecek adamların başına geçirdi. Jasmine'e, Galway Kalesi'ne yerleşmek üzere gelen Connaught Lordu William ile genç eşi ve oğullarının varışına hazırlanmasını haber veren bir not karaladı.

Falcon, güzel Shannon Nehri vasıtasıyla dönmeye karar verdiğine memnun olmuştu. Yolun yarısında, Portumna denen bir yörede, çok beğendiği, hayal gücünü tetikleyen bir yer gördü. Hava sanki sihirliydi. Tam şuraya, şu geniş, manzaralı yamaca, kendi kalesini dikecekti. Bu yemyeşil otlarda, kendi at sürüsünü otlatacaktı. Gri taş kulesinden, 30-40 kilometre boyunca uzanan şahane Lough Derg'in tamamını görebilecekti.

William'la birlikte geminin küpeştesine yaslanmışlardı. Falcon, Portumna'nın geleceği hakkında gözünde canlananları anlattı. William elini heybetli bir hareketle salladı. "Yap, oğlum. Benim gibi her şey için çok geç kalmadan yap. Kaleni yap, hatta 50 tane kale yap!"

Falcon o anda, yüzyıllar boyunca sürecek tarihe baktı. "Yapacağım," dedi. "De Burgh hanedanı Connaught'un sınırlarını kalelerle çevirerek, dünyanın geri kalanını dışarıda tutacak. Bizim tamamlayamadıklarımızı, oğullarımız tamamlayacak. Onların da tamamlayamadıklarını, torunlarımız bitirecek."

William, oğullarının mirasını bu adama emanet edebileceğini fark etti. Büyük bir iç huzuruna kavuştu. Gözleri parlayarak "Bütün paranı Connaught'a harcarsan, oğullarına bırakacak bir şeyin kalmaz," dedi.

Falcon yavaşça güldü. "Oğullarıma altından daha güçlü bir miras bırakacağım. Kendi altınlarını kendileri elde etmeyi öğrenecek, böylece daha düzgün insanlar olacaklar."

Crovderg ile adamları, de Burgh kuvvetlerinden ayrılmaya karar verdi. Bunun üstüne Falcon rahat bir nefes aldı. Görünüşe göre ektiği tohumlar verimli bir toprak bulmuş, tasarladığı şekilde yeşeriyordu. Crovderg'e bizzat Kral John'un yakında Leinster'e varacağını, çok büyük ihtimalle başkent Dublin'e gideceğini, yanında baronlarından topladığı hatrı sayılır miktarda asker bulunacağını

söyledi. Crovderg'in John'u yenmesinin en ufak bir ihtimali bile olmadığı için, onunla güç birliği yapmak zorundaydı.

* * *

Falcon çilli, kum sarısı saçlı, ağzı var dili yok Moira'yı görünce şaşırdı. Bir milyon yıl da yaşasa, bu kadın onun gözüne çarpmazdı. Ama, William'a doğum haklarını elde etmeye yaraşır iki esmer oğul doğurarak pek güzel bir iş çıkardığını teslim etti. Henüz sadece sekiz ve dokuz yaşlarında olmalarına karşın, anneleri oğlanlarla başa çıkamıyordu. Bir haylazlıktan ötekine koşturuyorlardı. Korkusuzca geminin yelken halatlarına tırmanıyorlar, sonra güvertenin altında kaybolup, devasa savaş atlarının ölümcül toynakları arasında koşuşuyorlardı.

Falcon'u derhal kahramanları ilan edip örnek almaya başladılar. Konuşmasını, yürüyüşünü, tavırlarını taklit ediyorlardı.

Shannon'un ağzında bulunan Bunratty Kalesi'nin önünden geçene kadar, hiçbir sorunla karşılaşmamışlardı. Fakat oraya geldiklerinde, ilk gemi zifte batırılmış alevli okların yağmuruna tutuldu. Falcon kendi gemisine demir almasını emretti. 50 şövalyesi ve atlarıyla gemiden indi. Sonra gemilere devam etmelerini işaret etti. Çok öfkeliydi. Bunratty, Connaught'un kalelerinden biriydi. Falcon Connaught'u şimdiden kendisine ait olarak görüyordu.

Saldırıya geçti. Savaşmanın başka yöntemini bilmiyordu. Yarım saate kalmadan, 50 şövalyesiyle kalenin perde duvarını aşmıştı. Falcon'un atı, okları yakmak için kullandıkları kömür ateşini dağıttı. Hayvanın toynakları altında kalan bir bedenin çıkardığı boğuk patırtıyı işitti. Askerler karanlıkta koşturuyordu, her yer karmaşa içindeydi. Sürpriz saldırı başarılı olmuştu. Düşman ya avluda, ya da yüksek surlarda kıstırılmıştı. Kılıçlarını ve bıçaklarını kınlarından çeken de Burgh askerleri, düşmanlarını avlunun ortasına toplayıp, birbirlerini iyice görebilmek için meşalelerini yaktılar.

Falcon, inanmazlıkla "Ben Connaught'lu de Burgh'um. Kalemi hangi yetkiyle işgal ediyorsunuz?" diye sordu.

Liderleri yüksek sesle küfredip, konuştu. "İrlanda'nın kral vekili Meiler fitz Henry'nin verdiği yetkiyle."

Falcon'un gözleri kısıldı. Sesinde tehlikeli bir tını belirdi. "Şansınız varmış. Gırtlaklarınızı kesip, cesetlerinizi eyerlerinize atarak gerisin geri fitz Henry'e yollamadık."

"Biz sadece buradan geçerken..."

De Burgh soğuk bir sesle "Nereye giderken geçiyordunuz?" diye kesti. Cevap gelmedi. "Fitz Henry eşinin–dostunun başkalarının kalelerini işgal etmesine izin veriyorsa, vekilliği uzun sürmez. Bunu kendisine iletin." Rahatsız bir sessizlik oldu. Sonra Falcon "Eh, siz en iyisi yola çıkın. Ne de olsa ta Dublin'e kadar yürüyeceksiniz," dedi.

Falcon'un askerlerinin ağızları kulaklarındaydı. Komutanları heriflerin atlarına el koyacaktı! Fitz Henry'nin adamları, ıslıklar ve yuhalamalar arasında, korka korka kapıdan çıktı.

Falcon adamlarının yarısını Bunratty'de bıraktı, diğer yarısını yanına alarak kendisi de kaleden çıktı. Son meşale de söndüğünde, atının çarpışmadan kaçınırcasına yana atıldığını hissetti. Sonra omzunda, hainin sapladığı bıçağın keskin acısını duydu. Tüm vücudu uyuşmaya başladı. Atların nal takırtıları sönüp gitti. Atının yelesine tutunmak için kollarını uzattı, ama karanlığa yuvarlandığını hissetti. Gözlerini açtığında, Gower'ın kaygı dolu yüzünü gördü. Eğilmiş, yarasına yosunla tampon yapıyordu. Bir başka şövalye, dudaklarına bir poteen şişesi dayadı. Tadı fazla sert geldi ve boğazını yaktı, ama eyerine tırmanacak gücü de verdi.

Gower'ın benzi atmıştı. "Neyse ki hâlâ Bunratty'deyiz." dedi

De Burgh başını iki yana salladı. Konuşarak soluğunu tüketmeyecekti. Ciddiyetle "Galway," dedi. Gower hayretler içindeydi. Galway en azından 80–90 kilometre mesafedeydi.

Daha Crusheen'e varamadan, Falcon'un omzu ve kolu dayanılmaz bir şekilde zonklamaya başladı. Kan kaybından dolayı

başı da dönüyordu. Kafasını aygırına dayadı. 20 kilometre daha gittiler. Gort'da atını dizginleyip, eyerden aşağı yığıldı. Şişe tekrar ağzına dayandı.

"Hepsini için efendim." Poteen'i durmadan yuttu. Acının keskinliğini azaltıyordu.

"Önden adam gönderin, leydimi uyarsınlar." Kelimeleri tane tane söylemekte zorlanıyordu.

Gower onun yavaş yavaş atına binmesine yardımcı oldu. Fakat eyerde kalması için büyük çaba göstermesi gerekiyordu. Atının her sarsıntısı, omzunun alev alev yanarınışçasına acımasına neden oluyordu. Başka emir veremeyecek kadar yorgundu. Sadece, Galway Kalesi'ne yürüyerek girebilecek kadar gücünün kalmasını diliyordu. İçeri sedyede taşınıp Jasmine'i korkutmak istemiyordu.

Oranmore'da, eyerden yuvarlanıp yumuşak çimenlere uzanma dürtüsünü zorlukla bastırdı. Aygırın yürüyüşünden başı dönüp midesi bulanmaya başlamıştı. Galway Kalesi'nde atından indiğinde, şafak, gökyüzünü aydınlatmaya başlamıştı. Dik tutamadığı vücudunu Gower destekliyordu. Kendisini diğer taraftan başka bir elin de tutmaya başladığını hissettiğinde, bilinci yarı yarıya kapalıydı. Bakışları, kırmızı kadifeden bir sabahlık giymekte olan Jasmine'in üstünden kaydı. Güzel saçları darmadağınık halde omuzlarına dökülmüştü. Artık onu içeri sokmuşlardı.

Jasmine'e gülümsedi. "Kırmızı iyi... kan belli etmez." Taş duvara dayanarak çöktü. Gervase yetişip Falcon'u kaldırdı, yatağına götürdü. Falcon gözlerini kapadı. Güvendeydi. Yarasına sevgilisi bakacaktı.

Bölüm 38

Jasmine, boğazındaki yumru az kalsın boğulacaktı. Falcon geniş yatakta yatarken öylesine genç ve savunmasız görünüyordu ki! Artık bitkisel ilaçlar hakkındaki bilgileri Estelle'inkiyle denk olduğu için, kocasına bizzat bakmakta ısrar etti. Gece gündüz baş ucunda diz çökerek bekliyor, sadece yorgun başı Falcon'un yastığına düştüğünde uyuyordu. Ancak, ateş düşüp tehlike geçer geçmez, kocasından uzak durmaya başladı. Nekahet günlerinde onu oyalamayı William'a, Gervase'a ve hatta Murphy'e bıraktı.

Sonunda Falcon dayanamadı. Gervase ile kısa ve öz bir mesaj yolladı. Gervase hanımını çocuk odasında, ikizlerle oynarken buldu. "Leydim, Falcon son derece mutsuz. Derhal yanına gitmenizi talep ediyor."

Jasmine dudaklarını ısırdı, eteklerini toplayarak sadık silahtarın peşine takıldı.

"Görüyorum da, en iyi becerdiğiniz işe yeniden başlamışsınız beyefendi."

Falcon, kaşlarını sorgularcasına kaldırdı.

Jasmine soğuk soğuk "Emir vermeye," diye açıkladı.

Falcon başıyla kapıyı işaret etti. Gervase onları baş başa bıraktı. "Jasmine, neden benden kaçıyorsun? Ne yaptım da darıldın?"

"Çocuklarla ilgilenmem lazım. Meşgul bir kadınım. Sana ayıracak zamanım yok, dolayısıyla seni oyalama işini başkalarına bıraktım," dedi Jasmine umursamazlıkla.

Falcon alınmış gibiydi. "Gel yanıma," dedi alçak sesle.

Jasmine neredeyse istemeyerek gidip, yatağın yanında durdu

İnanılmayacak kadar güçlü bir el, çekip yatağın kenarına oturttu onu. "Bana bak, Jasmine."

Jasmine yavaş yavaş gözlerini Falcon'unkilere dikti, ama boğazı, konuşamayacak kadar çok sızlıyordu.

"Aramızda çok kuvvetli bir... aşk, nefret, ne dersen ondan var. Birbirimizi ilk gördüğümüzden beri aramızda bu şiddetli duygu. O yüzden lütfen bu sahte kayıtsızlığına inanmamı bekleme."

Jasmine işte o zaman kendini bıraktı. Tüm korkuları, gözyaşlarıyla birlikte akmaya başladı. Başa çıkabilmek için içine kapanmıştı. Eğer Falcon'a mesafeli davranırsa, ondan ayrılmanın korkusuna, yaralanması tehlikesine, ölürse çekeceği acıya katlanabilirdi belki.

Falcon Jasmine'i sıkı sıkı sargılanmış göğsüne yaslayıp saçlarını okşayarak, bütün korkularını ağlayıp bitirmesini bekledi. Emir vermek için kullandığı o sert tonla konuşmadığında, aslında sesi çok güzeldi. Yavaşça "Feather'ı, atmacalara ve kuzgunlara av olabileceği halde bahçeye bırakıyorsun," dedi. Baş parmaklarıyla Jasmine'in yanaklarındaki yaşları sildi. "Ayrıca, Shanna'yı ormana saldığını görüyorum."

Jasmine bir an, Falcon'un konuyu değiştirmeye çalıştığını düşündü. Yaptıklarını savunmak için "Onları kafese kapamak zalimce," dedi. "Yabaniler, özgür olmazlarsa hayatları çekilmez hale gelir. Asla tam olarak ehlileşmelerini istemiyorum. İstedikleri gibi gidip gelsinler. Ömürleri, doğal bir düşmanları yüzünden kısalacaksa, varsın kısalsın."

"Aynen öyle," dedi Falcon.

Jasmine, ağlamaktan kıpkırmızı olmuş gözleriyle kocasına baktı.

"Hayatı tam manasıyla yaşamalıyız, Jasmine. Her anını yaşamalıyız."

Jasmine, gözlerinde yaşlarla bir kahkaha patlattı. "Yani sen kafese kapatılamayacak, ehlileştirilemeyecek kadar vahşisin, öyle mi Falcon de Burgh?"

Falcon "Aynen öyle!" derken, Jasmine'i üstüne çekti.

"Bak işte, bu da mesafeli davranmamın sebeplerinden biri. Şehvetin sınır tanımıyor. Yaran yine açılacak."

Falcon, "Yapabileceğimiz başka şeyler, kullanabileceğimiz başka yöntemler de var biliyorsun," diye akıl çelmeye çalıştı.

"Ama o şeyleri yaparak tatmin olamayacağını biliyorsun." Jasmine kızararak "Ben de olamam," diye ekledi.

Falcon Jasmine'in göğüslerini ortaya çıkarmıştı. "Seni tatmin edemiyorsam, ölmeyi hak ediyorum demektir," dedi iki öpücük arasında. "Yatağa gel. Kocasını, sevişirken zevkten öldüren kaç kadın olmuştur ki?

Jasmine, itirazla "Falcon!" dedi ama, ikna olmanın eşiğindeydi. Falcon ona ne kadar hazır olduğunu kanıtlamak için örtüleri açtı. "Gel, bin," diye davet etti.

"Daha yeterince güçlenmedin."

"Senden daha güçlüyüm," diye meydan okudu Falcon. Jasmine, güçsüzleştiğini hissetti.

"Canın yanacak," diye itiraz etmeye çalıştı.

"Zaten yanıyor!" Erkekliği uyarılmış, çılgınca atıyordu. "İyileştir beni!" diye fısıldadığında, Jasmine kendini kaybetti.

Estelle, Jasmine ile Falcon'a, William de Burgh'un iyileşmesinin mümkün olmadığını açıkladı. Arada sırada ağzından kan geliyordu. Estelle ne yaparsa yapsın, bir yıldan fazla ömrü kalmadığı açıkça belliydi.

Yaz ayları boyunca, William'ın katliamdan kaçabilmiş pek çok adamı Galway'e gelmeye devam etti. İrlandalılar de Burgh'lara alışmaya başlamıştı. Falcon onların bir kısmına, daimi ordusuna katılmaları için eğitim vermeyi önerdi. Kale halkının ve köy sakinlerinin çoğunun katıldığı bir toplantıda, hepsinin karşısına çıkıp "İngiltere'yle, yoksullukla, birbirinizle savaştınız," dedi "Neredeyse kendi kendinizi bitirecektiniz. Ben, bizleri güçlendirme niyetindeyim. Ele geçirilemez olacağız. İngiltere'de, şehirlerinizin etrafında surlar bulunur. Galway'in de etrafına surlar öreceğiz."

Coşkulu bir tezahürat oldu. Falcon, kalabalığı susturmak için

ellerini kaldırdı. "Bundan sonra, tüm Connaught'un etrafına, kalelerden oluşan bir savunma sistemi inşa edeceğim. Connaught'un güvenliğini temin etmek için canımı bile veririm, ama o zamana kadar barış içinde yaşamış oluruz."

Sesi yine, tezahüratlar arasında yitti. "Bol bol koyun, sığır ve at beslemek niyetindeyim." Sırıttı. "Biz de Burgh'lar, eski akıncılarız." İrlandalıların içgüdüsel olarak aşiretlerine bağlı olduklarını biliyordu. O da onları bir aşiret haline getirecekti. "Her biriniz bir de Burgh'sunuz!"

Halkın sevgisini kazanmasının bu kadar kısa sürmesine hayret etti. Bu da Jasmine'in sayesinde olmuşu. Kendi kendine güldü. Halk onu gerçekten bir peri kızı, peri prensesi sanıyordu. İrlandalı çocuklar onu "tek boynuzlu" atına binerken görünce, fısıldaşmalar başlamıştı. Ağaçlardaki serçeler gelip onun altın saçlarına konuyor, dağlardaki pumalar onun elinden yemek yemeye iniyordu. Bazıları uçabildiğine yemin ediyor, kendi gözleriyle gördüklerini söylüyordu. Falcon bu dedikodunun nereden çıktığını kestiremiyordu, ama Jasmine'in yeni yaptırdığı, yarı şeffaf, kolları kelebek kanatları şeklindeki bir elbiseden temel aldığını tahmin ediyordu. Estelle ile hasta çocuklara bakmaya gönüllü olmuşlardı. Kısa süre sonra kadınlar ilaç ve büyü istemeye gelmeye başlamış, kristal küreye ve büyü ritüellerine hayran kalmışlardı. Ağaç perilerine, su perilerine, peri prenseslerine ve hortlaklara inanan bir halktılar. Jasmine'i de bağırlarına basmışlardı.

Falcon kendine pay biçmiyordu ama, aslında o da saygılarını kazanmıştı. Çocuklara ilgi gösteriyordu. Küçük bir kız görünce, bir çiçek koparıp ona veriyordu. Erkek çocuklarıyla karşılaştığında, ufak miktarda paralar bağışlıyordu. Her şeyle ve herkesle ilgileniyor, işleri hakkında konuşuyordu. Çobanlık, çiftçilik, balıkçılık, dokumacılık... konularında merak gösteriyor, meslek erbaplarına soru soruyor, cevaplarını çabucak kavrıyordu.

Falcon'a ulaşmak kolaydı. Dinliyor, adalet sağlaması gerektiğinde hakça davranıyordu. Bir at ya da inek gördüğünde dokunarak, dikkatle inceliyordu. Çocukların başlarını okşayıp saçlarını karıştırıyor, şekerleme ikram ediyordu. Kendi ailesiyle de son derece ilgiliydi. Kale bahçesinde, her bir omzuna bir oğlunu oturtup gülerek gezdirdiği gitgide daha sık görülür olmuştu. Hanımına çok aşık olduğu belliydi. En küçük bahanede onu kollarına almaktan çekinmiyordu.

İngiltere'de, Kral John sonunda kiliseyle anlaşmanın akıllıca olduğunu idrak etmiş, Stephen Langton'ı Canterbury Başpiskoposu olarak kabullenmişti.

John İngiltere'ye baronlarıyla gelmiş, ama çatışmalar Connaught'dan çok uzaklarda cereyan etmişti. Aylar boyu savaştıktan sonra, sonunda İrlanda'dan bıkıp İngiltere'ye döndü. Bazen, sırf Mathilda de Braose'dan intikamını almak maksadıyla dönmüş gibi görünüyordu. Kadın nereye gitse, John acımasızca takip ediyordu. Damadına, onu kraliyete teslim etmesini emretmişti. Walter de Lacey reddettiğinde, Meath lordluğunu ondan alıp Meiler fitz Henry'nin yandaşlarından John de Grey'e verdi.

Mathilda ve oğlu İskoçya'ya kaçmaya çalıştılar, fakat sonunda yakalandılar. Kral John, ikisini de Windsor Kalesi zindanlarında aç bırakarak öldürdü. Bu hareketi, bardağı taşıran son damla oldu.

Çektikleri baronlara yetmişti. Bury St. Edmunds'da gizlice buluştular. Mihrapta, John'a I. Henry'nin beratını yeniletmeye ve onu ülkenin eski kanunlarına döndürmeye yemin ettiler. Aksi takdirde savaş ilan etmeye hazırlanacaklardı.

İrlanda baronlarının da kendilerine has sorunları vardı. Meiler fitz Henry, kral vekilliği konumunun verdiği gücü kullanarak, İrlanda'nın nüfuzlu isimlerinin kanına dokunmaya, yasal olarak sahip oldukları kaleleri ve toprakları yağmalamaya başlamıştı. Cork'un tamamını alıp gözdelerine vermişti. Bu toprakların asıl bahşedildiği kişilerin varislerinin seniyörlük haklarını görmezden geliyordu. Önce Hugh de Lacey'nin, sonra John de Courcy'nin toprakları yutuldu. De Burghlar, Meiler fitz Henry'nin askerlerinin, Connaught'a fazlaca yaklaştığında karar kıldı. Shannon'un doğusunda kalan her şeyi alıyorlardı. Falcon, Galway Kalesi'nden

akınlar düzenleyip, fitz Henry ile müttefiklerinin aldığı kaleleri yerle bir etti. Ayrıca, Kral John'a resmi şikayette bulundular.

Fitz Henry'nin adamları, İrlanda halkına metelik vermiyordu. İrlandalıların paralarından ürünlerine ve çiftlik hayvanlarına kadar her şeyi kiliselere sakladıklarını öğrendikleri için, bu kutsal yerleri bile yağmalıyorlardı. Fitz Henry Leinster'daki Offaly'i ve Meath'deki Fircal'ı ele geçirdiğinde, Mareşal William dayanamadı. Leinster ona aitti. John'dan, İrlanda'ya gidip topraklarıyla ilgilenmek için izin istedi. John, ancak William'ın küçük oğlu Richard'ı rehin alma şartıyla izin verdi.

De Burgh ve William Marshal güçlerini birleştirdiler. 2000 İrlandalı ve İngiliz askerinden oluşan orduları, bütün kış savaştı. Sonunda kral, William de Burgh'a, William Marshal'a ve Meiler fitz Henry'e ateşkes ilan edip İngiltere'ye gelmelerini emretti. Burada, karşılıklı şikayetlerin değerlendirilmesi için özel bir heyet atanacaktı.

William de Burgh ve Falcon, Galway Kalesi'nin göz alabildiğine uzanan silah deposunda duruyorlardı. Silahlar getirilmişti. Gelecekteki savaşlar için temizlenip, bilenip, parlatılarak hazırlanacaklardı. Falcon "İngiltere'ye senin yerine gitmemi istersen, gitmeye hazırım William," dedi."

"Kral beni çağırttı. Ona, hastalık mazereti sunmamın memnuniyetini yaşatmayacağım."

Falcon kaşlarını çattı. Kralın ve kuracağı heyetin karşısına çıkmanın William'ı çok yoracağını, yıpratacağını biliyordu. William kısaca güldü. "Sen bütün kış benim yerime savaşırken, kendimi çok yararsız hissettim. Bu seferkine kendim gireceğim. Evet. Ve kazanacağım. Sana söz veriyorum, şimdikinden bile fazla toprak ve kale ele geçirerek döneceğim. Kaybedecek bir şeyim yok, Falcon. Fakat oğullarıma bırakacak daha çok şey edinebilirim. Tanrı bana ömür versin."

Falcon "Bence yanına Estelle'i de al," diye tavsiyede bulundu. "Sana bakmaya başladığından beri, kendini toparlamış gibisin."

William'ın gözleri parladı. "Murphy'i de götürürsem gelmeye razı olur," dedi. Sonra ciddileşti. "Portumna'ya kaleni yaptır. Sana gemilerimi bırakacağım, O'Malleyler ile ticaret yapmaya başlarsın. İngiltere'ye götüreceğim gemiyi, küpeştesine kadar burada eksik olan şeylerle doldurup geri yollayacağım."

O gece Falcon, nadir erdiği bir zevki tadıyor. Jasmine'in ikizleri yatırmasına yardım ediyordu. Banyo sularıyla hem annelerini hem babalarını sırılsıklam etmeyi başardıklarında güldü. "İstavroz adına, bu şeytanlar tam de Burgh! Bu kadar sarışın bir hanımı, saçları kuzgun kanadı kadar kara iki oğlanı nasıl dünyaya getirebildi?"

"Sana benziyor olabilirler, ama zekalarını benden almışlar," diye takıldı Jasmine. "Bir yaşında yürüyüp konuşmanın son derece sıradışı olduğunun farkında mısın?"

"Ben şimdiye kadar ata binerler sanmıştım. Ahırlarda onlara ayırttığım iki midilli bekliyor." Jasmine'in ciyaklayarak itiraz edeceğini sanıyordu, ama genç kadın "İki yaşına girmeden binerler," dedi.

Falcon Jasmine'in kulağına "Karınlarını doyurmanı seyredebilir miyim?" diye fısıldadı.

Jasmine onu itti. "Şapşal! Artık sütü bardaktan içiyorlar. Sonsuza kadar bebek mi kalsınlar?"

Rickard kollarını uzatıp annesini sevgiyle öptü. Mick ise yumruk attı. Onları, ikisini aynı anda idare edebilen tek kişi olan Koca Meg'e bırakıp çıktılar.

Kendi odalarına yürürlerken, Falcon kolunu Jasmine'in omuzlarına atarak "Çifte bela," diye mırıldandı. "Yarın Portumna'daki kalenin inşasına başlıyoruz. Esasen oğlanlar için yaptırıyorum."

Jasmine Falcon'un yüzüne baktı. "Burada, Galler'de sahip olacaklarından çok daha fazlasına sahipler. Falcon, bana kale nasıl yapılır anlatır mısın?"

Falcon bir yandan ısrarları sonucu Jasmine'i soymakta olduğu için, bedeninin açığa çıkan her ipeksi bölümünü öpüyor, bir yandan da konuya iyice ısınarak anlatıyordu. "Önce bir kule yaparsın. Taştan yapılma, sağlam bir burç. Sonra onu, yine sağlam bir perde duvarla çevrelersin. Doğal olarak savunması kolay bir

noktaya kurarsın -- mesela geniş görüş açısı olan bir yamaca. Bizimkinin kulesinden tüm göl, ya da buralıların deyimiyle 'lough' görünecek. Zemin kat depolama için kullanılacak. Onun üstünde birinci kat var. Ana salon, mutfaklar, geceleri nöbetçilerin uyuyacağı oda, ayrıca hizmetkarların odaları bu katta bulunacak.

"Bizim dairemiz ikinci katta olacak. Elbette, düşmanlarımızın üstüne kaya atmak ya da kaynar su dökmek için mazgallar bulunacak. O kata bir de şapel yaptırmak ister misin?"

Jasmine burnunu kırıştırdı. "Kendimize ve çocuklara birer banyo yaptırmayı tercih ederim. Ben de şimdiden, üstünde çiçek, hayvan, peri resimleri olan, tekerlemeler yazılı karolar boyamaya başladım. Portumna çocukları, okuyup–yazmayı kuşaklar boyunca benim karolarımdan öğrenecek."

Falcon Jasmine'i göğsüne bastırdı. "Bu ülke insanı böyle yapıyor. Çocuklarının çocuklarını, onların da çocuklarını düşünmeni sağlıyor.

"Pencere kemerlerindeki o kıvrılan asma şeklindeki oymaları yapan taş ustasının, hâlâ hayatta olduğunu biliyor muydun? Nehir kıyısında bir kulübede yaşıyor. Bütün pencerelerimin etrafına asma oymaları yaptırabilir miyim?"

"İstediğin her şeyi yaptırabilirsin, sevgilim. Karşılığında tek istediğim..." Eğilip isteğini Jasmine'in kulağına fısıldadı. Jasmine ona bir tokat atıp saçını çekti. Falcon Jasmine'i yatağa devirdi. Boğuşan çocuklar gibi yuvarlanmaya başladılar. Sonunda Falcon sırtüstü yatarak Jasmine'i başının üstüne kaldırdı. Jasmine kasıtlı uzanıp, parmaklarını Falcon'un uzun, sert organı etrafında kapadı. Falcon, Jasmine'in ona her zaman verdiği zevkten derin bir nefes aldı. Jasmine Falcon'un erkekliğinin başını karnına sürttü, sonra göbek deliğinin etrafında dolaştırdı. Göğüslerine sürtebilmek için daha da yukarı çekti. Sonunda, göğüs uçlarından birini, Falcon'un organının başındaki ufak açıklığa soktu.

Falcon inledi ve Jasmine'i altına almak için yuvarlandı. Üstüne çıktı, genç kadını bacaklarıyla yatağa sabitledi ve bileklerini başının üstünde tuttu. Sonra göğüs ucunu ağzına aldı ve Jasmine

altında kıvranmaya başlayana kadar acımasızca yaladı. Jasmine Falcon'un iyice sertleşmiş erkekliğini, yumuşak kasıklarında hissedebiliyordu. Onun içini doldurmasına ihtiyaç duyuyordu. Vücudunu öne büktü. Falcon'un girişini çabuklaştırmak için bacaklarını iyice ayırdı. Falcon sonuna kadar içine girdiğinde, Jasmine bacaklarını onun sırtına doladı. Tatlı duvarlarını o kadar sıkı kapadı ki, Falcon ileri geri hareket etmeye başlayamadı. Bu hareketin, Falcon'un, ağzını göğsünden çekerek dudaklarına yapışmasını sağlayacağını biliyordu.

Falcon diliyle Jasmine'i yavaş yavaş mest etmeye koyuldu. Genç kadın ancak o zaman kocasının mermer kadar sert erkekliğini sıkmayı bıraktı. Falcon, dilini kullandığı ritmin aynısıyla gidip gelmeye başladı.

"Daha hızlı," diye yalvardı Jasmine. Ama yavaş, derin hareketlerin mutluluklarını sürdüreceğini, gitgide artan tutkularını uzatacağını, güçlendireceğini, daha da yüksek lere çıkaracağını biliyordu. Falcon da, doruğa ulaştıklarında büyük bir gürültüyle patlayacaklarının farkındaydı. Ardından belki yirmi enfes orgazm kasılması yaşayacaklar, bunların her biri bir öncekinden daha zayıf olacak, sonunda sönüp gittiklerinde içlerinde sadece birbirlerinin nabzını hissedeceklerdi. Tam doyum ve tatmin duygusu, dayanılamayacak kadar yoğundu.

Portumna'da, kale arazisine, ya da oraların deyimiyle "avlu"ya müştemilat binaları yapılmaktayken, Falcon'un aklına Bunratty için harika bir fikir geldi. Avlunun içinde mandıra, tahıl silosu, ambar, at ve inek ahırları, demirci ocakları olacaktı. Bunratty Shannon'ın ağzına inşa edilmişti. O zaman neden gemilerin avlunun içine kadar girmesine olanak verecek bir iskele yapmıyorlardı? Zamanını kalfalar arasında bölmeye başladı. Jasmine ona memnuniyetle izin veriyordu. Ne de olsa, eve yaralı halde döneceği seferlere çıkmıyordu.

William'ın İrlanda'ya geri yolladığı gemi vardığında, Falcon Bunratty'deydi. Sıcak bir yaz günüydü. Gervase ile birlikte, av-

luya inşa ettikleri iskelenin dalgakıranını oluşturacak ağır taşları yerleştiriyorlardı. İkisi de kir pas içindeydi. Çıplak göğüsleri güneşten iyice kararmış, ter yol yol iz yapmıştı. Şimdi, büyük bir gemiyi avlunun içine, kale duvarının yakınına yanaştırmanın pratik olup olmadığını görme şansı elde etmişlerdi. Adamlarının ağır taşlar kaldırmaya bir süre ara vermeye sevineceğini biliyordu. Gemi boşaltmak da pek hafif bir iş olmamasına rağmen, İngiltere'den gelen yeni malları görme ve son haberleri alma merakı, herkesi mıknatıs gibi iskeleye çekiyordu.

Uzun süren uğraşıdan, bağrışmalardan, Bunratty'deki herkesin kendince verdiği tavsiyelerden sonra, gemi başarıyla yanaşıp yelkenlerini topladı. Falcon, geminin getirdiği çeşitli nesneleri incelerken sırıttı. Gönderilen yeni zırh, silah ve at eyerleri, şüphesiz ki Murphy'nin marifetiydi. İngiltere'de çok daha bol bulunan kadifeleri, yünlüleri ve kürkleri de Estelle yollamıştı elbette.

Geminin kıçında tereddütle durmakta olan bir kadın silueti gördüğünde, yüzündeki sırıtma silindi. Kadın başını gururla dik tutmasına karşın, çağrılana kadar Falcon'un yanına yaklaşmadı. Morganna, çizdiği düşmanca tabloyu bildiğinden, bir kız çocuğunu korunmak istercesine göğsüne bastırmıştı. Gervase, de Burgh'u rahat bırakmak için uzaklaşırken, ağzı gerilip bir çizgiye dönüştü.

"Beni İrlanda'ya kadar izlemen şart mıydı?" diye sordu Falcon.

"İhtiyacım olmasa, gururumu hiçe sayıp böyle dilenci gibi gelmezdim."

Falcon "Sana altın vermiştim," diye hatırlattı.

Morganna artık Falcon'da arzu uyandırmadığını açıkça gördü. Kalmak için iznini koparmalıydı. Şimdilik o kadarı yeterdi. "Altınlarım çalındı," diye yalan söyledi. Kaskatı elini kaldırarak "Kendimi eskisi gibi savunamıyorum," dedi acı acı. Bebek mızmızlanmaya başladı. Morganna gururla "Başımızın üstünde bir çatıdan başka şey istemiyorum," dedi.

Sonunda Falcon, başıyla onayladı. Kadını, dümdüz bir sesle "Sorun çıkarma," diye uyardı. Morganna yanından süzülüp Bunratty Kalesi'ne girdi. Falcon döndüğünde, Gervase'ı hemen arkasında buldu.

Kadının efendisine şantaj yaptığını düşünen silahtar "O velet benim ya da Mountain Ash'deki herhangi başka bir erkeğin olabilir," dedi.

Falcon, "Çocuğun benden olduğunu iddia etmeyecek kadar aklı var, Gervase," diye karşılık verdi.

Gervase, çok düşkün olduğu Jasmine'i düşünerek "O zaman neden kalmasına izin verdiniz?" diye sordu.

De Burgh başını sallayarak "Bir kadının çocuğu olup erkeği olmaması çok zordur," dedi. "Önemi yok. Bizim durumumuz çok iyi."

Bölüm 39

William de Burgh'un, heyet karşısında ne kadar başarılı olduğuna ilişkin haber yoktu. Fakat kral ile baronları arasındaki hırlaşmalar artmıştı. Dedikodulara kulak verilirse, kuzeyli baronlar, Linconshire'da bulunan Stamford şehrinde 2000'den fazla askerden oluşan bir ordu toplamış, taleplerini karşılamazlarsa krala karşı birleşerek savaş açmayı planlıyorlardı. Sonunda John'u haziranda, Thames Nehri ortasında bulunan Runnymeade adlı bir adada kıstırdılar ve Büyük Sözleşme isimli bir belge imzalattılar.

Canterbury Başpiskoposu, baronlar ve onların iyi eğitimli rahipleri, 12 boyunca sözleşmeye maddeler ekledi. John belgeyi, sadece en kestirme çözüm olduğu için imzalamıştı. Esasen uymaya hiç niyeti yoktu. Zorla imzaladığını söyleyerek kolaylıkla yan çizebileceğini düşünüyordu.

Kral John artık, ona sadık olan herkesi bir araya getirme ihtiyacı duymaya başlamıştı. Elinden geldiğince çok müttefik ve dost edinmeye çalışıyordu. Hubert de Burgh'a, Chester Kontu'na ve kardeşi Salisbury'e daima güvenebileceğinden emindi. O esnada, William Marshal'a hiç olmadığı kadar ihtiyacı vardı. Kralı memnun etmek isteyen heyet üyeleri, William Marshal ile Meiler fitz Henry arasındaki davayı Meiler'in lehinde sonuçlandırmaya karar vermişlerdi. John küplere bindi, kararlarını bozdu ve mareşalin İrlanda'daki ailesinden kalma toprakları üstünde hak iddiasını onayladı. Aynı şeyi, Connaught Lordu William de Burgh için de yaptı. John, mareşalin düzgün davranmasını garantilemek için, küçük oğlu Richard'ı rehin tutuyordu. Tabii artık, William de Burgh'un oğullarını da istiyordu.

Bu eski ve yaygın olarak uygulanan bir gelenekti. William, oğulları İngiltere kral vekili ve aynı zamanda amcaları olan Hubert de Burgh'un gözetimi altında olacaklarından razı oldu.

William John ile özel bir görüşme talep etti. John bunu, Estelle'i de kaleye getirmesi şartıyla kabul etti. Estelle'in ilk tepkisi reddetmek oldu. Fakat derin tefekkürden sonra, John ile kendi kaderlerinin birbirine bağlı olduğunu fark etti. Yolları yan yana ilerliyordu. Daha işleri bitmemişti. Olaylar, Yunan tragedyalarındaki kadar kaçınılmaz şekilde gelişiyordu.

William ve Estelle kralla görüşmek için beklerlerken, yaşlı kadın, refakatçisini yakından inceleme olanağı buldu. Londra'da kaldıkları kiralık odaların nemi, William de Burgh'un sağlığına iyi gelmemişti. Artık daima solgundu. Estelle'in yaptığı ilaçlara rağmen, ciğer hastalığı onu yiyip bitiriyordu. Yüzünde ölüm okudu. Dönüşte yapacakları deniz yolculuğu muhtemelen ona iyi gelecekti, fakat kalıcı fayda sağlamayacaktı.

Düşünceleri bir adım ileri atladı. John'un tavrını ve açılış hamlesini kestirmeye çalıştı. Gücünü mü kullanacak, şantaj mı yapacak, ikna mı edecekti? Kralın uzlaşmacı tavırlarla konuştuğunu görerek şaştı.

John "Dame Winwood, Estelle, beni en ihtiyacım olan zamanda terk ettiniz. Sizde hiç insaf yok mu?" diye şakalaştı.

Ölçüsüz, zevk düşkünü yaşantısından dolayı şişmanlamıştı. Göbeğinin çapı, korku verecek şekilde artmıştı. Yüzü şişik ve lekeliydi.

"Müsaadenizle sizi oğul ve varis sahibi olmanızdan dolayı tebrik etmek isterim, majesteleri," dedi Estelle.

John, atılan bu ufak kemikten çok hoşnut olmuştu. Gururla gülümsedi. "Aşağılık piç," diye düşündü Estelle. "William'ın hasta olduğunun benim kadar farkında, ama hâlâ oturmasını teklif etmedi." Dosdoğru kralın gözlerine baktı. "Oturabilir miyiz, efendimiz?"

"Ne kadar unutkanım. Elbette, buyurun, oturun. Konuşacak çok şeyimiz var. Görünüşe göre, benim de tebriklerimi sunmam

gerek. En sevdiğim yeğenim Jasmine, şanlı de Burgh soyunu devam ettirecek iki oğul doğurmuş." William'a döndü. "Hanımefendiye benden bir mektup götürme inceliğini gösterir misin?"

"Elbette efendimiz," diye kabul etti William.

John'un kurnaz gözleri, de Burgh'un ölmekte olduğunu derhal görmüştü. "Yeğenin Falcon de Burgh, güçlü ve hırslı bir lider. Askerlerinde büyük sadakat uyandırıyor. Oğullarının topraklarını ve unvanlarını ona teslim etmekten çekinmiyor musun?" William, oğulları reşit olana kadar, Falcon'un vekil Connaught Lordu olması hususunda John'la zaten anlaşmıştı.

"Falcon de Burgh'un ahlakına tam anlamıyla güveniyorum," dedi. "Portumna'da kendi kalesini inşa ediyor. Kendi oğullarına o kalacak. Biz de Burgh ailesiyiz. Birbirimizi yemeyiz."

Estelle'in içi cız etti. William, Plantagenetlerin birbirlerini yediğini ima ediyordu. John azıcık gülümsedi. Alınmamayı seçti. Estelle böylece kralın onlardan bir şey isteyeceğini anladı.

Kral "Bir adamın hırsını kırmanın, kale ve toprak ele geçirmesinin en iyi yolunun, ona uğraşacak kale ve toprak vermek olduğunu, acı tecrübelerle öğrendim," dedi.

Estelle, John'un kendisini yanında tutacağını biliyordu. Şimdi, Jasmine'i de istediğini, onu ele geçirmek için çocuklarını kullanacağını da fark ediyordu. Ne tesadüftür ki, kralın hemen masasının üstünde bir haritayla bir de parşömen vardı. "Bakalım." Düşünürmüş gibi yaptı. "Farz edelim ki Falcon de Burgh'a Portumna'nın yanında Meelichard ve Kilfeakle kasabalarıyla... ee... Limerick'de, Bunratty yakınlarındaki Askeaton Kalesi'ni ve topraklarını verdim. Bana Bunratty'e, gemileriniz için liman yaptırdığını söylemiştin sanırım."

"Bu cömertliğinize minnettar kalacağına eminim, efendimiz," diye karşılık verdi William.

John heybetli bir tavırla "Elbette ondan sonra, onun soyundan gelecekler devredilecekler," dedi. "Sana sunduğum şartların aynısı, William. Tahta sadakatini kanıtlamak için oğullarını rehin verecek."

Estelle Jasmine'i tanıyordu. Buna asla razı olmayacağını biliyordu. Zavallı Mathilda de Braose'ı hatırlayarak titredi.

John'un bakışları, Estelle'inkileri yakaladı. "Üşümüşsün, Dame Winwood. Burada, sarayda bulunan sıcacık dairene dönmek ister misin? Aynı bıraktığın gibi muhafaza ediliyor."

Estelle, kralın karşısında ona doğrudan bakmadan oturdu. Kızının ölümünden beri geçen onca yıl boyunca, Salisbury'e ve tüm diğer erkeklere karşı garaz bağlamıştı. Fakat o anda, bu sert güceniklik yumrusunun dağılıp gitmesine izin verdi. Tüm erkekler yaradılıştan kötü değildi. Salisbury, de Burgh, hatta Murphy bile karşısındaki bu adamla karşılaştırılınca aziz kalırdı.

"Estelle, beni yalvarmaya zorluyorsun," diye devam etti kral. "Senin başarıyla tedavi ettiğin durum, sürekli kötüye gidiyor." Son bir teşvik olarak "Orion'un ilaçlarına kaldım," dedi. "Gelip kralına bakmayacak mısın?"

Estelle iç çekti. Artık olacakların günahı kralın boynunaydı. "Öyle olsun," diye karar verdi.

Jasmine, en nadide kumaşlarla dolu koca bir sandığın önünde diz çöktü. O sabah Fas'tan Galway'e varmış olan bir O'Malley kaptanıyla pazarlığa tutuşarak kumaş almıştı. Son derece ince, neredeyse şeffaf bir ipek parçasını kaldırdı. Yarı bilinçli bir şekilde bir gölgenin, üzücü bir durumun varlığını fark etti. Bir sorun olmalıydı. Ayağa kalkıp, denize baktı. Bulutların uzun gölgeleri denize düşüyordu. Bir itkiyle çocuk odasına, oğullarını kontrol etmeye çıktı. Rick'in bir kaseyi bile bile masadan itmekte olduğunu görünce, rahat bir nefes aldı. Seramik kase üç parçaya bölündü, etrafa süt ve ekmek saçıldı. Mick'in saçlarına, yemeğin başında yenebilir olan, artık tanınmaz hale gelmiş bir madde yapışmıştı.

Koca Meg "Ona banyo yaptırayım diye özellikle yapıyor," dedi "Bu küçük şeytanın suyu bu kadar sevmesi olacak iş değil."

Jasmine güldü. "Ben de sık sık, parmaklarının arasında perde çıkmaya başlamış mı diye ayaklarını kontrol ediyorum.

Koca Meg, fark ettirmeden başka bir kaseyi parmağıyla itmeye çalışan Rick'e kaş çattı. "Hele sen, Rickard de Burgh! Başka çanak kırarsan, koca kafana şaplağı yiyeceksin!"

Rick kaseyi masadan itip, annesine meleksi bir gülümsemeyle baktı. Jasmine'in kalbi, babayla oğlun benzerliği karşısında tepinerek atmaya başladı. Falcon Portumna'da, kaleyi bitirmeye çalışıyordu. Acaba önsezisi onun hakkında mıydı?

Bir yerlerden, belli belirsiz bir tehdit geliyordu. Kaplan gibi huzursuzdu. Hâlâ elinde tuttuğu siyah kumaşa baktı. Renginin bir önemi mi vardı? Gözlerini kapatıp, bir anlığına zihnini yoğunlaştırdı. Falcon'un öyle detaylı bir görüsünü aldı ki, tıraş olana kadar yüzünde bulunan mavimsi siyah sakal gölgesini bile fark etti. İyiydi. Tehlike ona gelmiyordu.

Tehdit, daha çok Jasmine'in Falcon üstündeki etkisine yönelikti. Dudakları hafif bir gülümsemeyle büküldü. Daha onun üstünde denemediği o kadar çok gücü vardı ki. Ona gidecekti. Güçlerini deneyecekti. Tam, 55 kilometrelik yola, akşam çökene kadar Portumna'ya varamayacak olmalarına itiraz edecekti. Ama Tam'i istediği gibi idare edebiliyordu.

Portumna Kalesi, karanlıkta bile heybetliydi. Girintili çıkıntılı mazgallarla bezenmiş devasa duvarları, girişi koruyan iki yüksek kulesi vardı. Gündüz olsa, kapı kemerindeki özenli oymaları görebilirdi, ama şimdi göze çarpanlar karanlık pencereler ve kale inşaası ilerledikçe yavaş yavaş kaybolacak olan koca bir taş yığınıydı.

Kaleye girebilmelerinin tek sebebi, demir kale kapısının henüz yerine takılmamış olmasıydı. Jasmine'in Falcon'u şaşırtmak istediğini bilen Tam, geç saatte varışlarıyla kaledeki herkesi uyandırmamak için atlarla birlikte ahıra gitti.

Jasmine sessizce siperlere çıktı. Yanında tek bir eşya getirmişti: Dokunur dokunmaz o rahatsız edici görüleri almasına sebep olan incecik, siyah ipek. Derhal soyunup, özenle dokunmuş ipeği gövdesine sardı.

Genç kadın, gökyüzüne baktı. Gökyüzü, elmasların serpiştirildiği siyah kadife gibiydi. Hilal biçimindeki ay, her şeyi gizemli gölgelere

büründüren gümüş rengi bir ışık saçıyordu. Kollarını kaldırdı ve alçak sesle "Toprak ve su, hava ve ateş, değnek, sikke ve kılıç! Duyun sözlerimi, dinleyin isteklerimi!" diye büyülü sözleri söyledi.

Sonra ellerini açıp, çağırdı.

Falcon irkilerek uyandı. Onu ne rahatsız etmişti? Dinledi ama hiçbir şey duyamadı. Yine de, arkasını dönüp uyuyamıyordu. Bir şey onu zorluyordu. Gece sakin ve sessizdi. Yürek durduran güzelliğiyle onu kendisine çağırıyordu. Pantolonuna uzanıp üstüne geçirdi. Uyuşukluğunu atmak için kaslarını gerdi. Sonra, geceleri gezen bir hayvan gibi gizlice siperlere süzüldü. Gözlerini kırpıştırdı, gördüklerine inanamıyordu. Siperin öbür ucunda duran siluet, Jasmine olabilir miydi? Geniş adımlarla hayalete doğru ilerledi. Kendisininkinden başka kadının saçlarının ayışığı rengi olmadığına emindi.

Jasmine'in çıplak bedenini ipeğin arkasından seçebilecek kadar yaklaştığında durdu ve "Jassy... yanıma gelmeyi nasıl başardın?" diye sordu.

Jasmine, imkansız buluşmalarına daha da gizem katarak "Gecenin kanatlarıyla uçtum," diye fısıldadı.

Falcon'un sesi okşayıcıydı. "Neden ya da nasıl geldiğini sormayacağım. Burada olman yeter." Aralarındaki mesafeyi kapatmak için atıldı, fakat Jasmine gölgelere karıştı. Arkasında sadece, gece havasına asılı, gümüş çan gibi çınlayan bir kahkaha izi kaldı. Falcon'un kendisini takip edeceğini biliyordu. Vücudunun çekimi, onu ateşlerin içinden geçirir, suda yürütürdü.

Avantaj elbette Falcon'daydı. Kaleyi o tasarlamıştı. Siyah giydiği, belden yukarısı da güneşten yanmış olduğu için, Jasmine karanlıkta onu göremiyordu. Bunun aksine Jasmine, saçlarını gizleyemiyordu. Oyunun kısa süre sonra bitmesi kaçınılmazdı. Jasmine çimenlikte koşarken, Falcon arkadan yaklaşıp onu kucakladı.

Jasmine "Kovalaya kovalaya yakaladın işte," diye sataştı.

"Aynen öyle. Sen kaprisli şımarığın tekisin, Jasmine de Burgh. Gece vakti etrafta çırılçıplak koşturuyorsun. Seni çekincelerinden kurtardım diye pek övünüyordum, ama galiba aslında hiç

çekinceen yokmuş. İçinde bir Pagan var." Genç kadının boynunu öptü. Dudakları kulağının arkasına kadar alev alev yanan bir hat çizdi. Sonra dişleriyle Jasmine'in kulak memesini bulup, ısırdı.

Jasmine sadelikle "Cadıyım," dedi.

"Değilsin. Cadı çirkin bir söz. Sen büyücüsün, *benim* büyücümsün. Dün gece gölde balıkçıllar ve kuğular vardı. Onları senle paylaşmayı çok istedim. O kadar çok istemiş olmalıyım ki, sen geldin işte." Jasmine'i çimenlere bıraktı. Çimenler kadife gibi kalın ve yumuşacıktı. Karısının elini tutup, dudaklarına götürdü.

"Son zamanlarda beni çok fena ihmal ediyorsun. Buraya, beni sevdiğini söylemene çok ihtiyacım olduğu için geldim."

Falcon Jasmine'in dudaklarını buldu. Enfes bir şekilde sert ve talepkar bir öpücük verdi. Uzun öpücükler arasında "Seni seviyorum, sana hayranım, sensiz olamıyorum, sana tapıyorum," diye yemin etti.

Jasmine derin derin iç çekti.

"Yıldızların altında yatalım," dedi Falcon.

Jasmine, zümrüt yeşili çimenlere yatarak Falcon'un pantolonunu çıkarmasını izledi. Sonra, üstüne eğildi. Siyah ipek tabakası vücutlarını ayırıyor, fakat bir afrodizyak vazifesi görüyordu. Jasmine'in göğüslerine, sertleşene kadar ipeğin üstünden dokunmak, çok erotik ve cezbediciydi. Falcon'un uzamakta olan organı, baştan çıkarıcı şekilde kaygan olan ipeğe değince, derin bir nefes aldı. Jasmine'in üstünde hareket ederken, vücutları harikulade bir biçimde kayıyordu.

"Jassy, aşkım daima var olacak."

"Aşkın değil, *aşkımız*, aşkımız, benim biricik sevgilim." Falcon'a, hayat kaynağı oymuşçasına, sanki böylelikle tazeleniyormuşçasına sımsıkı yapıştı. Jasmine Falcon'a o kadar tutku, aşk ve hayat vermişti ki, yenilenmek için ona ihtiyacı vardı. Falcon'un uzun, sert erkekliği, içindeki boşluğu tutku, aşk ve hayatla doldurmalıydı. Birbirlerinden o kadar yoğun keyif alıyorlardı ki, neredeyse acı çekiyorlardı.

Uzun bir süre geçti. Jasmine Falcon'un kolları arasında yatıyordu. Birlikte gece göğüne bakıyorlardı. Kayan yıldızları izleyip dilek tuttular.

"Hilal, denizde yön bulmak için kullanılır," dedi Falcon. "Yay olduğunu hayal et. Okunu doğrudan güneşe atarsın."

"Benim hayallerim daha değişik," diye şaka yaptı Jasmine.

Falcon Jasmine'i sertçe altına alıp yere yapıştırdı. "Mesela?" dedi.

Jasmine parmağını, Falcon'un sert hatlı çenesinde gezdirdi. "Hep ay ışığında yüzmeyi düşlemişimdir. Gündüz kalenin tüm gözleri bizi izlerken yapamayacağımız bir sürü şeyi geceleri yapabiliriz."

"Tanrı aşkına, sen baştan çıkarmak için yaratılmışsın. Bence Cennet bahçesinden birlikte kovulmuşuz." İpeğin üstünden Jasmine'in kalçasını okşamakta olan eli, kumaşı çekip attı. Parmakları, bacaklarının arasındaki altın bukleleri aradı. "Gel, ay ışığında yüzelim. Keşke bütün isteklerini böyle kolaylıkla yerine getirebilsem."

Suda, su samurları gibi oynaştılar. Birbirlerine sataşıp, dokunup, kaçtılar. Jasmine Falcon'u tekmelediğinde, Falcon Jasmine'i öptü. Falcon Jasmine'e su sıçrattığında, Jasmine onu ısırdı. Falcon onu yakaladığında, Jasmine genç adamın saçını çekti.

Falcon onu kucağına alıp, bağıra çağıra sudan çıkardı.

"Bence artık daha zor sporlara hazırsınız, Doyumsuz Hanım," dedi.

Jasmine'in yere iner inmez kaçmasını bekliyordu. Fakat karısı, yüzünde hayranlık dolu bir bakışla karşısında durdu. "Şahanesin," dedi. Vücudunun üst kısmında, omuzlarından kalçalarına kadar inen kocaman kas tabakalarına dokunmak için uzandı. Kasıkları mermer gibiydi. Kocasına dudaklarıyla tapmak için önünde diz çöktü. Ilık ağzı erkekliğini kavradığında, Falcon hazdan haykırdı.

Sabah olduğunda ikisi de saygıdeğer bir şekilde giyinip kuşanarak adamlarla kahvaltı yapmaya indiler. Falcon, Jasmine'e gülümseyerek bakarken "Bugün tatil, inşaat yapmayacağız." dedi. "Karıma, burada yaptıklarımızın hepsini göstermek istiyorum."

Jasmine o gün Portumna'nın her taşına hayran kaldı. Falcon, gelecekteki yuvalarının her bir ayrıntısını anlatırken, sesindeki

coşkuya doyamadı. Yazın son güzel günlerinden biriydi. Öğle yemeklerini yanlarına alıp, gölde kürek çekmeye başladılar. Gözlerden uzak, çimenlik bir kıyı buldular. Yemekten sonra Falcon, esmer başını Jasmine'in kucağına koyarak uzandı. Uykulu sesiyle sevgi sözleri fısıldayıp, gizli düşüncelerini açıkladı. Sıcak öğleden sonra güneşinde, etraflarında arılar vızıldarken, birbirlerine aşk sözleri verdiler.

Falcon Jasmine'in kasıklarının sıcaklığını yüzünde hissedince, içindeki arzu sanki onu ilk defa görüyormuş gibi alevlendi. Onu istiyordu. Jasmine de bunun pekala farkındaydı. "Tanrı aşkına hanımefendi, şaraba afrodizyak mı karıştırdınız? Sanki bir büyücünün iksirini içtim," diye dalga geçti. Sonra bitkiler hakkındaki bilgisini göstermek için "Adamotu mu kullandın, kurtboğan mı?" diye sordu.

Jasmine yine o sır tutan gülüşle gülümsedi "Hmm, bir düşüneyim bakalım. Sana boğanotu mu yedirdim, yoksa güzelavratotunun zehirli meyvelerini mi?"

"O ne yapıyor? Erkeklik organımı mı büyütüyor?"

"Zaten koca kafalının tekisin, en azından onu büyütmek için bir şeye gerek yok!

Bu şakacı hava, sevişirlerken her zamanki gibi ölümüne ciddileşti. Sonrasında, Falcon, Jasmine'in güzel yanağından süzülen gözyaşına anlam veremedi. Jasmine "Bugün hayatımın en mutlu günlerinden biriydi de," diye açıklamaya çalıştı. Falcon'un kafası daha da karıştı.

O gece, sonbaharın serin havası, yaz sıcaklarının sonuyla çarpıştı. Şiddetli bir fırtına patladı. Jasmine Falcon'a çaresizce sarıldı. Sabah olduğunda Falcon karısını öperek yolcu etti. Bir haftaya Galway'e döneceğine söz verdi.

Jasmine daha dört kilometre yol alamadan, gölge geri döndü. Falcon'la birlikteyken, içindeki o belirsiz kaygı yok olmuştu. Aniden, Bunratty'i görmek için dayanılmaz bir istek duydu. Konuyu açtığında, Tam homurdanarak itiraz etmeye başladı. Fakat, daha Bunratty'e gitmemesini gerektiren sebepleri sayıp dökerken, o gün yanında Jasmine ile kaleye gireceğinin farkındaydı.

Jasmine uzun süren yolculuktan yorulmuş, deniz yönünden esen soğuk rüzgar kemiklerini dondurmuştu. Bunratty'de, içeride ısındıktan sonra tekrar çıkıp her şeye uzun uzun bakmaya kendi kendine söz verdi. Sıcak yemek aramak için peşinde Tam ile mutfağa gittiğinde, Morgana ve çocuğu ile karşılaştı. O anda dünyası kardı. Bayılacak gibi oldu, ama irade gücüyle kendisini topladı. Kafasının içinde bir ses çığlık attı. İşte tehdit eden tehlike buydu. Fakat Morganna belirsiz bir tehlike değil, gerçekti. İki kadın bakışlarıyla birbirlerine meydan okudular.

Sonunda Morganna, hareketsiz, kıvrık elini kaldırarak "Bunu bana siz yaptınız. Sonsuza kadar lanetinizi taşıyacağım!" diye tısladı.

Jasmine alçak sesle "Ne ettiysen kendi kendine ettin," dedi. "Ama suçu mutlaka bana yıkmak istiyorsan, laneti kaldırıyorum. Gece yarısı gidip elini Shannon Nehri'nin sularında yıka. Elin yine çözülecek." Sorunun, Morganna'nın zihninde olduğunu biliyordu. Elini çözmek için, ritüel değeri taşıyan herhangi bri hareket yeterliydi.

Jasmine Morganna'nın yanından, kraliçelere yaraşır bir vakarla ayrıldı. Fakat aslında körlemesine yürüyor, yalnız kalabileceği bir yer alıyordu. Tam, elinden hiçbir şey gelmeyerek onu takip etti. Peşinden bir yatak odasına girdi. Jasmine pencerelerden birinin önüne çöktü. Başını taşlara yasladı. O kadar yorulmuş ve üşümüştü ki, düşünemiyordu. Dişleri takırdıyordu. Aralık gözkapaklarının arasından gördüğü gölgeler su gibi dalgalanıyordu.

Tam çaresizce "Leydim, size yemin ederim ki burada olduğunu bilmiyordum," dedi. İnanmazlıkla "Elini neden iyileştirdiniz?" diye sordu.

Jasmine bir an Tam'i duymamışçasına yüzüne baktı. Sonra "Çünkü, nefret ettiğim Morganna değil!" diye yanıtladı. Aniden kendine hakimiyetini yitirdi. Kalbi çok kırılmıştı. Bir saat boyunca ağladı. Tam onu, göz pınarları kuruyup hıçkırıkları kesilene kadar göğsüne bastırdı. Sonra yatağa çıkmasına yardımcı oldu, üstünü kürklerle örttü ve parmaklarının ucuna basarak odadan çıktı.

Bölüm 40

Ertesi gün, Jasmine Galway Kalesi'ne girerken, William'ın gemisini limanda buldu. Dün vardığını, gelir gelmez Falcon'a haberci yolladığını, onun da gelmek üzere olduğunu öğrendi. Onu bu kadar çabuk görmek zorunda kalma fikri karşısında yüzünü buruşturdu. Ne söyleyeceği konusunda en ufak bir fikri bile yoktu. Sadece, ondan ölümüne nefret ettiğini biliyordu. Tanrı'ya şükürler olsun ki Estelle dönmüştü, ondan öğüt alabilirdi.

Mutfaklarda, Murphy'i, büyük bir boynuz kupadan kana kana bira içerken gördü. Emektar asker, memnuniyetle "Ah, sanki meleklerin gözyaşlarını içiyorum," dedi.

"Sağ salim döndüğünüze çok sevindim. William başarılı oldu mu? Sağlığı ne durumda? Estelle nerede?"

"Ne çok soru soruyorsun hayatım. Estelle kralın yanında kılmak zorunda kaldı. Sana bu mektubu getirmemi istedi.

Jasmine'e buzdan bir parmak dokunmuştu. "Ama William'ı tedavi ediyordu. Onu kral mı zorladı?" diye sordu.

Murphy, kupayı bıraktı. "Şekerim, William için yapabileceği pek bir şey yok. William da kabullendi bunu. John onu pek de zorlamadı. Kaderinin onunkiyle düğümlü olduğunun farkında. Estelle'le tartışılmaz, bilirsin." Sonra gülümsedi. "Haydi bakalım, kötü haberleri aldın. Geri kalanların hepsi harika. William, de Burgh topraklarını başarıyla güven altına aldı. Fakat eminim olanları Falcon'la sana bizzat anlatmak isteyecektir."

Jasmine mektubu kemerine sıkıştırıp çocukların yanına çıktı. İkisi de aynı tepkiyi verdiler. Annelerini çabucak öptükten sonra

babalarını istediler. Annelerinin nasıl onsuz gelmeye cüret edebildiğini bir türlü anlayamıyorlardı.

Jasmine tahta bir koltuğa oturup, Estelle'in mektubunu açtı.

Bir tanecik Jasmine'im,

Zamanım kısıtlı olduğu için, seni kısaca uyarmak istedim. Kral, de Burgh'lara her istediklerini, hatta fazlasını verdi. Bunun karşılığında William oğullarını verdi. Falcon da aynısını yapmak zorunda kalacak. Senin de Mathilda de Braose gibi krala karşı çıkacağından korkuyorum. Böyle yaparak, hem kendini hem de Falcon'u tehlikeye atmış olursun. Falcon'un ne gururu, ne cesareti, ne de kılıç kullanmadaki becerisi seni kralın gazabından kurtarabilir. Çocuklar burada Hubert de Burgh'un yanında tamamen güvende olacaklar. Ben de onlarla yakından ilgileneceğim. Aptalca bir şey yapmadan önce, iyi düşün.

Seni çok seven anneannen,
Estelle

Jasmine başını koltuğun arkalığına yasladı. Mick kucağına tırmandı. Çok sevdiği oğlunun siyah, kıvırcık saçlarını okşadı. Falcon'un sadece kendisini sevdiğini sanırken Morganna'dan yaptığı çocuğu düşündü. Yüreğindeki sızı öylesine keskindi ki, zor dayanabiliyordu. Yaklaşan felaketi sezmesine şaşmamak gerekirdi. Önce o kadın, şimdi de çocukları.

Yerde oturan Rickard'a baktı. Annesinin ayakkabılarını çıkarmış, "Bu yakalamış, bu tüylerini yolmuş," diyerek parmaklarıyla oynuyordu.

Bu dünyada kadınlara düşen acı çekmek, gözyaşı dökmek, korku ve fedakarlıktan ibaretti. Mick'i sımsıkı kucaklayıp, şakağını öptü. Oğullarını feda etmeyeceğine ant içti. Mick kollarının arasında kıvranmaya başladı. Onu yere bıraktı. Kardeşini de yanına alarak uzaklaşmasını izledi. Oyuncak hayvanlara ve davul

lara yüz vermiyorlar, babalarının kendilerine yaptığı tahta kılıçları çok daha fazla seviyorlardı. Falcon'a o kadar benziyorlardı ki, Jasmine bazen inanamıyordu. "Kral, o rezil aklına taktığı her şeyi elde etmeye layık değil. Oğullarımı teslim etmeyeceğim," diye fısıldadı.

Jasmine banyo yapıp giysilerini değiştirdi. De Burgh'un her an gelebileceğinin farkındaydı. Güzel görünmeliydi. Güzel görünmek ona hep güven verirdi. Dolabındaki beyaz ve pembe giysileri kenara itti, çünkü de Burgh onun yumuşak ve kadınsı görünmesinden hoşlanıyordu. Karşısına dikilmek için daha parlak bir renk seçmeliydi. Elini tereddütle siyah elbiseye attı. Belki de, öldürdüğü aşkın yasını tutmak için siyah giymeliydi. Sonunda, küstah kırmızı elbiseyi seçti ve dudaklarını da elbisesi kadar belirgin bir kırmızıya boyadı.

Adamlar Portumna'dan gelince, Falcon ile William'ın konuşmasını bölmek için bir saat boyunca bekledi. O aşamada, William'ın, Falcon'un ikram ettiği sert İrlanda viskisinden bol bol içmiş olacağını biliyordu. Falcon'a bakmaya katlanamıyordu, fakat William'ı öperek, samimi bir şekilde selamladı. "Büyük başarınızı tebrik ederim, Lord'um. Meiler fitz Henry her açıdan mağlup edildi." Sağlığının ne kadar kötülemiş olduğunu gördü. "Ah, William, Londra seni yormuş."

William başıyla onayladı. "Her gün yağmur yağıyordu. Ne yazık ki o nem, insanı içten içe çürütüyor."

Falcon karısını sessizlik içinde izledi. Jasmine ona ne bakmış, ne de onunla konuşmuştu. Tavrı, aralarında bir sorun olduğunu bağıra bağıra anlatıyordu.

William mühürlü bir parşömen çıkardı. "Kral sana bir mektup yolladı, Jasmine."

Falcon'un yüzü demir gibi sertleşti. Mektubu kaptı. "Ne cüretle!" diye bağırdı tiksintiyle.

Jasmine parlak, soğuk bakışlı gözlerini kocasına çevirdi. "Sarhoşsunuz herhalde, beyefendi." Elini uzattı. "Mektubumu alayım."

Aralarındaki mesafe inanılmaz artmıştı. Jasmine'in yüzünde amansız, sert bir ifade vardı. Falcon onun "buz kraliçesi" tavrına döndüğünü gördü. Genç kadın zarfı yırtıp mektubu çıkardı. Yazılanları yüksek sesle, kulaklarına inanamayarak okudu: "Sevgili Jasmine'ciğim, eğer bana kendin gelirsen, oğullarını yollamana gerek kalmaz."

Falcon'un çıkık elmacık kemikleri, kan damlamış gibi kızardı. Mektubu bir kenara atıp, Jasmine'e yapıştı. "Hey Tanrım, seni öldürürüm daha iyi! Cesedini görürüm daha iyi!"

Jasmine kollarını kaldırarak Falcon'un ellerini silkti. Buz gibi bir tavırla "Elbette karar bana kalmıştır," dedi.

Falcon öfkeden kör olacaktı. "Çıkın. Odanıza gidin, hanımefendi."

Jasmine çıktı, ama elbette odasına gitmedi. Bunun yerine, Moira'yı aradı. Genç kadın, oğullarının sonunda şövalyelik eğitimi alacakları hizmete çağrılmasına sevinmişti. Çocuklar beş yaşını geçeli çok olmuştu. Çoğu oğlan çocuğu, bu yaşta şövalye yamaklığına başlardı. Yaşayacakları yeri amcaları Hubert de Burgh yönetiyordu, bundan iyisi olamazdı. Belki William, günlük hizmetleriyle ilgilenmesi için Murphy'i de yanlarına verirdi.

Moira, son gününe kadar William'ın yanında kalmaktan başka bir şey istemiyordu. O güne kadar geçecek zamanın uzunluğu umurunda değildi.

Jasmine iç çekti ve Moira'nın elini sıktı. Kadıncağızı kendi ikilemiyle üzemezdi. Onun da başında yeteri kadar dert vardı. Odasına giden merdivenleri tırmandı. Büyük gardıroptan elbiselerini çıkarmaya başladı. Bundan böyle, gitme zamanı gelene kadar çocuklarla uyuyacağını düşündü. Bu son düşünce üstüne, kararını çoktan verdiğini fark etti.

Oğullarını asla John'un eline bırakmazdı. Onları asla babalarından ayırmazdı. John, vereceği kararı son derece kolaylaştırmıştı. Emirlerine karşılık gelip, kralın gazabını de Burgh ailesine çekmek yerine, gidip annesine katılması yeterli olacaktı. İngiltere yolculuğunu düşününce, ürperdi. Sonunda neyle karşıla

şacağını bilmiyordu. Ama belki zeka, kurnazlık ve Aziz Jude'un kutlu yardımıyla, John'a boyun eğmek zorunda kalmazdı. Eninde sonunda kalırsa da, oğullarının özgürlüğü için bu bedeli ödemeye hazırdı.

Eşikte, Falcon'un çizmeli ayaklarının sesini duydu ama kapıya dönmedi. Falcon onu bir an gözlemledikten sonra, sakin fakat ürkütücü bir sesle "Ne halt ettiğini sanıyorsun?" diye sordu.

Jasmine kasılarak "Eşyalarımı çocukların odasına taşıyorum," diye yanıtladı.

"Jasmine, John'un mektubu yüzünden kıskanç bir aptal gibi davrandığım için özür dilerim," dedi Falcon. Bir an durakladıktan sonra "Mesele o değil, değil mi?" diye sordu.

Jasmine Falcon'a dönerken, tuttuğu gecelik parmakları arasından kaydı. "Bunratty'e gittim... öteki çocuğunu gördüm."

Falcon'un öfkesi kabarmaya başlamıştı. "Başka çocuğum yok benim!"

Jasmine hiddetle "Senden nefret ediyorum!" diye bağırdı. "Seni nasıl delicesine sevdiğimi hiç düşündün mü? Hiçbir şeyi esirgemedim senden, her şeyimi verdim. Beni bir yalanı yaşamaya zorlayarak aşağıladın."

Falcon, kendisi ne kadar itiraz ederse etsin Jasmine'in kararını vermiş olduğunu gördü. Kocasına inancı kalmamıştı. Falcon sessiz, gururla durdu. Yüzü ifadesizdi. Morganna'yı sürükleyerek Jasmine'in karşısına çıkarıp, çocuğun kendisinden olmadığına yemin ettirme fikrini hemen bir kenara bıraktı. Onuru tehlikedeydi! Onun sözü senetti. Hayatını, namusu etrafına kurmuştu. Jasmine evlilik yeminlerine sadık kaldığını fark ettiğinde dileyeceği özrü kabul edecekti.

William de Burgh, daha o hafta bitmeden yatağa düştü. Oğullarının yerleştirilmesi konusunda Falcon'un yargılarına güvendi. Kardeşi Hubert o kadar çok kaleden sorumluydu ki, karar vermek zordu. İngiltere'nin kral vekili olduğu için, Cinque Ports'un tamamını, ek olarak İngiltere'nin güney kıyısında, Sandwich ile

Corfe arasında kalan bölgede, iki kaleden en az birini elinde tutuyordu. Falcon, William'ın oğullarını, Hubert'ın sadece yönettiği değil, de Burgh'ların şahsi malı olan bir kaleye göndermenin en iyisi olduğunu düşündü. Sonunda çocukların, Norfolk'da bulunan Rising Kalesi'ne gitmesi kararlaştırıldı. Bu kale hem Londra'nın politik entrikalarından uzaktaydı, hem de Fransa daimi işgal tehdidini gerçekleştirirse güvenli bir sığınak olacak kadar kuzeydeydi. Hatta Rising Kalesi, Falcon'un geciktirme taktikleri tükendiğinde kendi oğullarını da yollayacağı yerdi.

Çocukları götürecek olan gemi hazırlanıyordu. Eylül rüzgarları denizi güvenilmez hale getirmeden yelken açmaları gerekiyordu. Jasmine, niyetini Gervase'a açıklamayı düşündü ama istemeyerek vazgeçti. Gervase her zaman için önce Falcon'a sadıktı. Jasmine'in söylediklerini Falcon'a söylemeyi görev bilecekti. Tek zorluk Tam'in elinden kurtulmaktı. Genç adam, korumalık görevini çok ciddiye alıyordu. Falcon'un Tam'e vereceği cezaları düşününce, vicdanının sızladığını hissetti.

Sonunda sadece Koca Meg'e ve Galler'den getirdiği genç hizmetçi Glynnis'e söyledi. Glynnis dehşete düşmüştü. Jasmine'e fikrini değiştirmesi için yalvardı. "Leydim, kocanız neler planladığınızı öğrenince dayaktan pestilinizi çıkaracak."

"Kuvvetle muhtemel," dedi Jasmine. "O yüzden, söylediklerim aramızda kalsın."

Koca Meg, dilini tuttu. Bu kadının oğullarını ne kadar sevdiğini, onları ne kadar özleyeceğini biliyordu.

"Meg, çocukların iki yaşlarına gelene kadar yanlarında kalacağına söz ver. O zamana kadar bir şekilde dönmeye çalışacağım." Aklına, Falcon'un onu tekrar kabul etmeyeceği geldi. "En azından ziyarete gelmeye söz veriyorum."

Eşyalarını gemiye yüklemek, düşündüğünden de kolay oldu. William'ın durumu hızla kötüleştiğinden, Jasmine Moira'ya oğlanları İngiltere yolculuğuna hazırlama işini üstlenmeyi önerdi. Böylece o da kocasının başında durabilecekti. Murphy de William'ın oğullarıyla gidiyordu. Yanlarında götürecekleri at-

larla, köpeklerle ve büyüme çağındaki hareketli oğlanların arkalarında bırakamayacaklarına karar verdikleri eşya sayısı sürekli arttığı için gitgide çoğalan yüklerle uğraşmak onun işiydi.

Falcon'la Jasmine'in arasındaki uçurum genişledikçe, genç adamın ruh hali daha da ters ve çalkantılı oluyordu. William'ın oğullarını sağ salim gemiye bindirip, gemi de demir aldıktan sonra, Portumna'ya gidip kale bitene kadar orada kalmaya karar vermişti. Böylece, ayrılığa dayanamayıp karısıyla konuşup anlaşmak için dönene kadar üç hafta geçti. Jasmine'in kendisini bırakıp İngiltere'ye döndüğünü öğrenince, neredeyse delirecekti.

Kadınların hepsini tekrar tekrar sorguya çekti. Hepsi Jasmine'in neden gittiğini, kendi hislerine göre anlattı. Özetle, oğulları özgür olabilsin diye gitmişti. Fakat Falcon'un kafası söylenenleri almadı. Mantığına sığdıramıyordu. Jasmine ona güvenmeliydi. Kendi oğullarını korumaktan aciz olduğunu mu sanıyordu? İkizler, onların hayatlarının en kıymetli parçasıydı. Kralın talebini onaylayacak, fakat çocukları asla, en azından bebek sayılacak yaşta iken yollamayacaktı.

Tam, de Burgh'dan uzak durmayı akıl etti. Gower bile, Falcon'un kör öfkesinden nasibini aldı.

William öldü. Falcon cenazenin detaylarıyla ve Moira'yı teselli etmekle uğraştığı için, sarhoş olup sarhoş kalamıyordu. Hislerini başka erkeklerle paylaşmakta zorlanırdı. Fakat sonunda, çektiği derin acıyı Gervase'a açık etti. Acıklı bir sesle "Neden gitti?" diye sordu.

"Jasmine'in yüreğindeki onur açıklanamaz," dedi Gervase. "Gerçekten büyük bir kadın. Kendi başına gelecek felakete rağmen, oğullarına ihanet etmeyen bir kadının cesaretini hayal edebiliyor musun? Korkunç bir ikilem içindeydi. Kusursuz dürüstlüğüyle, kendini temize çıkardı."

Falcon yumruğunu eline indirdi. "Tanrı şahidim olsun ki, gidip onu getireceğim. O kötü yürekli domuzun Jasmine'i lekelemesine izin vermeyeceğim."

De Burgh gemisi Jasmine'i Norfolk'daki Rising Kalesi'ne bıraktığı zaman, Jasmine Avisa'yı Hubert de Burgh'un yanında bularak şaşırdı ve sevindi.

"O kadar şaşırma şekerim. Beatrice öldükten sonra, birkaç hafta önce, sessizce evlendik. Kadıncağız uzun süredir hastaydı."

Jasmine bir an, Hubert'in Geoffrey de Mandeville'i öldürüp öldürmediğini merak etti. Hubert düşündüklerini anlayıp "Herif geçen yıl ateşli bir hastalıktan kendi kendine öldü, canını almakla uğraşmak zorunda kalmadım," dedi.

Avisa Jasmine'e "Hoş geldin," diyerek sarılırken, Jasmine "Ah Avisa, senin adına ne kadar sevindim bilemezsin," dedi. "İkiniz de bunu yıllardır istiyordunuz."

Avisa güldü "Hani eski bir atasözü vardır. Tanrı bizi cezalandırmak istediğinde dileklerimizi gerçekleştirir, der. Sen git dinlen. Yolculuğun feci geçmiş olmalı. Yemekten sonra bütün gece oturur, dedikodu yaparız."

Jasmine elini Hubert'a uzattı. "Kardeşin William'ın durumu kritik. Şimdiye kadar aramızdan ayrılmış bile olabilir. Fakat üzülmeni istemiyor. Oğullarının en iyi şekilde yaşamasını istiyor." Jasmine'in küçük yeğenleri, köpekleri karaya çıkarılır çıkarılmaz, koşa koşa çevreyi keşfetmeye çıkmışlardı.

Akşam yemeğinde, sohbetin ana konusunu baronların krala zorla imzalattıkları Magna Carta'ydı.

Avisa "John'un o belgeye bağlı kalma niyetinde olduğunu bir an bile düşünmedim," dedi. "Ama baronlar onu iyi zorluyor."

Her zaman kralı savunan Hubert "Avisa, bence hasislik ediyorsun," diye karşılık verdi. "John'un niyetini bilmiyorsun."

Avisa gülerek "John'u tanıyorum ya. O kadarı yeter," dedi.

Jasmine Hubert'a döndü "Bana Magna Carta'nın ne olduğunu basitçe açıklayabilir misin? Maalesef bu konuda çok cahilim."

"Aşağı yukarı bir sözleşme. Eğer kral vassallarını iyi yönetirse, onlar da ona iyi hizmet edecekler. John, baş kiracılarının, yani baronlarının, kraldan hesap sormaya hem hakkı hem de yetkisi olduğunu kabul etmiş oluyor."

"İşte böylece, John'un o belgede yazılı her sözcükten nefret ettiğini biliyoruz," diye araya girdi Avisa.

Hubert devam etti: "Elbette, kralın baronlarına verdiği her hakkı, baronlar da kendi altlarındakilere tanımalılar. Büyük Sözleşme'de çok başarılı bazı maddeler var. Kral vekili olduğum için, hepsini ezberlemek zorunda kaldım. 'Özgür hiç kimse kendi denkleri tarafından ülke kanunlarına göre yasal bir şekilde muhakeme edilip hüküm giymeden tutuklanmayacak, hapsedilmeyecek, mal ve mülkünden yoksun bırakılmayacak, kanun dışı ilan edilmeyecek, sürgün edilmeyecek veya hangi şekilde olursa olsun zarara uğratılmayacaktır'."

Avisa "Hava atmayı bırak, Hubert," diye şakalaştı. "Bu de Burgh erkekleri böyle işte! En önemli noktalar şunlar: Kurul kararı olmadıkça vergi alınamayacak. Kilisenin hakları ve özgürlükleri koruma altında. Şehirlerin eskiden bu yana uygulanan adetleri de korunacak. Kimse yargılanmadan hapsedilemeyecek. Cezası para cezasına çevrilirse, borcun ödenmesi için mal ve mülklerine el konamayacak. En güzel tarafı da şu hayatım; sonunda kadınlara da bazı haklar tanındı. Dullar artık arzuları hilafına evlendirilemeyecek!"

Hubert Avisa'ya göz kırptı. Avisa bunun üstüne "Kanun hep böyle olmuş olsa, çekmekten kurtulacağımız zorlukları ve acıları düşünsene," deme gereği duydu.

Hubert heybetle "Beklediğimiz için aşkımız daha da kıymetli oldu, dedi.

"Beklediğimiz için mi?" diye güldü Avisa. "Seni yıllardır geri çevirmedim. De Burgh erkekleri, hayır cevabını kabul etmiyor." Avisa Jasmine'in yüzünden bir gölge geçtiğini gördü ve Falcon'la aralarında bir sorun olduğunu anladı. "Gel hayatım, baş başa üst katta oturalım. Sana saraydaki son saçmalıkları anlatayım da şaşıp kal!"

Yukarı Avisa'nın odasına çıktıklarında, Avisa Jasmine'i rahat bir kanepeye oturtup, tatlı şarap ikram etti. "Hayat ne tuhaf. Bir zamanlar bana kraliçen olarak hizmet edeceğini düşünüyordun. Artık ikimiz de Leydi de Burgh'uz."

Jasmine'in kalbi o kadar ağırlaşmıştı ki, ağlamak üzereydi.

Avisa "Falcon'la aranızda ne geçti?" diye sordu.

Jasmine başını salladı. "Be-beni aldattı," diye fısıldadı.

Avisa Jasmine'in masumiyetine gülerek "O kadar cık mı?" dedi. "Affedersin güzelim. Üç kadınla evlenmiş bir erkekle evli bulunan, üç koca değiştirmiş bir kadın için, bu pek de önemli değil."

Jasmine Avisa'nın söylediklerini düşündü. "Ama Avisa, bir erkeğin son aşkı olduğun sürece, ilk aşkı olmamak önemsiz."

Avisa eğlenmişti. "Son aşkı olacağımı düşünerek kendimi kandırmıyorum. Hubert'dan büyüğüm, son karısı olacağımı hayal bile etmiyorum!"

"Of, Avisa, seninkilerin yanında benim sorunlarım ne kadar önemsiz görünüyor."

"Şekerim, sen kendini çok ciddiye alıyorsun. Bu ölümcül olabilir. Sana biraz flört, eğlenceli ve zararsız bir ilişki lazım. Ondan sonra, zavallı kocanın durumunu daha iyi anlayacaksın."

Jasmine'in zihninde John'un belirgin bir görüntüsü canlandı. Titredi. Tiksindiği bir adama teslim olmak nasıldı? Tanrı'dan, bunu hiç öğrenmemeyi diledi.

"Birkaç gün sonra, Hubert beni Gloucester'a geri götürecek. Sen de gelsene. Senin şerefine bir eğlence düzenlerim. Çağıracağım düzinelerce erkek arasından birini sevgili olarak seçersin."

Jasmine gülerek başını salladı. "Estelle'i görmem lazım. Ayrıca, kraldan bir ricam olacak."

Bu sefer Avisa titredi. "Eh, burada kalırsan kısa sürede fırsat bulursun. Zaten ben de o yüzden gidiyorum. John, Newark'daki Lincoln Kalesi'nin başpiskoposu için düzenlenen gizli bir göreve Hubert'ın da gelmesine ısrar ediyor. Elbette burada konaklayacaklar."

Jasmine merakla "Newark Kalesi çok büyük bir kale, değil mi?" diye sordu.

"Evet. Lincoln Başpiskoposu, krala yaşanan sorunlar boyun

ca sadık kalan nadir din adamlarından biri. Kimsenin aklına piskopos olacağı gelmezdi. John onu piskopos yaptığı gün, Tanrı bile dehşete düşmüş olmalı. Ama düşünürsek, Tanrı herhalde John'un yaptıkları karşısında her gün dehşete düşüyordur," dedi Avisa zalimce.

Jasmine "Acaba neler kuruyor," dedi dalgın dalgın.

"Eminim bir para meselesidir. Adamın takıntısı bir para, tabii bir de cinsellik," diye güldü Avisa.

Bölüm 41

Hugh ile Avisa, Gloucester yoluna çıkarlarken yanlarına 100 şövalye aldılar. Rising Kalesi'nde, sadece daima orada bulunan ufak piyade garnizonunu bıraktılar. Gitmelerinin üstünden 24 saat geçmemişti ki, kralın habercilerinden biri Hubert de Burgh'a acil bir mesaj getirdi.

Kale kumandanı ile kral habercisi, bir süre hararetle tartıştılar. Sonunda, Leydi Jasmine de Burgh'a başvuruldu. Genç şövalyenin soğuk gözleri ve sert bir ağzı vardı. Kral vekilinin yerinde bulunmadığına da çok öfkelenmişti. "Kral, vekilini artık bekleyemediği için Londra'dan Cambridge'e kadar sadece kraliyet muhafızları eşliğinde geldi, hanımefendi. Nerede bu herif?" diye sordu şövalye öfkeyle.

Jasmine, genç şövalyenin saygısızlığına hayret etmişti. "Herif mi?" diye sordu. "İngiltere'nin kral vekilinden bahsediyorsunuz, beyefendi. Gazabını çekmekten korkmuyor musunuz?"

Şövalye açıkça "Kralınkinden daha çok korkuyorum," dedi. "Hatta, sönüp ona vekilini bulamadığımı söylemeye cesaret edemiyorum. Onun ordusunun güvencesi olmadan, Kral John'un daha kuzeye gitmesi emniyetli değil."

"Emniyetli değil mi?" diye sordu Jasmine.

"Hanımefendi, daha geçtiğimiz Noel'de Stamfort'da toplanan 2000 kişilik bir ordu krala saldırmaya hazırlanıyordu. Mağarada mı yaşıyorsunuz?"

Jasmine işveyle güldü. "John Büyük Sözleşmeyi imzaladı. Eminim o ordu çoktan dağıtılmıştır. Ekim ayındayız, Noel'in üstünden 10 ay geçti," diye azarladı.

Şövalye kızardı, gözleri kısıldı. Sadece kralın emirlerini yerine getirmeye çalışıyordu. Jasmine ise onun korkak olduğunu ima ediyordu.

"Kral vekili 24 saatten kısa süre önce yola çıktı. Peterborough'dan daha ileri gitmiş olamaz. Ona haber yollayacağım. Krala dönün ve Rising Kalesi'nde kendisini Leydi Jasmine de Burgh'un beklediğini haber verin." Genç şövalyeye, aşağılayıcı bir gülümsemeye baktı. "Eminim Cambridge'le burası arasındaki 60 kilometreyi, ordusu olmadan gelmeye cesaret edecektir." Kale kumandanını çağırdı. "Bu adama bira ikram edilsin, dinç bir at verilsin."

Jasmine kafesteki kaplan gibiydi. Kalın bir pelerine bürünüp siperlere çıktı. Rising Kalesi doğrudan sahile bakıyordu. Kuzey Denizi'nden gelen med hareketinin, kilometreler boyu uzanan açık renkli mercan kumlarını yutmasını hayranlıkla izledi. Gerginlikle dudaklarını yaladı. Tuzlu deniz havasının tadını aldı. Martılar ve balıkçınlar tepesinde dalışlar yapıyor, yüreğini delip geçen çığlıklar atıyordu. Kendi kendine telaşla "Neden geldim ki?" diye sordu. Delirmiş olmalıydı. Yüzünü rüzgara döndüğünde biraz sakinleşti.

Kral John'dan bir lütuf istemeye kadar verdi. Ejderle kendi mağarasında yüzleşecek, oğullarının babalarıyla birlikte İrlanda'da kalmalarına izin verecekti. Eh, dürüst olmak gerekirse, biraz da Falcon'u cezalandırmak için gelmişti. Onu tüm kalbiyle seviyordu. Sadakatsizliği karşısında yıkılmıştı. Ayrılıklarının ona acı çektirip gözündeki kıymetini artıracağını umarak, düşüncesizce kaçmıştı. Ama şimdi umutsuzlukla, eğer ona kralla ihanet ederse, kıymetinin azalacağını fark ediyordu. Hatta, tamamen değersiz olacaktı.

İç çekti. John yakında gelecekti. Onunla tek başına, korumasız olarak yüzleşmesi gerekecekti. Tek kurtuluşu, kralın iktidarsız olmasını sağlayacak ufak bir şişe baldıran suyuydu. İrlanda'dan getirmişti. Göğüslerinin arasında gizli duruyordu. Her zaman yanında taşıyordu.

Kale kumandanını bulup, krala hangi dairenin ayrılacağını öğrenmek üzere aşağı indi. Adam ona, kralın yıllardır sıkça kaldığı, kalenin batı kanadını gösterdi. Sadece o kanatta kralın adamlarıyla hizmetkarlarını barındıracak kadar çok oda vardı. Kumandandan, Estelle'e doğu kanadında kendisininkine yakın bir oda vermesini rica etti. Sonra, kulede de Burgh çocukları ve onların hizmetkarlarıyla kalmakta olan Murphy'i görmeye gitti. Oğlanlar, avludaki kılıç antrenmanından dönmüşlerdi. İkisi de öğrenmeye istekliydiler. Artık gerçek silahları olduğu için, kendilerini son derece sert buluyorlardı.

Jasmine onlara "Kral geliyor. Muhtemelen yarın varacak. Gördüğünüzde diz çökmeli ve ona daima 'majesteleri' ya da 'efendimiz' diye hitap etmelisiniz," dedi.

Murphy "Merak etme kızım, İrlanda'nın bataklıklarından yeni gelmiş olmalarına karşın bütün bunları zaten biliyorlar," dedi.

"Of Murphy, cahil olduklarını ima etmeye çalışmadım. Onlar daha çocuk. Böyle şeylere bizim verdiğimiz önemi vermiyorlar. Biraz daha tavsiye vereceğim, umarım alınmazsın. Kumsalda ata binmeye çıkmadan önce, med–cezirin ne durumda olduğuna bakın. Su bazen aldatıcı burgaçlar halini alıyor. Dikkatli olmazsanız sizi denize çekebilir, boğulabilirsiniz."

Richard güldü ve kızardı. "Ben o dediklerinize zaten yakalandım, leydim. O kadar korktum ki, bir daha mutlaka dikkat ederim."

Jasmine Murphy'e "Estelle'e doğu kanadında, kralın dairesinden uzak bir oda ayarladım. Böylece baş başa kalabileceksiniz," dedi.

Murphy teşekkür makamında baş salladı. Jasmine "Kral beni esir almaya çalışırsa kaçmam gerekebilir, Murphy," diye uyardı. "Telaşa kapılma. Her şeyden önemlisi de, John'u sana düşman edecek ve çocukların güvenliğini tehlikeye atacak bir sersemlik etme. Estelle'le birlikte onu zekamızla alt edebiliriz. Ancak, bir anda sıvışmamız gerekirse diye, bir çift atı eyerli tutarsan sana minnettar kalırım."

Jasmine büyük mutfaklara indi. Daha şimdiden yığınlarla av

hayvanı sosa yatırılıyor, çevirme kazıklarına danalar ve geyikler takılıyordu. Kralın adamları zengin sofralara alışıktı. Jasmine, sadece John'a özel bazı yemekler hazırlanacağından emin olmak istiyordu. Sofraya ilk olarak, baharatlı sosta kavrulmuş koca bir kase karides ve istiridye gelmesine karar verdi. Arkasından portakal ve limon soslu, nar gibi kızarmış ördek kızartması, dışı iyi pişmiş, içiyse kanlı ve yumuşak kalmış kuzu çevirme, tütsülenmiş domuz kıyması ve peynirle doldurulmuş kabak, enginar salatası ikram edilecekti. Son olarak elmalı, armutlu ve şeftalili turta ile, badem ezmesiyle süslü baharatlı turtalar sunulacaktı.

Ertesi gün, giysilerini dikkatle seçti. Çok düşündükten sonra, dantelden kapalı bir yakası olan, gece mavisi kadife elbisesini giydi. Koyu renk, açık sarı saçlarını belirginleştiriyordu. Ancak elbise o kadar sade ve ciddiydi ki, erdemli bir kadın olduğunu ortaya koyuyordu.

Sonunda arabaların gürültüsünü işitti. Dışarı bakınca, kralla adamlarını, yük arabalarının yanında atla yaklaştığını gördü. Bu hiç alışıldık değildi. Adamların, bu toz kaldıran arabalardan çok önce gelmeleri adettendi. Kralın, arabaların boşaltılmamasını ve etrafında saat başı değişecek 12 kişinin nöbet tutmasını emrettiğini duydu. Anneannesinin yolculuğu sevmediğini biliyordu. Buraya kadar ata binmek zorunda kalmamış olduğunu umuyordu. Eteklerini toplayarak koştu. Kalabalık kafileyi karşılamayı, kale kumandanına ve asistanlarına bıraktı. Kralı dairesine buyur etmek için kapıda bekleyecek, ilk fırsatta oğulları adına ricada bulunacaktı.

Jasmine, John'un merdivenlerden çıktığını duyunca kalbi şiddetle atmaya başladı. Düşünceleri bin değişik yöne dağıldı. Fakat kral görüşüne girdiğinde, genç kadının üstüne bir sükunet çöktü. O bir kadındı, John'un karşısında şansı yoktu.

Kral John ona memnuniyetle gülümsedi. "Jasmine, bana gelmişsin."

Jasmine kralın önünde diz çöktü. Kral onu kaldırıp kucakladı.

Dudaklarını sahiplenici bir öpücükle esir aldı. Jasmine neredeyse paniğe kapılarak kaçıyordu.

"Majesteleri, sizden bir lütuf dilemeye geldim," dedi resmiyetle. Kral onun elini sıkıca tuttu, birlikte odaya girdiler. Adamlarından yarım düzinesi etraflarına toplandı.

"Salon şerefinize özel olarak süslendi, efendimiz. Yemekte, en sevdiğiniz yiyeceklerden bazıları sunulacak."

John'un gözleri Jasmine'in göğüslerine gitti. Dudakları takdirle kıvrıldı. "Leydi Jasmine ile ben, burada yemek yiyeceğiz. Siz beyler çıkabilirsiniz. Bir tek uşağın hizmet etmesi yetecektir sanıyorum. Genç Jamie'yi buraya yollayın." Adamlar eğilip onları yalnız bıraktı.

Jasmine'in kulaklarında uyarı çanları çalmaya başladı. Kralı gücendirmeyi göze alamazdı, adamın sağı solu belli olmuyordu. Bir anda zalim ve acımasız olabiliyordu. Fakat odadan çıkmak için, inanılır bir bahane bulması gerekiyordu. "Benimle yemek yemek istemenizden onur duydum, majesteleri. Estelle de bize katılabilir mi? Onu çok özledim."

"Hayır küçük aşifte, katılamaz. Bu akşam seninle baş başa kalmak istiyorum Jasmine. Bence bu son derece bariz."

Jasmine kıpkırmızı oldu. John güldü. "Ah, demek seninle sevişeceğimin farkındasın. Memnun oldum."

"Majesteleri," diye itiraz etti Jasmine "Ben size, oğullarının İrlanda'da kalmasına izin vermeniz için yalvarmaya geldim. Daha bebeklik çağındalar ve ben..."

John belini Jasmine'in koluna dolayıp kendine çekti. Güzel, solgun yüzüne baktı. "İstediğin her şeyi elde edebilirsin."

Jasmine, mutsuzlukla "Teşekkür ederim, efendimiz." dedi. Çünkü karşılığında, John'un da kendi istediğini alacağını biliyordu.

Kekeleyerek "Ma majesteleri, akşam yemeği için yıkanıp giyinmem gerekiyor." dedi.

John başını iki yana sallayarak güldü. "Ben de daha yıkanmadım. Birlikte yıkanırız." Gözleri bilmiş bilmiş parladı. "Jasmine,

seni uzun yıllardır bekliyorum. Bu gece bu odadan çıkmana izin vermeyeceğim."

"Efendimiz, yalvarırım. Kocama hiç ihanet etmedim. Erdemli bir kadınım ben."

"Seni de Burgh'dan uzun zaman önce istemeliydim. Vermek zorunda kalırdı. Kral benim, başka seçeneği yok."

Jasmine deli gibi "Hey Tanrım, sen Falcon de Burgh'u tanımıyorsun!" diye düşündü. "Göz göre göre evliliğimi mahvedeceğinize inanmam, efendimiz. De Burgh ilgimi başkalarıyla paylaşamaz."

"Fakat başka seçeneği yok, miniciğim. De Burgh'ların tüm topraklarını ve unvanlarını alarak onları mahvetmeme göz yummayacak kadar zeki," diye uyardı kral. "Jasmine, sen kraliyet kanı taşıyorsun. Sana kralların ilahi haklarını açıklamama gerek var mı?"

Jasmine kirpiklerini indirdi. Kralın parmakları, genç kadının yumuşak göğüslerini arıyordu. "Yok, majesteleri," diye mırıldandı. Şansına küfretti. John onu kandırmıştı. Onu hafife almamalıydı.

Genç uşak, yavaşça kapıya vurduktan sonra içeri girdi. "Jamie, banyo hazırlatıp getir. Ateşe de bol odun attır."

Jamie, kralın hâlâ samur astarlı pelerinini giydiğini görerek "Pelerininizi çıkaracak mısınız, efendimiz?" diye sordu.

"Hizmetimi hanımefendi görecek, Jamie."

"Peki majesteleri. Hanımefendiye hangisini getireyim?"

John dudaklarını yaladı. Keyifle "Şampanya rengi sateni," dedi. "Kadın teni üstündeki satenin verdiği his gibisi yoktur."

Jasmine, iki adamın elbiseden değil, gecelikten bahsettiğini fark etti. Uşağın her gece John'la kadınlarının ihtiyaçlarını gördüğünü ve kralın, adamlarının ona sağladığı kadınlara giydirmek için, yolculukta bile yanında çeşitli gecelikler bulundurduğunu anlayarak hayrete düştü.

Uşak odadan çıkınca, Jasmine uzanıp John'un görkemli pelerinini omuzlarından aldı. Hizmetini onun görmesini istemesine

sevinmişti. Göğüslerinin arasındaki şişeyi düşündü. İçindekini kralın şarabına karıştırabilmek için, epey hile yapması gerekecekti.

John ateşin karşısına geçti. "Çizmelerimi çıkar, Jasmine."

Jasmine gerildi. Duyuları keskinleşmiş, her nüansın farkına varır olmuştu. Bu gece ona aşağılanmanın ne demek olduğunu mu gösterecekti? Yanına gidip önünde diz çöktü. Kaygıdan yaşaran gözlerini, kirpikleriyle gizliyordu.

"Tanrı aşkına, bana bak." Kral Jasmine'in çenesini tutup kaldırdı. "Şu an bana ne kadar da kızgınsın." Jasmine'in gözleri, dökemediği yaşlarla parlıyordu. Gördüğü en dünya dışı güzellikti. Öfkesi kralı heyecanlandırıyordu. Bu genç kadında, onu hep heyecanlandıran bir şey vardı. Bakireymişçesine dokunulmamış ve masum görünüyordu. Hatta, gümüşi sarı saçlarıyla meleği andırıyordu. Bir meleği kirletme fikri aklına gelince, kasıklarında tüylerini ürperten bir hareketlenme oldu.

"Ceketimi çıkar," diye mırıldandı. Jasmine, parlak yeşil ve altın sarısı ceketi, titreyen parmaklarla açtı. Başından çekip çıkarmadan önce başındaki sade altın tacı çıkarsa mı, yoksa onunla mı yatağa girecek, diye düşündü. John'un ceketinin altına korse giydiğini görünce, korkusu bir an alaya dönüştü. John savurgan yaşantısı yüzünden semirme belirtileri gösteriyordu, ama kibri yüzünden bunları bütün dünyadan gizliyordu.

Jasmine kahkahasını zorlukla yutarak öksürdü. "Boğazım çok kurudu, majesteleri. Şarap içebilir miyim?" diye fısıldadı.

John eliyle, umursamazca servis masasını işaret etti. Fakat istekli gözlerini Jasmine'den hiç ayırmadı. Jasmine koyu renk, sert şarabı iki kadehe yavaşça doldurdu. Eli şişeye gitse, kralın hemen göreceğini biliyordu. Neyse ki o anda, tahtadan banyo teknesiyle bir düzine kova dolusu sıcak su taşıyan hizmetkarlar içeri girdi.

Jasmine'in elleri öylesine titriyordu ki, ufacık şişeyi az kalsın düşürecekti. Sıkıca tutarak, içeriğinin yarısını sağdaki kadehe döktü ve şişeyi derhal yerine sokuşturdu. Genç Jamie, kucağında

banyo yağları, kokulu sabun, armalı havlular ve şampanya rengi satenden gecelikle içeri girdi. Uşak odadan çıkmak için hareketlenmeyince, Jasmine kadehlerle John'un yanına gidip, bir tanesini uzattı. "Uşağı savın," diye mırıldandı.

"Bizi o yıkayacak," diye açıkladı John.

Jasmine tiksinerek "Olamaz!" diye bağırdı. Kralla arasında geçeceklerin tanığı olsun istemiyordu. "İkimizi de ben yıkarım, efendimiz."

John elini sallayarak uşağı yolladı. Aç gözlerle "Elbiseni çıkar," dedi. Jasmine felç olmuş gibiydi. Çekingenliği John'u heyecanlandırmasına karşın, sabırsızlanmaya da başlıyordu. "Memelerinle şeyinin, kralına bile gösterilemeyecek kadar eşsiz olduğunu mu sanıyorsun?" Gözleri parladı. "Adamlarımı seni soymaya çağırayım mı?"

"Öyle bir şey yapamazsınız!" Jasmine öneri karşısında dehşete kapılmıştı, ama John'dan her şeyin bekleneceğini biliyorduu.

"Seni rahat becerebileyim diye tutarlar bile, güzelim."

Jasmine telaşla, kralın daha şarabından bir yudum bile almadığını gördü. Kendi kadehinden büyük bir yudum aldı. Kralın da onu taklit ederek şarap içtiğini görünce rahatladı. Göğüslerinin arasındaki şişe derisini yakıyordu. Onu ne olursa olsun saklaması gerektiğini biliyordu. John'un kendisini seyrettiğini bilerek, yavaş yavaş elbisesini çıkardı. Sonra utanmış taklidi yaparak arkasını döndü. Böylece şişeyi çıkarıp, bir tabureye bıraktığı elbisesinin kıvrımları arasına sokuşturabildi. Yavaş yavaş iç çamaşırlarını çıkardı. John'un gözleri derhal Jasmine'in kalp şeklindeki kalçasına dikildi. Ağzı aniden kurudu. Şarabından bol bol içti.

"Çorapların kalsın," dedi kalınlaşmış bir sesle. "Gel yanıma." Kadının göğüsleri çok güzeldi. Fildişinden oyulmuş kürelere benziyorlardı. Göğüs uçları koyu pembeydi. John beğeniyle sırıttı. "Memelerin gerçekten eşsizmiş."

Jasmine ona doğru bir hareket yapmadı, dolayısıyla o Jasmine'in yanına geldi. Genç kadın, kralın şarabını da getirdiğini görerek rahatlamıştı. Kendi kadehini alarak başına dikti. Kral da altın kadehindeki şarabı başına dikti. Jasmine'in göğüslerini ellerine aldı. Ağırlıklarına baktı, sıktı. "Tenin ne kadar beyaz, ne kadar solgun. Sabah olduğunda her yerin sıkılmaktan çürümüş olacak."

John diz çökerek, Jasmine'in ayakkabılarıyla çoraplarını çıkardı. Sonra arkasını döndürüp, yuvarlacık kalçalarını yakından incelemeye başladı.

Jasmine, kralın elleri üstünde gezinirken çığlık atmamak için dudaklarını ısırdı. Sonra John, kendi giysilerinin geri kalanını çıkarmak için eğildi. Jasmine görünüşte şarabını bitirmek için uzaklaştı. Ama John çırılçıplak karşısına dikildiğinde, içki neredeyse boğazına kaçıyordu. Bütün Plantagenet erkekleri gibi cinsel organı fazlasıyla büyüktü. Bir boğanınki kadardı. Karşısındaki korkunç manzarayı görmemek için gözlerini kapadı. John ona güldü.

"Sersem çocuk. Yıllardır benden kaçıyorsun, ama istediğin şey asıl bende. Gel, suyun görünüşü çok güzel," diye emretti John.

Jasmine şarabını bitirdi. John da aynı şeyi yaptı. Jasmine'in tekneye girebilmesi için elini tuttu. Kendisi tırmanırken, devasa ereksiyonu Jasmine'in kasığına sürtündü. John hoş kokulu suya oturup, Jasmine'i kucağına çekti.

"Lanet olsun, sıcak su şeyimi indirdi!" diye homurdandı. Jasmine hayatında bu kadar güzel sözler işitmemişti. O kadar rahatladı ki dizlerinin bağı çözüldü. John'la birlikte suya çöktü. Tanrı'ya şükürler olsun ki baldıran işe yaramıştı. Şimdi yine Tanrı'nın izniyle, John'un penisi böyle sönük kalmalıydı.

John suda Jasmine ile oynadı ve kendi iştahını uyandıracak pek çok şey yaptı, ama sertleşemedi. John'un küçük elleri ona edepsizce dokunurken, Jasmine denetlenemez bir tiksinti hissetti. Su tenini ısıtıp pembeleştirmişti, ama içi dehşetten buz kesmişti. John, penisinin durumundan banyoyu sorumlu tutarak, sudan çıkmalarına karar verdi. Bir şişe daha şarap alarak kadehini doldurdu. "Saten geceliği giyip yatağa gir," diye buyurdu.

Kral Jasmine'i şişko gövdesinin üstüne oturtup, utanmazca

kendine sürttü. Çıplak tenlerine sürtünen kaygan kumaş, ölü bir adamı bile ayaklandırırdı.

Jasmine gözlerini kapadı. İrade gücüyle, zihnini ve bedenini birbirlerinden ayırdı. İçi çok fena bulanıyordu. Kralın üstüne kussa neler olacağını merak etti.

John sevişme arzusu doluydu, ama işin kendisini yapma yeteneğinden tamamen yoksundu. Hüsranı her an artıyordu. Bir şişe daha şarap almaya kalktı. Sonra çabalarını artırdı. Jasmine'e onu öpmesini, tahrik etmesini buyurdu.

Jasmine, krala, iktidarsızlığının yaptıklarının yanlış olduğunu bilmesinden kaynaklanıyor olabileceğini söyleme gözü pekliğini gösterdi. John onu, göğüslerini acımasızca sıkarak susturdu. Jasmine'in acıdan soluğu kesildi. Ama söyledikleri, John'un kafasını çalıştırmıştı. Jasmine'le yatmakta zorlanıyordu, çünkü genç kadın fazla saf ve masum, hatta meleksi görünüyordu. İşte sebep buydu. Boğuk bir sesle "Senin bu saçma azizelik engelini aşmalıyım," dedi. "Bu Meryem Ana pozların hep sahte. Yaptığın rolün altında, diğer kaltaklardan daha da azgınsın. Yarın gece sana kendimi arzulatacağım. Seni yatağa bağlayıp, bekaretini bozacağım."

Jasmine büyük bir telaşa kapılarak "Ben bakire değilim," dedi.

John'un eli Jasmine'in kalçasına gitti. Parmağı, genç kadının kaba etlerinin ayrığına yerleşti. "Bir yerin hâlâ bakire. Oraya benden önce kimse girmedi," derken, kastettiği yere parmağıyla bastırdı.

Sonunda yorgunluk, bol bol içtiği şarabın da yardımıyla John'un dalına bindi ve kral uyuyakaldı. Jasmine de tükenmişti, ama aklındaki en son şey uykuydu. Bir an, tiksintiden tir tir titremesine engel olamadı. Sonra kendini zorlayarak, yavaşça yataktan çıktı. Derisinin üstünde sülükler kıvranıyormuş gibi geliyordu. Bir daha kendini temiz hissedip hissedemeyeceğini merak etti. Ama sonunda kendisini zorlayarak son birkaç saatin korkularını aklından çıkardı. Hayalet gibi gölgelere karışıp, doğu kanadında, Estelle'in kapısında belirdi.

Bölüm 42

"Tanrım! Ne yaptı sana, çocuğum?"

Jasmine bıkkınlıkla başını salladı. "İlişkiye girmedik. Baldıran içirdim. Kaçmalıyız. Hayal ettiğimden çok daha iğrenç. Önümüzdeki gece daha da kötü olacak; Murphy'e, bize iki at hazırlamasını söylemiştim. Şimdi kaçamayız, uyanır uyanmaz peşimize düşer. Sular bugün tam öğlen vakti yükselecek. Son dakikada sahilden geçerek kaçacağız. Sonra deniz yükselecek ve bizi takip edemeyecekler. Murphy'nin atları tam olarak nerede tuttuğunu öğren. Benim gitmem lazım. Odadan çıktığımı anlamasını istemiyorum."

John geç saatte, ağrıyan bir baş ve ters bir ruh haliyle uyandı. Jasmine onun kendisini neredeyse görmezden gelmesine minnettar kaldı. Fakat John, vekilinin henüz gelmediğini öğrenerek çok öfkelendi. Jasmine adamlarıyla konuşmasını dikkatle dinledi. Ona eşlik eden korumalı arabaların içinde kraliyet hazine sandıklarının ve İngiltere hanedan mücevherlerinin bulunduğunu öğrenerek çok şaşırdı. Kral John soyulmaktan öylesine korkuyordu ki, altın sandıklarını ve hanedanın tüm zenginliklerini, Londra'dan Lincoln Piskoposu'nun devasa ve güvenli Newark Kalesi'ne götürüyordu. Hubert de Burgh'un yanında olup bu nakliyenin güvenliğini sağlayamadığına öfkelenmesine şaşınamak gerekirdi!

Sabah ilerledikçe, John daha da sinirlendi. Kendisine hizmet eden sefil, sadakatsiz herifleri tasvir etmek için, ağzına gelen tüm pis küfürleri kullandı. Jasmine baldırının kalanını bir kadeh şarapla karıştırıp, içkinin sinirlerini yatıştıracağını söyleyerek John'a

içirdi. John'un kadehi boşalttığını görünce rahat bir nefes aldı.

Vakit öğleye gitgide yaklaşıyordu. Kaleden kaçacaksa, bu odadan bir an önce çıkması gerektiğinin farkındaydı. Dahası, med vaktini, kıyıdan açıkta demirlemiş olan bir gemideki kocası da bekliyordu. Falcon sabırsızca güvertede geziniyor, suların yükselmesini bekliyordu. Böylece, gemisini kumsala yaklaştırıp, Jasmine'in iki yeğenini götürdüğünü bildiği Rising Kalesi'ne yakın bir yere demirleyebilecekti. Jasmine'in doğumundan beri yaşamadığı bir korku içindeydi. Onu John'un cinsel aşırılıklarının kurbanı olarak hayal ettiğinde, delirecek gibi oluyordu. Onu dokunulmamış olarak kurtarabilmek için dua ediyordu. Korkusunu azaltmak için bulabildiği tek yol, öfkesine yol vermekti. Jasmine'e son derece kızgındı. Onu eline bir geçirirse, dayakla akıllandıracaktı.

Daha önce yaşamadıkları kadar şiddetli bir kavga yaşayacakları kesindi. Ama kavga bitip ortalık yatıştığında, bundan sonra evin reisinin kim olduğu konusunda şüphe kalmamış olacaktı. Dişlerini sıkmıştı. Dudakları gergindi. Kararlılığı tamdı. Jasmine'in peşine düşmek için İrlanda topraklarını savunmasız bırakıp gelmek zorunda kalmasına çok sinirlenmişti. Jasmine'e asla unutamayacağı bir ders verme niyetindeydi.

Kral John'un ağzı köpürmeye, gözleri telaş yaratacak kadar kaymaya başladı. Jasmine derhal bu andan faydalandı. "Estelle'i getireyim, majesteleri. Size onun ilaçlarından lazım." John'un hali berbattı. Jasmine baldıranın ölümcül bir zehir olduğunu biliyordu. Belki çok fazla içirmişti. Pelerini yoktu. Bir önceki gece giydiği mavi elbiseyi giyiyordu. Ayakları kanatlıymış gibi hareket ediyordu. Estelle'in oda kapısını ardına kadar açıp elinden tuttu. Nefes nefese "Çok geç olmadan, çabuk gel!" dedi.

Her zaman pratik olan Estelle pelerinini kaptı. Bitkileri ve şişeleriyle uğraşmadı bile. Birlikte Rising Kalesi'nin taş merdivenlerinden inerlerken, "Murphy atların yanında bekliyor," dedi. Sadık Murphy, eyer vurulmuş iki atı sakinleştiriyordu. Jasmine derhal bindi, Estelle'in de eyere çıkmasına yardım etti. Murphy'i "Kraldan uzak dur, hali çok fena," diye uyardı.

Murphy atların koşumlarını tuttu. İki kadını tek başlarına yollamakta tereddütlüydü. Estelle onun kocaman elini tutarak güvence verdi. "Yıllar önce aldığım bir görü şimdi gerçekleşiyor. Yakında son sayfa çevrilecek. Her şey gerçekleşmesi gereken zamanda gerçekleşir. Bizi bırak ki kaderimizle buluşabilelim, Murphy."

Murphy dizginleri istemeyerek bıraktığında, yükselen suların ilk uzantıları kumlara yayılmaktaydı. Jasmine ile Estelle, topuklarını atların sağrılarına gömerek, hayvanları uzun kumsala çıkardılar.

Kral John yukarıdan bakarken, Jasmine ile Estelle'i derhal fark etti. Kaçıyordu kaltaklar! Öfkeden kudurdu. Adamlarına derhal kadınların peşlerine düşüp, geri getirmelerini emretti. Kralın emirlerine nasıl karşı gelinebilirdi? Odasından kalenin iç avlusuna fırlarken, ağzından köpük damlacıkları saçılıyordu. Yüzü öfkeden ve aşağılanmışlık hissinden parlak kırmızı kesilmişti. Kesik kesik konuşup, haykırarak emirler verirken, gerçekten aklını kaçırmış gibi görünüyordu. "Atım! Atım! Peşlerinden, sizi yüreksiz, işe yaramaz, çanak yalayıcı asalaklar!"

Adamları hem kralın atını, hem de kendi atlarını eyerlemeye koştular. John deli gibi ahırları işaret etti. "Çıkın, çıkın." Atını tuttu, eyere atladı ve kumsala doğru koşturmaya başladı. Hazine arabalarını koruyan adamlar telaşlandı. Kral deli gibi çıkmalarını işaret ediyordu. Saldırıya mı uğruyorlardı? Atları hemen arabalara koşup, kralın peşinden Rising Kalesi'nden çıkarak dümdüz kumluğa doğru yola çıktılar.

Kovalayanların başında kral vardı. Atının toynakları altındaki yavaş yavaş ilerleyen, burgaçlanan sudan habersizdi. Adamları hemen arkasındaydı. Biraz daha geriden ise, hazine arabaları geliyordu.

De Burgh gemisi, yükselen suyla kıyıya yaklaşırken, tayfaların ağızları gördükleri karşısında bir karış açıldı. Kralın adamlarından ve yük arabalarından oluşan bir kafile, sahilin tehlikeli kumlarında koşturuyordu. Onların baktığı noktadan, hepsinin

öbür tarafa ulaşamayacağı açıkça görülüyordu. Yükselen sular aldatıcıydı. Kumda kalacak kadar akılsız ne varsa etrafını çevirip, küçük adalara hapsediyordu.

Kralın adamları, içlerinde bulundukları zor durumu kraldan çok daha önce fark ettiler. Hükümdarlarına yetişmek ve onları yutmak için bekleyen med hakkında uyarmak için uğraştılar. Yaklaştıklarında, kral arkasını döndü ve dehşet içinde, hazine arabalarının yüzmekte olduğunu gördü. Suların altına çekilen, arabaya koşulu atların çığlıklarını, boğulan arabacıların haykırışlarını işitti.

Kral adamlarına geri dönüp hazineyi kurtarmalarını emretti. Ama onlar kulak asmayarak, aynı akıbeti paylaşmamak için kralların yanından yıldırım gibi geçip gittiler.

Jasmine ve Estelle sahil kumlarından kuru toprağa çıktılar. Ama kralla bazı adamlarının peşlerinde olduklarını biliyorlardı. Jasmine çaresizce "Yakalandık, yakalandık," diye hıçkırdı.

Estelle, atını sakinleştirirken "Korkma çocuğum, böyle olması gerekiyordu," dedi. Kralın adamları etraflarını aldı.

O kadar çok kişi bağırıyordu, kafalar o kadar karışmıştı ki, Estelle bir an kralın adamlarının ancak yarısının kumları sağ salim aşabildiğini fark edemedi. Kral kendisine hizmet ederken boğulan adamlara ve atlara hiç acımıyor, sadece hanedan mücevherlerinin doymak bilmez denize kurban olmasına kızıyordu. Delirmekte olduğu aşikardı. Adamları onu sakinleştirmek için ellerinden gelen her şeyi denediler. Açıkça yalan söyleyerek, sular çekildiğinde kumsala dönüp altınlarını geri alabileceklerine temin ettiler.

Jasmine soğuktan morarmıştı. Estelle'e "Ona çok fazla baldıran verdiğimi biliyordum. İçtiği an ağzı köpürmeye başlamıştı," diye fısıldadı.

Estelle "Ne yazık ki öldürmemiş," diye yanıtladı. Sonra umutla "Yine de, hâlâ öldürebilir," diye ekledi.

Kral John eyerinden uzun bir kırbaç alarak, yanına gelme ahmaklığını gösteren herkesi kırbaçladı. Paniğe kapılan adamları, ne yapacaklarını bilemiyorlardı. Estelle, patırtının ortasında kendini duyurmayı başardı. "Swineshead'deyiz. Yakınlarda, bu gecelik sığınabileceğimiz bir manastır var."

Adamlardan üç tanesi ayrılarak, manastırı bulup kutlu sakinlerine kralın kafilesi için hazırlık yaptırmaya gitti. Swineshead Manastırı'nda attan inip, hâlâ saçmalamakta olan kralı yorgun ardın içeri soktuklarında, ikindi göğündeki güneş kaybolmak üzereydi. Keşişler ayak altından çekildi. Görünürdeki tek kişi, girişte durup yolcuları içeri almış olan cüppeli adamdı. Kalabilecekleri odaların ikinci katta olduğunu belirtmek için kollarını kaldırdıktan sonra, karanlık keşiş hücrelerinde kayboldu.

Jasmine başına bir şey gelmeden salıverileceğini düşünecek kadar saf değildi. John etrafında gazabını boşaltacak birini aranıp, kızarık gözlerini ona diktiğinde şaşırmadı.

"Kaltak! O...! Bütün dertlerimin sebebi sensin!" Kırbaç hâlâ elindeydi. Adamlarından hiçbiri, onu elinden almaya cesaret edemiyordu. Kırbacı şaklattı. Yerde sürünen deri şerit, Jasmine'in bileğine dolandı. Jasmine çığlık çığlığa kaçtı. John "Yukarı çık, kaltak!" diye emretti.

Jasmine kaçtı. Yukarısı, o deliden kurtulabileceği tek yerdi. Adamları hâlâ, fakat yarım ağızla John'u yatıştırmaya çalışıyorlardı. Çünkü, bir despotun yatıştırılamayacağını öğrenmişlerdi.

John merdivenlerin yarısına kadar Jasmine'in peşinden koştu. Sonra Estelle'i hatırlayarak döndü. Parmağını ona uzattı. "Acuze! Cadı karı! Seni öldürmememin tek sebebi, ihtiyacım olan ilacı hazırlatmak. Derhal hazırla! Yapman ne kadar uzun sürerse, yukarıdaki küçük kaltağı cezalandırmam da o kadar uzun sürecek!" Kral John, kırbacını rastgele savurup gülerek merdivenleri çıkmaya başladı.

Estelle aklını yitirmekte olan bir krala, yanında ilaç yapacak hiçbir şey olmadığını anlatamazdı. Revaklı salonda koşarak, mutfakları aramaya başladı. Sonunda buldu, fakat içeride sadece bir tane keşiş vardı. Üstelik görebildiği kadarıyla, etraf hayli boştu. Akşam yemeği için neredeyse hiç yiyecek hazırlanmamıştı. Kullanabileceği yiyecek ve baharat stokları da mevcut değildi

"Kralla adamlarına akşam yemeği olarak ne sunacaksınız, ey iyi yürekli keşiş?" diye sordu.

Keşiş, alçak ve tatlı bir sesle "Şeftali," dedi.

Estelle "Şeftali mi?" diye bağırdı. Kalbi göğsünde ağırlaştı.

Yukarıda ise, Jasmine kalbinin patlamak üzere olduğunu sanıyordu. Elinden geleni yapmıştı ama artık John'un gazabından kaçamıyordu. Debelenmiş, adamı tırmalayıp ısırmış fakat John sonunda giysilerini yırtmayı başarmıştı. Şimdi Jasmine'in el ve ayak bileklerini, yatağın direklerine bağlamakla meşguldü. Beterden de beteri ise, yüzükoyun bağlıyor olmasıydı. Kırbacı sırtının çıplak derisi üstünde kullanmakla kalmayıp, bir de tasvir ettiği sapkın yöntemle tecavüz edecekti.

Jasmine bitmiş tükenmiş, fakat korku ve endişeden kaskatı kesilmiş halde yatıyor, her aldığı nefeste hıçkırıyordu. Ölebilmeyi diliyordu. Sonra aniden, John'un yapacakları bittiğinde gerçekten ölmüş olabileceğini fark ederek korktu. Kral, Jasmine'e yapmak üzere olduklarının her tüyler ürpertici ayrıntısını anlatırken ağzından akan sövgü ve hakaret selini çoktan duymaz olmuştu. John kırbacı yatağın üstünde şaklattı. Ucu Jasmine'in sırtına değip göğsünün altına kıvrıldı, incecik, kırmızı bir kan şeridi bıraktı.

Bir kadının çığlığını, ardından da kapıya vurulduğunu duydu. Kadın kendisi olduğunu hissizce fark etti, fakat kapıya kim vuruyordu? Onu kurtarmaya mı gelmişlerdi? Gümbürtüyü John da işittiğinde, soyunmaya başlamıştı bile. Önce duymazdan geldi, fakat sonra Estelle'in ilacını getirmiş olabileceğini düşündü. İç oda kapısını açıp, küçük antreye gitti. Kapının ardından "Dame Winwood?" diye bağırdı.

"Evet," yanıtı geldi.

John kapıyı dikkatle açıp, Estelle'in bir kadeh tutmakta olduğunu gördü. Estelle'in dizleri eteğinin altında titremekten birbirine vuruyordu. Mutfaklardayken, bilinçaltındaki yayı yarıya unuttuğu bir bilgi yüzeye çıkmıştı. Bir merdane alıp, şeftali çekirdeklerini kırmıştı. İçinden çıkanları döverek toz haline getirmiş,

şeftali şurubuyla karıştırmıştı. John, güçlü zehrin çoğunu içene kadar, şurubun zehir acılığını gizlemesini umuyordu. Jasmine'in acıyla çıkardığı sesleri duymak için kulaklarını dikmişti, ama şimdilik etrafta uğursuz bir sessizlik vardı.

Kadehi John'a uzattı ve gözlerine bakarak onu hipnotize etti. Konuşmaya başladı, sanki dua eder gibiydi. "Uzun yıllar önce aldığım bir görüde, bu olayların gerçekleşeceğini gördüm. Kardeşin Richard'ın öldüğünü gördüm. Tahta senin çıkacağını biliyordum. Görümde, yaban domuzuydun. Yeğenin Arthur'u katlettiğini gördüm. Tacı denizin karşı kıyısına, İngiltere'ye getirdiğini gördüm. Fransalı Philip ve yavrusu Louis'nin Angevin mülklerini, Brittany'i ve nihayet Normandiya'yı yutuşunu gördüm. Sonra, hükümdarı zayıf olduğu için, gözlerini İngiltere'ye diktiler. Bence bütün ataların, ihanet ettiğin tüm o insanlar sulardan ellerini uzatıp, sahip olduğun her şeyi aldılar. Gösteriş meraklısısın. Tacı, temsil ettiği güç için değil, üstündeki mücevherler için istedin."

John kadehi kapıp kafasına dikti. Derhal nöbet geçirmeye başladı. Kırbaç elinden kaydı. Yere düştü. Kafasını vurmaya, topukları zemini dövmeye başladı. Estelle dönüp kaçtı. Adamlarına seslenmeye başladı. Hepsi teker teker, ihtiyatla oda kapılarından başlarını uzattılar.

Estelle kararlı bir sesle "John ölüyor," dedi. "Suçun hiçbirinizin üstüne kalmaması için, kendisini Newark Kalesi'ne, Lincoln Piskoposu'na ulaştırın. Ata binecek halde değil. Hatta, her an komaya girmesini bekliyorum. Bir arabaya yatak hazırlayın. Çabuk!" Kralın yanına döndü. John artık hareketsiz yatıyordu. Kusmuştu. Yüzü morarmıştı. Telaşla çöküp, nefes alıp almadığına baktı. Almıyordu. Deli gibi nabzını aradı... yoktu. Kral ölmüştü!

Estelle pelerinini çıkarıp, krala, yüzü görünmeyecek şekilde sardı. Hemen arkasından, adamların yaklaştığını duydu. Ayağa kalkıp onlara döndü. "Çabuk olun. Korktuğum oldu, komaya girdi. Dikkatli taşıyın, yoksa nefesi durur. Ne pahasına olursa olsun Newark'a ulaştırın. Orada hepiniz güvende olursunuz."

Kralı merdivenlerden aşağı taşıyıp, manastırın dışında bekleyen, katır koşulu arabaya götürdüler. Estelle endişeyle "Bir kontrol edeyim," dedi. Adamlar atlarına binerken, Estelle pelerinini Kral John'un yüzünden çekti. Ölmüştü işte, basbayağı ölmüştü. Rahatlayarak derin derin nefes aldı, adamlara acele etmelerini söyledi. Onlar gözden kaybolduktan çok sonra bile, transa geçmişçesine yola bakakaldı.

Öfke ve umutsuzluktan delirmek üzere olan Falcon sonunda Rising Kalesi'ne demirlediğinde, Murphy ona olanları anlattı. Falcon at arabalarının acımasız med–cezir dalgalarıyla sürüklenişini kendi gözleriyle görmüştü. Ama Jasmine'in koşarak kumsalın diğer tarafına geçtiğini öğrendiğinde, içi endişeyle doldu.

Kafesteki vahşi hayvan gibi gezinmeye başladı. Cezrin başlayıp suların çekilmesini bekliyordu. Böylece kumsal boyunca ata binerek Jasmine'e ne olduğunu öğrenecekti. Murphy, Jasmine'in Kral John ile aynı çatı altında tek bir gece geçirip kaçtığını söylediğinde, yüzü bembeyaz oldu.

Falcon yola devam edemeden, Hubert de Burgh ile adamları geldi. Murphy kralın adamlarının kumsalda geçerken, med yüzünden mahsur kalmasını yeniden anlattı. Hubert inanamayarak dinledi. Deniz, atların ıslak kumlar üstünden koşmasına olanak taşıyacak kadar çekildiğinde, herkes çoktan hazırlanıp atlarına binmişti.

Falcon de Burgh, savaş atını mahmuzladı. Hayvanın kuvvetli bacakları kumu eşiyor, arkasından gelenlerin yüzüne kum topakları çarpıyordu. Ancak kısa süre sonra Swineshead yolunda, Falcon diğerleriyle arasını epey açtı. Uzaktan, yavaş yavaş ilerleyen bir kafilenin, manastırdan çıkmakta olduğunu görebiliyordu. Onları takip etmeye karar verdi. Fakat Swineshead Manastırı'na yaklaştığında, Estelle'in ona çılgın gibi el salladığını gördü. Atını o yöne döndürdü.

Atları inerken "Nerede?" diye bağırdı. Estelle kolunu salladı. "Yukarıda!"

Falcon, kılıcı eline alarak, koridordan öç alıcı melek gibi geçti. Jasmine'e yaklaştıkça varlığını hissetti. Ufak antreden, genç kadının tutulduğu odaya geçti. Orada, hayatında hiçbir şeyden çekinmemiş olan Falcon de Burgh, bacakları açılarak yatağa bağlanmış karısını görünce, birkaç adım geri gitti. Yatağa koşarken, bacakları tutmuyordu. Bağları kılıcıyla keserken, elleri titriyordu. Derisindeki kırbaç izlerini görüp idrak ettiğinde, beyninde intikam isteği dışında hiçbir his kalmadı.

Jasmine, gelenin kim olduğunu daha bakmadan biliyordu. Başını çevirdi. "Falcon... Ben..." diye fısıldadı.

"Hayır!" diye bağırdı Falcon. "Soru sormayacağım... anlatma, Jasmine." Pelerinini çıkarıp Jasmine'i sardı. Kocası yanından, kucaklamasının vereceği teselliyi bile esirgeyerek uzaklaşırken, acınası bir halde yatağa büzüldü.

Falcon manastırdan çıkınca, Hubert ile Estelle'i hararetli hararetli tartışırken buldu. Kılıcını kınına koymamıştı, soylu hedefini buluncaya kadar koymayı da planlamıyordu. Estelle'e haşince "Sana ihtiyacı var," dedi. Tam atına binerken, Hubert'ın sesi zihnine çökmüş olan kızıl sisi yardı.

"Nereye gidiyorsun?"

"John'u gebertmeye," dedi Falcon hissizce.

"Görünüşe göre çok geç kalmışsın. Kral ölmüş."

Falcon "Kendi gözlerimle görene dek inanmam," dedi.

Estelle "Doğru söylüyor, Lord'um," diye destekledi. "Cesedini Newark'a, Lincoln Piskoposu'na gönderdim."

Falcon, kral vekili amcasına yabancıymış gibi baktı. "Dokunduğu her şeyi berbat ediyordu. İngiltere'de bu habere üzülen tek kişi sen olacaksın."

Hubert, yeğeninin omzunu sıkıca tuttu. "Hayır oğlum, esas ben herkesten çok sevineceğim. Çünkü, herkesten çok benim çıkarım var. John'un varisi Henry henüz çocuk. Taç giydiğinde, naip olacağım şüphesiz. Uzun yıllar boyunca, İngiltere'nin taçsız kralı olacağım. Öyle boş boş bakma. Kadınlarını al götür buradan. Gemine atla, rüzgarın götürdüğü kadar çabuk İrlanda'ya dön. Benim devlet işleriyle ilgilenmem lazım," dedi.

Bölüm 43

Jasmine, de Burgh gemisinde kaptan kamarasında kalıyor olmasına karşın, Falcon henüz burayı onunla paylaşmamıştı. Dün annecannesiyle gemiye bindiklerinde, sert bir rüzgar vardı. Gemi demirlerini zorluyor, tahtaları gıcırdıyordu. Jasmine'in menekşe gözleri, rüzgardan yarı kapalıydı. Kamarada, kocasının esmer, kuvvetli siluetini arıyordu. Meşgul olduğunu fark etti, ancak Estelle ile birlikte aşağı inmeyi reddetti.

Demir alındıktan sonra çok geçmeden büyük bir dalga, daha "Sancak tarafından," demeye kalmadan tepelerinde belirmişti. Sonra gemiye çarptı. Gemi alabora olacakmışçasına yana yatarken, Jasmine derhal pusula dolabına yapışıştı. Sonra gemi inanılmaz bir şekilde düzeldi. Her yerinden akan sular güvertelere doluyordu. Sonra yükseldi. Jasmine Falcon'un grandi çanaklığından "Prasyalara!" diye bağırdı. Geminin sarsılıp sıçradığını, fırtına gemiyi yeniden yatırırken yelkenlerin çırpındığını duydu. İliklerine kadar sırılsıklam olunca, güvertenin altına kaçtı.

Kamarasındaki sobada ısındı. Kendi giysileri kuruyana kadar, Falcon'un gecelik lerinden birini giydi. Fırtına geçtikten sonra de Burgh'un kuru elbiseler giymeye gelmesini bekliyordu, ama boşuna bekledi. Jasmine az önce yaşadıkları fırtınanın, aralarında kopacak fırtınayla karşılaştırıldığında hiç kaldığını biliyordu. Her şeyi açık etmeye karar vermişti. Fahişesi Morganna için başının etini yemeyi, kralın yaptığı her şeyi açıklamayı istiyordu. Falcon gelmediğinde sinirden yumruklarını sıkıp dişlerini gıcırdattı. Bacağı ve göğsündeki kırbaç izleri, incecik kırmızı çizgiler halinde

kabuk tutmuştu. Yaraları bal ve yabani oğulotu macunuyla ovarsa iz kalmayacağını biliyordu. Falcon'un ondan kaçındığı belliydi. Her gün, güverteye çıktığında, Falcon'u aynı yerde buluyordu. Geminin dalgalarla yükselip alçalan pruvasında duruyor, ifadesiz bir yüzle denize bakıyordu.

Durum onun için dayanılmaz hale geldi. İyice bir kavga ettikten sonra olanları Falcon'a itiraf edip kendini affettirmek, onu da Morganna'dan dolayı affetmek istiyordu. Sonunda, gemide iken yanına gelmeyeceğini anladı. Falcon'u aklından çıkarıp, çocuklarını yeniden görünce yaşayacağı mutluluğa konsantre oldu.

Gemi Galway'e yanaşınca, Jasmine'le Estelle de Burgh'dan yardım almadan, kendileri indiler. Jasmine, ikizlerine kavuşmanın heyecanına zorlukla dayanıyordu. Kısa süre önce cinayet işlemişti, şimdi onlara nasıl dokunurdu? Sonra aniden her şeyi unuttu. Çocukları kollarına atılıp, ona, kendisinin onlara sarıldığı kadar sıkı sarıldılar.

Jasmine bitmişti. Gözyaşlarını çekinmeden akıtıyordu. Onları ayırabilecek tek adam ölmüştü. Evindeki ilk gece, onların odasında kalmayı yeğledi. Kendi kendine, mutlu olduğunu telkin etti. Tek önemli olan, çocuklarının onu sevmesiydi. Uzun, rahatlatıcı bir banyo yaptı. Sonra Estelle yaraların ballı macunu sürdü. Sonunda kalın bir sabahlık giyip oğullarına sarıldı ve onları uyutana kadar salladı. Onun da dinlenmesi, iyileşmesi gerekiyordu. Saat 10 olmadan uyuyakaldı. Ama gece yarısı geçtikten sonra, sabaha karşı bir civarında, huzursuz bir şekilde uyandı. Terlikleriyle kadife sabahlığını giydi. Sessizce kale surlarına çıktı. Siperlerin üstünden bakarken, rüzgardan gözleri kısılıyor, gümüşi saçları arkasında uçuşuyordu.

Orada ne kadar kaldığını bilmiyordu, ama bir noktada yalnız olmadığını fark etti. Falcon'u gölgeli ay ışığı altında kendisine bakarken görünce önce irkildi, sonra sinirlendi. Falcon konuşmuyordu. Kımıldanmıyordu. Jasmine onun kendisine hiç olmadığı kadar öfkeli olduğunu biliyordu. Kavgayı kendisinin başlatmasını gerektiğinin farkındaydı.

Hazır saldırabiliyorken saldırıp, suçlayarak "Karşıma çıkacak cesaretin yok mu?" diye sordu.

"Yaklaşırsam sizi yere sererim, hanımefendi," dedi Falcon. Şiddet göstermemekte zorlandığı belliydi.

Jasmine salına salına Falcon'a gitti, karşısına sapasağlam dikilip, yumruklarını beline dayadı. Falcon siyahlar içindeydi. "Sen iblisin tekisin!" diye girişti Jasmine "Hem de sadakatsiz, zampara bir iblis!"

Falcon "Bana sadakatsiz demeye nasıl cüret edebiliyorsun?" diye kükredi.

"Cüretmiş? Her şeye cüret ederim! Ne yapacaksın, kırbaçlayacak mısın beni?" Geceliğini yırtarak göğüslerini gösterdi. "Gel sen de yarala istersen," diye sataştı. "Belki fahişene yaptığın gibi, benim göğsüme de adının baş harfini kazırsın."

Falcon "Düpedüz yalan!" diye böğürdü. "Ayrıca, onunla yatmıyorum! Sen gittikten sonra yakasına yapıştım. Çocuğu liman-da bulduğunu itiraf etti. Kalbim, ruhum sana aitti, ama sen bana bir zerre bile güvenmiyormuşsun!" diye suçladı. "Hemen kralın koynuna girmeye gittin!"

Aralarındaki aşk, nefret, ezici tutku köpürüp taştı. Jasmine kolunu iyice açıp Falcon'un suratının ortasına bir tokat aşketti.

Falcon tokada derhal tokatla karşılık verdi. Kendi gücünün farkında değildi. Jasmine yere yuvarlandı. Falcon, sevgilisinin buruşturulup atılmış gibi görünen vücuduna dehşetle bakıp kaldı. "Minik aşkım, tatlım, ne yaptım ben?" diye söylenerek eğildi, Jasmine'i kollarına alıp göğsüne bastırdı. Jasmine hıçkırarak Falcon'a tutundu. Falcon, ağlayıp rahatlayana kadar salladı karısını.

"Falcon, yaptıklarımı itiraf etmek istiyorum," diye fısıldadı Jasmine.

Falcon "Hayır, hayır, aramızda itiraflara gerek yok. Sana daima tapacağım, ne yaparsan yap seni hep yürekten seveceğim," dedi. Ağzından çıkanlara kendi de şaşırmıştı.

Jasmine "Falcon, lütfen, anlatmalıyım," dedi.

Falcon, yiyeceği darbe için hazırlandı.

Jasmine pişman, alçak bir sesle "Falcon, Kral John'u ben öldürdüm," dedi.

Falcon "Sen mi... öldürdün?" dedi şaşkınlıkla.

"Evet, ben öldürdüm. İktidarsız olsun diye ona baldıran verdim. Fazlaca etkili oldu."

Falcon titremeye başladı. Jasmine onun güldüğünü fark etti. "Jassy, Jassy, yani seni suiistimal etmedi mi?"

Jasmine başını iki yana salladı. "Etmedi. Yani, onu öldürmek için haklı bir sebebim yoktu.

Falcon "Sevgilim, Estelle de onu şeftali çekirdeğiyle zehirlediğini iddia ediyor," diye temin etti Falcon.

"Of, Tanrım, suçu paylaşmak harikulade bir his," dedi Jasmine. Gözyaşları arasında bir kahkaha patlattı.

"Bence bu gecelik surlarda yeterince bağrışıp dövüştük. Sence de sohbete yatakta devam etsek daha iyi olmaz mı?" dedi Falcon davetkarca.

Jasmine "Evet, olur," diye mırıldanırken, kocasına iyice sokuldu.

Falcon Jasmine'i yatak odalarına götürdü. Orada onu yatağa yatırdı ve sabahlığını çıkardı. "Dünyanın en güzel kadınısın," diye yemin etti.

"Sen bana bakınca, bunun doğru olduğunu hissediyorum."

"Tanrım, sana öyle susadım ki, neredeyse öleceğim, dedi Falcon. Yatağa tırmandı, Jasmine'in yumuşacık vücudunu kendi sertliğine yasladı. Daha samimi oyunlara geçmeden, karısını en az bin kere öptü. "Beni affediyor musun, canım?"

"Hiç bana bu kadar kızdığım görmemiştin.

Falcon "İçimdeki korsan kanını kaynatıyorsun," diye fısıldayarak, yüzünü Jasmine'in harikulade ipek saçlarına gömdü.

"Mmmm, seni kışkırtmak için bilerek yapıyorum," diye takıldı Jasmine.

Falcon dünyanın en şanslı adamı olduğunu biliyordu. Jasmine çok güzel ve çok huysuzdu, fakat yumuşadığı zaman bal şarabı kadar tatlı oluyor, aklını başından alıyordu.

"Feci kıskanmıştım," dedi Jasmine alçak sesle. Falcon sevinçten uçacağını sandı.

Jasmine'in parmakları, Falcon'un erkeklik organını kavradı. "Ahh, harika bir his, sakın durma Hyacinth'ciğim."

Jasmine "Hyacinth de kim!" diye bağırarak, Falcon'un saçlarını çekermiş gibi yaptı.

Falcon sarsılarak gülüyordu "Yani benim küçük çiçeğim, demek istedim," diye şakalaştı. Sırtüstü yatıp, Jasmine'i üstüne sabitledi. Jasmine Falcon'un erkekliğinin, kendi dişiliğinin merkezini aradığını hissedebiliyordu. Aniden çok ciddileştiler. Yüz yüzeydiler. Birbirlerinin gözlerinin içine bakarken, Jasmine Falcon'un erkekliğini milim milim, her milimden zevk alarak içine aldı.

Falcon'un kokusu, tadı, dokunuşu, Jasmine'i aylardır olmadığı kadar heyecanlandırmıştı. Zevki uzatmaya çalışmalarına karşın, kendilerini kontrol edemeyip aynı anda doruğa ulaştılar. Jasmine Falcon'un üstüne yığıldı. Falcon onu yavaşça yanına yatırıp, fısıldayarak, Portumna'daki kalenin güzelliğini anlatmaya başladı.

"Orada olduğum son gece, ürkütücü olacak kadar güzeldi. Bahçe, yazın son gülleriyle doluydu. Ay ışığında yüzer gibiydiler. Sonra kocaman, beyaz bir baykuş, ağaçların arasından sessizce uçtu. Oranın, güzel büyücüm için en mükemmel yer olduğunu anladım." Jasmine'in kollarında uyuyakalmış olduğunu görünce, karanlıkta gülümsedi.

puar